

NOUL TESTAMENT

AL

DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IHSUS HRISTOS.

DUPĂ TEXTUL IN SLOVE CIRILICE

TIPOGRAFIA CURTII REGALE F. GÖBL FIU
STRADA REGALĂ, 19.
1898

tra

BUCURESCI
TIPOGRAFIA CURTII REGALE F. GÖBL FIU
Strada Regală, 19.
1898

NUMELE SI ORĂNDUIALĂ CĂRȚILOR
NOULUI TESTAMENT.

	<i>Cap.</i>	<i>Față</i>		<i>Cap.</i>	<i>Față</i>
Evangheleica cea de la Mattei	23	3	I Epistolica Sf. Apostol Pavel cea întâi către Timotei	6	322
Evangheleica cea de la Marco	16	52	II Epistolica Sf. Apostol Pavel cea a doua către Timotei	4	328
Evangheleica cea de la Luca	24	84	Epistolica Sf. Apostol Pavel cea către Tit	3	332
Evangheleica cea de la Ioan	21	138	Epistolica Sf. Apostol Pavel cea către Filimon	1	335
Faptele Sfintilor Apostoli	28	179	Epistolica ea către Erei	13	336
Epistolica Sf. Apostol Pavel cea către Romani	16	232	Epistolica Sf. Apostol Iacob cea Sobornicească	5	332
I Epistolica Sf. Apostol Pavel cea întâi către Corinteni	16	254	I Epistolica Sf. Apostol Petru cea Sobornicească întâi		
II Epistolica Sf. Apostol Pavel cea a doua către Corinteni	13	275	II Epistolica Sf. Apostol Petru cea Sobornicească a doua	3	364
Epistolica Sf. Apostol Pavel cea către Galateni	6	289	I Epistolica Sf. Apostol Ioan cea Sobornicească întâi	5	368
Epistolica Sf. Apostol Pavel cea către Efeseni	6	297	II Epistolica Sf. Apostol Ioan cea Sobornicească a doua	1	374
Epistolica Sf. Apostol Pavel cea către Filipineni	4	304	III Epistolica Sf. Apostol Ioan cea Sobornicească a treia	1	375
Epistolica Sf. Apostol Pavel cea către Coloseni	4	309	Epistolica Sf. Apostol Iuda cea Sobornicească	1	376
I Epistolica Sf. Apostol Pavel cea întâi către Tessalonicheni	5	315	Apocalipsis a Sf. Ioan Teologul	22	377
II Epistolica Sf. Apostol Pavel cea a doua către Tessalonicheni	3	319			

SFÂNTA EVANGHELIE

CEA DE LA MATTEI

CAPITOLUL I.

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiului lui David, fiului lui Avraam.

2. Avraam a născut pre Isaac; iar Isaac a născut pre Iacob; iar Iacob a născut pre Iuda și pre Iosef lui;

3. Iar Iuda a născut pre Fares și pre Zara din Tamar; iar Fares a născut pre Esrom; iar Esrom a născut pre Aram;

4. Iar Aram a născut pre Amindav; iar Amindav a născut pre Naason; iar Naason a născut pre Salmon;

5. Iar Salmon a născut pre Vooz din Rahav; iar Vooz a născut pre Ovid din Rut; iar Ovid a născut pre Iesse;

6. Iar Iesse a născut pre David împăratul; Iar David împăratul a născut pre Solomon din *maiorea care a fost* a lui Uri;

7. Iar Solomon a născut pre Rovoam; iar Rovoam a născut pre Avia; iar Avia a născut pre Asa;

8. Iar Asa a născut pre Iosafat; iar Iosafat a născut pre Ioram; iar Ioram a născut pre Ozia;

9. Iar Ozia a născut pre Ioatam; iar Ioatam a născut pre Ahaz; iar Ahaz a născut pre Ezechia;

10. Iar Ezechia a născut pre Manassi; iar Manassi a născut pre Amon; iar Amon a născut pre Iosia;

11. Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frații lui, la mutarea în Vavilon;

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pre Salatiil; iar Salatiil a născut pre Zorovavel;

13. Iar Zorovavel a născut pre Aviud; iar Aviud a născut pre Eliachim; iar Eliachim a născut pre Azor;

14. Iar Azor a născut pre Sadoc; iar Sadoc a născut pre Ahim; iar Ahim a născut pre Eliud;

15. Iar Eliud a născut pre Eleazar; iar Eleazar a născut pre Mattan; iar Mattan a născut pre Iacob;

16. Iar Iacob a născut pre Iosif bărbatul Mariel, din care s'a născut Iisus, ce să dice Hristos.

17. Deci toate neamurile de la Avraam până la David, sunt neamuri patru-spre dece; și de la David până la mutarea în Vavilon sunt neamuri patru-spre-dece; și de la mutarea în Vavilon până la Hristos, sunt neamuri patru-spre-dece,

18. ¶ Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind mama lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pântece din Dahul Sfint.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind, și nevrind s'o vădească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre dânsa.

MATTEI, II.

20. Si aceasta găndind el, iată, ingerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind, Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria muierea ta: că ce s'a zămislit într'insa, din Duhul Sfint este.

21. Si va naște fiu, și vei chieama numele lui Isus: că acesta va măntui pre' norodul său de păcatele lor.

22. Iar acestea toate s'a făcut, ca să se împlinească ceea ce s'a dis de la Domnul prin proorocul, ce dice,

23. Iată, fecioara în pântece va avea, și va naște fiu, și vor chieama numele lui Emanuil ce se tilouește, Cu noi Dumnejude.

24. Si seculându-se Iosif din somn a făcut preum 'I a pronuncit lui ingerul Domnului, și a luat pre muierea sa:

25. Si nu o a cunoscut pre ea până ce e născut pre fiul său cel întîu născut; și a chiemat numerole lui Isus.

CAPITOLUL II.

Iar dacă s'a născut Isus în Vitelemul Iudeei, în dilele lui Irod împăratul, iată maghi de la răsărit au venit în Ierusalim.

2. Dicând, Unde este cel ce s'a născut Împăratul Judeilor? că am văzut steaoa lui la răsărit, și am venit să ne inchinăm lui.

3. Si auând acestea Irod împăratul, s'a turburat, și tot Ierusalimul cu dênsul.

4. Si adunând pre toti arhie-reii și căturarii norodului, a in-

trebat de dênsii, unde este să se nașă Hristos.

5. Iar el aș dis lui, în Vitele-mul Iudeei: că așa este scris prin proorocul.

6. Si tu Viteleme, în pâmentul Iudeei, nicăi de cum nu ești mal mic intre domuri lui Iuda: că dintru tine va ești Povățitor, care va paște pre norodul meu Israel.

7. Atunci Irod, intru ascuns chiemând pre maghi, a cercat cu de amăruntul de la dênsii de vremea întrucareas'a arătat steaoa.

8. Si trimițendu'l pre el în Vitelem, le a dis, Mergând cercetați cu amăruntul pentru prune; și dacă îveți asta, să 'mi vestiți și mie, ca și eu venind să mă inchin lui.

9. Iar el ascultând pre împăratul, s'a dus; și, iată, steaoa, pre care o văzuseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stătut d'asupra unde era pruncul.

10. Iar el vădend steaoa, s'a bucurat cu bucurie mare foarte.

11. ¶ Si intrând în casă, s'a văzut pruncul cu Maria mama lui, și cădend, s'a inchinat lui: și deschideându'și vîstierile lor, aș adus lui daruri; aur, și tă-măie, și smiroă.

12. Si luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă către Irod, pre altă cale s'a dus la țara lor.

13. Iar după ce s'a dus ei, iată, ingerul Domnului în vis se arăta lui Iosif, dicând: Sculându-te, iea pruncul și pre mama lui, și fugă în Egipt.

MATTEI, III.

până voiū dice ţie: că va Irod să caute pruncul săl piară pre el.

14. Iar el seculându-se, a luat pruncul și pre mama lui noaptea, și s'a dus în Egipt.

15. Si a fost acolo până la moartea lui Irod: că să se împlinească ceea ce s'a dis de Domnul prin proorocul, ce dice, Din Egipt am chiemat pre fiul meu.

16. ¶ Atunci Irod, vădend că s'a batjoocorit de maghi, s'a mă-niat foarte, și trimițend a omorit pre toți pruncii, carii erau în Vitelem, și în toate hotarele lui, de doi ani și mai mult, după vremea care cercase de la maghi.

17. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a dis de Ieremie proorocul, ce dice,

18. Glas în Rama s'a audit, plângere, și tinguire, și țipet mult, Rahil plângend pre fiul săi, și nu vrea să se măngâie, pentru că nu sunt.

19. ¶ Iar după ce a murit Irod, iată, ingerul Domnului în vis se arăta lui Iosif în Egipt.

20. Dicând, Sculându-te, iea pruncul și pre mama lui, și mergi în pâmentul lui Israel: că aș murit cel ce căutaș susținutul pruncului.

21. Iar el seculându-se, a luat pruncul și pre mama lui, și a venit în pâmentul lui Israel.

22. Iar audind că Arhelaū împărește în Iudeea, în locul lui Irod, tatălui său, s'a temut să meargă acolo: iar luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei.

23. Si venind a lăcuit în ce-tatea ce se numește Nazaret: ca

să se împlinească ceea ce s'a dis prin prooroci, Nazarinean se va chiema.

CAPITOLUL III.

Iar în dilele acelea a venit Ioan Botezătorul, propoveduind în pustie Iudeei.

2. Si dicând, Pocăiți-vă: că s'a apropiat împărtăția cerurilor.

3. Că acesta este celă ce s'a dis de Isaia proorocul, ce dice, Glasul celul ce strigă în pustie, Gătăiș calea Domnului, drepte fa-ceți cărările lui.

4. Si acest Ioan avea îmbră-cămintea lui de peră de cămilă, și brii de curea împrejurul mijlocului lui; și hrana lui era a-crude și miere sălbatică.

5. Atunci eșia la dênsul Ierusalimul, și toată Iudeea, și toată latura d'imprejurul Iordanului, 6. Si se botezău în Iordan de la dênsul, mărturisindu'și pă-cele lor.

7. Iar vădend pre mulți din Farisei și din Sadducei venind la botezul lui, a dis lor: Puș de năpicăi, cine v'a arătat voă să fugăi de mâniea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință:

9. Si să nu vi se pară a grăi întru sine-vă, Tată avem pre Avraam: că ție voă, că poate Dumnejude și din pietrele acestea să redice filii Avraam.

10. Că iată, și săcurea la ră-dăincă pomilor zace: deci tot pomul care nu face roadă bună se taie, și în foc se aruncă.

MATTEI, IV.

11. Eu adică vă botez pre voi cu apă spre pocăință: iar cela ce vine după mine mai tare de căt mine este, căruia nu sunt vrednic al purta încălămintele: acela vă va horeza pre voi cu Duhul Sfint, și cu foc:

12. A căruia vînturătoare este în măîna lui, și va curăji aria sa, și va aduna grîul său în jumătă: iar plevele le va arde cu focul nestins.

13. ¶ Atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan cătră Ioan, ca să se boteze de la densus.

14. Iar Ioan îl oprea pre el, dicind, Eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vîl la mine?

15. Și răspundînd Iisus a dis cătră el, Lasă acum; că așa se cade noă să împlinim toată dreptatea. Atunci l'a lăsat pre el.

16. Și botezându-se Iisus, îndatâșă a eșit din apă: și, iată, î s'au deschis lui cerurile, și a vîdut pre Duhul lui Dumnezeu pogorindu-se ca un porumb, și venind preste densus:

17. Și iată glas din ceruri, dicînd, Aceasta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

CAPITOLUL IV.

Atunci dus a fost Iisus în puștie de duhul ca să se îspitească de diavolul.

2. Și postind patru-deci de dile și patru-deci de nopți, după aceea a flămîndit.

3. Și venind la densus îspitorul, a dis, De ești Fiul lui

Dumnezeu, și ea pietrele acestea să se facă pâini.

4. Iar el răspundînd a quis, Scris este, Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce ese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci l'a adus pre el diavolul în sfinta cetate, și l'a pus pre el pe aripa bisericel.

6. Și a dis lui, De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos: că scris este, Îngerilor săi va pronunța pentru tine: și pre măini te vor rădica, ca nu cumva să impedieci de piatră piciorul tău.

7. Și a dis Iisus lui, Iarăgi scris este, Să nu îspitești pre Domnul Dumnezeul tău.

8. Iarăgi l'a dus pre densus diavolul într'un munte înalt foarte, și îl a strătat lui toate împărățiile lumii, și slava lor;

9. Și îl a dis lui, Acestea toate le voi da te, dacă cădend te vei închină mie.

10. Atunci a dis Iisus lui, Mergi înapoia mea, Satano: că scris este, Domnului Dumnezeului tău să te închină, și lui unuia să îl slujesti.

11. Atunci l'a lăsat pre el diavolul, și iată, ingeri au venit la densus și-l slujiau lui.

12. ¶ Iar audind Iisus că Ioan s'a prins, s'a dus în Galileea;

13. Și lăsând Nazaretul, venind a lăcuit în Capernaum, lingă mare, în hotarele Zavulonului și ale Neftalimului:

14. Ca să se împlinească ceea ce s'a dis prin Isaiia proorocul, ce dice,

15. Pămîntul Zavulonului, și

MATTEI, V

pămîntul Neftalimului, pe calea mărei, de ceea parte de Iordan, Galileea Neamurilor;

16. Norodul cel ce ședea într-o intunerică vădită lumină mare; și celor ce ședeau în latura și în umbra morței, lumină a rezărit lor.

17. ¶ De atunci a început Iisus a propovedui, și a dice, Pocăință: că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. ¶ Iar vîndând Iisus pre lingă marea Galileei, a vădit pre doi frați, pre Simon ce se numește Petru, și pre Andrei fratele lui, aruncându-și gura sa, și învăță pre ei, dicînd,

3. Fericîți cel sărac cu duhul: că acelora este împărăția cerurilor.

4. Fericîți cel ce plâng: că aceia se vor măngâia.

5. Fericîți cel blânză: că aceia vor moșteni pămîntul.

6. Fericîți cel ce flămîndesc și insetoșează de dreptate: că aceia se vor sătura.

7. Fericîți cel milostiv: că aceia se vor milui.

8. Fericîți cel curaț cu inimă: că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

9. Fericîți făcătorii de pace: că aceia fiți lui Dumnezeu se vor obiești.

10. Fericîți cel ce se gonesc pentru dreptate: că acelora este împărăția cerurilor.

11. Fericîți veți fi, când vă vor ocări pre voi, și vă vor goni, și vor dice tot cuvîntul reu împotriva voastră mintind, pentru mine.

12. Bucurăți-vă, și vă veseliți: că plata voastră multă este în

MATTEI, V.

ceruri: că aşa aù gonit pre proocil cel mai înainte de voi.

13. ¶ Voî sunteşti sarea pâmântului; iar dacă sareea se va împuñi, cu ce se va săra? intru nimio nu mal este de treabă, fără numal a se arunca afară, și a se călca de oameni.

14. Voî sunteşti lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde, d'asupra muntelui stând.

15. Nici aprind făclie, și o pun subt obroe, ci în sfesnic; și luminează tutul celor ce sunt în casă.

16. Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă lucrurile voastre cele bune, și să slăvească pre Tatâl vostru cel din ceruri.

17. ¶ Să nu socoti că am venit să stric legea, sau prooroci: nu am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Că amin qis voă, Până ce va trece verul și pământul, o iotă sau o cîrtă nu va trece din lege, până ce vor fi toate.

19. Deci cela ce va strica una dintre aceste porunci mal miel, și va învăñă aşa pre oameni, mal miu se va chieama intru împăratia cerurilor: iar cela ce va face și va învăñă, acela mare se va chieama intru împăratia cerurilor.

20. Că dic voă, Că de nu va prisozi dreptatea voastră mal mult de căt a cărturilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împăratia cerurilor.

21. ¶ Audit-aţi că s'a qis celor de demult, Să nu ucidi; că cine va ucide vinovat va fi judecătel:

22. Iar eû dic voă, Că tot cel ce se mână asupra frateului său în desert, vinovat va fi judecătel: și cine va dice frateului său, Raca, vinovat va fi soborului: iar cine va dice, Nebune, vinovat va fi gheenel fecoului.

23. Decl de 'în vei aduce darul tenu la altar, și acolo îi vel aduce aminte că fratele tenu are ceva asupra ta;

24. Lasă acolo darul tenu înaintea oltarului, și mergi mai înțeu de te împacă cu fratele tenu, și atunci venind adu darul tenu.

25. Impacă-te cu pîrisul tenu degrab, până ești pre cale cu dênsul; ca nu cum va să te dec pîrisul judecătorului, și judecătorul te va da sluget, și în temniță vei fi aruncat.

26. Amîn dic tie, Nu vei ești de acolo, până nu vei da codrani cel mal de apoi.

27. ¶ Audit-aţi că s'a qis celor de demult, Să nu preacurvești:

28. Iar eû dic voă, Că tot cela ce caută la muiere spre a o pofti pre ea, iată a preacurvit cu densa întru inimă sa.

29. Iar dacă ochiul tenu cel drept te smîntestă pre tine, scoate'l pre el, și 'î leapădă de la tine: că 'î folosește tie ca să piară unul din măduările tale, și nu tot trupul tenu să se arunce în gheena.

30. Si dacă mâna ta cea dreaptă te smîntestă pre tine, tae o pre ea, și o leapădă de la tine: că 'î folosește tie ca să piară unul din măduările tale, și nu tot trupul tenu să se arunce în gheena.

MATTEI, VI.

31. Iarăşti s'a qis, Că cela ce 'îl va lăsa muierea sa, să 'îl dee el carte de despărțire;

32. Iar eû dic voă, Că tot cela ce 'îl va lăsa muierea sa, afară de cuvînt de curvie, o face pre ea să preacurvească: și cela ce va lua pre cea lăsată, preacurvește:

33. ¶ Iar atî audit, că s'a qis celor de demult, Să nu juri strîmb, ci să dai Domnului jurămînturile tale:

34. Iar eû dic voă, Să nu te juri nici de cum; nici pre cer: că este scaun al lui Dumnezeu;

35. Nici pre pămînt; că este așternut al picioarelor lui: nici pre Ierusalim; că este cetate a marelui Impărat.

36. Nici pre capul tenu să te juri, că nu poți un pér alb sau negru să faci.

37. Ci fie cuvîntul vostru, Aşa, aşa; Nu, nu: iar ce este mai mult de căt acestea de la cel reu este.

38. ¶ Audit-aţi că s'a qis, Ochiu pentru ochiul, și dinte pentru dintie:

39. Iar eû dic voă, Să nu stați împrotiva celui reu: ei de te va lovi cineva preste față obrazului cea dreaptă, întoarce'l lui și pre ceealaltă.

40. Si celul ce voește să se judece cu tine, și să 'îl iee hainata, lasă 'îl lui și cămașa.

41. Si cel ce te va sili pre tine o milă de loc, mergi cu dênsul doar.

42. Celui ce cere de la tine, dă 'î; și de cel ce voește să se imprumute de la tine, nu te întoarce.

43. ¶ Audit-aţi că s'a qis, Să

iubești pre aproapele tenu, și să urcă pre vrăjmașul tenu.

44. Iar eû dic voă, Iubiți pre vrăjmașii vostrî, bine cuvîntați pre cel ce vă blastăm pre voi, bine faceți celor ce vă ureșe pre voi, și vă rugați pentru cel ce vă asupresc, și vă gonesc pre voi;

45. Ca să fiți filii Tatâlui vostru celul din ceruri: că pre soarele să îl resare preste cel rîi și preste cel buni, și ploă preste cel drept și preste cel nedrept.

46. Că de iubiți pre cel ce vă iubesc pre voi, ce plătă veți avea? aù nu și vamești aceeași fac?

47. Si de veîl imbrătașa cu dragoste numai pre prietenul vostrî, ce mal mult faceți? aù nu și vamești fac așa?

48. Fiți dar voi desăverșit, precum și Tatâl vostru cel din ceruri desăverșit este.

CAPITOLUL VI.

Luați aminte milosteniea voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi vîzută de dênsul: iar de nu, plată nu veți avea de la Tatâl vostru care este în ceruri.

2. Deci când faci milostenie, să nu trimbițezi înaintea ta, precum fac fățurnicii în adunări și în uilită, ci să se slăvească de oameni. Amîn dic voă, că 'î și ieau plata lor.

3. Iar tu făcînd milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta:

4. Ca să fie milosteniea ta intru ascuns: și Tatâl tenu cel ce vede intru ascuns acesta va răsplăti tie intru arătare.

5. ¶ Si când te rogi, nu să caștăriști; că iubesc în adunară și în unghiuile ulților stând să se roare, ca să se arăte oamenilor. Amin dic voă, că și ieau plata lor.

6. Iar tu, când te rogi, intră în cămara ta, și incuiind ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui intru ascuns; și Tatăl tău cel ce vede intru ascuns va răsplăti ţie la arătare.

7. Iar rugându-vă, să nu vă loghiști, ca păgâni; că li se pare că intru multă vorba lor se vor audi.

8. Deci nu vă asemănați lor; că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi de la dênsul.

9. Deci așa să vă rugați voi; Tatăl nostru, care ești în ceruri, Sfîntească se numele tău.

10. Vie împărățea ta. Fie vocea ta, precum în cer, și pre pămînt.

11. Păinea noastră cea de toate dilele, dă-ne-o nouă astăzi.

12. Si ne eartă noi datorile noastre, precum și noi ertăm datornicilor noștri.

13. Si nu ne duce pre noi în îspită, ci ne izbăvește de cel rău: Că a ta este împărățea, și puterea, și slava, în veci. Amin.

14. Că de veți erta oamenilor greșalelor lor, erta-va și voă Tatăl vostru cel ceresc:

15. Iar de nu veți erta oamenilor greșalelor lor, nici Tatăl vostru nu va erta voă greșalele voastre.

16. ¶ Si când postați, nu fiți ca fătarnieci, triști; că și smolesc

fețele lor, ca să se arăte oamenilor postindu-se. Amin dic voă, că și ieau plata lor.

17. Iar tu, postindu-te, ungetă capul tău, și lăsa ta o spălă;

18. Ca să nu te arăți oamenilor ca postești, ci Tatălui tău celui ce este intru ascuns: și Tatăl tău cel ce vede intru ascuns, va răsplăti ţie la arătare.

19. ¶ Nu vă adunați voă comori pre pămînt, unde molile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură:

20. Ci vă adunați voă comori în cer, unde nici molile nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă nici le fură:

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inimia voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul; deci de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi intunecat. Deci dacă lumina care este întru tine este intunecată, dar întunecul cu căt mai mult!

24. ¶ Nimenea nu poate a sluji la doi domini: că său pre unul vauri, și pre altul va iubi; său de unul se va ținea, și de altul nu va griji. Nu puteți lui Dumnezeu a sluji și lui mamona.

25. Pentru aceasta grăesc voă, Nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca, și ce veți bea; nici cu trupul vostru cu ce vă veți imbrăca. Ați nu sufletul mai mare este de căt hrana, și trupul de căt haină?

26. Căutați la pasările cerului:

că nici samănă, nici seceră, nici adună în jînîte; și Tatăl vostru cel ceresc hrănește pre densele. Ați nu sunteți voi cu mult mai aleși de căt acestea?

27. Dar cine din voi grijindu-se poate să și adaogă statului său un cot?

28. Si de haină ce vă grijiți? Socotiți crinii cămpului, cum cresc; nu se osierește, nici torc:

29. Iar grăesc voă, că nici Solomon intru toată slava sa nu s'a imbrăcat ca unul dintr'acestia.

30. Deci dacă pre iarbă cămpului, care astăzi este, și mîne se aruncă în coptor, Dumnezeu așa o imbrăcă, ați nu cu mult mai virtos pre voi, puțin credincioșilor?

31. Deci nu vă grijiți, dicând, Ce vom mânca? său, Ce vom bea? său, Cu ce ne vom imbrăca?

32. (Că aceste toate Neamurile le căută:) că știe Tatăl vostru cel ceresc că trebuință aveți de acestea toate.

33. Ci căutați mai întîi împărățea lui Dumnezeu, și dreptatea lui; și acestea toate se vor adăuga voă.

34. Drept aceea, nu vă grijiți de diao de mîne: că diao de mîne va griji de ale sale. A-jungeți cărei răutatea ei.

CAPITOLUL VII.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Că eu ce judecată veți ju-deca, veți fi judecați: și cu ce

măsură veți măsura, se va măsura voă.

3. Si ce veți ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar birna care este în ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum dic fratelul tău, Lasă să scot ștercul din ochiul tău, și lată, birna este în ochiul tău?

5. Fătarnice, scoate întîi birna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți ștercul din ochiul fratelui tău.

6. ¶ Nu dați sfânta căinilor, nici lepădați mărgăritarii voștri înaintea porilor, ca nu cum-va să-l calce cu picioarele lor, și întorcându-se să vă rupă pre voi.

7. Cări, și se va da voă; căutați, și veți afla; bateți, și se va deschide voă.

8. Că tot cela ce cere, lea; și cela ce căută, aflu; și celul ce bate, i se va deschide.

9. Sau care om este dintre voi, de la care de va cere fiul lui păine, ați doară piatră? I va da lui?

10. Sau de va cere peste, ați doară serpe? I va da lui?

11. Deci dacă voi, rei fiind, știți să daiți dări bune filor voștri, cu căt mai virtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer de la dênsul?

12. Deci toate căte voi și să vă facă voă oamenii, faceți și voi lor asemenea: că aceasta este legea și proorocil.

13. ¶ Întrăți prin poarta cea strîmtă, că largă este poarta, și lată calea, care duce în pierdere, și mulți sunt ei ce intră printreinsa:

MATTEI, VIII.

14. Că strîmtă este poarta, și ingustă calea, care duce în viață, și puțini sunt cei ce o află pre ea.

15. ¶ Păziți-vă de prorocul celui mîneinoș, carii vin la voi în haine de ol, iar înăuntru sunt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îl veți ounaște pre el. Ați doară culeg din spini struguri, sau din ciulini smochine?

17. Așa tot pomul bun roade bune face; iar pomul putred roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul putred să facă roade bune.

19. Tot pomul care nu face roadă bună se tăie, și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea din roada lor îl veți cunoaște pre dânsul.

21. ¶ Nu tot ocela ce mi dice mie, Doamne, Doamne, va intra întră împărățiea cerurilor; ei cela că face voia Tatălui meu care este în ceruri.

22. Mulți vor dice mie în diaoa aceea, Doamne, Doamne, aș nu cu numele tău am prorocit? și cu numele tău dracul am scos? și cu numele tău multe puteri am facut?

23. Si atunci voiū mărturisitor, Nici odată nu v' am stiu pre vol: depărtați-vă de la mine, cei ce lucrați fără de legea.

24. ¶ Deci tot ocela ce audă cuvintele mele acestea, și le face pre ele, asemănă 'l voiū pre el bărbatului înțelept, care 'să a zidit casa sa pre piatră:

25. Si s'a pogorit ploaia, și a

venit râurile, și aș suflat vînturile, și aș purnit spre casa aceea; și n'a cădut: că era întemeiată pre piatră.

26. Si tot ocela ce audă cuvintele mele acestea, și nu le face pre ele, asemănă-se-va bărbatul nebun, care 'să a zidit casasa pre nisip:

27. Si s'a pogorit ploaia și a venit râurile, și aș suflat vînturile, și aș lovit în casa aceea; și a cădut: că era căderei el mare.

28. Si a fost după ce a sfîrșit Iisus cuvintele acestea, se mirau noroadele de invățătura lui:

29. Că 'l invăță pre el ca ocela ce are putere, iar nu ca căturarii.

CAPITOLUL, VIII

Si pogorindu-se el din munte,
Să mers după dânsul noroade
multe.

2. Si, iată, un lepros venind se inchină lui, dicând, Doamne, de vei vrea, pot să mă curățești.

3. Si intindând Iisus mălnă, s'a atins de dânsul, dicând, Voesc; curățește-te. Si îndată s'a curățit lepra lui.

4. Si a dis Iisus lui, Veđi ni-mărul să nu spul; ci mergi de te arăt preotului, și du darul care a poruncit Moisi întră mărturie lor.

5. ¶ Si intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de dânsul un susă, rugându'l pre el.

6. Si dicând, Doamne, sluga mea zace în casă slăbănoș, cumplit chinuindu-se.

MATTEI, VIII.

7. Si a dis Iisus lui, Eșu venind îl voiū tămadui pre dânsul.

8. Si răspundând susașul a dis, Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperemantul meu: ei numai di eu cuvîntul, și se va tămadui sluga mea.

9. Că și eșu sunt om subt stă-pânire, având subt mine ostaș: și dic acestuia, Mergi, și merge; și altuia, Vino, și vine; și slugel mele, Fă aceasta, și face.

10. Iar Iisus audind aceasta, s'a minunat, și a dis celor ce veneau după dânsul. Amin grăesc voă, nici întru Israhil n'äm aflat atâtă credință.

11. Si grăesc voă, Că mulți de la răsărituri și de la apusuri vor veni, și se vor odihni cu Avraam, și cu Isaac, și cu Iacob, întră împărățiea cerurilor.

12. Iar fiu împărăției vor fi aruncati întră întunericul cel mai din afară: acolo va fi plângerea și scrisnarea dinților.

13. Si a dis Iisus susașului, Mergi; și cum aș crezut, fie tie. Si s'a tămaduit sluga lui întră cel ceas.

14. ¶ Si venind Iisus în casa lui Petru, a vîzut pre soacra lui zâcând și aprinsă de friguri.

15. Si s'a atins de mălnă el, și o aș lasat pre dânsa frigurile: și s'a scutat, și slujia lor.

16. ¶ Iar facându-se sară, aș adus lui pre mulți îndrăcini: și a scos duhurile eu cuvîntul, și pre toți bolnavii 'l a tămaduit:

17. Ca să se implicească ceea ce s'a dis prin prorocul Isai, care grăeste. Acesta neputințele

noastre a luat, și boala noastră a purtat.

18. ¶ Deci vîdend Iisus, no-roade multe imprejurul său, a poruncit să meargă de ceea parte.

19. Si apropiindu-se un că-turar, 'l a dis lui, Invățătorule, voiū să mărgă după tine ori unde vei merge.

20. Si a grăit Iisus lui, Vul-pile aș vizuină, și păsările ceru-lui cuiburi; iar Fiul omului n'are unde să și plece capul.

21. Iar altul din ucenicii lui 'l a dis lui, Doamne, dă mi voie înțeiu să mărgă să ingrop pre ta-tăl meu.

22. Iar Iisus 'l a dis lui, Vino după mine; și lasă morții să și îngroape pre morții lor.

23. ¶ Si intrând el în corabie, aș mers după dânsul ucenicii lui.

24. Si, iată, visor mare s'a fa-cut în mare, că se acoperă corabiea de valuri: iar el dormea.

25. Si venind ucenicii lui 'l a despetat pre el, dicând, Doamne, mărtuește-ne: că perim.

26. Si le a grăit lor, Ce sun-te înfricoșăți! Putini credincioșilor? Atunci scăldându-se a certat vînturile și marea; și s'a fa-cut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, grăind, Cine este acesta, că și vînturile și marea ascultă pre el?

28. ¶ Si trecând el de ceea parte în laturea Ghergheseanilor, 'l au intempiat pre dânsul doi îndrăcini, esind din morminturi, foarte compliți, că nu puteau nimenea să treacă pre calea aceea.

29. Si, iată, aș strigat grăind,

MATTEI, IX.

Ce este noă și tăie, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pre noi?

30. Si era departe de densus o turma de porci mulți păsând.

31. Iar dracul îl rugaști pre el, dicând. De ne scoș pre noi, dă-ne voie să ne ducem în turma cea de porci.

32. Si a dis lor, Mergeți. Iar el eșind, și mers în turma cea de porci; și, iată, s'a pornit totă turma cea de porci de pre temori în mare, și a murit în ape.

33. Iar păstorii aș făgit, și mergești în cetate, aș spus de toate, și cele de cei îndrăciți.

34. Si, iată, totă cetatea a ieșit intru intempiarea lui Iisus: și vădendul pre densus l'a răgat, ca să treacă din hotarele lor.

CAPITOLUL IX.

Si intrând în corabie, a trecut, și a venit în cetatea sa.

2. Si, iată, aș adus lui pre un slăbănoș, care zacea în pat; și vădend Iisus eredința lor, a dis slăbănoșului, Îndrăznește, fiule; eartă-ți-se tăie păcatele tale.

3. Si, iată, oare-carii din cărturari aș dis intru sine, Aceasta huleste.

4. Si vădend Iisus gândurile lor, a dis. Pentru ce voi cugeați! violene intru inimile voastre?

5. Că ce este mai lese a dice. Eartă-ți-se tăie păcatele tale; sau a dice, Scoală-te, și umbă?

6. Ci ca să știi că putere are

Fiul omului pre pămînt a erta păcatele, (atunci a dis slăbănoșul,) Scoală-te, rădicăți patul tău, și merg la casa ta.

7. Si sculându-se, s'a dus la casa sa.

8. Iar nocoadele vădend aceasta se mirău, și slăviau pre Dumnezeu, care a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. ¶ Si trecend Iisus de acolo, a vădut pre un om sedând la vama, ce se numea Mattei și a dis lui, Vino după mine. Si sculându-se, a mers după densus.

10. ¶ Si a fost când sedea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind, sedeau cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Si vădend aceasta Farisei, aș dis uceniciilor lui. Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii măncă învățătorul vostru?

12. Iar Iisus audind aceasta, a dis lor, Nu aș trebui să te sănătoșă de doctor, ci cel bolnavi.

13. Deci mergești învățătiv ce este aceasta, Mila voesc, iar nu jertva; că n'ama venit să chiem pre cel drepti, ci pre cel păcătoș la pocăință.

14. ¶ Atunci aș venit la densus ucenicii lui Ioan, dicând. Pentru ce noi și Farisei postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Si le a dis lor Iisus, Aș doară pot fiil numei să se jălească, în cătă vreme este cu densus mirele? ci vor veni dile, când se va luna de la densus mi-rele, și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de pânză nouă la haină veche, că

MATTEI, X.

și ie plinirea sa de la haină, și mai rea spătură se face.

17. Nici pun vin nou în foi vecchi; iar de nu, se sparg foi, și vinul se varsă, și foi per; ci pun vinul nou în foi noi, și amendoa se țin.

18. ¶ Acestea grăind el cătră densus, iată, un hoier oare-care venind, s'a inchinat lui, dicând, Fiica mea acum a murit: ci venind pune mâna ta preste densa, și va invia.

19. Si sculându-se Iisus, a mers după densus, și ucenicii lui.

20. ¶ Si iată, o muiere, într-ourgerea săngelui fiind de doi spre-dece ani, venind din apoi, s'a atins de poala hainei lui:

21. Că dicea intru sine, Numai de mă voiu atinge de haina lui, mă voiu măntuit.

22. Iar Iisus intorcându-se, și vădendu-o pre ea, i a dis, Îndrăznește sică; credința ta te a măntuit. Si s'a tămăduit muierea din ceasul acela.

23. Si venind Iisus în casa boierului, și vădend fluerătorii și mulțimea galcevind,

24. A dis lor, Fugiți: că n'a murit fecioara, ci doarme. Si și rideau de densus.

25. Iar dacă s'a scos afară bo-redul, intrând, o a luat de mână, și s'a scusat fecioara.

26. Si a știu vestea aceasta, preste tot pămîntul acela.

27. ¶ Si trecend Iisus de acolo, nă mers după densus dor orbi, strigând, și grăind, Miluște-ne pre noi, Fiul lui David.

28. Iar după ce a mers în casă,

și venit la densus orbii; și le a grădit lor Iisus, Credeți că pot să fac eu aceasta? Grădit au luă, Așa, Doamne.

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind, După credința voastră fie vo.

30. Si s'a deschis ochii lor, și cu asprime le a poruncit lor Iisus, grăind, Vedeți nimenea să nu stie.

31. Iar ei eșind, l'aș vestit pre densus în tot pămîntul acela.

32. ¶ Iar eșind el, iată, aș adus la densus pre un om mut îndrăznește, și s'a mirat noroadele, grăind, Nică olată nu s'a arătat aşa intru Israîl.

33. Iar Farisei grăiau, Cu dom-nul dracilor scoate pre draci.

35. Si străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în soboarele lor, și propoveduind evangelia împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința intru norod.

36. ¶ Iar vădend el noroadele, i s'a făcut milă de densus, că erau supărăți, și răsipiti, ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci a dis uceniciilor lui, Iată secerișul este mult, iar în-crăitorii puțini;

38. Deci rugaști pre Domnui secerișulu, ca să scoată luerători la secerișul său.

CAPITOLUL X.

Si chiemând pre cel doj-spre-dece ucenicii ai săi, le a dat pu-tere asupra duhurilor celor ne-

curate, ca să le scoată pre ele, și să tămăduiască toată boala și toată neputință.

2. Iar ale celor doi-spre-dece apostoli numele sunt acestea; Cel d'intelui, Simon, ce se numește Petru, și Andrei fratele lui; Iacob al lui Zevedei, și Ioan fratele lui;

3. Filip și Vartolomeiul; Toma, și Mattel vameșul; Iacob al lui Alfeu, și Levvi, ce s'a numit Tadeiu.

4. Simon Cananitul, și Iuda Iscarioaneul, care l-a și vândut pre densus.

5. Pre acești doi-spre-dece l-a trimis Iisus, poruncindu-le lor, și grăind, în calea păgânilor să nu mergeți, și în cetatea Samarineilor să nu intrați:

6. Ci mai virtos mergeți către oile cele perdute ale casei lui Israel.

7. Si umblând propoveduîți, dicând, S'a apropiat împărăția cérurilor.

8. Pre cel bolnavi vindecăți, pre cel leproși curățăți, pre cel morți înviați, pre draci scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

9. Nu câștigați aur, nici argint, nici aramă la briile voastre,

10. Nici traistă în cale, nici doă haine, nici incâlțăminte, nici toig; că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Si oră în care cetatea sau oraș veți intra, cercetați cine este într-densul vrednic; și acolo să petreceti până când veți ești.

12. Si intrând în casă, urați bine ei.

13. Si de va fi casa aceea vred-

nică, va veni pacea voastră predește; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Si ori cine nu va primi pre voi, nici va asculta cuvintele voastre, eșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pre picioarele voastre.

15. Amin grăesc voă, Mai ușor va fi pământul Sedenului și Gomorului în djoa judecățel, de căt cetățel aceleia

16. Si lată, eu vă trimiț pre voi ca oile în mijlocul lupilor; Fiți dar înțelepți ca șerpi, și proști ca porumbii.

17. Iar vă păziți de oameni: că vă vor da pre voi în soboară, și întru adunările lor vă vor bate pre voi;

18. Si înaintea domnilor și a împăraților veți fi duși pentru mine, spre mărturie lor și Neamurilor.

19. Iar când vă vor da pre voi, nu vă grijiți cum sau ce veți grăi; că se va da voă într-acel ceas ce veți grăi.

20. Că nu voi sunteți cel ce grăbiți, ci Dubul Tatălui vostru care grăsește întru voi.

21. Si va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fecior; și se vor scula feciorii asupra părinților, și l' vor omori pre densus.

22. Si veți fi orijați de toti pentru numele meu: iar cela ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mantu.

23. Iar când vă vor goni pre voi într-această cetate, fugiți în ceealaltă: amin grăesc voă, Nu

veți sfârși, cetățile lui Israîl, până să pun pace pre pământ: n'am când va veni Fiel omului.

24. Nu este ucenicul mai presus de dascalul său, nici sluga mai presus de domnul său.

25. Ajunge ucenicul să fie ca dascalul său, și sluga ca domnul său. Dacă pre stăpânel caselui l'au numit Veelzebul, cu căt mai virtos pre casnicii lui?

26. Deci nu vă temeți de densus: că nimic nu este acoperit, care să nu se descorepe; și ascuns, care să nu se cunoască.

27. Ceea ce grăesc voă la întuneric, să spuneti la lumină; și ce auditi la urechie, să propovăduiti d'asupra caselor.

28. Si să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă: ci să vă temeți mai virtos de cela ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheena.

29. Ați doară nu se vind doă pasări într'un filear? și nici una dintr-iusele nu cade pre pământ fără de voia Tatălui vostru.

30. Iar al voștri și perii capuți vă sunt toți numerați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți mai aleși de căt multe pasări.

32. Deci tot cela ce va mărturisi pentru mine înaintea oamenilor, voi și mărturisi și eu pentru densul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

33. Iar cela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voiu lepăda și eu de densul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit

să pun pace pre pământ: n'am venit să pun pace, ci sabie.

35. Că am venit să despărțesc pre om de tatăl său, și pre flică de numă sa, și pre noră de soacra sa.

36. Si vrăjmașii omului vor fi casnicii lui.

37. Cela ce iubește pre tată său pe mama mai mult de căt pre mine, nu este mie vrednic: și cela ce iubește pre fiu său pre flică mai mult de căt pre mine, nu este mie vrednic.

38. Si cela ce nu ie crucea sa, și nu vine după mine, nu este mie vrednic.

39. Cela ce și aflat sufletul său, il va pierde pre el: și cela ce și a pierdut sufletul său pentru mine, il va afla pre el.

40. Si Cela ce vă primește pre voi, pre mine mă primește, și cela ce mă primește pre mine, primește pre cela ce m'a trimis pre mine.

41. Cela ce primește prooroc în nume de prooroc plăta proorocului va lua; și cela ce primește drept în nume de drept plăta dreptului va lua.

42. Si cela ce va adăpa pre unul dintre acești miei numai cu un pahar de apă rece în nume de ucenic, amin grăesc voă, nu și va pierde plăta sa.

Si a fost, când a săvârșit Iisus, poruncind celor doi-spre-dece ucenici al săi, să mutat de acolo

ca să învețe și să propoveduiească în ceteapă lor.

2. Iar Ioan audind din închișoare de lucrurile lui Iisus, trimițând pre deli din ucenicii săi,

h. I au dîs lui, Tu eşti celă ce vine, sau pre altul să așteptăm?

4. Si răspundând Iisus a dîs lor, Mergând spuneți lui Ioan cele ce audii și veДЕti:

b. Oribil vîd, și schiopul umbără, leproși se curățesc, și surdi aud, morți se se, aiă, și săracilor bne se ves este.

6. Si frică este celă ce nu se va sunta intru mine.

7. " Si ducându-se ei, a început Iisus a grăi noroadelor de Ioan, Ce ajă est în pîstă e să vedet? Aū trestie clătită de vînt?

8. Dar ce atî est să vedeti? Aū om imbrăcat în haine moi? Iată, cel ce poartă cele moi în casele împăraților sunt.

9. Dar ce atî est să veleți? Aū puoroc? adavară, grăescă voă, și mai pre sus de prooroc.

10. Ca acesta este de care este sens, Iată eu trumet pre ingereal meū înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta.

11. Amin grăescă voă, Nu s'a sculat întru cei născuți și un muerl mai mare de căt Ioan Botezătorul, iar cel mai mic întru împărtieea cerurilor, mai mare de căt el ește.

12. Si din dilele lui Ioan Botezătorul pană acum împărtieea cerurilor se șiștește, și silitorii o răpește și ea.

13. Ca toți prooroci și legea până la Ioan aui proorocit.

14. Si de voiți să primiți, acesta este Ilie, cel ce va fi în vîz.

15. Cela ce are urechi de audit, audă!

16. " Iar cui voă asemănă neamul acesta? Asemenea este copiilor celor ce sed în tirg, și strigă cără soțile lor,

17. Si grăescă, Fluierat-am voă, și n'ati jurat; plâns-am voă și nu v'ati cînguit.

18. Că a venit Ioan nică măncând nici bînd, și I.c. Drac are

19. A venit lîul omului măncând și bînd, și duc, Iată om mormântul și de vîz, preten vameșilor și păcătoșilor. Si se iată pe al doilea preotul de la înl sôl.

20. * Atuncî a început Iisus a impunit crizorii și că care se facuseră puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.

21. Val tie, Horazinel val tie, Vîtsaio, că de sâr și făcut în Tir și în Sidon, puterile care s'au făcut în lîul vol de denult în sac și în cenușă s'ar și pocăit.

22. Însă duc voă, Tirului și Sidonului mai usor ca în qoa judecări de căt vă

23. Si tu, Capernaume, care pană la ter te al înășa pană la ad te voi pozezi ca te s'ar fi făcut în Sodom, puterile care s'au făcut întru tine, ar fi rămas pata în dîos de astăzi!

24. Iisus grăescă voă, Că pămîntului Sodomului mai usor îl va fi în dîos judecătel, de căt tie.

25. * Intracea vreme răspundând Iisus, a d.s. Multumesc tie, Părinte, Doamne al cerului și al

lucruri de care nse ns acestea de cel înțelepți și prăepuși, și Iată de ce este prea prea îndator

26. Iată, Parintele că așa n'noi bînd, da ma, te la

27. Toate mîi sunt date mie de înțelepții și urmăra nu cunoscători. În fără măia, Tatăl, nici pre Tatăl nul cu boala moarte, la cui na filii și nu arăda vîvor. Ei să îl dețină.

28. * Veniți cără mine, toti ostenuți și însărcinați, și eu v'voiu să vă îmbrăți.

29. Lăuați jugul meu preste și vă învățăți de la mine să vă dărui și sănătatea și naștere și sănătatea sănătății voastre.

30. Că jugul meu este bun, și sănătatea mea îsărată

CAPITOLUL XII

In vremea aceea mergea Iisus sămbăta prin sămănături; iar uomeșii lui aui flămândit, și aui început a smulge spice, și a mîncat.

2. Iar iarise în vîdend acersta, au Iisus, Iată ucerului tei lac ce nu se cade a face sămbăta.

3. Iar el le a dîs lor, Aū n'ati cecit es a făcut David, când a flămândit el, și cei ce erau cu dênsul.

4. Cum a intrat în casa lui Dumineșteu, și pâ nile punerei îmbrăcată măneat, care nu se cunună, lui să le mănușe, niște celor ce erau cu dênsu, sărănumi profeților?

5. Sau n'ati cecit în lege, că

sâmbăta preotii în b serică spune că sămbăta, și nov.novați sunt?

6. Iar grăescă voă Că mai mare de cat b-ai, că este aici

7. Iord. qst ce ese accasta, Miha voese i. m. pe tva n'ati si osindat pre cel nov.novați

8. Si domi cec p. al sam. latel I. a. cu. il.e

9. Si trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. * S. iată, un om era acolo avînd mâna uscată. S. l aui învînat ore densul de căd. Se ci vine săm. at. a v'ideci' ca să vineasă pre el.

11. Iar el le a dîs lor, Ce om este dărui voi, care va avea o oae, și de va cădea aceasta sămbăta în groapă și nu o va apuca pre el și o va secate.

12. Dar omul cu căt se deosește de cie? Pentru aceea se cuvine sămbăta a face bine.

13. Atuncî a quis omului, Înținde mâna ta S. o a întins, și s'a făut sănătăsă, ca și ceea-

14. * Iar Fariseil esind afară, sfat aui făcut asupra lui, ca să piardă pre el.

15. Ia, Iisus cu noșeend accasta, s'a dus de acolo: și aui mers după dênsu. Lorod. mîne, și lătămândut pre dênsil pre toti,

16. S. le a poruncit lor ca să nu'l facă pre el arătat:

17. Ca să se impl. nească ceea ce s'a grăit prin Iisus proorocul, ce dice,

18. Iată rebul meū, pre care am ales; iubitul meū, întru care bine a voit sufletul meū, pun-

MATTEI XII. §

voiu duhul meu, preste densusul, legă întreiu pre cel tare? și astăjudecătă Neamurilor va vesti.

19. Nu se va prezici, nici va străzii nu va fi în cineva nici nu adună cu mine, răspioșeste.

20. Trest e zdrobită nu va frințe, și în aprins nu va stinge, pătrâine nu va secătă judecătă sprijinul.

21. Si în numele lui Neamurilor vor nădajdu.

22. Atunci ați adus la densusul pre un îndrăcat, orb și mut și, a tămăduind pre el, căt orbil și mutul grăia și vedea.

23. Si se mirau toate noroadele, și diceau, Na cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar Farisei auind, diceau, Acesta este de dreptă, fiindcă mal cu Veelzevul, domnul drăcelor.

25. Iar Iisus se întărașită durele lor, le a dispus, Toată împăratieea ce se impărtășește în trei une, se pustiește; și toată cetatea său casă ce se impărtășea între sine, nu va sta.

26. Si dacă Satana pre Satana stoale, intre une sa împărechătă deci cum va sta împăratia lui?

27. Si dacă eu cu Veelzevul scot dracul, feciorii voștri cu cine îscot? pentru aceasta ei vor fi judecătorii voștri.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracul, iată a ajuns la voi împăratia lui Dumnezeu.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare, și vasele lui să le jefuească, de nu va

tunci va ieju casa lui.

30. Cela ce nu este cu mine, nu va fi cu mine. Ce nu adună cu mine, răspioșeste.

31. Pentru aceasta grăesc voă. Tot păcatul și hula se va era în celălalt, unde este împotriva. De astăzi nu se va era oamenilor.

32. Si orfene va dice cuvînt împotriva Fiului omului, se va era lui; iar orfene va dice împotriva Duhului Sfint, nu se va era lui, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau faceti pomul bun, și roada lui bună; sau faceti pomul putred, și roada lui putredă: căt oamenii sunt împărătești.

34. Pui de năperei, cum putești grăi cele bune, răi budi? că din împotrivă încă și nega gata.

35. Omul cel bun din comoara cea bună a iunior se ate cele bune; iar omul cel rău din comoara cea rea scote cele rele.

36. Deel grăesc voă, Că pentru tot cuvîntul deșert care vor fi oamenii, vor să devină săma de densus în diao judecătelui.

37. Că din cuvîntele tale te vei îndrepta, și din cuvîntele tale te vei osindu.

38. Atunci ați răspuns oarecaril din cărturari și din Farisei, diceând, Invățătorul, vom să vedem de la tine semin.

39. Iar el răspundînd, a quis lor, Neamul viclean și preacurvar, semin canta, și semin nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona proorocului

MATTEI XIII.

40. Că precum a fost lona în noapte, și în dimineață, și în dimineață, așa va fi Fiul omului în dimineață pămîntului trei zile și în dimineață.

41. Bărbatul Ninevitean se vor scula la judecată cu neamul astăzi, și îl vor osindu pre el căci el s'ati poești la propovedarea lui Iona, și în mult de căt lona aici.

42. Împăratessa de la austri va sălăi la udecată cu neamul acesta, și îl va osindu pre el; că a venit de la marginea pămîntului și aici aici pe un leu lui Solomon; și iată, mai mult de căt Solomon aici.

43. Când cunul cel necarat a eșit din om, umbă prin locuri tără de apă, căutând odihnu, și nu aflat.

44. Atunci dice, Mă voi întoarce în casa mea de unde am eșit; și venind o astă deșartă, măturață și împodobină.

45. Atunci se urmărește, și ies căne ale săptămîni și în rela de căt sine, și intrând lăcusesc acolo; și se fac cele de pre urmă de omul acela mai rele de căt cele dinținu. Așa va fi și acela și în ianuare.

46. Si încă grăind el cătră noroade, iată, mama lui și frații lui stă afară, căutând să grăbească de din dol.

47. Si a quis iul oare care, iată, mama ta și frații tăi stă afară, vrind să grăbească cu tine.

48. Iar el răspundînd, a quis colul ce îl a quis îl, Cine este mama mea? și carii sunt frații mei?

49. Si tu îndîndu-ștă mălina sa spre ucenicii săi, a quis, iată mama mea și frații mei!

50. Că orfene va face voia fatălă mea celul din ceruri, acela este fratele meu, și sora, și mama mea.

CAPITOLUL XIII.

Si în doa aceea eșind Iisus din casă, sedea lîngă mare.

2. Si s'au adunat la densusul noroade multe, căt iată fost lui a intră în corabie să șacă; și tot iorodu, și pre iorodile mărel.

3. Si le a grăit lor multe în pilde, dicând, Iată, a eșit sămână nouă, să se încrengă.

4. Si sămânând el, unele au căzut lîngă cale, și au venit pasările și le au mălcăit pre ele.

5. Iar altele au căzut pre petriș unde n'aveau pămînt mult, și îndată au resărăit, pentru căci n'aveau pămînt adine.

6. Si resărind soarele, s'au pălit și, intru căci n'aveau rădăcina, să se uscă.

7. Iar altele au căzut în spinii; și au crescut spini, și le au înecat pre ele.

8. Iar altele au căzut pe pămînt bun, și au dat roadă, unele o sută, iar altele șosec-deci iar altele trei-deci.

9. Cela ce are urechi de audiu, audă.

10. Si apropanu-se ucenicii, au quis lui, Pentru ce în pilde grăbești lor.

11. Iar el răspundînd, a quis

MATTEI, XIII.

lor, că voă să dat a ști talenie sine, ci este până la o vreme: în jurul cerului iar acelora nu să a dat.

12. Că cela ce are, i se va da la, și își lăsoară celă ce n'are, și ceea ce are se va lua de la densus.

13. Pentru aceasta în pilde grăeșe lor: că vădend nu văd; și auind nu aud, nici înțeleg.

14. Și se înplinește întrudensul proorociea lui Isaia, ceea ce dice, Cu audul veți audi, și nu veți înțelege, și privind veți privi, și nu veți vedea:

15. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile grele așă audit, și ochii lor și așă ochii, și cu urechile să audă, și cu inimă să înțeleagă, și să se întoarcă, și să îl vindec pre el.

16. Iar ochii vostru fericiti sănt că văd: și urechile voastre, că aud.

17. Că i un grăeșe voă că mulți prooroci și drepti așă dorit să vadă cele ce vedeți voi, și n'au vădut, și să audă cele ce audit, și n'au audit.

18. Ier, voi aud, și i pilla sănătatea omului.

19. La tot celă ce aude cuvântul împărătiei, și nu îl înțelege, vine vicleanul, și răpește ceea ce este înțelată îninamul. Aceasta este cea sămănătă lingă cale.

20. Iar cea sămănătă pre pierzări, acesta este care aude cuvântul, și indată cu bucurie îl primește;

21. Însă n'are rădăcina intru-

22

MATTEI, XIII.

31. • Altă pildă le a pus lor mule și se ard cu foc; aşa va fi înțelegere, că cineaște este împăratul cel de la grămatul de moșie, și că de la el îl omoșie, și a sămănătă în țărina sa.

32. Cine este mai mic de căt poate înțelege? înțeleg că este ceea ce este, de căcătoare, înțeleg că este ceea ce este, și nu vor se face.

33. Iar cea sămănătă în pămînt bun, aceasta este care aude cuvântul, și îl înțelege; care aduce roadă, și face, unul o sută, iar altul sesă-decl, iar altul trei-decl.

34. • Altă pildă așa a pus lor înainte, dicând: Asemenea a impărățiea cerurilor oțaului care a sămănătă sămănătă bună în țărini, ca tu ei sănătă sănătă.

35. Iar dormind oamenii, a venit vicleanul lor, și au zis urat zizaniș între griju și s'a dus.

36. Iar dacă a crescut iarbă și a facut roadă, atunci s'au arătat și zizanișe.

37. Si venind slujele stăpânumului casei, și au zis lui, Doamne, așă nu i sămănătă sămănătă bună în țărina ta? dar de unde are zizaniș?

38. Iar el le a dăs lor, Un om vinejins și fierăt acasă și a zis lui, Văză vel dar să mergem să le plivăm?

39. Iar el a dăs lor, Ba, ca nu oumiva pluvind zizanișe să smulgă, și z. Il împreună cu cineaște.

40. Lăsați să crească amendoa împreună până la seceriș și la vremea secerișului voru dice secerătorilor, Pluvi înțețu zizanișe, și le legăți snopii ca să le ardem pre densele; iar giul il adunați în jumătă mea.

41. Decei cum se adună zizan-

23

mule și se ard cu foc; aşa va fi înțelegere, că cineaște este împăratul de la grămatul de moșie, și că de la el îl omoșie, și a sămănătă în țărina sa.

42. Cine este mai mic de căt poate înțelege? înțeleg că este ceea ce este, și nu vor aduna dintru împăratul lui pre toate suntelele, și pre cei ce fac fără de legea;

43. Si îl vor arunca pre el în coperitorul cel de foc: acolo va fi plânsul și scrisnirea dinților.

44. Atunci îl vor strălucește soarele intuții mijlocioare, Tatălui lor. Cela ce are urechiile de auguri, audă.

45. Iarăși, asemenea este împăratul cel de la cineaște ascunsă în trănă pre care afăndu-o omul, o să aseuns, și de bucurie el merge și toate căte are le vine, și cumpără țărina aceea.

46. Iarăși, asemenea este împăratul cel de la cineaște ascunsă în trănă pre care el merge și toate căte are le vine, și cumpără țărina aceea.

47. Iarăși, asemenea este împărățiea cerurilor năvodului, care să a aruncat în mare, și a adunat de mult pre, mergând a vindut toate căte avea, și i-a cumparat pre el.

48. Pre care, după ce s'a umplut, scoțându-l la marginea, și ședând, așă ales pre cei buni în vase ar pre cineaște iau lepidat alături.

49. Așa va fi la sfîrșitul veacului, vor fi ingeri și iadă păriți pre cei răi din mijlocul cineaște și pără.

50. Si îl vor arunca pre el în coperitorul cel de foc acolo va fi plângerea și scrisnirea dinților.

MATTEI, XIV.

51. Grătător Iisus, înțeles-ăți acestea toate? Iisus așa lui, Așa, Doamne.

52. Iar el le-a dîs lor, Pentru aceasta tot cărturarul care se învăță întru împărăteea cerurilor, asemenea este omului stăpân al caselor care scoate din vîstier ea sa nouă și vechi.

53. " Si a fost, după ce a sfîrșit Iisus pîldile acestea, a trecut de acolo.

54. Si venind în patriea sa, îi învăță pre dînsul în sinagoga lor, căt se măruiește el și dicea, De unde îi este lui înțelegea unea asta și puterile?

55. " Nu nu este acesta fiulorii teslarului? și nu se numește mama lui Maria? și frății lui, Iacov, și Iosie, și Simon și Iuda?

56. Si surorile lui, așa nu sunt toate la noi? De unde dar sunt lui acestea toate?

57. Si se smindeau întru densul Iar Iisus și dîs lor, Nu este prooroc neconștient, fără numai în patriea sa, și în casa sa.

58. Si n'a facut acolo puteri multe, pentru necredința lor.

CAPITOLUL XIV.

Intracea vrîme a audiat Irod, tetrarhul, vestea lui Iisus,

2. Si a dîs slugelor sale, Acesta este Ioan Botzătorul, el a invățat din morți; și pentru aceasta se fac puteri întru el.

3. " Că Irod prîngând pre Ioan l'a legat pre el, și l'a pus în temniță pentru Irodi adămușarea lui Filip fratele său.

4. Că dîcea Ioan lui, Nu și se cuvînță să stoibă pre ea.

5. Si vrînd să îl omoare pre lînsul se teme de nevoie, pentru căci ea pre un prooroc îl avea pre el.

6. Iar prîznuindu-se dina naștere îl îndreptări în față Irod adel înaintea lor, și a plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea cu gîndul a făgădui, că l'va da el, orice va cere.

8. Iar ea fiind într-o mână învățătoare de muima sa, a dîs, Dă-mi aci în îpsi capul lui Ioan Botzătorul.

9. Si s'a întristat împărătelui Iar pentru jurămîntul, și pentru cîrceș deoarece în densul, a poruncit să îl se dea.

10. Si trimînd, a tăiat capul lui Ioan în temniță.

11. Si s'a adus capul lui în împisie, și s'a dat fetel; și l'a dus la mama sa.

12. Si venind ucepișii lui, a luat trupul, și l'a îngropat pre el, și venind așa vestit lui Iisus.

13. " Si așaund Iisus, s'a dus de acolo cu corabie în loc pustiu de oscobi; și așaund noroadele, s'a dîs dînsu pedeștri din orașe.

14. Si eșind Iisus, a vîdut norod mult, și i s'a făcut mulă de el, și a tămădit pre bolnavii lor.

15. Iar făcîndu-se sară, așa venit la densul ucemelui lui, dicînd, Locul este pustiu, și vremea iată a trecut să locuiește noroalul, ea să se ducă pînă săte, să și cumpere bucate lorusi.

MATTEI, XV.

16. Iar Iisus le-a dîs lor, Nu credi să mărcă, îți le vor vel dîs, Doamne, de căci tu, poruncescem să vîn la tine pre apă.

17. Iar el așa dîs lui, N'avem aci nici unul să pună pañi, și del pești.

18. El a dîs, Aduceți-le pre ele atîl în mine.

19. Si a poruncit noroalului să aducă pînă în lă, și luând cele cîinei pañi, și cîșt doi pești, și cîntând la cer, a blagoslovit, și frîngînd a dat ucemelor pâmine, iar ucemelor îi au anelor.

20. Si au mulcat toși, și s'a adunat și, și a luat rămasalele le luminiuri și spredere cînd pînă

21. Iar cînd ce măncaseră erau bărbășii ca omeli mil, afară de muieri și de copii.

22. Si îndată a slît Iisus pre ucemelui săi să intre în corabie, și să mărgă înaintea lui de cea parte pañă ce va sîobozi noroadele.

23. Si slăcînd noroadele, s'a săut în mare să se roze de oscobi și făcîndu-se sară, era acolo singur.

24. Iar corabiea era în înlocul mărelui învălunîndu-se de valuri cînd vîntul împotriva.

25. Iar întru a pură streașină opte, a dîs la densul Iisus, Îmbăland pre mare.

26. Si vîdîndu pre el ucemelui îmbăland pre mare, s'a spălămat, grănd, Nălucă este; și de lîcă au strînat.

27. Iar Iisus îndată a grănit lor, dicînd, Îndrăzniți, eu sunt; nu

28. Iar Petru respondînd a dîs, Doamne, de căci tu, poruncescem să vîn la tine pre apă.

29. Iar el a dîs, Vino. Si porgorîndu-se Petru din corabie, ambi pre apă, ca să meargă la Iisus.

30. Iar bătrînd vîntul tare să a infrocoșat; și începînd a se afunda, a strigat, grănd, Doamne, mantuiesc-mă.

31. Si îndată Iisus tindînd mâna, l'a apucat pre densul, și l'a dîs lui, Înăuntru credințoase, peior ec te al îndu...!

32. Si intrând el în corabie, a statuit vîntul.

33. Iar cînd ce erau în corabie, venind s'aș închimăt lui, dicînd, Cu adevărat I.oi lui Dum n'adu esti.

34. " Si trecînd, așa venit în pînătul silenziului.

35. Si cunoșteau pre el oacmeul locului acela, și a trîns în toată latura aceea, și a adus la densul pre toși boalaivă.

36. Si rugău pre el ca numai să se atingă de poalele veșmîntelor lui și căci se atingeau se măntuiau.

CAPITOLUL XV.

A tunel așa venit la Iisus cărturari și Farisei, cel din Ierusalim, dicînd,

2. Pentru ce ucen cînd calcă așeșimentul bătrânnor? că nu

3. Iar el răspundînd, le a dîs

lor, Pentru ce și voi călați po-

MATTEI, XV.

runcea lui Dumnezeu prin așeză-
mântul vostru?

10. Iar Domnul spunea: A poruncit tăi dănd. Cunștește pre tatăl tău și pre mama ta și. Cela că va grădește păratul Iscū sau pre mamei și cu o parte să moarcă.

11. Tar voi dicești, Orbi-țineva că ce sătănești său mână-sa. Daru est a ceea ce care te ar fi dozat de la mine;

12. Si nu va cinsti pre tatăl său sau pre în mă-sa, acela va fi slobod. Si așa astăzi stricăt poruncă lui Dănușelui prim așezământul vostru.

13. Fățările bine a procoerei peintru voi Iscā, dănd,

14. Se apropie de mine norodul acestuia cu gura lor, și cu buzele mă cinstesc; iar inima lor de pe este de la mine.

15. Si în zadar mă cinstesc, în-
vățătorii măi caii, ce sunt po-
runcile porunci.

16. Si chieamând la sine pre noroade, le a dîs lor. Au și, și înțelegești:

17. Nu ce intră în gură spurcă
pre om, ci ce esc din gură, aceea
spurca încă în.

18. Atunci apropindu-se ucenicii lui, iau și, și lui. Cunoscătorul
ea înseși a adunat cuvintul, și au
smis lui.

19. Iar el răspundând, a dîs, Tot sedul, pre care nu l-a sădă.
Tatăl meu cel cerește, se va des-
răunica.

20. Lăsați pre densus: povătu-
tori orbi sunt ai orbilor. Si, orb
pre orb de va povătu, amendoi
în grupă vor cădea

21. Si respuști eu împreună cu
lui, Spune hoă pilda aceasta.

22. Iar Isus a dîs, Înă și voi
neprincipiu sănătăți?

23. Dar nu înțelegești, că tot
ce intră în gură merge în pân-
tece, și ese pe afedron.

24. Iar cele ce es din gură din
om a es scăcel și încă în.

25. Că din inimă es gânduri
rele, uideri, preacurvi, curvi,
fătăguri, mărturii mininoase,
hule;

26. Acestea îl fac să urez
pre om; iar cu mâinii nespălate
a mânce nu spurcă pre om.

27. Si spuse îl Isus de acolo,
sa urzești păcatele omului, ale
lor ubi.

28. Si, iată, o mirea în Hora-
tiană cușind din lotoare, și ea,
străga către densus, dănd. M-
luște-mă, Doamne. Fiul lui Da-
vid; filica mea rău se îndrăcește

29. Iar el iu: „A respuști el
cuvînt. Si apropindu-se ucenicii
lui, îl rugău pre el, dănd, Slo-
bodeste-o pre ea; că strigă în
țara noastră.

30. Iar el răspundând, a dîs, Na-
ște în măsuri, arătătură, că nă
cele perdue ale casei lui Israel.

31. Iar ea venind să se inchină
lui, dănd, Doamne, ajută mă.

32. Iar el răspundând a dîs, Nu
este bine a lăua pâinea fidor,
si a o arunca căilor.

33. Iar ea a dîs, Adovărat,
Doamne, că și eaini luan înă
din sfârămaturele ce caddiu masa
domnilor lor.

34. Atunci răspundând Isus,
a dîs el, O mulgere, mare este

MATTEI, XVI.

creșterea fiecăruia vostru, patru măi de bărbați, afară de
Să ați un elut bicea el dintr-acel
muier și de cipă.

35. Si slobodul noroadele, a
venit lingă marea Galilei, și a intrat în
sălbăticie în munte, a se lăsi
căldură.

36. Si așa venit la densus no-
roade multe, având ca sine
schopii, orbi, muhi, cruci, și
așa mai mult, și îndrăznește pie
denșă la picioarele lui Isus; și
l-a trămadăut pre ei.

37. Cât se miră noroadele,
vezi și pre muhi grajil pie
cuungi sănătoșii, pre schopii um-
blând, și pre orbi vădând; și
slăviau pre Dumnezeul lui Israel

38. Iar Isus chemând la
sme pre ucenicii lui, a dîs, Mi-
la îmi este te în oval acela, ei
atâră trei dle săn de când aş-
teaptă liogă mine, și n'au ee
în mici; și a slăbod pre densus i
flimindu voie, ca nu cuniva
să lăsească pre cale.

39. Si așa grăbit lui ucenicii lui
De unde să avem în pustie atâtea
pâlni în căt să se satură atâa
norod?

40. Si a dîs lor Isus, Cate
pâlni avești? Iar el așa dîs, Septe,
si nu, ni pește por

41. Si, a poruncit noroadele să
șadă pre pâlmînt.

42. Si luând pre cele septete
pâlni și pre pești, mulțumind, a
firini, și a dat uceniciilor lui, iar
incă în noroadele

43. Si, așa mancarat toți, și așa
saturat, și așa luat rămăștele de
săi amăni. Septe coșuri pline

44. Iar ca ce mancaseră erau

patru măi de bărbați, afară de
Să ați un elut bicea el dintr-acel
muier și de cipă.

45. Si slobodul noroadele, a

venit lingă marea Galilei, și a trecut în
hotarele Magdalnului.

CAPITOLUL XVI.

Si aproapeau se tar se și d-
să aici și, îspăindul și răz-
pre cei cu că se le arăde lor
semn din cei

46. Iar el răspundând, a dîs lor,
Când se face sără, dicoș, Semn
ra fi că se i se se este etal

47. Si, oiamă Astăzi va fi
fotună că se roșește cerul po-
somorit. Fățărimeior, făța ceru-
loii șiți să o sociști; iar sem-
nele vremii ne patetii sociot?

48. Neamul vicleau și preacur-
var scula cantă și sună nu se
va da lui, fără numai semnul
iul lor a propoziției și, lăsat idu'l
pre denșii, s'a das.

49. Si venind ucenicii lui de
ceea parte, năvălă și ei păr-

50. 51. Iar Isus le a dîs lor, Cău-
tați și vă păziți de aliațul Far-
senilor și ai radușchenor.

52. Iar ei cugetați intru sme,
dănd, Că paine n'am luat.

53. Iar Isus cu ioseci d'aceasta,
le a dîs lor, Ce cugetați intru
voi păr cretin io hor, că n'au
luat pâine?

54. Nici nu înțelegești, nici vă
aducți aminti de c'e cu ei pâni
ale celor cinci măi, și cate coș-
nute astăzi luat?

55. Nici de cele septete pâlni ale
celor patru măi, și cate coșnute
astăzi luat?

MATTEI XVII.

11. Cum nu înțelegi că nu și multe a pătimi de la bâtrâni pentru pâine am dis voă, să vă și de la archierei și de la cărturari, și a lui omorât, și a trea și a invia.

12. Atunci ați înțeles că nu de al atul păstorii a dat lor să se păstreze și de învățătura Fariseilor și și a Sadduchelor?

13. ¶ Iar venind Iisus în partea Chiesiei lui Filip, a întrebăt pre uenicii sei din Ierusalim. Cine și-i dă oamenii că sunt eu Fiul omului?

14. Iar ei său dis, Unul dic, că ești Ioan Botezătorul, altul, Ilie; iar altul, Ieremia, său unul din prooroci.

15. Dis-a lor Dar voi cine mi duci și că sunt?

16. Si răspundând Simon Petru, a dis, Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Si răspundând Iisus, a dis lui, Feriț ești, Simone Varlonaca trup și sânge nu îți va descoaceri tine, ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Si eu dic tine, Că tu ești Petru, și pre această pătră voivodă biserică mea; și porțele iadului nu o vor biru, pre densa.

19. Si îți vor să te chede împărăției cerurilor; și ori ce vei lega pre pământ va fi legat în ceruri, și ce vei deslega pre pământ va fi deslegat în ceruri.

20. Atunci a poruncit ueniitor săi că să nu spie numărul că el este Iisus, Hristosul.

21. De atunci a început Iisus a spune ueniciilor săi, că se va vine lău a iunge în Ierusalim,

CAPITOLUL XVII.

Si după săse zile a luat Iisus pre Petru, și pre Iacob, și pre Ioan

MATTEI XVII.

fratele lui, și i-a sună pre denșii voit. Așa și Fiul omului va să pătmească ce la denșii.

22. Si s-a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața lui ca soare, arătându-i său făcutele lui.

23. Si înțelesă să fie areasta și Iisus a rătat lor Moisi și Iie împreună cu denșul vorbind.

24. Si Atuncel Iisus a dis ueniciilor săi, Orl-cine voește să vine după mine, să se lăpede de sine, și să și-ree crucea sa, și să-mi urmerez mine.

25. Că cine va vrea să și-măntuască sușul său putecă lăprei el; iar cine își va pierde sușul său pentru mine astă lăprei el.

26. Că ce folos este omului, de ar dobândi lumea toată, iar sufletele săi își va pierde? sau ce va da omul schimb pentru sufletele său?

27. Că va să vie Fiul omului într-o slava Tatălui său cu îngrădit săi; și atunci va răsplăti fiecărui după faptele lui.

28. Așa și grăsesc voă, Sună unul din cel ce stață aici, că în vor gustă moarte, până ce vor vedea pre Fiul lui, ului venind într-o împărăție sa,

29. Si pogorindu-se el din munte, le a poruncit lor Iisus, dicând, Numărul său nu spunești vedereacă, până când Fiul omului se va scula din morți.

30. Si lă intrebat pre el uenicii lui, dicând, Dar ce dic cărăturari că Iie trebuie să vie mai înainte?

31. Iar Iisus răspundând, a dis lor, Iie adevarat va veni mai înainte, și va aședa toate.

32. Iar grăsesc voă, Că Iie iată a venit, și nu îl au cunoscut pre denșul, ci au făcut lui căte au.

33. Si lă vor omori pre el, și

a treia și va invia. Si său înfricătat el foarte.

24. Si venind ei în Caper-nau, aș venit cel ce luă dăjde la Petru, si aș dîs, Invățătorul vostru nu lă deosebe.

25. Dîsa, Da. Si când a intrat în casă și a întins mâinile de el dicând, Ce îți se pare, Simone? Așa și păzirea lui de la ea lucește și dă sa-și să fi lor, săd de la cel strein?

26. Grânt-a Petru lui, De la strein, Dîsa Iisus lui, Iată dar că sună bine.

27. Că ca să nați smintim pre densii, mergând la mare, aruncă undă, și peștele care vei prinde înțeță, lea-l, și deschidând gura lui, vă dăriu-i stătă, așa cănd dă'l lor pentru mine și pentru tine.

CAPITOLUL XVIII

În ceasăd acela său îpreparat ușor el cătușă, grănd, Oare cine este mai mare intru împăratul cerurilor?

2. Si el emând Iisus un prunc, lă pos pre el în mijlocul lor,

3. Si a dîs, Am în grăiese voă, De nu vă veți întoarce, și să vă faceți ca pruncul, nu veți intra intru împăratul cerurilor.

4. Că cine se va smeri, pre sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare intru împăratul cerurilor.

5. Si orfanele va primi pre un prunc ca acesta întru numele meu, pre mine mă primește.

6. Iar orfanele va sunti pre

unul dintr'acestui micel cu ierod întru mine, mai de folos! ar fi își ea să și spânzure o piatră de moară la grumazul lui, și să se aducă în acel locul năo-

7. Val lumei de smintelele lui, în tine, cescă, și sună odată, dar vă, omadul acela din tine vine în șteardă!

8. Iar de te sminteste pre tine măna ta său piciorul tău, tăie pre ele și le leapădă de la tine; mai bine își este te să intre în viață schimbă său ciung, de căt la urmă, au ieșit, și te răvăd și urmărește ocolul tăcărei.

9. Si cîndt de ce sunt să pre tine, scoate'l pre el, și lăsunăcănd la tine; mai bine este te cu un ochi să intre în viață, de căt ameașo, obul avăl să fi aruncat în gheea focului.

10. Căutați să nu deluțimăști pre tare unul dintr'acestii mai mici, că du voă, Că lugerul lor în ceruri pururea văd față Tatăl meu care este în ceruri.

11. Că a venit Fiul omului să mantuiescă pre cel pierdut.

12. Ce vă se pare voă? de vă avea un om, o să căde de oî, și se va rătăci una dintr'însele, așa nu lasă pre cele noă-deci și noă, și mereu ad în mană, căci pre cea rătăciu!

13. Să de o se va inten plăso săcăsești pre ea, anun în grăiese voă, că se bucură de dănsa mai virtuos de căt de cele noă-deci și nea ce mi său rătăci.

14. Așa nu este voia înaintea Tatălui vostru celul din ceruri, ca să piară unul dintr'acestui micel.

15. Si de își va gresi te fratele tău înțeles, și iasă pre cojii și toate căte avea, și să plateasă.

16. Deci căcănd sluga acela se inchina lui dicând, Doamne, iată îngăduște și pre tine, și te lăsa te nu te va asculta, cum încercă și tăiește, și te lăsa te nu te va plăti pe tot.

17. Si înăostrovindu-se domnul slăice, același, lăsa să te pre deasupra, și lăsa te la huse, datoreea a deosebită a trăi multu și stee tot cîndt.

18. Iar de naște te va asculta pre el, domnul, și servel și de nu vă este la mie de lăseră să și vă fie te ea un păgân și vamez.

19. Am în grăiese voă, Ofi-căte și legătire paternă vor să te mărești, ori cale veți te lăsa pre pănam și uridelegătoarea cer.

20. Înăostri sună, raese voă, lăsătacă dui dom vă se vor am pre pănam pentru tot lăsăr și vor cere, va în lor de la Tatăl meu care este în ceruri.

21. Că unde sunt doi său trei adunăți întru lumile mești, aconso su și în numoșul lor.

22. Atunci apoi înduse către omul Petru a dîs Doamne, de cale ori va zice, nici frație meu și voă erau astăi său doară puță de șpte ori?

23. Gra-tă Iisus lui, Nu îți dje-ge Pană de șepțe ori ei, Pună de șep și deci de ori cale șepțe.

24. Pentru aceasta asemănătoare să impărtășea cerurilor omului împărat, care a vrut să ce săma slabelor sale.

25. Si lăsând el ei plătească, cu pănamul domnul lui să lăsă

pre el, și pre muierea lui, și pre cojii și toate căte avea, și să plateasă.

26. Deci căcănd sluga acela se inchina lui dicând, Doamne, iată îngăduște și pre tine, și te lăsa te nu te va plăti pe tot.

27. Si înăostrovindu-se domnul slăice, același, lăsa să te pre deasupra, și lăsa te la huse, datoreea a deosebită a trăi multu și stee tot cîndt.

28. Iar eşti și să te rezea, și atât pre tatal din tei împreună cu sună sună, oră, căcănează dicând, lăsă te mi ce nu esti tu.

29. Iar vezi deci lăsătacă mărește, și oră cale veți te lăsa pre pănam și uridelegătoarea cer.

30. Iar el, naște te vrăj, și în regendă lăsătacă în emință, pună capăt va păi da orice.

31. Iar vezi ud celi d'imprenă cu el slugi cere ce său facut, său întristat foarte, și vezi ud nu spus de mindul lor lăsătate cele ce său facă.

32. Atunci el lăsândul pre el domnul lui și a quis lui, Sună și creană toată datomea areea și au cîrtat pe peturi și mări rugat.

33. Așa nu se cedeau și, pe să și fie înălă de cale împreună cu tine sună și pre cale și înălă a fost milă de tine?

34. Si manindu-se domnul lui lăsătacă pre el manecatorilor, pună ce va plăti teată datoriea lui.

35. Așa și Tatăl meu cel cerasice va face voă de na veți era te he-care fratelul său din inimile voastre greșalelor lor.

CAPITOLUL XIX *

Si a fost, cum l-a spus lui Iisus ei
rău încă odată acesta a trecut din Galileea, și a venit în hotarele Iudeei de ceea parte de la Ierusalim.

* Si a mers după densus, nouăzeci mii de oameni s-a vindicat pre acolo.

3. * Si a venit la densus. Fătul său, și tindu-l pre el, și i-eând îi. Care se călă omului să și lăse mușerea sa pentru fie-ee prienii?

* Iar el respondând a-și lor, Dar eu nu sunt căce ce-i să facă cu tău, dar lat și mușere a tău să te e.

* Si a-și. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatil său și pre mult în se - se va lăpu de mușere și se vor trăma colantri și ip.

6. Pentru aceea nu mai sunt doborți în rup. Deoarece a interpretat buna sfidă, omul să nu despartă.

7. D-ău lui, Dar cum Moisi a poruncit să i se dea carte de despartire, și so lăse pre ea?

8. Dissa lor, Moi și lăpre interioare măi voastre a dat voie voi să ve-lă-aj în acelă voastră dar din început nu a fost asta.

9. Iar grăesc voă, Că orfane și va lăsa mușerea sa, astăzi do cuvenit de c urie, și va lăsa alta, preacurvenție; și cela ce va lăsa pre c ea lăsată proacuveste.

10. * Dissa-ău lui uocimoi lui, Daici astăzi este prie na omului eu mușerea, nu este de folos a se lăsa.

11. Iar el a-și lor, Nu tot

cuprind ouăntul acesta, și celor ce să da.

12. Că sunt fumuri, care din păcatele măcel lor să se văd și, și sunt fumuri, care să se văd, le oameni, și sunt fumuri, carl singuri său scopit pre sine peacru după a ce a-ținut. Cea ce-i doar cuprind a-ținut.

13. A tiner sănătatea de densul pre el, ca să se mărturie prescoie și să se roagă în ucenicii I și certat pre el.

14. Iar Iisus a-ținut sănătatea prin el și nu opri pre el a venit la muncă și a curățat casă, astăzi este în acelă casă, într-o

15. Si păcăla și prescoie muncile, să a dus de acolo.

16. Si înță, înțul venind la el și-l înțigă o mătură, ce Lui voin face ca să am viață de veci?

17. Iar el a-și lui Ce mișc el omul măreție n-a este înțin, înță numai unul, Dumnezeu: iar de voest să înțeală viață, pazeste poruncile.

18. Dissa lui, Că și-l Iisus a-și, să nu ne-țe! să nu preacuversti, să nu lăsi, să nu mărturisesti mărturie în acelașă.

19. Cinsteste pre tata te și pre mama ta și să nu ești pre aproapele tău ca insultă pre tine.

20. Dissa lui tenețul, Toate acestea le am păzit din timerele mele, ce lucă în lipsa te?

21. Dissa Iisus lui, De voestă să fil desivorește... mergă, vine și avide tale, și ie ca sărișor, și vel avea comoră în cer: și vino urmează mă.

22. Iar tenețul audind cuvîntul, să des intrăstat: că avea înțăli multe

23. * Iar Iisus a-dis ucenicilor El, Amin grăesc voă, Că cu cîteva să intră bogatul intru împărăteșterelor

24. Si iarășl grăesc voă, Că mai lesne este a trece căm la prin urechies acului, de căt bogatul a intru împărăteștea lui Dumnezeu

25. Iar ucenicii lui aud ad acasă și au înțat fonte, și cînd

Dar cine poate să se mărtuească?

26. Iar Iisus căutând, a-și lor, La oameni aceasta este eu neputință; iar la Dumnezeu, toate sunt cu putință

27. * Atunci răspundând Petru, a-și lui, Iată, noi am lăsat toate, și am urmat tine; oare ce valoare noă?

28. Iar Iisus a-și lor, Amin grăeso voă, Că voi cei ce ajungi urmat mie, intru a doa naștere și să sedea în loul ouului pre scaunul slavei sale, veți fi dea și voi pre doă-spre-dece scăne, judecând pre cele doă-spre-dece momenti ale lui Israel

29. Si tot cel ce a lăsat dase, său fratii, său surori, său fiță, său mamă, său mulere, său feori, său bolde. Întrou numele meu, insultit va lăsa, și viață vicinică va moșteni.

30. Si mulți d-inteiu vor fi pre urmă; și de pre urmă inteu.

CAPITOLUL XX.

Că asemenea este împărăteșterul omului stăpân al caselor,

că a-și dis de dimineață să tocmăscă lucrători la vîea sa

2. Si tocmai dă-se cu lucrătorii căte un dinar pe el, și a trimis pre el în vîea sa

3. Si esenț la al treilea ceas, a vedut pre altul stand în tîrg sără de lucru,

4. Si a-și și acelora, Mergeți și voi în vîie, și ce va fi cu dreptul voivă da voă. Iar el a-și mers.

5. Iarășl esenț intru al sescelea și intru al noă. ea ceas, a făcut asemenea

6. Iar intru al un-spre-decelea ceas esind, aflat-a pre alti stand sără de lucru, și a-și lor, Ce stață aici toată qhoa sără de lucru?

7. Dis a-și lui, Că nimenea pre noi nu ne a tocmit. Dis-a lor, Mergeți și voi în vîea meă; și ce va fi cu dreptul, veți lua

8. Iar dacă să facut sără, a-și domnul vîel cătră ispravnicul său, Chieamă pre lucrători, și le dă lor plata, începând de la cel de pre urmă până la cel d-inteiu.

9. Deoarece venind cei de la al un-spre-decelea ceas, a-și luat fiecare căte un dinar.

10. Iar venind cel d-inteiu, socoteau că vor lăsa mai mult; și a-și luat și el fie-care căte un dinar

11. Iar după ce a-și luat, căteau împotriva stăpânlui caselor,

12. Vișenți, Accuți de pre urmă numai un ceas a-și lucrat, și i al făcut pre deoarece i întocma cu noi, carl atât purtat greutatea dilei și zăduful

13. Iar el răspundând, a-și unuia dintr-însu, Prietene, nu și

fac ţie strămbătate; aii nu căte mea și dă stîngă mea, nu este al un dinar te al tocmit cu mine?

14. Iaș al tău și mergi; că pentru cari este gătit de la Tatăl voesc și acestuia de pe urmă meud să lădă ca și te.

15. Aii doară nu mi se cude să fac eu ce voi vrea eu ale mele? Aii este ochiul tău vi-clean, pentru că eu sunt bun?

16. Aşa vor fi cef de pre urmă intăru, și cef d'intăru pre urmă: că mulți sunt chimați, dar puțini aleși.

17. și Si suindu-se Iisus în Ierusalim a luat pre cef doi-spredece uenici deosebi pre cale, și le a dis lor.

18. Iată, ne sunim în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhie-reilor și cărturărilor, și l vor ju-deca pre ei spre moarte,

19. Si l vor da pre el Neamurilor ca să-l batjocorească, și să l iată s, să l răst gheasă și a treia și va invia.

20. Atunci s-a, copiat cără densus muma filor lui Zeveni împreună cu fișel închinându-se, și cerând care ce de la densus.

21. Iar el a dis el. Ce vorști? Dis-a lui, D, ca să sădă acerți doi fili al mei, unul d'a dreapta ta, și altul d'a stanga ta, intru im-părătie ta.

22. Iar Iisus răspundând, a dis, Nu știi ce cerești. Puteți să bei paharul care văd să-l beați eu, și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezăzi? Dis-a lui, Putem.

23. Si a grăit lor, Paharul meu cu adevărat veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza; iar a sedea d'a dreapta

24. Si stand cef dece *aceasta*, s'au mănat pentru cef doi frați

25. Iar Iisus chinându'l pre densus, și dis. Știi că domnul pă-gânitor Domnesc pre el, și cef maril îi stupănesc pre densus.

26. Iar intru voi nu va fi aşa că car întiu voi și vrea să fie mai mare, să fie voă slugă.

27. Si care intru voi va vrea să fie întiu, să fie voă slugă.

28. Prejur și Fiul omului n'a venit să slujească lui, ci să slujească și și cef deo săfie și să răscumpărunge pentru mulți.

29. Si cind el din le dom a mers după densus norod mult.

30. Si atunci doi orbi se ședند lingă cale, așind că Iisus trece, ad strigat, înainte, M iuste-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

31. Iar norodul l-a certat pre-dens că să facă iar el mai tare strigă, și răspunsă. M iuste-ne pre noi Doamne, Fiul lui David.

32. Si stand Iisus și a chin- ma pre densus, și a dis. Ce voi să te fac voă?

33. Iar s-a lui, Doamne, să se deschidă ochii noștri.

34. Si facându-se mulă lui Iisus s'a atins de ochii lor; și in-dată atunci vădut ochii lor, și au măs după densus.

CAPITOLUL XXI.

Când s'au apropiat de Ieru-salem, și aii venit în Vitsaghi,

la muntele Maslinelor, atunci Iisus a trimis doi ucieli.

2. Dicându-le lor, Mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai da căt veți găsi o aziină legată, și mânz cu densișă des-legându-le, aduceți-le la mine.

3. Si de va q ce voi cineva cova, veți dice, Domnul tre-buese acesta, și numai de căt le va trimită.

4. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se înclinească ceca ce s'a dis prin proorecul că dice.

5. Dicătă fetel Sionului, Iată, Impăratul tău vine la tine, blând, și sedând pre aziină, și pre mânz fiul celor de sub jug.

6. Si mergând uenicii au făcut precuna le a poruncit lor Iisus,

7. Aii adus aziină și mânzul și aii pus d'asupra lor vesinimtele lor, și lău pus d'asupra aceștora.

8. Si cef mai mulți din norod asterneau vesinimtele lor pre cale; iar astăzi stâlpările din copaci, și le așterneau pre cale.

9. Iar noroadele cele de mer-geau înainte, și cele ce veniau pre jumătatea lor, și răspunsă Osanna Fiului lui David. Bine este cu-vintat cel ce vine întru numele Domnului; Osanna întru cei de sus.

10. Si intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat totă cetatea, și cind, Cine este acesta?

11. Iar noroadele diceau. Aceasta este Iisus proorocul că din Nazaretu, Galilei.

12. Si a intrat Iisus în bis-erică, și a montelul acestuia de veți dice. Rădeacă-te, și te aruncă în mare; va fi.

13. Si a dis lor, Scris este, Casa mea casă de rugăciune se va chină; iar voi o astă făcut pre densus peșteră telharior.

14. Si aii venit la densus orbi și sechopii în biserică; și l'a vin-decat pre el.

15. Iar vădând arhie-rei și căr-turari mununile care a făcut, și pruncii strigând în biserică, și dicând, Osanna Fiului lui David, și aii manat,

16. Si l aii dis lui, Auți ce dic acestia? Iar Iisus a dis lor, Adevarat; și mie odată n'ăz-zi cîntă, Din gura pruncilor și a celor ce zug, și săvîrșit laudă?

17. Si lăsandu'l pre el, a esit afară din cetate la Vitania, și s'a salăsluit acolo.

18. Iar dimineață întorcându-se în cetate, a flămândit.

19. Si vădând un smochin lingă cale, a venit la densus și n'a stat nimic într-unul, rău numai frunze, și a dis lor, De acum să nu se mai facă din tine rod în veci. Si fiindă s'a uscat smo-chinul.

20. Si vădând *aceasta* uenicii s'au misinat, dicând, Cum fi-dată și a uscat smochinul!

21. Si răspundând Iisus a dis lor, Amu dic voă, De veți avea credință și nu vă veți îndoii, nu numai aceea a smochinului veți face, ei și montelul acestuia de veți dice. Rădeacă-te, și te aruncă în mare; va fi.

MATTEI, XXI.

22. Să toate oră căte vești cere vele merg mai înainte de voi întru rugăciune, credând, vești tru împăratul lui Dumnezeu.

23. Si venind el în biserică, aș mers la densul cand invata aș horei și bătrâni norodului; dicând, Cu ce putere fac aceasta? și cine îl a dat tie puterea aceasta?

24. Si răspundând Iisus a dis lor, Intreba-vo știrea pre voi un cuvînt, pre care de mă veți spune mie, și eu voi spune voă cu ce putere fac aceasta.

25. Botezul lui loan, de unde a fost? d. cer, sau de la oamenii? Iar ei cugetau intru sine, credând, De vom dice din cer; va dice noă, Dar pentru ce n'ati credut lui?

26. Iar de vom dice, De la oameni; ne temem de norod; că toti au pre loan capreun prooroc.

27. Si răspundându-l Iisus, aș dis, Nu sună lipsa lor și el, Nici eu nu voi spune voă cu ce putere fac aceasta.

28. Iar ce vi se pare voă? Un om avea doi feciori; și mergeând la cel dinținț, i-a dis, Fiule, mergi astăzi de lucează în viața mea.

29. Iar el răspundând, a dis, Nu voi; iar mai pre urmă căndu-se, a mers.

30. Si mergeând la cel-l-alt, a dis, asă plerei. Iar el răspundând, a dis, Eu Doamne voi merge și n'a mers.

31. Care dintr'acești doi a să-eut voia tațălui său? Lipsă lui, Cel dinținț. Disă lor Iisus, Ammin die voă, Ca iameșii și cur-

22. Că a venit la voi loan în calea dreptății și iți credut lui; iar vameșii și curvelor aș credut lui, iar voi, vădend acestea, nu v'ati căt mai în urmă, ca să credeți lui.

33. Așultați altă pildă. Un om era stăpân al casei, care a sădit vie, și o îngrădită impredjur eu gard și a săpat într-o sa tească, și a zis turui, și o a dat lucrătorilor, și a dus departe;

34. Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pre slugele sale lucrători, ca să lea rodul ei.

35. Iar lucrătorul prindând pre slugele lui, pre unul 'l aș bătut, iar pre altul 'l aș omorit, iar pre altul cugetare 'l aș ucis.

36. Iar ei a trimis pre alte slugei mai mulți, do căt cele dinținț, și au răpuit lor asigurarea.

37. Iar mai pre urmă a trimis la ei și fiul său, dicând, Se vor ruginiaze și fiul meu.

38. În lucrătorul vădând pre fiul, aș dis intru sine, Acesta este moștenitorul, veniți să l omorîți pe el, și să stăpâniți moștenirea lui.

39. Si prințendul pre el, 'l aș scos la ră din vie, și 'l aș omorit.

40. Deci când va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor acestor?

41. Disă lui, Pre cei răi, răi îi va pierde, și viața o va da altor lucrători carui vor da lui roduile lor în vremea lor.

42. Lipsă lor Iisus, Aș nici odată

MATTEI, XXII.

n'ati cetit în scripturi, Piatra pre care nu o aș băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiuilui: de la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată într-o ochi nostru?

43. 'L'entrul aceasta dic voi, Că se va lăua de la voi împăraticea lui Dumnezeu, și se va da neamului care va face roduurile ei.

44. Si cel ce va cădea preste piatra aceasta se va sfârma: iar preste care va cădea, il va spulbera.

45. Si audind arhierul și Fariseul pildele lui, aș cunoscut că pentru densii grăeste.

46. Si căutând să 'l prindă pre el, s'a temut de norod, de vreme ce ca pre un prooroc ilavea pre el.

CAPITOLUL XXII.

Si răspundând Iisus iarăși a grăbit lor în pilde, dicând,

2. Asemănătu-să împăraticea cerului omului împărat, care a făcut nuntă fiului său.

3. Si a trimis pre slugele sale să cheme pre cel chiamați la nuntă: și nu vrea să vie.

4. Iarăși a mai trimis pre alte sluge, dicând, Uceteți celor chiamați, lată, că am gătit prânzul meu: juncii mei și cele hrănitoare mele s'au junghiat, și toate sunt gata: veniți la nuntă.

5. Iar ei nebăgând samă de aceasta, s'a dus unul la holda ei, altul la neguțătoriea sa:

6. Iar cel-l-alt prințend pre slugele lui, i-aș pedepsi, și 'l aș omorît pre el.

7. Si audind împăratul aceasta, s'a mănat, și trimisând ostile sale, a pierdut pre ucigașii aceia, și cetatea lor o a ars.

8. Atunci a dis slugelor sale, lată nuntă este gata, iar cel chiamați n'aș fost vrednic.

9. Deci mergeți la răspintile căilor, și pre căți veți așa, fi chiamați la nuntă.

10. Si eşind slugele acelea la răspintile, aș adunați pre toți căți aș aflat, și rei și buni: și s'a umplut nuntă de cel ce sedea.

11. " Si intrând împăratul să vadă pre cel ce sedea, vădut-a acolo pre un om care nu era imbrăcat în haină de nuntă:

12. Si 'l a dis lui, Prieten, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Iar el răspă.

13. Atunci a dis împăratul slugele, Legăduți lui măinele și picioarele, luăți pre dănsul, și l aruncați într-o întunericul cel mai din afară; acolo va fi plangere și scrisuirea diuților.

14. Că mulți sunt chiamați, dar puții aleși!

15. " Atunci mergeând Farisei, sfat aș săfăt să facă ca să 'l vineze pre el în cuvînt.

16. Si aș trimis la el pre ucenici lor împreună cu Iordanul, dicând, Invățătorule, și m că adevărăt esti, și calea lui Dumnezeu întru adevăr învești, și nu 'l este tie grăjă de nimenea: că nu cauți în fața oamenilor.

17. Deci spune noă, Ce și te pare tie? Se cade a da dajde Chesaroului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoșcând vicle-

MATTEI, XXII

sugul lor, a quis, Ce mă îspitaș, lor, aș n'ăști citit ceea ce s'a quis
fișărișnicilor?

19. Arătaș mi mie banul dă-

det, iar el aș adus lui un dinar.

20. Si a quis lor. Al cui este
chip il acesta și scriptura cea de
pre el?

21. Dis-a lui, Ale Chesarului.

Atunci a quis lor, Dați înapoî dar
pre cele ce sunt ale Chesarului,
Chesarului; și pre cele ce sunt ale
lui Dumnețeū, lui Dumnețeū.

22. Si audind aceasta, s'aș mi-
rat, și lăsându-l pre el, s'aș
dus.

23. ¶ Intr'aceea că aș venit la
dênsul Sadduchi, cari die că
nu este inviere, și aș aș intrebăt
pre el,

24. Dicend, Invățătorule, Moisi
a quis, De va iouri cinea nea-
vînd teiori, să ree fratele lui
pre muierea lui, și să rădice să-
mântă frateului său.

25. Deci erau la noi septe
fratii: și cel d'intenții insurându-
se, a murit, și neavînd sămânță,
a lăsat pre muierea sa frateului
său.

26. Așijdereia și al doilea, și al
treilea, până la al septelea.

27. Iar mai pre urmă de toți
a murit și muierea.

28. Deci la inviere a căruia
dintr'acel septe va fi muierea?
că toți o au avut pre ea.

29. Iar Iisus răspundând a quis
lor, Vă răticăți, neștând scriptu-
rele, nici puterea lui Dumnețeū.

30. Că la inviere nici se in-
soară, nici se mărătă, ci ca în-
geril lui Dumnețeū în cer sunt.

31. Iar pentru invierea morți-

MATTEI, XXIII

46. Si nimenea nu putea să
răspundă lui cuvînt, nici a mai
indrăzni cinea duntr'acea și
căl mai intrebe pre el.

12. Că cel ce se va înălța pre
sine, se va smeri; și cel ce se
va smeri pre sine, se va înălța.

13. ¶ Ci vă voă, cărturarilor
și Fariseilor, fățarnici că închi-
deți împărațea cerurilor măntea
oamenilor: că voi nu intrați, nici
pre cel ce vor să intre nu'l lăsați.

14. Vă voă, cărturarilor și
Fariseilor, fățarnici că mănoați
casele văduvelor, și eu prieină
indelung rugându-vă: pentru a-
ceasta mai multă osindă veți lua.

15. Vă voă, cărturarilor și Fa-
riseilor, fățarnici că incunigurați
marea și uscatul ca să faceți un
nemernic, și dacă se face, îl fa-
ceți pre el și gheenel mai indoit
de căt pre voi.

16. Vă voă, povățitorii orbi,
carii duceti, Că cel ce se va jura
pre biserică, nimio nu este; iar cel
ce se se va jura pre aurul bi-
sericii, vinovat este!

17. Nebuni și orbi: că ce este
mai mare, aurul, sau biserică
care sfîntește pre aur?

18. ¶ Că Cel ce se va jura pre
oltar, nimio nu este; iar cel ce
se se va jura pre darul ce este d'a-
supra lui, vinovat este.

19. Nebuni și orbi: că ce este
mai mare, darul, sau oltarul care
sfîntește pre dar?

20. Deci cela ce se se jură pre
oltar, se jură pre el, și pre toate
cele ce sunt d'asupra lui.

21. Si cela ce se se jură pre bi-
sericii: se jură pre ea, și pre cela
ce lăcuseste într'insa.

22. Si cela ce se se jură pre cer,
se jură pre scaunul lui Dumne-
țeū, și pre cela ce șede pre el.

CAPITOLUL, XXIII.

A tuncă Iisus a grăit noroade-
lor și ucenicilor săi,

2. Dicend, Pre scaunul lui
Moisi aș ședut cărturari și Fa-
risei.

3. Deci toate căte vor dice voă
să păziți, păziți și faceți; iar du-
pre lucrurile lor nu faceți, că
ei dic, și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu
anevoie de purtat, și le pun pre
umerile oamenilor; iar ei nici cu
degetul lor nu vor să le muște
pre ele.

5. Si toate lucrurile lor le fac
ca să se vadă de oameni: că și
lătesc filactirile lor, și și măresc
cepragile haineelor lor,

6. Si rubesc sederile oleo mai
intenția la ospeturi, și scaunele
cele mai de sus în sinagoguri,

7. Si închinăciunile prin tîr-
guri, și a se chiama de oameni,
Ravvi, Ravvi.

8. Iar voi să nu vă numiți
Ravvi: că unul este Invățătorul
vostru, Hristos; iar voi toti frații
suneti.

9. Si tată să nu chiamați pre
omeni pre pămînt: că unul este
Tatăl vostru cel din ceruri.

10. Nici să vă numiți invăță-
tori: că unul este Invățătorul
vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare
intru voi, să fie voă slugă.

23. Vai voă, cătărătorii și Făriseilor, fătarnici! că deciuști izma și mărarul și chimenul, și atilăsat cele mal grele ale ieșel, judecata, și mita, și credința: acesea se cădea să le faceti, și aceleia să nu le lăsați.

24. Povățitorii orbi, caruștăruți pătarul, și înghiții cămila

25. Vai voi cătărătorii și Făriseilor, fătari c' că curăță parțea cea din afară a paharului și a bhdulului, iar din lăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate

26. Fară se oarbe, curățește în-teiul partea cea din lăuntru a paharului și a bhdului, ca să fie și cea din afară curată

27. Vai voi, cătărătorii și Făriseilor, fătarnici! că vă asemănați moriminturilor celor văruite, care din afară se arată frumoase, iar din lăuntru sunt pline de oasele morților, și de toată necurățiea.

28. Așa și voi din afară vă arătați oamenilor drepti, iar din lăuntru sunteți plini de fătărie și de fără de lege

29. Vai voi, cătărătorii și Făriseilor, fătarnici! că ziduți moriminturile proorocii, și împodobiți groapele dreptilor,

30. Si diciti, De am fi fost în dilele părinților noștri, n'am fi fost păriști lor intru săngele proorocii.

31. Drept aceea, iosi-vă mărturisiti de voi, că sunteți filii celor ce au omorit pre prooroci.

32. Si voi împliniți măsura părinților voștri.

33. Serpi, puț de năpîrci, cum

veți scăpa de judecata gheenel?

34. Pentru aceasta, iată, și trimiți la voi prooroci, și înțelepți, și cătărări: și dintru densul vești ucidere și vești răstigni; și dintru densul vești bată în soboarele voastre, și vești gonii din oraș:

35. Ca să vă asupra voastră tot săngele drept care s'a sărat pre pămînt, de la săngele lui Avel celui drept până la săngele Zahariel fiul Varahiel, pre care l-ați omorit între biserică și intr-o altă.

36. Amin grăesc voă, Vor veni acestea toate preste neamul acesta

37. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori pre prooroci, și ucidi cu pietre pre cel trimiș la tine, de căte ori am vrut să adun pre filii tăi, în ce chip adună găina puții săi subt aripă, și n'ați vrut

38. Iată, se lasă voi casă voastră pustie.

39. Că dic voă, De acum nume vești mai vedea, până când vești dico, Bine este cuvântat cel ce vine intru numele Domului.

CAPITOLUL XXIV.

Si esind Iisus, mergea din biserică: și s'a apropiat cătră densul ucenicii lui ca să-l arăte lui zidurile bisericei.

2. Iar Iisus a dis lor, Vedeți acestea toate? amin grăesc voă, Nu va rămânea aici piatră pre piatră, care să nu se răsipească.

3. Si sejedind el pre muntele Iashinilor, s'a apropiat cătră

densul ucenicii lui deosebi, dicând, Spune noă, când vor fi acestea? și ce este semnul venirei tale, și al sfîrșitului veacului?

4. Si răspundând Iisus a dis lor, Căutați să nu vă amâgaescă cineva pre voi.

5. Că mulți vor veni intru numele meu, dicând, Eu sunt Hristos; și pre mulți vor înșela.

6. Si veți să audți rezboae și vești de rezboae: căutați să nu vă spălmântați că se cuvine toate acestea să fie, ci încă nu va fi atunci sfîrșitul.

7. Că se va secula neam preste neam, și împărație preste împărație: și vor fi foame, și ciume, și cutremure pre alocurea.

8. Ci acestea toate sunt începătură a durerilor.

9. Atunci vă vor da pre voi în necazuri, și vă vor omori pre voi: și veți fi uriași de toate neamurile pentru numele meu.

10. Si atunci se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pre altul, și vor uria unul pre altul.

11. Si mulți prooroci minciuni se vor scula, și vor înșela pre mulți.

12. Si pentru immultirea fără-mătora, va răci dragostea a multora.

13. Iar cela ce va răbdă până în sfîrșit, acela se va măntui.

14. Si se va propovedui această evanghelie a împărației într-o toată lumea, intru mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfîrșitul.

15. Deci când veți vedea ur-

ciunea pustiere, care s'a dis prin Dantii proorocul, stând în locul cel sfînt, (cela ce citește, să înteleagă:)

16. Atunci cel ce sunt în Iudeea să fugă la munți.

17. Si cel ce va fi pre casă să nu se pogoare să iee ceva din casa sa.

18. Si cel ce va fi în camp să nu se întoarcă înapoi să și iee hainele sale.

19. Iar val celor ce vor avea în pântecă, și celor ce vor upleca în dil-tele acelea!

20. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră larna, nici sămbăta:

21. Că va fi atunci necaz mare, care n'a fost de la începutul lunii până acum, nici va fi.

22. Si de nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu s'ar fi măntuit tot trupul; ci pentru cei aleși se vor scurta dilele acelea.

23. Atunci de va dice voă cineva, Iată, aici este Hristos, său acolo; să nu credeți.

24. Că se vor scula Hristoși minciuni, și prooroci minciuni, și vor da semne mari și minuni; ca să amâgaescă, de vă fi cu putință, și pre cel aleși.

25. Iată, mai înainte am spus voă.

26. Deci de vor dice voă, Iată, în pustie este; să nu esți; Iată, în cămări; să nu credeți.

27. Că precum ese fulgerul de la resărăt, și se arată pară la apus, așa va fi și venirea lui omului.

28. Că unde va fi trupul cel mort, acolo se vor aduna vulturii.

29. ¶ Insă indată după neacazul acelor dile, soarele se va întuneca, și luna nu și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor elăti:

30. Si atunci se va arăta semnul Fiului omului în cer și atunci vor plângere toate semințile pământului, și vor vedea pre Fiul omului venind pre noril cerului cu putere și cu slavă multă.

31. Si va trimite pre ingerii săi cu glas mare de trimbătă, și vor aduna pre cel aleși ai lui din cele patru vînturi, de la marginile cerurilor până la sfîrșiturile lor.

32. Iar de la smochin vă învățăți pildă: Când mlăditia lui este moale și infrunzește, știți că aproape este vară:

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este lingă ușă.

34. Amin grăesc voă, Nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. ¶ Iar de qioa aceea și ceasul nimeni nu știe, nici ingerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur.

37. Că precum a fost în dilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului omului.

38. Si precum era în dilele cele mai înainte de potop: mâncau și beau, se insurau și se mărtuiau, până în qioa întru care a intrat Noe în corabie,

39. Si n'aștăt până când a

venit potopul și a luat pre toti; așa va fi și venirea Fiului omului.

40. Atunci doi vor fi în camp; unul se va lăua, și unul se va lăsa.

41. Doă măcinând la moară; una se va lăua, și una se va lăsa.

42. ¶ Deci priveghiați: că nu știți în care ceas Domnul vostru va veni.

43. Iar aceasta să știți, că de ar ști sătpămul casel în care ceas va veni furul, ar fi priveghiat, și n-ar fi lăsat să îl săpe casa lui.

44. Pentru aceasta și voi fiți gata: că în ceasul în care nu ganditi, Fiul omului va veni.

45. Oare cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care îi a pus domnul său preste slugele sale, ca să le deelor hrana la vreme?

46. Fericită este sluga aceea, pre care venind domnul său îl va afla făcând așa.

47. Amin grăesc voă, Că preste toate averile sale îl va pune pre el.

48. Iar de va dice acea slugă rea întru inimă sa, Zăbovește domnul meu a veni.

49. Si va începe a bate pre soțile sale, și a mânca și a bea cu bețivil.

50. Veni-va Domnul slugei a celeia în qioa întru care nu i-așteaptă, și în ceasul întru care nu știe.

51. Si îl va tăia pre el în doar, și partea lui cu fătarnicil o va pune: acolo va fi plângerea și scîrșirea dinților.

CAPITOLUL XXV.

A tuncă se va asemăna împărăția cerurilor cu dece fecioare, care luându-și candelete lor, au ieșit într-o intempiere mirelui.

2 Si cinci dintr-o ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3 Cele nebune luându-și candelete lor, n'aștăt au lăsat cu sine unde-lemn:

4. Iar cele înțelepte au luat unde-lemn în vasele lor cu candelete lor.

5. Si zăbovindu-se mirele, au dormit totătoate, și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare, Iată, mirele vine; și eiști într-o intempiere lui.

7. Atunci s'așteptă toate fecioarele acelea, și și au împodobbit candelete lor.

8. Iar cele nebune au dăs celor înțelepte, Dați-ne noă din unde-lemn al vostru; că se stinge candelete noastre.

9. Si au răspuns cele înțelepte, dicând. Nu așa; nu euniva nu ne va ajunge noă și voă: ci mal bine mergeți la cel ce vînd și vă cumpărăți voă.

10. Iar mergând ele să cumperi, veni-ă mirele; și cele ce erau gata au intrat cu el în nuntă: și s'a închis ușa.

11. Iar mal pre urmă au venit și cele-lalte fecioare, dicând, Doamne, Doamne, deschide noă.

12. Iar el răspundând, a dăs, Amin dică voă, nu vă știu pre voi.

13. Drept aceea, priveghiați, că nu știți qioa nici ceasul într-o care Fiul omului va veni.

14. ¶ Că împărăția cerului este ca un om mergând departe, care a chiamat slugele sale, și le a dat lor avuțiea sa.

15. Si una îi a dat cinci talanți, iar altaia doi, iar altuna unul; fie căruia dupre puterea lui; și s'a dus indată.

16. Deci mergând ei ce luase cinci talanți, a lucrat cu denești, și a făcut alii cinci talanți.

17. Asijdereea și cel cu doi, a dobindit și acesta alii doi.

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se, a săpat în pământ, și a ascuns argintul domnului său.

19. Iar după multă vreme a venit domnul slujelor acelora, și a făcut socoteala cu denești.

20. Si venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alii cinci talanți, dicând. Doamne, cinci talanți mi ai dat mie: Iată, alii cinci talanți am dobindit eu ei.

21. Dis-a lui Domnul său, Bine, slugă bună și credincioasă; preste puține al fost credincios, preste multe te voi pune: intră într-o bucurie domnului tău.

22. Si venind și cel ce a luat doi talanți, a dăs, Doamne, doi talanți mi ai dat mie: Iată, alii doi talanți am dobindit eu ei.

23. Dis-a lui Domnul său, Bine, slugă bună și credincioasă; preste puține al fost credincios, preste multe te voi pune: intră într-o bucurie domnului tău.

24. Si venind și cel ce a luat un talant, a dăs, Doamne, te am știut că ești om aspru, seceră unde n'ai semnat, și aduni de unde n'ai răsip... .

MATTEI, XXV.

25. Si te mîndu-mă, m'am dus in temniță am fost, și ată venit la mine de am ascuns talentul tău in părăment; îată, al al tău

26. Si răspundând domnul său, 'I a qis lui, Slugă vecineană și lenășă, al slujit că secer nude n'am semănăt, și adun de unde n'am răsput.

27. Pentru aceasta dar se cuninea tie să fi dat argintul meu schimbătorilor, și venind eñ, așă fi luat al meu cu dobândă

28. Luat dar de la el talentul, și lă dați celui ce are dece talenti

29. Că tot celui ce are, i se va da, și lă va prisoși; iar de la cel ce n'are, și ceea ce i se pare că are i se va lua de la dânsul.

30. Si pe sluga cea netrebnică aruncăți întru intunericul cel mai din afară; acolo va fi planșarea și seînsuirea dîntilor.

31. * Iar când va veni Fiul omului întru slava sa, și toți sfântii ingeri cu dânsul, atunci va se-dea pre scaunul slavei sale:

32. Si se vor aduna înințea lui toate limbele; și lă va despărți pre dânsii unul de altul, precum desparte păstorul oile din ezi

33. Si va pună oile d'a dreapta lui, iar ezi d'a stânga.

34. Atunci va dice Impăratul celor d'a dreapta lui, Veniți, băgosloviți! Părțilui meu, moșteniți impăraticea care este gâtul voă de la întemeierea lumel :

35. Că am flămăndit, și m'ăi dat de am mâncat; am insetat, și m'ăi dat de am băut; strein am fost, și m'ăi primi;

36. Gol, și m'ăi imbrăcat; bolnav am fost, și m'ăi cerceitat;

37. Atunci vor răspunde lui dreptii, dicând, Doamne, când te am vădu, flămănd, și te am hrănit? sau insetat, și lă am dat de al băut?

38. Sau când te am vădut strein, și te am primit? sau gol, și te am imbrăcat?

39. Sau când te am vădut bolnav, sau în temniță, și am venit la tine?

40. Si răspundând Impăratul, va dice lor, Amin dică voă, Întru căt ată facut aceasta unuia dintr'acești frați mai mici al mei, mie ată facut.

41. Atunci va dice și celor d'a stânga lui, Duceți-vă de la mine, blasphematorilor, în focul cel veclnic, care este gâtul diavolului și ingerilor lui;

42. Că am flămăndit, și nu m'ăi dat să mănanăc, am insetat, și nu m'ăi dat să beau;

43. Strein am fost, și nu m'ăi primi; gol, și nu m'ăi imbrăcat; bolnav și în temniță, și nu m'ăi cerceitat pre mine.

44. Atunci vor răspunde lui și el, dicând, Doamne, când te am vădut flămănd, sau insetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și n'am slujit neș-

45. Atunci va răspunde lor, dicând, Amin grăesc voă, Întru căt n'ăi facut aceasta unuia dintr'acești mai mici, mici mie n'ăi facut.

46. Si vor merge aceștia în munca vecinică; iar dreptii în viața vecinică.

MATTEI, XXVI.

CAPITOLUL XXVL

Si a fost, când a săvărsit Iisus toate cunintele acestea, a dis uceniciilor săi,

2. Știi că după doă dile paștele vor fi, și Fiul omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'ău adunat arhie-rei, și cărturarii, și bâtrâni norodului în curtea arhie-reului, ce se numia Caifa,

4. Si sfat așă facut să prinăpăre Iisus cu violescă, și să l'omoare.

5. Si diceau, Nu în diao praznicoului, ca să nu se facă turburare într-o norod.

6. * Iar sună Iisus în Vitania, în casa lui Simon leprosul,

7. Venit-a la dânsul o muere având un alavastru cu mir de mult preț, și l'ă a turnat pre capul lui, sedând el.

8. Iar ucenicii lui vădend aceasta, s'ău măniat, dicând, Pen-tru ce s'ă facăt această pagubă?

9. Oă se poate vinde acest mir drept mult, și să se dee săracilor.

10. Iar Iisus știind aceasta, a dis lor, Pentru ce dați supărare muierii? că bun lucru a facut cu mine.

11. Ca pre săraci pururea îi aveți cu voi; iar pre mine nu mă aveți pururea.

12. Ca vărsând ea mirul acesta pre trupul meu, spre ingroparea mea a lăcut aceasta.

13. Amin grăesc voă, Oră unde se va propovedui evanghelie-a aceasta în toată lumea, dică-se-va

și ce a făcut aceasta, întru po-menirea ei.

14. * Atunci unul din cei doi-spre-dece, care se numea Iuda Iscarioteanul, mergând la arhie-rei,

15. A dis lor, Ce'mi veți da mie, și eu il voi da pre el voă? Iar el lă a pus lui trei-deci de arginti.

16. Si de atunci căuta vreme cu prilej ca săl' dee pre el.

17. * Iar în diao cea d'intelui a azinilor său venit ucenicii la Iisus, dicând lui, Unde voești să gătim tie să mănanaci pastele?

18. Iar el a dis lor, Mergeți în oraș la oare-cine, și dicați lui, Invățătorul dice, Vremea mea aproape este, la tine voi căuta pastele cu ucenicii mei.

19. Si așă facut ucenicii pre-cum le a poruncit lor Iisus ; și așă gătit pastele.

20. Iar săcându-se sară, a se-dut cu cel doi-spre-dece ucenici ai săi.

21. Si măncând ei, a dis, Aman grăesc voă, că unul din voi va să mă vină.

22. Iar el înjurându-se foarte, așă incepând a dice lui fie-care dintr-inșil, Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspundând a dis, Cela ce a întins cu mine maina în blid, acela va să mă vină.

24. Ci Fiul omului merge, pre-cum este scris pentru el : dar val omului acelaia prin care Fiul omului se vinde l'ă mal bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

MATTEI, XXVI.

25. Si răspundând Iuda, cel ce Asijderea încă si toti uenicii la vindut pre el, a dis. Nu cumva sunt eu. Invățătorule? Dis a lui, Tu al dis.

26. " Deci măncând et, luând Iisus pâinea, si blagoslovind, a frinti si a dat ueniciilor, si a d s Luati, mâncasi, acesta este trupul meu.

27. Si luând paharul, si mulțumind, a dat lor, dicând, Beți dintru acesta toti.

28. Că acesta este săngele meu al legel cel-i nouc, care pentru mulți se varsă spre ertarea păcatelor.

29. Că dic voă, că nu voi mai bea de acum dintr această roată a vieții, până în ziua a ceea căd o voiu bea pre aceasta cu voi nouă intru împărătea Tatălui meu.

30. Si dând landă, a i est în muntele Mashmilor.

31. Atunci a dis lor Iisus, Toti voi vă veți simți, intru mine în noaptea aceasta; că scris este, Bate-vouă păstorul, și se vor răsipi oile turmel.

32. Iar după ce voiu invia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

33. Si răspundând Petru, a dis lui, De și toti se vor simți întru tine, iar eu nici odată nu mă voi simți.

34. Dis-a Iisus lui, Amin dic te, Că într această noapte, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Dis-a Petru lui, De mi s'ar, întempiu și a murit împreună cu mine, nu mă voi lepăda de mine.

36. " Atunci a venit împreună cu densusul Iisus în satul ce se numește Ghetsimani, și a dis ueniciilor, Sedeti aici, până voi merge să mă rog acolo.

37. Si luând pre Petru și pre cel doi și ai lui Zevedel, a început a se întrista și a se măhni.

38. Atunci a dis lor Iisus, Întristat este susținut meu până la moarte: rămânești aici, și priveghia împreună cu mine.

39. Si mergând puțin mai înainte, a căzut pre fața sa, rugându-se, și dicând, Părintele meu, de este cu putință, treacă de la mine paharul acesta: însă nu precum voiesc eu, ci precum tu.

40. Si a venit căță uenici, și l-a aflat pre dens dormind, și a dis lui Petru, Așa, n'au putut un ceas a priveghia împreună cu mine?

41. Priveghiaș și vă rungaș, ea să nu intră în îspita: că duhul este osirduit, iar trupul neputinios.

42. Iarășil a doa oară mergând, și a rugat, dicând, Părintele meu, de nu poate trece acest pahar de la mine, ca să nu'l beați pre el, fie voea ta.

43. Si venind l' a aflat pre densusul Iarășii dormind, că erau ochii lor îngreuiatai.

44. Si lăsându'l pre el, mergând Iarășil, și a rugat a treia oară, același cuvînt dicând.

45. Atunci a venit la uenicii aici, și le a dis lor, Dormiți de

MATTEI, XXVI.

acum, și vă odihniți: iată, să apropiați eșasul, și fiul omului se va da în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă, să mergeam: iată, să apropiați cela ce m'ă vindut.

47. " Si încă el grăind, iată, Iuda, unul din cei doi-spre-dece, a venit, și împreună cu el norod mult ev sabii și cu fuști, trimiș de arhierel și de bâtrânilor norodului.

48. Iar cela ce'l vinduse pre el, le a dat lor semn, dicând, Pre care voi sărata, acela este prin-dețil pre el.

49. Si indatăși apropiindu-se de Iisus, a dis, Bucură-te, Învățătorule, și l'a săratul pre el.

50. Iar Iisus a dis lui, Priețene, pentru ce al venit? Atunci apropiindu-se el, aș pus mâinile pre Iisus, și l' a prins pre el.

51. Sărată, unul din cei ce erau cu Iisus, întindându' și mâina, și a scos sabia sa, și lovind pre sluga arhierelui, l' a tăiat urechia lui.

52. Atunci a dis Iisus lui, În-toare sabie ta în locul ei: că toti cei ce scot sabie, de sabie vor mori.

53. Aș și se pare că nu pot a ruga acum pre Tatăl meu, și să mă pue mie înainte mai mult de cat doă-spre-dece leghecoane de finge?

54. Dar cum se vor umplea scripturele care dic, că așa se cade să fie?

55. Intr-același ceas a dis Iisus noroadeilor, Ca la un tâlhări atât cu sabii și cu fuști să mă prindet pre mine? în toate di-

lele la voi ședeam învățând în biserică, și nu m'ă primis pre mine.

56. Însă acestea toate s'au făcut, ca să se împlinească scripturele proorocilor. Atunci uenicii toti lăsându pre el, aș fugit.

57. " Iar el prindând pre Iisus l' a dus la Caiafa arhierelui, unde cărturarii și bâtrâni erau sădunați.

58. Iar Petru mergea după el de departe până la curtea arhierelui, și intrând în lăzuțu, sedea cu slugele, să vadă sfîrșitul

59. Iar arhierul, și bâtrâni, și tot statul, căutați mărturie mininoasă asupra lui Iisus, ca să îl omore pre el;

60. Si n'au alăt și mulți marturi mininoși venind de față, n'au aflat. Iar mai pre urmă venind dol marturi mininoși,

61. Aș dis, Acesta a dis, Pot să stric biserică lui Dumnezeu, și în trei zile s'o zidesc pre densa.

62. Si sculându-se arhierul, a dis lui, Numica nu răspundi? ce este aceea ce mărturisesc aceasta asupra ta?

63. Iar Iisus răcea. Si răspundând arhierelui a dis lui, Jură-te pre Dumnezeu cel viu, că să spui noă, de esti'u Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Dis-a Iisus lui, Tu al dis: insă dic voă, De acum veți vedea pre Fiul omului sedând d' a dreapta puterel, și venind pre noris cerului.

65. Atunci arhierul și a rupt hainele sale dicând, A hult;

ce ne mai trebuieșc alți marturi? iată, acum ați audit buia lui.

66. Ce vi se pare voă? Iar el răspundând, ați dîs, Vinovat este moarte.

67. Atunci aș secupat în obrazul lui, și cu pumnii l'au bătut; iar alți l'au pălmuit.

68. Dicând. Prooroceste noă, Hristoase, Cine este cel ce te a lovit?

69. Iar Petru sedea afară în curte și a venit la el o sinnică, dicând, Si tu erai cu Iisus Gai-leanul.

70. Iar el s'a lepădat înaintea tuturilor, dicând, Nu știu ce dici.

71. Si eşind el la poartă, l'a văzut pre el aita, și a dîs celor de acolo, Si acesta era eu Iisus Nazar neanul.

72. Si șiarășt s'a lepădat cu jurământ, Nu șt. pre omul acesta.

73. Iar preste puțin apropiindu-se cel ce stațu acolo, ați dîs lui Petru, Adevarat și tu dintr'însul esti; că și graiul tău arătat te face pre tine.

74. Atunci a început a se blasfema și a se jura, Nu știu pre omul acesta. Si îndatăș co-coșul a căntat.

75. Si șia a adus amante Petru de curvențul lui Iisus, cei 1 qiseșe lui, Mai înainte de a cănta co-coșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Si eşind afară, a plâns eu amar.

CAPITOLUL XXVII.

Iar dacă s'a făcut qioă, sfat ați făcut toti arhierii și bătrâni

norodului asupra lui Iisus ca să-l romoare pre el:

2. Si legându'l pre dênsul, l'au dus și l'au dat domnului Pilat din Pont.

3. Ii Atunci vădend luda, cel ce l'a vindut pre el, că s'a judecat spre moarte, căndu-se, a intors cel trei-deci de arginti arhierilor și bătrânilor,

4. Dicând, Gresit-am de am vindut sânge nevinovat. Iar el ați dîs, Ce este noă? tu vei vedea.

5. Si aruncând argintul în biserică, s'a dus de acolo, și mergeând s'a spanzurat.

6. Iar arhierii luând argintul, ați dîs, Nu se cuvine a pune pre aceștia în corvana, de vreme ce preț de sânge este.

7. Si sfat facând, aș cumpărat cu el țarina olarului, pentru împoparea străinilor.

8. Pentru aceea s'a numit țarina aceea, Țarina săngelui, până în dia de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a dîs priu prorocul lerețnia, ce dico, Si ați luat trei-deci de arginti, prețul celui prețut, care, s'a prețut de fiul lui Israël;

10. Si l'au dat pre el pre țarina olarului, precum 'nă a spus mine Domnul;

11. Iar Iisus sta înaintea dre-gătorului: si l'au întrebat pre el dre-gătorul, dicând, Tu eşti Împăratul Iudeilor? Iar Iisus a dîs lui, Iu q.cl

12. Si când grăiul asupra lui arhierii și bătrâni, nimic nu răspundează.

13. Atunci a dîs Pilat lui, Ați

nu avili căte mărturisesc asupra ta?

14. Si nu'ia răspuns lui la miei un cuvînt; căt se mira dregătorul foarte.

15. Iar la asemenea praznic avea obicei dregătorii să slobozească norodului un vinovat, pre care vroiau el.

16. Si avea atât de un viaovat vestit, ce se numea Varavva.

17. Deci adunându-se el, a dîs lor Pilat, Pre care voi și să vă slobozedesc voă? pre Varavva, sau pre Iisus ce se dice Hristos?

18. Ca șiua că pentru l. z.mă l'au dat pre el.

19. Ii Si sejând el pre scaun la judecată, a trimis la dênsul muieră lui, dicând, Nimic ţie și dreptului acestuia: că multe am pătimit astăzi în vis pentru dênsul.

20. Iar arhierii și bătrâni aș plecat pre noroade ca să ceară pre Varavva, iar pre Iisus să-l piardă.

21. Si răspundând dregătorul, a dîs lor, Pre care voi dîntr-amendol să vă slobozedesc voă? Iar el ați dîs, Pre Varavva.

22. Dîs-alor Pilat, Dar ce voiu face lui Iisus, ce se dice Hristos? Dîs-ău lui toți, Să se răstignescă.

23. Iar dregătorul a dîs, Dar ce reu' aș făcut? Iar el mal vîrtostriga și, dicând, Să se răstignescă.

24. Ii Deci vădend Pilat că nimic nu folosește, că mal multă galeevă se face, luând apă, și a spălat mainele înaintea noro-

ului d. c. d. Nevinovat sun de să gele dreptul acescă a voi vei vedea.

25. Si răspundând tot norodul, a q., s'indele nu, și asupra noastră, și asupra feciorilor noștri.

26. Ii Atunci le a săbodit lor pre Varavva: iar pre Iisus bătându'l, l'au dat să se răstignescă.

27. Atunci ostașii dregătoru lui, ducând pre Iisus în divan, adunat-ău la dênsul toată mulțimea ostașilor.

28. Si desbrăcându'l pre el, l'au imbrăcat și l'au îndărătose.

29. Ii Si impletind ounnă de spin, ați pus în capul lui, și trestie în dreapta lui: și ingene-nclat în atea lui. Si în-tea joc de el, dicând, Bucură-te, Impăratul Iudeilor!

30. Si scăpând înapoi la lui, ați luat trestiea, și l'au bătcau pre el preste cap.

31. Si dacă l'au batjocorit pre dênsul, ați desbrăcat de pre el hlamida, și l'au imbrăcat în haine sale, și l'au dus pre dênsul să l'răstignescă.

32. Iar eşind afară, ați aflat pre un om Chirinean, a nume Simon: pre acesta l'au sălt să duca crucea lui.

33. Si venind la locul ce se numește Golgota, care se dice, locul căpătinei.

34. Iar dat lui să bee ojet amestecat cu fier, și gustând, nu vrea să bee.

35. Iar după cel aș răstignit pre el, ați impărtit hainele lui, aruncând sorti; ca să se imple-

MATTEI, XXVII.

nească ceea ce s'a dis de proorocul, Impărății-ați hainele mele lorușii, și pentru cămașa mea ați aruncat sopor.

36. Si sedând, il păziau pre el acolo.

37. Si ați pus d'asupra capului lui lui vina lui scrisă, ACESTA ESTE IISUS IMPĂRATUL IUDELOR.

38. Atunci ați răstrințit împreună cu dânsul doftălharii, unul d'a dreapta, și altul d'a stânga.

39. Lar cel ce trecea il lui la pre dânsul, elându eu capetele lor.

40. Si dicând, Tu cel ce strică biserică, și în trei dile o zidești, mantuiește pre tine însuți. De este Fiul lui Dumnezeu, pogoa-ru-te de pie cruce.

41. Așijdereia încă și arhieriei batjocorindu'l, împreună cu cărturari și cu bâtrâni, dicău.

42. Pre alti, a mantuitor; lar pre s ne îu poate să se mantuiească. De este Impărat al lui Israhil, po- goare-se acum de pre cruce, și vom crede într'insul.

43. Nădădurea spre Dumnezeu, izbăvească-l acum pre dânsul, de l voește pre el: că a dis, Fiul lui Dumnezeu sună.

44. Asemenea și tâlharii, cei ce erau împreună cu el răstig- niți, îl ocăriau pre el.

45. Lar de la al șeptelea ceas intunecere să făcut preste tot pă- mîntul până la al noilea ceas.

46. Si în ceasul al noilea ceas

decă, Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, căci m'ă lăsat?

47. Lar unul din cel ce stață a- colo, audind aceasta, diceau, Pre Ilie strigă acesta.

48. Si îndată alergând unul dintr'înșii, și luând un burete, l a umplut de oțet, și puindu'l într'o trestie, l a adăpat pre el.

49. Lar cel-l-alii dicău, Lăsa, să vedem ați veni va Ilie să l mantuiească pre el.

50. Lar Iisus larăști strigând cu glas mare, și a dat duhul.

51. Si iată, catapeteazma bisericiei s'a rupt în doă, de sus până jos; și pămîntul s'a cutremurat, și pietrele s'a despicate.

52. Si morminturile s'a deschis; și multe trupuri ale sfintilor ce adormiseră s'a sculat.

53. Si eșind din morminturi după invierea lui, ați venit în sfânta cetate, și s'a arătat mulțora.

54. Lar sutașul și cel ce erau împreună cu el păzind pre Iisus, vădând cutremurul, și cele ce s'a făcut, s'a înfricoșat foarte, dicând, Adevără! Fiul al lui Dumnezeu a fost acesta.

55. Si erau acolo și muieri multe de departe privind, care merseră după Iisus din Galileea, slujind lui.

56. Intre care era Maria Magdalina, și Maria mama lui Iakov, și a lui Iosie, și mama fiilor lui Zevedel.

57. Lar făcându-se sară, a venit un om bogat din Arimatea, numele lui Iosif, care și el fu- se ucenic al lui Iisus.

MATTEI, XXVIII.

58. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să se dea trupul.

59. Si luând Iosif trupul, l a înfașurat în giurgiu, curat,

60. Si l a pus pre el într'un mormint nou al său, pre care l săpase în piatră: și prăvălind o piatră mare pre ușa mormintului, s'a dus.

61. Si era acolo Maria Magdalina, și cea-l-altă Marie, sedând în preajma mormintului.

62. Lar a doa di, care este după vineri, s'a adunat arhierei și Fariseii la Pilat.

63. Dicând, Doamne, adu- sunte-am aminte că înselatorul a- cela a dis, încă fiind viu, După trei dile mă voi scula.

64. Deci poruncește să se întăreasă mormintul până a treia di, ca nu cumva venind ucenicii lui noaptea, să l fure pre el, și să dică norodoului, S'a sculat din morți; și va fi rătăcirea cea de apoi mai rea de căt cea d'intelui.

65. Dis-a lor Pilat, Aveti cus- todie: mergeți de întărișu cum șiți.

66. Lar ei mergând ați întărit mormintul, pecetluind piatra, și puind custodie.

CAPITOLUL XXVIII.

Lar în sara Sâmbătel, care luna spre diaoa cea d'intelui a săptămânei, a venit Maria Magdalina și cea-l-altă Marie să vadă mormintul.

2. Si iată, cutremur mare s'a făcut: că ingerul Domnului po-

gorindu-se din cer, și venind, a prăvălit piatra de pre ușă, și se- dea d'asupra ei.

3. Si era vedereia lui ca fulgerul, și imbrăcămintea lui albă ca zăpadă.

4. Si de frica lui s'a cutremurat păzitorii, și s'a făcut ca niște morți.

5. Lar ingerul răspundând, a dis muierilor, Nu vă temeți vol- că și tu că pre Iisus cel răstignit căuți.

6. Nu este asta: că s'a sculat, precum a dis. Veniți de vedetă locul unde a zăcut Domnul.

7. Si degrabă mergând, spuneți uceniciilor lui, că s'a sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea acolo veți vedea pre dânsul; iată, am spus voi.

8. Si eșind degrabă de la mor- mint cu frică și cu bucurie mare, ați alergat să vestească uceni- cilor lui.

9. 1. Si când mergeau ele să spue uceniciilor lui, iată, Iisus le a întimpinat pre dânsale, dicând, Bucurați-vă lar ele apropiindu-se ați cuprins picioarele lui, și s'a- inchinat lui.

10. Atunci a dis lor Iisus, Nu vă temeți, mergeți și vestiți fra-ților mei, ca să meargă în Ga- lieea, și acolo mă vor vedea.

11. Lar mergând ele, iată, unul din custodii, venind în ce- fate, ați vestit arhierelor toate cele ce s'a făcut.

12. Si adunându-se împreună cu bâtrâni, și sfat făcând, ar- genți mulți ați dat ostașilor.

18. Dicând, Iesuți, Ucenie îl închinat lui : iar unii s-au îndoit. Iar noaptea venind îl au furat pre el, dormind noi.

19. Și de se va audi aceasta la dregătorul, noi îl vom poteli pre el, și pre voi sără de grija vă vom face.

20. Iar ei luând arginții, sănătatea cum îl au invățat, și să a vestit cuvântul acesta intru lude până astăzi.

21. Iar cei un-spre-dece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le a poruncit lor Iisus.

22. Și vădându-l pre el, sănă-

18. Și apropiindu-se Iisus le-a grăut lor, dicând, Datu-mi-să toată puterea în cer și pre pământ.

19. Și Drept aceea mergând învățăști toate neamurile, botezându-l pre el în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfintului Duh :

20. Invățându-l pre densu să păzească toato cale am poruncit văo : și iată, eu cu voi sunt în toate dilele, până la sfîrșitul veacului. Amen.

SFINTA EVANGHELIE

CEA DE LA MARCO.

CAPITOLUL I

Inceperea evangheliei a lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu :

2. Precum s'a scris în prooroci, Iată, eu trimet pre ingerul meu înaintea fetelor tale, care va găti calea ta înaintea ta.

3. Glasul celu și strigă în pustie, Gătuști calea Domnului, drepte facești cărările lui.

4. Era Iisus botezând în pustie, și propovedând botezul păcăintelor intru ertarea păcatelor.

5. S. mergeau la densul toată latura Judeei, și Ierusalimleani, și se botezau toți în riu Iordanul de la densul, mărturindu-și păcatele lor.

6. Și era Ioan imbrăcat cu perii de cămădu, și cu briu de cureaua împrejurul mijlocului lui ; și mâncă acride și miere sălbătează.

7. Și propoveduia, dicând, Vine după mine cel mai tare de căt mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să fi desleg cureaoa încalețmintelor lui.

8. Eu adecă v'am botezat pre voi cu apă : iar acela vă va boteza pre voi cu Duhul Sfint.

9. Și a fost în dilele aceleia, a venit Iisus din Nazaretul Galileei, și s'a botezat de la Ioan în Iordan.

10. Și indată ieșind din apă, a vădut cerurile deschise, și Duhul

ea un porumb pogorindu-se preste ; ei ca cela ce are putere, iar nu ea cărtăcarii.

11. Și glas a fost din ceruri, dicând, Tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

12. Și indată îl a scos pre densul duhul în pustie.

13. Și era acolo în pustie patru deci de șle, apă în luce de Satana, și era cu fiarele, și îngerii sluiau lui.

14. Iar după ce s'a prins Ioan, a venit Iisus în Galileea, propovедând evangheleia împărației lui Dumnezeu.

15. Și dicând, S'a implinit vremea, și s'a apropiat împărația lui Dumnezeu : pocăliți-vă, și credeli în evanghelie.

16. Și umblând pre lingă marea Galileei, a vădut pre Simion și pre Andrei fratele lui aruncând mreaja în mare : că erau pescari.

17. Și le a șis lor Iisus, Voimți după mine, și vă voi face pre voi și pescari de oameni.

18. Și ei indată lăsându-și mrejile, au mers după densul.

19. Și de acolo mergând mai înainte puțin, a vădut pre Iacob al lui, Zevedei, și pre Ioan fratele lui dregându-și și ei mrejile în corabie.

20. Și indată și i-a chiemat pre densul : și el lăsând pre tatăl lor Zevedei în corabie împreună cu năimii, s'a dus după densul.

21. Și au intrat în Capernaum ; și indată sămbăta intrând în sinagogă, învăță.

22. Și se mirau toți de învățătură lui : că era învățându-i pre

MARCO, I.

ea cărăcarii.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat ; și a strigat,

24. Grămad, Lașă, ce este noă și te Iisuse Numele meu ! ai venit să te pede pre noi ! te să îi pre tun , de căci Sfântul lui Dumnezeu.

25. Iar Iisus îl a cerlat pre el, grăind, Tacă, și ești d.n.r. însul.

26. Și l-a scuturat pre el duhul cel necurat, și strigând cu glas mare, a eșit dintr-însul.

27. Și s-au spălmănit toti, că se întrebău sunte sine, grăind, Ce este aceasta ? și ce este această învățătură năua ? ca cu stăpânire poruncește și duhurile celor necurate, și îl ascultă pre densul.

28. Și a eșit indată vestea lui în toată latura și alicei.

29. Și indată ieșin d.n. sinagogă, și venit în casa lui Simion și a lui Andrei, cu Iacob și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simion zăcea aprinsă de friguri, și indată a spus lui pentru densa

31. Și venind o a redicat pre ea, apucându-o de măină ; și o a lăsat pre densa frigurile indată, și slujia lor.

32. Iar facându-se sără, când apunea soarele, aduceau la densul pre toți bolnavii și îndrăgită.

33. Și toată cetatea era adunată la usă.

34. Și a vindecat pre mulți carri pătmiau rău de multe feluri de boale, și mulți draci a gonit;

și nu lăsa să grăească dracii, că
l știau pre el.

35. S. a doa și foarte de noapte
seculându-se a eșit, și s'a dus în
loc pustiu, și acolo se ruga.

36. S. și a mers după el Simon
și cel ce erau cu el.

37. S. găsindu'l pre densusul, și
ați dîs lui, Toți te caută

38. S. a grăit lor, Să mergem
în orașele și în satele ce sunt
mai aproape, ca să propoveduesc
și acolo; că spre aceasta am
venit.

39. S. propoveduia în adunările
lor în toată Galileea, și dracii
scotea,

40. S. a venit la densusul un le-
pros, rugându'l pre el, și inge-
nunchind înaintea lui, și dicând
lui, De vei vrea, poți să mă ou-
raștesti pre mine.

41. Iar lui Iisus făcându-i-se
milă, a întins mâna, și s'a a-
tins de el, și l-a d. s. lui, Voeș;
curăște-te.

42. S. dicând el, îndată s'a de-
părtat de la densusul lepra, și s'a
curățat.

43. S. răstindu-se către densusul,
numai de căt l-a stobodit pre el;

44. S. l-a d. s. lui, Vezi nimere-
rul nimic să nu spul; ci mergi
de te arată preotului, și du pen-
tru curățenia ta cele ce a po-
runcit Moisi, intru mărturie lor

45. Iar el eșind, a inceput a
propovedui multe, și a vesti cu-
vîntul, că nu mai putea Iisus
așteava să intre în cetate, ci era
afară în locuri pustii, și venină
la el de pretutindenia.

CAPITOLUL II.

S. a intrat iarăși în Capernaum
după cîteva dile, și s'a audiat
că este în casă.

2. S. îndată s'a adunat mulți,
căt nu mai puteau încăpea nici
pre lingă ușă: și le grăia lor
cuvîntul.

3. S. și a venit la el, aducând un
slăbănoag, care se purta de patru.

4. S. neputând el a se apropia
de el pentru norod, și descope-
rit casa unde era; și spârgând,
aui pogorit patul în care zacea
slăbănoagul.

5. Iar Iisus vădând credința
lor, a d. s. slăbănoagului, Fiule,
eartă-ți-se tie păcatele tale.

6. S. erau acolo unii din căr-
turarii sedând, și cugetând întru
inimile lor.

7. Ce grăește acesta așa hule?
cine poate cîtu păcatele fără nu-
mai unul Dumnezeu?

8. S. îndată cunoșcând Iisus
cu duhul său că așa engetău a-
ceia intru sine, le a d. s. lor, Ce
engetău acestea intru inimile
voastre?

9. Ce este mal lesne a d. ce
slăbănoagului, Eartă-ți-se tie pă-
catele; sau a dice, Scoala, și lă-
rerică patul tău, și umblă?

10. Ci ca să știi că putere are
Ful omului pre pămînt a ertă
păcatele, (a d. slăbănoagului.)

11. Tie dic, Scoala, și lă-
rerică patul tău, și mergi la casa ta.

12. S. s'a scutat îndată, și re-
dicându'și patul, a eșit înaintea
tuturor; căt se spălmantă tot,

MARCO, III.

și lăudau pre Dumnezeu, dicând.
Nici odată n'am vădut așa.

13. S. a eșit iarăși la mare; și
în toată mulțimea venia la el, și
l invăta pre densusi.

14. S. trecând, a vădut pre
Levi al lui Alfeu sedând la vamă,
și l-a d. s. lui, Vino după m. ne.
S. seculându-se a mers după densusul.

15. S. a fost când a sefut Iisus
în casa lui, mulți vameși și pă-
cătoși sedeați împreună cu Iisus
și cu ucenicil lui; că erau mulți,
și mergeau după el.

16. Iar cărturari și farisei
vădându'l pre el că mânăca cu
vameșii și cu păcătoșii, aui d. s.
ucenicilor lui, Ce este că cu va-
meșii și cu păcătoșii mânăcată
se bea?

17. S. audind Iisus, a d. s. lor,
N'a trebuită cel sănătoși de
doctor, cu cel bolnav că n'am
venit să cîhem pre el drepti,
ci pre cel păcătoși la poăntă.

18. S. erau ucenicil lui Ioan
și al Fariseilor postindu-se; și
aui venit și l-a d. s. lui. Pentru
ce ucenicil lui Ioan și al Farisei-
ilor postesc, iar ucenicil tău nu
postesc?

19. S. a d. s. lor Iisus, Aū
doară pot fiu nuntă să postească,
mai c. când este m. rele cu de n.ș?/
cătă vreme aui pre mirele cu el,
nu pot să postească

20. Iar vor veni dile, când se
va lăua de la densusi mirele, și a-
tunci vor postu într'acele dile.

21. S. nimenea nu coase petec
de pânză nouă la haină veche;
lui de la își ţea plinarea lui cel

nouă de la cea veche, și mai rea
spărtură se face.

22. S. nimenea nu pune vin
noi în fol vechi, iar de nu sparge
vinul cel nou fol, și vinul se
varsă, și fol p. er: el vinul nou
în fol nol se cuvine să se pue.

23. S. a fost când mergea el
sâmbăta prin sămănături, și aui
inceput ucenicil lui a face cale
smulgend sp. oele.

24. Iar Fariseii aui d. s. lui,
Vedî, ce fac sâmbăta ce nu se
cuvine?

25. Iar el a d. s. lor, Aui n. c.
odată n. a. f. c. etit ce a făcut David,
când a avut lipsă, și a flămăndit,
el și cel ce erau ca densusul?

26. Cum a intrat în casa lui
Dumnezeu în vremea lui Avra-
tari ar ereul și pânlile p. unerel
înante le a măncat, care nu i
se cădea să le măncice, fără nu-
mai preotilor, și a dat și celor
ce erau împreună cu el?

27. S. a d. s. lor, Sâmbăta pen-
tru om s'a făcut, iar nu omul
pentru sâmbăta.

28. Drept aceea, Domn este
Ful omului și al sâmbătel

CAPITOLUL III.

S. a intrat iarăși în sinagogă;
S. era acolo un om având mâna
uscată.

2. S. îl pândeau pre densusul, de
lă vă vinea pre el sâmbăta; ea
să lă vinea pre el.

3. S. a d. s. omului celul ce a-
vea mâna uscată, Rădică-te în
mijloc

4. S. a d. s. lor, Se cuvine

MARCO III.

sânlătă bine a face său reu a face și să lăzim cu, său a pierde și să răcească

17. Si cărând spre el cu mânie, nici să le hese pe înăuntru împeti rea înăuntru, a cărându-i, înțindu-i la spate și o să iu tins și a venit în alia lui la starea cea dăruiește său pasă ca și ceculătă

18. Si este adăunat lăziscul, îndată adăunat său ca Ierusalim împreună cu el, ca să îpari pre deșul

19. Iar Iisus s-a dus cu ucenicii să cără mare și dușă denisa a mers multime multă din Galileea și din Judeea,

20. Sădun Ierusalim, și din Iudeea și din orașul său apără pre deșul, și din judecătătorul său și din înăuntru, multime multă, și adăunat săcăi, și veri, și cărădenisul

21. Si a dăsucuciorii săi, ca să stea dorin său apără pre deșul, pe tron nou și ca să nu împresură pre deșul

22. Că doar mulți a vindecat că răvă, și spre el ca să se atingă de deșul, ca și avea bătălii

23. Si din nou e ecce necuiațe, cădă învedea pre el, cădeau înnumărăci, și și gaș, grănd, Tierea Iudaii din Iudeea

24. Si mulți certă pre deșul ca să nu le locă arătă pre el

25. Si s-a uit la munte, și a chlemat pre călă a vrut el în sus; și au venit la densul

26. Si a răcă dcă spre deosebire să fie cu el și să lăzisea pre deșul să propovădească,

27. Si să ală putere a vindeca boala, și a găsit dracău,

28. Si a pus lui Simon numele Petru

29. Si pre Iacob al lui Zevulon, și pre Ioan fratele lui Iacob, și înăuntru lor numele Vohergues, adăunat, și tunetul și.

30. Si pro Andreu, și pro Filip, și pro Bartolomei, și pro Mattei, și pro Toma, și pre Iacob al lui Alfeu, și pre Taddeu, și pre Simon Cătălinul.

31. Si pie Iuda Iscaroteanul, care lăzise vîndut pre el și au venit în casă.

32. Si arăstă să aaduă norodul, și tu pătești el luci lăzise să înăuntră.

33. Si, audind cel ce erau despre deșul Imonstru, că se să iu pre mă pre el, că grănd, Nu este și, fiore

34. Si cărturarii cel ce se pogorâtă din Ierusalim, și ecău, Venezul arc, și cu domnul drăcelor se jate drădelor

35. Si chlemașindu-l pre deșul, în lăde grădă lor. Cum poate Satana să se atâză pre Satana?

36. Si dacă împăraticea se va impăra hia între sine, nu poate să se impăraticea aceea,

37. Si dacă casa se va înpătrina, lătră sine, nu poate să se case aceea.

38. Si dacă Satana să a sculat însuși asupra sa, și să a impărat, nu poate să stea, că are sfârșit.

39. Nimeni nu poate să jăfuească vasele celui care intrănd în casa lui, de nu va legă înțeț pre cel tare; și atunci va jăfui casa lui

MARCO, IV

40. Am și grăesc voi, Tu e pătul să vor er a și lor oamenilor, și hulele oră cătă vor hule

41. Iar cine va habă împotriva lui Dumnezeu, care este într-o veac, cătă viață vat judecătul le v. o.

42. Pentru că dicoasă, Duh ne-crește are

43. Deci să venit frații și înmormânta lui, și stănd afară astă din la el, chlemașindu-l pre deșul.

44. Si se lea norodul mă, și urul lui, și a dăs lui, Iată, înmormânta frației iei afară te cuna, re

45. Ha. Si a răspuns lor, grăind, Că ce e nimic înnaș frații mei?

46. Si căutând la cel ce se temea împrejurul lui, a dăs, Iată înmormânta, și frații mei

47. Iar orăcine va face voia lui Dumnezeu, acela fratele meu, și mama mea, și mama mea este în pilde sunt lor;

48. Ca privind să primeasă, și să nu vădă și așa nd să așa, și să nu înțelegă, ca nu cumva să se întoarcă, și să se erte lor păcatele.

49. Si le a dăs lor, Așa nu știți pilda această și cum veți înțelege totale pilde.e?

50. Sămătătorul samănă cu vîntul

51. Si acestea sunt cel de lingă cale, unde se samână cuvîntul; și când îi aud înăuntru vine Satana, și ieă cuvîntul care este sămânănd întru inimile lor.

52. Si acestea sunt aşijdereea cel ce se samână pre petri și, caru cănd aud cuvîntul, îndată cu bucurie il primește pre el.

53. Si nău rădănenă întru sine-

șt, ci sunt până la o vreme după aceea, făcându-se necaz sau goană pentru cuvânt, îndată se smintește.

18. Și aceştia sunt cel ce se samănă în spini; carii aud cuvântul,

19. Dar grijele veacului acestuia, și inselăciunea bogăției, și pofta celor lalte intrând, înneacă cuvântul, și se face neroditor.

20. Și aceştia sunt cel sămânași în pămînt bun, carii aud cuvântul, și îl primesc, și aduc roadă, unul trei-deci, iar altul seze-deci, iar altul o sută.

21. Și dicea lor, Ați doară săcliea vine ca să se pue subt obroc, sau subt pat? ați nu ca să se pue în sfeșnic?

22. Că nu este ceva târnut, care să nu se vădească; nici a fost ascuns, ca să nu vie intru aiștare

23. De ase cinava urechi de audit, audă.

24. Și dicea lor, Vedeți ce au-dit: eu ce măsură măsurați, se va măsura voă; și se va adăgoa voă celor ce auditi.

25. Că cel ce are, i se va da lui, iar cel ce n'are, și ce are i se va lăua de la dênsul.

26. Și dicea, Așa este și im-părătieea lui Dumnezeu, în ce chip este dacă aruncă omul să-mâna în pămînt,

27. Și doarme, și se scoală noaptea și dia, și sămânța re-sare și crește cum nu știe el.

28. Că pămîntul din sine ro-dește; întăruiește, apoi spic, după aceea deplin griu în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimete secerea, că a sosit secerul.

30. Și dicea, Cu î vom ase-mănă împărătieea lui Dumnezeu? sau cu ce pildă vom potrivi pre ea?

31. Este ca grăunțul de muș-tar, care când se samănă în pă-mînt, este mai mic de căt toate sămîntele pămîntului:

32. Și după ce se samănă, crește, și se face mal mare de căt toate buruenele, și face ra-muri mari, căt subt umbra lui pot să lăcusească pasările cerului.

33. Și cu pilde ca acestea multe grăi lor cuvântul, precum pu-teau a audi.

34. Iar fără de pilde nu grăia lor deosebi ueniciilor săi, le deslegă toate.

35. Și a dîs lor, în ceea cea, facându-se sară, să trecum de ceea parte.

36. Și lăsând norodul îl aș luat pre dênsul așa precum era în corabie. Și erau și alte co-răbi cu dênsul.

37. Și s'a făcut visor mare de vent, iar valurile intrău în corabie, căt mai se umplea ea.

38. Și el era la cărmă, dor-mind pre căpătei, și îl aș deș-teptat pre el, și îl aș dîs lui, În-vățătorule, ați nu îl este grija că perim?

39. Și seculându-se a certat vîn-tul, și a dîs mărei, Tați, ince-tează. Și a stătut vîn-tul, și s'a făcut linște mare.

40. Și a dîs lor, Ce sunteți așa după aceea deplin griu în spic, fricoși? cum nu aveți credință?

41. Și s'a însricoșat cu frică să nu îl trimîtă pre dênsul afară mare, și grăiul unul cără a tul. Oare cine este acesta, că și vîn-tul și marea îl asocă pre el?

CAPITOLUL V.

Si aș venit de ceea parte de mare, în laturea Gadarea-nilor

2. Și eșind el din corabie, în-dată îl a înțepinat pre el în om din morminturi cu duh ne-curat.

3. Care avea locuință în mor-minturi; și nici eu lanțură de fer nimeni nu putea să îl lege pre el:

4. Pentru că de multe ori fi-ind legat cu obezi și eu lanțuri de fer, se rupeau de el lanțurile, și obezile se sfârmau; și nimeni nu putea să îl domolească pre dênsul.

5. Și pururea, noaptea și dia, era prin munti și prin morminturi, strigând, și tăndu-se de piebre

6. Iar vîdend pre Iisus de de-parie, a alergat și s'a inchinat lui,

7. Și strigând cu glas mare, a dîs, Ce este mie și tăi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celul Pre-fainalt! juru-te pre tine cu Dum-neleu, să nu mă muncești pre mine.

8. Că grăia îl, Ești duh ne-curat din om

9. Și îl a întrebat pre el, Cum îl este numele? Și a răspuns, Legheon îml este nu-mele că mulți suntem

10. Și îl rugă pre el mult ca

11. Ș. era acolo lîngă munte, o turmă mare de porci păscen-du-se.

12. Și îl aș rugat pre dênsul toți dracii, dicând, Trimite-ne pre noi în porci, să intrăm în-trîngi!

13. Și lă slobodit pre el Iisus îndatâsă. Și eșind din urile cele necurate, aș intrat în porci: și s'a pornit turma de pre țermuri în mare, (și erau ca la doă mihi) și s'a înnecat în mare.

14. Iar cel os păsteau porci aș fugit, și aș vestit în cetate, și în sate. Și aș esit să vadă ce este ceea ce s'a făcut.

15. Și aș venit cără Iisus, și aș vîdut pre cel ce fusese îndrăcat, și avusesc legheonul, se-dând, și imbrăcat, și întreg la munte, și s'a spălmânat

16. Și povestia lor cel ce vîduseră ce s'a făcut celul îndrăcit, și cele pentru porci.

17. Și aș inceput a îl ruga pre dênsul ca să easă din hotarelor lor.

18. Și intrând el în corabie, îl rugă pre el cela ce fusese îndrăcit ca să fie eu dênsul.

19. Iar Iisus nu îl a lăsat pre el, ei îl a dîs lui, Mergi în casa ta cără ai tăi, și vestește lor că îl a făcut tăie Domnul, și te a miluit.

20. Și s'a dus, și a inceput a propovedu în Decapoli căte a făcut Iisus lui; și toti se mi-nunașă.

21. Și treceând Iisus în corabie iari-i le ceea parte, s'a adunat

norod mult la el: și era îngă, se și tremurând, știind ce s'a mare

22. Si iată, a venit unul din
naș din sinagogă, cu lumele
la el; și vădându-l pre dênsul, a
căzut la picioarele lui.

23. Si truga pre dênsul mult,
dînd, Iica mea spre sfârșit
esta: vino, de îi pune mâinile
pe dêns, ca să s' mânăreas, și
s' să trăcese.

24. Si a mers Iisus cu dênsul;
și după dênsul a mers no-
rod mult, și l'impreseura pre el.

25. S. o mulere oare-care, fiină
intru curgerea săngelui de do-
spre-dece an,

26. Si multe pătmind de la
mulți doftori, și cheltuindu-și
toate cele ce avusese, și nimic
folosi, n-a se, ei mai vîlăos spu-
mă rău venind.

27. A auzit Iisus, venind
întru norod din apol, să atins
de haine lui.

28. Că dico, Ma ar de hâ-
nele lui de mă voiă atinge, mă
voi mărtu.

29. Si, indată a socat ișvor il
sângelui ei; și a simțit eu tru-
pul că s'a vîndecat de boala.

30. Si indată Iisus cunoscând
întru sine-să puterea ce a căzut
dintru el, întorcându-se către
norod, a q.s., Cine s'a atins de
hainele mele?

31. Si aă dîs lui oamenilor lui,
Vedî norodul îmbulzandu-te, și
dico, Cine s'a atins de mine?

32. S. că nu imprejur să vadă
pre ceea ce a săfuit aceasta.

33. Iar muierea înfricoșându-

CAPITOLUL VI.

întră în casă, acolo peorecetă până
ce veți ești de acolo.

11. Si orf cătă nu vă vor primi
pre voi, nici vor asculta pre
voi, ești dă de acol, scuturăți
praful cel de subt picioarele
voastre întru mărturie lor Amîn
grăesc voă. Mai ușor va fi So-
domul și Gomorul în diaoa
judecătel, de către ceață în celeia.

12. D. eș nici propovîdinau,
ca să se poată asculta.
13. Aă nu este acesta teslarul,
fociorul Mariel, și fratele lui Ia-
cov, și al lui Iosie, și al lui Iuda,
și al lui Simon? și aă nu sunt
surorile lui aice la noi? Si se
smîntău intru el.

14. Si dicoa lor Iisus, Nu este
prăoare necuști, lără numai
în patriea sa, și între rudeiul, și
în casă sa.

15. Alăi dicoa, Că Ille este,
iar alăi c. eau, Că prooroc este,
săi că unul din prooroci.

16. Si audind Irod, a dîs, A-
cesta este Ioan pre care eă l'am-
tăiat; el s'a scusat din morț.

17. Că Irod acesta trimiterend
a prins pre cel do-
spre-dece, și a început a'l trumete
pe dênsul căte do! căte doi; și
le a dat lor putero asupra du-
lurielor celor necurate.

18. S. le a poruncit lor să nu
lea nimic pre cale, fără numai
loag; nici traistă, nici păine, nici
bună la briu;

19. Iar Irod lada pizmuia lui, și
vreă să l' omoare, și nu putea
20. Că Irod se temea de Ioan
stându'l pre dênsul om drept și
saint, și il socotea pre el; și as-
cultându'l pre dênsul, multe fă-

Și a căzut de acolo, și a venit la
patriea sa; și după dênsul aă
întră într-o casă lui.

2. Si fiind sămbăta, a început
a învăță în sinagogă: și mulți
audindu'l se măru, dicind, De
unde îi sunt acestea astăzi? și
ce este înțelepăntă ce s'a dat
lui, că și puterii ca acestea prin
lui încă lui se fac?

3. Aă nu este acesta teslarul,
fociorul Mariel, și fratele lui Ia-
cov, și al lui Iosie, și al lui Iuda,
și al lui Simon? și aă nu sunt
surorile lui aice la noi? Si se
smîntău intru el.

4. Si dicoa lor Iisus, Nu este
prăoare necuști, lără numai
în patriea sa, și între rudeiul, și
în casă sa.

5. Si nu putea acolo nici o pu-
tine să facă, fără numai prese
putnat bolnavi puindu'și mămloice,
/ și vîndecat pre el.

6. S. se mira pentru necredin-
ța lor. Si umbla în satele cele
de prin prejur, învățând.

7. 1. Si a chiemat pre cel do-
spre-dece, și a început a'l trumete
pe dênsul căte do! căte doi; și
le a dat lor putero asupra du-
lurielor celor necurate.

8. S. le a poruncit lor să nu
leau nimic pre cale, fără numai
loag; nici traistă, nici păine, nici
bună la briu;

9. Ci numai să fie încălțați cu
sandali, și să nu se imbrace cu
deș haine.

10. Si grăea lor, Orf unde veți

MARCO, VI

cea, și cu dragoste îl asculta pre el.

21. Si întemplându-se o zi cu bun prilej, când Irod săcea ospețul nașterei sale boerilor săi, și căpităilor, și celor mai mari al Galileei;

22. Si intrând fata Irodiadei, și jucând, și plăcând lui Irod și celor ce seudeau cu densus, a dis impăratul fetel, Cere de la mine ori ce vei vrea, și voi să te jie.

23. Si s'a jurat ei, Oră ce vel oco de la mine voi să te, până la jumătate de Impăratia mea.

24. Iar ea eşind, a dis maicel sale, Ce voi să cere? Iar aceea a cîs, Capul lui Ioan Botezătorului

25. Si intrând îndată cu sîrghintă la impăratul, a cerut, dicând, Voi să ca să mă dai mie acum în tipsie capul lui Ioan Botezătorului.

26. Si impăratul foarte s'a întristat, dar pentru jurămîntul, și pentru cei ce seudeau împreună cu densus, n'a vrut să îl îpede cererea.

27. Si îndată trimișind împăratul speculator, a poruncit să aducă capul lui; iar el mergând îl a tăiat capul lui în temnă,

28. Si l'a adus în tipsie, și îl a dat pre el fetel; și fata îl a dat maicel sale

29. Si audind ucenicii lui, a venit și să redică trupul lui cel cădut, și îl a pus în mormintă.

30. Si s'a adunat apostolii la Iisus, și îl a vestit lui toate cîte au facut și cîte au învățat.

MARCO, VII

31. Si le a dis lor, Veniți voi însînvă deosebi în loc pustiu, și vă odihniți puțin: că erau mulți cari veniau și se ducea, și n'aveau vreme nicio să mănanțe.

32. Si s'a dus în loc pustiu singur cu corabiea.

33. Si îl a vădut pre densusi noroadele miergînd, și îl a cunoscut pre el mulți, și pedestri din toate cetățile alergau acolo, și mulți înainte de căt el așa venit, și s'a adunat la densus

34. Si eşind Iisus, a vădut norod mult, și i s'a făcut milă de el, pentru că erau ca oule ce n'aș păstor: și a început a îl învăța pre densusi multe.

35. Si iată vreme multă fiind, s'a aprînat la densusi ucenicii lui, și îl a dis, Locul este pustiu, și iată vreme a trecut multă:

36. Slobodește îl pre densusi, ca miergînd în orașele cele din prejur și în sate, să și cumpere loru-și pâini: că n'aș ce să mănanțe.

37. Iar el răspundând a dis lor, Dați-le voi lor să mănanțe. Si așa dis el lui, Miergînd poale să cumpărăm pâini de doă sute de denari, și să le dăm lor să mănanțe?

38. Iar el a dis ior, Cîte pâini aveți? merscă și vedești. Si după ce aș vădut, așa dis, Cinci, și doi pesti.

39. Si a poruncit lor să îl pue pre totuș mase mase pre iarbă verde

40. Si aș sădut cete, cete, cîte o sută și cîte cinci-deci.

MARCO, VII

41. Si luând cele cinci pâini și cel doi pesti, căutând la cer, a blagoslovit, și a frînt pâinile, și le a dat ucenicilor săi ca să le pue înaintea lor; și pre cel doi pesti îl a împărțit la toti.

42. Si aș măncat toti, și s'a saturat.

43. Si aș luat doă-spre-deceasorul pline de sfărâmături, și din pesti.

44. Si erau cel ce măncaseră pâinile ca la cinci mil de bărbătă.

45. Si îndată a silit pre ucenicii săi să intre în corabie, și să meargă mai înainte de ceea ce are la Vitsa da, până ce va slobodi el norodul.

46. Si după ce îl a slobodit pre el, s'a dus în munto să se roage.

47. Si sându-se sară, era corabiea în mijlocul mărei, și el sîngur pre uscat.

48. Si îl a vădut pre densusi că se chinuesc visind; că era vîntul împotriva lor, iar intru a patra strajă a noptei a venit la densusi, și umblând pre mare, și vrea să treacă pre lingă el.

49. Iar el a vădendu pre densusi umblând pre mare, li s'a părut că este nălucă, și aș strigat.

50. Că toti îl aș vădut pre el, și au turburat. Si el îndatâșa și grăbit cu densusi, și le a dis lor, Îndrăznuiți: eu sunt; nu vă temeti.

51. Si s'a suit la densusi în corabie; și a incotat vîntul, și el foarte preste măsură se spălă înaintă intru sine, și se minunață.

52. Că n'au priceput ceea ce se săcuse cu pâinile, căci era înima lor împretrîptă.

53. Si treceând, aș venit în pămîntul Ghenisaretului, și aș statut la liman

54. Si eşind el din corabie, îndală îl a cunoscut pre el.

55. Si încungurând toată flătuarea aceea, aș incepăt pre patură a aduce bolnavii, unde au deau că este el acolo.

56. Si ori unde intra, în sate, sau în cetăți, sau în orașe, punând la ușă pre cel bolnavi, și îl rugăt pre el ca măcar de poalele vezințelor lui să se atingă: și căci se atingeau de el se manăsescu.

CAPITOLUL VII.

Si s'a adunat la densusul Fariisei, și unii din cărturari, cari veniseră din Ierusalim.

2. Si vădend pre oare-carui din ucenicii lui cu mâinile necurate, adecă îospălate, mancând pâine, îl aș prihănit.

3. Că Iar scu și toti Iudei, de nu și vor spăla mâinile până în cot, nu mănanță, și înd așezămentul bătrânilor

4. Si dacă vin din tîrg, de nu se vor spăla, nu mănanță. Si altele multe sunt, care aș luat la leținea, precum spălarea paharelor, și a urcioarelor, și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea îl aș intrebăt pre el Farisei și cărturarii, Pentru ce ucenicii tei nu umblă du pre așezămentul bătrânilor, ci

MARCO, VII

cu măcelle nesălătate mănancă
pe mine?

6. Iar el răspundând, a spus
lor, Bine a proorocit Isaiu pen-
tru voi, lațui, celor, precum este
să. Norodul acesta cu boala
mă cinstesc, dar numai lor de pe
stă de la mine.

7. Să, în zadar mă cinstesc,
înălțând înălțătură care sunt po-
runcii omenești.

8. Că lăsând porunca lui Dum-
nedeu, înnești ascăzământul oame-
nilor, spălarea urcioarelor, și a
paturilor și alte asemenea ca
acestea multe facți.

9. Si iese lor, Bine lepăduți
prin ea își Dumnedeu, ca să
păză, ascăzătură voastră.

10. Că Moisie a spus, Cinsteste
pre tatăl tău și pre mama ta; și,
cela ce va grăbi de rău pre ta-
tăl său sau pre mama sa, cu
măuale să îndrăgu.

11. Iar voi șă spui. De ce va dice o-
numul călărescă său măcesă, Cor-
ban, adică dardă este acces ca
care te al fi folosit de la măce;

12. Si nu'l mai lăsați pre dñe-
sul să mai facă ceva tatăneșeu
sau măcesă,

13. Călcând cuvântul lui Dum-
nedeu pentru ascăzământul vos-
tru, care 'l așă dat; și asemenea
ca acestea multe facți.

14. "Chiemând la sine pre
tot norodul, a spus lor, Ascultați-
mă pre mine totul, și înțelegeți;

15. Numă nu este din afară
de om, ce intră într'insul, care
poate să spurce pre el: vi cele
ce es dintr'insul, acelea sunt care
spurcă pre om.

16. De ase cineva urechii de au-
dit, audă.

17. Si după ce a intrat în casă
de la norod, l'așă inrebăt pre el
ucenicii lui pentru plădă.

18. Si le a șă lor, Au să vol-
su și așa neșă lăptor. Au nu
vea precepșă, că tot ce intră în om
din afară, nu poate să lăptore;

19. Că nu intră în inimă lui,
ci în părțea, și ese pe afelroa,
curățind toate bucatele?

20. S. dicea, Ceea ce ese din
om, aceea spurcă pre om.

21. Că din lăuntru din inimă
oamenilor, es gândurile cele rele,
preacuvile, curvile, uaderile,

22. Furtisărurile, lăcomie, vi-
căciunile, i salienie, lăptorul
de rușine, ochiul viclean, hula,
trufeia, nebuniea.

23. Toate rei le acostea es din
lăuntru, și spurcă pre om.

24. "Si scălandu-se de acolo,
să dus în hotarele Tirului și ale
Sidonului, și înălțând în casă,
că nu știe numenul de el, și
nă putut să se înălțuească.

25. Că așănd o măcare pentru
dñeșul, a cărefi că avea duh ne-
curat, venind a cădut la picioare
rele lui

26. Si era mulerea Elină, de
neam din Finichia Siriei; și lă-
rua pre el ca să gonească dra-
cul din fizica ei.

27. Iar Iisus a spus el, Lăsă să
se sature înălțu filii, că nu este
bine a lăua pâinea fililor, și a o
aruncă căinilor.

28. Iar ea răspundând, a spus
lui, Adevărat, Doamne: că șteamă

MARCO, VIII

subt masă mânancă din sfâr-
măurile fililor

29. Si a spus el, Pentru acest
cuvânt mergă, a ieșit dracul din
lăcață.

30. Si mergând la casa sa,
a aflat pre dracul ieșit, și pre făcă-
zăcând în pat.

31. Si iarăși ieșind din hota-
rele Tirului și ale Sidonului, a
venit la mareea Galileei, în mij-
locul hotarelor Decapoliiei.

32. Si a adus la dñeșul un
surd grăind anevoie; și lău ru-
gal pre dñeșul ca să spue mă-
nu pre el.

33. Si lăudând pre el din mul-
tume deosebită, a păs degetele sale
în urechile lui, și scoupând, s'a
stins de limba lui;

34. Si căzând la cer, a sus-
pinat, și a spus lui, EFFATTA, ce
este, Deschide-te.

35. Si îndatăși a adus au-
durile lui, și s'a deslegat legă-
tura limbii lui, și grăna drupt.

36. Si a poruncit lor ca să nu
spue nimicru: ci pre căt el la
poruncea lor, el mai mult ves-
tilui,

37. Si preste măsură se miră,
dineând, Toate le a făcut bine:
și pre singur 'l a făcut de aud,
și pre muști de grăescu.

CAPITOLUL VIII.

In q.lacă acela fiind norod mult
foarte, și neavând ce mânca,
chiemând Iisus pre ucenicil săi,
le a spus lor,

2. Milă mi este de norod, că
intrat iarăși în corabie și a tre-
cut de ceea parte.

teaptă îngă mine, și nău ce
mâncă.

3. Si de 7 voiu slobodi pre
denești flămând la casele lor,
vor slăbi pre cale; că 'unii din
trăișii să venit de departe.

4. S. așă răspuns lui ucenicil
lui, De unde pre aceștia va pu-
tea cineva să lăptore de pâine
aici în pustie?

5. Si 'l a întrebat pre el,
Că pâul avea? Iar el a spus,
Septe.

6. Si a poruncit norodului să
șadă pre pâmânu, și cuand pre
cele septe pâlni, mulțumind, a
frint, și a dat uceniciilor săi, ca
să le păte înaintea lor; și le a spus
faintea norodului.

7. Si aveau să pătăni poftisorii:
și blagoslovind, a spus să 'l pue
și pre aceia înaintea lor.

8. Si așă măcaș, și s'a să-
turat: și așă luat rămășiile de
sfâramăuri septe coșujo.

9. Si erau cel ce măcașera
ca patru mil: și 'l a slobodit
pre el.

10. "Si îndată înălțând în co-
rabie cu ucenicii săi, a venit în
pările Dalmanutei.

11. Si așă ești Farisei, și așă
inceput a se întreba cu dñeșul,
cerând de la dñeșul semn din
cer, ispitindu'l pre el.

12. Si suspinând cu duhul său,
a spus, Pentru ce neamul acesta
se nău cere? amă din voă, Nu
se va da neamul acestuia
semn.

13. Si lăsandu'l pre denești, a
intrat iarăși în corabie și a tre-
cut de ceea parte.

MARCO, VIII

14. ¶ Să ucenicii uitaseră să a făcut de a vădut, și s'a înțeles pâine, și mai mult de căt o dreptat, și a vădut luminat pre-pâine n'aveau cu dênsil în coperbic.

15. Si le a poruncit lor, dî-când, Căutați de vă păzii de aluatul Fariseilor, și de aluatul lui Irod.

16. Si ougeta unul cătră altul, dî-când, Că pâine n'avem.

17. Iar Iisus cunoșcend, a dis lor, Drept ce ougetați că pâine n'aveți? încă nu înțelegeți, nici pricopeți? și încă impietrîta aveți sumă voastră?

18. Ochi având, nu vedet? și urechi având, n'audet? și nu vă aduceți aminte?

19. Când am frint pre cele cinoi pâini la cele, cincă mijl, căte cosuri pline de sfărâmături și luni? Ușoară el lul, Doamna spre crește.

20. Si când pre cele septe la cele patru mijl, căte cosinute pline de sfărâmături au luat? Iar el ați dis, Septe.

21. Si le a dis lor, Dar cum încă nu înțelegeți?

22. ¶ Si a venit în Vitsaida; și 'l a adus lul un orb, și 'l a rugat pre el ca să se atingă de dênsul.

23. Si apucând pre orbul de mâină, 'l a scos pre el afară din sat, și scuipând pre ochii lui, și pulindu-'l mâinile pre el, 'l a întrebăt de vede ceva.

24. Si rădicându-'l ochii, a dis, Văd oamenii ca copaci umblând.

25. După aceasta iarăși 'l a pus mâinile pre ochii lui, și 'l urmeze m.e.

MARCO, IX

26. Că cine va vrea să 'si colibă; și una, și lui Moisi una, măntuească susfletul său, pierde'l va pre el; iar cine 'si va pierde susfletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va măntui pre el.

27. ¶ Si a eşit Iisus, și uenea însu'l lul în satele Chesariei lui Filip: și pre cale a întrebat pre ucenicii său, dî-când lor, Cine de oamenii că sunt eu?

28. Iar el a răspuns, Ioan Botezătorul: și altii, Ilie; iar altii, Iuliu din prooroc.

29. Si el le a dis lor, Dar voi cunoașteți că sunți eu? Si răspundând Petru a dis lul, Tu ești Hristosul.

30. Si 'l a oprit pre el ca să nu spue nimereul pentru dênsul.

31. Si a început să îl învăță pre el, că se cuvine Fiul omului multe pâini, și a se defălma de bâtrâni, și de arhierei, și de cărturari, și a se omori, și după trei zile a invia.

32. Si de lață cuvântul acesta grăia. Si apucându'l pre el Petru, a început să sta lui împotriva.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii său, a cerat pre Petru, dî-când, Mergi după mine, Satano: că nu cugetă cele ce sunt ale lui! Dumnează, că cele ce sunt ale oamenilor.

34. ¶ Si chiemând la sine pre norod împreună cu ucenicii săi, a dis lor, Cela ce voie să vie după mine, să se lepede de sine, și să 'si lea crucea sa, și să'mi urmeze m.e.

35. Si 's'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi; și grădău cu Iisus.

36. Si răspundând Petru a dis

lul Iisus, Invățatorule, bine este noă a fi aici: și să facem trei

37. Si răspundând unul din

38. Că cine va vrea să 'si colibă; și una, și lui Moisi una, și lui Ilie una.

39. Si nu știa ce grăia; că erau înfricosanți.

40. Si 's'a facut nor umbreindu' pre el, și a venit glas din nor, erăud. Acesta este Foul meu cel cubit: pre acesta ascultați.

41. Si de năprasnă căutând el împrejur, pre nimeni n'au mal vădit, ci numai pre Iisus împreună cu dênsul.

42. Iar pogorinu se el din munte, le a poruncit lor ca înimurul să nu spue cele ce au vădut, fără numid când Foul omului din morți va invia.

43. Si el ațău întrebându-se ce este aceea a inv.a din morți.

44. ¶ Si 'l ați întrebat pre el, dî-când, Pentru ce dic cărturarii că Ilie se cuvine să vie mai înainte?

45. Iar el răspundând, a dispus, Ilie cu adevărat venind mai înainte, va așeza toate; și precum este scriis de Fiul omului, ca să pâtimească multe, și să fie defălma.

46. Ci dic voă, Că și Ilie a venit, și ați facut lui căte ați vrut, cum este scriis de el.

47. Si venind la ucenici, a vădut norod mult împrejurul lor, și cărturarii întrebându-se cu dênsul.

48. Si indată tot norodul vădendu' pre el să spălmănat, și alergând să a închinat lui.

49. Si a întrebat pre cărturari, Ce vă întrebați între voi?

50. Si răspundând unul din

MARCO, IX.

norod, a dîs. Invățătorule, am adus pro lui meū la tine, având duh mut;

18. Si orf unde il apucă pre el, il zdrobește: si face spume, și scîrnește cu dințil ești, și se usuca și am dîs uceniciilor tăi să-l scoată, și n'au putut.

19. Iar el răspundând, a dîs lui, O neam necredincos, până când voi fi cu voi? până când voi suferi pre voi? aducești! pre el la mine.

20. Si l'au adus pre el la densul și vădându-l pre densul, Indată duhul 'l a scuturat pre el; și căzând la pămînt, se tăvălia spumând.

21. Si a întrebat pre tatăl lui, Căta vreme este de când i s'a thot în această? Iar el a dîs, Din copnăie.

22. Si de multe ori pre el și în loc 'l a aruncat, și în apă, ca să l poată cu de pozi crev, ajută-ne ușor, flindu-și mălu de noi.

23. Iar Iisus 'l a dîs lui, De poți crede, toate sunt cu putință credinciosului?

24. Si moartă strigând cu lărami tatăl copilului, a grăbit, Cred, Doamne; ajută necredincțel mele.

25. Iar vădând Iisus că năvălesc norocul, a poruncit duhului celui necurat, și cind lui, Duh mut și surd, eu ţie 'l poruncesc, ești d.ntri'insal, și de astăzi să nu mai intră în el.

26. Si strigând, și mult securându'l pre el, a ești: și s'a tăcut ca un mort; că mulți cîdeați, A murit.

27. Iar Iisus apucându'l pre el de mănoă, 'l a redcat; și s'a scusat.

28. Si intrând el în casă, ucenicii lui 'l au întrebat pre densul deosebit, Pentru ce nol nu am putut să-l scoatem pre el?

29. Iar el a dîs lor, Acest bream cu nimic nu poate ești, sără numai cu rugăciune și cu post.

30. Si de acolo cînd, mergeau prin Galileea; și nu vrea ca să l știe cineva.

31. Că invăță pre ucenicii săi, și dicea lor, Fiul omului se vadă în mănuile oamenilor lor, și 'l vor omori pre el; și după ce 'l vor omori, a treia zi va invia.

32. Iar el nu înțelegea cuventul acela, și se temea să 'l întrebe pre el.

33. " Si a venit în Capernaum și fiind în casă 'l a întrebat pre densul, De ce vă priponați pre cale?

34. Iar el a răsărit: că se pripone pre cale unul cu altul, cîne ar fi mai mare.

35. Si, zînd, a chinuat pre cel doi-spre dere și le-a dîs lor, Cela ce va să fie întîi, acesta să fie mai pre urmă de toti, și tutulor slugă.

36. Si luând un prunc, 'l a pus pre el în mijlocul lor: și luându'l în brațe a dîs lor,

37. Orf cine va primi pre unul dintr-acești prunci intru numele meu, pre mine primește: și orf cine primește pre mine, nu pri-

MARCO, X.

mește pre mine, ei pre cel ce m'a trimis pre mine.

38. " Si a răspuns Ioan lui, Zînd, Invățătorule, am văzut pre oare cine intru numele tău scoțând dracil, care nu vine după nol; și 'l am oprit pre el, pentru că nu vine după nol.

39. Iar Iisus a dîs. Nu 'l opris pre el că n.m.e.I nu este care va face putere intru numele meu, și să poată degrabă a mă grăbi de rău.

40. Că cel ce nu este impotriva noastră pentru noi este.

41. Că orf cine va adăpa pre vol cu un pahar de apă intru numele meu, pentru că suntem și noi Hristos, amint grăesc voă, nu 'să va pierde plata sa.

42. Si orf-cine va aminti pre unul dintr-acești mică cari cred intru mine, mai bine ar fi lui de 'ei ar lega o piatră de moară împrejurul grumazului său, și să se arunce în mare.

43. Si de te smintește pre tine mâna ta, tae'l pre ea: că mai bine 'l este ţie ca eu să intră în viață, de căt doar măni având să intră în gheena, în focul nestins:

44. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

45. Si de te smintește pre tine piciorul tău, tae'l pre el: că mai bine 'l este ţie să intră în viață șchiop, de căt doar picioare având să fil aruncat în gleena, în focul nestins.

46. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

47. Si de te smintește pre

tine ochiul tău, scoate'l pre el: că mai bine 'l este ţie cu un ochiu să intră întru Impărățiea lui Dumnezeu, de căt doar ochii având să fie aruncat în gheena focului

48. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Că fie-care ou foa se va săra, și toată jertva ou sare se va săra.

50. Bună este sarea iar de ea și sarea nestărată, cu ce o veți juca pre neastră? Aveți intru vol sare, și pace aveți întru vol.

CAPITOLUL X.

Si de acolo sculându-se, a venit în hotarele ludei de ceea parte de lordan. și iarăși s'au adunat noroadele la densul; și preoții și era obiceul, iarăși să invăță pre el.

2. " Si apropiindu-se Farisei, 'l au întrebat pre el, Oare se cade bărbatul să 'să lase muierea? Ispitindu'l pre el.

3. Iar el răspundând a dîs lor, Ce a poruncit voă Moisi?

4. Iar el a răsărit Moisi a dat voie să l'iscorie carte de desparțire, și 's'o lase.

5. Si răspundând Iisus, a dîs lor, Dupre invîrtoarea mamei voastre a scris voă porunca având să fil aruncat în gleena, în focul nestins.

6. Iar din începutul zidirel bărbat și mutere 'l a facut pre el Dumnezeu.

7. Pentru aceasta va lăsa omul

pre tatăl său și pre mama sa, și se va păde nuierca sa.

8. Și vor fi amândoi un trup pentru aceea nu mai sunt dol, ci un trup.

9. Deocl ce a impreunat Dumnezeu, omul să nu desparță.

10. Și în casă iarășii să întrebă pre el ucenicii lui de aceasta.

11. Și le a dîs lor, Orl cine și va lăsa muierea sa, și va lăsa alta, preacurvențe cu densa.

12. Și muierea de 'și va lăsa bărbatul, și se va mărița după altul, preacurvențe.

13. Și aducătorul densuspruncie să se alină de el, iar ucenicii certăd pre cel ce îl aducean.

14. Iar cînd Iisus a cîsta, nu lăsa părul bine, și a dîs lor, Lăsați pruncii să vio în ne, și nu lăpiți pre el că a umora că acestora este năpădă la lui Dumnezeu.

15. Amin dico voă, Orl-cine nu va primi împărățea lui Dumnezeu ca pruncu, nu va intra întru ea.

16. Și luându-l în brațe, 'și a puț malnene preste el, și lă blasfemovit pre dicosi.

17. Și esind el în cale, alergând oare-cine, și ingenuunchind înaintea lui, îl întreba pre el, cînd, Invățătorul buns, ce voi face ca să moștenesc viața veclnică?

18. Iar Iisus a dîs lui, Ce mi doi bun? nimeni nu este bun, fără numai unul, Dumnezeu.

19. Poruncile stă, Să nu preacurvențe, Să nu uciți, Să nu furi,

Să nu mărturisescți mărturie mincinoasă, Să nu răpești, îmistește pre tatăl tău și pre mama ta.

20. Iar el răspundend, a dîs lui, Invățătorule, toate acestea le am păzit din tinerețele mele.

21. Iar Iisus căutând spre el 'l a iubit pre densus, și a dîs lui, În fața îi lipeste, mierci, vine 'și căte al, și 'l să săracilor, și vel avea comoară în cer: și luând crucea, vino, urmează mie.

22. Iar el intrîndu-se de cîventul acesta, s'a dus măhnit: pentru că avea avuții multe.

23. Și căutând împrejur Iisus, a dîs ucenicii lor 'că, 'Cătă do anevoie vor intra întră în părțiea lui Dumnezeu cel ce ad auvutii

24. Iar ucenicii s'a spălmănat de cîvântele lui, iar Iisus iarășii răspundend, le a dîs lor, El lor, că de a ierovestea să intre întră împărățea lui Dumnezeu cel ce se nădă, trecă în ru auvutii?

25. Mai lesne este a trece cămaia prin urechea acuțui, de căt bogatul a intra întră împărățea lui Dumnezeu.

26. Iar el mai mult se ingrozian, cînd unul cără altul. Si cîte lăute să se mantuiescă?

27. Și căutând Iisus la densus, a dîs, La oameni este cu nepuțință, dar nu la Dumnezeu: că la Dumnezeu toate sunt cu puțință.

28. Și a inceput Petru a dice lui, Iată noi am lăsat toate, și am urmat tăie.

29. Și răspundend Iisus a dîs, Amin grăesc voă, Nimeni nu este care 'și a lăsat casă, sau frață,

sau suroră, sau tată, sau mamă, sau muiere, sau fecioră, sau holde, pentru mine și pentru evangeliile,

30. Și să nu lecă insuțe acum în vremoa aceasta, case, și frață, și suroră, și tată, și mamă, și fecioră, și holde, și gonori; și în veacul cel viitor viață vecină.

31. Și mulți dîntîi vor fi pre urmă; și de pre urmă intîi.

32. Și erau pre cale sundu-se în Ierusalim; și mergea Iisus înaintea lor: iar el se spământău; și mergend după densus, le era frică. Și luând iarășii pre cel dol-spre-dece, a inceput a le spune lor cele ce erau să i se întâmple lui.

33. Dînsed, Iată, ne sunim în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhierelor și cărturarilor; și 'l vor judeca pre el spre moarte, și 'l vor da pre el Neamurilor.

34. Și 'l vor batjocori pre el, și 'l vor bate pre el, și 'l vor scuipă, și 'l vor omori pre el: și a treia di va invia.

35. Și 'l să venit la el Iacob și Iohann, și Iul Zevedel și cînd, învățătorule, vom ca ceea ce vom crede să ne facă roă.

36. Iar el a dîs lor, Ce voi să vă fac voi?

37. Iar el a dîs lui, Dă-ne noă ce să ședem unul d'a dreapta ta, și altul d'a stânga ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le a dîs lor, Nu știi ce cerești: puteți să beiți paharul care ești beu și ou botezul ei care ești mă botez să vă bo-tează?

39. Iar ei au dîs lui, Putem Iar Iisus a dîs lor, Paharul pre care ești beu, cu adevărat il vezi bea; și cu botezul ou care ești mă botez, vă vezi boteză.

40. Iar a ședea d'a dreapta mea și d'a stânga mei în este al meu a da, și se va da celor pentru cari să gătit.

41. Și auzind aceasta cel deces, ați inceput a se mâna pre lacov și pre loan.

42. Iar Iisus chiemându'l pre densus la sine, le a dîs lor, Sunți că celor ce li se pare că împărățesc Neamurile, le stăpînește pre ele; și cel mai mare al lor le domnesco pre densele.

43. Iar intru voi nu va fi așa: ei care va vrea să fie mai mare între voi, să fie voă slugă.

44. Și care va vrea să fie între voi intîi, să fie tutulor slugă.

45. Pentru că și Fiul omului n'a venit ca să 'l slujească lui, ci ca să slujească el, și să 'l deosefi și să răscumpăraro pentru mulți.

46. Și auzind că Iisus Nazareanul este, a inceput a striga, și a șice, Iisuse, Fiul lui David, milueste-mă.

47. Și 'l certău pre densus mulți ca să tacă: iar el cu mult mai virtos striga, Fiul lui David, milueste-mă.

48. Și 'l certău pre densus mulți ca să tacă: iar el cu mult mai virtos striga, Fiul lui David, milueste-mă.

49. Și stănd Iisus, a dîs să 'l chieme pre el. Și achiemat pre

MARCO, XI

orbul, dicându-l lui, Îndrăznește, stâlpări din copaci, și le așter-
scoală-te, că te că amă.

50. Iar el, lepădându-și halna
sa, s'a scosat, și a venit la Iisus.

51. Si răspundând Iisus, îl a-
dis lui, Ce voești să îl fac tie?
Iar orbul îl a dis lui, Invățăto-
rule, ca să văd.

52. Iar Iisus îl a dis lui, Mergi,
credința ta te-a măntuit. Si în-
dată a vădu, și a mors după
Iisus în cale.

CAPITOLUL XI.

Si când s'a apropiat de Ieru-
salim, în Vîrfaghi și Vitania,
căluțătoarele Mașin lor, a trimes-
doi din ucoitoi săi,

2. Si a dis lor, Mergeți în sa-
tuł care este înaintea voastră; și
îndată intrând în insul, voi fi ală-
un mânz legat, pre care nimeni
nu oameni nu se ștă, deslegan-
dul pre el, să îl aducel.

3. Si de va dice voă cinevă,
Căci faceți aceasta? să diceți, că
Domnul îl trece, și numai de
cât îl va trimite pre el acel.

4. Si aș mers, și aș aflat mân-
zul legat îngă ușă afară la răs-
pintie; și îl aș deslegat pre el.

5. Iar unii din cel ce stău a-
colo, aș dis lor, Ce faceți de des-
legați mânzul?

6. Iar el aș dis lor precum le
poruncise Iisus: și îl aș lăsat
pre el.

7. Si aș adus mânzul la Iisus,
și îl aș pus pre el halnile lor,
și a sedut pre densusul.

8. Si mulți așterneau vesmî-
tele lor pre cale, iar alti îl tăiau

10. Bine este cuvântata împă-
răchiea, care vine întru numele
Domnului, a părintelui nostru
David: Osanna întru cel de sus

11. Si a intrat Iisus în Ieru-
salim, și în biserică; și după ce
a vădut toate, fiind vrăomea în
de sară, a ieșit la Vitania cu cel
din sprijene.

12. 1 Si a doa dî, ieșind el din

Vitania, a flămăndit:

13. Si văzând un smochin de
departe având frunze, a venit,
ca doară va așa ceva într'insul;
și venind la el, nimic n'aflat
său numai în inimă, că înțe nu
era vremea smocinelor.

14. Si răspundând Iisus, a dis
lui, De acum înante nimeni să
nu mai mănânce rod din tine
în veac. Si augiau ucoicii lui.

15. 1 Si aș venit în Ierusalim:
și intrând Iisus în biserică, a in-
ceput să scoate pre cel ce vin-
deâu și cumpărău în biserică, și
mesele schimbătorilor de banii,
și scaunele celor ce vindeaupor-
umbi le a răsurnat;

16. Si nu lăsa să poarte cineva
vas prin biserică.

17. Si învăță, dicând lor, Aș
nu este scris, Casa mea, casă de
rugăciune se va chiama întru
toate neamurile? iar voi o să
făcut peșteră tâlhărilor

18. Si aș așa căturari și

MARCO, XII.

arhiereli, și căutați în ce chip îl dețin mie, și voi spune și eu
ar fi pierdut pre el; că se temeau
de densusul, căci tot norodul se
măra de învățătura lui.

19. Si dacă să făcut sară, a
căci afară din ceteate.

20. 1 Si a doa dî trecând, aș
vedea smochinul uscat din ră-
daci.

21. Si aducându-și aminte Pe-
tru îl a dis lui, Invățătorule, vedă,
smochinul pe care îl aibăstămat
nu secat.

22. Si răspundând Iisus, a dis
lor, Aveți credință în Dumnezeu!

23. Că amă din voă, Că cela
ce ar dice muntele acestula, îte-
dică-te, și te aruncă în mare; și
nu se va fiindu întru inima sa,
că va crede că ce va dice va fi;
fi-va lui ori-ce va dice.

24. Pentru aceasta dico voă,
Tinute căte cereți, rugându-vă, să
credeți că veți lua, și va fi voă.

25. Si când stată de vă rugăți,
ertați ori-ce aveți asupra culiva-
ca și Tatăl vostru cel din ceruri
nu este voă grăilele voastre.

26. Iar dacă voi nu veți erta,
nică Tatăl vostru cel din ceruri
nu va ceta voă greșalele voastre.

27. 1 Si aș venit iarbă în Ieru-
salim: și umblând el prin bi-
serică, aș venit la densusul ar-
hieriei, și căturarii, și bătrânil.

28. Si aș dis lui, Cu ce pu-
tere faci acestea? și cine îl a
dat tie puterea aceasta ca să
fici acestea?

29. Iar Iisus răspundând, a
dis lor, Intreba-voi și eșu pre
voi un cuvînt, și să mi răspun-

det, mi-mi mie.

30. Botezul lui Ioan din cer a
fost, sau de la oameni? răspun-
det, mi-mi mie.

31. Si el ougetău întru sine,
dicând, De vom dice, Dă cer;
va dice. Pentru ce dar nu a
credut lui?

32. Iar de vom dice, De la
oameni; se temeau de norod; că
că toți aveau pre Ioan, că cu
adevărat prooroc a fost.

33. Si răspundând, aș dis lui
Iisus, Nu asta. Si Iisus răspun-
dend a dis lor, Niciodată nu voi
spune voă cu ec putere fac a-
ceteau.

CAPITOLUL XII.

Si a inceput în pilde a grăi lor.

Un om a sădit vie, și o a
îngrădit împrejur cu gard, și a
săpat într'insa tească, și a zidit
turn, și o a dat pre ea lucră-
torilor, și s'a dus departe.

2. Si la vreme a trimes o
slugă la lucrători, ca să leas de
la lucrători din rodul viei.
3. Iar el apucându' pre denu-
sil, îl aș lăsat, și îl aș trimes-
desert.

4. Si iarbă aștrui către denu-
sil pre altă slugă, și pre acela
lăsfandu' cu pote, și îl aș sfâ-
rămat capul, și îl aș trimes-
ocărit.

5. Si iarbă aștrui pre altul;
și pre acela îl aș omorî, și pre
alții mulți; pre unii bătându',
pre alti îl omorindu'

6. Deci având încă un fiu, nu

bit și său, "I-a trimis și pre-a-cela mai pre urmă la el, dicând, Se vor rușina de fiul meu.

7. Iar luerătorii aceia au dis-între sine. Acesta este moște-nitorul; veniți să l' unicem pre-el, și va fi moșiea a noastră.

8. Si apucându'l pre el "I nu omorit, și l'a ușos afară din vie.

9. Ce dar va face stăpânul viei? veni'va și va pierde pre-luerătorii aceia, și viața o va da altora.

10. Așa și scriptura aceasta spune ceteră, Pietra care nu o așă-băgat în samă ziditorilor, aceasta s-a făcut în capul ungurului:

11. De la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri?

12. Si căutați să l' păndă pre el, și se temea de norod; căci au cunoscut că impotriva lor a dis pilda; și lăsându'l pre el, s'a dus.

13. "I Si aș trimes cără den-sul pre unu din Farisel și din Iradiani, ca să l' prindă pre el în curtea

14. Iar el venind "I aș dis lui, Iovă (țările), știm că ade-vărat ești, și nu "I este tăie grăjă de nimene; că nu cauți în fața oamenilor, ci intră aderă-calea lui Dumnezeu învești: Se-eade a da dajdie Chesarului, sau nu?

15. Să dăm, sau să nu dăm? Iar el și îndăstărniciea lor, și dis lor, Ce mă ișpiști? adu-eești' mi un dinar să l' văd,

16. Iar el "I aș adus. Si a dis lor, Al cui este chipul acesta

și scriptura cea de pre el? Si el "I aș dis lui, Ale Chesarului.

17. Si răspundând Iisus, a dis lor, Dați înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului; și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Si s'a întrat de densus

18. "I Si aș venit la densus Dăducheil, cării do că nu este inviere; și l' ad intrebăt pre el, dicând,

19. Invățătorule, Moisi a scris noi. De va muri fratele culva, și l' va rămnăca mulere, și fe-ciori nu va lăsa, să iee fratele lui pre mulere lui, și să redice sămânța fratelui său

20. Deci șepte frați aș fost: și cel d'intâi a luat mulere, și murind n'a lăsat sămânță.

21. Si al doilea o a luat pre densus, și a murit, și nici acela n'a lăsat sămânță: și al treilea aș pierdea

22. "I o aș luat pre densus șepte, și n'a lăsat sămânță: iar mai pre urmă de toti a murit și mulere

23. Deci la inviere, când vor invia ai căruia dñtr'ini și va fi mulere? că toti șepte o aș avut pre ea mulere

24. Si răspundând Iisus, a dis lor, Aș nu pentru aceasta vă ră-tăci, neștând scripturele, nici pu-terea lui Dumnezeu?

25. Că după ce vor lovia din morți, nici se vor insura, nici se vor mărtă; ci vor fi ca in-geril în ceruri

26. Iar pentru morți, că se vor scula aș n'aș ceteră în car-

ten lui Moisi, la rug cum "I a răpea lui Dumnezeu. Si nimeni grăbit Dumnezeu lui, dicând, Eu sunt Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacob?

27. Nu este Dumnezeu al morților, ci Dumnezeu al viilor; deci voii mult vă rătăciți

28. "I Si apropiindu-se unul din cărturari, care audise pre el prigoniindu-se cu densus, și văzând că bine le a răspuns lor, l' a intrebat pre el, Care po-runcu este mai întâi de toate?

29. Iar Iisus "I a răspuns lui, Mai întâi de toate poruncele este, Auđi, Israile; Domnul Dumnezeul nostru, este un Domn.

30. Si să iubești pre Domnul Dumnezeul teu din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și din tot cugetul tău, și din toată puterea tu aceasta este porunca cea dintâi.

31. Iar a doa, asemenea aceleia este aceasta, Să iubești pre aproapele tău, ca însuș pre tine. Mai mare de căt acestea așa poruncă nu este

32. Si a dis lui cărturarul, Bine, Invățătorule, adevărat al dis: că unu este Dumnezeu; și nu este altul afară de densus.

33. Si a l' ruhi pre el din toată inima, și din tot cugetul, și din tot sufletul, și din toată putere, și a n.b. pre aproapele ca însuș pre sine, mal mult este de căt toate primoasele și jert-vele

34. Iar Iisus văzând că eu in-telegu-mne a răspuns, "I a q.s. lui, Nu ești departe de impă-

dis, invățând în biserică. Cum dico cărturarii că Hristos este Iul lui David?

35. "I Si răspundând Iisus a dis, invățând în biserică. Cum dico cărturarii că Hristos este Iul lui David?

36. Că însuș David a dis ou Duhul Sfint, Dis-a Domnul Dom-nu, și nici nu șe-i dă dreapta mea, până ce voi pune pre vră-mașii tăi asternut picioarelor tale

37. Deo însuș David îl nu-mește pre el Domn; și de unde dără este Iul îl Ia? Si norodul cel mult asculta pre el cu dul-oateă

38. "I Si grăba lor intru invă-tătura sa, Păză, vă de cărturari, cărora le place a umbra în haine lungi și iubesc inchinăcunne prin tiguri,

39. Si scrunele cele mai do-sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâi la ospete;

40. Cării manană casele vă-duvelor, și cu pricină îndelung se roagă aceștia vor lua mai grea osindă.

41. "I Șerghind Iisus în preajma gazofilachiei, privia cum aruncă norodul banii în gazofilachie; și mulți bogăți aruncă mulți.

42. Si venind o văduvă săracă, și aruncat doi filari, ce este un codrăt

43. Si chemând pre ucenicii săi, le a dis lor, Amiu die voă. Că această văduvă săracă, și a runcat mal mult de căt toti cei ce au aruncat în gazofilachie

44. Că toti aceia din pris-

MARCO, XIII.

sință lor să aruncat; iar aceasta împăraților vești sta pentru măne, din lipsa sa, toate căte a avut spre mărturie lor. a aruncat, înălă avuțea sa

CAPITOLUL XIII

Si eşind el din biserică și dîs lui unul din ucenicii lui. În văzătorule, vești ce fel de pietre și ce fel de zidiri!

2. **S**i răspundând Iisus a dîs lui, Vedi aceste zidiri mari? nu va rămâne aici piatră pre plată, care să nu se răstipească.

3. **S**i sedând el pre muntele Măslinilor în primulă biserică, l'au întrebat pre densusul deosebii Petru și Iacob și Ioan și Andrei,

4. Spune noastră, când vor fi acasă? și ce se înțineva și când se vor săvârși acrostica ziduri?

b. Iar Iisus răspundând lor, a început a dîs: Căutați ca să nu vă urmărește pre voi cineva:

6. Că mulți vor veni intru numele meu, dicând, Ești sună Hristos, și pre mulți vor înșela

7. Iar când veți audii de răsboae și de vești de răsboae, să nu vă spămantăți; că se cuvine să fie arestează; c. încă nu va fi sfîrșitul.

8. Că se va scula neam preste neam, și împăriile preste împăriile; și vor fi cutremuri pre alcocarea, și vor fi foame și turbăruri; începuturile ale durerilor sunt acestea.

9. Deocl păzătă-vă pre voi înșăvă: că vă vor da pre voi înșăboare; și în adunări vești și bătuță: și înaintea domnilor și a

10. **S**i în toate neamurile se cuvine mal întîiu să se propovedească evangheliea.

11. Iar când vă vor duce pre voi, dandu-ve, să nu vă grijiți mai multe ce veți grăbi, nici să cugerați; ci ceea ce se va da voă întrucăt eas, aceea să grăbiți. că nu voi sănătă cel ce grăbi, ci Duhul Sfint.

12. **S**i va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu; și se vor scula filii asupra părintilor, și l' vor omori pre ei.

13. **S**i veți fi uriași de toti pentru numele meu: iar cel ce va răbdă până la sfîrșit, acela se va măntuhi.

14. Iar când veți vedea urmăriunea puștierel, care să dîs de Dumini proorocul, stând unde nu se cuvine, (ceea ce cetește să înțeleagă,) atunci cel ce vor fi în Iudeea să fugă la munte.

15. **S**i cela ce va fi pre casă să nu se pogoarcă în casă, nici să intre, să lea ceea din casa sa.

16. **S**i cela ce va fi în camp să nu se întoarcă înapoi, să și iehe halina sa.

17. Iar vali celor ce vor avea în pântece, și celor ce vor apleca în dilele acelea!

18. Că rugăți-vă că să nu fie fuga voasă răuă.

19. Că va fi în dilele acelea necaz ca acela, care n'a fost din începutul zidiriel care a zidit Dumnezeu, până acum, și nici va mai fi.

20. **S**i de nu ar fi scurtat Domnul quile acelea, nu s'ar fi măntuță: și înaintea domnilor și a

MARCO, XIV.

tuit nică un trup; ci pentru cel îngeril caril sunt în cer, nici Fiul, aleș, pre caril l'a ales, va scurta fără numai Tatăl

34. Păzătă-vă, priveghiați și vă cineva, iată, nici este Hristos; său, iată, acolo; să nu credeți;

21. **S**i atunci de va dîce voă rugăți: că nu știți când va veni vremea aceea,

22. Că se vor scula îi stoșii minciuni și proorcei minciuni, și vor da semne și minuni, ca să înțele, de va fi cu putință, și pre cel aleș.

23. Iar voi vă păzăti: că iată, mai înainte am spus voă toate.

24. "I' u, și lele aceloa, după necauzul acela, soarele se va întuneca, și luna nu și va da lumină sa."

25. Si stelele cerului vor cădea, și puterile cele din ceruri se vor elăzi.

26. **S**i atunci vor vedea pre Fiul omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă

27. **S**i atunci va trimite pre îngeril săi, și va aduna pre cel aleș, și să iu cele patru vînturi, de la marginea jâmnăului până la marginea cerului.

28. Iar de la smochin vă invățăți pildă. Când milădăta lui este moale, și înfrunțește, știți că a-proape este vara:

29. Așa și voi, când veți vedea acestea săvându-se, să știți că a-proape este, lingă ușă.

30. Amîn grăesc voă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

31. Cerul și pământul vor trece: iar cuvîntele mele nu vor trece.

32. "Iar de dîoa aceea și de ceasul acela, nimeni nu știe, nici

84. Că **F**iul omului este ca un om ce se duce de parte, lăsându-și cina sa, și dând slugelor sale putere, și fiecărui lucru lui, și poitarul portușoșie ca să primeze.

35. Priveghiați dar: că nu știți când va veni Domnul casei, sara, sau la incăpătoare, și dimineață:

36. Oa nu cumva venind fără de veste, să vă aște pre voi dormind.

37. Iar cele ce vor dîce, tuturor dico. Priveghiați.

CAPITOLUL XIV.

Si erau paștele și azmele după doă dîle: și căutau arhierelii cărturarii cum pre el cu viațele și cu cele patru vînturi, de la marginea jâmnăului până la marginea cerului.

2. Iar d' cea. Nu la praznic, că să nu fie turburare întru norod.

3. "I' Si fiind el în Vitania în cava lui Simon leprosolul, și sedând el, a venit o muiere având un vas de alavastru cu mir de nard de credință, de mult preț; și slăramănd vasul, "I' a turnat pre capul lui.

4. Si erau unii de le părea rău întru sine și d' cea. Pentru ce se facu această pagubă a mîrului?

5. Că se putea vinde acesta mai mult de căt trei sute de dinari, și să le dea săracilor. Si se răstăiau asupra el.

MARCO. XIV.

6. Iar Iisus a quis, Lăsați-o pre denușa, pentru ce îl faceti el su- părare? că bun lueru a făcut cu mine.

7. Pentru că pre săraci puru- rea îl aveți cu voi, și când veți vrea puteți a le face lor bine iar pre mine nu mă aveți puru-re.

8. Aceasta ce a avut a săcăt mai înainte a apucat de a uns trupul meu spre îngrăpare.

9. Amin grăiese voă. Oci unde se va propovădui evangheliea n-ecăstă în toată lumea, și ceea ce a făcut ea se va povestii spre po- menirea ei.

10. Si Iuda Iscarioteanul, unul din cel doi-spre-dece a reprezentat la numirea ca să îl vîdă pe el lor.

11. Iar el auzind acensta și s-a bucurat, și îl așădătul lui. Îl dea bani. Si cîntă cum în vreme cu prilej l' ar dă pre el lor.

12. Si în diaoa cesa d'intîi a azimelor, când ierțviau pastele, aș și cără densus ucenel lui, Und voesl să mergem să gi- tăm ca să mănuști pastele?

13. Si a trimis doi din acenel și le a dăs lor. Mer, ești în cetate, și va întimpina pre voi un om dacănd un vas de lut cu apă mergerei după densus.

14. Si oră unde va intra, di- cești stăpânul caselor. Învățăto- rul qice. Unde este sălagul, intru care să mănuști pastele cu părtățea lui Dumnezelui.

15. Si el va arăta voă un fol- sor mare, asternut gata, acolo

16. Si aș este ucenicii lui, și aș venit în cetate, și aș așta precum le quisese lor și aș găsi pastele.

17. Si făcându-se sară, a ve- nit cu cel doi-spre-dece.

18. Si sedând ei și mănușând, a quis Iisus. Amin dă voă, Unul din voi va să mă vîndă, col ce mănușă eu mine.

19. Iar el aș incoput a se in- trista, și a dices lui unul căto und. Nu cumva sunt eu? și altul, Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzău l' a dă- lor. Unul din doi spri-dece este.

21. Si l' un omul al va merge, prenuma este seris pentru densus: Dar' v' il omului acela nu p' n' care boul omului se vînde' mai bine ca costul de nu s'ar fi năs- se. Căciu' el de acela.

22. Mănușând el a luat înțepătire, și bîngoslovind o a frînt, și a dat lor, și a quis, Lucaș, mănușă: acesta este tru- pul meu.

23. Îl luând paharul, mulțu- mand, a dat lor; și a băut dintr-densul tot.

24. Si a quis lor. Aceasta este sănătatea meu al legel celei noue, care pe lîruri mulți se varsă.

25. Amin dă voă. De acum nu voi mai bea din roada vi- tel, până în diaoa aceea, când o voră bea pre ea nouă intru im- rul qice. Unde este sălagul, intru care să mănuști pastele cu părtățea lui Dumnezelui.

26. Si dând laudă, aș este ucenicii mei?

27. Si a quis lor Iisus. Toți ve- veți sunte. Intru mine în noap- gația noastră.

MARCO. XIV.

ten aceasta: că sunte este, Bate- voil păstorul, și se vor răspîni că să nu intră în iesipă. Că duhul este osîrditor, iar trupul neputincios.

28. Dar după ce voi invia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru a quis lui. De și toti se vor sunte, iar eu nu.

30. Si a quis Iisus lui. Amin dic te, Că tu astădi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cîntă cocoușul de doă ori, te vei le- păda de mine de trei ori.

31. Iar el cu mult mai virtos dices, De mi s'ar întempiu' a în mâinile păroșilor muri și tine, nu mă voi lăsa. Asemenea lucru.

32. Si aș venit în săptămînă și nume este Gheorghe, acela este ucenicul lor. Betește, și aș veni în săptămînă și luna de cat, încă sind el, a venit Iusta, unul din cel doi-spre-dece, și ou el năs- se voiu' rugă.

33. Si a luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, cu sine, și a incoput a se spălnăta, și a se măhnii;

34. Si a quis lor. Întristat este mulțul meu pără la moarte. Rămânet aiș, și priveghiești.

35. Si mergând prin satul înainte, a căut pre pămîneni, și sunte rugă, oa, de este cu putință, să treacă de la densus și ceas.

36. Si dicea, Avva, Părinte, toate sunt cu putință tie; trece de la mine paharul acesta, însă nu ceea ce voiesc eu, ci ceea ce voiesc tu.

37. Si a venit, și îl a găsit pre el dormind, și a quis lui Petru, Simone, dormi? nu putăi un ceas să priveghezi?

MARCO, XIV.

49. În toate dilele am fost la pre el arhiearel, și I-a dis lui, voi în biserică învățând, și nu Adu tu ești Hristosul, Fiul celui măi prinț; ci ca se impunească Bine-Cuvântat?

50. Îar lăsându'l pre el toti, și a fugit.

51. Îar un tânăr oare-care mergea după el, îmbrăcat ou giurgiu pre trupul gol și l-ați prinț pre el tinerii:

52. Îar el lăsând giurgiu, gol a fugit de la el.

53. "Si ați dus pre Iisus la arhiearel; și s-a adunat la densul toti arhieerii și bătrânilor și cărturarii.

54. Îar Petru de departe mergea după el, pâng în lăuntru în curătă arhieerul și și sedea preoție cu slugele, și se înclina la foc.

55. Îar arhieerii și tot staful înspătriva lui Iisus măruntulea ca săl omcare; și nu astăzi.

56. Că mulți înărturisau mînele asupra lui, și nu erau a semenea înărturisile lor.

57. Si unii seculându-se așă mărturisit minciună asupra lui, grănd,

58. Noi l-am audit pre el, dicond, Ești voiu strica această biserică facută de măni, și în trei dile alta nefăcută de măni voiu zidi.

59. Si nici așă nu era asemenea mărturia lor.

60. Si seculându-se arhiearel în mijloc, a întrebăt pre Iisus, dicond, Namic nu repond? ce mărturisesc acesteia asupra ta?

61. Îar el răcea, și nimic nu respondea. Iarăși l-a întrebăt

62. Îar Iisus a dis, Ești sunt: și vezi vedeas pre Fiul omului secedând d'a dreapta puterel, și venind cu norii cerului.

63. Îar arhieerul runindu' și hainele sale, a dis, Ce ne mal trezesc noă alte mărturi?

64. Atât audit hula: ce vi se pare voă? îar el toti l-ați judecat pre el că este vinovat mortel.

65. Si ați inceput unii a lăsca pre el, și a lăsca pe palme iul, și a que iul, Proorocuște și slugele îl bătând pre el cu palme preste

66. "Si simd Petru jos în curte a venit una din slujniicele arhieerului:

67. Si vădend pre Petru înăldindu-se, căutând la el, a dis, Si tu erai eu Iesu Nazareno!

68. Îar el s-a lepădat, dicând, Nu stă, nici pricop ce grăești

69. "Si a esca, alături înaintea curtei; și a căntat cocoșul.

70. Si slujnică vădendu'l pre

el Iarăși, a inceput a dice cei

care în zarvă ucidere făcuse.

71. Si strigând norodul a ince-

put a cere precum pururea le

făcea lor.

72. Îar Petru le a răspuns lor,

dicând, Voți să slobojesc voă

pe Impăratul ludelelor?

73. Ca știa că pentru pizmă

1 ați dat pre el arhiearel.

74. Si arhieerii ați indemnăt

MARCO, XV.

75. Si a doa oară a căntat pre norod, ca mai virtos pre Varavva să le slobojească lor.

76. Îar Pilat răspundend, iarăși le a dis lor, Dar ce voi să fac acestuia pre care il diciști Impăratul ludelelor?

77. Îar el iarăși a strigat, Răstigneste'l pre el.

78. Îar Pilat le a dis lor, Dar ce rău a facut? Îar el mai virtos strigău, Răstigneste'l pre el.

79. "Îar Pilat vrind să facă pre voia norodului, le a slobodit lor pre Varavva, și pre Iisus bătându', l-a dat să nu răstigneașcă.

80. Îar ostașii l-au adus pre el în lăuntrul curțel, ce este Dvan; și au adunat toată oastea.

81. Si multe grăieau asupra lui arhieeril:

82. Îar Pilat iarăși i-a întrebat pre el, dicond, N mie nu răspund? vezi căte mărturisesc asupra ta.

83. Îar Iisus mai mult nimic nu răspuns; căt se mira Pilat.

84. Îar la praznicul acela le slobojă lor căte un vinovat, pre care cereau el.

85. Si era unul ce l numia Varavva, cu soțile lui prinț, care în zarvă ucidere făcuse.

86. Si strigând norodul a inceput a cere precum pururea le făcea lor.

87. Îar Pilat le a răspuns lor, dicând, Voți să slobojesc voă pe Impăratul ludelelor?

88. Ca știa că pentru pizmă

1 ați dat pre el arhiearel.

89. Si arhieerii ați indemnăt

90. Si după ce l-ați batjocorit pre el, ați desbrăcat de pre el porșira, și l-ați îmbrăcat în hainele sale, și l-ați dus pre el să lăstigneasă.

91. Si aș situt pre oare-care, Simon, Chirineai, ce trecea, venind din tarină, tată lui Alecsandru și al lui Iisus, ca să duca crucea lui.

92. Si l-ați adus pre el la locul Golgota, care se tălmăcea, Locul căpătinei.

și a sedut dă dreapta lui Dumnezeu.
preună lucrând, și cuvântul a-
deverindu'l prin semnele ce ur-

20. Iar ei eşind, și propove-
duit pretuindenea, Domnul im-

nește.

SFÂNTA EVANGHELIE

CEA DE LA LUCA.

CAPITOLUL I.

De vreme ce mulți s-au apu-
cat a alcătui povestire pentru
lucrurile cele ce au fost adeve-
rite întru noi.

2. Irecum au dat noă, cei ce
dintru început au fost singuri
vădători și slujitorii cuvântului ;

3. Parutu-mi-s-a și mie, ur-
mând toate d'intîrzi cu de amă-
runtul, pre rînd a scris pe,
puținloc Teofile,

4. Ca să cunoști întărirea cu-
vintelor, intru care te ai in-
vățat.

5. Fost-a în dîlele lui Irod,
împăratul iudeei, un preot oare-
care a nume Zaharia, din rin-
duiala preoței lui Av:a: și mu-
lerea lui din fetele lui Aaron,
și numele ei era Elisavet.

6. Si erau drept amendoi în-
aintea lui Dumnezeu, umblând
intru toate poruncele și îndrep-
tările Domnului fără prihană.

7. Si n'aveau ei feciori, pentru-
că Elisavet era stearpă, și amen-
doil erau trecuți în dîlele lor.

8. Si a fost când a slujit el

în rîndul săptămânelor sale în-
aintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoției, i-
s'a întemplat a tămâia întrând
în biserică Domnului.

10. Si toată multimea noro-
dului era rugându-se afară, în
vremea tămâierel.

11. Si i s'a a stat lui ingerul
Domnului stând dă dreapta ol-
tarului tămâierel.

12. Si s'a spălmantat Zaharia
vădăndu'l, și frica a căut pres-
te dînsul.

13. Iar ingerul a dis cără
dînsul. Nu te teme Zahario: că
s'a sujd rugăciunea ta; și mu-
ierea ta Elisavet va naște tî
fiu, și vei chiema numele lui
Ioan.

14. Si va fie tî bucurie și
veselie; și mulți de nașterea
lui se vor bucura.

15. Ca va fi mare înaintea
Domnului, și vin și sechera nu
va bea; și se va umplea de Duhul
Sfint, încă din pâncoele mai-
cei sale.

16. Si pre mulți din fiu lui

Ierai va întoarce la Domnul
Dumnezeul lor.

17. Si el va merge înaintea
lui cu duhul și cu puterea lui
Ilie, ca să întoarcă inimile pă-
runților spre fil și pre cel neas-
culturători întru înțelepciunea drep-
tilor; să gătească Domnului no-
ro既 mai înainte gătit.

18. Si a dis Zaharia cără In-
ger, Din ce voū cunoaște a-
ceasta? că ești sătăran, și
muierea mea trecută în dîlele
sale.

19. Si răspundând ingerul, a-
dis lui, Ești sătăran Gavril celă ce
staș înaintea lui Dumnezeu; și
sunt înaintea a grăi cără unei
și a bine vesti tîc acestea.

20. Si iată, vei fi tăcînd, și
neputînd a grăi, păcă în dîna
aceea ce vor lî acestea, penîru
că n'ali credut cuvintelor mele,
care se vor implementa în vremea
lor.

21. Si aştepta norodul pre-
Zaharia, și se mira că zăbovia
el în biserică.

22. Si eşind, nu putea să gră-
easă lor; și au cînoscut el că
vedere a văzut în biserică și le
făcea semn cu mâna, și a ră-
mas mut.

23. Si a fost dacă s'au um-
plut dîlele slujbei lui, s'a dus
la casa sa.

24. Iar după dîlele acelea, a-
ingrecat Elisavet muierea lui,
și s'a tăinuit pre sine în cioc-
luri, dicînd.

25. Așa a făcut, mie Domnul
în dîlele în care a socotit să iee
ocara mea dintr-o cameni.

26. Iar în luna a şesea, tri-
mes a fost ingerul Gavril de la
Dumnezeu în cetatea Galileei,
căreia numele era Nazaret,

27. La seioară logodită cu
bărbat căruj numele era Iosif, din
casa lui David; și numele fe-
cioarei era Mariam.

28. Si întrând ingerul la dînsa,
a dis, Bucură-te, ceea ce ești
plină de har, Domnul este cu
tine, blagoslovită ești tu între
mulieri.

29. Iar ea văzîndu 'I s'a spu-
mînat de cuvîntul lui, și cinge-
a în ce chip va îlinchinarea a-
ceasta.

30. Ni a dis el ingerul. Nu te
teme Mariam: că și astădat har la
Dumnezeu.

31. Si iată, vei zămisli în pân-
coe, și vei naște fiu și vei chi-
eama numele lui ISUH.

32. Aceasta va fi mare, și Fiul
celui Prea-Iinăit se va chiema:
și 'I ya da lui Domnul Dumne-
zeu scaunul lui David tatăl lui:

33. Si va împărați preste casa
lui Iacob în veci, și împărațiel
lui nu va fi sfîrșit.

34. Si a q's Mariam cără inger,
Cum va fi aceasta, de vreme ce
bărbat nu ești?

35. Si răspundând ingerul, a-
dis el, Duhul Sfint se va pogori
preste tine, și puterea celui Prea-
Iinăit te va umbri pentru aceasta
și Sfintul ce se va naște din
tine, se va chiema Fiul lui Dum-
nezeu.

36. Si iată, Elisavet rudeniea
ta, și ea a zămisit fiu la bătrâ-
nețele ei: și a șesca lună este

LUCA, I.

et aceasta, celei de se chiama
steiajă.

37. Că la Dumnezeu nici un
cuvânt nu este cu năputință.

38. Si a dîs Mariam, Iată roabă
Domnului; și mie după cuvîntul tău. Si s-a dus de la densa
înțelegere.

39. Si scalându-se Mariam în
dilele acelea, mersă la munte
cu deșrăjă, și ecata a Iudei.

40. Si a intrat în casa Zahariel,
și s-a închinat El-savetei.

41. Si a fost când a audut El-
savet închiriaciunea Mariel, să-
tăta pruncul în părțelele ei; și
s-a umplut de Duhul Sfint El-
savete.

42. Si a strigat cu glas mare,
și a dîs, Blagoslovită ești tu în-
tre mulieri, și blagoslovit este
rodul părintelui tău.

43. Si da unde mie aceasta,
ca să vio maica Domnului și meni
la mine.

44. Că lată, cum fu glasul în-
chinăref tale intru urechile mele,
săltai-a pruncul cu bucurie în
părțelele mele.

45. Si ferătă este oca ce a
creșit că va fi săvăretele celor
duse ei de la Domnul.

46. Si a dîs Mariam, Măreste
suflătorul meu pre Domnul,

47. Si s-a născut duhul meu
de Dumnezeu Măreitorul meu.

48. Că i-e dată spre sincero-
nia roabă sale; că lată, de a-
cum mă vor ferici toata neamu-
rule.

49. Că mi-a făcut mie mă-

rire cel puternic; și sfint este
numele lui.

50. Si mila lui este din neam
în neam spre cel că se tem
de el.

51. Făcută sărie cu brațul său;
răspîntă pre cel mandri cu cu-
getul immet lor.

52. Pogorâtă pre cel puternic
le pre se une, și a răzăpă pre
cel smerit.

53. Pre cel flămând și a um-
plut de bărbătă, și pre cel no-
gătit și a scos afară deserți.

54. Lecată pre Israël sluga sa,
ea să pomenească mila.

55. Precum a grăbit cătră pă-
răsii i pozi, și Av ram, și se-
mințele lui până în veac.

56. Si a rămas Mariam împre-
ună cu densa ea, și cel său, și
s-a întors la casa sa.

57. Îar El-savetei i-a împlinit
vremea să nasăcă; și a născut
fiu.

58. Si au ajuns cel ce lăcașă
împrejur și rudenele ei că a mă-
rit Domnul naș sa cu densa; și se
bucură împreună cu densa.

59. Si a fost în dioa a opta
au venit să împrejeu primu-
toare; și lăchișa pre numele ta-
tălui lui, Zaharia.

60. Si răspindând muma lui,
a dîs, Nu așa; ci se va chiama
Ioan.

61. Si au dîs cătră densa. Ni-
măi nu este intru rudenea ta,
care să se chiami cu numele
acesta.

62. Si au făcut semn tatălui
lui, cum ar vrea să lăchișe
pre densul.

LUCA, II.

63. Si străbînd el panachidă, a dreptat înaintea lui, în toate
dilele și etei noastre.

64. Si tu, pruncule, proorocul
celui îl Ircu înalt te vel cincină:
că voi merge înna în tea fetei Dom-
nului, și grădă, lăudând pre Dum-
nezeu.

65. Si s-a făcut frică preste-
toși cel ce lăcașă împrejurul lor. Si intru totă luna de
prim mai și ludeci său vestă
toate cuvîntele acestea.

66. Si au pus toti cel ce au-
dău în inimă lor, dicoind, Oare
că va să fie pruncul acesta? și
mălina Domnului era că și nu.

67. Si zăharul naș lui să a um-
plut de Duhul Sfint, și a pro-
orocit, dând.

68. Bine este ouvîntat Dom-
nul Dumnezeu Iul Israël; că a
cercat și a lăcat ișeu apărare
norodui său.

69. Si a redat corn de mân-
ture i-o în casă lui David, slu-
gel sale;

70. Preoium a grăbit prin gura
sfînților color din veac prooroci
al lui.

71. Mărtuire de vrăjmașil nos-
tri, și din mălina tutuitor celor
ce ne urse pînă noi,

72. Să facă milă cu părinții
noștri, și să și aducă aminte de
legătura lui cea sănătă;

73. De jurămîntul care s-a
jurat cătră Avraam parintele
nostru,

74. Să ne dee noă, ca lără de
frică, din mălină de vrăj naș lor. Los-
tri izbăvindu-ne, să-i slujim lui, naș și ea.

75. Intru sfîntenie și intru

76. Si tu, pruncule, proorocul
celui îl Ircu înalt te vel cincină:
că voi merge înna în tea fetei Dom-
nului să gătești căile lui;

77. Ca să dai cunoștință mân-
turei norodului lui, întru era-
rea păcatelor lor.

78. Pentru înlostivirea miliei
Dumnezeului nostru; în care
ne a cercetat pre noi iesărîul
din înălțare.

79. Ca să lumineze color ce
se deosebă întru întuneric și în
umbra morții, și îndepărtează pă-
carea noastră în crucea păcatelor.

80. Îar pruncul crește și se
întâia cu duhul, și a fost în
pusție până în dioa arătărei lui
cătră Israël.

CAPITOLUL II

Si a fost în dilele acelea, egit-a
și popoș de la Chesarul August,
să se scrie toată lumea.

2. (Acestă scriere intîiu s-a
făcut domind în Siria Chirneu.)

3. Si mergeau toți să se scrie,
fie-care în cetatea sa.

4. Si s-a sună și losif din Ga-
hleea, din cetatea Nazaret, la Iudeea,
în cetatea lui David, care se
chiama Vitezem; (pentru că era
el din casa și din semințiea lui
David.)

5. Să se scrie cu Mariam cea
logo hră în măre, și d grea

6. Si a fost când erau el a-
colo, său umplut dilele ca să
nasă și ea.

7. Si a născut pre fiul său cel

întîi născut, și l-a înfăsat pre vîntele acelea, puindu-le intru dânsul, și l-a culcat în esle, pentru că nu aveau îi loc la găză.

8. Si păstorii erau într'aceeași latura petrecând, și păzind străjii, noaptea împrejurul turmei lor.

9. Si iată, ingerul Domnului a sătătuit înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor; și s'a înfricosat cu frică mare.

10. Si le a dat lor ingerul, Nu vă temeți; că iată vestesc voă bcurioare măre, care va fi la tot norodul.

11. Că s'a născut voă astăzi Mântuitor, care este Iisus Christos, Domnul, în ceteata lui David.

12. Si aceasta va fi voă semn; Află-veți un prunc înfăsat, culcat în esle.

13. Si înălțări s'a făcut în preunul cu ingerul multime de oaste cerească înălțând pre Dumnezeu, și dicând,

14. Slava lui Dumnezeu intru cel de sus, și pre pămînt pace, întru oameni bunăvoie.

15. Si a fost, dacă s'a dus de la dânsul lugerii la cer, și păstorii său și au cîtră alăi, să mergem dără până la Vîlzeem, și să vedem cuvîntul acesta ce s'a făcut, care Domnul a urâtă noastră.

16. Si ați venit de grabă și să aflat pre Mariam și pre Iosif, și pruncul ou că în esle.

17. Si vădându'l să spus pentru cuvîntul ce se grăsește lor de pruncul acesta.

18. Si toti cei ce au audit său mirat de cele ce s'a dis de păstorii cîtră dânsii.

19. Iar Mariam păzia toate cu-

bul tău, Stăpâne, dupre cuvîntul înțelepciune: și harul lui Dumnezeu era preste dânsul.

20. Că văzură ochii mei măntuirea ta,

21. Care al gătit înaintea fetelor tutelor noroadelor;

22. Lumină spre descoperirea Neamurilor, și slava norodului tău Israel

23. Si era Iosif și muma lui mirându-se de cele ce se grăiau pentru dânsul.

24. Si cînd s'a umplut dilele curățrelor ei dupre legea lui Moisi, și au suiat pre el în Ierusalim, ca să lă pue înaintea Domnului.

25. Precum este scris în legea Domnului, Tantă parte bărbătească ce deschide panteoile, sfînt Domnul se va cheama.)

26. Si să dea jertvă dupre ceea ce s'a dis în legea Domnului, O pereche de turturtele, său doi pui de porumb.

27. Si iată, era un om în Ierusalim, a nume Simeon; și omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând măngâierca lui Israel: și Duhul Sfînt era preste dânsul.

28. Si era lui făgăduit de la Duhul Sfînt, să nu vadă moarte, până ce va vedea pre Hristosul Domnului.

29. Si a venit cu Duhul în biserică: și cînd s'a adus în lăuntru părintii pre Iisus pruncul, ca să facă el dupre obiceiul legel pentru el.

30. Si acela l-a luat pre dânsul în brațele sale, și bine a cuvîntat pre Dumnezeu, și a dis,

31. Acum slobodește pre ro-

înțelepciune: și harul lui Dumnezeu era preste dânsul.

32. Că Lumină spre obiceiul praznicului păstelor.

33. Si se duceau părintii lui în fie-care an în Ierusalim la praznicul păstelor.

34. Si cînd a fost de doi-spredece ani suindu-se el în Ierusalim dupre obiceiul praznicului.

35. Si sfîrșind dilele, cînd s'a intors el, a rămas Iisus pruncul în Ierusalim; și n'adă studiu Iosif și muma lui.

36. Si socotind că este el cu alte soții, și vent căde de o dîi; și lău căutat pre el prin rudenii și prin cunoșcuții.

37. Si neaflându'l, s'a intors în Ierusalim, căutându'l pre el.

38. Si a fost, după trei zile lău aflat în biserică sedând în mijlocul dascăliilor, ascultându'l, și întrebându'l pre el.

39. Si se minunați toți cei ce lău audiau pre dânsul de pricerupe și de răspunsurile lui.

40. Si vădându'l pre el, s'a mirat: și a dis cîtră el muma lui, Fiule, căci ai făcut noi așa? iată, tatăl tău și ești dorindu-te, te căutam.

41. Si a dis cîtră dânsil, Ce este că mă căutați? său n'au sătătuit că întru cele ce sunt ale Tatălui meu se cade mie să fiu?

42. Si el n'au înțeles graful care a grăit lor.

43. Si s'a pogorit împreună cu dânsil, și a venit în Nazaret, și era supuindu-se lor: iar muma lui păzia toate graurile acestoa în inima sa.

44. Si Iisus sporia cu înțelep-

LUCA, III

ciunea și cu vrîsta, și cu hatul Dumnezeu și la oamenii

CAPITOLUL III.

Iar în anul al cincispredecescării împăratului lui Iover Chesaru și domnului Paul din Pont în Iudeea, și Irod stăpânind a patra parte din Galileea, far Filip, fratele lui, stăpânind a patra parte din Ituria și din latura de Trahonier și Lisanie a patra parte stăpânind din Aviliniș.

2 In cîrile arhurelor Anna și Caiafa, fost-a ouvențul lui Dumnezeu către Ioan fiul Zaharie în pustie.

3 Si a venit în totuș latura de lordanului, propovîndu botezul pocinjei într-o ertarea păcatelor.

4 În primăvara se sărbătoareau cîvintelor Isaiet proorocul, care dicea: Glâsul celuș te stingă în pus, cînd îți ești de la Dumnezeu, dreptă faceti cărăiale lui.

5 Toată valea se va umplea, și tot mantele și măgura se va smeri; și vor fi cele strimbe drepte, și cele colțuroase cănetere;

6. Si va vedea tot trupul măntuitora lui Dumnezeu

7. Atunci cîrca noroadeelor celor ce mergeau să se boteze de la el, Pui dă năpătrei; cînd va arătat voă ca să fug și de mămărea cea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocinjei, și nu începeți a dice intru voi, Tată aveam pre Avraam: că qle voă, Că poate,

Dumnezeu și din metale ecosea să rîdece filii Avraam.

9. Că tată și securea la rădăcina pomilor zace, deci tot pomul care nu face readă bună se tăie, și tu toc se aruncă.

10. Si îl întrebau pre el noroadele, dicând: Dar ce vom face?

11. Si răspundînd, dicea Ior, Cel ce are doă haine, să dea celul ce n'are; și cel ce n'are binele, asemenea și lui.

12. Si aș venit și vameșil să se boteze de la dénsul, și aș dîs către el, Invățătorule, ce vom face?

13. Iar el a dîs către dénsul, Numic mai mult de căt este rîndută voă, să nu faceș!

14. Si îl întrebau și ostașii, dicând: Si noi ce vom face? Si a dîs către dénsul: Pre n'meoi și nu ascuțui, luci să elevet și; și să vă înescalați cu leșea voastră.

15. Iar așteptând norodul, și cugătând toți într-o înmormâtere de Ioan, ca nu sănătatea să fie Hristos.

16. Răspuns-a Ioan tuturor, dicând: Ia ca aici să vă boteze pre voi; iar vine cel mai tare de căt măne, căruia nu sunt vrednică și a sîrgă curioasă în cîrile jumătăților lui; acesta va boteza pre voi cu Duhul Sfînt și cu foc.

17. A cărui lopata este în mâna lui, și va curăță ardea sa, și va aduna grîul în jumătatea sa; iar plevele le va arde cu focul nestins.

18. Si multe încă și altele

LUCA, IV

bine vestia norodului manga-

niștil

19. Iar Irod tetrahdul înș-

tra, fiind de el penitentă lada-

mirea fratru, și Filip, și pen-

tru toate reacții care a făcut

Irod,

20. A adaos și acasă preste-

toate, și a închis pre Ioan în

temniță.

21. Si a fost dacă să a botezat

tot nouă lă, și Iisus botezându-

și, și rugăndu-se, să a deschis

cercul,

22. Si să poagerit Duhul Sfînt

cu el, și trăiese ea un portocal

preste de sun, și glas dă, și

să facă qînd, Ti și Filip

mai în cel său; întro lîadă lîme

am vîzut

23. Si Iisus începu să aibă

trei vechi ani, într-o preoziun

so scotă, fiul lui Iosif al

lui Ioh

24. Al lui Mattat, al lui Levi,

al lui Melchizedec,

al lui Iona, al lui

25. Al lui Mattatia, al lui Amos,

al lui Naam, al lui Esai, al lui

Naghe,

26. Al lui Matat, al lui Mat-

tatia, al lui Semer, al lui Iosif,

al lui Ida,

27. Al lui Iona, al lui Rasa,

al lui Zoravel, al lui Naatul,

al lui Nari,

28. Al lui Melch., al lui Adel,

al lui Cosen, al lui Ilmodan

al lui Ir,

29. Al lui Iosif, al lui Eliezer

al lui Ioram, al lui Mattat, al lui

Levi,

30. Al lui Simeon, al lui Iuda,

al lui Io. f., al lui Iohan, al lui

Ezechiel,

31. Al lui Melea, al lui Mai-

tan, al lui Mattata, al lui Natat,

al lui David,

32. Al lui Iesse, al lui Ovid,

al lui Voz, al lui Salmon, al

Iu Naso,

33. Al lui Amindav, al lui

Arani, al lui Esrom, al lui Fares,

al lui Ida,

34. Al lui Iacob, al lui Isaac,

al lui Avraam, al lui Tara, al

Iul Nadir,

35. Al lui Suri, al lui Ra-

zv, al lui Iace, al lui Iver,

al lui Bara,

36. Al lui Camia, al lui Ar-

iac, al lui Sam, al lui Noe,

al lui Lamie,

37. Al lui Matusala, al lui

Ezon, al lui Iacob, al lui Male-

ki, al lui Iacob,

38. Al lui Enos, al lui Sit, al

lui Abram, al lui Dumnezeu

CAPITOLUL IV.

Iar Iisus plin de luhul Sfînt

să intorece la Iordan, și să

dus de Duhul în pustie,

2. Patru-drei pe doi spăla-

ndu-se de diavolul și nu a manat

nici în dilecție acela și sără

șindu-se el, mai pre urmă a

lămașit.

3. Si a q. s. al avocil De esti

lul lui Dumnezeu, și pe pre

acestea să se facă pările

4. Si a răspuns Iisus către el,

dicând: Scris este, că nu nășaș

eu pările va trai omul, ci eu tot

graiul lui Dumnezeu.

LUCA, IV.

5. Si sunđu'l pre el diavolul într'un munte înalt, 'I a arătat lui toate impărăurile lumel într'o chiposă de vreme.

6. Si 'I a dîs lui diavolul, Te voi dă stăpânirea aceasta toată, și slava lor: că mie este dată, și orăcărula voesc o dău pre ea.

7. Deo! tu te vei finchini înaintea mea, vor fi tante ale tale.

8. Si răspundând Iisus, a dîs lui, Mergi înapoia mea, Satano, că scris e-te, Domnul Dumnezeul tău să te închină, și lui unuia să 'I slujești.

9. Si 'I a dus pre el în Ierusalim, și 'I a pus pre dënsul pre aripa bisericet, și 'I a dîs lui, De eşti Fiul lui Dumnezeu, a runobă de aici! jos:

10. Că scris este, Ingerilor săi va porunoa pentru tine, să te păzească:

11. Si pre mâinile te vor redica, ca să nu 'll supledeci de piatră piciorul tău.

12. Si răspundând Iisus, a dîs lui, S'a dîs, Să nu îspitești pre Domnul Dumnezeul tău.

13. Si sfersind diavolul toată îspita, a fugit de la dënsul până la o vreme.

14. "Si s'a întors Iisus intru puterea Duhului în Galileea: și vestea a eşit de el în toată Iudeea aceea.

15. Si el învăță în sinagogu-rii lor, slăvindu-se de toți.

16. "Si a venit în Nazaret, unde era crescut: și a intrat dupre obiceul său în dico săm-

bătei în sinagogă, și s'a sculat să cetească.

17. Si i s'a dat lui carteza Isaiel proorocului. Si deschidând carteza, a adiat locul unde era scris,

18. Duhul Domnului este preste mine, pentru că m'a uns bine a vesti săracilor; m'a trimes a tămădui pre cel zdrobit la inimă, a propovедui robilor siobodire, și orbilor vedere, a slobodi pre cel sfârămată întru ușurare,

19. A propovедui anul Domnului primit.

20. Si închidând carteza, o a dat slugel, și a sejul. Si ochii tuturor din sinagogă erau privind spre el.

21. Si a început a dice cătră deneșil, Astăzi s'a împnhit scrip-tura aceasta întru urechile voas-tre.

22. Si totuși il mărturisă pre el, și se mirăd de cuvintele ha-rului care eşiau din gura lui. Si diceau, Aă nu este acesta fe-ciorul lui Iosif?

23. Si a dîs cătră el, Cu ade-vărăt veți dice mie pilda aceasta, Doftorule, vindecă-te pre tine însuți; căte am audit că s'a ră-cut în Capernaum, fă și aici în patriea ta

24. Si a dîs, Amin grăeso voă, Nici un prooroc nu este primit în patriea sa

25. Si într'adevăr grăeso voă, multe văduve erau su dilele lui întru Israel, când s'a incu-iat cerul trei ani și sese luni, căt s'a făcut foamete mare preste tot pamântul.

LUCA, V.

26. Si cătră nici una dintr'a-celea n'a fost trimes îl lie, fără numai la Narepta Sidonului, la o mulere văduvă.

27. Si mulți leproși erau su dilele lui Eliseu proorocul întru Israel; și nici unul din-trinsit nu s'a curățit, fără nu-mai Neeman Sirianul.

28. Si s'a umplut toții de mă-nie în sinagogă, audind acestea,

29. Si sculându-se, 'I au scos pre el alařa din cetate, și 'I au dus pre el până în sprincenea munțelui, pre care era zidită cetatea lor, ca să 'I arunce jos.

30. Iar el trecând prin mijlo-cul lor s'a dus,

31. Si s'a pogorât în Caper-naum în cetatea Gâilei, și era învățându' pre el sămbăta.

32. "Ii se mirau de învățătura lui: că cu stăpânire era cuvén-tul lui!

33. "Si în sinagogă era un om, care avea duh de drac ne-curat, și a strigat cu glas mare,

34. Grămd, Lăsă; ce este noă și ție Iisuse, Nazareneanule? ai venit să ne pierdi pre noi? te său pre tine cine eşti; Sfântul lui Dum-nezeu.

35. Si 'I a certat pre el Iisus, grămd, Tacl, și eşti dintr'insul. Si aruncându' pre el dracul în mijloc, a esit dintr'insul, numic vătămandu' pre el.

36. Si s'a lăcut spaimă preste totuși, și se întrebăd între sine, dicând, Ce este cuvântul acesta? că cu stăpânire și cu putere po-runcesc duhurilor celor necu-rate, și es.

37. Si se ducea vestea de el în tot locul cel de prin prejur.

38. "Ii se sculându-se din sin-a-gogă, a intrat în casa lui Simon lar soncări lui Simon era cu-prinsă de friguri mară; și 'I aș rugat pre el pentru dënsa.

39. Si stănd lingă ea, a cer-iat frigurile, și o au lăsat pre dënsa; și îndată sculându-se, slujia lor.

40. "Ii se spuind soarele, toții căti aveau boala cu multe fe-turi de boale 'I au adus pre cătră dënsul; iar el pre fie-care din ei puindu' să mălăile, 'I a tămăduit pre el.

41. Si eşiau și draci din mulți, strigând, și grămd, Tu eşti Hris-to-s, Fiul lui Dumnezeu. Si ver-tăndu'!, nu 'I lăsa pre dënsul să grăească; căci îl stiau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se dioă, eşind s'a dus în loc pustiu: și noro-dele cătuřă pre dënsul, și au venit până la dënsul, și 'I tinead pre el, ca să nu se ducă de la dënsul.

43. Iar el a dîs cătră el, Se cade mie să vestesc și altor os-tăli impărăte, lui Dumnezeu; că spri aceasta sunt trimes.

44. Si era propovéndund în si-nagogurile Galileei.

CAP.TOLUL V.

Si a fost când il imbulzia pre el norodul, ca să audă cu-vântul lui Dumnezeu, și el sta lingă lăzerul Ghenisareului,

2. Si a văzut doă corăbi stând

lîngă lăzer, iar pescarii eșind d.o-n-tri însele, spălă miejele.

3. În intr-o orăbie, care era și a lui Simon. I-a rugat pre el să depărteze puțin de la pămînt. și se d.o-n. învă-pri pre noroade din corabie.

4. Iar dacă a fucată a grăi, a dis cără Simon. Depărta-ză-o la adino, și caruncăi mre-jele vonstre spre pesouit.

5. Si răspundend Simon, a dis lui, Invătătorule, toată noap-tea ostenindu-ne, nimic n'am-prins: dar dupre cuvîntul tău voiunci mreaja.

6. Si acasă făcând, ați priu-mulume multă de pești: și se rupea mreaja lor.

7. Si aici săcăut semn soților lor, enii erau întrălă corabie, ca să vie și să le ajute lor. Si ad venit, și ați împlut amendoa-corâul lor, ca se înțâmplat ele.

8. I-a simon pe ră vădend a-gea sta, a căută la genunchele lui Iisus, grăind, Este de la mine; că om pioios și n. Doamne.

9. Ca și cuprinse pre el să-i și pie tot col ce erau eu d.o-nul, pentru vinarca peștilor care prinseseră.

10. Așjuarea și pre Iacov, și pre Ioan, seiorii lui Zevedel, carii erau soții lui Simon. Si a dis Iisus cără Simon, Nu te teme, de acum vei vina oameni.

11. Si scoțend corăbulie la pă-mînt, lăsând toate, ați mers după d.o-nul.

12. Si a fost când era el într'uia din cetăți, tăta un om era phin de lepră, și vădend pre Iisus

a căută ou față în jos, și s'a ru-gat lui, grăind. Doamne, de vel-vrea, popu-nă i.e. curătesti.

13. Si înțînd mâna, s'a atins de d.o-nul, c.ând. Voies: cură-veste. Si înda-ă lepra s'a dus ce la d.o-nul.

14. Si el a poruncit lui nim-ruil să nu spue: ci mergi de te-arătă pre sinești preotul, și du pentru curătemea ta, precum a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

15. Iar cuvîntul mai mult stră-bătea pentru d.o-nul: și se adu-nău noroade multe ca să audă, și să se cămăcnească la den-sul de boalelor lor.

16. Iar el se dacea în pu-se, și se ruga.

17. Si a fost într'uia din dile, și el era invătănd, și seudeau Farisei și invătătorii legali, carii vor să cădă. Toate să el: Gau-lech, și ale lui de Iudei, și ale Ierusalimului; și puterea Domnului era spre a-i tănuadui pre el.

18. Si aici, înțe Lăbuții pur-tând în pat pre un om care era sălăiog, și casat, și îl ducă pre el în lăuntru, și să-i pue-dințatea lui.

19. Si neșăland pre unde să îl ducă pentru norod, stîndu-se d.o-nul acoperirea lui prin-tre cărămidă și a sălobodit pre d.o-nul cu patul în mijloc în-țea lui Iisus.

20. Si, vădend credința lor, a dis lui, Omule, eartă-ș.-se pe păcatele tale.

21. Si aici început a rugeta căturarii și Farisei, grăind, Cine

este acesta ce grăește hule? Cine poate să erte păcatele, fără nu-mal Dumnezeu?

22. Iar i mesec i d.o-n. gădu-riile lor, răspundend a dis cără d.o-nul, Ce gând? întru mamele voastre?

23. Ce este mai lesne, a dis, Eartă-ș.-se pe păcatele tale; sau a dis, Scoala și umbă?

24. Ca să știu că potere are Ful omului pre pămînt a ertă păcatele, (a dis slăbanogului.) Te grăesc, Scoala, și înănd patul tău, mergi la casa ta.

25. Si înde-ăști sculandu-se înaintea lor, a luat patul pre caro-zăci, și s'a dus la casa sa, slă-vinți pre Dumnezeu.

26. Si spălă a cuprins pre-toși, și slăviau pre Dumnezeu, și s'au umplut de frică, grăind. Am văzut lucruri minunate astăzi!

27. Si după aceea ia ex. și a venit pre un vameș a nume Levi, sețînd la vamă: Si i-a dis lui, Vino după mine.

28. Si lăsând toate, s'a sculat, și a mers după Iisul.

29. Si aici făcut Levi lui ospăt mare în casa sa: și era norod mult de vameș și de alți carii seudeau cu el.

30. Si cariau cărturarii lor și Farisei cără ucenicii lui, grăind. Pentru ce cu vameș și cu păcătoși mâncați și beți?

31. Si răspundend Iisus a dis cără el. N ați trebună de doftori cel sălătosi, ci cel bolnavi,

32. Nu am venit să caem pre

cel drepti, ci pre cel păcătoși la pocantă?

33. Iar el aq. oătră el. Pentru ce uen ei lui Ioan pos-tesc adese ori, și rugăcunii fac, aş-pereca și al fara lor iar ai tăi mânancă și beau?

34. Iar el aq. oătră d.o-n. Aă doară pu-ri pre ill. Iatul să i faceți să posteșă, băndă când este în tele cu d.o-n. I-

35. Iar vor veni dile, cand se va lăua mirele de la d.o-n., și atunci vor postu într'acole dile.

36. Si grăie și pildă cără ușoară. Nu numi nu pune petec de ha-nă nouă la haină veche; iar de nu, și pro cea nouă o ru-pe, și la cea veche nu se potri-vește petecul cel ce esto de la cea nu-nă.

37. Si numeni nu pune vin-nu-nă în l. vecchi, iar de nu, va sparge vinul cel nou pre fo, și si se va vărsa, și foile vor peri.

38. Ci vinul nou se cade să-i pre în l. foil noii, și amendoa-se vor tne.

39. Si numenea care bea ce cel vechiul îndată vosește de cel nou. că q.ce, Cel vechiul mal bun este.

Si a fost într-o sămbătă a doa după cea d'intăi, trecea el prin sămănături; și simulgea ucenicii lui spice, și măneau, frecându-le cu mănele.

2. Iar oare-carici din Farisei

le ați dîs lor, Ce faceți care nu toată noaptea a petrecut întruse căde a face sămbăta? rugăciunea lui Dumnezeu.

3. Si răspunând Iisus, a dîs că-tră dênsil, Nici aceasta n'at-e citit ce s'a făcut David, când a flâmandit el însușil, și cel ce erau ou dênsul;

13. ¶ Si oând s'a facut quoă, a chiemat pre ucenicii săl: și alegând intru dênsil doi-spre-dece, pre caril și apostoli "I a numit:

14. Pre Simon, (pre care l-a numit Petru,) și pre Andrei fratele lui, pre Iacov și pre Ioan, pre Filip și pre Vartolomei,

16 Pre Mattel și pre Toma, pre Iacov și lui Altel, și pre Simon ce se obiceamă Ziolută.

14. El sănătate și al sănătății.
15. Și a fost și în altă sămătăță, a intrat el în sinagogă și învăță: și era acolo un om a cărui mălina cea dreaptă era

7. Si îl pândiau pre el cărora și Parisell de 'l va vindeca sănătatea, ca să asile vină asturie lui

8. Iar el stia gândurile lor, și a dăs omului care avea mâină uscată. Secondale, și săl în mijloc. În cadrul său se a căutat mărcă trădător și să bănuind cări veniseră să l-a căute pre el, și să se tămașuească de ne putințele lor;

18. Si cel ce se chinuia de duhuri necurate: și se vindeca
19. Si tot norodul căuta să se atingă de el: că putere eșia dumelui, și vinea pre totul.
20. Si el reducându-se ochii

10. Să căutând spre totul această, a dispărut omul, înundând mălnăta, iar el a făcut asta; și a venit mălnă lui la starea coa dinții sănătosă, ca și ceea-l-altă.

11. Își a recitându și ochin să spre ucenicii lui, dicea Fericitul sănătă sâracilor: că a voastră este împărtășea lui Dumnezeu.

12. Fericiti sănătă carii sunt

11. Iar el s'aș înplut de ne bunie; și vorbaș unul cu altul ce ar îl facut lui Iisus.

12. Să a fost în dilele acestea. a ieșit la munte să se roage, și

vă vor despărți pre voi, și vă vă fac veșă bine, ce har este vor ocări, și vor scoate numele voii? că să păcătoșil aceeași fac, vostru ca un reu pentru Ful. Și de dată împrumutul celor doi lui

— Bucură! — într-o casă din apropierea celor de la carii nădejduți a lăsat, ce har este voastră? că și păcătoșii păcătoșilor dău înțeptură, ca să ia informa

ca linișă val voă bogăilor
ve luat măngâierea voastră.

25. Val voă celor ce sănțești
sătul acum! că veți flămându-
Val voă celor ce ridesc acasă
că veți plângă și vă veți tingui.
26. Vezi că nu e
va în piață voastră multă, și
veți fi în celul Prea-Inalt: că
el este bun spre cel neomulțu-
mitor și spre cel bol.

26. Vă voi, când vă vor dice să Tatăl vostru este cel cel mai bine și cel mai înțelept că nu îți acesează locul în fața lui proorocilor celor mici și mari.

27. Ci voă grăscă ceor ce
are și labi pre vrăjmașul vo-
tri, bine faceți ceor ce vă
urcă pe voi.

2^a Bine cuvântați pre cel ce
vă dăstați pre voi, și vă ru-
mâni pentru cel ce vă face voa-
trecăz.

38. Celul ce te bate pre tne
preste o față a obrazului, în-
țoarcet lul și ceea-călă, și celul
înțea hâna, au l'cun' lui

40. Nu este uenit mai presus de dascălul său ; iar tot cel desăvârșit va fi ca dascălul său
41. și ce vedî stercul cel ce este în cibul său.

Si preoții vor fi ca să ve
birna care este în ochiul tău,
n' o smil?

42. Dacă cum poți face fratele tău, Frate, lăsa să scot stercul care este în ochiul tău, însuți nevădeud birna care este în ochiul tău. Eu

... și de faceți bine celor cu ochii tăi. Rățănește, scoate dintră birna din ochiul tău, și

atunci vei vedea să scoți ștercul care este în ochiul frate lui tău.

42. Că nu este pom bun care face roadă rea ; nici pom rău care face roadă bună.

44. Că tot pomul din roada sa se cunoaște. Că nu adună smochine din mărăcini, nici din rug cu legături.

45. Omul ce, bun din vîstea cea bună a înimii sale scoate cele bune ; și omul cel rău din vîstea cea rea a înimii sale scoate cele rele : că din prisoștia înimii, grăește gura lui.

46. * Si ce mă chieamă, Doamne. Doamne, și nu faceti cele ce vă dico ?

47. Tot oela ce vine către mine, și aude cuvintele mele, și le face pre ele, voiu arăta voă cui este asemenea.

48. Asemenea este omului ce și zicește casă, care a săpat și fund, și a pășit temelica pe piatră, și vărsare de ape făcându-se, a lovit riu în casa aceea, și nu o a putut clăti pre ea ; căci era întemeiată pre piatră.

49. Iar cela ce a audiat, și n'a făcut, asemenea este omului care și a zidit casa sa pre pământ fără de teme, în care a lovit ciul, și îndată a căzut ; și s'a făcut sfâramarea casei aceleia mari.

CAPITOLUL VII.

Si după ce a sfârșit toate cuvintele sale intru auful norodului, a intrat în Capernaum,

2. Iar sluga anul sutasă fund

bolnavă, vrea să moară, care era la dânsul de cinste.

3. Si audind de Iisus, a trimis la dânsul bâtrânilor Iudeilor, rugându'l pre el ca să vie să mantuiească sluga lui.

4. Iar el venind către Iisus, îl rugău pre el ce ou deadinsul, dicând, Că este vrednic acela căruia vei da aceasta.

5. Căci iubește neamul nostru, și sinagoga el o a zidit noă.

6. Iar Iisus mergea cu dânsul, și nefind el departe de casă, a trimis la dânsul sutasul pretenții, grăind lui, Doamne, nu te osteneșă că nu sunt vrednic ca să intru supt acoperământul meu.

7. Pentru aceea nici pre mine nu m'am socotit a fi vrednic a venit către tine, căci eu cu cuvențul, și se va întârzi sluga mea.

8. Că și eu sunt om rindut subt dreptătorie, având subt în no slujitor, și de acestuiu, Mergi, și merge ; și altuia, Vino, și vine ; și slugel mele, Fă aceasta, și face.

9. Iar Iisus auzind acestea să minunat de el, și intorcându-se a dis nородului care mergea după dânsul, grăeșe voă, că nici intru Israël n'am aflat atâtă credință.

10. Si intorcându-se trimis la casă, său aflat pre sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. * Si a fost după aceea mergea într-o cetate ce se chiamă Naam și împreună cu dânsul mergea uceniori, lui mulți și norod mult.

12. Iar dacă s'a apropiat că-

tră poarta cetăței, lată, scotea un mort, și unul-născut al maiorului său, și aceea era văduvă ; și norod mult din cetate era cîndensă.

13. Si văd indu-o pre dânsa Domnului, și a săcăi măla de ea, și a dis ei, Nu plânge.

14. Si propriu deosebire să a atins de pat ; iar cel ce îl ducea, sănătății și a dis, Ten înrule, și grăoșe, Neocală-te.

15. Si a sedut drept mortal, și a fărecipat și gră. Si, la dat pro el în real, și.

16. Si a luat frică pre tot și slăvină pre Dumneșteu, grănd, și propriețatea sa seculat întru nol ; și, Că a cereat Dumnezeu pre norodul său.

17. Si a esit cuvîntul acesta de el intru toată Iudeea, și intru toata lăurea.

18. Si a venit lui Ioan acenând lui de toate acestea.

19. * Si chiemand Ioan pre deo din ucrinii săi, "A trimis către Ios, dicând, Tu ești cela ce vine ? sau pre altul să așteptăm ?

20. Si venind către el bărbatul aceia, și dis, Ioan Botezătorul ne-a și mes pre noi către tine, dicând, Tu ești cela ce vine ? sau pre altul să așteptăm ?

21. Si întrucăcel ceas a întâmduit pre mulți de boale și de râne, și de duhuri rele ; și a dat vedere multor orbii.

22. Si răspundând Iisus, a dis lor, Mergeți, și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit ; că orbii văd, schiopii umblă, le-

prosili se curățese, surdi și aud, morți se scoala, săracilor bine se vestesc.

23. Si fericit este cel ce nu se va simți întru mine.

24. * Iar dacă s'a dus vestitorul lui Ioan, a început a grădă către noroade de Ioan. Ce apăzit în pustie să vedeli ? An trestie olătăță de vînt ?

25. Dar ce și este să vedeli ? Așa om îmbrăcat în halme moșălată, cel ce sănătății halme scumpe, și petrec întru desfătuire, în casele împăratășii sănătății.

26. Dar cu ajutorul să vedeli ? Așa prooroc ? Adevară grăeșe voă, și mai mult de prooroc.

27. Aceasta este de care este scris, Iată, eu trimet fingerul meu înaintea řefet tale, care va găsi calca ta înaintea ta.

28. Că jic voă, Mai mare prooroc în te cel născut din mulieri de căt Ioan Botezătorul nimipni nu este, iar cel mai mic întru împăratășii ca lui Dumnezeu, mai mare de căt el este.

29. Si tot norodul și vameșii audindu-l, drept așa făcut pre Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar Fariseii și legiuitorii au lepădat de la sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dânsul.

31. * Iar Domnul a dis, Deo cu cine voju asemănă pre oamenii neamului acestuia ? și cu cine sunt asemenea ?

32. Asemenea supt cu copii ce sed în tigr, și strigă unu către altul, și dic, Fluerați-am voă,

și n'ăști jucat; ținguitu-ne am voă, și n'ăști plană.

33 Că a venit Ioan Botezătorul nici pâne n'ăncând, nici vin bênd; și dicasă drac are.

34 A venit Fiul omului mânănd și bênd; și dicasă, lată om mânător, și bêctor de vin, prieten vameș lă și păcătoșilor!

35 Si s'a înțepat înțelepotunea de la toți și săl.

36. * Si 'l rugă pre el unul din Farisei, ca să mănușe cu el. Si intrând în casa Fariseului, a scăzut.

37. Si iată, o muiere din ceteate, care era păcătoasă, înțelegând că sece în casa lă sechă, aducând cu vas de aavastru cu mir,

38 Si stănd îngă picioarele lui și apoi pângând, a murit, a iubit picioarele lui ca lacrâmi, și ca pînă capătul său le stergea, și străta picioarele lui, și le ungea cu mir.

39. Iar văzând Fariseul care chiumase pre el, a qis în răsuflare, grând. A vestea de ar fi pînăroare și cîteva fîi de adulere este cera ce se atinge de ei, că este păcătoră.

40. * Iesprișind Iisus, a qis către el, Simone, am oare ce să 'l dicasă. Iar el a qis, Invățătoare, și.

41. Deo datornici erau oare obroia cămărnică: unul era dator cu cincisute de dinari, iar cel-l-alt cu cincis deci.

42. Si neavînd el cu ce plăti, amendușoare le-a dărunt. Deo! * Si niste muleri care erau

care dîntr-înșii, spune'mi mai mult va iubi pre el?

43. Iar Simon răspundând a qis, Scătesc că acela cărula 'i a dărunt mai mult. Iar el a qis lui, Drept af judecat.

44. Si întorcându-se către mulere, a qis lui Simon, Vedi pre acoastă mulere? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele mele n'ati dat: iar aceasta cu lacrâmi 'm' a udat picioarele mele, și le-a sters cu pînă capului său.

45. Sărutare mie nu 'm' ai dat iar aceasta de vînd am intrat, n'au măcat străuandu-mi picioarele m'le.

46. Cu unt-de-lemn ospul meu nu 'l afi uns, iar aceasta că mi-a uns picioarele m'le.

47. Pentru aceea grăsește pie, lăutiște păcatele ei cele multe, că a iubit mult; iar cui se eartă puturi, iată și mai puțin.

48. Si, a qis el, Eartă-ți-se și păcatele tale.

49. Si au inceput cei ce zedeañi ei, dînsul a grăi intră sine. Ce este acesta care cartă și, păcate?

50. Si a qis către mulere, Credește că te a înțintat mergîn în pace.

CAPITOLUL VIII.

Si a fost după aceasta, și el umblă prin cetăți și prin sate, propovînd și bine vestind împărtășea lui Dumnezeu; și, cei doi-spre-deces erau cu denisul.

51. Iar el a qis, Voă este dat

tămăduite de duhuri rele și de boale. Maria ce se chieea Magdalina, dintru care eșiseră septe draci.

52. Si Ioana mulerea lui Huza, ispravnicul lui Irod, și Sosanna, și al ele multe, care slujau lui din avușile lor.

53. Si adunându-se norod mult, și, cel de prin cetăți venind către dînsul, a qis prin pildă:

54. Eșită sămănătorul să ramene sămânța sa: și, sămânând el, unele au căzut îngă cale; și, și alăcat, și păsările cerului le au măcat.

55. Si altele au căzut pre plătră și dacă au răsărit, s'au uscat, pentru că n'aveau umezeala.

56. Si altele au căzut în mijlocul spinilor și crescând spinii, le au funecat pre ele.

57. Si altele au căzut pre pămînt bun, și resărind au făcut rod Iisus. Acesta grăind, striga. Cela ce are urechi de a-udit, ană.

58. Si 'l aș întrebăt pre el ușerul lui, dicând, Ce este pîldia aceasta?

59. Iar el a qis, Voă este dat a și lăusele împărtășiei lui Dînsul: iar celor-l-alii în pilda: ca vădend să nu vadă, și auqnd să nu înțelegă.

60. Iar pîldia este aceasta. Să mână este cuvîntul lui Dumnezeu

61. Iar cele de îngă cale sunt cei ce aud, apoi vine diavolul, către dînsul. Mu na mea și frași ie cuvîntul din inimă lor, ca

nu cumva credînd să se mânăuască.

62. Iar cel de pre piatră, sănătă și cari, când aud, cu bucurie primosc cuvîntul; și aceștia rădăcină n'au, cări până la o vreme cred, și în vreme de ispită se leapădă.

63. Iar ceea ce a căzut în spinii, aceștia sunt cari a i auqnd, și de griji și de bogății și de dulcețur le viețel aceseia umbărând, se înțeacă, și nu săvîrșesc roadă.

64. Iar ea de pre pămînt bun acestuia sună, ca Iea în: „Aburi și curaii audind cuvîntul, n'în, și fac roadă intru râb lare.

65. * Nimeni aprințând lumini și o acoperă pre dînsa cu vas, sănă o pîme sub, pot ei o pano înfășură, ca să vadă cel ce intră întră lumenă.

66. Că nu este lucru de taină, care să nu se arăte; nici lucru ascuns care să nu se cunoască și intru arătare și vie.

67. Deo! vedeli cum audîti: că cela ce are, se văda lui, și cela ce n'are, și ce i se pare că are, se va lăua de la dînsul.

68. Si abu venit către dînsul muma lui și frății lui, și nu păteau să se înțească ca dînsul pentru norod

69. Si 'l a spus lui cine a dicând, Muma ta și frații tăi staufără, vrind să te vadă pre tine

70. Iar el răspundând, a qis către dînsul, Mu na mea și frași ie cuvîntul din inimă lor, ca și mel sunt aceștia cari aud

LUCA, VII.

euvențul lui Dumnezeu, și l-a facut predeșul și l-a legat pre-el, eu lanțuri de fer și cu ojezi păzind pre-el; și sfărâmând legăturele, se gonia de dreul prăpuștie.

22. * Si a fost într-o casă din căile, și el a intrat în corabie și ucenitorul lui: și a spus către el, Să treacă de ceea cea parte de Iazer. Si s-a săboaptă.

23. Iar mergând el cu corabia, a adormit el: și s-a pogorât vîsor de vînt în Iazer; și se umpleau de apă, și se prăjduiau.

24. Si apropiindu-se l-a desceptat predeșul, grăind, Invățătorule, invățătorule, permisiu. Iar el seculându-se, a cerut vîntul și valul apel: și a înlocuit, și s-a făcut înște.

25. Si a spus către el, Unde este cedîna voastă? Iar el spălmântându-se s-a mirat, grăind și căruialul, Cine este acesta! că și vînturilor și apelor poruncisțe, și l-a ascultă predeșul.

26. * Si s-a venit cu corabia în laturea Gadarenilor, care este de ceea cea parte de Galileea.

27. Si spus el la uscat, l-a întințuit pre-el un om oarecare dintr-o casă, care avea dracui multă vreme, și în haină nu se îmbrăca, și în casa nu petreceea, ci în morminturi.

28. Iar vîdend pre-Iisus, și strigând, a căzut înaintea lui, și cu glas mare a spus, Ce este mine și tîi, Iisuse, Fii lui Dumnezeu însuți. Prea îndrăguitor, nu mă muncesc pre mine.

29. (Că) poruncisă duhulul celui necurat să easă din omul acela. Oă de multe ori îl răpise

predeșul și l-a legat pre-el, eu lanțuri de fer și cu ojezi păzind pre-el; și sfărâmând legăturele, se gonia de dreul prăpuștie.)

30. Si l-a întrebat pre-el Iisus, grăind, Cum și este numele? Iar el a spus, Legheon: că dracul multă intraseră într-o casă.

31. Si l-a rugat pre-el, ca să nu poruncească lor să meargă într-o adincă.

32. Si era acolo o turmă de porci mulți și se păsteau în munțe: și l-a rugat pre-el să le dea voie lor să intre într-o insulă.

33. Si eşind dracul din om, așa intrat în porc, și s-a porosit turma de pre-temură în Iazer și s-a înfăecat.

34. Iar păstorul vîzând ceea ce se săcuse, așa fugit, și mergeând adăspus în casă și prin sat.

35. Si așa spus să vadă ce s-a făcut; și așa venit la Iisus, și așa spus pre omul dintr-o casă esență dracul, împărat și înțeleșă în acea se săcuse, adăspus în casă și înaintea lui Iisus: și s-a venit.

36. Si le așa spus lor și cel ce iedusescă, cum s-a înfăecat cel iadăci.

37. * Si l-a rugat predeșul tot norodul pututului Gadarenelor, să se ducă de la dñești, că era și îprășit de mare frică. Iar el intrând în corabie, s-a întors.

38. Iar bărbatul dintr-o casă esiseră dracul, ruga pre-el, ca

LUCA, IX.

să fie cu predeșul iar Iisus l-a lăsat înaintea a tot norodul pentru care priceină să atins de el, și cum s-a tamădușit îndată.

39. Întoarce-te în casă ta, și povesteste căte și a făcut te Dumnezeu. Si s-a dus, propovînd prin totă cetatea căte l-a făcut Iisus lui.

40. Si a fost când să a întors Iisus, l-a primit pre-el norodul, că toti îl așteptați pre-el.

41. * Si iată, a venit un om căruia nu era numele, Iair, și acesta era mal mare sinagogă, și călănd la picioarele lui Iisus, îl ruga pre-el ca să intre în casă lui.

42. Că avea o fiică unuia-născută, că de doi-spre-dece ani, și aceea muria. Iar când mergea el, îl impresurau noroadele.

43. * Si o mulere flind în curgerea sănghoala de doi-spre-dece ani, care cheltuise la doboratori toată avuție sa, și nici de la unul n'a putut să se vineze.

44. Apropindu-se dnapoi, și a atins de poala haimel lui, și înădăști a stătut curgerea săngelui ei.

45. Si a spus Iisus, Cine este cel ce s-a atins de mine? Iar lepădându-se toti, a spus Petru și cel ce erau cu el, Invățătorule, noroadele te îmbulzești și te strimtorează, și dăt. Cine este cel ce s-a atins de mine?

46. Iar Iisus a spus, Să a atins de mine oare-omei: că eu am cunoscut puterea care a căstigat din mine.

47. Iar vîzând mulerea că nu a ascuns, a venit înrenură și cădând înaintea lui, l-a spus

lui înaintea a tot norodul pentru care priceină să atins de el, și cum s-a tamădușit îndată.

48. Iar el l-a spus el, Îndrăznește Ica credința și te a mantuit; merge în pace.

49. * Înă grăind el, vine oarecare de la mai marele sinagogă, grăind lui, A murit fiica ta; nu supără pre lovitură orul.

50. Iar Iisus audind, a răspuns lui, grăind, Nu te teme; credința numai, și se va mantui.

51. Iar intrând în casă, n'a lăsat niciodată pre unul să intre, fără numai pre Petru, și pre Iacob, și pre Ioan, și pre tutură fecioare și pre mama el.

52. Si plângeau toti, și se tăanguiau de deusea; iar el a spus, Nu plângeti; n'a murit, ci deacru.

53. Si își răudeau de predeșul, și nici a murit.

54. Iar el, scoțând pre toti alături, și apucându-se de mănușă, a spus, Grăind, Iecuore, scoală-te.

55. Si s-a întors duhul el, și s-a susținut îndată; și a poruncit să îdea el să mănușe.

56. * Si s-a spus ană și pînă în el; iar el a poruncit lor să nu spue nimică ceea ce se facease

CAPITOLUL IX.

Si chinând pre cel de doi-spre-dece licei ai se, le a dat lor putere și săpanare preste toti draci, și a vindeca boalele

2. Si l-a trimis predeșul să propovea cearșa împărăția lui

Duminică, și să tămăduiească de ce, așa dis lui. Slobodește no-

roadele, ca mergenți în satel și în orașele cele de prin pre-
jur, să găzduiească și să își așe-
hrață, căci aici suntem în loc
pusului.

4. Si orf în care casă vezi
întra, acolo să petreceti, și de
acolo să ești.

5. Si orf căpăt nu vă vor primi
pre voi, egind din cetatea aceea,
și păril de pre piciorale voa-
stre scuturăți întru mărturie a-
supra lor.

6. Si egind, umblă prin sate,
în vestul și tămăduind pre-
tul denea.

7. " Si a audit Irod tetrarhul,
toate uile ce se faceau de el;
si mi se părea, pentru că
unul drept, că leau, să seculat
în mor.

8. Iar alii, că Iisus s'a arătat;
iar alii, că un prooroc din cel
de demult a inviat.

9. Si a dis Irod, Pre Ioan eș-
ti am făcut dar acesta că se este,
de care ești așa und unele ca acces-
tea? Si căuta să îl vadă pre el.

10. " Si întorceându-se apostolul,
aș spus lui toate căte nă-
lăcut. Si lăudându-l pre denuș, s'a
dus docești în loc pusuri al ce-
ciștel ce se clueamă Vitsaia.

11. Iar înr adesea învelegind
aceasta aș mers după denuș;
și primindu-l pre denuș, le grăna-
lor de impărățea lui Dumnejed,
și pre cel ce aveau trebuință
se tăma lu ro și vindea.

12. Iar din a început a se
pleca, și venind cel doi-spre-

je i poruncit numărul să nu spue grău de eișirea lui care vrea
să o împlinăsească în Ierusalimă.

22. Dicând, Se cade Fiulul
omului multe a pium, și a se
desfăuma de bătrâni și de arhe-
rei și de cărturari, și a se omori,
și a trezii și a invia.

23. " Si grăla către toti, Or-
cine va voi să vie după mine,
a se lepide de sună și să își
se crede su în toate dilele, și
să nu urmeze mine.

24. Că cine va voi să își mân-
tineasă suflul său, pierde-i va
pre el, iar cine își va pierde
suflul său pentru mine, acesta
il va măriu pre denuș.

25. Că ce folos este omului de
va dobîndi lumen totă, iar pre-
sună se va pierde, sau se va pă-
gubi?

26. Că orf cine se va rușina
de mărs, de cuvintele mele, și
acesta l'ud omului se va rușina,
cand va veni într-o slavă și, și
a Tatălui, și a sfintilor fingeri.

27. Si vă grăesc voă cu ade-
vărat, sunt unul din cel ce sta-
a cel, caru nu vor gusta moarte,
până cum și i vedea împă-țepen
lui Dumnezeu.

28. " Si a fost după cuvintele
acestea că la opt dile, și înăund
pre Petru și pre Ioan și pre Iacob,
s'a suit în munte să se roage.

29. Si s'a făcut, când se ruga
el, ch>pul fetej lui altul, și im-
brăcămităea lui altul, stălcind.

30. Si iată, doi bărbăți vorbi-
aș cu denuș, caru erau Moisi
și Iac:

31. Caru arătându-se în slavă,

32. Iar Petru și ceil ce erau cu
denuș erau îngreutăți de sună,
și așteptându-se, aș văd și slava
lui, și pre cel doi bărbăți stand
în prelungă cu dinsul.

33. Si a fost când s'a despăr-
tit el de la denuș, a dis Petru
cătră Iisus, Invățătorule, bine
este noă a fi aici; și să facem
cei obihi, una pe, și una cu
Moisi, și una lul Ilie: neștiind
c'e grăla.

34. Si acestea grăind el, să
făcut nor, și I a umbrat pre
denuș; și s'a spălmănat când
așa urmă el în nor.

35. Si glas a fost din nor,
șeodă, Acesta este Iul moș
cetubit, pre acesa să ascu-
lui.

36. Si după ce a fost glasul
s'a aflat Iisus singur. Si el aș-
tăcut și înțărul nău spus în
un le acela numio d.m. e de ce
recușera.

37. " Si a fost, a doa di, po-
gorindu-se el d.m. munte, și a in-
timpiat pre el norod mult.

38. Si iată, un bărbat din no-
rod a strigat, grăind, Invăță-
torule, rugo-te cauți spre fiul meu
că i.nuă răscut imi este mie.

39. Si iată, doh și apucă pre
el, și de năprășină strigă; și l'
zdrobește pre el "cu spumă, și
ab a se duce de la el, stăramă-
du'l pre el.

40. Si m'am rugat de ucenici
teli să l scoată; și n'au putut
i. Iar Iisus respondând, a dis,

O neam necredincios și îndărăt-

nic, până cîn', voi fi eu voi, I oprîș, că cel ce nu este împreună cu tău, pre voi! Adu-mă, potrivă noastră, pentru noi este.

42. S. încă aproape îndu-se el, I-a trădit pre ei dracul și l-a întărît făța sa să meargă în duliu, cel necurat, și a tămadat copilul, și l-a dat tatălui său.

43. * S. se spăimântă toții de mărmura lui Dumnezeu. S. mîndrușe toții de toate care a făcut Iisus, a dîs cătră ucenicii

44. Punetă voi în urechile voastre cuvintele acesta: că Fiul omului se va da în mâinile oamenilor.

45. Iar el nu înțelegeați cu-vîntul acesta, și era acoperit de cără denșă, ca să nu îl preceapă și se temea că să îmboabe pie el de evenimentul acesta.

46. * S. a intrat gând într-o densă, cînd ar fi dintru el mai mare.

47. Iar Iisus, stînd gândul ini-mel lor înundat în pruncie, l-a pus pre el linguri sine.

48. S. a dîs lor, Orl e no val primii praticul acesta încă în mîne meu, pre n. ne mă primeste și orl cine nu va plăni pre mine, pre mește pre cela ce mă trimes pre mine; că cela ce este mai mic întru voi toți, aceasta va fi mare.

49. * Iar Ioan respondînd, a dîs, Învățător de, cum vezi pre unul într-o casă a setență dracul? Iar el opri pricină că naumita pre urma cu eu noi.

50. S. a dîs cătră el Iisus, Nu

întîi dă 'mi' voie să tocmeasc cele ce sunt în casa mea.

51. * S. a fost cînd s-a umplut diclele înălțării lui, și el și se urmărat Iar Iisus a certat pre dumul, cel necurat, și a tămadat copilul, și l-a dat tatălui său.

52. S. a trimis vestitorii înaintea fetej sale, și nevezînd că a intrat într-un oraș a Samaria-năulo, ca să i gatească Iar.

53. S. nu l-a ușiat pre densul, că făța lui era derugord în Ierusalim.

54. * Văzând inimicul lui, Iacob și Ioan, așa și s. doamne, văsești să dîcem să se pogoare foc din cer, și să i lasă bătrâna pre ei, precum și Iisus a făcăt?

55. Iar Iisus intorenduse, și a certat pre densul, și a d. s. Nu stă al cărui a fi sănătatea voa-

56. Ca l. și omul să nu vine să iasă și să se scufundă oamenilor, ci să le mantuiescă. S. a ușiat într-o sat.

57. * S. a fost cînd mergeau el pre cale, și a dîs oare-cine cătă el, Doamne voia să merg după tine, ori unde vei merge.

58. S. a dîs Iisus lui, Vulpule aș vizunii, și pînă în cînd e cultură, ar l. ul cădă într-un c. să și picce capul.

59. S. a dîs cătră altul, Vino după mine. Iar el a dîs, Doamne, dă 'mi' voie întîi să merg să n-ștop pre tatăl meu.

60. Iar Iisus a dîs lui, Iasă morții și îngroape pre morții lor, Iar tu încăci de vestește împăratul lui Dumnezeu.

61. S. a d. s. și acul voal să merg după tine Doamne dar

9. S. și tămadaiți bolnavii cari sunt într-oasă, și grăbiți lor, S. a apropiat spre voi împăratul lui Dumnezeu.

10. Iar orl în care cetate vezi intra, și nu vă vor primi pre voi, esud la uștele ei, dicești,

11. S. praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră, îl scuturăm voă: însă aceasta să stă, că s'a apropiat spre voi împăratul lui Dumnezeu.

12. Iar grăscă voă, că mai ușor va fi Sodomul în dia oacerea, de căt cetatea aceleia.

13. Val ţie, Horazine! valtie, Vitasio! că de s-ar fi făcut în T.r și în Sidon puterile care sănătatea intru voi, de mult în sac și în cenușă șeșind, s-ar fi pocail.

14. Însă Trulul și Sdonului mai ușor va fi la judecată, de căt voă.

15. S. tu, Capernaume, care până la cer te ai înălțat, până la iad te vei pogori.

16. Cela ce vă ascultă pre voi, pre mine mă ascultă; și cela ce se leapădă de voi, de mine se leapădă: iar cela ce se leapădă de mine, se leapădă de cela ce mă trimes pre mine.

17. * S. înțeaceăsi casă petrecăți, manevând și bînd cele ce sunt înălțării, că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

18. S. orl în care cetate vezi intra, și vă vor primi pe voi, mâncați cele ce se vor pune înaintea roastră.

19. Iată, dañu voă stăpanire să călcăți preste serpi și preste scorpii, și preste toată puterea

vrăjn asului, și i-mi pre voi
lu și va întâma.

21. Însă pentru aceasta nu vă
douări și căci iubul le se pleacă
voă și ve bie irați mai virtos
ca numele voastre să așeas în
ceruri.

21. • Într'acest ceas s'a bu-
curat cu duhul Iisus, și a dăs,
Mulțumescă, Părinte, Doamne
al oerul și al pământului, că
ai ascuns acostea de cel iute-
lept și priceput, și le al desco-
perit ore cle prunde or. adevăr-
rat Părinte; că așa a fost buna
voiță înaintea ta.

22. Toare înfăță date mie
de la Tatăl meu, și nimic nu
stie cine este Paul, fără numai
Tatăl, și cine este Tatăl, fără
numai Paul și cîrnuva va voi
Paul să îl descoperi.

23. • N-o cred că se căci
nici el dozești a dis, Pieruți
cel i cîrni ve lene ce vedei vol.

24. Că grăeso voă, că mulți
prooroi și împărați au voit să
vadă cele ce vedea vol, și nău
vedut, și să audă cele ce aud și
nău a dit.

25. • Nă, iată, un regitor s'a
scusat, îspîndu'l pre el, și di-
cind, Invățătorule, ce voru face
să moștenească viață e a vecin că?

26. Iar el a dis astăzi Julegea ce
este scris cum ce este?

27. Iar el respondedid a dăs,
Să îspînd pre Doamne. Dum-
neadeul tău din toată înima ta,
și din tot sufletul tău, și din
toată virtutea ta, și din tot cu-
getul tău; și pre aproapele tău
ca însuști pre tine.

28. Si 'l a dăs lui, Drept ai
respins aceasta fă, și vei fi viu.
29. Iar el vrind să se îndepăr-
teze pre-a ne, a dăs cătră Iisus,
că cine este aproapele mei?

30. Iar Iisus respondend, a
dis, În om care care se pogo-
ra din Ierusalim în Ieruhon, și
a căzut în tallari, carii desbră-
cându'l pre el, și răñindu'l, s'a
dus, lăsându'l abia viu.

31. Si din intemplare un preot
se pogoria pre cacea aceea: și
văgându'l pre densus, a trecut
pre altuirea.

32. Asijderea și un Levit,
fiind la acel loc, venind și vă-
gându'l pre el, a trecut pre ală-
tarea.

33. Iar un Samaritan
văgând pre cale, a venit la el: și
văgându'l s'a făcut mișă de el.

34. Si apropiindu-se, a legat
ranele lui, lăsând unu-de-lemn
s. vin, și puindu'l pre dobitocul
lui, și a dus la o casă de oas-
peti, și a purtat grija de el.

35. Si a dor di când a purces
scotend dol d'orl, a dat gazdel,
și 'l a dăs lui, lăsând grija de
densus; și orl-oe vel mai chel-
tui, și când mă voru întoarce,
v. iu da și.

36. Deel care dintr'acel trei,
ti se pare a fi aproapele celui
ce căduse în tallari?

37. Iar el a dis, Cela ce a fă-
cut mișă eu densus. Iar Iisus a
dis lui, Mergi, de să și tu ase-
metea.

38. • Nă a fost când se du-
ceau el, și el a intrat într'un
sat. Iar o muiere nume ei

Marta 'l a primit pre el in
cău sa

39. Si aceea avea o soră ce se
chiama Maria, care și sedând
si va dice lui, Prietene, dă'mi
li gă picioarele lui Iisus, asculta
cuvintele lui.

40. Iar Marta se silia spre
multă slujbă, și stând a dă,
Doamne, aū nu socotești că
lăuntru, va dice, Nu'mi face

slujesc? ci di ef ca să 'm' a-
jute.

41. Si respondend Iisus, a dăs
el, Mar o. Marto, te grijești, și
spre multe te silești:

42. • Un lucru trebueste iar
Maria parte cea bună 'l a
ales, care nu se va lua de la
densor.

CAPITOLUL XI.

Si a fost când era el la un loc
rugându-se, după ce a incel-
lat, a dăs unul din uenicioi lui
cătră densus, Doamne, învăță-ne
pro noi să ne rugăm, precum
și loan a învățat pre uenicii
să.

2. Si le a dis lor, Când vă
rugăți, dicoți, Tatăl nostru care
ești în ceru, Răspunsă-se în-
mele tău. Vie împărațea ta. Fe-
voia ta, precum în cer, așa și
pre pământ.

3. Iașnea noastră cea de toate
dilele dă-nio noă astădui.

4. Si ne eartă noă păcatele
noastră, precum și noi ertăin
tubulor celor ce ne sunt datorii
noă. Si nu ne duc pre noi în
ispă; ci ne izbăveste de cel
rei.

5. Si a dăs cătră el, Cine dim-
tri voi are prieten, și va merge

6. Si a dăs cătră el, Prietene, dă'mi
lăuntru, la mezu loptei
lăuntru, la mezu loptei;

6. • Ia venit din cale un prie-
ten la mine, și n'am ce pune
înaintea lui?

7. Si aceea răspundend din
lăuntru, va dice, Nu'mi face
osteneală, acum ușa să aile nat,
și copil mei sunt in spăleru

cu mine; nu pot să mă scoles-
ti 'l dău pe

8. Grăeso voă, Macar de nu
i ar da lui seculandu-se pentru
că este lui prieten, dar pe stră
obrănicie ea lui seculandu-se, va
da lui că il reba.

9. Si eu dă o voă, Cerești, și se
va da voă; chutăș, și vei lăsa
batești, și se va deschide voă.

10. Că tot cela ce cere, va
lua: și cela ce caută, va alla,
și celu ce bate, i se va des-
chide.

11. Si la care tată dintru vol,
de va cere lui paine, aū nu'ră
pintră il va da lui? său de va
cere peste, și doară în loc de
peste serpe il va da lui?

12. Sau de va cere oū, aū
il va da lui scorpie?

13. Deci dacă vol fiind răi,
știi să dai daruri bune filor
voștri; eu căt mai virtos Tatăl
vostru cel din cer va da Duh

Stărtelor ce cer de la densus:

14. • Si era scotend în drac
și acela era mut. S. a fost dăpă
ce a ești dracul, a grăit mutul
și s'aui mutat noroadele

15. Iar ubil dintr'înșel diceau,

Cu Veezul domnul dracilor
scoate dracii.

16 Iar alt l. spîndu-i, cereau
de la dânsul său din cer

17. Iar el ștînd gândurile lor,
a dîs lor, Toată împăratia ce
s'a împărește at între sine se
pustiește : și casă ce s'a împă-
rechiat preste casă, cade.

18. Deo și Satana dacă s'a
împărechiat între sine, cum va
s'a împărat ea lui? că știești că
cu Veezul scot să dracii

19. Iar dacă eu cu Veezul
scoat dracii, seiorii vostru cu
cine-i scot pentru aceasta el
vor fi voă judecători.

20. Iar dacă eu cu degetul
lui Dumnezeu scot dracii, iată a
ajuns la voi împăratia lui Dum-
neleñ.

21. Unde cel tare intramnat
nu păstrează viațea sa, în pace
sunt avea o hăz.

22. Iar când va veni cel mai
tare de cat dânsul, și l va bi-
rui pe el, iea toate armele lui
într-un se nădejdua, și im-
părtește prădele lui.

23. Cela ce nu este cu mine,
impotriva mea este : și cela ce
nu adună cu mine răsipește.

24. Când duhul cel necurat
ese din om, umbă prin locuri
fără de apă, căutându-și odihnă
și neînlănd, dice, Mă voi în-
toarce în casa mea de unde am
esa.

25. Si venind o astă măturată
și împodobită.

26. Atunci merge și iea alte
septe d hăz mai rele de cat
sine, și intrând, lăcuse acolo, și tru-
pul tău întunecat va fi.

și se fac cele de pre urmă ale
omului acelaia mai rele de cat
cele d'intențiu.

27. " Si a fost când știește el
acestea, iedîcând o mulere glas
din norod, a dîs lui, Bene tu este
punctele care te a purtat, și
titile care ai supt.

28. Iar el a dîs Adevarat, fe-
rie și sunt cei ce ascuță cuvîntul
lui Dumnezeu, și l păzesc
pre el.

29. " Iar adunându-se noroa-
dele, a început a știe, Neamul
acesta vielean este semn orei;
și semn nu se va da lui fără nu-
mai semnul lui Iona proorocului

30. " și precum a fost Iona
semn Ninei templelor, aşa va fi
și lul omului la neamul acesta.

31. Împăratăsa de la austri
se va seda la judecată cu bâr-
bații neamului acestuia, și l va
osină pre el : că a venit de la
marginile pămîntului să audă
în lepoanea lui Solomon, și
lăta, mai mult de cat Solomon
a el.

32. Bărbatii de la Ninevia se
vor scula la judecată cu neamul
acesta, și l vor osină pre el
că el s'aștă po căit pentru propo-
veduirea lui Iona, și iată, mai
mult de cat Iona aici

33. Nimeni aprindând lumina
o pună întru ascuns, încă sub
oboc, ci în sfesuri, ca cel ce
intră să vadă lumina.

34. Lumina trupului este o-
chii: deci de va fi ochii tău
curat, tot trupul tău va fi lumi-
nat, iar când va fi rău, și tru-
pul tău întunecat va fi.

35. Dacă aceea sogotește ca
lumina care este întru tine să
nu fie întunecat.

36. Decl daca trupul tău va fi
tot luminat, neavînd vre o parte
întunecată, va fi luminat tot, că
și când lumina cu strălucirea te
luminăză

37. " Iar când grăia, il ruga
pre densul un Fariseu ca să
prânzească la el: și intrând, a
sedut.

38. Iar Fariseul vîdend, s'a mi-
rat că nu s'a săpat întînii mai
înainte de prânz.

39. Iar Domnul a dîs cătră
dânsul, Acum voi Fariseii partea
cea din afară a paharului și a
blidul și curat și, ai ea din lă-
untrul vostru este plină de ră-
piră și de viciozrug.

40. Nebunilor, an nu cela ce
a făcut : a dia afară, a făcut și
cea din lăuntru ?

41. Îns din cele ce avești voi,
dată milostenie ; și iată, toate
vor fi văzute curate.

42. Dar voi voă, Fariseilor că
declină zina și ruta și toate ver-
dejările, și lecții iedîcate și
dragoste I.I. D'un nedeu' acele
a se cădea a le face, și aceleia
a nu le lăsa

43. Val voă, Fariseilor că ju-
biști scaunele cele mal de sus în
sinagoguri, și luchinăciunile prin
tiguri.

44. Val voă, cărturarilor și
Fariseelor fățărnic! că sănsește ca
morminturile cele ce nu se văd,
și oamenul ce umbă d'asupra lor
nu le ștă

45. " Si răspundând unul din

leguitoril, a dîs lui, Invățătorule,
acestea dicând și pre noi ne
ocărești

46. Iar el a dîs, Si voă, legi-
utorilor, val că insărcinăți pre
oameni cu sareni care nu se
pot lesne purta iar voi măi cu
un deget al vosu nu vă atin-
geți de sareni

47. Val voă că zidiș mormin-
turile proorocilor, și părintii vos-
tri îi ad uciș pre el

48. Deo mărturisit și impre-
ună voști lucrurile părinților vo-
tri; că aceia îi au uciș pre el,
iar voi zidiș morminturile lor.

49. Pentru aceasta și înțelepcio-
neua lui Dumnezeu a dîs, Tri-
mete-voi cătră el prooroci și ap-
ostoli, și pre anii diuțivii vor
ucide și vor gonii

50. Ca să se ceară sâangele tu-
tulor proorocilor, ce s'a vărsat
din începutul lumel de la nea-
mul acesta.

51. De la sâangele lui Avel
până la sâangele Zahariel, care
a perit între oltar și între biserici;
adevarat dic voă. Se va
cere de 'a neamul acesti-

52. Val voă, leguitorilor că
ați luat checa cunoștinței voi
năști intrat, și pre cel ce vreau
să intre îi ați oprit.

53. Si dicând el acestea cătră
el, an început cărturari și Fari-
se tare a se mănia spre dânsul,
și a sta lui împotriva de
multe.

54. Pândindu' pre el, și cău-
tând ca să vineze ceva din gura
lui, că să 'i vinească pre el.

CAPITOLUL XII

Si adun indu-se mult me de roade, că se calcău un i pre alțul, a început a dice ucenilor săi, mișcău, Pașă și de alătul Fariseilor, care este făjărarea,

Z Ca n-mă nu cșc acoperi, care nu se va descurca; și ascuns, care nu se va cunoaște.

S Penru aceea căte ajă dis la intuneric, la lămină se vor aud; și ce ajă grăit la urechie în cămări, se va propovedui d-asupra caselor.

Decl grăesco voă prietenilor mei. Nu vă temeți de căi ce urcid trupul, și după aceea nu pot nimic mai mult să facă.

b. Că voi arăta voă de cine să veți lucăi să vă temeți de ceea ce are putere după ce a uciș, să arunce în gheenă; adevar, grăesco voă, De acela să vă temeți.

6. Ad nu se vind cinoi păsări cu boala omului și nici urmă din lăsare ar este uitată înaintea lui Dumnezeu?

7. Că și perii capulul vostru toti sunt numărăti. Decl nu vă temeți că vă sunteneți malalești de căi multe păsări.

8. S. dico voă. Tot ceea ce mă va mări urși pre mine înaintea oamenilor, și Fiul omului va mărturisi pentru dênsul înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

9. Iar ceea ce se va lepăda domine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10. Si tot ceea ce va dice cu-

veți împotriva Fiului omului, se va era îi iar ceea ce va împotriva Duhului Sfint, nu se va era.

11 Iar cand ve vor duce pre vol la soboară, și la dregători, și la stăpâni, nu vă grijiți cum, și ce veți răspunde, său ce veți face.

12 Că Duhul Sfint vă va învăța pre vol întâi acel ceas ecce ce se cade a dice.

13. S. și a dis lui unul din horor, Invățătorule, d. fratelel meu să împărtă cu mine moștenirea

14. Iar el a dis lui, Omule, e ne m'a pus pre mine judecător sau împărat, tor prește voiv!

15. S. și a dis cătră el, Vedești și vă temți de lăsare, că nu este viață culva din prisosință avuștei sale.

16. S. și a dis pildă cătră dênsil, grănd, Unul om bogat și a rotit tarina:

17. S. eugeata intru sine, dicând, Ce voi face, că n-am iinde aduna redarne în l.

18. S. și a dis, Aceasta voi face: Strigă-vouj jumătatele mele, și mai multă le voi duci; și voi stringe acolo toate roadurile mele și înăntăile mele.

19. S. voi dico suflătorul meu, Suflare, al multe bănătăți strinsă spre munți anii; odihnește-te, mănușă, bea, și veșelește-te.

20. Iar Dumnezeu și a dis lui, Nebune, într'această noapte suflătorul tău va fi cerut de la

ume; dar cele ce ai gătit, cui vor fi?

21. Așa este cela ce strunge bucuria voastră să în Dumnezeu nu se nălăgoa voi

22. S. a dis cătră ucenii săi, Pentru aceasta că e voă, Naș, și eu suflarel voastră ce veți mâncă; noi cu trupul, în ce veți îmbrăca

23. Suflătorul meu mă este de căt hrana, și trupul de căt haine.

24. Căutați la corbi, că nu să mănușă nici seceră; care n'au camari și jumătate și Dumnezeu îi hrănește pro el; ou căt mai mult voi sunteți mai buni decât pasările?

25. S. cino din voi grijiindu-se poate să adaoage stațul său un cot?

26. Decl dacă nu puteți nici ce este mai mică a face, ce vă mai grijiți de cele-lalte?

27. Socotiți oriniș cum cresce: nu se ostenește, nici torc; și grăesco voă, că nici Solomon întru totușă slava sa nu s'a îmbreacă ca unul dintr'acești.

28. S. de vreme ec tarbi, care este astăzi în camp, și înșine în coper se aruncă, Dumnezeu așa o îmbrăca; cu căt mai virtuoș pre voi, puțin creduceros lor?

29. S. voi să nu căutați ce veți mâncă, său ce veți bea, și să nu vă înăntăți!

30. Că toate acestea pagani lumel acestea le ca îi iar Printele vostru șiie că vă trebuie acesta.

31. Insă că răi împărațiea lui Dumnezeu; și aceea toate se vor adăoga voi

32. Na te teme, turmă mică, că ne a'voat Tatăl vostru să te d-e voă împărațea

33. Vindeți avuțile voastre, și dați milostime; faceți vădă punți care nu se învechesc, comoara ne împărată în ceruri, unde lăbul nu se apropiie, nici molhea nu o strică

34. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și numă voastră.

35. Să fie magicele voastre incunse, și făcările aprinse;

36. S. și voi ișem nașa cu camenii, cănd oscipă pie domnul lor că nu se va încalea de la nașă; ca venind și bătând, indată să-i deschidă lui.

37. Fericește sănă și zilele acelăi, pre caru venind domnul, și va află priveghind, amint de viață, că se va înecu, și săi va pune pre dênsil să seadă, și venind va sluji lor.

38. S. de va veni la a doar streajă, și la a treia streajă de veni, și îi va află așa, fericiți sănă slugile aceleia.

39. Iar aceasta să-i și, că de ar și stăpânul casel în care ceasă va veni lăbul, ar priveghia, și n-ar lăsa săl seapă casa lui.

40. Decl și voi fiți gata; că în ceasul care nu grăndiș, Fiul omului va veni.

41. Iar Petru a dis cătră el, Domule, cătăro, q.e. puța a ceasta, său cără jo?

42. S. a dis Domnul, Oare

cine este iconomul cel credință? 32 Că vorbi de acum înainte cios și înțelept, pre care îl va căci într-o casă mică, și, trei pune domnul preste slugele sale, impotriva a doi, și doi impotriva ce să se dea la vîneță măsură de grădini?

33 Fericită este sluga aceea, pre care venind domnul îl să va aștepta astăzi.

34 Cu adeseață grăeso voă, că îl va pune pre deasupra preste avuțile sale.

35 Iar do va dice sluga: ceea ce intru în mașă Zântovestă domnul meu a venit, și va începe să bate pre slugă și pre slujnic, și a mărcă și a lea, și a se înbăta;

36 Venâză domnul slugă și celeia la qoa intru care nu găndește, și în ceasul intru care nu găsește, și îl va lăsa pre ei în dăru, și părții lui cu necondiționat o vînă pînă.

37 Iar sluga ceea ce a sănătă voia domnului sănătă, și n'a găsit, nici a sănătă după voia lui, se va bate mult.

38 Iar cela ce n'a sănătă, și a sănătă, cele vîndico de lăsăi se va bate puțin. Si tot căruia s'a dat mult, mult se va cere de la el; și căruia i s'a incredințat mult, mal mult vor cere de la el.

39. "I Poic am venit să arunc pre pămînt și, ce voiesc dacă acum să aprins?"

40. Si cu boala am să mă boleznez; și cum mă strîmtoresc până ce se va săvârși?"

41. Ați vî se pare că am venit să dau pace pre pămînt? Nu, dico voă; ci împărțire;

Galiileanii au fost, pentru că au gîsi mâinile și că locul indecasă pe lângă acesta?

42 Nu, ce voia e te nu vă vești poartă, toți așa văperi.

43 Sau acel opt-spre-dece, preste curăță a căzut turnul în Siloam, și îl a omorât, și se pare că a căzut mai păcătoșii ai fost și căci toți oamenii caril răcorau în locuitorum?

44 Nu, dico voă: ei de nu vă vești poartă, toți așa văperi.

45 S. dico pînă aceasta, Oare cine avea un smochin în viață lui sădăt; și a venit căruia roada într-o el, și n'a sfiat.

46. Si a quis către vîrșor, Iată, trei ani și un de către, și în cînd roada în smochin aie acesa, și nu asta: tăel pre el; pentru ce și pămîntul împres nău îzăderă?

47. Căci nu judecaș, și întru voi ce este drept?

48. "I Când morți cu pînigii său la domn, pre caele, dă-l luceare să te izbăvescă de el, ca tu cumva să te trăgă la judecător, și judecătorul te va da temnicerul, și temnicerul te va arunca în temniță.

49. Dacă ție, nu vei eşti de acolo, până nu vei pău și filialul cel mal de apoi.

CAPITOLUL XIII.

Intr-o vreme erau de față unii cari îl ad spus despre Galileeanii, al căror sânge îl aștețăcat cu jertvele lor.

50. Si răspundând Iisus, a quis lor, Ați vî se pare că Galileeanii aceștia mai păcătoșii de căt toți

Iisus sămătă, răspundând, dicoa noastră. Si se întâi sănătă intră și se cade a locuri, de lîngă acestea, vî se văză, și plecat, iar nu în deos sa libere.

51. Iar Domnul răspundând a quis lui, Fătarnice, fiecare din voi sămătă și nu vă desleagă boul sănătă sau asul de la oslo, și lăsue de îl așapă?

52. Dar aceasta, făcă a lui Avram fiind, pre care o a legat Sătana iată, de opt-spre-dece ani, a însoțit-o căruia se deslegă din legătura aceasta în qoa sămbătă?

53. Si avesta căndu-le, se rușinau toți cei ce stău impotriva lui, și tot norodul se bucură de toate cele săvile ce se sănătuie dădensu.

54. Si dicoa: Cui este asemenea împărățea și Dumnezeu? și eu ce o voră asemănă pre deosebit?

55. Asemenea este grădinișul de măscar, și care îl dăt o mulț, îl a aruncat în gradina sa, și a crescut, și s'a sănătă copac mare, și păsările răsuflă, și sănătă în ramurile lui.

56. Si iarăși a quis, Cu ce vînt asemăna împărățea lui Dumnezeu?

57. Asemenea este aluatului, pre care luându-l malerea îl asează, în trei masuri, ce să năpândească și să dospit toată

58. Si vîndă prin orașe și prin sate învățând, și călă facând în leri, sunin

59. Si îl a quis care cinea lui,

Doamne, ați puțini sunt cel ce se măntuiesc? Iar el a răsărit lor.

24. Nevoi și vă a intrat prin poarta cea strânsă că mulți, și ce voia, vor căuta să intre, și nu vor putea.

25. Decepu după ce se va secura stăpânul caselor și îl închide la ușă, și vezi începe să aștepte, și a bate în ușă, dicând, Doamne, Doamne, Iesu Christu, că și reșunând vă dă ce voia, Nu vă știu pre voi de unde sănțești.

26. Atunci vezi începe a da ce, Am mâncat înaintea ta și am băut, și în ultimele noastre ai învățat.

27. Și va răsări, Dic voia, nu vă știu pre voi de unde sănțești, depărtați-vă de la mine totuși lumenii, nu ne spălați.

28. Acolo va fi plângerea și senzația lor, că în vezi vedeau pre Avram, și pre Isaac, și pre Iacob, și pre toți proforocii întru împărație lui Dumnezeu, iar pre voi își vor scozi afară.

29. Și vor veni de la resărăt, și de la apus, și de la amiază-noapte, și de la amiază-dî, și vor sedea întru năpârlirea lui Dumnezeu.

30. Și întăi sunt pre urmăcarii vor fi întări, și sunt întării carii vor fi pre urmă.

31. Și în dia aceea s-au apropat unii din Farseli, dicând lui Elie, să te duci de aci, că Irod va să te omore.

32. Și a răsărit lor, Mergând, spuneați vulpile aceliei, Iată, soartă dracă, și fac vîndecări astăzi și la acestea.

mîine, și a treia dî mă voru săfără.

33. Însă mi se cade astăzi, și miline, și în ceea-l-altă dî a merge: că nu este cu putință să piară proorocul afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omorî proforoci, și luă cu pietre pre cel trimis la tine; de căte ori am vrut să adun pre flui tăi, precum adună găina pușii săi subt aripi, și n'au vrut!

35. Iată, so lașă voia casa voastră, puștie și amînă grăesc voia. Nu înd vezi veleau de acum până va veni vremea când vezi dice, Bene este cuvenit cel ce vine întru numele Domnului.

CAPITOLUL XIV.

36. Și a fost când a intrat el în casa oare-cărula din boieril Farselilor sămbatică, ca să mănance pâlnie, și acela îl pănduă pre el.

37. Și întăi, un om bolnav de idropic era înaintea lui.

38. Și răspundând Iisus, a răsărit lăzile lui și căruia Farsel, grăind, Oare este slabod sămbăta a vindecă?

39. Și el a răsărit. Și apucându-l să vine decat pre el, și l-a slabodit;

40. Și răspundând către el, a răsărit cărula dintru vol asinul său boln de va cădea în pat, așa nu întărit il va scoate pre el în ziua sămbetei?

41. Și n'aș putut răspunde lui

oare-care a făcut cină mare, și a chiamat pre mulți și alegead se deosebea mai sus; și eomul către deșul.

42. Cand te vel chieama de cîteva la nuntă, nu sedeau în locul cel mai de sus, ca nu cununa să te chieama de dênsul albul mai cînști, de căt tine;

43. Și venind cînd ce și pre tine și pre acela a chiemat, va dice tîr, Dă locul acestuia; și atunci vel începe eu rușine locul cel mai de jos a lăinea.

44. Că cînd te vel chieama, mergând săd la locul cel mai de jos; că cînd va veni cel ce este a chiemat, să îl dică tîr, Preteno, să te răsuă altuici îți va fi să ciinstă înaintea celor ce vor sedea împreună cu tine.

45. Că tot cel ce se înalță, se va smeri; și cel ce se smerește, se va înălța.

46. Și dă cea și orul ce îl chieamă pre el, Când faci prânz sau cîr, nu chieama prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecinii bogăți; ca nu cînd-va să te chieme și el pre tine, și să te facă răspîntire.

47. Cînd faci ospăt, chieamă săracul, neputinciosul, schiopul și orbii.

48. Și ferici vel și; că el nu pot să îl întoarcă: că și se va răspîni la invierea dreptilor.

49. Și aud nîi acesta anul din cel ce se deosebea cu el, a răsărit este cel ce va prânzi în față împărat ea lui Dumnezeu.

50. Iar el a răsărit, Un om

care a făcut cină mare, și a chiemat pre multă

în cîsu, cînd să dă celor chiemati, Venit, că lată, gata sunt toate.

51. Și a început totuși dîmpreună a se leăda. Cel dîntîu a răsărit, Tarină am cumpărat, și am nevoie să es și să o vîd: rogu-te să mă erăt!

52. Și altul a răsărit, Părechi de boi am cumpărat cîncî, și merg să îspătesc; rogu-te să mă erăt!

53. Și altul a răsărit, Malere mă am luat, și pentru aceasta nu pot veni.

54. Și într-o cîndu-se slujba, ea a spus domnului său acestea. Atunci mânăndu-se stăpânul caselor a răsărit și la slujba sale, El și cînd la răspîntirea și ultimile cotările, și săracii, și betegii și schiopii, și orbii aduți aici.

55. Și a răsărit sluga, Doamne, să facă cum îl poruncă, și închîna înălța loc.

56. Și a răsărit domnul către slugă, Ești la drumuri și la garduri, și îl sălegă să între, ca să se umple casă mea.

57. Și cînd faci ospăt, chieamă săracul, neputinciosul, schiopul și orbii.

58. Și mergeau cu dênsul noreade malte: și întorcîndu-se, le a răsărit lor,

59. Și cînd vine către mine, și nu urește pre tatăl său, și pre mamă, și pre mulere, și pre fe ciori, și pre frați, și pre surori, incă și pre sofietăl său, nu poate fi ucenice al meu.

60. Și cel ce nu și poartă crucea

sa, și nu vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

28 Că cine dintre voi vorbind să zidească turn, aș nu înțeleg să ședea îl, își secretelele alături de ore care spore săvârșe?

29 Ca nu când-va puind el temeliea, și neputind săvârșe, totuși ce l'vor vedea să n-ee-apă a batjocor.

30 Înțeind. Acest om a inceput a zidi, și n'a putut săvârși.

31 Sau care împărăat, mergând să se levescă cu alt împărăat la reședință, aș nu ședend înțeleg, se sfătuiește de va uita ei, început să se întâmpine cu vela ce vine asupra lui cu noă de cel de înd?

32 Iar de nu, încă fiind el de parte, trimițând solei, se roagă de pace.

33 Deoù așa fie-care dintre voi, care nu se leaptădă de cale având la sal, tu poate fi recte al meu.

34 ¶ Buna este sareea iar dacă sareea să va împăti, cu ce se va indici?

35 Nică în pămînt, nici în gări nu este de treabă, crafără o leaptădă pre ea. Cela ce are urechi de audiu, audă.

CAPITOLUL XV.

S. erau apropiindu-se de dñe, și totuși vamești și păcătoșii că să l'asuscute pre ei.

2. Si cărtiau Farisei și cărturari q'căld, Acestea pre păcătoșii pramește, și măncând ca denisi

3. Si a dis cătră ei pilda aceasta, grând,

4. Care om dintre voi, având o sută de oi, și pierdând una dintr-o ele, aș nu lasă pre cele loâ-deci și noă în pustie, și mergeți ipă cea p'ridută, până când o astă pre ea?

5. Si sfându-o, o pune pre urmările sale bucurându-se.

6. Si venind la casa sa, cneamă prietenii și vecinii, q'cănd lor, Bucurăt'-ve cu mine; că am găsit o casă mea cea pierdută.

7. Dic voă, că așa va fi bucurie în cee de un păcătos ce se poamește, d'ică de i oă q'căl și noă de dreptă, cărora nu le treacăste p'cănuja?

8. ¶ Sau care mulere având q'căd me, de pierde o drăguță, nu nu apu de făcăea, și n'ătură casa, și căuta cu dezechisă, până o astă?

9. Si sfându-o cneamă prietenelele și vecinetele, q'cănd, Bucurăt'-ve cu mine; că am găsit drăguță care o am pierdut.

10. Așa, dic vă, bănește să fac înaintea îng'ler lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se poamește.

11. ¶ Si a dis, Un om avea doi feciori:

12. Si a dis cel mai ténér d'n ei tatălui său, Tată, d'icăl partea ce mi se cade de avuțea. Si le a împărtit lor avuțea.

13. Si nu, d'apă mulțe q'le adunând toate feciorul cel mai ténér, s-a dus într-o țară departe, și acolo a răsipit toată avuțea sa, viețuind intru desmierdărăi.

14. Si cheltuind el toate, s'a lăcut foamele mare întracea țără; și el a inceput a se lips.

15. Si mergând s'a lipit de anul din lăcitorul țărel acelă, și l'a trimes pre el la tarinele sale să poască porci.

16. Si dorind să și sat re pantecele său de roșcovete ce mancau poroi; și n'umit nu l' da lui.

17. Iar venindu și întru sine, a q'sa, Caș argați ai tatălui meu sunt indeșteulați de pâlnie, iar eu pier de foană?

18. Seuă-mă-vou și mă iouă duce la tatăl meu, și voiă q'că lu, Tată, gresit-am la cer și înaintea ta.

19. Si nu mai sunt vrednic și mă cneamă lui tăi, și n'ea pre unul din argați tăi.

20. Si sculându-se, a venit la tatăl său. Iar el încă de departe fiind, l'a văzut predeșul la, și lui, și i'sa făcut mă, și aleargând, a căzut pre grumazil lui, și l'a săruat pre el.

21. Si a dis lui feciorul, Tată gresit-am la cer și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic și n'ea pre unul tău.

22. Si a dis tatăl cătră slugele sale, Aducând haină cea q'intă, și l'imbrăcați pre el; și dați mi în măna lui, și făcătămintea în p'cioarele lui.

23. Si aducând vițelul cel hrănit, îl jucătă; și măncând să ne veseli.

24. Că fiul meu acesta mort era, și a inviat; și pierdut era, și s'a aflat. Si aș inceput a se veseli

25. Iar feciorul lui cel mai mare era la țărini; și dacă a venit și s'a apropiat de casă, a audiu cântece și jocuri.

26. Si chemând pre unul din slugi, l'a întrebat ce sunt astea.

27. Iar el a dis lui, Fratele tău a venit; și a jucătă tatăl tău vițelul cel hrănit, pentru că să-natos pre el l'a primit.

28. Si s'a maniat, și nu vrea să intre; iar tatăl lui eșand, il rugă pre el.

29. Iar el răspundând, a dis tatălui său, Tată, atuță mi si i-jesc p', și n'el odată portunea ta n'ami călcăt; și mie mie odată nu m' al dat năcar nu ed, ca să n'eo veselie cu prietenii mei.

30. Iar când veni fiul tău a cesta, care a mărcat avuțea ta cu curvelo, jucătă lui vițelul cel hrănit.

31. Iar el a dis lui, Făule, tu în toată vremea ești cu mine, și toate ale mele, ale tale sunt.

32. Că se cădea a ne veseli, și a ne bucura căci fratele tău a cesta mort era, și a inviat; și pierdut era, și s'a aflat.

CAPITOLUL XVI

Si dicea și cătră ucenicii săi, Era un om bogat, care avea un iconom; și acesta a fost pîrit la el că răsipește avuțele lui.

2. Si chemând pre el, l'a dis lui, Ce aud aceasta de tine? dă săma de iernomie ta, că nu vel putea mai mult a fi iconom.

LUCA, XVI

3. Iar iconomul a dîs intru să ne Ce voiu face? că domnul mei iea iconomica de la mine, a săptănu pot a cere îmi este rușine.

4. Știi ce voi face, ca dacă mă voi schimba din iconomie, să mă premească în casele lor.

5. Și iei mândru căte unul prilej-care din datorii ois domnului său, a dîs celul d'intelui, „că esti daco domi lui meu!

6. Iar el a dîs, Cu o sută de măsuri de un-de-leman. Și a dîs lui, lași zapisul tău, și sedi cu-rend de scete con-t decel.

7. Iar după aceea a dîs altuia, Dar tu cu căt ești dator? Iar el a dîs, Cu o sută de măsuri de grâu. Și a dîs lui, lași zapisul tău, și scrie-o pe tăo.

8. Și a fiind domnul pre-co-nclu, în dreptăț, că n-tele-prințe a făcut că lui veac din i-cetău și al înțelepăi sunt de căt lumișel intru neamul lor.

9. Și eu dico voă, Faceți-vă și prezent din mamona nedreptăței; ca dacă veți fi lipsi, să vă premească pro vă în cortu-rlle cele vecinice.

10. Cel ce este credincios în-tru păm, și intru mult credin-cioș este și ce, ce este nedreptă-muști, și intru mult nedreptă-este.

11. Deo! dacă intru cel ne-drept mamona n-ai fost credin-cioș, pre cele adeverate cine le va încredea voă?

12. Și dacă intru cel stron-n-ai fost credincios, pre cel ce este al vostru cine îl va da voă?

13. Niciodată slugă nu poate bogatul, și sa ingropat,

la îoi domi să slujească pen-tru că său pre unul va urfi, și pre altul va lobi; sau de unul se va ținea, și de altul nu va griji. Nu putești slujii lui Dumne-jei, și îoi mamona.

14. Si audiau acestea toate și Farsenei, cari erau iubitori de argint; și îl batjocorau pre el.

15. Si le a dîs lor, Voi sun-tești că ce vă facești pre voi drepti înaintea oamenilor, ar Dumnejei stie îninile voastre; că ce e-te întru oameni înălțat, uriciuie este maica lui Dum-neadej.

16. Legea și proorocii erau până la Ioan: de atunci împărat-teri îi Dumnejei bine se ves-tește, și fie-dare spre aceea se silente.

17. Iar mai lesne este cerul și pământul să treacă, de căt din lege o oră să cadă.

18. Tot cela ce îl lasă mulere-sa, și iea alta, precurvările; și tot cela ce iea pre oia Kasană de oarbat precurvările.

19. Și era un om oare care bogat, ce se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate dilele luminat.

20. Și era un sărac oare-care a nume Lazar, care zăcea în-aun-tea usel lui pun de bube,

21. Și poftia să se salută din sfărâmăturola care cădeau din masa bogatului; și și cănu venind lingea bubele lui.

22. Și a fost că a murit să-racul, și s-a dus de ingeri în situl lui Avraam; și a marit și

LUCA, XVII

23. Si în iad rădăcându-și ochii și, stind în muncă, vede pre Avraam de departe, și pre Lazar în din lili.

24. Si el strigând, a dîs, Pă-rinte Avraame, miluște-mă, și trimite pre Lazar, să și întingă vîrful degetului lui în apă, și să-mi recorească limba mea; că mă ch nuesc în văpăea aceasta.

25. Iar Avraam a dîs, Fiule, aduți-l aminte că ai luat ce-e bune ale tale în viață ta, și Lazar a-sijdereala cele reale; iar acum a-cesta se mangâie, iar tu te chi-nu și.

26. Si preste toate acescă, într-o iel între voi prăpastie mare s'a inițiat, că cel ce vor vră și treacă de acel cătră voi, să nu poată, nici celd-acolo în nici să treacă.

27. Și a dîs, Rogu-te dar, pă-rinte, că să îl trimeti pre densus în casa tatălui mei.

28. Că am oaci frați; să le mărturisească lor, că să nu vie și el la acest loc de m incon-

29. Și îl a dîs Avraam lui, Aș pre Moisi și pre prooroci; să îl asculte pre densus!

30. Iar el a dîs, Nu, părinte Avraame: ci de va merge cineva din morți la densus, se vor pocăi.

31. S. Ți a dîs lui, Dacă nu as-cultă pre Moisi și pre prooroci, măcar de ar și invia cineva din morți, nu vor crede

sm n celu dar val acelua prin care vim!

32. Mai de folos îl ar fi lui, de săr legă o piatră de moară de grumazif lui, și să se arunce în mare, de căt să suntească pre unul din tracesei lui nici

33. Ți Luan aminte de sine-vă: De va greși tie fratele tău, ecar-tăi pre el; și de se va pocăi, ear-tăi lui.

34. Și măcar de septe ori în di-va va greși tie, și de septe ori se va întoarce la tine, dacănd, Căescu-mă; eartă-i lui.

35. Și aș dîs apostolii Domnu-lui, Adaoge-ne noă credință.

36. Iar Domnul a dîs, De astăi avea credință că un grăunț de muștar, atât de dudul acestuia, Desrăudea-nează-te, și te sălcșește în mare; și văr asculta pre voi.

37. Si cine d'ntre voi având slugă arând său păsorind, care venind acela din camp, va duce indatăși, încăl de ședii?

38. Ci aș nu îl va dico lui, Gă-teste-mi ce voiu cina, și încin-gându-te, slujește-mi, până voiu mânca și voi bea, și după aceea vel mânca și vel bea și tu?

39. Așa doară va avea har slu-gel acelcia căci a făcut cele ce i s-a portunat lui? Nu m se pare.

40. Așa și voi, când veți face toate cele ce vă să poruncit voi, dico! Slugi netrebucice sătem, că ce am făst datorii a face, am facut.

41. Si a fost când mergea el în Ierusalim, și el trecea prin mijloc Samariei și a Galileei

42. Si intrând el într-un sat,

CAPITOLUL XVII

A tunel a dîs cătră ucenicii săi, Cu nepuțnă este să nu vie

Îl au întâmpinat pre el de cei bătrâni preste partea cea de sub cer la bațăi leproșii, carii au sătătut de minează, asa va fi și Fiul omului în q̄ oră sa.

13. Să, aceia au redicat glas, dicând, Isuse, Invățătorule, mulțumește-ne pre noi.

14. Să vădănuți, le a diis ior, Mergeți și veați ați prea lea. Să a fost când mergeau el, său curățit.

15. Iar unul dintru densus vădând că s'a vindicat, s'a intors, cu glas mare slăvind pre Dumnezeu.

16. Si a căzut cu fața la picioarele lui, mulțumind lui, și a căela cina Sanai leia.

17. Iar Isus răspundând, a diis, Ați nu deosebit curățit? dar cel nou unde sunt.

18. Nu s'au năst să se întoarcă să dea el îi văi lui Dumnezeu, fără numai acest străin.

19. Să i-a q̄is lui, Scoală-te, și mergi; credința ta te a măntuit.

20. " Si întrebat fiind de Fărcăi, că îl va veni în dreptul lui Dumnezeu, a răspuns lor, și a diis, Nu va veni împărățealui Dumnezeu cu pândă.

21. Nici vor q̄ce, iată sic! său iată acolo! că iată, împărățea lui Dumnezeu în lăuntru, în vostru este.

22. Să a q̄s cără teneiei! Vor veni q̄de când vezi poftă, una din dilele Fiului omului să vedeați, și nu vezi vedea.

23. Si vor q̄ce voă, iată aici; său, iată acolo: să nu mergeți, meri să urmați.

24. Că precum fulgerul, care fulgeră din partea cea de sub cer,

Unde Doamne? Iar el a diis lor, intru sine, Dumnezeule, mulțumescu și, că nu suntem ei-l-alți ca noi, răi o i, nedrepți, prea curvari, sau ca a, acest vameș.

CAPITOLUL XVIII.

Si dcea și plătă lor cu acest scop că se cade în toată vremea, a se rugă, și a nu se lenevi.

2. Încănd, Un judecător era într-o ceață, care de Dumnezeu nu se temea, și de om nu se temea:

3. Era și o văduvă în cetatea aceea și venia la densus q̄când, Izbăveste-mă de părisul meu.

4. Si nu vrea în multă vreme: iar după aceea a q̄s intru sine, De și de Dumnezeu mi me tem, și de om lui mă rușinez;

5. Dar pentru căci imi face supărare văduva aceasta, o voină izbav, pre ea, că îi pună în sfere și voină să mă supere.

6. Să a q̄s Domnul, A iq̄ il co grăște judecătorul nedrepățel.

7. Dar Dumnezeu aici îi va face izbăvire aleș lor săi, carii strigă cără densus dico și noaptea, de și îndelung îi rabă pre densus?

8. Dic voă, că va face izbăvirea lor curând. Însă cand va veni Fiul omului, oare va astă crăduță pre pământ?

9. Si a diis și cără unii ce se încredeau întru sine cum că sunt drepti, și defărumă pre cei-alii, plăti aceasta.

10. Del oameni s'au sunat în biserică să se roage; unul Făriseu, și altul vameș.

11. Fariseul stăld așa se rugă

căto eástig

12. Iar vameșu de depăr e stănd nu vrea nici ochii săz la cer să i se leze, ci i se lăta pieptul său, dicând, Dumnezeule, milostiv fil mie păcătosul.

13. Dic voă, să a pogorit acesta mai indreptat la casa sa, de căt acclă: că tot oel ce se înalță pre sine, se va smori; iar oel ce se smerește pre sine, se va înalța.

15. Si aduceau la el și pruncul, ca să se atrigă d- el: Iar uce-noul văjord, Iată căciat pre Jihăz.

16. Iar Isus cînemăndu'l la sine pre el, a diis, Lăsați pruncul să vîne la mine, și nu l opriți pre c-, ră a unora ca acesta nu este împărățea lui Dumnezeu.

17. Amin q̄c voă. Ordone nu va primi împărățea lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra într-oasă.

18. Si l-a întrebat pre el un boier, dicând, Invățătorule buno, ce voi face să moștenesc viață verină?

19. Iar Isus l-a q̄s lui, Căci imi duci bun? nimic nu este bun, fără nimic unul Dumnezeu

20. Poruncile și, Să nu curvești, Să nu ceră, Să nu furi, Să nu înărtar-sești mărturie mănoasă, Cine este pre tatăl teu și pre mama ta.

21 Iar el a q.s. Acestea toate le am pătădut în tineretele năcălătoare.

22 Iar Isus audind acestea, lăsa q.s. lui. Înăuntru îl cîșteau toate cătări ai viitorului său și le împărtășăcătorul, și vel avea comoră în cîr: și viu, urmează m.s.

23 Iar el audind acestea, s'a intristat, că era rog, și foarte.

24 Si văzându-l bisericii s'a intristat, a q.s. Cât de anevoie vor intra într-un împărat la lui Dumnezeu cel ce nu avuți!

25 Cine nu este este cine le prim urechile acușurilor a trece, de căt bogatu și într-un împărat ca lui David neșeșu a intrat.

26 Iar el se sărușă, **acestea**, și a q.s. Dărâune păcate să se măntuiescă?

27 Iar el a q.s. Cele ce nu sunt cu putință în omeni, sălăt cu putință în Dumnezeu.

28 Si a q.s. Petru, Iisus, iei am dat toate, și am nimăt te.

29 Iar el a q.s. Iori, Aman grădose voă, Nimeni nu este care și lăsat casă și părini, său frății, său mulere, sau fețiori pentru împărtășeala lui Dumnezeu.

30 Cine să luie cu mult mai mult în vremea astăzi, și în veacul celor vîîîlor vîîîlor că.

31 Si staând cu sine pre cel doț-spre-dece, a q.s. cătră el, Iată, ne suntem în Ierusalim, și se vor imprimă toate cele scrise prin pro roci pentru Fiul omului.

32 Cine se va da Neamătorilor, și se va batjocor, și se va ocări, și se va se spă.

33 Si bătându-l, îl vor omori pre el și a treia d. va invăză. 34 Iar el numea dintr-acestea năd înțeleș: și era cuvântul acesta ascuns de la el, și nu cunoșteau cale ce se grăbiu.

35 Si a fost calea să aprofundat el, ie Ierusalim, în orb se dea lungă cale cerasul.

36 Si, anghina norodul trecând, a întrebat ce es e aceasta.

37 Si Iisus desluș, că Isus Nazarean i-a trece.

38 Si a strigat, q.cend, Isus, Fiu lui David, mi lăuse mea,

39 Iar el ce mergeau înainte certău pre el și ta ră: Iar el cu mult mai virtos striga, Fiu lui David, ia lăusește-mă.

40 Si, stănd Iisus, a poruncit săl ad ușă pre el la sine, iar apropiindu-se el de densus, lăsă întrebă,

41. Dicând, Ce voești să-ți fac? Iar el a q.s. Doamne, să văd.

42. Si Iisus i-a q.s. lui, Vezi, credință în te a măntuit.

43. Si îndată a văzut, și a mers după el, slăvind pre Dumnezeu: si tot norodul văzând, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAPITOLUL XIX

Si stațând, trecea Iisus prin Ierusalim

2 Si iată, un om a nume Zahăr și acesta era mai mare va-mesilor, și era bogat.

3 Si căruia să vadă pre Iisus cine este, și nu putea de norod, că era moș de stat.

4. Si alergând înainte, s'a suțit el, dicând, Nu voim pre acesta să împărtășească preste nol.

5. Si dacă a venit la locul aceia, căutând Isus, lăsă văzut pre densus, și a q.s. cătră densus, Zachee, grăbesc de te pogoară; că astăzi în casa ta mi se cade o lăză.

6. Si grăbindu-se, s'a pogorit, și lăsă primit pre densus bucurându-se.

7. Si văzând **aceasta** totuși tinjău, dicând, Că la un om păcatos a lăsat să jăduască.

8. Iar Zacheu stănd, a q.s. către domnul: Iată, jumătate de avâză în Ilea, Doamne, o dău săracilor; și de am năpastut pre cinoava cu ceva, întore împătrit.

9. Si a q.s. cătră el Iisus Astăzi s'a făcut măntuire caselor acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Cine a venit Fiul omului să caute și să măntuiescă pre cetății.

11. Si ascultând el acestea, adăgând a q.s. o pildă, pentru că era și aproape de Ierusalim, și li se părea lor cum că înăuntru să se arăte împărat ca lui Dumnezeu.

12. Deoarece a q.s. Un om oarecare de bun numai să aiasă intă o țară departe să și ie lăsă împărtășie, și și se întoarcă.

13. Si chiemând decese slugi ale sale, le a dat lor decese mușas, și a q.s. cătră el, Neguțătorii până vănu veni.

14. Iar octătenii lui il uriaș ce are și se va da, iar de la cela pre el, și au trimis solile după ce n'are, și ce are se va lăuda la el.

15. Si a fost când s'a intors el împărtășie, a q.s. să sochiemă la densus slugile acelea, cărora de Ieso argutul, ca să ţiște vine ce a neguțători.

16. Si a venit el dintre q.cend, Doamne, minaoa ta a așezat deces mias.

17. Si a q.s. lui, Bine, slugă bună; pentru că întru puțin al fost credințios, să albi putere preste deces etăță.

18. Si a văzut cel al doilea, dicând, Doamne, minaoa ta a făcut cinele mias.

19. Si a q.s. cătră el acestuia. Si tu fil prostie cu cel etăță.

20. Si altul a venit, dicând, Doamno, iată minaoa ta, care o am ţinut legată în măhramă:

21. Că m'am temut de tine, pentru că oin aspru eşti real ce n'ai pus, și seceri ce n'ai să-măna.

22. Si Ia a q.s. Din gura ta te voiu aduce, și să vicleană. Ai știut că eu om aspru sunt, împărtășie n'au pus și secerând ce n'au să-mănațat.

23. Dar per tri ce n'ai dat arăntul meu schimbătorilor, și venind ouă și așă și cerut eu dobindă?

24. Si celor ce stață înainte le a q.s. Luană de la el minaoa, și o dată celui ce are deces mușas.

25. (Si aq. a q.s. lui, Doamne, acela aic deces mias.)

26. Că dic voă, Că tot celu-

27. Însă pre vrămajă în i
aceea, că înăună vor să împăra-
tese preste censi, adică și în
coace, și în târziu într-o mă
28. S-a moșeia deacăstă, mea se
inimă, sunându-se în Ierusalim.

29. S-a făcut cărd și apropiat
de Vîrstăghii și Virtutii, înțe-
lincioane și închiriamile, Misiuni-
ilor, și într-o sală din ușă.

30. Dacă îl Mergești în satul
care este înainte, Voastră, în-
tra care intră în vești găsi un
mânz legat, pre care nimănii din
oameni nu și odată nă se știe
deslegățit pre ei, și lădinește.

31. Si doară va fi elă ce neva-
pre vol. Părun ca, deslegă 17
azi și șocăți lui, că Domnului
trebuiește.

32. Si mergești într-o sală
aflat cu măsări și măză.

33. Si făcă cărd și mânză,
așa că să șpăgă lată cără el și
deslegățit înțuzel.

34. Îl păre, că și dis, Domnul și
tremurătoare.

35. Si lădinește ados pre el în
casă și în măndi și vesminte-
tele lor pre mânză, așa puș pre
Lsusă o astupă.

36. Si mergești el, astăneau
vesmintele lor pre căle.

37. Si apropiindu-se el la po-
gorjul muntelui al Masli, lor, a
inceput totă mulțimea te nere-
lor, bine în lucește și să da pre
Domn, deci eu și gas mare pentru
toate puterile care vădusește;

38. Deocamdi, Bile este coven-
tat împăratul cel ce vine într-o
numele I omului, pace în cer,
și stava într-o cel de sus.

CAPITOLUL XX.

Si a fost într-o sală din dilele a
cădea, învățând e norodul
în biserică, și bine vestind, așa

39. Să pare cărd. Fără să
mai slădui că să cură el, învăță-
torii, ceai și păciu și ei
40. Să răspundă, a cără tor,
pe via, că de vor fiicea aceș-
tă pietrele vor s'ruia.

41. Să ducă și apropiat, vă-
dă adică lată, a plânsă dărsă,

42. Deocamdi, Dacă Iată cu roșat,
să tu, măcar în q'ză aveaștă viață,
ceea și sănătăția pacientă lăză

43. Că vor veni dile asupra
ta, și vor puno văjajul tăi
son, împrejurul tău și te vor
meting na și te vor imbuzi cu
tointo pătulie,

44. Si te vor face născerea cu
pământul, pre tine și pre fe-
ciorii tăi lăză bine, și tu vor
lăsa astă dințe pătă pro pătă,
petru că năl' cu născut vremea
coectivă tăie.

45. Si intră în Lseră, a
inceput a seoda pre călăre
deodată înfrânsă și înțepăță.
46. Venind în Bile, acesta este,
casă bine casă de zugrăvino-
esta, iar vol o astă făcut peșteră
tălahorilor.

47. Si era învățătul în toate
dilele în biserică, iar călărește
și călărușă și bătrâni norodu-
lui căntău pre ei, să lăpădă,

48. Si i-a aflat ce lăvorăse
ca tot norodul să lănea ce el,
ascultându-l pre deocam-

vătă. Pe păsării cără urari cu bo-
trâni.

2. Si aș grăbit cără el, dăcănd,
Spanie nu, ei e patie fier
această sătăție cără ceate și
a dătă păterea așa că?

3. Iar el răspundă, a cără
dăcănd, Intrebăvă și să pre-
vol un euvent, și să mi spu-
nă.

4. Botezul lui Ioan din cer a
fost său de la oameni?

5. Iar el cărtău, într-o sa-
clicănd, De vom dice, Dacă cer;
va dice, Pentru ce dar nătă cre-
dut lui?

6. Iar de vom dice, Do la oameni;
tot norodul cu pietre ne
va uinde căci e o năredință
că Ioan proroc a fost.

7. Si aș răspuns, că nu săd
de unde.

8. Si Iisus le a dis lor, Nicel-
ești nu săd sănătății cu ce pu-
tore face acesta.

9. Si a inceput a dice cără
norod pilda aceasta; Un om a
sădit vie, și o a dat lucrători-
lor, și s'a dus departe multă
vreme.

10. Si la vremea a trimis cără
lăciără și o slugă, ca să lădea
din norodul viei; iar lucrătorii, bă-
tându-l pre el, lădinește de-
sert.

11. Si a adaos a trimete și altă
slugă, iar el și pre acela bătă-
dându-l și batjocorindu-l, lădinește
desert.

12. Si a adaos a trimete și al
treilea; iar el și pre acela rănumi-
dă, lădinește afara.

13. Si a șis domnul viei, Ce lor, a șis cără el, Ce mă spăliști?

14. Iar face și trumet -voi pre și
meu cel iul tă, doară văjendu'l
pre deocamdi și vor cea na-

15. Iar lucătorii cără și pre
el cugetau într-o sine, dicând,
Acasă este moștenitorul văli
săl' ucidem pre el, ca să fie a
noastră moștenirea.

16. Si secpându' afară din vie,
lădinește omorit. Ce va face dar lor
domnul viei?

17. Iar el cărtănd spre el, a
dis. Ce este astă cea ce este
sorsa Piatra pre care nu o au
băgat în sacă zdrobil, aceasta
să făcut în capul unghiuil?

18. Tot cela ce va cădea pre
acea pără se va sfârșita. Iar
preste care va cădea, îl va spul-
i ra.

19. 1. Si căutați arhierei și căr-
tării! ca să și păcăină pre
el întărcăd căci, și săl' temu-
de norod; căci înțelesosera că
cără dănsil a dis pilda aceasta.

20. Să păcăindu' lădinește is-
coade, caril se prefaceau pre sine
a fi drepti, să lărină pre el în
cuvânt, ca să lădea pre el stă-
pânicel și puterel dregătorului.

21. Si lădinește ados a trimete
invățătorule, stim că drept
grăești și inventi, și nu alegeră să
ci lătrădevăr calea lui Dumne-
dești inventi.

22. Cade-se noi a da dajdie
Chesarului, său nu?

23. Iar el precepând vicleșugul

24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și aspectură pre el are? Iar ei răspunând, au dîs, Ale Chesarului.

25. Iar elle a dîs lor, Dați înapoi dărul vostru și statul ale Chesarului, Chesarului, și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

26. S. nu l'au putut prinde pre deșertul în cîrca multă norodul și minunându-se de răspunsul lui și tacit.

27. Iar apropiindu-se unul din cărturari, au dîs, Invățitorule, bine ați dîs.

28. Dicând, Invățitorile, Moisi a scris noi, De va muri fratele vîrsta, având mulere, și aceasta va muri sărac femeiori, ca să iee fratele lui pro mulcrea aosea, și să treacă să iată și în locul său.

29. Deci șepte frați au fost: și cel dîntâi la lângă mulere, a numită și de fapt.

30. S. și a luat al doilea pre mulcrea aosea, și acela a murit fără de fiice.

31. S. și al treilea o a luat pre ca: și asijdereea căte șepe: și l'au lăsat locuri și să iei în urmă.

32. Iar mai apoi de tot, a murit și mulereea.

33. Deci la inviere, al căruia dintrînzi va fi mulere? căci căte zepte o au avut preva în urmă.

34. S. și pung ad hîs is, a dîs lor, Pe i veacului acestuia se finisocă și se mărtă.

35. Iar cel ce se se învrednicește și dăbîn, și îveac și inviere și în moarte, nici se măsoără, nici se mărtă.

36. Că și ei să moră na mai gazdăchio

pot, ci asemenea cu ingerii sunt, și fiul lui Dumnezeu sunt, fiind fiu ai invierii.

37. Iar șeum că se vor scula morții, și Moisi a arătat la rug, precum d.c.e., Domnul Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacob.

38. Că Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, că totușii vază.

39. Și răspunând unul din cărturari, au dîs, Invățitorule, bine ați dîs.

40. S. și mult nu îndrăznuiau să iutebe pre el nimic.

41. S. și a dîs cătră dênsil, Cum dic că Hristos este fiul lui David?

42. S. și însuși David dîce în carte i Psalme 110, D. a domini il Domnul i e, Señor, d'as în pată mea,

43. Pană ce voi pune pre vrăjmaș și asternut picioarelor tale.

44. Deci David Domnul îl chicină pre el, și cum nu al lui este?

45. Și ascultând tot norodul a dîs iurenic Ia: S..

46. Păză, ve le cătunari, căroră le place a umbria în hanile lui, și alesă locuri și căsuțe prin tîrguri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și sederele cele mai înalte la ospete.

47. Cărilă mănușă cascile văduvelor, și ou pricină îndelung se roagă acesfia vor lăua mai multă cîndă.

CAPITOLUL XXI.

S. căutând, a vădut pre cel bo-gaș aruncând darurile lor în

cîndu-vă la împărații și la domni pentru luanile lor.

48. S. și a dîs, Adevarat dico voă, că această văduvă săracă, mai mult de oăt toti a aruncat.

49. Că toti acesti aduci personala lor și aruncat la darurile lui Dumnezeu; iar aceasta din lipsă sa, toată avuțea sa care a avut, o a aruncat.

50. Și unii grăind pentru biserică, că este împodobită cu pietre frumoase, și cu podoabe, a dîs,

51. Că pentru acestea care ve deții, vor veni și le intre, care nu va rămâne piatră pre piatră, care să nu se în ipescă.

52. S. și l'au întrebat pre el, dicând, Invățitorule, dar când vor fi acestea? și ce semn este când vor să fie acestea?

53. Iar el a dîs, Căutați să nu vă amâgați: că mulți vor veni într-o numele meu, dicând, Eu sunt Hristos; și vremea s'a apropiat; ci să nu mergeți după el.

54. S. și cand vor fi în Iudeea să lăsa la hanuri, și cel cîvor fi în mijlocul lui să se dea în lăsuță, și cel ce vor li piu sate, să nu intre într'insul.

55. Că qilele izbândrel sînt acesca, ca să se impunească toate cele scrise.

56. Iar val celor ce vor avea în pantece, și celor ce vor apleca într'acele dile, că va fi nevoie mare pre pămînt, și mame asupra norodului acestuia.

57. S. voi că lea iotă aseu pînă săbiei, și se vor duce rob în toate neamurile: și Ierusalimul va fi călcat de Neamuri, până

se vor împlini vremile Neamurilor.

25. * Si vor fi semne în soare, și în lună, și în stele, și pre pământ mahnire lăib or, și ledumire și se făcă id marea și valorile;

26. Mai murind oamenii de nimică, și deșteptarea ocelor ce vor să vie în lume, că puterile cerurilor se vor elăt.

27. Si atunci vor vedea pre Fati omului venind spre nor, cu multe și cu slavă multă.

28. Deoț incepând acestea să face, căutați în sus, și redăci capetele văstre, că se apio no reștempleră voastră.

29. Si le-a dîs lor pildă, Vești smochinul, și toți copacii;

30. Când ușii răsesc, și înd din voi îngriș, și tu că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedea acestei lăuri să se, și să-i că apropaște împărația lui Dumnezeu.

32. Amin dico voi, Nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

33. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

34. * Ci luai și aminte de sine-vă, că să nu se întrecuză înimile voastre și satul, îl manăstrei și cu boala, și cu grijele lumii, și sărăcă de veste să vie asupra voastră însă aceea.

35. Cici ca o cursă va veni preste toți cel ce sed pre față a tot pământul.

36. Privighiă! dar în toată

vremea rucărău vă, ca să te învrednică și a scăpa de toate cele ce vor să fie, și a sta înaintea Fata omului.

37. Si era qioa învățând în biserică, iar noaptea eșind, petrecă în muntele ce se cheamă al Măslinilor.

38. Si tot norodul mâneca la dânsul în biserică, ca să-l asculte pre el.

CAPITOLUL XXII

S se apropă praznul azurilor, care se cheamă Paștele.

2. Si căutați arhieore și cărturarii cum l-ar omori pre el; și se urmăru de norod.

3. * Iar Satana a intrat în Iudea ce se cunoscă Iscarioteanul care era din numărul celor doi-spre-dece.

4. Si mergând, a grăbit cu arhieore și cu voivozii, cum l-ar vindece pre el lor.

5. Si el s'a bucurat și s'a înțocnit cu dânsul să-l dea banii.

6. Si el s'a făgăduit lor, și căuta vreme cu prilej ca să-l vindece el lor stră de norod.

7. * Si a venit qioa azimelor, într-o care se cădea să se jertvească naștele.

8. Si a trimis pre Petru și pre Ioan, și cind Mergești de gât și hoț paștele că să lăncăm.

9. Iar el a dîs lui, Unde vor fi să găsim?

10. Iar el a dîs lor, Iată, întrând vă în cetate, va întâmpina pre voi un om ducând un vas

dinsu cu apă mergești după dânsul în casa unde va intra.

11. Si veți dico stăpânul că nel învățătorul dico și. Unde este casoul de oaspeți într-un care o naștere paște ce cu ucen ei nici.

12. Si el vă va arăta voă un soiut mare asternut: acolo găsiți el; și celi ce stăpânesc pre el, să călătoare de bine se cheamă.

13. Si mergând el, așa astfel precum le disese lor: și ați găsit pasiile.

14. Si, când a venit ceasul, a sedut și cel doi-spre-dece apostoli pe el.

15. Si a dîs lor, Cu poftă am petrecut noște paști, să le înăuci eu voi mai înainte de patrime.

16. Că dico voi, De acum nu voi mai mâneca dintr'acestea, până când se vor impăra în lume și ea lui Dumnezeu.

17. Si lăudă paharul, mulțumind, a dîs, Iată asta, și lăudări voă.

18. Că dico voi, Nu voi mai bea din rodul vitelui, până când va veni împăratul lui Dumnezeu.

19. * Si lăudă paharul mulțumind a frinti, și a dat lor, și cind. Aceasta este trupul meu care se dă pentru voi: aceasta să faceti altuui pomen rea mea.

20. Asăzărirea și paharul după ce ați mărit, și cind. Acest pahar este legen oea nouă întru săngele meu, care pentru voi se va răsări.

21. * Înăi iată, mâna vindecătorului meil cu mine este la masă.

22. Si Fiul omului merge, după cum este rinduit, dar va călători multă parte până ce de trei ori

te vei lepăda că nu mă ţin pre mine.

35. Si a dîs lor, Când v' am trimis pre voi fără de pungă, si fără de traistă, si fără de incătămintă, aș avut atât lipsă de ceva? Iar el ați dîs, De nim.c.

36. Dîsa drept aceea lor, Acum dar cel ce arc pânză, să o iee, aşijdere și traistă; iar cel ce n'are sabie, să și vindă haină sa și să îl cumpere sabie.

37. Că duc voia, că încă aceasta ce este scrisă se cade să se implinească intru mine, care dîce, S, cu cel fără de lego s'a socotit: pentru că cele pentru mine, sfîrșit au.

38. Iar el ați dîs, Doamne, iată aici doă săbi! Si el a dîs lor, Vestul este.

39. Si eș ind, a meritat pre ochiul în muntele Maslinilor; și s'au dus după el și ucenicii lui.

40. Ni sosit la loc, a dîs lor, Rugăciu-vă ca să nu intrați în îspita!

41. Si el s'a dărtătat de la dânsul ca de o aruncătură de piatră, și îngenunchind se rugă,

42. Iucărild, Părinte, de voști, să treacă paharul acesta de la mine însă nu vo-l iată, c. a ta să fie.

43. Si i s'a arătat lui inger din cer, întârindu'l pre el.

44. Si lăud într-o nevoimă mai cu deadinsul se regă; și se făcuse stăoarea lui ca peacuri de singur p. c. p. e pământ.

45. Si seculandu-se de la rugăciune, venind cătră ucenici I a

46. Si le-a dîs lor, Ce dormiți? sculați-vă și v' rugăți, ca să nu intrați în îspita!

47. Iar încă grăind el, iată venină multuno, și cel ce se chie-mă luda, unul din cel doi spredioce, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iisus ca să-i sărută pre el.

48. Iar Iisus a dîs lui, Iudo, cu sărutare pre Fiul omului vine!

49. Si ierănd cel ce erau pre lingă el ceea ce vrea să fie, Teu dîs lui, Doamne, lovi-vom cu numea!

50. Si unul dintr-înșii a lovit pre sluga arhierelui, și I' a tăiat lui urechia eaă decăpătă.

51. Iar Iisus răspundând, a dîs, Ia săpăt până aici. Si, înținându-se de urechea lui, l'a vindecat pre el.

52. Si a dîs Iisus celor ce veneau să-l dânsul ar. c. e. or și voivozilor bisericei, și bâtrânilor, Ca la un talhar ați eșt, cu săbi și cu fûști?

53. In toate țilele fiind că sună în biserică, n'ati int. ns mănele asupra mea, și acesta este ceasul vostru și stăpâuirea intuine, eccliu.

54. Si primăd. lui pre el / ați dus, și I' ați băgat în casa arhierelui Iar Petru mergea de departe după dânsul.

55. Si, lăc' id el foc în mylo-
cul cuțiel, și sezen în mijlocul,
a sezen și Petru în mijlocul lor

56. Si vădându'l pre el o slujnică sezenând la foc, și căutând spre el, a dîs, Aceasta a fost cu el.

57. Iar el s'a lepădat de dânsul, lăc' id, Mulere, nu'l ţiști pre el.

58. Si după puțin altul văden-
dul pre el, a dîs, Si tu dintru cătră el, Voi țineți, că eu sunt.
Si eștă Iar Petru a dîs, Omule,

nu sunt.

59. Si trecând ca un ceas, al-
tul se întârzi, dănd, Adevărat, și
și aștepta cu el a fost: că Galilean este.

60. Iar Petru a dîs, Omule, nu
știi ce dîci. Si îndată, încă gră-
ind el, a cantică cocoșul.

61. Si înforecându-se Domnul,
i căută spre Petru. Si și a adus
amulite Petru de cuvîntul Dom-
nului, cum li țîseser lui, Mai în-
ante de ce va cău a cocoșul, de
trei ori te vei lepăda de mușe.

62. Si ieșind afară Petru, a plâns,
c. amar.

63. Si lar bărbatul cel ce ținău
pre Iisus, batjocorind pre el, bă-
tându-l.

64. Si acoperindu'l pre el, îl
loviau preste obraz și l'intre-
bau pie el, țicend, Proorocă, z-
cine este cel ce te a lăvit?

65. Si alte multe auli id, im-
prăvă lui duc ați

66. Si după ce s'a facut țioș,
s'au auzuit bâtrâni norod. aici și
arhierel și cărturarii, și I' ați dus
pre el la soborul lor, țicend,

67. De eștă tu Hristosul? spune
noă. Si, le-a dîs lor, De voia spune
voă, tu vezi ce văde:

68. Si de ră voia întreba, nu
mai vezi răspunde, mai mă vezi
slobod..

69. De teamă vă fi Iad omu-
lui se lăud d' a die ipă puterii lui
Domnedești.

70. Si ați dîs toti. Dar tu eștă

Fiul lui Dumneadeu? Iar el a dîs
dul pre el, a dîs, Si tu dintru cătră el, Voi țineți, că eu sunt.

71. Iar el ați dîs, Ce ne mai
trebuie încă mărturie că nol s-n-
guri am audit din gura lui

Si seculandu-se toată mulțimea
lor, I' ați dus pre el la Pilat.

2. Si ați inceput a l' pîr pre
el, țicend, Pre acesta l' am aflat
răzvrătind neamul, și oprind a
da dajdie Chesaru lui, Mălină-
nte de ce va cău a cocoșul, de
trei ori te vei lepăda de mușe.

3. Iar Pilat l'a întrebat pre el,
țicend, Tu ești Impăratul Iude-
ilor? Iar el răspundând, a dîs lui,
Tu țici.

4. Iar Pilat a dîs cătră arhie-
rel și cătră norod, Nu o vină nu
aflu în omul acesta

5. Iar el mai vîrstos se întă-
rișă, țicend, El întărită norod. aici,
învățând preste toa.ă Iudeca, în-
cepând din Galileea până aici.

6. Iar Pilat aud id de Galileea
a întărit, aici Galilean este omul?

7. Si înțelegând că din ținutul
lui Irod este, l' a trimis pre el
la Irod, fiind și el în Ierusalim
într-acele țile.

8. Si lar Irod vădând pre Iisus,
s'a bucurat foarte că dora de
multă vreme să l' vadă pre el,
pentru că audia multă d' el și
nădejdua și vadă vră un semn
făcându-se de el.

9. Si l' a întrebat pre el cu
cuvinte multe; iar el nume nu l'
a răspuns lui

10. Si stă arhieciul și cărturarii cu dead nsul pîrindu'l pre el.

11. Iar Irod împreună cu osașii săi lat mormântul și riden- du'șii de el și a imbrăcat într'un vesmint luminat, și l'a trimes- iarăși la Pilat.

12. * Si s'au făcut prietenii Pi- lat și Irod într'aceeași dîi unul cu altul, că mai înainte erau în- viajbiți între dôșii.

13. * Iar Pilat chemând pre arhieciul pre boieri și pre norod.

14. A dîs cătră el: "Mi așl a- dus pre omul acesta, ca pre cela ce răzvrătește norodul; și, iată, că înaintea voasă intrebându'șii, nici o vînă n'âm aflat în omul acesta de care pîrși pre el:

15. Ci n'ei Irod: că v'iam tri- mes pre voi la el; și iată, nici un lucru vrednic de moarte este fa- cut de omul.

16. Decei cărândul, și voiu slo- buđi.

17. (N)î nevoie avea să le slo- bodească lor la praznic un vi- novat.

18. Si a strigat totă multimea, dicând, Iea'l pre acesta și ne slo- bodește neă pre Varavva,

19. Care era pentru o zarvă oare-care și ucidere ce se făcuse în cetate, aruncat în temniță)

20. Si iarăși Pilat a grău că- tră el, vînd să slobodească pre Iisus.

21. Iar el striga, dicând, Răs- tignescă'l, Răstignescă'l pre el.

22. Iar el a treia oară a dîs cătră el, Dar ce rîu a făcut a- ceasta? nici o vînă de incartă n'am!

aflat într'u el, deci certându'l pre el, și voiu slobođi.

23. Iar el striga cău glasuri mari, corind să lă răstignescă pre el. Si se întărâu glasurile lor și ale arhieciilor.

24. Decei Pilat a judecat să se facă cerereea lor

25. Si a slobođit lor pre cel aruncat în temniță pentu zarvă și uciderea, pre care il cereau el; iar pre Iisus l'a dat dupre voia lor.

26. Si, când il duceaș pre ei, principind pre un Simon, Chirinean, ce venia din vînă, să pus pre el crucea, ca să o ducă după Iisus.

27. * Si mergea după el mul- time multă de norod, și do mul- tei care l plangeau și se tingauă pentru decesul

28. Si intorecându-se cătră ole Iisus, a dîs, Fieclei Ierusalimului, nu nă plângeți pre mine, că pre voi vă plângesc, și pre fiul vostru

29. Că, iată, vîn dieu, în care vor d'ea, Fericite sănt cele ster- pe, și pantecele care n'au născut, și fiile care n'au aplecat.

30. Atunci vor începe a dîce munților, Cădeți preste noi, și dealurile. Acoperiți-ne pre noi.

31. Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?

32. Si duceaș împreună cu el, și alti doi făcători de reie, să lă piardă

33. Si dacă n'au venit la locul ce se cheamă al Căpăținel, acolo l'a răstignit pre el, și pre fă-

cători de reie, vînd la dreapta, și atul dă stârgă

34. * Iar Iisus d'cea, Părinte împărat, tu ești nu știi ce fac și împărțind hainele lui, așa a lăsat sortă

35. Si sta norolal de privia. Si, își băteau picătura de dânsul și ceră împreună cu decesi ducă. Pre alti a manevrat monumeasă și pre sine însușit, de cetea acestei, Hristosul, alesul lui Dumnezeu cău

36. Si își săcău ris de dânsul și o casă, apropiindu-se, și apă- aducând cele ce se făcuseră, bă- tându'șii plepturile lor, se în- corcăd

37. Si dicând, De cău tu împăratul Iudeelor, măntuește-te pre tine Iosu-șii

38. Si era și scrisoare serioasă dăspărătul cu steauă. I. Ihesu, ș. Icmilnesii, și Evreșii, ACESTA ESTE IMPĂRATUL II DIN OGOR

39. * Iar apoi din tâlharii cel răstignit il holea pre dânsul și- cind. Do esti tu Hristosul, mănu- tește-to pre me și pre-i.

40. Iar răspunând celăl-alt 'i a certat pre el, dicând, Nu te tem, tu, de Dumneții, ca iștă- e căi osii, lă căl'

41. Si noi dupre dreptate; că ce vrednică dupre făptele noastre năam, iar așa suntem în rîu n'a făc n.

42. Si dacea lui Iisus, Pome- nescu-mă, Doamne, când vei veni într-o mîjlocită.

43. Si a d'ea Iisus lui Amu- do tie, Astădi împreună cu mine velii în raiu

44. Si era că la al șeselea ceas, și în trei ore s'a făcut pre-

tot pămîntul până la al noă- lea ceas

45. Si s'a întunecat soarele, și s'a rupt catapetezma biceri- cei primăjorii

46. * Si strigând cu glas mare Iisus, a dîs, Părinte, tu mănele tale încrucișezi dulul i-eu, și, acesea dico, și a dat duhu.

47. Iar vîdind sutasul ceea- ce se făcuse, a slăbit pre Dumnezeu dicând, Cu adevărat omul acesta drept a fost

48. Si tot norodul ce venise împreună la privirea acestei vî- dînd cele ce se făcuseră, bă- tându'șii plepturile lor, se în- corcăd

49. Si stă toti canosoușii lui de departe, și muierile care ve- niseră după el din Galileea, pri- vînd acestea

50. * Si, iată, un bărbat a nume Iosif, sfetnic blind; bărbat luan și urept

51. (Acesta nu se însoțise la sfatul și lăpta lor.) din Arimatea, oraș al Iudeelor; care și el as- tegă într-o răză cu lat bănu căpă-

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53. Si pogorindu'l pre el, lă a înfășurat în gîulgă, și lă pus în mormînt ce era săpat în patră, într-o care nu fusese pu- nici odătă nimeni.

54. Si diminea era vineri, si se lumina spre sunătă

55. Si mergea după el și muierile care veniseră cu dânsul din Galileea, așa vîdut mor- mîntul, și cum sănă trupul

56 Si întorcându-se, așă gătă mirezme și miruci, și sămbătă său odihnăt dupre porură.

CAPITOLUL. XXIV.

1. În *dimineață* cea dîntâi să se săpătă sămână, la măneare adincă, așă venit la mormint, aducând mirezmele cele ce gătiseră, și altele împreună cu ele.

2. Si așă aflat piatra răsturnată de pe mormint.

3. Si întrând, n'așă aflat trupul Domnului Iisus.

4. Si a fost, când se mirau ele de aceasta, și iată, doi bărbătași așă sătături înaintea lor în vestinile strălucitoare.

5. Si înfricoșându-se ele, și plecându-și fețele la pămînt, așă și cătră domnului, Ce căutați pre cel viu ou cel morții?

6. Nu este aici, ci s'a scosat; adică, nu aminte cum a căzut Iisus în Galileea.

7. Deocamdată, Trebuie să se deo lui omului în maliele oamenilor păcătoși, și să se răstignească, și a treia din să invazeze.

8. Si și așă adus aminte de cuvintele lui.

9. Si înorecându-se de la mormint, așă spus acestea toate celor un-spre-dece, și tuturor celor-l-alti.

10. Si era Maria Magdalena și Ioanna, și Maria lui Iacob, și cele-lalte împreună cu densus, care diceau cătră apostoli acestea.

11. Si s'așă parut înaintea lor

ca o minciună cuvintele lor, și nu le credeați pre densus.

12. Iar Petru seculându-se, a alergat la mormint, și plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând, și s'a dus de acolo mărindu-se întru sine de cele care se făcuseră.

13. Si, iată, doi dintru ei mergeau într'aceeași direcție ca să vadă, care era o parte de Ierusalim ca de jesei pește de stadii, al cărui nume Emmaus.

14. Si el vorbiau între sine de tinea și cele ce se întâmplaseră.

15. Si a fost când vorbiau el și se întrebău, și însuși Iisus aproape săzise, mergea împreună cu densus.

16. Iar ochii lor se întineau, ca să nu încunoască pre el.

17. Si a căzut cătră el, Ce sunt ei într-o astfelă de care vă întrebăzi între voi mergând, și sunteți triste?

18. Si răspundând unul, al cărui nume era Cleopa, a căzut cătră el, Tu singur ești nemerito în Ierusalim, și nu stii cele co-s'așă făcut întru el în diclele acestea?

19. Si el a căzut lor, Cine? Iar el a căzut lui, Cela pentru Iisus Nazarineanul, care era bărbat prooroc, puternic în lucru și în cunoscere înaintea lui în immediu, și a tot noroduit.

20. Cum l'așă dat pre el amieră și boerii nostri spre judecată de moarte, și l'așă răstignit pre densus.

21. Iar noi nădejduam că aceea este cel ce va să înbăvăcea

pră Israel, ci cu toate acestea, a treia și este astăzi de când s'așă făcut acestea.

22. Ci, și n-aște mulerii dintr'ale treastre ne au spămaiată pre noi, care așă fost la măneare la mormint.

23. Si neaflând trupul lui, așă venind, dicând, că și vedere de ingeri să fi văzut, căruil căci este el viu.

24. Si s'așă dus unul dintru noi la mormint, și așă aflat așa prenumul și mulerile așă q.s.: Iar pre el nu l'așă văzut.

25. Si el a căzut cătră el, O neaproapești, și zăba-n.cu mină a credo toate căto așă grăbit proorocii.

26. Așă nu trebuia a pătimi acestea Hristos, și a intrat întru sală și?

27. Si începeând de la Moisi și de la loți proorocii, Iliecul lor din toate scripturele cele ce erau pentru el.

28. Si așă apropiat de sală la care mergău; și el se făcea să merge mai departe.

29. Si l'așă indemnăt pre el dicând, Rămâl eu noi: căci cătră sară este, și s'a plecat dicu. Si a intrat să rămâne cu densus.

30. Si a fost când a sedut el cu el, luând pâine, și a blagoslovit, și fringând, a dat lor.

31. Si li s'așă deschis lor ochii și l'așă cunoșteat pre densus; și el s'a făcut nevăzut de densus.

32. Si a căzut unul cătră altul, Așă nu era nimănă noastră ardelenă întru noi, căci erau noi pre

cale, și când ne ticeau scrip-tele?

33. Si seculându-se într'acel ceas, său intors în Ierusalim, și așă aflat adunați pre cel un-spre-dece și pre cel ce erau cu densus.

34. Căruil diceau, S'a scolut Domnul cu adevărat, și s'a arătat lui Simon.

35. Si el păvestea cele ce se făcuseră pre cale, și cum s'a cunscut de densus întru încreerea pănelui.

36. Si acestea grăind ei, și însuși Iisus a statut în mijlocul lor, și a căzut lor, Pacea voă.

37. Iar el spălmându-se și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Si a căzut lor, Ce sunteți turburăți? și pentru ce se suo gânduri în imnile voastre?

39. Vedeți mâinile și picioarele mele, căci însuși eu sunți: pipăiu-mă, și vedeți; că duhul carne și oase n'are, precum me vedeți pre mine având.

40. Si acestea căzând, le a arătat lui mâinile și picioarele.

41. Si încă necredând el de bucurie, și mirându-se, le a căzut lor, Avăi cova de mancare aici?

42. Iar el așă dat lui o parte de peste fruct, și iată, un sagu de mere.

43. Si luându-le înaintea lor a mîncat.

44. Si a căzut lor, Acestea sunt cuvintele care am grăbit cătră vol, încă fiind eu voi, că trebue să se implină toate cele sorise în

1 gea lui Moise, și în prooroci, iar voi ședeți în cetatea Ierusalim, și păru ce veți îmoca ca cu patere de os.

45. Atunci e a deschis mințea lor, ca să înțeleagă scrierile.

46. Si a dîs lor, Așa este scris, și așa trebuie să patumească Hristos, și a treia și să înveze din morți.

47. Si să se propovăduiească într-o mire, și poeantă și erătarea păcatelor într-o neamă, rile, începând de la Ierusalim.

48. Iar voi săntăști mărturiile voiajătoare.

49. Si, iată, eu trimet fără duinț Tatălui meu într-voi.

SFINTA EVANGHELIE

CEA DE LA IOAN.

CAPITOLUL I.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era într-o începută Dumnezeu.

3. Toate printreinsul său făut, și tără din densus nime nu s-a facut ca să fie.

4. Intră densus văză era; și văză era lumeni oamenilor.

5. Văză lumeni intru întunerică luminează și întunericul pre densus nu o a cunoscut.

6. Fostă om trimis de la Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Acesta a venit spre înărtuire, ca să mărturiscească de lumină, ca își să crească în el. 8. Nu era el Lumină, ci fost și el trimis ca să mărturisească de lumină.

9. Era Lumina cea adeverată, care luminează peste tot omul și vine în lume.

10. În lume era și lumea printreinsul său făcut, și lumea pre densus nu l-a cunoscut.

11. Intră ale sale a venit și al ei printreinsul nul a primit.

12. Iar căpătă a primit pre densus le a dat lor stăpânire ca să se facă filii ai lui Dum-

neșeu, adică celor ce cred întru celu ce strigă în pustie, îndrepătați cădea Dumnezeu și preoții a lui.

13. Cări nu din sânge, nici din postă trupească, precum din postă bărbătească, ci de la Dumnezeu sănăscut.

14. Si Cuvântul trup să făcut, și s'a sălașluit într-o noi (și am văzut slava lui, slavă ca unul nașsout din Tatăl,) plin de har și de adevăr.

15. Si Ioan mărturisiră pentru densus, și striga, grăind, Aceasta era pentru care am dîs, Cel ce după mine vine, mai înainte de mine s'a făcut că mai întâi de mine a fost;

16. Si din plinirea lui noi loșii au luat, și l-au peșteri har.

17. Ca legea prin Moisi s'a dat, iar harul și adevărul prin Iisus Hristos s'a făcut.

18. Pre Dumnezeu numenul lui și a văzut nici edinioară; cel unul nașsut Ful care este în sinul Tatălui, acela a spus.

19. Si aceasta este mărturia lui Ioan, când a trimis Iudei în Ierusalim preotul și Lev și că să-l întrebă pre densus, Tu cine ești?

20. Si a mărturisit, și n'a săgăduit; și a mărturisit, Nu sunt eu Iisus Hristos.

21. Si l'a întrebat pre densus, Ce dar? Ilie ești tu? Si a dîs Nu sunt. Proorocul ești tu? Si a răspuns, Nu.

22. Deci aș dîs lui, Cine ești? ca să dăm răspuns celor ce ne au trimis pre noi. Ce dci de mine insă?

23. El a dîs, Eu sunt glasul

celu ce strigă în pustie, îndrepătați cădea Dumnezeu și preoții a lui.

24. Si trimisă erau oii. Fărcăi

25. Si l'a întrebat pre densus, și l'a dîs mi, Pe nici eu dar botez, dacă nu ești Hristosul nici încă prooroc.

26. Răspunsa lor Ioan, grăind, Iată botez cu apă iar în acel locul vostru să, pre care voi nu l'știști;

27. Aceasta este cel ce vă dă, pa mine, care mai înainte de mine s'a făcut, cărora nu sunt vrednic să-i deosebesc cureaua înăltăminte lui.

28. Aceasta s'a făcut în Vătavara de ceea parte de lordan, unde era Ioan botezând.

29. A două și vede Ioan pre Iisus venind către densus, și dice, Iată Mielul lui Dumnezeu, care redică păcatul omului.

30. Acesta este pentru care eu am dîs. După mine vă buhai care înainte de mine s'a făcut că mai întâi de mine a fost.

31. Si eu nu l'am sătuit pre el o, ca să se arăte lui Israel, pentru acesta am venit eu că să botezand.

32. Si a mărturisit Ioan, dicând, Am văzut Dumhal ca un porumb pogorindu-se din cer, și a rămas preste densus.

33. Si eu nu l'am sătuat pre el ci cela ce m'a trimis pre mine să boteze cu apă, acela, 'mi a spus, Peste care vei vedea Dumhal pogorindu-se, și rămâind

IOAN, II.

preste densusul, acela este care bo-tează cu Duh Sfînt.

34. Si ești am vădut, și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. " A doa și iarăști Ioan, și din ucenicii lui doi;

36. Si căutând la Iisus care umbla, dice, Iată Mielul lui Dumnezeu.

37. Si l-au audiat pre el cel doi ucenici grămd, și au mers după Iisus.

38. Iar întorcându-se Iisus, și vădându-l pre el mergând după el, a dîs lor, Ce căutați? Iar el au dîs lui, Ravvi, încă se dicea tuncindu-se, Invățătorul, unde lăcașul?

39. A dîs lor, Văzăți și vedeați. Au venit și au vădut unde lăcașele, și la ei au rămas în loca aceea; și era ca la al deceselor oas.

40. Si era Andrei, fratele lui Simon Petru unul din cel doi cari au duscă de la Ioan, și mersese să după densusul.

41. A aflat acesta înțețu pre Simon fratele său, și l-a dîs lui, Am aflat pro Mesia, ce se întâlnește, Hristos.

42. Si l-a adus pro densusul către Iisus. Si căutând la el Iisus, a dîs, Tu ești Simon fecio-rul lui Iona! tu te vezi chioma Chiar și te tilcusește, Petru.

43. " A doa și a vrăt Iisus să meargă în Galileea, și a aflat pre Filip, și l-a dîs lui, Vino după mine.

44. Si era Filip din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru

45. A aflat Filip pre Natana î și dîse lui, Pentru care a scris Moisi în lege și proorocii, am aflat pre Iisus fiul lui Iosif, care este din Nazaret.

46. Si a dîs Natana î Iul, Dumnezeu poate și ceva bun? Dice Filip lui, Vino și vezi.

47. A vădut Iisus pre Natana î venind către densusul, și a dîs pentru densusul, Iată cu adevărul Israilean, intru care violescun este.

48. Dîs-a Natana î lui, De unde mă cunoști? Răspuns-a Iisus și l-a dîs lui, Mai înainte până a nu chiama pre tine Filip, fiind tu sub smochin, te am vădut.

49. Răspuns-a Natana î și l-a dîs lui, Ravvi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Împăratul lui Israile.

50. Răspuns-a Iisus și l-a dîs lui, Pentru că am dîs ție, că te am vădut sunt smochin, creștin-mari de căt accesarea vei văde.

51. S. Ia dîs lui, Amen, amen, grăsesi voă, De acum vezi vedea cerul deschisându-se, și pre ingeri lui Dumnezeu sunindu-se și pogorindu-se preste Fiul omului

CAPITOLUL II.

Si a treia și nuntă s'a făcut în Cana-Galileei; și era numărul Iisus acolo.

2. Si a fost chemat și Iisus, și ucenicii lui, la nuntă.

3. Si sfârșindu-se vinul, dice numărul lui Iisus către densusul, Vin nu au.

IOAN, III

4. Dîce el Iisus, Ce este mie și ție, muiere? încă n'a venit ceasul meu.

5. Dîce mama lui slugelor, Oi ce va dîce voă, faceti!

6. Si erau acolo sese vase de piatră, puse după curătenie ludeilor, care luau căte două sau trei vedre.

7. Dîce lor Iisus, Umpleți vasele de apă. Si le au umplut până sură.

8. Si dîce lor, Scoateți acum, și aduceți nunului. Si l-au adus.

9. Si după ce a găsit nunul apă ce se lăcuse vin, și nu știa de unde este: iar slugele cari se soseaseră apă și lăcau; strigă pre nuntele număr.

10. Si dîse lui, Tot omul înțețu vinul cel bun pune; și dacă se imbașă, atunci cel mal prost, far tu al tănut vinul cel bun până acasă.

11. Aceasta a făcut incepătura minunilor Iisus în Cana-Galileei, și s'a așănt slava sa, și au credut întru el ucenicii lui.

12. " După aceasta s'a pogorit în Capernaum, el, și mama lui, și frații lui, și ucenicii lui; și acolo au sedut nu în ilte dile.

13. " Si erau aproape pastele Iudeilor, și s'a suț Iisus în Ierusalim,

14. Si a aflat în biserică pre cei ce vindeau boală și ci și porumb, și pre schimbătorii de banii ședind.

15. Si făcând bucurie de strelan-guri, pre toți l-a scos din biserică, cile și boala; și schimbăto-

rii a vărsat banii, și mesele-le a resturnat;

16. Si color ce vine deasupra rumbi le a dîs, Luate acestea de aci; și nu faceți casa Tatălui meu casă de negășatorie.

17. Si l-au adus aminte ucenicii lui că este soris. Rivna casă tale m'a mâncat pre mine.

18. " Răspuns-a Iudei și l-au faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus și a dîs lor, Stricăți biserica aceasta, și în trei dile o voi redică.

20. Si l-a dîs Iudei, În patru-deci și șase ce ani n'a zidit biserica aceasta, și tu în trei dile o vel redică?

21. Iar el dîcea pentru biserică trupul său.

22. Pentru aceasta când s'a scusat din morți, și l-au adus aminte ucenicii lui că acerata dîcea lor; și au crezut scriptură, și cuvântul care dă sece Iisus.

23. Si când era în Ierusalim la praznicul pastelor, mulți să creștin, intru numele lui, vălind semnoale lui cele ce făcea.

24. Iar însuși Iisus nu se încredința pre sine lor, pentru că el știa pre toti.

25. Si n'avea trebuință ca cineva să mărturiască pentru om; că el știa ce era în om.

CAPITOLUL III

Si era un om din Farisei, Nici codim numele lui, boala al Iudeilor

2 Acești a venit către Iisus spus voă, și nu credești, cum de moartea, și l-a dîs lui, Ravvi, sătum că de la Dumnezeu ai venit invățător, că tu mereu nu poate aceste semne să facă, care tu își de ru va fi Dumnezeu cu dênsul?

3 Răspuns-a Iisus și l-a d.s lui, Am n., amn, grăesc tie, De nu se va nasc oineva de sus, nu va părea vedea împărătiea lui Dumnezeu.

4 D.cs către el Nicodim, Cum poate omul să se nască dinnd? și ducădoră poate a doar ocară să intre în pantecele măcel sale, și să se nască?

5 Răspuns-a Iisus, Amin, amn, grăesc tie, De nu se va nască oineva din apă și din Duh, nu și pu en să u re intră împărătiea lui Dumnezeu.

6 Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

7 Nu te mira căci am dîs tie, Se oade voă a vă naște de sus.

8 Vîntul undo voește suflare, și glasul lui audă, dar nu stă de unde vine, și unde merge; aşa este tot care este născut din Duhul.

9 Răspuns-a Nicodim și l-a dîs lui, Cum pot să fie acestea?

10 Răspuns-a Iisus și l-a d.s lui, Tu ești invățător lui Israel și acestea nu te știi?

11 Amin, amn, grăesc tie, Nol ce șt. m grăim, și ce am vădut mărturism, și mărturia noastră nu o primisți.

12 Dacă cele pământești am

Iisus spus voă, și nu credești, cum de voiu spune voă cele cerești, veți crede?

13 Și numenii nu s'a sunt în cer, fără numai cel ce s'a pogorit din cer, adecă Fiul omului care este în cer.

14 7 Si precum Mo.s. a înălțat șer, le în pustie, așa se cad, a se înălța Fiul omului.

15 Ca tot cel ce crede intru el să nu pără, ei să răba viață vecină.

16 7 Că așa a iubit Dumnezeu lumea, că și pre Fiul sănă cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede intru el să nu pără, ei să aibă viață ve înca.

17 Că n'a trimis Dumnezeu pre Fiul sănă în lume ca să încerce lumea, ci ca să se mantuiescă lumea prin el.

18 7 Cela ce crede intru el nu se judecă, și ceea ce nu crede, iată este judecat, că n'a crezut înnumărul celul unu-născut Fiul lui Dumnezeu.

19 Iar aceasta este judecat, că lumina a venit în lume, și au iubit oamenii mai mult întunericul de căt lumina, că erau saptele lor rele.

20 Că tot cela ce face rele urește lumina, și nu vine la lumina, ca să îu se vădeasca lucrurile lui.

21 Iar cela ce face adevarul vine la lumina, ca să se arăte lucrurile lui, că întru Dumnezeu sunt lucrate.

22 7 După acestea a venit

Iisus și ucenicii lui în pământul

Iudeei, și acolo petreceau cu el și Ioteza

23 7 Si era și Ioan botezând în Enon aproape de Sâlm, că era aco.o ape multe și vel. și botezău

24. Că încă nu era Ioan închis în temniță.

25 7 Si a fost întrebare de ucenicii lui Ioan cu ludei pentru curățenie.

26 Si au venit către Ioan, și l-a dîs lui, Ravvi, cel ce era cu moie de cera parte de lordei, pentru care tu ai înălțat istă, el boteză, și toți merg către dênsul

27. Răspuns-a Ioan și a dîs, Nu poate omul lua nimic, de nu va fi dat lui din cer.

28 Voi înșivă mărturismul pentru mine, că aia q.s. Nu sunt eu Hristosul, ci cum că sunt trimis înaintea acela.

29. Cela ce are mireasă mir este; iar prietenul mirelui care stă și l'ascultă pre el, cu bucurie se bucură de glasul prietenului de cătă bucurie a mea să așa impun.

30 Aceluia se cade a crește, iar m.e a mă încesora.

31. Cel ce vine de sus d'asupra tutelor este; cel ce este de pe pămînt pămîntul este, și de pe pămînt grăeste, cel ce vine din cer d'asupra tutelor este.

32. Si ce a vădit și a audit, aceea mărturisește; și mărturie lui nimeni nu o primește

33. Cela ce primește mărturia

lu, a pecetunit, ea Dumnezeu adevărat este

34. Că pre care a trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu grăeste; că nu cu măsură dă Dumnezeu în. il

35. Tatăl iubestă pre Fiul, și toate le a dat în mâna lui.

36 Cela ce crede înca Fiul are viață vecină; iar cea ce nu ascultă pre Fiul, nu va vedea viață, ei mân ea lui Dumnezeu va rămânea preste el

CAPITOLUL IV.

Deoic dacă a înțeles Domnul că aui audit Fariseii că Iisus mai mulți ucenici face și boteză de căt Ioan,

2. (Măcar că însuși Iisus nu boteză, ci ucenicii lui)

3. A lăsat Iosefa, și s'a dus iarăși în Galileea

4. Si trebuia să treacă el prin Samara.

5. Deoic a venit în cetatea Sămariel, ce se ch.eamă Sihar, a-precăde de locul care a dat lacrimi lui Iosif fiului său

6. Si era acolo putul lui Iacob, iar Iisus, ostentat fiind de călătorie, sedea așa la put și era ca la al seselen ceară.

7. A venit o mulere din Sămăria să fie apă; Vis-a el Iisus, Dă-mi să beaud.

8. (Că ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere hrana.)

9. Deoic a dîs i.i mulerei sămăreancă, Cum tu, Iudeu fiind, cer de la mine să bel, mulere sămăreancă fiind eū că na

IOAN, IV.

se amesteca Iudei cu Samarieni.

10. Răspuns-a Iisus și "I a dîs el, De alii și stiuț darul lui Dumnezeu, și cine este cel ce dă păcere, Dămă să bădă; tu al fi cerut de la dânsul, și îl ar fi dat te apă vie.

11. Dîsa-a lui mulerea, Doamne, nici eu cu ce se poate apă, și putul este adino; de unde dar ai apă cea vea?

12. Au doară tu mai mare ceeaștă de căt lacră părintele loru care te a dat moață păcată a cesta, și el însuși dintr'insulă băut, și filii lui, și debitoacele lui.

13. Răspuns-a Iisus și "I a dîs el, Tot cel ce va bea din apă și-așteaptă înșelăjiră!

14. Iar cel ce va bea din apă care ed voiuă da lui, nu va înseta în veac; ci apă, care ești voiuă da lui, se va face întru dânsul izvor de apă săltătoare întru viață vechiină.

15. Dîsa-a cătră dânsul mulerea, Doamne, dămă acăstă apă, ca să nu mai însetezi, nici să mai vînă nici să scot.

16. Dîsa-a el Iisus, Mergi, și ohieamă pre bărbatul tău, și vino aci!

17. Răspuns-a mulerea și "I a dîs lui, N-am bărbat. Dîsa-a el Iisus, Bine ai dîs că n'ai bărbat:

18. Că cumă bărbatul nă avut, și acum pre care alii nu îl este pe bărbat aceasta adevărat at grăbit.

19. Dîsa-i mulerea, Doamne, văd că prooroc ești tu

20. Părtășii noștri în muntele acesta s'au închinat și voi diceți, că în Ierusalim este locul unde se cade a se închina.

21. Dîsa-a el Iisus, Mulere, credere mie, va veni vremea, căci înloci în muntele acesta, nici în Ierusalim, ve vezi închină Tatălui.

22. Voi vă închluă și căruia nu știu; noi ne închinăm căruia știm, că manuirea din Iudei este.

23. Că și voi vremea, și acum este, când închinătorii celor adevărați se vor închină Tatălui cel dulcă și cu adevărat: că Tatăl acest fel caută să fie cel ce se închină lui.

24. Duh este Dumnezeu; și cel ce se închină nici cu drapel și cu adevăratul se cade să se închine.

25. Dîsa-i lui mulerea, Sună că va veni Mesia, care se chocămă Iisus și îndrăznești să veni acela, va spune noastră totale.

26. Dîsa-a el Iisus, Eu sună, cela ce grăște cu tine.

27. "Si atunci ați venit ușerind lui, și se mirați că cu mulerea grăia: însă nimănii nu 'I a a dîs, Ce cauți? sau, Ce grășești cu dănsa?

28. Iar mulerea a lăsat ciatura sa, și a mers în cetate, și a dîs oamenilor:

29. Veniți de vedeți om, care 'mă a spus mie toate căte am făcut nu cunosc acesta este Hristos!"

30. Deoții au eşit din cetate, și veniseră cătră dânsul

31. "Iar între acestea îl rugău

IOAN, IV

pre dânsul ușerind, grăind, Rayvi, mânancă.

32. Iar el a dîs lor, Eu mânca care am a mânca, care voi nu știu.

33. Iar ușenicii grădui între dânsul. Nu cumva 'I a adus lui cineva să mânânce?

34. Dîsa-a lor Iisus, Mâncarea mea este să fac voia celul ce m'a trimis pre mine, și să săvârșesc lucru'l lui.

35. Ați nu voi diceți, Că încă patru lunii sunt, și secerișul va veni? iată, dîc voă, Rădecați ochii vostră, și vedeți holdele; că sună altre și re-seceriș arun.

36. Si celă ce seceră plăti ieș, și adună roadă în viață vecină: că să se buoure d'imprenă și că ce sămână și cei ce seceră.

37. Oa iată, aceasta este cuvențul adevărat, Altul este cel ce sămână, și altul cel ce seceră.

38. Eu vă am trimes pre voi să seceră, unde voi nu văți osteni: altii să'au ostenit, și voi ați intrat întru osteneala lor.

39. "Iar din cetatea aceea mulți din Samarineni au credut într-o lăză cuvențul mulerei, care mărturisă. El m'a spus mie toate căte am făcut.

40. Deci după ce ați venit la dânsul Samarineni, îl rugău pre el că să rămâne la dânsul: și a rămas acolo doă zile.

41. Si mult mai mulți au credut per într-o cuvențul lui.

42. Si mulțumit deacea, De acum nu pentru vorba ta credem că înșine am auzit, și știm că a-

cesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii.

43. "Iar după cele două zile a est de acolo, și a mers în Galileea.

44. Că insuși Iisus a mărturisit, că prooroc în patria sa cinstea nu are.

45. Si când a venit în Galileea, 'I a primit pre dânsul Galileeani, șiind că ați fost văzut toate căte a făcut în Ierusalim la praznic: că și el ați fost venit la praznic.

46. Si a venit Iisus iarăși în Galileea, unde a lăsat apă în vin. Si era un om împăratesc, și căruia fiu era bolnav în Capernaum.

47. Aceasta aujind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, a mers la el, și 'I ruga pre dânsul că să se pogoare și să rămăduiescă pre fiul lui: că vrea să moară.

48. Iar Iisus a dîs cătră el, De nu veți vedea semne și minuni, nu veți crede.

49. Dîsa-a cătră el omul cel împăratesc, Doamne, pogoară-te mai înainte pînă a nu mori fiul meu.

50. Dîsa Iisus lui, Mergi; fiul tău viu este. Si a credut omul cuvențului care a dîs Iisus lui, și s'a dus.

51. Si iată pogorindu-se el, slujele lui 'I a intimpinat pre el, și 'I a spus, dicând, Final tău este viu.

52. Deci și întreba pre el de ceasul întru care 'I a fost mai bine. și 'I ați dîs lui, Eri în cea-

IOAN, V.

sul al șaptelea lău lăsat fri-
gurile.

53. Deci a cunoscut tatăl că
în casul acela a fost, în care a
diz Iisus lui, Fiul tău viu este :
și a credut el, și casa lui toată.

54. Acesta este iarășial doilea,
semn ce a făcut Iisus, venind
din Iudeea în Galileea.

CAPITOLUL V.

După acestea era praznicul lu-
deilor; și s-a suiat Iisus în Ie-
rusalim.

2. Și este în Ierusalim scăldă-
toarea oilor, care se chieamă
Fecioarele Viteză, cu căpătăvare
acădu.

3. Intr-acele zăcea multime
multă de bolnavi, orbi și îopi,
încăși, astăziând mușcarea apel.

4. Că înger la vreme se po-
goria în scăldătoare, și turbura
apa : și care intra înțeiu după
turburarea apel se făcea sănătos
orl de ce boala era ținut.

5. Si era scolo un om, trei-
deci și opt de ani având în
boală.

6. Pre acesta văzându-l Iisus
zăcând, și cunoscend că iată
multă vreme avea în boala sa,
"I a diz lui, Voiești să fi sănătos?"

7. Răspuns-a lui boinvul,
Ioan, om n'au, ca dacă se
va turbura apa, să mă bage în
scăldătoare deci până când merg
eu, altul înaintea mea se po-
roară.

8. Diz-a Iisus lui, Scaloă-te,
iea și patul tău, și umbă.

9. Si îndată să făcut sănătos

omul, și 'și a luat patul său, și
umbă: și era într-acea să
sămătă.

10. " Deci dicea îl Iudeil celul
vindecat. Sămătă este : nu se
cade tie a 'tălu patul

11. Răspuns-a lor, Cela ce m'a
iacut sănătos, acela 'm' a d.,
iea și patul tău, și umbă.

12. Deici 'l au întrebat pre el,
Cine este omul acela ce 'tălu d.,
iea și patul tău, și umbă?

13. Iar 'cel vindecat nu știa
cine este : că Iisus se dedese în
laturi, norod fiind într-acel loc.

14. După aceea 'l a aflat pre
el Iisus în lăsecă, și 'l a diz
l., Iash că te al făcat sănătos,
de acum să nu mai pacătuești, că
nu 'și fie și ceva mai rău.

15. A mers omul acela, și a
vizitat Iudeilor, că Iisus este cel
ce 'l a făcut pre deșul sănătos.

16. 'l peștui acela gomău
Iudeil pre Iisus, și 'l călăudă pre
el să 'l omoare, că acestea făcea
sămătă.

17. " Iar Iisus a răspuns lor,
Tatăl meu până acum lucrează,
și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai
virtos călăută Iudeil pre el să 'l
omoare, că nu numai deslegă
sămătă ci și pre Dumneșteū
dicea că 'l este Tată, informa pre
sine făcându-se cu Dumneșteū

19. Deci a răspuns Iisus și a
diz lor, Amin, amin, grăesc voă,
Nu poate Iuu să facă de la sine
nimic, de nu va vedea pre Tată
făcând : că cele ce face el, aee-
lea și Fiul asemenea face.

20. Că Tatăl năștește pre Fiul,

și toate arată lui care le face el,
și mai mari lucruri de căt aces-
tea va arăta lui, ca voi să vă
mirăți.

21. Că precum Tatăl scoală
pre morți, și 'l înviază; așa și
Fiul pre carii voește și înviază.

22. Că Tatăl nu judecă pre
nimeni, ci toată judecata o a dat
Fiului.

23. Ca toți să cinstească pre
Fiul, precum cinsteso pre Tatăl.
Cel ce nu cinstește pre Fiul nu
cinstește pre Tatăl care 'l a tri-
mes.

24. Amin, amin, grăesc voă,
Cela ce ascultă cuvintele mele,
și crede celul ce m'a trimes pre
mine, are viață vecină, și la
judecătu nu va veni; ci s'a mu-
tat din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăesc voă,
Vine ceasul, și acum este, când
mortii vor audii glasul Fiului lui
Dumneșteū: și carii vor audii vor
invia.

26. Că precum Tatăl are viață
întru sine; așa a dat și Fiului
viață să aibă întru sine;

27. Si stăpânire 'l a dat lui, și
judecata să facă, căci Fiul al
omului este.

28. Nu vă mirați de aceasta :
că vine ceasul, întru care toți
cel din morminturi vor audii gla-
su lui!

29. Si vor egi, cel ce așă făcut
cele bune, întru invierea văței,
iar cel ce așă făcut cele rele,
întru invierea osindură.

30. Nu pot să facă să de la
mine n'mă, precum așă u-
deci, și judecata mea dică, să ieă

IOAN, V.

este, pentru că nu eau voia
mea, ci voia Tatălui celul ce
năște.

31. De mărturisesc eu pentru
mine, mărturiea mea nu este
adevărată.

32. " Altul este cel ce mărtu-
riseste pentru mine; și știu că
adevărată este mărturiea care
mărturisește pentru mine.

33. Voi atî trimes către Ioan,
și a mărturisit adevărul.

34. Iar eșu nu de la om ieau
mărturie: ci acestea grăesc, ca
vol să vă mănu.

35. Acela era facile care ardea
și lumina: iar vol atî voit să vă
veseliști la un ceas întru lumina
lui.

36. " Iar eșu am mărturie mai
mare de căt a lui Ioan: că lu-
crurile care m'au dat mie Tatăl
ca să le săvârșesc pre ele, aces-
te lucruri care că tac, mărtu-
risesc pentru mine, că Tatăl m'a
trimes.

37. Si Tatăl care m'a trimes,
acela a mărturisit pentru mine.
N'ci glasul lui atî așă vor
odăti, nici chipul lui atî veoț
rămând întru vol: că pre care
a trimes ei, acestuia vol nu ore-
deți.

38. Si cuvântul lui nu 'l aveți
ramând întru vol: că pre care
a trimes ei, acestuia vol nu ore-
deți.

39. " Cercăți scripturele ; că
vol vi se pare într-o de lăție a
avea viață vecină: și aceleia
sunt cele ce mărturisesc pentru
mine.

40. Si nu vo'ți să veniți către
mine n'mă, ca viață să aveți.

41. Dăvă d: la oameni nu

IOAN, VI.

42. Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnezeu n'aveți întru voi.

43. Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu mă primiști pre mine: de va veni altul întru numele său, pre acela veți primi.

44. Cum puteți voi să credeți, slavă unul de la altul îluând, și pre slava cea de la singur Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară că eu voiu piri pre voi la Tatăl: este ocazie de vă prestează pre voi, Moisi, spre care voi atât nădăjdui.

46. Că de atât fi crezut lui Moisi, atât fi crezut și mine: că pentru mine acela a scris.

47. Iar dacă scripturelor acelui nu credeti, cum cuvintelor mele veți crede?

CAPITOLUL VI.

După aceasta s'a dus Iisus de pe partea de marea Galilee care este a Tiberiadei

2. Si a mers după densus norod mult, căci vedea în semnele lui care făcea la cel bolnavi.

3. Si a sun în munte Iisus, și acolo a sejuit cu ucenicii săi.

4. Si erau apări pe păstele, praznicul Iudeilor.

5. Deci redicându-se Iisus ochii, și văzând că mult norod vine la densus, dice cătră Filip, De unde vom cumpără pâine, ca să mânânce acestia?

6. Iar aceasta dicesc ișpitind pre el, că înșuști săia ec viață să facă.

7. Răspuns-a Filip lui, De doă-

sute de dinari pâine nu le va ajunge lor, ca fiecare dintr-înșii căte puțin să lea.

8. Grăt-a lui unul din ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru,

9. Es-o un copil acela, care are cinci pâini de orz, și doi pești. Că acestea ce sunt la atâtia?

10. Si a dîs Iisus, Facești pre oameni să sagădă. Si era iarba multă într-acel loc. Deci aș se-ndut băbașil, cu numărul ca la cincii mil.

11. Si a luat pâinile Iisus, și mulțumind, a împărțit ucenicilor, iar ucenicilor celor ce ședeați; și ajideră și din pești căt așa vrut el.

12. Iar dacă s'a săturat, a dîs ucenicilor săi, Adunați sărămăturele ce așa prisosat, ca să nu se pără ceva.

13. Deci a adunat, și așa umplut două-spre-șase coșuri de sfărâmăuri din care pâni de orz, care așa prisosat celor ce așa mânăcat

14. Iar oamenii aceia văzând semnul care a făcut Iisus, dăruau, Acesta es-o cu adevărat Proorocul cel ec va să vie în lume

15. Deci Iisus cunoșcând că vor să vie și să-l apucă pre el ca să-l facă împărat, s'a dus iarăși în munte el singur.

16. Si dacă s'a făcut sără, să așa pogorit ucenicii lui la mare,

17. Si intrând în corabie, mergeau de ceea parte de mare la Capernaum. Si iată întuneric

IOAN, VI.

ea a făcut, și nu venise cătră el rea cea peritoare, ci peptru mânărcarea aceea care rămane spre viață veclnică, care Fiul omului va da voă: că prea-cesata îl a peceluit Dumnezeu Tatăl.

18. Si marea s'a redcat, vînt mare suflând

19. Deci venind el ca la doă-deci și cinci sau trei-deci de stadii, văd pre Iisus umbărând pre mare, și apropiindu-se de corabie: și s'a înfricoșat.

20. Iar el a dîs lor, Eu sunt; nu vă temeți.

21. Deci voiau să-l iea pre el în corabie: și îndatăși corabiea a sosit la pământul la care el mergeau.

22. A doa dîl, norodul care sta de ceea parte de mare văzând că altă corabie nu era acolo, fără numai una întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci numai singurul ucenicul lui s'a dus;

23. Iar alte corăbii au venit de la Tiveriada aproape de locul unde așa mânăcat pâinea, mulțumind Domnul :

24. Deci dacă a văzut norodul că Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, așa intrat și el în corabie, și așa mers în Capernaum, căutând pre Iisus.

25. Si sfârșind pre el de ceea parte de mare, îl așa dîs lui, Ravvi, când ai venit aici?

26. Răspuns-a Iisus lor și a dîs, Amin, amin, grăesc voă, Nu căutați pre mine, nu pentru că atât văzut semne, ci pentru că așa mânăcat din pâine, și v'atî săturat.

27. Lucrați nu pentru mână-

nu ca să fac voia mea, ei voia celul ce m'a trimes pre mine.

39. Si aceasta este voia Tatului celui ce m'a trimes pre mine, ca tot ce el a dat mine să nu pierd dintr'insul, ci să l'inviez pre el în diaoa cea de apoi.

40. Si aceasta este voia celui ce m'a trimes pre mine ca tot cines vede pre Fiul, și crede intru el, să albă viață vecinică; și eu îl voiță invia pre el în diaoa cea de apoi.

41. Deci cărtișă Iudei pentru el, că a dîs, Eu sunt pâinea ce s'a pogorit din cer.

42. Si diceau, Aū nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, căruia suntem îi prețută? și prenuma sa? dar cum dice el, M'am pogorit din cer?

43. Deo! răspuns-a Iisus și a spus lor, Nu cărtișă între voi.

44. Nimeni nu poate să vie cătră mine, do nu l'va trage pre el Tatăl cel ce m'a trimes pre mine; și eu îl voiță invia pre el în diaoa cea de apoi.

45. Este scris în prooroci, Si vor fi toți invățați de Dumnezeu. Deci tot cela ce ande de la Tatăl, și se învăță, vine cătră mine.

46. Nu doară că pre Tatăl îl a vedut cineva, fără numai cela ce este de la Dumnezeu, acela a vădit pre Tatăl.

47. Amin, amin, grăesc voă, Cela ce crede intru mine are viață vecinică.

48. Eu sunt pâinea vietei

49. Părinții voștri aū mâncau atunci *acestea* aū dîs, Greu este cuvențul acesta; cine poate mânca în pusule, și aū murit.

50. Aceasta este pâinea care se să l'audă pre el?

pogoară din cer, ca să mânânce cineva dintr'insa, și să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a pogorit din cer do va mânca cineva din pâinea aceasta, va fi viu în veci și pâinea care ești voi da, trupul meu este, pre care îl voi da pentru viață lumiei.

52. Deci se pricău între sine Iudei, deci, Cum poate acesta să și tee noă trupul să l'mâncăm?

53. Si a dîs lor Iisus, Amin, am, grăesc voă, De nu vei mânca trupul Fiului omului, și nu vei bea sângele lui, nu vei avea viață intru vol.

54. Cela ce mânâncă trupul meu, și bea sângele meu, are viață vecinică; și ești îl voiță invia pre el în diaoa cea de apoi.

55. Cela trupul meu cu adevarat este mâncare, și sângele meu cu adevarat este băntură.

56. Cela ce mânâncă trupul meu, și bea sângele meu, intru mine petrece, și cău intru el.

57. Prețută m'a trimes pre mine Tatăl cel viu, și eu viez prin Tatăl. și cela ce m'e mânâncă pre mine, și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care din cer s'a pogorit nu preculă aū mâncaț manna părinții voștri, și aū murit: cela ce va mânca pâinea aceasta va fi viu în veci.

59. Acestea a dîs în sinagogă, învățând în Capernaum

60. Deci mulți din ucenicii lui,

audind *acestea* aū dîs, Greu este cuvențul acesta; cine poate

mânca în pusule, și aū murit.

61. Iar Iisus stund întru sine că cărtesc pentru aceasta ucenicii lui, a dîs lor, Aceasta vă suntește pre voi.

62. Dar de vești vedea pre Fiul omului sundu-se unde era mai înăuntru.

63. Duhul este care face viu; trupul nu folosește nimic; grajdurile care cărăse voă, duh sunt, și viață sunt.

64. Ci sunt unii din voi caru nu cred. Că știa dintru început Iisus caru sunt cel ce nu cred, și care este cela ce vrea să-l vinđă pre el.

65. Si d.cea, Pentru aceasta am dîs voă, că nimeni nu poate să vie la mine de nu va fi dat lui de la Tatăl meu.

66. * D.etr'această vreme mulți din ucenicii lui s'au întors în apol, și numal umbrai au dênsul.

67. Deci a dîs Iisus celor dol-spre-dece, Aū doară și voi voiță să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru lui, Doamne, la cine ne vom duce? cuvinte ale vietel vecină ce al

69. Si noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celul viu

70. Răspuns-a lor Iisus, Au nu aū pre voi căi dol-spre-dece în am ales, și unul din voi diavol este?

71. Si dicea de Iuda al lui Simion Iscaroteanul, că acela vrea să l'vinđă pre el, unul find din căi dol-spre-dece.

S. umbra Iisus după acestea în Galileea, că nu voia în Iudeea să umble, că l'căuta pre el Iudei să cunoare.

2. Si era aproape praznicul Iudeilor, infligerea corturilor.

3. Deci aū dīs cătră dēnsul frații lui, Trezi de aci, și mergi în Iudeea, că și uenit tēl să vadă lucrurile care faci.

4. Că nimeni intru ascuns face ceva, și căută să fie el la arătare. Dacă faci acestea, arătă-te pre tine lumei.

5. Pentru că nel frații lui nu credau într'insul.

6. Deci a dîs lor Iisus, Vremea mea încă n'a sosit; iar vremea voă-tă tot dea una este gata.

7. Nu poate lumca să vă urească pre voi; iar pre mine îmă urește, pentru că ești mărturisesc de dēnsa, că lucrurile ei sunt reale.

8. Voi suiti-vă la praznicul acesta; ești încă nu mă suiu la praznicul acesta; căci vremea mea încă nu s'a împliat.

9. Si acestea dicând lor, a rămas în Galileea

10. * Si dacă s'au suit frații lui, atunci și, și s'a suit la praznic, nu de față, ci cam pre ascuns.

11. Iar Iudei l'căuta pre el la praznic, și diceau, Unde este acela?

12. Si cărtire multă era pentru dēnsul între noroade; că unii diceau, Bun este; iar altii diceau, Nu, ci amăgesc norodul.

13. Însă nimeni de față nu

IOAN, VII

grăea de dênsul pentru frica Iudeilor.

14. "Iar înjunătățindu-se praznoul s'a suit Iisus în biserică, și învăța.

15. Si se mirăd Iudei dicând, Cum știe acesta carte, nesfînd învățat?

16. Deci a răspuns lor Iisus, și a dis, A mea învățătură nu este a mea ci a celui ce m'a trimis pre mine.

17. De vă voi cineva să facă voia lui, va cunoaște din învățătură de este de la Dumnejed, sau cără ești de la mine și rădesc.

18. Cela ce grăește de la sine, slava sa caută; iar cela ce caută slava celor ce l-a trimis pre el, astăzi alevărăt es, și neîncăpătate nu este întru dênsul.

19. Añnu Moisi vă dat voă legea, și nimeni din voi nu face legă? Ce nă căutați să mă omorî?

20. Răspuns-a norodul și a dis, Drac al! cine te caută să te omorî?

21. Răspuns-a Iisus și a dis lor, Un lucru am făcut, și totu vă mirăt.

22. Pentru aceasta vă dat voă Moisi tăerea împrejur; nu că de la Moisi este, ci de la părinți, și sămbăta făcă împrejur pre om.

23. Dacă primește omul tăerea împrejur sămbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pre mine vă mânați căci om întreg sănătos am făcut sămbăta?

24. Nu judecați dupre față, ci dreptă judecată judecați.

25. Deceq. ceau unii din Ierusalimieni, Añ nu este acesta, pre care îl cauta să l'omoare?

26. Si, iată, de față grăește, și nimic lui nu l'doi. Nu cumva aș cunoaște eu a levărat biserici că alevărăt acesta este Hristos?

27. Ci pre acesta îl știm de unde este iar pre Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Decei striga Iisus în biserică învățând, și dicând, Si pre mine me știu, și știu de unde sunt și de la mine nu am venit ei este alevărăt cela ce m'a trimis, pre care voi nu l'știu.

29. Iar ești îl știu pre el: că de la dênsul sunt, și acela m'a trimis.

30. Decei îl căutați pre el să l'prindă: și nimeni nu ști a pus pre dênsul mâinile, că încă nu vinește ceasul lui.

31. Si mulți din norod au credut într'insul, și diceau, Hristos când va veni, añ doară mai multe semne va face de cat a-cestea, care a făcut acesta?

32. "Añ audiu Farisei pre norod cărtând penită dênsul acestea, și aștrui slugi Farisei și arhieci că să l'prindă pre dênsul.

33. Decei a dis lor Iisus, Încă pașină vreme cu voi sună, și apoi merg la cela ce m'a trimis pre mine.

34. Căuta-mă-veți, și nu mă veți afia: și unde sunt ești, voi nu puteți să veniți.

IOAN, VIII

35. Decei añ dis Iudei într' sine, Unde va să meașă ac sta că noi nu l' vom afia pre el? nu cumva intru în oraș. Ell nitor va să meargă, și să învețe pre Elini?

36. Ce este ouăntul acesta care a q.s., Căuta-mă-veți și nu mă veți afia; și unde sunt ești, voi nu puteți să veniți?

37. Iar în dia cea de pre urmă, cea mare a praznicului, a sărbătorit Iisus, și a strigat, dicând, De însețea căză cineva, să vie la mine, și să bee.

38. Cela ce crede întru mine, precum a dis scripture, riuri de apă vie vor curge din pântecele lui.

39. (Iar aceasta a dis penită Duhul, pre care erau săl prietenști cel ce cred întru dênsul, că încă nu era Duh Sfint; că Iisus încă nu se proslăvisce.)

40. "Decei mulți din norod au credut ouăntul, diceau. Acestea este cu adevărăt Proorocul.

41. Alți diceau, Acestea este Hristosul. Iar alți diceau, Añ doară din Galileea va să vie Hristos?

42. Añ n'a dis scripture, Că din sămbăta lui David, și din orașul Vileem, unde a fost David, va să vie Hristos?

43. Si imperechere întror norod și a făcut penită dênsul.

44. Iar unii dintr'insul vorău să l'prindă pre el; dar nimeni nu ști a pus pre dênsul mâinile.

45. "Deci añ venit slugele cără arhieci și cără Farisei, și

añ dis lor aceia. Pentru ce nu l'atț adus pre el?

46. Răspuns-añ slugele, Noi odată nu așa totom ca acest om.

47. Si añ răspuns lor Farisei, Añ doară și voi v'ati amăgi?

48. Añ doară cineva din boleșii a creșut într'insul, săl din Farisei?

49. Ci norodul acesta care nu stă legea blâstămat es e?

50. Dis-Nicodim cără ei (care venise noaptea la dênsul, unul fiind dintru ei).

51. Añ doară legea noastră judecă pre om, d'nu va juca de la el năt înăite, și va cunoaște ce face?

52. Răspuns-añ și "I añ dis lui, Añ doară și tu din Galileea es?" Ceară, și vezi, că prooroc din Galileea nu s'a scusat.

53. Si a mers și căre la casa sa.

CAPITOLUL VIII.

Iar Iisus s'a dus în muntele Masinilor.

2. Iar la manecare iarăsi a venit în biserică, și tot norodul a venit la dênsul; și ședind învăța pre el.

3. Si ad adus la dênsul cărurari și Farisei pre o muliere prinșă în preacurvinde; și puindu-o pre densa în mijloc,

4. Añ dis lui, Învățatorule, pre această mulere o am pris răsa de față preacurvinde.

5. Iar în lege Moisi ne a puruncat noă, unele (a acestea să se ucidă cu pietre) dar tu ce dici?

IOAN, VIII

6. Si aceasta diceau, ispitindu'i pre el, ca si alor ce eleveti impotriva lui. Iar Iisus ios plecandu-se, scria cu degetul pre pamant.

7. Si neincedand a' l intreba pre el, s'a redicat, si a dis lor, Cela ce este farră de păcat intre voi, acela intotdeauna arunce piatra asupra ei.

8. Si iarăși plecându-se jos, a scris pe pămînt.

9. Iar ei auquid, si de stîntă mustrându-se, esau unu după altul, incepând de la cel mai bătrân, până la cel mai de jos; si a rămas hîrba singur, si nicierea în mijloc stând.

10. Si redicându-se Iisus si nevedind pre nimere său numai pre multere, "Ia dis el, Muioare, unde îi sunt picioare?" a' nimenei pre tine nu te a judecat a fi rănovită?

11. Iar ea a dis, Nimeni, Doamne, si a dis el Iisus. Nici e' nu te judeco: du-te, si de acum să nu mai păcatuesti.

12. Deci iarăși a grăbit lor Iisus, dicând, E' sunt lumița lumel, cela ce urmează mea nu va umbila intru întuneric. si va avea lumenia vieții.

13. Decei a' dis lui Farisei, Tu insuți mărturisesti pentru mine; mărturie ta nu este adevarată.

14. Răspuns-a Iisus ei a dis lor, De si e' insuți mărturisesc pentru mine, adevarata este mărturie mea; că e' stă de unde am venit, si unde merg; iar voi

nu stiti de unde vin, si unde merg.

15. Voi dupre trup judecați; eu nu judec pre mineul.

16. Si de astă si judeca e' tu, judecata mea adevarata este: că singur nu sunt, ci e' tu si Tatăl cel care ce m'a trimis pre mine.

17. Si in legea voastră scriști, că mărturie a doi oameni adevarata este.

18. E' sunt cel ce mărturisesc pentru mine insuți, si mărturiseste pentru mine Tatăl cel care m'a trimis.

19. Decei diceau lui, Unde este Tatăl tău? răspuns-a Iisus. Nici pre mine mă stiti, nici pre Tatăl meu; de năstăi sunt pre mine, si pre Tatăl meu atăi sunt.

20. Aceste găluri le a grăbit Iisus in gazoflachie, invățând in bocă: si insuți nu i-a prins pre el că încă nu vinește ceasul lui.

21. Si iarăși a dis lor Iisus, E' merg, si mă veți căuta pre mine, si in păcatul vostru veți mori: unde merg e' tu, voi nu puteti să veniti.

22. Decei diceau Iudei, A' doară va să se omore insuți pre mine? că dico, Unde merg e' tu, voi nu puteti să veniti!

23. Si a dis lor, Voi din cele de jos sunteți; eu din cele de sus sunt, voi din lumea aceasta si natești, eu nu sunt din lumea aceasta.

24. Decei am dis voă, că veți mur in păcatele voastre că de nu veți crede, că e' sunt, veți mur in păcatele voastre.

25. Decei diceau ei lui, Tu cine

IOAN, VIII.

estii? si a dis lor Iisus, Incepultur, mă omoriști, că cuvântul meu nu incaps intru voi.

26. Multe am peatru voi a grăbi si a judeca ci cela ce m'a trimis pre mine adevarat este, si e' tu cele ce am audiat de la dênsul, acestea grăsesc in lume.

27. Si n'au cunoscut că de Tatăl grăsa lor.

28. Decei a dis lor Iisus, Când veți înălta pre Fiul omului, atunci veți cunoaste că e' sunt, si ca de la mine insuți nu fac nimic, ci precum m'a învățat pre mine Tatăl meu, acestea grăsesc.

29. Si cela ce m'a trimis pre mine eu mila este: nu m'a lasă pre mine singur Tatăl, că e' calea păcatei lui să parărea.

30. Acestea găndi el, mulți aș credut intru dênsul.

31. Decei iacea Iisus către ludele cel ce creșuseră lui, De veți petrece voi intru cuvântul meu, astăzi ca cu adevarat ucenici ai mă sănăteți;

32. Si veți cunoaște adevarul, si adevarul vă va slăbodi pre voi.

33. I Răspuns-a el lui, să-mă întări și pottele tatălui vostru voți să faceți. Acela ueșator de oameni a lost din inceput, și întru adevarat i-a sătut, că nu este adevărat întru dênsul. Cand grăsește mincina, dintrul ale sale grășește: că mininoș este, și tatăl el.

34. Iar e' pentru că adevarul grăsesc, nu credesi mine.

35. Iar dator de oameni a lost din cuvântul meu, și tatăl vostru voți pre mine pentru păcat? Iar dacă adevarul grăsesc, pentru ce voi nu credeti mie?

IOAN, IX.

47. Cela ce este de la Dumnezeu, a fost bucuros ca să vadă domnia de neînțelegerile lui Dumnezeu și a ascultă pentru aceasta voia lui. 57. Deci așa dîse Iudei către densul. Cinci-deci de ani încă nu și pre Avraam și alii vădut.

48. Răspuns-a Iudei, și "Iată tu, Oare nu dicem noi bine că Samarinean este tu, și drac al?"

49. Răspuns-a Iisus. El drac n'am; ci cinstesc pre Tatăl meu, și voi mă necinstiți pre mine.

50. Iar eu nu cauț slava mea: este celă ce cauță și judecă.

51. Amin, amin, grăsesc voastră. Do va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în viață.

52. Decei așa dîs lui Iudei. Acum cum vezi că ai drac Avraam a murit, și proorocul și tu quod, do va păzi cineva cuvântul meu, nu va gusta moartea în viață.

53. Ați doară tu mai mare cunoștință de cătă părintele nostru Avraam, care a murit? și proorocul așa murit: cine te faci tu pre tine?

54. Răspuns-a Iisus. De măslăvesc eu pre mine singur, și via moa nimic nu este este Tatăl meu care mă slăvește pre mine; pre care voi dictei că Dumnezeul vostru este:

55. Si nu l'ști cunoscut pre el; iar eu il știu pre el; și de voi dico că nu l'știu pre el, voi fi asemenea voa minincios: ei il știu pre el, și cuvântul lui păresc.

56. Avraam părintele vostru

mea: și a vădut, și s'a bucurat că este cel ce se face Avraam și alii vădut.

58. Si a dîs lor Iisus, Amin, amin, dic voastră. Mai înainte de a se face Avraam, eu sunt.

59. Decei așa luat pietre ca să arunce întrinsul. Iar Iisus s'a ascuns, și a ieșit din biserică, mergând prin mijlocul lor, și a trecut așa.

CAPITOLUL IX.

Si trecând Iisus, a vădut pre un om orb din naștere,

2. Si "Iată tu, intrebăt pre el uceniorii lui, dicând, Ravvi, cine a păcălit, acesta, sau părintul lui, de să naștești orb?"

3. Răspuns-a Iisus. Nici acesta n'a păcălit, nici părintul lui, că să se arate lucrurile lui Dumnezeului întru el.

4. Mi mi se cade să lucrez lucrările celul ce mă trăiesc pre mine, până este domnia: vine noaptea când nimenei nu poate să lucreze.

5. Până când sunt în lume, lumină sunt lumel.

6. Acestea dicând, a soulapat jos, și a făcut tina din sculpat, și a uns cu tina preste ochii orbului.

7. Si "Iată tu, Mergi de te spălat în scăldătoarea Siloamului, (ce se spunea, Trimes.) Decei să dus, și să spălat, și a venit văzând.

IOAN, IX.

8. "Iar vecinii, și cel ce il cînd. Acesta este fiul vostru, văzuseră pre el mai înainte că care voi apă dîs că s'a născut era orb, d.cea. Așa nu este acesta cel ce se dă și cerea?"

9. Iată dicând, Acesta este, iar alii dicând, Samană cu el, iar el spunea, Eu sunt.

10. Decei îl dicând lui, Cum ți s'a deschis ochii?

11. Răspuns-a el și a dîs, Un om ce se numește Iisus, tăna a făcut, și a uns ochii mei, și mulțumie. Mergi la scăldătoarea Siloamului, și te spălă și mergești și spălându-mă, am văzut.

12. Si "Iată tu, Unde este acela?" Vrăia. Nu știu.

13. Adus-a în Farisel pre ceea ce oare-când a fost orb.

14. Si era sămbăta când a săcăut Iisus tina, și "Iată deschis ochii lui.

15. Decei iarășil "Iată intrebăt pre el și Fariscil cum a văzut. Iar el a dîs lor, Tânăr a pus pre ochii mei, și m-am spălat, și văzut.

16. Decei dicând unul din Fariseli. Acest om nu este de la Dumnezeu, că nu păzește sămbăta. Altul dicând, Cum poate oca păcatos să facă semne ca acestea? Si împerechere era între el.

17. Răspuns-a lor, Am dîs voastră acum, și n-ai audiat ce iarășil vorbi să auzi? Ați doară și voi vorbi să vă faceți uenii el și lui?" Prooroc este.

18. Decei n-ai credut Iudeii pentru deus. că orb a fost, și a văzut, până ce așa dicând, așa căciuia, ar noi și lui Mois. suntem uecmet.

19. Si "Iată tu, intrebăt pre el, și

20. Răspuns-a lor părinții lui și, așa dîs, Num că acesta este fiul nostru, și cum că orb s'a născut.

21. Iar cum acum vede, nu știm, să cine lă deschise ochii, noi nu știm însuși vrăia are, pre densul îl întrebăt el singur pentru sunet va spune.

22. Acestea așa dîs părinții lui, că se temea că de Iudei, pentru că acum se sfătuise că este el va mărturisi pre el uneva a fi Hristos, să se lepede din sinagogă.

23. Pentru aceea părinții lui așa dîs, Vrăia are, pre densul îl întrebăt.

24. Decei așa dicând a doară pre omul care fusese orb, și așa dîs lui, Da slăvălu Dumnezeu: noi știm că omul acesta păcătos este.

25. Iar acela a răspuns și a dîs, Do este păcălos, nu știu una știu, că orb fiind, eu acum văd.

26. Si "Iată tu, dîs lui iarășil, Ce a facut tie? cum "Iată deschis ochii.

27. Răspuns-a lor, Am dîs voastră acum, și n-ai audiat ce iarășil vorbi să auzi? Ați doară și voi vorbi să vă faceți uenii el și lui?" Prooroc este.

28. Decei "Iată ocărât pre el, și așa dîs lui, Iată acela că al acela, ar noi și lui Mois. suntem uecmet.

29. Noi știm că cu Mois. a

IOAN, X.

grăit Dumnezeu iar pre acesta dicești, Vedem, pentru aceasta nu 'l stăm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a dis
lor, Intru aceasta este minune,
că voi nu știș de unde este, și
a deschis ochii mei.

31. Si știm că pre păcătoși
Dumnezeu nu 'l ascultă ci de
este cineva cinstitor de Dumnezeu,
și face voia lui, pre a-
cesta îl asculta.

32. Din veac nu s'a audit o um că
și fi deschis cineva ochii al ve-
nului orb din nastere.

33. De năr fi aceasta de la
Dumnezeu, n'ar putea face ni-
mio.

34. Răspuns-ău și său dis lui,
Intru păcate tu te ai născut tot,
și tu nu înveți pre noi? Si 'l ad-
rezi p' el atâră.

35. Audit-a Iisus că 'l au gonit
pre el afară; și afându'l pre
dânsul, 'l a dis lui, Tu credi în
Iul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el, și a dis, Cine
este, Doamne, ca să cred în-
tr'insul?

37. Si 'l a dis Iisus lui, Si 'l
ai vădut pre el, și cel ce grăește
cu tine, acela este.

38. Iar el a d.s., Ored, Doamne,
Si s'a închinat lui.

39. Si a dis Iisus, Spre jude-
cată am venit să în lumea a-
ceasta, ca cel ce nu văd, să va jă;
și cel ce văd, să fie orbi.

40. Si său audit acestea unit
din Iarboi, carii erau cu dânsul, și
a dis lui, Adu doară și noi suntem
orbi?

41. Dis-a lor Iisus, De ață fi
orbi, n'at avea păcat: iar acum!

18

CAPITOLUL X.

A min, amin, grăesc voă, Cela
ce nu intră prin ușă în stauul
oilor, ci sare pe aiurea, acela
fur este și tălahar.

2. Iar cela ce intră prin ușă
păstor este oilor.

3. Aceluia portarul îl deschide:
și oile ascultă glasul lui: și oile
sale le chieamă pre nume, și le
scoate pre ele.

4. Si când scoate oile sole,
merge înaintea lor, și oile merg
după dânsul: căci cunosc glasul
lui.

5. Iar după cel străin nu merg,
ci fug de la dânsul: că nu cun-
nosc glasul străinilor.

6. Această pildă a dis lor Iisus.
iar el n'au înțelese ce erau ace-
lea ce grăbia lor.

7. Deci iarăși le a dis lor Iisus,
Amin, amin, grăesc voă, Ești sun-
tă ușă oilor.

8. Toți căți au venit mai în-
ainte de mine fură sunți și tălahari:
ci nu 'l au ascultat pre ei one.

9. Ești suntă ușă: prin mine de-
va intra cineva, se va măntu,
și va intra și va ești, și pășune
va alla.

10. Furul nu vine, sără numai
să fure, și să junghie, și să
piardă: eu am venit ca viață să
aiu, și mai mult să a.b.

11. Ești suntă păstorul cel bun,
păstorul cel bun sufletul său își
pune pentru el.

12. Iar năimilitul și care nu

IOAN, X.

este păstor, căruia nu sunt oile
ale lui, vede lupul venind, și
lasă oile, și fugă: și lupul le ră-
pește pre ele, și răsipește oile.

13. Năimilit fură, că năimilit
este, și nu 'l este lul grija pen-
tru el.

14. Ești suntă păstorul cel bun,
și cunosc pre ale mele, și mă
cunosc de ale mele

15. Precum mă cunoaște pre
mine Tatăl, și ești cunosc pre
Tatăl: și sufletul meu îmi pun
pentru el.

16. Si alte oile am, care nu sunt
din stauul acesta: și pre acela
mi se cade a le aduce, și glasul
meu vor audă: și va fi o turmă
și un păstor.

17. Pentru aceasta Tatăl mă
iubește pre mine, că ești îmi pun
sufletul meu, ca iarăși să 'l ieă
pre el.

18. Nimeni nu 'l ieă pre el de
la mine, ci ești îl pun pre el de
la mine însumi, Stăpânire am
să 'l pun, și stăpânire am iarăși
să 'l ieă pre el. Această poruncă
am luat de la Tatăl meu.

19. Deci iarăși s'a făcut pri-
cire între Iudei pentru cuvin-
tele acestea.

20. Si diceau mulți dintr'însil,
Drac are, și este nebun; pentru
ce îl ascultați pre el?

21. Alii diceau, Aceste cu-
vinte nu sunt de înăracit. Așa
doară poate drac să deschidă
ochii al orbori?

22. Si se făcea atunci inol-
rile în Ierusalim, și era iarnă.

23. Si umbria Iisus în biserică
în pridvorul lui Solomon.

24. Deci 'l au impresurat pre
el Iudei, și 'l au grăit lui. Pană
când și sufletele noastre in-
doite? Do ești tu Hristos, spune
noă fără de sfială.

25. Răspuns-a lor Iisus, Am
dis voă, și nu credeți: lucrurile
care ești fac întru numele Tată-
lui meu, acelea mărturisesc pen-
tru mine.

26. Ci voi nu credeți, că nu
sunteeți din oile mele, precum
am dis voă.

27. Oile mele glasul meu as-
culta, și ești le cunosc pre dâ-
sele, și vin după mine;

28. Si ed le dău lor viață
vecinică; și nu vor peri în veac,
și nimeni nu le va răpi pre ele
din mălnă mea.

29. Tatăl meu, care le a dat
mine, mai mare de că toți este;
și nimeni nu poate să le ră-
pească pre el d.n.m. mălnă Ta-
tălui meu.

30. Nu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudei iarăși au luat
pietri ca să arunce asupra lui.

32. Răspuns-a lor Iisus, Multe
lueruri bune am arătat voă de
la Tatăl meu; pentru care dmr'a-
ceste lucruri cu pietre aruncați
asupra mea?

33. Răspuns-ău lui Iudei, di-
când, Pentru luer bun nof nu
aruncați cu pietre asupra ta, c.
pentru hulă; că tu om fiind, te
fac pre tine Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus, Aș nu
este scris în legea voastră, Ești
am dis, dumnezel sunteeți?

35. Iacă pre acela 'l a numit
dumnezel, cără carii a fost cu-

vîntul lui Dumnezeu, și nu poate să se strice scriptura:

36. Pre care Tatăl îl să înțină, și lătrimes în lume, voi d-eț, Hulă grăști, pentru căci am dîs, Fiul lui Dumnezeu sunt?

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu mă credetă mie.

38. Iar de făc, de să nu mă credetă mie, credetă lucrului lor: ca să cunoașteți, și să credetă, că Tatăl este întru mine, și eu întru el.

39. Deci căutău iarăși să lărmă primădă pre el: și a eșit din malna lor.

40. Să a mers iarăși de ceea parte de lordan în locul unde a fost Ioan întărit botezând; și a rămas acolo.

41. Si mulți veniau la densul, și dacea, Ioan nici un semn n'a făcut: iar toate căte a dîs Ioan pentru aceasta adăvărate erau.

42. Si mulți au crezut acolo într'insul.

CAPITOLUL XI.

Si era bolnav oare-care Lazar din Vitavia, din satul Mariel și al Martel surorii ei.

2. (Si era Maria ceea ce a uns pre Domnul cu mir, și a sters picioarele lui cu părul capului ei, al cărei frate Lazar era bolnav.)

3. Deci aștrumăsurile către ei, dicând, Doamne, iată, acela pre care iubești este bolnav.

4. Iar Iisus audind, a dîs, Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se slăvească Fiul lui Dumnezeu printreinsa.

5. Si umbria Iisus pre Marta, și pre sora ei, și pre Lazar.

6. Deodată după ce a audiat că este bolnav, atunci s'a zăbăvit în locul în care era, doar dile.

7. Apoi după aceea a dîs ueniților, să mergem iarăși în Iudea.

8. Dis-aș lui ueniților, Invățătorul, acum te căuta pre tine Iudei și te ucidă cu pietre; și iarăși merge acolo?

9. Răspuns-l Iisus, Așa nu doar spre deosebie ceasură sunt în dî? De va umbila cineva dioa, nu se va impiedica, că vedo lumina lui va da și Dumnezeu.

10. Iar de va umbila cineva neapte, se va impiedica, că lumină nu este întru el.

11. Acestea a dîs: și după aceea a grăbit lor, Lazar prietenul nostru a adormit; ci merg că săl destept pre el.

12. Deci îl săl dîs ueniților lui, Doamne, de a adormit, se va mantuia.

13. Aceasta dacea Iisus pentru moartea lui, iar lor le părea că pentru adormirea somnului dîce.

14. Deci atunci a dîs Iisus lor arătat, Lazar a murit.

15. Si mă bucur pentru voi că n'au fost acolo, ca să credetă, și să mergem la el.

16. Deodată a dîs Toma, care se numește Gheamă, celor-alții împreună ueniților, să mergem și noi, ca să murim cu el.

17. Deodată venind Iisus, l'a aflat pre el patru dile având acum fa mormint.

18. Si era Vitavia aproape de

Ierusalim, ca la cinci-spre-dece săa secolat să a eșit, nu mers după statu.

19. Si mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mangâie și să le poarte fratelui.

20. Deodată Marta, după ce a audiat că vine Iisus, a eșit într-o înșimbătare lui. Iar Maria sedea în casă.

21. Deodată Marta, căruia Iisus, Doamne, de ce i-ai stăta în casă, a răspuns: Tu ești într-o păngudă, să răsuci în duhul, și să tu burbi într-o sine;

22. Ci și acum sătă, că ori care ve vino, în Domine să îl va da și Dumnezeu.

23. Dis-a el Iisus, Invățătorul teu,

24. Iată-mi Marta și încă veavă la liniște în casă, că deci apoi.

25. Dis-a el Iisus, Eu sunt invierea și viață; cel ce crede într-unul de vîzuri, vînă și.

26. Si tot cel ce este vînă și că într-o mărturie, vînă și.

27. Dis-a el, Asă este, Doamne și omul care crede înă il susul. Iar lui Dumnezeu, cel ce și venit în lume.

28. Si acestea dicând, s'a dus, și a chemat pe Maria să-i să în taină, dicând, Invățătorul a venit, și te cneamă.

— Acacea lucă a așa și a secolat degrabă, și a mers la deninț.

30. Si încă nu venise Iisus în sat, și era în locul unde lă înșimbătat pre el Marta.

31. Iar ludei, cari erau ei căsătăriți în casă, și o mână cău pre ea, sedând pre Maria, că degrabă, că tu mătrăi printreinsa.

să secolat să a eșit, nu mers după deosebie, dicând, Merge la mormint ea să plângă acasă.

32. Deodată Maria venind unde era Iisus, și văzându-l pre el, a căutat la picioarele lui, șocându-l în față, de a-i fi să aie naș muri fratele meu.

33. Iar Iisus dicând o să văd pe deosebie și tu și pre Iudei care te căută, să răsuci în duhul, și să tu burbi într-o sine;

34. Si a dîs, Unde lă ajă pușpre el? Ius-aș lui, Doamne, vinovat.

35. Si a vorbit Iisus.

36. Deodată Iudei, lătă cum il iubia pre el.

37. Iar ludei, ducându-se dîs, Ată capătă, căci care a deschis ochii erbului, să facă ca și nește să-ți săracă.

38. Deodată Iisus, arătându-i să întru sine a mers la mormint. Si era pesteră, și pătrăi era preste de ră.

39. Dis-a el, Ies! Recătuți puța, Iesa lui, sora morțuului, Marta, Doamne, pite, că este mort de moarte.

40. Dis-a el Iisus, Așa nu mă spăsi, că te ve crește, și ve dea slava lui Dumnezeu.

41. Si aș red că pătră de unde era morțul zăcând, Iar Iisus își a redicat ochii în sus, și a dîs, Părinte mulțumesc, și te că măi a scutita.

42. Si ești să am că pururea mă ascultă: ei pentru norodul care să imprejură din dîs, că a creață că tu mătrăi printreinsa.

43. Să, acestea cănd, a strigat cu glas mare, Lazare, vino afară.

44. Să a săt cel mort, legate și fiindu-l mâinile și picioarele cu înainte de pastă, ca să se curățească.

55. "Să erau aproape pastele Iudeilor, și să aștăt multă în Ierusalim laturea aceea mal tăză de pastă, ca să se curățească.

56. Deel căutați pre Iisus, și grănuș între ei în biserică stând, ce vi se pare voă că nu va veni la praznic?

57. Să dedeseră arhieci și Fărisei poruncă, ca de va să ometă unde este, să vestească, ca să îl prinădă pre el.

CAPITOLUL XII.

Deo! Iisus, mai lăuntră de pastă ca să se poată, să venă în Ierusalim, unde era Lazar cel ce fusese mort, pre care l-a inviat din moarte.

2. Să lău făcut lui acolo cînă; și Marta slujia; iar Lazar era unul din cel ce se sătăcă preună cu densus.

48. De il vom lăsa pre el așa, totuș vor crede într'insul; și vor veni înnumăr și vor lua și locul și neamul nostru.

49. Iar unul dintr'aceea și nume, Caiata, arhieciu flind al anului aceluiu, căsători, Voi nu sănătățim,

50. Nici gândit că de losos este doă să moartă în om pentru noște, și nu tot neamul să piară.

51. Iar aceasta nu de la sine o ia că arhieciu flind al anului acelui, a proorocat că vrea Iisus să moară pentru noște.

52. Să nu numai pentru noște, că și ea pre filii lui Dumnezeu căci și păsă i adu într'una

53. Deo! dintr'acea că să aștăt ca să l'omoare pre el.

54. Deo! Iisus nu mai umbla de față între Iudei; că s'a dus de acolo într' lature aproape de pustie, într'o cetate ce se cheieamă Elsem și acolo petrecerea cu ușoară se să.

5. Pentru ce acest miu nu să vindut trei sute de dinari, și să se fie dat săracilor"

6. Iar aceasta o a căzut în ca pentru sărac il era nă grăna, căci fur era, și pușcă avea, și ce se punea într'insa purta.

7. Să a căzut Iisus. Lasă o pre-

densă: spre deosebită îngropăreț mele l' a păzit pre acesta.

8. Că pre săraci pururea îl așteptă cu voi, iar pre mine nu mă aveți pu. area

9. Să a înțeles norod mult din ludei că acolo este și aș vent nu pentru Iisus numai, ci că să vadă și pre Lazar, pre care l' a inviat din moarte.

10. "Să aștătă arhieci și pre Lazar să l'omoare,

11. Căci pentru el mulți din Iudei mergeau, și credeați în Iisus.

12. "Iar a doa că norod mult care venise la praznic, aș dind că vine Iisus în Ierusalim.

13. Aș luate stâlpări de finică, și aș căsu în întimpinarea lui, și strigă, Osanna: Bine este cuvântul cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel.

14. Să afliand Iisus să mânză de astădă, a sedut pre el; precum este scrie:

15. Nu te teme rica Sionului, iată, Împăratul tău vine la tine sedând pre zâncal asta!

16. Iar pre aceasta că le aș cunoștește sănătățile lui mai înainte ca după ce să a prospăt Lazar, atunci și a adus aminte că aceasta erau pentru el scrise, că acestea l'au făcut lui.

17. Deo! muturăsi și norodul care era cu el, cănd pre Lazar l' a strigat din mormint, și l' a scutat pre el din moarte.

18. Pentru aceea l' a și întimpnat pre el norodul, căci așa așa că el a făcut această minune.

19. Deo! așa că Farisei înre-

densă, veciți că nimic nu folosuși? iată, lumea merge după densus.

20. "Să erau oare carăi Ellini din celice se să se închine la praznic:

21. Deo! acestia să apropie la Filip, care era din Vîtsa, la Galileea și lău ruagă pre densus, grănd, Doamne, vom să vedem pre Iisus.

22. Venita Filip și a spus lui Andrei: și iarăști Andrei și Filip să spus lui Iisus.

23. "Iar Iisus a răspuns lor, dicând, A venit ceasul, ca să se proslăvească Fiul omului.

24. Amin, amin, grăesc voă, Grăndul de grăd căci și pre păment de nu va mai, el singur rămâne, iar de va mur, multă roagă aduce

25. Cea ce își abțește susținel său, pierde și va pro el; și cela ce își urește susținel său în Iama aceasta, în viața oca vecină că il va păz, pre el.

26. De a urește cineva mea, să într-o mormantă și unde voă și el, acolo și sluga mea va fi și de va slui cineva mie, il va cinsti pre el Tatăl meu.

27. Acum susținel meu să turură; și ce voră dice? Părinte, mantuiește-mă pre mine de cea-să aceasta: și pentru aceasta am venit la eu și așa așa

28. Părinte, proslăvește numele tău. Deo! a venit glas din cer, căci și l' am proslăvit, și iarăști l' voi proslăvi.

29. Iar norodul, care sta, și

IOAN. XII

atia, dacea, Tu te se facu a mă
dicea, Inger grăi lui.

30. Răspuns-a Ior Isus și a
dis, Nu pentru mine s'a facut
glas încește, ci pentru voi.

31. A um este judecata lumei
acestea acum stăpînor il le-
mel acestea se va juca afară.

32. Si să, de mă voiu înălța
de pre jumătate, pre tot, voiu
trage la mine.

33. Iar aceasta dacea i-e emmunt
cu ce vorbe viața să neajă.

34. Răspuns-a lui norodul, Noi
am audit din lege că Ihestos pe-
trece în veac și cum tu dici,
Se urăsa se înalte! Domnul lu-
ene, că aceasta îl el omoșui.

35. Deoic a dis lor Isus, Încă
nu vine numărul ei și i-
estă lumeni până când aveți
lumina, ca să nu vă coprindă
pe lumenile al ei ce se
un alt lucru sănătatea lui să
unde merge.

36. Până când aveți lumina,
credeți în lumină, ca nu să li-
mină în sprijin. Acestea a zis îl
Isus, și mergând s'a ascuns de
d-ni.

37. Si atâtea semne făcând
el înaintea lor, tot nu credeaū
intuișo.

38. Ca să se înspimească ou-
ventul lui Isata și orice l pre-
care îl a dis, Doamne, cine a
cred și adușo noștră și bra-
țul Domnului cui s'a descoperit?

39. Pe ru accas-a nu puteașă
să creagă, că arăși a dis Isata.

40. A orbit ochii lor, și a im-
pictrit mina lui ca să nu vădă
eu ochii nai să înțeleagă cî

în ma, și să se întoarcă, și să î-
vindec pre el.

41. Acestea a dis Isata, că îl
a vădut slava lui și a grăit pen-
tru dănsol.

42. Îl Isă și din boieri mulți
au crezut într-oins, dar p-nu.
Fără îndî mărturiasau că să
i-u fie găsit din s-a logă.

43. Că să iubă slava oame-
nior mai mult de căt slava lui
Dumnește.

44. Iar Isus a strigat și a q.s
Cela ce crede intru mine, nu
este într-oameni, ci într-oameni
ce mă trimes pre mine.

45. Si el ce i-e vole pe
mine, vede pre ceta ce mă tri-
mes pre mine.

46. Ești lumină în lume au-
venit, ca îl cred și cred, îl îl
înțelegăntă, învești în lume.

47. Ii devine și ceta crăi-
riile mole, și nu va credi, că nu'l
călăprei și cu totul văzut că
să judecă lomea ei ca să man-
tusecă.

48. Cela ce se leapădă de mine,
și nu primește grăile mele,
are pre ceta ce i-a crezut pre
căvențial care am grăit, acela îl
va judeca pre el îl q.o ceta de
apoi.

49. Că ești de la mine nu am
grăit; ci îl celă ce mă tri-
mes pre mine, acela poruncă mi
a uat, ce voiu dace, și ce voiu
grăit.

50. și stă că poruncă lui viață
vechișo cete, deoic cele ce grăies-
că, precum 'mi a dis mine Tatăl,
așa grăesc.

IOAN. XIII

CĂLITOIUL XIII

oicoreale a le spăa, ci este curat
to: și voi curați suntești, dar
nu toți.

11. Că stia pre ceta ce vrea
să îvinde pre el; pentru aceea
a q.s. Nu toți suntești cuiu.

12. Deoic după ce a spălat pi-
cioarele lor, și și a luat ves-
minte sale, sedând iarăși, a
dis lor, Cunoașteți ce am făcut
voa?

13. Voi pre mine mă chie-
mată Invățătorul și Domnul; și
bune dicet; că sunt.

14. Deoic dacă eu, am spălat
picioarele voastre, Domnul și
Învățătorul, și voi duceti suntești
unul altuia a spăla picioarele

15. Că pildă am dat voă, și voi
să luăști.

16. Amin, amin, dico voă, Nu
este slugă mai mare de căt
domnul sună: nici celul mai
mare de căt cel ce îl a trimes
pre el.

17. De știți acestea, fericiți
sunte de le vei face.

18. Nu poti i-te voi gră-
esit en stă pre car îl am aleș-
că ea să se impacă ser-pa-
cara, Cela ce mă doară înpre-
ună cu mine păine a rădicat a-
supta mea călcă ul sănă.

19. De acum dico voă mai
înainte de a se face, ca cand se
va face, să credeșt că ești sunt.

20. Amin, amin, grăesc voă,
Cela ce primește pre care voi
trimit, pre mine mă primește,
ci celă ce mă primește pre
mine, primește pre ceta ce mă
trimes pre mine.

IOAN. XIV.

21. Acestea dîsând Iisus, s'a proslăvî pre el intru sine, și în-
turburat cu duhul, și a mărtu-
risit, și a dîs, Amin, amin, gră-
eso voă, că unul din voi mă va
vinde.

22. Deci căutăi unul la altul
ucenicii, nepricopendu-se pentru
cine grășește.

23. Si era unul din ucenicii
lui culcat pre sinul lui Iisus, pre
care îl iubia Iisus.

24. Deci a făcut seără aces-
tuia S.men Petru, să întrebe
cine ar fi de care grășește.

25. Iar cel ce se culcase pre
pieptul lui Iisus a dîs lui, Doamne,
cine este?

26. Răspuns-a Iisus, Acela este,
căruia a înțingend imbucațura,
o voiu da. Si întingend imbuca-
tură o a dat lui Iuda al lui Si-
mon Iscarioneanul.

27. Si după imbucațură a in-
trat într'insul Satana. Deci a dîs
Iisus lui, Ce vei să fac, să mai
îngrab.

28. Si aceasta nimenei din cei
ce ședeați la masă n'a cunoscut
pentru ce l'a dîs lui.

29. Că unii socoteau, de vreme
ce pungă avea Iuda, că îl dîse
Iisus lui, Cumpără cele ce ne tre-
buesc la praznic; sau, săracilor
să dea ceva.

30. Deci după ce a luat el im-
bucațura, îndată a eşit: și era
noapte.

31. După ce a eşit el, a dîs
Iisus, Acum s'a proslăvit Iul o-
mului, și Dumnezeu s'a proslă-
vit intru el.

32. Dacă s'a proslăvit Dum-
nezeu intru el, și Dumnezeu va

proslăvî pre el intru sine, și în-
da și il va proslăvî pre el.

33. Ei vor, încă puțin cu voi
sunt Căuta-mă-vești; și precum
am dîs Iudeilor, Unde ești merg,
voi nu putești veni; și voă dîc
acum.

34. Poruncă nouă daști voă, Ca
să vă iubăști unul pre altul; pre-
cum ești v'am iubit pre voi, ca
și voi să vă iubăști unul pre altul.

35. Intru aceasta vor cunoaște
toți că al mei ucenicii sunteti,
de vești avea dragoste între voi.

36. * Dîs-a Simon Petru lui,
Doamne, unde merg? Răspuns-a
Iisus lui, Unde merg ești, nu poți
veni acum după mine; iar mai
pre urmă vei veni după mine.

37. Dîs-a Pe-ro lui, Doamne,
pentru ce nu pot veni după mine
acum? Sufletul meu pentru tine
voiu pune.

38. Răspuns-a Iisus lui, Sufle-
tul tău pentru mine îl vei pune?
Amin, amin, grășesc tăie. Nu va
cânta cocoșul, până ce te vei le-
păda de mine de trei ori.

CAPITOLUL XIV

Să nu se turbure nuna voastră.
credeți intru Dumnezeu, și
intru mine credetă.

2. In casa Tatâlui meu multe
lăcașuri sunt; iar de nu, așă îl
dîs voă: Voi să merg să gătesc
voă loc, iarăși voi veni, și vă
voiu lui pre voi la mine; ca
unde sănă ești, și voi să fiți.

3. Si de voi merge să gătesc
voă loc, iarăși voi veni, și vă
voiu lui pre voi la mine; ca
unde sănă ești, și voi să fiți.

IOAN. XIV.

4. Si unde ești merg știți, și
calea știți.

5. Dîs-a Toma lui, Doamne,
nu știm unde mergi, și cum pu-
tem să știm calea?

6. Dîs-a Iisus lui, Ești sănă-
cea, adevărul, și viața numenal nu
vine la Tatâl, sără numai prin
mine

7. De mătăști și cunoștești pre
mine, și pre Tatâl meu așă îl cuno-
ștești și de acasă îl cunoaștești
pre el, și îl atâșă văduț.

8. Dîs-a Filip lui, Doamne, a-
rauă noă pre Tatâl, și ne va a-
juța noă

9. Dîs-a Iisus lui, Atâtă vreme
cu voi sună, și nu mai cuno-
ștești pre mine Filip? cel ce mă
văduț pre mine a văduț pre Ta-
tâl; și cum tu dîci, Arată noă
pre Tatâl?

10. Așă nu credetă că ești intru Ta-
tâl, și Tatâl intru mine este?
grăurile care ești grășesc voă, de
la mine nu le grășesc; iar Tatâl
aceea ce petrecă intru mine, a-
cela face luerurile.

11. Credetă mie că ești intru
Tatâl, și Tatâl intru mine este;
iar de nu pe luerurile acestea
credetă mă.

12. Amin, amin, grășesc voă,
Cela ce credă intru mine, lueru-
rile care ești fac și acela va face;
și mai mari do căt acestea va
face, că ești la Tatâl meu merg.

13. Si orice vești cere intru
numele meu, aceea voi face,
ca să se proslăvescă Tatâl in-
tru Filip.

14. Orice vești cere intru nu-
mele meu, ești voi face.

15. De mă iubăști pre mine,
poruncile mele păzăști.

16. * Si ești voi ruga pre Ta-
tâl, și alt Mângător ia da voă,
ca să rămăne cu voi în veac;

17. Duhul adevărului, pre care
lumea nu l poate primi, că nu l
vede pre el, nici îl cunoaște pre
el; iar voi îl cunoaștești pre el;
că cu voi petrece, și intru voi
va fi.

18. Nu vă vorău lăsa pre voi, si-
rimani: voi veni la voi.

19. Încă puțin, și lumea pre
mine nu mă va mai vedea; iar
vol mă vești vedea pre mine; că
ești vă sună, și voi vești și vă.

20. Intru acea și vești cunoaște
vol, că ești sănă intru Tatâl meu,
și voi intru mine, și ești intru vol.

21. Cela ce are poruncile mele,
și le păzeste pre ele, acela este
care mă iubește pre mine: și
cela ce mă iubește pre mine, iu-
bă-se-va de Tatâl n.cu, și ești îl
voiu iubi pre el, și mă voi iubi
a-țări lui.

22. Dîs-a lui Iuda, nu Iscario-
teanul, Doamne, ce poste și noă
vei să te arăți, și nu lume?

23. Răspuns-a Iisus și a dîs lui,
De mă iubește cineva pre mine,
cuvântul meu va păzi: și Tatâl
meu îl va iubi pre el, și la el
vom veni, și lăcaș la densus vom
face.

24. Cel ce nu mă iubește pre
mine, cavantele mele nu le pă-
zesc: și cuvântul care audă
nu este al meu, și al Tatâlui
celui ce mă trimis pre mine.

25. Acestea am dîs voă, la voi
petrecând.

IOAN XV

26. Iar Mangătorul, Duhul cel tru voi Precum înălțării pe care să aducă roadă din sine s-așa, de nu va rămâne în vîcă, aşa mes vol, de nu veți rămâne intru mine.

27. Pace las voă, pacea mea dău voă: nu precum lumea dă, ești dău voă. Să nu se turture înima voastră, nici să se spălmăneze.

28. Audit-ai că ești am dîs voă, Merg, și *iarăș* voă veni la vol. De mătăsi lubi pre mine, văză fi bucurat, căci am dîs, Merg la Tatăl că Tatăl te dă mătăse și cat nino este.

29. Si acum am dîs voă mai suințe până și nu fi, ca când va fi, să credești.

30. Nu voință mai grăbi multe ca voi că vine să aduca lumei aciștela și intru mine să mărește.

31. Că că să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl; și precum mi a poartătine Tuăl asa își deschide-vă să măgenă de aci.

CAPITOLUL XV

Ești sunt viața cea adeverată, și Tatăl ești lumenătorul.

2. Toată mădăta care nu aduce roadă intru mine o scoate pre ea și doar care aduce mădă, să surâște pre ea, ca malinulă roadă să aducă.

3. Acum voi cunoaști sunetele pentru cuvântul care am grăbit voă.

4. Rămânești intru mine, și eu în-

IOAN XVI

14. Voi pretezi înel sănătății, 24. De năsăi fi sicu, bătrâni de veți face căte ești poruncesc intru el, care nimenei alul nu săcăut, păcat năr avea: iar acum aș și vădut și aș urit și pre mine și pre Tatăl meu.

15. De acum nu veți dîc dică voă slugă, că sluga nu stie ce face domnul său, ei pre voi văză și potenți; că toate căte v'am dîs potenți; că Tatăl meu, anăzătă voă

16. Nu voi mătăsi altă pre turul pre care ești voi trimisă și v'am pus, ca voi să mergeți mulț, care de la Tatăl purcede, să tot să aducă, să aducă acela va mărturisi pentru mine; voastă să rămăse: că orice voală crede de la Tatăl intru minele meu, să dea voă.

17. Aștea poruncesc vă, că să vă iți și mulț pre altul.

18. De vă urește pre voi lumea, și și oă pre mine mai înainte de căci și văză.

19. De astăi și din lume, lumea ar lăbi pre al său: iar căci din lume tu sănătă, că ești v'am pus pre voi dă lume, penită accasta urește pre voi lumea.

20. Aducă, că am năști te cuvenitul care am grăbit voă. Nu este sluga malinare de căt domul că De mătăsi, și pre mine și pro voi vă vor golii; de aș păzit cuvântul meu, și al vostru vor păzi.

21. Că acestea toate vor face voă pentru numele meu, căci nu și pre ea căcăi într-o lume.

22. De năsăi și văză și aș fi grăbit lor, păcat năr avea: iar acum răsuins tău pețră, păcatul lor.

23. Cela ce mă urește pre folos este voă ca să mă duc ești; mine și pre Tatăl meu urește, că de nu mă voă duce ești, Mă-

CAPITOLUL XVI

Acestea am grăbit voă, ca să nu văză sunătății.

2. Scoate-vă vor pre voi din sunătății: și va veni vremea, că și el ce va ude pre voi, să își pară că aduces slujbă lui Dumnezeu.

3. Că acestea vor face voă, că năști cuvântul pre lacă, nel pre mine.

4. Că acestea am grăbit voă, că dacă va veni vremea, să vă așezi și multe de el, că și un spus voă. Să acostea voă din început n'äm spus, căci eu voi crain.

5. Iar acum merg la cela ce mă trimes pre mine, și nimenei din voi nu mă întrebă, Unde mergi?

6. Că căci acestea am grăbit voă, intristarea a umplut nămoastră.

7. Că ești adverbul dică voă; De

IOAN, XVI.

găitorul nu va veni la voi; iar de mă voră duce, îl voră trumețe pre el la voi.

8. Si venind acela, va vădu lumea de păcat, și de dreptate, și de judecătă.

9. De păcat, căci nu cred într mine.

10. De dreptate, căci la Tatăl meu merg, și nu mă veți mai vedea pre mine.

11. Do judecătă, căci stăpânitorul lumii acestei a să a judecat.

12. Încă multe am să dice voă, ci nu puteți să le purta acum.

13. Iar când va veni acela, Duhul adeverăglui, va povătui pre voi la tot adeverăul: că nu va grăde la sine; ci căte va gădui, va grăbi și cecile vîtoare va vesti voi.

14. Acela pre mine mă va servi: că dintr'al meū va lăua, și va vesti voi.

15. Toate care are Tatăl, ale mele sunt: pentru aceasta am dîs, că dintr'al meū va lăua, și va vesti voi.

16. Pușin, și nu mă veți vedea, și iarăși pușin, și mă veți vedea, că eū merg la Tatăl.

17. Deci eū dîs unu, din ucenicii lui între sine. Ce este aceasta ce dice noă, Pușin, și nu mă veți vedea: și iarăși pușin, și mă veți vedea: și. Cum că eū merg la Tată?

18. Deci d' cea, Ce este aceasta ce dice, Pușin? nu știm ce grăeste.

19. Deci a cunoscut Iisus că vrea să l'intrebe pre el, și a dîs lor, De aceasta vă întrebăți între

voi căci am dîs, Pușin, și nu mă veți vedea; și iarăși pușin, și mă veți vedea?

20. Amin, amin, grăesc voă, Că voi vă plâng și vă vești liniștilui, iar lumea se va bucură: și voi vă veți întrista, ci întristarea voastră intru bucurie se va întoarce.

21. Mulerea când naște înstăriare are, căci a sosit ceasul ei: iar dacă naște copilul, nu și mai aduce aminte de scîrbă, pentru bucurie, căci nu născut om în lume.

22. Deci și voi întristare acum aveți: ei iarăși vă voi să vedea pre voi, și se va bucură inima voastră, și bucurie voastră numele meu nu o va lua de la voi.

23. Si întracea dîi pre mine nu mă veți întreba nimic. Amin, am, grăesc voă, Orl ce vești cere de la Tatăl înțru numele meu, va da voă.

24. Pană acum n'ăș cerut nimic înțru numele meu, ceret, și veți lăua, ca bucurie voastră să fie deplin.

25. Acestea în pînde am grăbit voă: că va veni ceasul, când nu voră mai grăbi în pînde voă, ci arătat pentru Tatăl volu vesti voi.

26. Intracea dîi în numele meu vești cere: și nu dico voă, că eū voră rugă pre Tată, pentru voi.

27. Că insușit Tatăl vă răboste pre voi, căci voi pre mine mă iub, și atîi creșt că eū de la Dumnezeu am esit.

28. Es-t-am de la Tatăl, și am

IOAN, XVII.

venit în lume: iarăși las lumea și merg la Tatăl

29. Dîs-ai lui ucenicii, Iată, acum arătat grăesci, și nici o pildă nu șici.

30. Acum și mă că sună toate, și nu îți trebuie ca să te întrebe cineva, prin aceasta credem că de la Dumnezeu ai esit.

31. Răspuns-a lor Iisus, Acum credeti!

32. Iată, vine ceasul, și acum a sosit, ca să vă risipă! și fie-care la ale sale, și pre mine singur mă veți lăua dar, nu sună singur, că Tatăl cu măne este.

33. Acestea am grăbit voă, ca într mine pădo să aveți. În lume necaz vești avea: că îndrăznitii eū am biruit lumea.

CAPITOLUL XVII.

A cesta a grăbit Iisus, și și-a rădicat ochii săi la cer, și a dîs Părinte, a venit ceasul proslăvăște pre Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvășă pre tine:

2 Preccum al dat lui stăpânire a tot trupul, ca tot ce al dat lui să le dea lor viață vecină.

3. Si aceasta este viața cea vecină, ca să te cunoască pre tine unul adeveratul Dumnezeu, și pre care al trimes, pre Iisus Hristos.

4. Eū te am proslăvit pre tine pre pămînt, lucrul am săvîrșit, care al dat mie ca să l fac.

5. Si acum mă proslăvăște, tu Părinte, la tine insușit, ou slava

care am avut la tine mai înainte până a nu fi lumea

6. Arătat-am numele tău oamenilor pre carii al dat mie din lume: al tăi erau, și mie îl al dat pre el; și cuvîntul tău ați păzit.

7. Acum ați cunoscut că toate căi al dat mie de la tine sunt

8. Pentru că cuvîntele care ai dat mie, le am dat lor; și el le au primit, și ați cunoscut cu adevărat că de la tine am esit, și ați creșt că tu mă trimes.

9. Eu pentru aceșia mă rog: nu păstru lume mă rog, ci pentru aceșia carii al dat mie, că al tăi sunt.

10. Si ale mele toate ale tale sunt, și ale tale ale mele; și m'am proslăvit înțiu dênsil.

11. Si de acum nu mai sunt în lume, iar aceșia în lume sunt, și eu la tine vin. Părinte sfintu, păzește-l pre dênsil întru numele tău pre carii al dat mie, ca să fie una, precum și noi.

12. Când eram eu el în lume, eu il păram pre ci întru numele tău: pre carii îl al dat mie l-am păzit, și nimeni dintru dênsil n'a perit, fără numal fiul pierjorel; ca să se împlinescă scriptural.

13. Iar acum la tine vin; și aceasta grăesc în lume, ca să ați bucurie meadepă întru el.

14. Eu am dat lor cuvîntul tău; și lumea îl a urât pre el, căci nu sunt el d.n lume, pre cum eū nu sunt d.n lume.

15. Nu mă rog ca să îl căi pre el din lume, ci ca să îl păzești pre el de cel vicean

16. El din lume nu sunt, precum și eu din lume nu sunt?

17. Sfintele i pre e întru aderăvărul tău: cuvîntul tău adevărat este.

18. Precum pre mine m' al trimes în lume, și eu 'l am trimes pre el în lume.

19. și pentru că și eu mă stîngesc pre lume Iisus nă, că și ei să le spună și întru adevăr.

20. și nu numai întru aceșia mă rog, că și pentru cel ce vor crede prin cuvîntul lor întrebuință.

21. Ca totuști una să fie; precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru one, ca și acesta întru noi una să te cu să creștă lumea că tu m' al trimes.

22. Să eu slava care 'm' al dat mine și anotătorul său te ună precum tu, și sună.

23. Eu intru el, și tu întru mine, ca să 'l al dovezări și să dă să și să cunoască lumea că tu m' al trimes și 'l al rubit pre el precum pre mine m' al rubit.

24. Părinte, pre caru 'l al dat mine, voiesc că unde sunt eu, să acela să fie impreană cu mine, că să vadă slava mea, care al dat mine pe tron că m' al rubit pre mine mai n'a nte de în eme erau binei.

25. Părinte drepte, și lumea pre mine nu te a cunoscut: iar eu te am cunoscut, și acesta au cunscut, că tu m' al trimes pre mine.

26. Să am aratat lor numele tău, și 'l voi arăta; că dragostea

cu care m' al rubit pre mine întru cînșii să fie, și eu întru ei

CAPITOLUL XVIII

A cesta grănd Iisus, a eşit împreună cu ucenicii săi de cinea parte de pîrul Chiedrului unde cînșii să intru care în cratice și ucenicii 'l își.

2. Să spă și Iuda, cel ce 'l a vindut pre el, locul căci de multe ori se aduna Iisus acolo cu ucenicii săi.

3. Decei Iuda, luând oaste, și de la arhiezel și de la Farisel slugi, a venit acolo cu felinare și cu ficioi și cu armă.

4. Iar Iisus, sunind toate cele ce erau să vie asupra lui, esind și lor. Pre cine căutați?

5. Iespătușă Iuda. Pre Iisus Nazareanul. Dacă Ios Iisus Ești sănăt. și spa și Iuda, cel ce il vindește pre el impreană că dñe I.

6. Decei după ce a dîs lor, Eu sănăt, său intors el înapoia, și au cădut jos.

7. Să arăsi 'l a întrebăt pre el, Pre ce no cătaș! 'l u ei au dîs Pre Iisus Nazareanul.

8. Răspuns a Iisus. Am spus voia că că sănăt: decei de mă căutați pre mine, lăsați pre acesca să se duce.

9. Ca că se implinaseă cînșul, care a dîs, Pre caru 'l al dat mi-n am perdat dintru lor și n'ci pre mi al.

10. Iar Simon Petru având săbie, o să scos pre ea, și a lovit pre sluga arhiezelui, și 'l a făiat u-

rechneau lui cea dreaptă. Si era numele slujei Malch.

11. Decei a d. Iisus mi. Ier i Baga sibă te în teacă palatul caro 'm' al dat mie Ta ă, aș nu voi be pre el?

12. Decei oastea, și căpitania, și slugile Iudeilor au prins pre Iisus, și 'l au legat pre el,

13. Să 'l au dus pre el la Anna întîu că era soțialul Caiată, care era arhiezel al anului acestuia.

14. Si era Caiată cel ce a săturat pre Iudei, că de folos este să moară an cu an pe Iudea.

15. * Să mearge după Iisus Simion Petru, și cînd-ai u cînd-ai acel ou care era cu un labirint și să aflu rată preună că Iisus în cîntea urorii lui.

16. Iar Petru a săturat la usă astău. Decei a spă ce sănăt căre era cunoscut arhiezelul, și a dîs portăritel, și a băgat în sacrupele pre Iudea.

17. Să a dăs lui Petru slujnică portărită. Aș nu cuniva și tu că suntem în divan; și era dimineață; și el n'au intrat în divan, că să nu se spere că ea să mă ia ire poftă.

18. Să stă slugile și slujitorii, cari facușoră foc; că era frig, și se încăldau; și era ou el Petru stând, și încăldindu-se acostuia?

19. * Decei arhiezel a întrebăt pre Iisus de neamul lui, și de învățături.

20. Răspuns a Iisus, tel 'l u le față am grănt lumei; eu totuști u am lăvață în sine cîă, și în biserică, unde totuști Iudei se adună, și intra ascuns n'am grănt nimic.

21. Ce mă întrebă? iricabă

pre cel ce aș audit, eo am grănt lor, iată, acestia său cele ecăză grănt cu.

22. Să așteapă domenul el, unul din slugile te său mantuie a da palmă lui Iisus, domenul. Așa răspund, așa creștul?

23. Răspuns a Iisus lui, De am grănt rea, lărturiso te Je-i-eu ar de am grănt bine, ce mă rătu?

24. Decei 'l a trimis pre el Anna legat la Caiată arhiezel.

25. Si era Simon Petru stând și încăldindu-se Decei diseră lui. Aș doară și tu din neamul lui esti? Iar e să te palat și apăsă Nu sănăt.

26. Dis-a lui unul din slugele arhiezelului, ruden și flind al colui e cea treia Petru din cînd a înținut te cu veciul eu în grădină cu domnul?

27. Să arăsi să a spăda Petru și îndepărta să cantică cocoșul.

28. * Să a adus pre Iisus de la Caiată în divan; și era dimineață; și el n'au intrat în divan, că să nu se spere că ea să mă ia ire poftă.

29. Să a spă Pilat la el, și a dîs, Ce pîră aducești asupra omului acostuia?

30. Răspuns-ai și 'l au dîs, De n'ar fi fost acesta facător de rele, nu, am fi lat pre ol tie.

31. Decei a dîs lor Pilat, Iama și 'l pre el vol, și dupre legenă voastră judecatul pre el. Si aș, și nu hădeam Noa la este că pătrîu à orizontul pre n'moci.

32. Ca cînșul în Iisus să se impingeasă, care a dîs, însem-

nând cu ce moarte vrea să moară.

33. Si a intrat iarăși în divan Pilat, și a chiemat pre Iisus, și "I-a spus lui, Tu ești Impăratul Iudeilor?"

34. Răspuns-a Iisus lui, De la tine tu dico aceasta, sănătății ați grăbit te pestea mine?

35. Răspuns-a Pilat, Ați doară eu Iudei sănătății? Neamul tău și arhieciștii te ați dat pre tine mie: ce ai făcut?

36. Răspuns-a Iisus, Impăratia mea nu este din lumea acesta, do ar fi fost din lumea acesta însă, neamul meu, slăgădoamele sărăcii nevoi, ca să nu fiu dat Iudeilor; iar acum impăratia mea nu este de aici.

37. Deci a dîs Pilat lui, Ați împăratat tu? și spuse Iisus, Tu dico că împărat sunt eu. Eu spre aceasta m-am născut, și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adovărul. Tot ceea ce este înin adevar ascultă și asul meu.

38. Dîs-a Pilat lui, Ce este adevarul? Si aceasta că ești ariști a esit la Iudei, și a dîs lor, Eu merit o vină nu astu intru el.

39. C. este voă obicei, ca să vă slăbodește pro apul la pastă deoarece și să vă slăbodește voă piei împăratul Judeor?

40. Stratigat-ău drept aceea ariști tot, dicând, Nu pre acesta, ci pre Varavva. Iar Varavva era talhar.

CAPITOLUL XIX.

Deci atunci a luat Pilat pre Iisus, și l-a bătut.

2. Si ostașii impletind ounună de spini, a'u pus-o în capul lui, și cu hană mohorită l-au îmbrăcat pre el.

3. Si diceau, Iucură-te, Impăratul Iudeilor! Si ii dau lui palme.

4. Deci a esit iarăși afară Pilat, și a dîs lor, Iată, aduc voă pre el afară, ca să cunoașteți că intru dîs sal mei o vină nu astu.

5. Deci a esit Iisus afară, purtând oununa cea de spini, și hană cu mohorită și Pilat le a dîs lor, Iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut pre el arhieciști și slugi, a'u strigat, dicând, Răstigneste'l, răstigneste'l pre el. Dîs-a lor Pilat, Pre Impăratul vostru săl răstignese'! Răspunse-iu alăureat, Năvântă Impărat sără numai pre Chesarul.

7. Răspuns-ău lui Iudei, Noi

aveam să ducem locul noastră dator este să moară, căci eu nu astu intru el vînă.

8. Iar dacă a audat Pilat a-

cest cuvînt, mai mult să temut;

9. Si a intrat în divan iarăși, și a dîs lui Iisus, De unde ești tu? Iar Iisus răspuns lui, "I-a dat lui

10. Deci a dîs Pilat lui, Mi nu mi grăbiți, a'u nu stiu că putere am să te răstignești. și putere am să te slăbodesc?

11. Răspuns-a Iisus, Năf avea nici o putere asupra mea de nărăcuit să te slăbodesc: pentru

aceasta cel ce mă dat te mai păcat are.

12. Dîntr-aceașa căuta Pilat săl slăbodească pre el; iar Iudei și gaș dicând, De vei slăbiți pre acesta, nu ești prieten Chesarului: tot cel ce se face pre sine împărat, sătăcă impotriva Chesarului.

13. " Deci Pilat audind cuvîntul acesta, a scoas afară pre Iisus, și a sedut pre scaun la judecata în locul ce se chama Paedestal cu pietre, iar Evreescă, Gavvata.

14. Si era vinerea paștelor, și ceasul ca la al seceseala: și a dîs Iudei, Iată împăratul vostru.

15. Iar el a strigat, Iea'!, iea'!, răstigneste'l pre el. Dîs-a lor Pilat, Pre împăratul vostru săl răstignese'! Răspunse-iu alăureat, Năvântă împărat sără numai pre Chesarul.

16. Deci atunci l-a dat pre el lor ca să se răstignească. Si a'u luat pre Iisus, și l-a dus.

17. Si ducându-iu crucea sa, a esit la locul ce se chiamă al căpușinel, care se dico Evreescă Golgota.

18. Unde l-a răstignit pre el, și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pre Iisus.

19. " Si a scris și titlu Pilat și l-a pus pre cruce. Si era scris IISUS NAZARINIANUL IMPĂRATUL IUDEELOR

20. Si pre acest titlu mulți din Iudei l-au cunoscut: căci aproape era de ceteata locul unde să răstignăt Iisus: și era scris Evreescă, El înseste și Rimlinește.

21. Deci a dîs lui Pilat arhieciști Iudei, Nu scrie, împăratul Iudei; ci cum că ei a q.s. Împărat sănătății al Iudei.

22. Răspuns-a Pilat, Ceea ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă a răstigni, pre Iisus, a'u luat hanile lui, și le a'u făcut patru părți, fie cărul ostaș o parte; și cămașa a'u luate și era cămașa necusută, de sus țesută preste tot.

24. " Si a dîs intru dânsul, Nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorti pe întru, căruia va fi: ca să se implinească scripture ce dice, Împăratul hanilele mele lor și, și pentu cămașa mea a'u aruncat sorti Deci ostașii acestea a'u făcut.

25. " Si sta lingă crucea lui Iisus în mă lă, și sora în mă lă, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalina.

26. Deci Iisus vădend pro maica sa, și pre ueniciul stând, pre care nădea, a dîs maicel săle, Muliere, Iată fiul tău.

27. După aceea sănă Iisus și totale sănă săvîrșit, ca să se implinească scripture, a dîs, " Mi e sete.

28. Si era acolo și vas plin de ojet: iar el umplînd un burete de ojet, și în rîpuri puindu-l, l-a dăsu la gura lui.

29. Si era acolo și vas plin de ojet: iar el umplînd un burete de ojet, și în rîpuri puindu-l, l-a dăsu la gura lui.

30. Deci dacă a luat ojetul Iisus, a dîs, Săvîrșită-să: și plecându-și capul, și a dat duhul.

dut: fericit cel ce nășu vădut, și să credut

30. Multe încă și alte semne, a făcut Iisus înaintea ucenicii or săi, care nu sănăt scrisse în carteacă asta.

31. Iar acestea sănăt scris, că să credeti ca Iisus este Hristos, Fiu lui Iumilede și credând viață să aveți intru numele I.I.

CAPITOLUL XXI.

După acestea iarăși s'a arătat pre sine Iisus uceniciilor săi la marea Tineradel; și s'a arătat aia.

2. Erau împreună Simon Petru, și Tomă care se dice Geamăn, și Natanael, cel din Cana Galilei, și alii lui Zevedel, și alii doi din ucenicii lui.

3. Dis-a lor Simon Petru, Mă duo să păscuiesc Iisus-ău el lui, Mergem și noi împreună cu tine. Si așa eșit, și s'a suit în corabie îndată; și într-aceea noapte nășu prins nimic.

4. Iar ieră s'a făcut dimineață, și stăntă Iisus la țăruri: dar nu stănt ucenicii că Iisus este.

5. Deci a dis lor Iisus, Fii lor, nu i cunova avel, ceva de mancare? Răspuns-ău lui, Nu.

6. Iar el a dis lor, Aruncăți mreaja din dreapta parale a corăbel, și vezi asta. Si așu aruncat, și în luce poteau să trăgă pre ea de multimea pestilor.

7. Decei a dis ucenicul acela pre care 'l iubea Iisus, lui Petru, Domnul este. Iar Simon Petru audind că Domnul este, cu spen-

ditul să facins (că era gol,) și să aruncat în mare

8. Iar cel-l-alti ucenic cu coarbă oara a venit; (căci nu erau departe de pămînt, ci ca la doar cinci de coti trăgând mreaja cu pești).

9. Decei daca și ești la pămînt, aș văzut jărateo stăud, și pește pus d'asupra, și pâlnie.

10. Dis-a lor Iisus, Aduceți din pești cari și iros acum.

11. S'a suit Simon Petru, și a tras mreaja la uscat și nu a de pești mari, o sută cincisăci și trei, și atâția fiind, nu s'a rupt mreaja.

12. Dis-a lor Iisus, Veniți de prânză! Si nimeni nu ceteza din ucenic să 'l întrebo pre el. Tu one ești și stănd că Domnul este.

13. Si a venit Iisus, și a luat pâlniea, și le a dat lor, și peștele arădere.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'a arătat Iisus uceniciilor săi, după ce s'a scosat din morți.

15. Decei dacă așa prânzit, a dis Iisus lui Simon Petru, Simone al lui Iona, iubești-mă mai mult de căt așteptă? Dis-a lui, Așa, Doamne; tu și că te iubesc. Dis-a lui, Paște micuțos mei!

16. Dis-a lui așa și a cără, Simone, al lui Iona, iubești-mă? Răspuns-a lui, Așa, Doamne; tu și că te iubesc. Dis-a lui, Paște oile mele

17. Dis-a lui a treia oară, Simone, al lui Iona, iubești-mă? Sa mărtură Petru căci a dis lui a treia oară, iubești-mă? Si a

dis lui, Doamne, tu toate știi; tu și I că te intese. Dis-a lui, Paste oile mele.

18. Amin, amin, dic tă. Când erau mulți tineri te incingeai preține insuși, și umbrai unde vreai: mi după ce vel imbatram, vel întinde mâinile tale, și altul te va incinge, și te va duce unde tu nu voești

19. Si aceasta a dis, însoțind cu ce moarte va săvii pre Dumneșeu. Si aceasta grănd, a dis lui, Urmează mie.

20. Iar întorcându-se Istră, și vădut pre ucenicul pre care iubă Iisus mergând după el; care se și culcese la cină pre pietrul lui, și discuse. Doamne, căce este celu ce va să te vîngă?

21. Pre acela văjendu'l Petru

a dis lui Iisus, Doamne, dar a cesta ce va face?

22. Dis-a Iisus lui, De voi vrea să rămăne acesta până voi veni, ce 'il este tă? tu urmează mie.

23. Decei a esit cuvîntul acesta între frați, că ucenicul acesta nu va muri și n'a dis Iisus lui, Nu va muri; ei, De voi vrea să rămăne acesta până voi veni, ce 'il este tă?

24. Aceasta este ucenicul care mărturisește pentru acestea, și a scris acestea, și știm că adevarat este mărturisirea lui.

25. Sunt încă și altele multe căte a făcut Iisus, care de s-ar fi scris căte una, nicăi în lumea aceasta mi se pare că n'ar începea cărtile care s'ar fi scris. Amin.

F A P T E L E

SFINTILOR APOSTOLĂ

CAPITOLUL I.

Cuvîntul e în dimineață săcru. O Teologie, pentru toate cele ce a inceput Iisus a face și învăță.

2. Păță în dină în tu ca eșa înălțit, poruncinul pînă în fulgul Sfint apostolilor, pre care i-a ales.

3. Căroră s'a și pus înainte pre

sino vă după pa, nu sa în mulțe semne adevărate, în patru, pe cel de qle arătându-se lor, și grăind cele pentru împărat, a lui Dumneșeu.

4. Si cu deneșii petrecând, le a poruncit lor li la Ierusalim să nu se despartă, ci să aștepte săgăduința Tatălui, care, dis-e el, aștăuăt de la mine.

5. Căci Ioana botezat eu apă,

FAPTELE, I.

iar voi vă vezi boteza cu Duhul Sfint nu după multe dile, e acceptea.

6. Iar el adunându-se, l-a întrebat predeșul, dicând, Doamne, ați în vremea aceasta voia să așeză împărătei lui Israel?

7. Iar el a răsărit către deșul, Nu este al vostru să ști anii sau vremile, care Tatăl le-a pus într-o sa stipiu;

8. Că văi luna putere, venind Duhul Sfint preste voi; și văi să mă marturi în Ierusalim, și în toată Iudeea, și în Samaria, și până la marginile pământului.

9. Pe acestea dicând, privind ei, s'a înălțat; și nor i-a luat pre el de la ochii lor.

10. În ciuda încetării la cer când mergea el, iată, doi bărbați au sătătit înălțarea lor în văzunite alii.

11. Oară atunci și răsărit, Bărbați Galileeani, ce slăbi că nind spuneau, și ascuns în cer, care să înălțeze de la voi la cer, așa va veni precum l-aș văzut pre el mergând la cer.

12. Atunci s'a intors apostolii în Ierusalim de la mănăstirea se chieamă Eleon, care este aproape de Ierusalim, calea sămânților având

13. și dacă aș fi intrat și aș fi sănătatea de sus unde lăcașul i-e trăit și Iacob, și Ioan, și Andrei, și Iulian, și Toma, Varolomen, și Mattei Iacob și Iulian, și Simon Z lotis, și Iuda Iscariotei își așteptând.

14. Aceștia totuși erau așteptând

cu un cuget în rugăciune și în cerere, ca Iisus să fie Maria mama lui Iisus, și cu Irați lui. 15. " Si în dilele acelea se lanțuște Petru în mijlocul șoimelor, a răsărit și era mulțime de mici și impreună ca la o sută și două-deci,

16. Bărbați frați, se cădea să se împlină scriitura aceasta, care a răsărit înainte Duhul Sfint prin gura lui David pentru Iuda care să facă povăzitor celor ce să sunt prin pre Iisus.

17. Căci numărul era impreună cu noi, și luase soarta slujbei acesteia

18. Deceasă a răspingat tări din plăta nedreptăței; și căciând la pământ, a pleșnit preste mijloc, și s'a vărsat toate măruntaisile lui

19. și s'a făcut aceasta cunoscută la toti cei ce lăcașul în Ierusalim; și căci să a chieamă tarina aceea în limbajul Acholai, a, adică Tu na sonșul

20. Pentru că scris este în caietele psaltilor, Făcăso curtea lui pustie, și să nu fie cine să lăcusească întru ea; și episcopia lui să o iec altul.

21. Deceasă se cuvine, dintr-acesti lăcașuri care se adunau cu toată vremea întră care nu era și cea între acel Domnul Iisus.

22. Începând de la botezul lui Ioan, Iisus în cinea înzu care să înălțeze de la noi să fie cu noi marți în hîrverei lui, unul dintr-aceștia.

23. Si așa pus pre deo, pre

FAPTELE, II

Iosif ce se chieamă Varsava, care s'a numit Iust, și pre Mattia, bumba noastră, întră care ne am născut?

24. Si rugându-se așa dis, Tu, Doamne, care și în inimile tuturor, arătă dintr-acești doi pre unul care al ales

25. Ca să iee soarta slujbei și apostoliei acesteia, dintră care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui

26. Si așa dat sorți lor; și a căzut soarta pre Mattia; și s'a numărat cu cei un-spre-dece apostoli

CAPITOLUL, II.

Si dacă s'a împlinit diaoa Praznicoului a cinci-deci de zile, erau toti impreună adunați la un loc.

2. Si s'a făcut fără de veste din cer sunet ca do suflare de vînt ce vîne repede, și a umplut toată casa unde sedea

3. Si li s'a arătat lor limbii împărătei ca de foc, și a sedut pre fie-care din el.

4. Si s'a umplut totuști de Duhul Sfint, și s'a inceput a grăbi într-alte limbaj, precum le da lor Duhul a grăbi.

5. Si erau în Ierusalim lăcaștorii Iudei, bărbați cuciernici, dintră tot neamul ce este sub cer.

6. Si făcându-se glasul acela, s'a adunat mulțimea, și s'a turburat, căci audia fie-care pre el grăbind în limbaj sa.

7. Si se spământau toti și se mirau, dicând unul către altul, Așa nu sunt aceștia ce grăesc totuști Galileeani?

8. Si cum noi audim fie-care s'a numit Iust, și pre Mattia, bumba noastră, întră care ne am născut?

9. Partenii, și Mădănil, și Ela-mtenii, și cei ce lăcuesc în Mesopotamia, și în Iudeea, și în Cappadocia, în Pont, și în Asia

10. În Frighia, și în Pamfilia; în Egipt, și în părțile Livelor cele de lingă Chirini, și nemerică Români, Iudei și veneticii.

11. Criterii și Arapii, audim pre el grăbind în limbajele noastre mărinile lui Dumnezeu.

12. Si se spământau toti, și se mirau, dicând unul către altul, Ce va să fie aceasta?

13. Iai apătălatăciorii în Iudeea, Acești oameni de must sunt plini.

14. Iar său Petru cu cei un-spre-dece și a redcat glasul său, și a răsărit lor, Bărbați Iudei, și totuști cei ce lăcașu în Ierusalim, accasă voia să vă fie stiuță, și ascultați cuvintele mele.

15. Pentru că nu precum se pare voă, aceștia sunt bătrâni, că este numai al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este ceea ce s'a dis prim proroacă il Ion.

17. Si va fi în qilele cele de apoi, dice Dumnezeu, turnă-vouă din Duhul meu preste tot trupul, și vor proroaci fecorii voștri, și fetele voastre, și tinerii voștri vedeni vor vedea, și bătrâni voștri visuri vor visa.

18. Încă și preste slujgele mele și preste slujnicile mele în dilele

FAPTELE II.

acele voiu turnă din Duhul meū în iad, nici vei da pre
nău și vor proorce.
19. Si voiu da minuni în cer
sus, și semne pre pămînt jos ;
sângă, și foc, și fumegare de
fum.

20. Soarele se va întoarce în-
tru întuneric, și luna în sângă,
mai înainte lîna ce va veni
dioda Domnului cea mare și lu-
minată.

21. Si va fi, că tot ceea ce va
chiama numele Domnului se va
măntuia.

22. Bărbații Israileni, ascu-
tați cuvintele acestea, pre Iisus
Nazareanul, bărbații de la Dum-
nezeu arătat la voi, eu puleri
și cu minuni și cu semne care
a făcut priuli însul lumenelor
în mijlocul vostru, precum și
voi și îi

23. Pre aceasta, dupre sfatul
cel rindut și dupre mal înainte
stiluță lui Dumnezeu, fiind dat,
luându-l, și prin mâinile celor
înălță de lege răstignindu-l, l-a
omorât.

24. Pre care Dumnezeu l-a
inviat, stricând durerile morților;
pentru că nu era cu putință a
fi el de densa ținut.

25. Că David grăcște pentru
densul, Văzut-am pre Domnul
înălțea moa pururea, că dă
dreapta mea este, ca să nu mă
clătesc.

26. Pentru aceasta s'a veselit
înima mea ; și s'a bucurat limba
mea, încă și trupul meu se va
odihni spre nădejde :

27. Că nu vei lăsa sufletul
s'a umilit cu înima, și să dis-

ciu în iad, nici vei da pre
Sfîntul tău să vadă stricăcune.
28. Cunoscute ai făcut mie
cările vieței; umplea-mă vei de
veselie cu fața ta.

29. Bărbații frați, să fie slabod
cu îndrăzni, re a grai cătră voi
pentru patriarhul David, că a și
murit și s'a înțepat, și mor-
mîntul lui este între noi până
în cî dă acces.

30. Deci prooroc fiind, și stînd
că cu jurămînt s'a jurat Dum-
nezeu lui, că din rodul coapse-
lor lui, dupre trup, va răd ca pre
Iisus os, să șadă pie scaunul lui,
31. Mai înainte văzând aceasta,
a grăbit de invierea lui Iisusos,
că nu s'a lăsat sufletul lui în iad,
mai trupul lui a văzut strică-
cune.

32. Pre acest Iisus l-a inviat
Dumnezeu, căruia noi toți suntem
marturi.

33. Pre acela că dreapta lui
Dumnezeu împărtăse și făgă-
du, și Duhul lui Sfînt lăudând do-
la Tatăl, a turnat aceasta care
această voi vedea și așa și.

34. Pentru că nu David s'a suțit
în ceruri, ci dico însuși, Dis-a
Domnul Domnului meu, ședî dă
dreapta mea,

35. Până ce voi pune pre
vrăjmașii tăi asternut pîcroarelor
tale

36. Deci cu adeverire să știe
toată casă lui Israîl, că Domn
și Iisusos a făcut Dumnezeu
pre Iisus acesta, pre care voi l
așă răstignit.

37. * Iar ei audind aceasta

FAPTELE III

cătră Petru și cătră cel-alții și având har la tot norodul. Iar
Domnul adă că pre cel ce se
măntuia în toate dilele la bi-
serică?

38. Iar Petru a dis cătră ei,
Pocăită-vă, și să se boteze fie-
care dintru voi întră numele lui
Iisus Hristos spre eriar și păca-
telor, și vezi lăua darul Sfîntului
Duh.

39. Pe cînd că voă este făgă-
duință, și feciorilor voștri, și tu-
tulor celor de departe, ori pre
cății va chiama Domnul Dum-
nezeul nostru.

40. Si cu alte cuvinte mai
multe mărturisă și îndemna pre
densil dicend, Măntuitoru-vă de a-
cest neam îndărâtinic.

41. * Deo! cel ce bucuros ați
primit cuvîntul lui, său botezat;
și său adiozat în viața aceea
suflete ca la trei mil.

42. Si erau așteptând întru
invîță tra apostol lor, și întru
împărtășrea și întru înangoreea
pămel, și întru rugăciuni.

43. Si s'a făcut preste tot su-
fletul trică; și multe minuni și
semne prîn apose si ficeau

44. Si toti cel ce ați crezut
erau la această, și aveau toate
de obicei

45. Si moșiele și averile le
vindeați, și le împărtășea pre ele
tuturor, dupre cum fie-care avea
lipșă.

46. Si în toate dilele aștep-
tând cu un rugăciu în biserică,
și frângând prin case pămele, pri-
mău hrana cu bucurie și cu
prost mea mînel.

47. Lăudând pre Dumnezeu,

Iar Domnul adă că pre cel ce se
măntuia în toate dilele la bi-
serică.

CAPITOLUL III.

Si împreună Petru și Ioan s'a-
sunt în biserică în ceasul ru-
găciunii a noastră

2. Si un bărbat care-care
șechip din pantecele malicei sale
fiind, se purta, pre care il pu-
neau în toate dilele înaintea
șefi Lisei cel ce se chiama Iri-
moisa, ca să creară în ierarhie
de la cel ce urat în biserică.

3. Cara văzând pre Petru și
pre Ioan, vrind să intre în bi-
serică, cerea muloste.

4. Iar Petru, cu Ioan căuând
la densul, a dis, Caută la noi.

5. Iar el cu osirea căuta la
densul așteptând să le-ea de
la ei.

6. Iar Petru a dis, Argint și
aur nu este la mine ; iar ce am
aceea îți dau : Intru numele lui
Iisus Hristos Nazareanul scoala
și umplă.

7. Si apucându-i pre densul de
mâna cea dreaptă, l-a redicat.
și îndată i s'a întărit lui tal-
pele și fluente.

8. Si sărind a statuit, și umbla,
și a intrat cu densul în biserică
umbland, și sărind, și lăudând
pre Dumnezeu

9. Si l-a văzut pre el tot
norodul umbland și lăudând pre
Dumnezeu

10. Si il cunoșteau pre el că
acesta era cela ce ședea pentru

FAPTELE, III.

milostenie la usa oia Frumoasă a bisericii, și s'au umplut de spațiu și de mirare pentru ceea ce i s'a întemplat lui.

11. Si înendu-se schiopul cel vindecător de Petru și de Ioan, a alegat la densus tot norodul în pridvorul ce se chieamă al lui Solomon, însăpmânat.

12. Iar Petru vădend aceasta, a respuns cătră noro. Lă. bașt Israeleni, ce vă minuiaș de această său ce căutați la noi, ca cum eu a noastră putere săcucerniciose am și făcut pre acestei să umbile?

13. Dumnezeul lui Avraam, și al lui Isaac, și al lui Iacov, Dumnezeul părintilor noștri, a proslăvit pre Fuiu său Isus; pre care voi îl ati dat, și v'ati repărat de densus înaintea fetelui lui Pilat, judecând el să îl slobodeaseți.

14. Iar voi de Cel Sfint și drept v'asi lejădat, și ati cerut bărbat ucigaș să vi se dărăească voi;

15. Iar pre Incepătorul vietei îl ati omorât, pre care Dumnezeul îl a inviat din mort; căruia nu marturi săntin.

16. Si intru credința numelui lui, pre acesta pre care il vedeați și îl știți, îl a întărit numole lui și credința cea printrinsu. îl a dat lui toată intregimea aceasta înaintea voastră tutu-

lor.

17. Si acum, fraților, stiu că prin neștiință ati făcut aceasta, ca și boierii voștri

18. Ci Dumneadeu cele ce mai înainte a vestit prin gura tutu- lor proorocilor lui, că va pătruni Hristos, a împlinit asa

19. Deel pocăință-vă, și vă întoarcet, ca să se stoargă păcatul voastre, când vor veni vremene răcorelele de la fața Domnului.

20. Si va trumete pro cel mai înante propoveduit voi pre Isus Iisus.

21. Pre care trebuie cerul să îl primească până la anii aședării tutu- lor, care a grăbit Dumneadeu prin gura tutu- lor să-și prooroci din veac

22. Pentru că M. s. cătră părinți a dis, Prooroc va rădica voia Domnului Dumnezeul vostru, dñe fra, I vestri, ca pro mine, pre el să îl asculta, I lătră toate orii căte va grăbi cătră voi.

23. Si va fi, că tot susțelul care nu va asculta pre prooro- cul acolo, se va pierde dintr-o norod.

24. Si loți prooroci de la Sa- nul, și ceil-ili, căi au grăbit mai înainte, ad vestit căile acestea.

25. Voi sunteți fiți prooro- cilor, și ai legăturel, care a pus Dumnezeu cătră părintii noștri, grămd cără Avraam, și intru sămânța ta se vor blagoslovi toate neamurile pământului.

26. Voă întîu Dumneadeu, în- viind pre Fuiu său Iisus, îl a tra- mes pre el blagoslovindu-vă pre voi, când ve întoarceți fie-care de la vicleșugurile voastre.

FAPTELE, IV.

CAPITOLUL IV.

S' grămd ei cără norod, ven- tă și asupra orei opu, și vor- vodal bisericei, și Sadduceei,

2. Iarăndale răi pe ură că învățan ei pre norod, și vestiul intru Iisus Invierea cea din morți.

3. Si îl au pus pre densus mănele, și îl au pus pre el la paza păpuă a doa și că era sară.

4. Iar mulți din cel ce aud- seră cuvântul aă credut; și s'a făcut numărul bărbătilor ca la cuci mit.

5. Si a fost a doa qd de cără adena, boieril, și bătrâni, și cărturari în Ierusalim,

6. Si Anna arhiearel, și Ca- lafa, și Ioan, și Alecsandru, și căi erau din neamul arhieresc.

7. Si puindu'l pre el în mijloc, îl au înfrerbat, Că ce putere, său cu ce nume, ati făcut voi a- ceasta?

8. Atunci Petru, umplendu-se de Duhul Sfint, a qis cătră densus, Boieril norodului, și bă- trânilui lui Isral,

9. De vreme ce noi astădi suntem întrebăți pentru facerea de bine a unui om bolnav, intru cine acesta să-măntuie:

10. Cunoscut să fie voă tutu- lor, și la tot norodul lui Isral, că intru numele lui Iisus Hristos Nazoreanul, pre care voi îl a- răstignit, pre care Dumneadeu îl a inviat din mort, intru acela acesta să înaintea voastră să- lătos.

11. Aceasta este piatra care nu s'a lagat în sămă de cătră voi ziditori, care s'a făcut în capul unghului

12. Si intru nimene altul nu este măntuire; pentru că nici nume este altul sub cer dat intru oameni, intru care trebuie să ne măntuim noi

13. "Vădene i înfrâzirea lui Petru și a lui Ioan, și stând că oamenii necărturari sunt și prosti, se miră; și îl cuno- steau pre densus că cu Iisus su- seseră

14. Iar vădend pre omul cel tămăduit cu el stănd, nimic, n'aveau a qice împotrăvă.

15. Ci poruncindu-le lor să easă afară din sobor, vorbiau intru sine,

16. Peand. Ce vom face oamenilor acestora? de vreme ce vădut semn s'a făcut, prin el stăut tutul celor ce lăcesc în Ierusalim și nu putem făgădui.

17. Ci că nu mai mult să se lăoască în norod cu înfricoșare să îl înfricosem pre el, ca mai mult să nu grăească de numele acesta me, unui om

18. Si chiemându'l pre el, le au poruncit lor ca nică de cum să nu mai grăească nică să în- vețe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan răspun- dând aă dis cătră densus, De este drept înaintea lui Dumneadeu a asculta pre voi mai virtos de cat pre Dumneadeu, judecați.

20. Pentru că nu putem noi cele ce am vădut și am audit să nu le grăim.

FAPTELE, V.

21 Iar el înfricoșindu-i pre densus, "I ar săboiu, nimic atând că i ar ped-pri pre ei, pentru norod: că oță proslaviau pre Dumnezeu pentru ceea ce s-a facut.

22 Pentru că mai mult de căt de patru-deci de ani era omul acela, intru care se făcuse semnul acela al tămăduirei.

23 Iar după ce s'a săbodit, a venit la el sej, și le aș spus căte aș dă cătră densus, arnicerei și bătrâni.

24 Iar el audind, toti d'impreună aș redcat glas cătră Dumnedeu, și aș q.s., Răspuns, tu Dumnezeule, cel ce ai făcut cerul, și pământul, și marea, și toate cele ce sunt în lăsuile:

25. Care aș qis prin gura lui David, robului tău, Pentru ce s'aș întărit în amurle, și noraadele aș cungetat cele de scro?

26. Stătut-aș de față împărătil pământului, și boeril aș adu-nat împreună asupra Domnului, și aș lăia Hristosului lui.

27. Că s'au adunat cu adevărat, în cetatea aceasta asupra sfintului pruncului tău Iisus, pre care "l'al uns Irod și Pilat din Pont, cu neamurile și cu no-roadele lui Israel,

28. Să facă căte mâlna ta și statul tău mai înainte a rănduit să fie

29. "Acum, Domine, cauță împotriva îngrozirilor lor; și dă robilor tăi cu toată îndrăzneala să grăească cuvîntul tău,

30. Când vei întinde mâlna ta spre tămăduire; și semne și

mnuti să se facă pr.n numele sfintului pruncului tău Iisus

31. "Si rugându-se el, s'a eliat local unde erau adunați, și s'a umplut toți de Duhul Sfint, și grădui cuvîntul lui Dumnezeu cu îndrăzire

32. Iar mama și sufletul mulțimel color ce aș crezut era unul, și nici unul ceea dintru averile lui qicca că este al său; că erau lor toate de cîste

33. Si cu mare putere mărturisit apostolii de invierea Domnului Iisus; și mare har era preste ei toți.

34. Si nimeni nu era lipsit între ei: că toți carii aveau țărini sau case vîndendu-le, adică preturile celor vindute,

35. Si le puneau la picioarele apostolilor, și se da de fiecaro diptic cum c.ova avea trebuină.

36. Iar Iosi, cel ce s'a numit Varnava de apostoli, (care se tilouește, Fiul măngâierel,) Levit, și Critean de neam,

37. Având el țărini, vîndend a adus prețul, și "l'a pus la picioarele apostolilor.

CAPITOLUL V.

Iar un om oare-care, a nume Anania, împreună cu Dafira mulherea sa, și a vîndut țărini,

2. Si a ascuns din preț, stînd și mulherea lui, și educând o parte oare care, o a pus la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a dis, Anania, pentru ce a umplut Satana

FAPTELE, V.

mâlna ta, să minți tu Duhul cu un gând în pădvorul lui Sfînt, și să ascunzi din prețul țărinel?

4. Aș nu rămâind, te răma-ne? și vindând-i-e întru a ta stăpânire era? căci aș pus într-o mână ta lucrul acesta, și nici un mărt oamenilor, ci luf Dumnezeu

5. Iar Anania audind cuvinte acestea, cădend, a murit, și s'a făcut frică mare preste toți cel ce audău acesta.

6. Si scalându-se cel mai tiner, l aș luat pre el, și scoțându-l, l l ad îngrăpat.

7. Si a fost după ce aș trecut ca trei ceasuri, și mulherea lui nesunând ceea ce se făcuse, a intrat.

8. Iar Petru a dis el, Spune-mi mie de aș vîndut întru atâtă țărini? Iar ea a dis, "Cu adevărat, întru atâtă.

9. Iar Petru a dis cătră densus, Căci v'ati vorbit între voi a îspiti Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce aș ingropat bărbatul tău lingă usă sănă, și te vor secole și pre tine.

10. Si a cădut îndatâși la picioarele lui, și a murit; și întrând tinerii, o aș aflat moartă, și scoțând-o, o aș ingropat lingă bărbatul el.

11. Si s'a făcut frică mare preste toată biserica, și preste toți cel ce audău acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe întru norod; (și erau toți

13. Iar din cel-l-alti măneni nu ceteza să se lipescă de ei: ei și măria pre ei norodul.

14. Si mai virtos se adăgoau cel ce credeau în Domnul, multime de bărbați și de muieri.)

15. Că și pre ulice scoțeau pre cel bolnavi, și il puneau pre paturi și pre năsălii, ca venind Petru măcar umbra lui să umbreze pre vre unul din trui el.

16. Si se aduna și multimea din cetele cele de prin prejur în Ierusalim, aducând pre cel bolnavi, și pre cel chinuți de dăurile cele necurate: carii se tămadău toți.

17. Si scalându-se arhiearel și toți cel ce erau cu densus, care este eresul Saddechilor,) său umplut de pismă,

18. Si și aș pus mâinile lor preste apostoli, și "l aș pus pre el în patre de obște

19. Iar ingerul Domnului noaptea a deschis ușele temniței, și scoțându-l pre densus afară, a dispărut.

20. Mergeli, și stând grăiți în biserică norodului toate cuvintele vieței acesteia.

21. Si audind această, aș intrat de dimineață în biserică, și învățau Iar venind arhiearel, și cel ce erau cu el, aș adunat sotiorul și pre toți bătrâni și slujitorii lui Israel, și aș trumes la temniță să l aducă pre densus.

22. Iar slugele mergând, nu

I ad astăt pre el în temniță, și
intore indușe, să spus.

23. Unde, Temniță o am
găsit u.cu.eată cu toată întărirea,
și pre strejări stând înaintea pre el
ușelor; iar deschidând, în lă-

untru pre lumeni a am allat.
24. Se dădă a idiră cuvintele
acestelor preoților și voivodul ne-
sericel și arhiepel, se mirau de
dens i ce va să fie aceasta.

25. Iar venind ore-carele a
spus lor, șteand, Iată bărbat î
pre cari î și pus în temniță
sunt în biserică stând, și înva-
țând pre norod.

26. Atunci mergând voivodul
cu singele, I a adus pre el nu
en slă că se temea de norod,
să nu î vîndă cu pietre.

27. S-a lucrenduți pre el, și a
pus în sołor, și I a întrebăt
arhiepel,

28. Deindată Ați mi, eu poruncă
vam poruncă voi să mi ităvă-
lăști în numele acesta, și ată,
nu împlăti Ierusalimul cu învă-
lătura voastră, și veți să adu-
coți și supra nastră singele omu-
lui acestuia.

29. Iar răspundând Petru și
cot-lalii apostoli, ați dis, Trebuie
a asculta pre Dumnezeu, mai
mult de căt pre oameni.

30. Dumnezeul părăsor no-
stru, a scutul pre Iisus, pre care
vor lăsă omorit, spânzurându-
pre lemn.

31. Pre acesta, Dumnezeu,
Incepator și Mântuitor, la înăltat
cu dreapta sa, ca să dec po-
căntă lui Israël, și ertare păca-
telor.

32. Si noi suntem lui mar-
turi cuvintelor acestora precum
si Duhul Sfint, pre care i a dat
bunădețu celor ce îl acuță

33. Iar ei audind aceasta
foarte se mamau, și se stătuau

34. S. sculându se oare-care
Pariseu în sebor, a nume Gamal il învățător de lege, cun-
stu la tot norodul, a poruncit
ca să te apostoli puțn oeva
afara

35. Si a quis către densi, Bărbat î Israeliteni, Iați-vă aminte
voă de oamenii acesta ce voți
să facă?

36. Pentru că mal înainte de
acestea s'a scusat Te da,
cinead cum că el este oare-care
mare; lingă care s'a lipit un
număr de bărbati, ca la patru
sute: care s'a omorit, și toti
căți ascultați pre el s'a risipit,
s. său s'au făcut într-unac.

37. După acesta s'a scusat Iuda
Galileanul în cîrile scrișorii, și
a despărțit norod mult după
densul și acela a per., și toti
căți ascultați pre el s'a risipit.

38. Si acum dic voă, ker și-vă
de oamenii acesta, și îl lăsați
pre el căci de vă fi de la oameni
sfatul acesta său lăcerul
acesta, se va risipi

39. Iar de este de la Dum-
nezeu, nu veți putea să îrisi-
piți, ca nu cuniva și luptători
de Dumnezeu să vă faceți.

40. Si aș ascultați pre el s
chemand pre apostoli, bătându-
le să nu grăească

în numele lui Iisus, și Iați slo-
crestea; și se immulția numă-
rul ucenilor în Ierusalim foarte;

41. Decei el se ducea, bu-
curându-se, de la fața soborului,
căci purtau numele lui său
învredniot a se necinste.

42. Si toată dioasă în biserică,
și prin case, nu incetau să in-
văță și a bine-vesti pre Iisus
Hristos.

CAPITOLUL VI

Si în q. de acelea, immulț n-
du-se ucenicii, ad facut car-
tre Iisus împotriva Ev.elor,
căci văduvoile lor se trecea cu
velvete intru slujba eea de toate
dilele.

2. Si cîtămănd cel dol-spre-
dece pre mulțimea ucenilor,
ați dis, Nu este cu plăcere noă
ca lăsând cuvântul lui Dumne-
șei, să slă în moșeior.

3. Socotru, drept aceea, fra-
ților dumnei voi septe bărbati
mărturisiti, prim de Duhul Sfint
și de înțelepoare, pre cari să
îrindu-m la treaba aceasta.

4. Iar noi intru rugăciune și
intru slujba cuvântului ne vom
zăbăvi.

5. Si a placut cuvântul a-
cesta înaintea a toată mulțimea:
si ad aleas pre Stefan, bărbat
plin de credință și de Duhul
Sfint, si pre Filip, si pre Pro-
hor, si pre Nicator, si pre Ti-
mon, si pre Parmena, si pre
Nicolae n.mericul Antioh ei:

6. Pre cari î și pus înaintea
apostolilor și rugându-se, și au
pus ieste denii, maluie.

7. Si cuvântul lui Dumnezeu

creștea; și se immulția numă-
rul ucenilor în Ierusalim foarte;
și multă mulțime de preoți se
supinea la credință

8. Si Stefan find plin de cre-
dință și de putere, facea minuni
și semne mari intru norod.

9. Si său scusat unii din
sinagoga, ce se dicea a Liver-
tinilor, și a Chirinemilor, și a
Alcesandrenilor, și a celor de la
Cihicia, și de la Asia, de se pri-
etui cu folan

10. Si nu puteau să stea im-
potrivă înțelepcaneli și du-nu-
cu care grăia.

11. Atunci aș scoas pre niște
bărbati ce diceau, I. am audit
pre el grăind cuvinte de hulă
împotriva lui Moisi, și a lui
Dumnezeu.

12. Si aș întăritat pre norod,
și pro lătrăi, și pro ciaturari,
și jăvădul și a rănit pre den-
ziul, și lăudas la sołor.

13. Si aș pus marturi măno-
noști, cari diceau, Omul acesta
nu incetează a grăi cuvinte de
hulă împotriva acestui loc său t-
c. a legel.

14. Pentru că I am audit pre
el dicind, că Iesu Nazarene îl
acosta va strica locul acesta, și
va schimba obiceurile care ne
a dat noă Moisi.

15. Si căutând spre el toție cel
ce sedeau în sołor, a ved.t
fa, a lui ca o față de iager.

CAPITOLUL VII.

Si a quis arhiepel, Care acestea
să așa sunt?

FAPTELE VII

2 Iar el a dis, Bărbat! frață și părintă, ascultați; Dumnezeul săvei s-a arătat părintelui nostru Avraam că id era în Mesopotamia, mai înainte până a lăcui el în Harran.

3 Si a dis către densus, Ești din pământul tău, și din rudeniea ta, și vino în pământul care voiu arăta te.

4 Atunci eșind din pământul Hadeilor, a lăcut în Harran; și de acolo, după ce a murit tatăl lui, i-a mutat pre el în pământul acesta, întru care voiu acum lăcuști.

5 Si nu i-a dat lui în steme în cîștig, nici un pas de picior și a lăgădăit că îl va da lui spre stăpânire pre el, și seminței lui după densus, nefiind la el înăuntrul.

6 Si a grăbit așa Dumnezeul, că va fi sămânța lui nemicnică în pământ străin, și o vor robi pre ea, și o vor chinui ani patru state.

7 Si neamul la care vor să se poată vorăjudeca ești, a dis Iisus, și după acestea vor să vor slui mic în locul acesta,

tăceri imprejur; și așa a născut pre Isaac, și i-a sărat imprejur pre ea, în doia a opta; și Isaac a născut pre Iacob; și Iacob pre ei și-a spus decese patrulați.

8 Si patriarhii, pismund lui Iosif, i-a venit la Egipt; și era Dumnezeul cu densus,

9. Si i-a scos pre el din toate necazurile lui, și i-a dat lui har și înțelepcune înaintea

lui Faraon împăratul Egiptului, și i-a pus pre el povățitor prete Egiptet și prete toaă casa lui.

11. Si a venit foamele prete tot pământul Egiptului și al lui Hanaan, și necaz mare; și nu afilați de măneat părintii nostri.

12. Si auind Iacob că sunt bucate în Egipt, a trimis pre

părintii nostri lui Iosif.

13. Si iufur al dolea rînd s-a arătat Iosif fraților lui; și sa facut lui Faraon arătat neamul lui Iosif.

14. Si trimiterend Iosif, a chie-

mat pre tatăl său Iacob, și toată rudenie lui, cu sunte și sepo-

deci și cincl.

15. Si s'a pogorit Iacob în Egipt, și a murit, el, și părintii nostri.

16. Si s'a mutat în Sihem, și s'a pus în mormintul care a cumpărat Avraam cu preț de argint de la fiul lui Emor al lui Sihem.

17. Iar cum se aprobia vremea răgăduinței, sărat s'a jurat Dumnezeul lui Avraam, și crescut noiodul și s'a înmulțit în Egipt.

18. Până ce s'a secolat alt im-

părat, care nu s'a pre Iosif.

19. Acesta meșteșugând neamul nostru, a chinuit pre păratul lui, ca să-și prete pe ei îlor, să nu vîneze.

20. Întru care vreme s'a născut Moisi, și era plăcut lui Dumnezeu, care s'a hrănit lunii trei în casa tatălui său:

21. Si lepădandu-se el, i-a

FAPTELE VII

lum satu lui Faraon, și Ta cresc-

erut pre el ei și fecior.

22. Si a învățat Moisi înțelepcunea Egiptenilor, și era puternic în cuvinte și în fapte.

23. Iar când se înțimplau lui patru-deci de ani, s'a suiat în limbi lui ca să cerceteze pre faptei și în Iud. Israel

24. Si cînd pre oarecare patru-mijlochi strămbătăte, și a apărut, și a cîntat izi îndî cel îndî așa cum și cînd pre Egipteanii.

25. Si găndia cum că principele lui îndî așa Dumnezeul prin mina lui dă lor mantuire; iar el n'aș înțeles.

26. Si a doia că s'a arătat lor, Iud. idescă și, și la moecină spore pase, și cînd Bărbat, frații sănătății și pentru ce facu și strămbătăte unul altuna?

27. Iar ce ce facau strămbătăte aproapelui, i-a impins pre el, dicând, Cine te a pus pre lini din dom, și ideea or prete noi?

28. Au vorbit frații și omor, prece un al cărorit el pre lespătrui!

29. Si a fugit Moisi peninsulă cu cîțu decese patru-deci de ani, și a răzut no-mernic în pământul lui Madian, unde a răsat doi ani.

30. Si după ce s'a înțimplat patru-deci de ani, s'a arătat lui în pustă mințile să arătă cel Domnului în para focului ru-gului.

31. Iar Moisi vîlind, s'a mințuit și vedeau și aproba-

du-se el să ieșe aminte, să să

facă glasul Domnului către el,

32. Dicând Ești sănăt Dumne-

deci părintilor tăi, și nămeleul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacob. Si catre înrăutățe Mois, nu cuitează să eau.e.

33. Si a dis lui Domnul, Des-leagă incășimur ea păcatele tale; pentru că locul întru care stă pământul sănăt este.

34. Vîlind, am vîdut ob-
nirea norodunul meu celul dum
Egipt, și suspiciu lor am au-
dit, și m'am pogorit să îscot
pre el. Si acum vino, te trimet
în Egipt.

35. Pre acest Moisi de care s'aș lepădat, dicând, Cine te a pus pre lini și judecător? Pre acela, Domnul Iud. și îzbăvitor îl a trimis prin măfina îngerului celul ce să arătat lui în rug.

36. Acesta îl a scos pre el,
făcând minuni și securi în pă-
mântul Egiptului, și la Mareea Roșie, și în pustie ană patru-
deci.

37. * Acesta este Moisi cel ce a cîștigat lui Israel. Prinoc
va redica voii Domnului Dumne-
deul vesten d încăruță vostri
ca mine; pre el să ascultați!

38. Acesta este cela ce a fost
intru adunare în pustie cu in-
gerul care grăla lui în mantele
să nu vîneze.

39. La care n'aș vrut să se
facă ascultaori părintii nostri,
el i-a lepădat, și s'a întors
cu immelelor în Egipt,

FAPTELE, VII.

40. Dicând lui Aaron, Fă noă Domnul: său care este locul odihnei mele?
dumnezelui carii vor merge înăuntru coastră pentru că Moisi acesta, care ne a scos pre noi din pământul Lghipetului nu și mă ee i s'a întî plat luș.

41. Și ați făcut vitel în filele acelora, și ați adus crvă idoliuri, și se veselați într-i lucearile mănelor lor.

42. Și a intors Dumnezeu, și l-a dat pre ei să slujească ost. rei cerului, precum este scriis în carteau proroceelor. Ați jungheri și jertve astă adus mie ani patru-deci în pustie casa lui Israhil.

43. Si ați luat corul lui Melchior, și steaua dumnei dăului vostru Remisan, chipurile care le ați făcut să vă închiuiți lor și voștua multă pre vă la ie lete Vavilon.

44. În oră una unica era în răzăpătul iostei în pustie precum în oră cel ce era într-o munte, și l-aici pe el cu prezența sa.

45. Pre care lă adă adus primul ipiranță moștri cu Iisus într-o scăzută înăuntru pre care le a găsit Dumnezeu de la fața lăzitorilor noștri, lâna în drăguțele lui Lazăr.

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu, și a cerut să afle carea Dac Rege lui lui lacov.

47. Iar Solomon a zidit lui Ezra.

48. Iar cel Prea-Inalt nu înăcasuri făcute de măini lăzăște, precum proroceal qeo,

49. Ceea ce este mie scaun, și pământul razim pricăreor mele, ce casă îmi vești zidi mie? dicea

Domnul: său care este locul odihnei mele?

50. Ați nici măna mea a făcut acestea toate?

51. "Voi cel tare în cerbice și netăe, împrejur la înimă și la urechi, pururarea în potriva Dumnei. Sunt stați; precum păzniți voștri, așa și voi.

52. Pre care d-n prorocei n-ai goni și parinti voștri și adu omecit pre ecii ce mai înainte vestea de venirea Cetății Drept; căruia acum voi vindecați și ucidători văți făcut:

53. Căci ați lăua legea într-un rind mereu înger lor, și nu o ați păzit.

54. "Si el audind acestea, crește în rău melo lor, și se revină cu dinți împotrivă lui.

55. Iar el l-aș plai de Duhul Sfint, căutând la cor, a văzut săvârhi Duhul încă loc, și pre Iisus stand dă dreapta lui Iahmed și.

56. Si a ies, lăză văzută cruce de secese, și pre Iulian omului stand dă dreapta lui Dumnezeu.

57. Iar el strigând cu pias mare, și an asupra urezidei, și aș năvălătoși cu un eu get asupra lui,

58. Si încoțenilul afară din cetate, și urmeau cu picioare, și măsură și aș pas hainele lor lingă picioarele omului tiner, ce se chema Savlu.

59. Si ue de pierde pre Stefan, care se ruga și pleca,

60. Si îngrenunchind, a strigat

FAPTELE, VIII.

un glas mare, Doamne, nu le Acesta este puterea lui Dumnezeu lor păcatul acesta. Si așa cumva iudeud, a adormit.

CAPITOLUL VIII

Si Savlu era bine-voie spre undereea lui. Si s-a făcut în șumă neagră goană mare asupra bătrâni celor din Ierusalim. Si tuș n-ai risipit prin ținuturile Iudei și ale Samariei, afară de apă.

5. Si aici îngropat pre Stefan bătrâni cucernici, și aș făcut plinăre mare preste densus.

6. Si Savlu strica biserică, morând prin casă, și trăgând bătrâni și muleroi îndată la temniță.

7. Deodată răspindu-se, trecură, din loc în loc, bine-vestind euventul.

8. Iar Filip pogorindu-se în ceteata Samariei, propovăduia pre Hristos.

9. Iar norodul lăua aminte cu un euget la cele ce se grăiau de Filip, audind și văzând semnele

ce le ficea.

10. Pentru că din mulți, cari au căzut duhuri necurate, strigând cu glas mare, eșiau; și mulți slăbici și se copți să aibă vînd că.

11. Si s-a făcut bucurie mare în ceteata.

12. Iar un bărbat care-care a nume Simon, care era mai înainte în cetea și urmând să amângănd în cetea omului, condus că ar fi el care-care mare:

13. La care lăua aminte totuș de la mic până la mare dicând,

14. Si lăua aminte la el, pertru că de multă vreme cu vrăjete și a fost amăgit pre ei.

15. Iar dacă și ereticii lui Filip care propoveduia de împăratiea lui Dumnezeu, și de numele lui Iisus Hristos, s-a boala, bărbat și muleroi.

16. Atunci și Simonacea a credit: și botezându-se petreceau cu Filip, și văzând puterile cele mari și semnele ce se făcea, se mira.

17. Iar audind apostolii cel din Ierusalim, cum că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu și trimes către densus pre Petru și pre Ioan.

18. Iar Filip pogorindu-se în ceteata Samariei:

19. Pentru că încă nici preste unul dintru ei nu se pogorise: ci numai botezând erau într-o măcelo Domnului Iisus.

20. Atunci punea măcelo preste ei, și lăua Duhul Sfint.

21. Si văzând Simon că prin puterea mulților apostolilor se dă Duhul Sfint, a adus lor banii,

22. Iar Dicând, Dați și mie această putere, ca oră pre care voi pune la el să știe Dumnezeu Sfint.

23. Iar Petru a dis către el, Arguiți tu să fie cu tine nara pierdere, caci și sociot cu darul lui Dumnezeu cu banii se agoasește.

24. Nu este și parte nici soarte intu cîştigă, acesta pînă că

FAPTELE, VIII

în ma ta nu este dreaptă înaintea
lui Dumnezeu

22. Pocăeste-te, drept aceea,
le răutatea ta aceasta, și te roagă
lui Dumnezeu, ea doară să ai
cătă te cuvântul inimel tale.

23. Întră că întru amărăcire
a fierii și intră legătură a ne-
drepți și te văd că ești.

24. Să răspundând Simon, a
dus, Rugă-ți voi pentru mine
cătă și înțeles, că nimic du tra-
ceasta care atât dăsă să nu vie
a urmăre.

25. De către mărturisind și grăind
cuvântul Domnului, și în multe sate de
ale Samaritanilor au bine ves-

26. Să înțeul Domnului a
grădit către Filip, dicând, Scoală-te,
și merită spre zinuță q. la calea
ce se pogoară din Ierusalim în
Gaza, aceasta este iustie.

27. Să se scăndeze să a mers; și
înțeles, un bărbat Arap, fămuș, pu-
nute al Caniacu, înălțătorul
Arapilor, care era preste toate
vîsturiile el, care a fost venit să
se închine în Ierusalim,

28. Să va înlocu răudește, și
ședind în căruța sa, ceta pre-
dictorul Isac.

29. Să Duhul a dăs lui Filip,
Apropie-te și te lipșește de că-
tre răudește.

30. Să alergând Filip, lă audiu-
cet ud el pre proorocul Isaiu, și
a dăs, Oare înțelegi cele ce ce-

1. Să el a dăs, Cum voi să
povădui ci-
saricea

neva? Să rugăt pre Filip de să
sunt și să șecut ou el.

32. Să locul scripturei care o
cet a era acesta, "a o oare pre
junghiere să adus; și ca un miel
înaintea celui căi tunde pre el
fără de glas, așa nu și deschidea
gura sa.

33. Intru smereniea lui jude-
cata lui să rădicat; și neamul
lui cine să va spune? că se re-
dică de la pămînt viață lui.

34. Să răspundând fămenul lui
Filip, a dăs, Rogu-te, pentru cine
dice proorocul acesta? pentru
sine, sau pentru alt cineva?

35. Să deschidând Filip gura
sa, și începând din scripture
aceasta, a bine-vestit lui pre
Isas.

36. Să mergând el pre cale, să
venit la oare care apă, și a dăs
fămenul, Iată, aici este apă, ce
nu crește și nu bozează.

37. Să Filip a dăs lui, De credi
din călă înțima ta, cu putință
este. Să el răspundând a dăs.
Cred că Duhul lui Dumnezeu este
Iisus Hristos.

38. Să a poruncit să stee că-
ruța: și să să pogorit amendoi în
apă, și Filip și fămenul; și l'a
botezat pre el.

39. Să dacă așa ești din apă,
Duhul Domnului a răpit pre Fil-
ip, și nu l'a mal vădut pre el
fămenul: și mergea în calea sa
lăzindu-se.

40. Să Filip să aflat în Azot
să trecește, bine-vestea în toate
cetățile, până a venit el la Che-
saricea.

FAPTELE, IX

CAPITOLUL IX.

1. Să Savle înțeală suflând ca în-
țeală, și eu te deri în poatră
înțebeilor Domnului, a mers la
arhiepiscop.

2. Să a cerut de la el cării în
Domnul la sinagoguri, ca de ar-
mă pre vre unii cari să fie
din cimitir aceasta, și bărbat și
măduri, legăți să i aducă în
bunătate.

3. Să mergând, a fost când să a-
uțiopeat el de Damasc: tăără de
vedere a strălucit preste el lu-
mină din cer:

4. Să așa cum pre pămînt, a au-
căt glas dicând lui, Savle, Savle,
cine ești?

5. Să răspundând, Doamne? Iar Domnul a dăs lui, Ești săn-
tă, și care tu genesci? cu
greu să este tia a lovi cu pier-
niță și cu bolidurile.

6. Să tremurând și spăimântat
înțeles, Doamne, ce vrei
să fac? Să Domnul a dăs cătră
el, Scoală-te, și intră în cetate,
și se va spune tia ce trebuie tu
să faci.

7. Să bărbatii, carii mergău
pre cale cu el, stăteau increme-
nță, lauind glasul, și pre ni-
șindu-l.

8. Să a sculat Savle le la-
pără, și deschisându-i ochii
să, pre nimeni nu vedea: și du-
cându-l de mătă, lău băgat în
Duhul.

9. Să a fost trei zile nevălend,
și nici a născat nici a băut.

10. Să era un ucenic în Da-
masc, a nume Anania, și a dăs

cătră el Domnul în vedenie,
Anania. Iar el a dăs, Iată că
aici sunt Doamne.

11. Iar Domnul a dăs cătră el,
Sculandu-te, meri și pre ul ță ce
se cheamă Dreaptă, și cantă în
casa lui Iuda pre Savlu a nume,
Tarsenean; că iată, se roagă,

12. Să a vădut în vedenie pre
un bărbat a nume Anania în-
trând, și puindu-și pre el mâna,
ca iarăș să vadă.

13. Să răspuns Anania, Doamne
așa și an de la moștenirea
bărbatul acesta, cătă reie a făcut
sfinților tăi în Ierusalim:

14. Încă și aici are putere de
la arhiepiscop să lege pre toți carii
el ea-nă numele ierusalim.

15. Să a dăs cără el Domnul.
Mergi: că vas ales imi este mie
acesta, ca să pot te înmeli mea
înaintea Neamurilor, și a impă-
ratelor, și a fililor lui Israel:

16. Că ești voju arăta lui cătă
i se cade să pătinească el pen-
tru numele meu.

17. Să a mers Anania, și a în-
trat în casă; și puindu-și pre el
mâinile a qis, Savle frate, Dom-
nul Iisus, care să a arătat tia pre
calea care venial, mă trimes ca
să vezi, și să te umpli de Du-
hul său.

18. Să îndată a cădui de pre
ochii lui ca niște solzi, și a vă-
dut îndată, și sculandu-se, să
botezat.

19. Să luând mâncare, să a în-
tărit. Să a fost Savle cu ucenici
car, erau în Iamasc căteva
zile.

20. Să înda a în sinagoguri a

FAPTEI E. IX.

propoveduț pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Si se mirau toți cei ce l' au dău, și diceau, Aū, nu este acesta cel ce a prădat în Ierusalim pre cei ce chieamă numele acesta, și aici pentru aceea a venit, ca legăți pre ei să l' duca la arbierei?

22. Iar Savlu mai virtos se întâria, și turbura pre Iudeii cel ce lăcuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristos.

23. Si dacă s'a împlinit dile multe, s'a sfătuat Iudeii să l' omoare pre dênsus:

24. Si s'a făcut lui Savlu cunoscut violeșugul lor. Si păziu portele țigoi și noaptea ca să l' omoare pre el.

25. Si luându'l pre dênsul ueneștei noapte, l' au sfătuit preste zid să-l adu într'o coșință.

26. Si mergând Savlu în Ierusalim, se ispita să se lipescă de uenii ei, și se temea că de el, neoreând că este uenie.

27. Iar Varnava luându'l pre el, l' a dus la apostoli, și le a spus lor în ce chip pre cale a vîzut pre Domnul, și cum că l' a grăbit lui, și în ce chip în Damasco cu îndrăzneala a grăbit întru numele lui Iisus.

28. Si era cu el întrând și esând în Ierusalim;

29. Si eu îndrăznește vorbind în în numele Iisus lui Isus și grâa și se întreba cu Elimi: iar el căuta să l' omoare pre el.

30. Si dacă aș înțeles aceasta frații, l' au dus pre el în Chesarie și l' au trinse în lars.

31. Iar bisericele prin totă Iudeea și Galileea și Samaria, aveau pace, zidindu-se și umbărând întru frica Domnului, și întru mânăgăerea Duhului Sfint se immitiau.

32. Si a fost, Petru treocând pre la toți, a venit și la sănătă lăcuiau în Lidda.

33. Si a aflat acolo pre un om oare-care a nume Enea, de opt ani zâcând în pat, care era slăbănoag.

34. Si a dis Petru lui, Enea, vindech-te Iisus Hristos: scoalăte, și l' și asternă tine. Si înădătă s'a scuia.

35. Si l' au văzut pre el toți cel ce lăcuiau în Lidda și în Saronă, carii s'a și intors la Domnul.

36. Iar în Iopp, era o înemnită a nume Tavita, care tilouindu-se se dice Câpr.oară: aceasta era plină de lăpti bune și de milostenii ce făcea.

37. Si a fost în dicle acelea bolnăvindu-se ea, a murit: și scăldându-o o astă pus în feișor. 38. Si aproape fiind Lidda de Iopp, uineau și lăudind că Petru este întrînsa, și trimes pre doi bărbați la dênsul, rugându'l să nu pregețe a veni până la el.

39. Si seculându-se Petru, a mers cu dênsul. Pre care dacă a venit și a di, în feișor, și au statut într-o casă lângă toate văduvele plangând, și arătând hainele și îmbrăcăminte căte făcea, fiind cu dânsel Câpr.oara.

40. Si scoțând Petru pre toți afară, în enărcund, s'a răcat,

FAPTELE X.

și înlocuindu-se cătră trup a dis, casa lingă mare: acesta va spune Tavita, scoală. Iar ea l' si a deschișă ochii săi: și văzând pre Petru a cîntă.

41. Si dându'l ei mălina, o a răbdat pre ea, și chieamăd pre el, și pre văduve, o a dat pre ea via.

42. Si s'a audiat aceasta prin toată Iopp; și mulți au credut în Domnul.

43. Si a fost da a rămas el și locuind în Iopp la un Simon care era curier.

CAPITOLUL X.

1. Iar bărbat oare-care era în Chesarie, a nume Cornilie, și din cea ce se chieamă Italienească,

2. Cucernic și temetor de Dumnezeu cu totă casa lui, și făcând milostenii multe norodului, și rugându-se lui Dumnezeu d'apurarea.

3. A vedut întru vedenie aceea că la al noilea ceas din zi pre ingerul lui Dumnezeu întră cătră el, și l' cond lui, Cornilie.

4. Iar el căutând spre dênsul, și înfricoșându-se, a dis, Ce este, Doamne? Si l' a dis lui, Rugăciunile tale și milosteniile tale s'a suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Si acum trimite în Iopp bărbat, și chieamă pre oare-care Simon, ce se numeste Petru.

6. Acesta găzduiește la carecare Simon curier, căruia este

casă lingă mare: acesta va spune Tavita, scoală.

7. Si dacă s'a dus ingerul care grâna cu Cornilie, chieamand pre doi din slugele sale, și pre un ostaș cucernic din cel ce li sluiau at.

8. Si povestindu-le lor toate, l' a trimis în Iopp.

9. Iar a doa zi, mergând el pre cale, și de cetea apropindu-se, s'a suiat Petru în casa de sus să se roage în vîrstă și selea.

10. Si foarte flămîndu, vrea să guste, și sănu d'inea, căndu-a preste dênsul ultime.

11. Si a văzut cerul desomis, și pogorinduse prese el, și vrea oare-care, ca o față de maskă mare de până de patru colțuri legată, și slăbodindu-se pre pămînt.

12. Intru care erau toate cele căte cu patru picioare ale pămîntului, și fiarele, și cele ce se urcă, și pasările cerului.

13. Si s'a lăcut glas cătră el, Señor Jude, Petru, jumătate și mărâncă.

14. Iar Petru a dis, Nică de cium, Doamne, că nici odată n'am mâncat tot ce este spuicate său necurat.

15. Si, glasul iarășii a doa oară grăla cătră el, Cele ce Dumnezeu a curătit, tu să nu le dici spuicate.

16. Si aceasta s'a făcut de trei ori, și iarășii s'a redicat vasul la cer.

17. Si dacă a venit întru sinse maia Petru, ce ar putea să fie vedenia care a văzut, și iată,

FAPTELE, X.

bărbatil cel trimis de la Corinthe întrebând de casa lui Simon, a cărui statut înaintea porței,

18. Si strigând, întrebău de aceea Simon, cel ce se numea Petru.

19. Iar Petru gândind pentru vedenie, l-a dat lui Duhul, îată, trei bărbați te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, te pogoară, și mergești împreună cu el, nici indoindu-te; pentru că eu l-am trimis pre el.

21. Si pogorindu-se Petru către bărbatil cel trimis de la Corinthe către el, a căsătorit, și a venit pre care căutați, ca este prima povestire care ați venit?

22. Iar el așa dăs, Corniliu susținându-l, bărbat drept, și temetor de Dumnezeu, și mărturisit de tot neamul Iudeilor, răspuns a luat de la inger sfânt să te chiami pre tine în casa lui, și să audă grauri de la tine.

23. Deoarece el chieamând în lăuntru pre el, l-a ospătat. Iar a doa zi Petru a venit cu el, și unul din frații cel din Ioppi a mers cu el.

24. Si în ceea-l-altă zi a intrat în Chesariea. Iar Corinthe era aşteptându-l pre el, chieamându-și împreună rudenie sale și prietenii celui iubil.

25. Si a fost când era să intre Petru, l-a întâmpinat Corniliu, și cădând la picioarele lui, s-a închinat lui.

26. Iar luna l-a redicat pre el, răzând, scoala și că însumi om sunt.

27. Si vorbind cu el, a intrat,

și a aflat pre mulți cari se adunaseră.

28. Si a căsătorit el. Voi ști că nu se cunvine bărbatului În-dū să se lipescă, sau să se apropie către cel de alt neam, și lăsă Dumnezeu mîi a arătat că pre nici un om să nu dic spuseat său necurat.

29. Drept aceea, și fără indoire am venit către voi, fiind chiamat: deoarece întrreb pentru ce păcina măriști chiamat?

30. Si Corniliu a căsătorit-o pe Cornilea a patra până în ceasul acesta eram postindu-mă; și într-o al noilea ocazie rugându-mă în casa mea, și iată, un bărbat a statut înaintea mea în lumina luminată.

31. Si a căsătorit Corniliu, audându-să rugăciunea ta, și milostivie de talo să-l pomeni înna altă lui Dumnezeu.

32. Trumete dar în Ioppi, și chieamând pre Simon, ce se numea Petru, acesta găzduiește în casa lui Simon curalul lingă mare: care, dacă va veni, va spune tio.

33. Deoarece numai de căt am trimis la tine; și tu bine ai făcut căci ai venit. Acum dar noi toți înaintea lui Dumnezeu stăm, să ascultăm toate căte sunt poruncite de la Dumnezeu.

34. Si deschidu Petru gura, a căsătorit-o, și adevărat cunoște că Dumnezeu nu este făturiu:

35. Ci în tot neamul, cela ce se teme de el și face dreptate, primul este la dênsul.

36. Cuvântul care l-a trimis

FAPTELE, XI

Dumnezeu filor lui Israhel, binecăi veniseră cu Petru, căci și venind pace prin Iisus Hristos: preste Neamuri darul Duhului Sfint s-a vărsat.

37. Voi ști că cuvenitul ce să lăut prin toată Iudeea, încrezând din Galileea, după botezul lui propoveduit Ioan;

38. Pre Iisus cel din Nazaret cum l-a uns pro ei Iumne, ea cu Duhul Sfint și cu putere: cură și umblat bine făcând, și învecind pre toti cel impresionat de diavolul; că Dumnezeu era cu deneul.

39. Si noi suntem marturii tuturor care le a făcut și în primul ludeilor, și în Ierusalim; pre care l-ați onorat spusul său rândul pre lemn :

40. Pre acesta Dumnezeu l-a inviat a treia și, și l-a dat să se facă arătat;

41. Nu la tot norodul, ci noastră mărturilor celor mai înainte rânduți de la Dumnezeu, cari au mancat și nu pot impreuna cu el după ce a inviat din morti.

42. Si a poruncit noă să propovedium norodul, și să mărturisim că el este cel rânduț de la Dumnezeu și Judecătorul viilor și al morților.

43. De acesta toți pro roci mărturisesc, că ortare păcatelor va înăuntrul lui loc ce, ec va crede întră dênsul.

44. I Incă grăind Petru cuvântele acestea, a călăut Duhul Sfint preste toți cel ce audă cuvenitul.

45. Si s-au spălmantat credincioșii cel din tâerea imprejur, |

căci veniseră cu Petru, căci și preste Neamuri darul Duhului Sfint s-a vărsat.

46. Pentru că li audau prește grăind în limbă, și măring pre Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru,

47. Ați doară poate cineva a opri apa ca să nu se bojească cecchia, cari au luat Duhul Sfint, ca și noi?

48. Si le a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atunci l-au rugat pre el să petreacă la dênsul căteva zile

CAPITOLUL XI.

Si au audiat apostolii și frații cari erau în Iudeea că și Neamurile au primit cuvenitul lui Dumnezeu.

2. Si când s-a sună Petru în Ierusalim, se pricătuie el că din tâarea imprejur.

3. În primul Ciel către bătrâni nețăeti imprejur al intrat, și al manacat cu el.

4. Si incepând Petru le-a spus lor toate ce se întâmplaseră pre rind dicând,

5. Eu eram în orice loc rugându-mă: și am văzut întru umăr mișcări, văzuse Petru rindu-se un vas care-care ca o față de măslină care din pânză în patru colțuri slobodindu-se din cer; și a venit până la mine:

6. Ii, care călăud laam săm și am văzut cele căte ou patru picioare ale pământului, și flărele, și cele ce se trăse, și parăsile cerului.

FAPTELE XI

7. Si am aud t glas dicând mie, cetat, si slăviaș pre Dumneșteu, sculându-te Petre, Junghie și mă-nălcă.

8. Si am dis, Nicl de cum, Doamne: că tot ce este spuscat sănecurat nici odată n'a intrat în gura mea.

9. Si 'mi a răspuns mie glasul al doilea rînd din cer, dicând, Cele ce Dumneșteu a curățit, tu să nu le dici spuseate.

10. Si aceasta s'a făcut de trei ori: si iarăși s'a redicat toate la cer.

11. Si iată, îndată trei oameni venire la casa in care eram trimis de la Chesariea la mine.

12. Si întâi a dis mie Duhul să-mă în-premă cu el, nume îndoumănește. Si el venit împrouna cu mine și acești sesă frăți, și am intrat în casa bărbatului:

13. Si a vestit nici cum a văduț pre inger în casa lui stănd și dicând lui, Trimete la Ioppa bărbat, și chiecamă pre Simon, cel ce se numește Petru;

14. Care va grăbi cără tine graluri, intru care te vei măntui, tu și toată casa ta.

15. Si când am inceput eu a grăbi, a căzut Duhul Sfint preste el, ca și preste noi întru inceput.

16. Si întâi am adus aminte do cuvântul Domnului, cum a dis, Iom, a boleznat cu apa, ar vîi și vîță teza cu Duhul Sfint.

17. Deci dacă a dat lor Dumneșteu intocma darul ca și noă, creștind intru Domnul Iisus Hristos; eu cine eram, ca să pot opri pre Dacru și c.

18. Si audind acestea, aă in-

cetă, și slăviaș pre Dumneșteu, d.când, Si Neamurilor dar a dat Dumneșteu pocăință și pre văță.

19. " Deci cel ce săn rispit pentru turburarea ce s'a făcut pentru Stefan, aă trecut până la Finichia, și la Chipru, și la Antiochia, numul il grănd cuvenitul sărănumal ludeilor.

20. Si erau unii dintru ei bărbati Chipriani și Crăineni, care intrând în Antiochia, grație cără Elini, bine-vestind pre Domnul Iisus.

21. Si era mâna Domnului cu el: și mult număr creștend, său intors la Domnul.

22. " Si s'a audit cuvântul pentru judecățil în urechile bisericel celor, și lernasalm și au lăsat pre Varnava, să incarcă până la Antiochia.

23. Care mergând și văduț haru, lui Dumnezeu, s'a bucurat și înțemna pre toți ei intru voință înimel să petreacă intru Domnul.

24. Căci era bărbat bun, și plin de Duhul Sfint și de ordinea: și s'a adaos norod mult la Domnul.

25. Si a mers Varnava în Tars să caute pre Savlu:

26. Si atâtandul, 'l a dus în Antiochia. Si a fost un an deplin și stau adunat el în biserică, și aă invățat norod mult. Si s'a numit întocmai în Antiochia acmei Crestal.

27. " Iar în diilele acleașa s'a pogorât din Ierusalalm prooroci în Antiochia.

28. Si soulându-se unul dintru

FAPTELE XII.

de domnul nile Azav în semaprin din duhul că foame mare va să fie în toată lumea, care a și fost în quiebre. Claude Clesaru.

29. Iar ugenoil, dupre cum sun avea, aă aşedat fie-care dim îl a trimis spre slujbă fraților celor ce lăcuiau în Iudeea

30. Care aă și făcut, trimisând la cel bătrâni prin mâna lui Varava și a lui Savlu.

CAPITOLUL XII.

Si a venită acă să păsească Irod împăratul mașnele ca să facă roa nuora din cel din Biserapă.

" Si a ușoare lucru statelor lui Ioan, cu sabia."

3. Si vădând că plăcute este în de le, a ados a primile și pre Petru. Si erau diletele azimelor.

4. Pre care și prindândul 'l a băgat în temniță, dându'l la patru lăzari ce ostaș' cu sălăpăzească pre el; vrind după Pnșl să 'l scoată la norod.

5. Deci Petru se păsa în temniță; iar rugăciunea se făcea neîncetat do la biserică cără lui Iudeu pentru densa.

6. Si când vrea să 'l scoată pre el Irod, în noaptea aceea era Petru dormind între doi ostași, legat ei doar unuia și păzitorul 'năteoa ușel păzind temniță.

7. Si, atât, ingerul Domnului a venit, și lămiră a strălucit în casă: și lovind în coaste pre Petru, și a deșteptat pre el, și s'a spălmănat cădut lanțurile din mânele lui.

8. Si a dis ingerul cără el,

Inunge-te, și te incalță cu în-călămintele tale. Si a făcut așa. Si a dis lui, Imbracă-te în halna ta, și vino după mine.

9. Si eşind mergea după el, și nu stă că este adevarat aceea ce se facen priu inger; ci i se parea că videnie vede.

10. Si treocând streașa cea d'intelui și cea a doa, aă venit la poarta vea de fer ce duce în estate; care singură s'a deschis lor; și eşind, aă trecut o uliță, și înălță să dus ingerul de la el.

11. Si Petru venindu'sti intru sine, a dis, Acum știu cu adevarat, că a trimis Domnul pre ingerul său, și mi-a scos din mâna lui Irod, și din toată așteptarea norodului Iudeilor.

12. Si luând aminte, a venit la casa Marii maicii lui Ioan, ce se chiama Marco; unde erau mulți adunați și făcând rugăciune.

13. Si lăzind Petru în șa portel, a mers o slujnică să asculte, a nume Rodi.

14. Si cunoșcând glasul lui Petru, de la distanță n'a deschis ușa, ci alegând în lăuntru a spus că Petru stă înaintea portel.

15. Iar ei aă dis cără densa, Aă al nebunul! Iar ea se întârnia că este așa Iar ei șăreau, în gerul lui este.

16. Iar Petru nu inceta sătend: și deschideandu'l, 'l aă vădit pre el, și s'a spălmănat

17. Si făcându-le cu mâna să tacă, le a povestit lor în ce oh.p Domnul 'l a scos pe el din tem-

FAPTELE, XIII.

nuță. Si a dîs Spunetl lui Iacob se chiama Nigher, și Luchie Chiș și fraților acuștea. Si es. nd. s'a dus într'alt loc.

18. Si făcându-se doa, nu puțină turburare era între ostaș, oare ce să se fi săcut Petru.

19. Iar Irod cerându'l pre el, și neaflându'l, cercetând pre străjari, a poruncit să l'omoare. Si pogorindu-se la ludecea la Chester ea, petrec ea acolo.

20. Si era Irod mânos pre cel din Tir și pre Sidoneni. și toti d'impreună veniseră la el, și plecând pre Vlast care era preste cămara împăratului, cercetă pace, pentru că se hrănia țara lor din pământul împărătesco.

21. Iar într'o zi rindută Irod imbrăcându-se în haină împăratescă, și sejând la divan, grăia căciu denșii.

22. Iar norodul striga, Glas dumnejeesc, și nu omenesc este.

23. Si înăudă l' a lovit pre el ingerul Domnului, pentru că o nădat lui Dumnezeu slava; și făcându-se măncat de vlermi, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulția.

25. Iar Varnava și Savlu s'a întors din Ierusalim după ce au împlinit slujba, luând împreună cu sine și pre Ioan, cel ce se

chiama Nigher, și Manain, care era crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Savlu.

26. Si slujind el Domnului și postindu-sc, a d.s. Iuh il și n. Osebiti mie pre Varnava și pro Savlu la lucrul la care l'am chiemat pre el.

27. Atunci postind și rugându-se, și pundu 'si pre el mânele, 'au slobodit.

28. Deel acestuiu, trimis fiind de Iuhul Sfint, s'a postat în Selechia; și de acolo a mers cu corabie la Chipru.

29. Si venind în Salamin, vesti cuvântul lui Dumnezeu în sinagogurile Iudeilor. Si iudeu și pre Ioan slugă.

30. Si străbătând ostrovul până la Pal, aflat pre oare-care viitor, preoroc în ac. ios. Iudeu, căruia era numele Var-Isus.

31. Care era împreună cu dreptorul Sergheie Pavel, bărbat întelept, acesta ch ei, așa pre Varnava și pre Savlu, poftă să audă cuvântul lui Dumnezeu.

32. Iar Elima vrăjitorul (că așa se tilcusește numele lui) sta împotriva căutând să întoarcă pre dreptorul de la credință.

33. Iar Savlu (cel ce se dice și Pavel) intrându-se de Iuhul Sfint, și căutând la el,

34. A d.s. O plinale de toată violență și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmas a toată dreptatea, nu vei încreta răsărită, tind că e Domnului cele dreptate.

35. Si acadă iată, moală Domnului este preste time, și vei fi orb

CAPITOLUL XIII.

Serafina care-earni la biserică ea sa a venit a prori ei și înăuntru să văzători; Varnava, și Samon ce

FAPTELE, XIII.

nevejdend scările până la o vreme și înăudă a căut preste el ceață, și întuneric, și umblând împrejur căuta povățitorii.

36. Atunci vădend dregătorul omului să a făcu, a cr. d. mi- răndu-mă de învățătura Domnului.

37. Si purcedend de la Pat Pavel și cel ce erau cu dousul, și venit în Perghia Pamfiliei; și în loc desprățindu-se de dosp. și înăudă intors în Ierusalim.

38. Iar ei trecând din Perghia, așu venit în Antiochia Pisidiană, și intrând în sinagogă în iion sămbetei, așu sedut.

39. Si după cetirea legii și a proorocilor așu trimes maria în zugrăfi la el, dicindu-le, Bărbați, rai, de este intru voi cîvent de măngătere cătră norod, grăiți.

40. Si seculându-se Pavel, și făcându-le cu mălina, a d.s. Bărbați Israelt, și cari văc. cîmpii de Dumnezeu, ascultați.

41. Dumnezelor norodului acestia al lui Israël a ales pre părintil noștri, și pre norod l'a înălțat când era nemernic în pămîntul Eghipetului, și cu brat înalt l'a scos pre el dintr'insul.

42. Si ca la o vreme de patru-deci de ani a răbdat nărvurile lor în pustie.

43. Si pierdend neamuriște în pămîntul lui Hanaan, le a impărtit lor cu soarte pămîntul lor.

44. Si după acestea, ca la patru-sute și cinci-deci de ani

le a dat lor judecători, până la Samuil proorocul.

45. Si după aceea așu cerut împărat; și le a dat Dumnezeu lor pre Saul sefiorul lui Chis, bărbat din semințea lui Veamamin, anii patru-deci.

46. Si schimbandu'l pre el, le a redicat lor pre David să le fie împărat; pentru care a și d.s. marturisindu'l, Aflat-am pre David al lui Iesse, bărbat dupre hîna mea, care va face toate voile mele.

47. Din sămânța acestuia Dumnezeu dupre făgăduință a redicat lui Israel Măntuitor, pre lisus;

48. Mai înainte propoveduință Ioan mantea felici venirei lui botezul pocăinței la tot horocul lui Israel.

49. Iar dacă 'si a împlinit Ioan călătorie, dicea, Cine nu socotită a fi? Nu sunt eu. O iată, vine după mine, căruia nu sunt eu credinciuici sămîntele preorocelor a deslegă.

50. Bărbați, frați, fil neamului lui Ayraam, și osi ce intru voi se tem de Dumnezeu și în cuvântul măntuitorul acesta și să trimes.

51. Pentru că cel ce lăcuesc în Ierusalim, și boieri lor, pre acesta necunoscindu'l, și glasurile proorocilor cele ce în toate sămbetele se cetesc, judecându'l, le așu împlinit.

52. Si i ei o vină de n-oarte afând intr'insul, așu cerut de la Pilat să l'omoare pre el.

53. Si dacă așu săverșit toate

FAPTELE, XIII

cele ce erau penru el scrise, asupra voastră ce să quis prin pogorindu'l de pre lemn, 'l au pus în mormint.

30 Iar Dumnezeu 'l a sculat pre el din morți:

31 Care s'a arătat în dile multe celor cu său sunt impreună cu densusul din traliea iată alim, carii sunt lui marturi cătră norod.

32 Noul bine-vestim voă făgăduința cea facută cătră părții.

33 Că pre aceea Dumnezeu o a înfăptuit uoă filor aceiora, făurind pre Iisus, precum și în psalmul al doilea scrie este, lui Iisus ești tu, eu astăzi te am lăsat pe mine.

34 Iar cina că 'l a inviat pre el din morți, ca mai mult să nu se făcă treabă spre stăriile une, aşa a quis. Voiu de voi, cele cunioase ale lui David, celo crădine oase.

35 Drepăt aceea si intr'at loc dinc, Nu vei da prici Cei Cuviosi și te-i să vadă stricăciune.

36 Pentru că David în neamur, sănătatea sfatului lui Dumnezeu, a adormit, și să adăos încă părții, și, și a vedut stricăciune:

37 Iar pre care Dumnezeu 'l a inviat, 'l a văzut stricăciune.

38 Deçi cui secol să fie voia bărbăta frajil, că prin astăzi, ștarea păcatelor voia se văzeste.

39 Si despre toate cele ce n'au putut în legea lui Moisie să fi indreptăți, intră acesa tot.

40 Si despre toate cele ce nu au putut în legea lui Moisie să fi indreptăți, intră acesa tot.

41 Socoțiști dar, ca să nu vie Domnului; și să credut că

FAPTELE, XIV

erau rinduini spre viață vechinică.

49 Si se purta ouvîntul Domnului prin toată țara

50 Iar Iudeii au întărit pre mulerile cele cucernice și de cinstă, și pre cel de frunte al cîstățel, și au rădicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava, și 'l au scos pre el din hotarele lor

51 Iar el scuturând praful picioarelor lor asupra lor, au venit în Ioconia,

52 Iar ucenicii se umplău în bucurie, și de Dulul Sfânt.

CAPITOLUL XIV.

53 A fost în Ioconia, de așă întrat el d'impreună în sinagoga Iudeilor, și așa să grăbit, cătă așă credut din Iudei și din Iudei mulțume multă.

54 Iar Iudei celi ce nu creddeau au rădicat și așă răsvătă suflarele Neamurilor asupra fratilor.

55 Deoai multă vreme așă zălbivit cu îndrăzneala grăbind întru Domnul, cela ce mărturisiea în față lui sănătatea portărilor aducend împreună cu noradele vrea să le ţină crăciun.

56 Si așa împărtășit mulțimea oră, 'l așă erau cu Iudei, iar unii cu apostoli.

57 Si Iudei să lăcăt porn rea Neamurilor și a Iudeilor împreună cu boierilor lor, ca să 'l ocăderească și să 'l ucidă cu pierdere pre el.

58 Înțelegând el așă fagit la

cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi, și în țării de prin prejur:

59 Si acolo erau bine-vestind.

60 Iar Iudei au întărit pre mulerile cele cucernice și de cinstă, și pre cel de frunte al cîstățel, și așă rădicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava, și 'l au scos pre el din hotarele lor

61 Iar el scuturând praful picioarelor lor asupra lor, au venit în Ioconia,

62 Iar ucenicii se umplău în bucurie, și de Dulul Sfânt.

63 Iar noradele văzând ceea ce a făcut Pavel, așă rădicat glasul lor, Licaonește qicend, Dumnezeu, asemănându-se oamenilor, și așă pogorit cătră noi.

64 Si numai pro Varnava, Dia; iar pro Pavel, Ermii, de vreme ce el era povățitorul cuvenitul.

65 Iar preotul lui Dia, celu ce era înaintea cîstățel lor, tauri și cununi înaintea porților aducend împreună cu noradele vrea să le ţină crăciun.

66 Si așa împărtășit apostoli, Varnava și Pavel, rumpându'si hainele lor, au sărit în norod, strigând,

67 Si qicend, Bărbați, căci faceți acestea? și ne, eam și suntem asemenea pătimășii ca voi, carii bine-vestim voă, ca să vă întăriți ce în aceste depărte spre Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul, și pămîntul, și marea, și toate cele ce sunt înținute.

FAPTELE, XV.

16. Care intru vremile cele treceute a lăsat toate lăbele să umble în căile lor.

17. Însă nu s-a lăsat prea multă nemărturisit, că bine făcând, din ceea ce dată noă ploii și timpuri roditore, împărăd de hrână și de veselie înimele noastre.

18. Si acestea dicând, apă său potrivit, îi se năroade ca să nu se jertvească lor.

19. " Si au venit de la Antiochia și Icoana Iudei, și indemnând pre năroade, și cu pierde lovind pre Pavel, îi au tras afară din cotate gândind că a murit.

20. Iar incunjurându-l pre el ucenicii, sculându-se a intrat în cetate; și a doa zi a esit împreună cu Varnava în Dervi.

21. Si bine-vestind cetăței aiceleia și invățând pre mulți, și cu iutorii în Listra, și în Icomia, și în Antiochia,

22. Înăbind susțelele ucenicilor, și rugându-l să rămâne în credință, și cum că prin multe nețăzuri se eade noă a intra întru mărat ea îi Dumnezeu.

23. Si rototindu-se pe picioare la biserică, rugându-se cu posturi, îi au incredințat pre el Domnului, intru care au credut.

24. Si trecând prin Pisidia, au venit în Pafosia.

25. Si grăind în Perghia ouătă, și păgornit în Attala

26. De acolo aici mer, și curăbiean în Antiochia, de unde erau dată harauul lui Dumnezeu, spre luciu care îi au implituit.

27. Si venind, și așunând biserică, au vestit căte a făcut

Dumnezeu cu el, și cum că a deschis Neamur lor ușa credinței

28. Si au petrecut acolo vreme nu puțină în preluarea ucenicii

CAPITOLUL XV.

Si oare-cărili pogorindu-se din Iudeea învățău pre frații, dicând, De ni vești tău moșie, ur dupre obiceul lui Moisi, nu veți putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se pricira și întrebare nu puțină de către Pavel și Varnava împotriva acestora, au rindut să se sus Pavel și Varnava, și alții oare-cărili dintru ei, la apostoli și la bătrâni în Ierusalim pentru întrebarea aceasta.

3. Deci el trimiștind de biserică, adă trecut prin Finichia și Samaria, povestind de întoarcerea Neamurilor; și făcea să bucurie mare tutulor fraților.

4. Si dacă au venit în Ierusalim, au fost primiți de biserică, și de apostoli și de bătrâni, și a vestit căte a făcut Dumnezeu cu deșiri.

5. Iar să adă sculat oare-cărili din cel din eresul Faraselor carii creduseră, dicând, Că trebuie a îl tăta împrejur pre el, și a îl porunci să păzească legea lui Moisi.

6. " Si s-au adunat apostoli și bătrâni să vadă de cununială acestea.

7. Si multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru, a dispără el, Bărbatii, frații, voi știu că din dlele cele mai dinante Dumnezeu întru noi a ales, ca

FAPTELE, XV.

pele și unea să auă Neamu la Dumnezeu toate lucrurile lui

19. Pentru aceea eșu judeo, a nu supără pre cel ce din Neamur, se întore la Dumnezeu

20. Ci a le serie lor, ca să se ferească de păngăciunile idilor, și de curvile de dobitoace sugrumate, și de sângie.

21. Pentru că Moisi din vremile cele de mult, are în toate cetățile pre cel ce îl propovea, duse pre el, cetindu-se în sinagoguri în toată sămbăta'

22. Așa și a părut apostolilor și bătrânilor împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbatii dintru ei, să îl trimiștă la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava; pre luda cel ce se cheamă Varnava, și pre Elia, bărbatul povățitor a tru frații.

23. Scrînd prin mănele lor acestea: Apostol îi și bătrâni și frații, celor de la Antiohia și Bera și Ghimbavă frații, eccl și sunt din Neamuri, să se bucură:

24. De vreme ce an, audit că oare-cărili dintru noi eșind vău tot, urat pre voi ca cruce, slabind sufletele voastre, dicând, Să vă tăeti împrejur, și să părtăți le voile zile, și vă redice pre el:

25. Părutu-să noă carii ne am adunat eu din sâmbătă, ca aleg și bărbatii să îl trimiștă în cimitirul cu cel dintru ai noștri Varnava și Pavel,

26. Qamnia, carii și au dă sufltele lor pentru numele Domnului și stru leas Hristos

27. Drept aceea am trimis prelupa și pre Sila, carii și ei au cuvenit vor vesti voă acestea.

28. Pentru că s'a părut Sfintului Duh, și noă, ca mal mult nici o greutate să se pue preste voi, alătă de nevoie acestea;

29. Adeca. A văzideră cele jertvite idolilor, și de sânge, și de dobitoace sugrumate, și de curvie, de care de vă vesti păzi pre voi, bine vești face. Fiți sănătoși.

30. Deçi acest a obosol în lice, ați venit la Antiochia și adunând mulțimea, ați dat carteia:

31. Si estindu-o, s'a bucurat pentru măngâiere.

32. Si iuda și Sila, și ei proclamă, prin cuvânt mult să măngâieat pre frații și îi au întărit.

33. Si săcând ucoala căteva vremi, s'a slăboșit cu pace de la răni cătră apostoli.

34. Iar lui Sila i s'a părut să rămână acolo.

35. Iar Pavel și Varnava se răbășau în Antiochia, învățând și bine-vestind împreună și cu altuia multă cuvântul Domnului.

36. * Iar după căteva zile a dis Pavel că ră Varnava, înțorându-ne, să cereăm pre frații noștri, până toată cetațea, intăcare am vestit cuvântul Domnului, să vedem cum petrec.

37. Si Varnava vă a să le împinge pe Ioan, ce și căină Marco.

38. Iar Pavel dicea că pre cela ce s'a despărțit de el din Pamphil, să nu meargă cu el, la Ierusalim, să nu l'ie împreună

39. Drept aceea s'a făcut împerechiere între denșii căt s'a despărțit el unul de altul și Varnava, luând pre Marco, a mers cu corabiea în Chipru.

40. Iar Pavel alegând pre Sila să aibă, dărâdu-se harului lui Dumnezeu de către frații.

41. Si trecea prin Siria și Chilicia, întărind bisericile.

CAPITOLUL XVI

Si a sosit în Dervi și în Listra; și iată, un vecin căre-care era acolo, a nume Timotei filiu lui și ierarhul Iudei credincioase, iar tatăl lui era Elin.

2. Care se mărturisiră de frații celi ce erau în Listra și Iconia.

3. Pre aceasta a voit Pavel să meargă împreună cu el; și luându-i l'a tăiat împrejur pro el pentru Iudeii cel ce erau în locuitorii acelora, pentru că și sădăloți pre tatăl lui că era Elin.

4. Si cum trecea prin cetățile, le dă învățitura să păcăsească dominele cele rănduite de apostoli și de bătrânilor oet din Ierusalim.

5. Deci bisericoale se întăriau cu credință, și prisosiau cu numeroșii în toate dilele.

6. Si trecedând prin Frighia și

prin Ioniul Galati, fiind cumpăna de Sfintul Duh a grăi cuvenitul în Asia.

7. Venind spre Misa, se împăluă și merge spre Vitinia; și nu l'a lăsat pre el Duhul

8. Si trecedând Misa, s'a po-

gar în Troadă.

9. Si valoane iopă ca să arădește, și barbatul Macheilonian era stând, rugându'l pre el, și dicând, Treceând în Macheilonia, ajută-ne noă.

10. Iar dacă a văzut videnia, în dulă am cercat să ești în Machedonia, socotind că ne chieamă pre noi Domnul să le bine-vestim lor.

11. Drept aceea pornind de la Troadă, am mers drept la Samotracia, și a locuit și la Neapol.

12. Si de acolo la Filippi, care este ce atunci erau d'între a părăsi Acesteia și Machedonia, și colonie; și eram într-această cea de patrocind căteva zile.

13. Si în Ionia sărbători, am ieșit afară din cetate liniștită, și se înclinau în față, rugându-mă, și se grăbesc mulților celor ce se aleasă.

14. * Si o muliere a nume Lilia, care vine și patre mol orite, din ceteata Turilor, cinstind pre Dumnezeu, asimila: cără a Domnului a deschis inima ca să iei amintire la cel ce se grăbi de Pavel.

15. Si dacă s'a botezat ea, și casa ei, și a rugat dicând, De înălții judecat pre mine și fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămânești. Si ne a săpt pre noi.

16. * Si a fost când mergeam în rugăciune, oare rare sună în că având duh pitomecesc, ne a înțimpinat pre noi, care dobindă multă da stăpânilor ei, răjind:

17. Aceasta urmând lui Pavel

meni robului Dumnezeu celui de sus sunt, carii vestesc noastră calea înțintuirei.

18. Si aceasta făcea în multe zile, iar supărându-se Pavel și întorceându-se a dis duhului, Porneșteșteți și iești într-numele lui Iisus Hristos, să ești dintr-însa. Si a tău intr-acel casă.

19. * Si văzând stăpânilii ei, că s'a dus nădejdea cășigului lor, prințind pre Pavel și pre Sila, și a dis în tigă cei mai mari.

20. Si, dicându-l pre el la volvodă, ați dis. Acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fi id.

21. Si vestesc oile de aci că nu este slăbul nou a le primi, nel a le face, Romani fiind noi.

22. Si s'a redicat norodul asupra lui și i-a împărtășit răngoul lor hainele, ați poruncit să i bată.

23. Si multe lovitură dându-le lor, i au băgat în temniță, poruncind temnițarul prea bine să îl păzească pre el:

24. * Cine, poruncă ca aceea luând, i a pus pre el în temniță cea din lăuntru, și picioarele lor le a băgat în gros.

25. * Iar în moeciuropă, Pavel și Sua rugându-se, lăudând pre Dumnezeu: și îl audiau pre dens, și legături.

26. Si fără de veste s'a făcut cutremur mare, căt s'a căzut temnițele temnițelor: și numai de căt s'a deschis toate ușele, și legăturele tuturor s'a deslegat.

27. Si deseteptându-se temnițarul, și văzând deschise ușele temniței, și se așind sabie, trea și

FAPTELE, XVII.

se omolare, socotind că să seăpat ești legați.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, dicând, Nici rău să nu îți facă ieș: că oști suntem aici Romani sunt.

29. Si cerând lăunăre, a sărit în lăuntru, și tremurând a cădut înaintea lui Pavel și a lui Sila,

30. Si scoțându-l pre el afară, a dîs, Domnilor, ce mi se cade să fac ca să mă mantuiesc?

31. Iar el aă dîs, Credie întru Domnul Iisus Hristos, și te vei măntui, tu și casa ta.

32. Si i aă grăbit lui cuvântul Domnului, și tuților celor din casa lui.

33. Si luându-l pre el întrăcel ceas al noptei, l-a spălat de rane; și s-a botezat el și ai lui totuș îndărăfi.

34. Si ducându-l pre el în casa sa, le a pus lor masă, și s-a bucurat cu toată casa sa creșând într-un mod n

35. Si lăcându-se că oă, aă trimes voivodul pre purtătorii de toge, dicând, Slobodă! pre oamenii acestia.

36. Si a spus temnițarul ouvintele acestea către Pavel. Aă trimes voivodul ca să vă slăboșești: acum dar esii, și mergești cu pace.

37. Iar Pavel a dîs către el, Ne aă bătut înaintea tutulor fără de judecată, pre noi oameni romani fiind, și ne aă pus în temniță; și acum pre ascuns ne scot pre noi? că nu este așa, ci să vă ei să ne scoată.

38. Si aă vestit voivodulor

purtători de toge graiurile acestea: și s'aș temut audind că Romani sunt.

39. Si venind s'aș rugat lor, s-așându-i și pe ei să văsește ceteate.

40. Si eșand din temniță, aă intrat în casa Lidel: și vădând pre frați, l-aă măngâiat pre el, și aă esit.

CAPITOLUL XVII

Si trecând prin Amfipoli și Apollonia, aă venit în Tessalonice unde era sinagoga Iudeilor:

2. Si dupre oliceiul său Pavel a înțiat la el, și în trei sămbete s'a întrebăta eu el dñi scripturi.

3. Dovedind și arătând, că se vădea lui Hristos să pătinească și să invieze din morți; și cum că acesta este Hristos Iisus pre care ești vestesc voă.

4. Si unii dintr'inișii aă credut, și s'aș insotit cu Pavel și cu Sila, și multă din Elhaini cel cucernici, și din mulțimile cele de frunte nu puține.

5. Iar Iudei cel necredincios, umplendu-se de pismă, și luând lingă el pre niște oameni răi din cel prosti, și făcând gloata, aă înțărătă cetatea, și năvălind asupra caselui lui Iason, cătușă să l-scoată pre el la norod.

6. Si nealăndu-l pre el, trăgeau pre Iason și pre unii din frați la mai mari cetăți, strigând, Cel ce aă turburat toată lumea, aceștia și aici aă venit

7. Pre caril l-aă primit Iason

FAPTELE, XVIII

8. Aceștia totuș impotriva rănduitorii arului sac și cred că este alt impărat, Iisus.

8. Si aă turburat pre norod și pre mai mari cetăți, carii numitați acestea.

9. Si luând destulă facere de la Iason și de la ocil-alții, l-aă atrobiat pre el.

10. Si frații îndată noaptea au trimis pre Pavel și pre Sila la Veria: carii mergând, aă întră în sinagogă Judei.

11. Si aceștia erau mai de bun neam de căt oel din Tessalonice, carii aă primit cuvântul cu toată osfiria, în toate ghele cereând un cerc de săuții acestor așa.

12. Multă dar dintr'u dñeșii aă credut, și din mulțimile Elhainilor cele de cinsto, și din bărbați, nu puțini.

13. Iar dacă aă înțeles Iudei cel din Tessalonice că și în Veria s'a vestit de Pavel cuvântul lui Dumnezeu, aă venit și acolo, turburând noroadele.

14. Si îndată atunci frații aă trimis pre Pavel să mărgă spre mara: și aă rămas Sila și Timotei acolo.

15. Iar cei ce îngrijiau să scape pre Pavel l-aă dus pre el până la Atina: și luând poruncă către Sila și Timotei, ca cum mai curând să vie la el, s'aă dus.

16. Iar în Atina așteptându-l pre el Pavel, se înărtăta într'insă, acesta fiind Domnul creștului și al pământului, nu în biserică făcute de mălni lăcusește.

17. Drept aceea se întreba în sinagogă cu Iudei, și cu cel

credincios, și în tîrg în toate dul-le cu cel ce se întimplă.

18. Iar unii din Epicuri și din Stoici filosofi se priceau cu el. Si unii qeau, Oare ce văstește acest termolog să grăbească iar altu. Se pare că de streină dumnezel este vestitor: căci pre Iisus și invierea lui bine-vestită lor.

19. Si prindându-l pre dñeșul, l-aă dus la Ariopag, dicând, Oare putem a înțelege ce este această invătătură nouă care dătine se grăște?

20. Pentru că streine oare care baștă în audiriile noastre drept aceea vom să řămăce vor să fie acesea.

21. (Că Atinenii totuș și cel strine și carii mergeau acolo, la nimic alt nu se zăbăviau, fără numai a qice său a audi ceva nou.)

22. Si stănd Pavel în mijlocul Ariopagului, aă dîs, Bărbați Atineni, întru toate vă vă pre voi ca cum ați fi mai cinciovi.

23. Pentru că, trecând și privind închinăcuniile voastre, am aflat și un jertvelme întru care era seris, NECUNOSCUTULUI DUMNEDEU. Pre care dar neconoscându voi fi cinstiți, pre acesta ești il vestesc voă.

24. Dumnezeu care a făcut lumea și toate cele ce sunt într'insă, acesta fiind Domnul creștului și al pământului, nu în biserică făcute de mălni lăcusește.

25. Nici de mălni omenesti se slujește, ca cum având trebu-

FAPTELE, XVIII.

înță de ceva, de vreme ce el îndă tutulor viață, și susflare, și toate.

26. Si a făcut dintr'un sânge tot neamul omenesc, să lăcuiescă preste toată față pământului, așezând vremile cele mai înainte răinduite, și hotarele lăciunței lor.

27. Ca să caute pre Domnul ca doară l-ar simți pre el, și l-ar afla încă că nu este de parte de fiecare din noi.

28. Căci intră densus viem, și ne mișcăm, și suntem; prenum și oare-carii din poetei voștri ați dîs, Că al lui și neam suntem.

29. Deel de vreme ce neamul lui Dumnezeu suntem, nu suntem datori a socotit cum că Dumnezeu este ascendența a lui și, sau argintului, sau pietrelor care este clopurița a mășteșugului și a gândului omului.

30. Deel anii nestinței acestei treziri, în cînd a vîzut a Dumnezeu; acum poruncesc tutulor oamenilor pretutindenea să se poată răsuia.

31. Pentru că a pus dioă, întrucare va să iudeos lumea întru reptații prii, bărbații pre care mal înainte l-a răindut; dând credință tutulor *dospirea năstasei*, învîlindu-pre densus da mării.

32. Și iar așind de invierea morților, unii își băteau joc; iar alii ați dîs, Te vom aud, iarăși pre tine pentru aceasta.

33. Si așa Pavel a eșit din locul lor.

34. Iar oare-cari bărbați își au de el, a cărui credință, între carii era și Dionisie Areopaghitul, și o muiere a nume Damaris, și alții împreună cu densus

CAPITOLUL XVIII

Iar după acestea esind Pavel din Atina, a venit la Corint, 2. Si astănd pre oare-care ludeu a nume Achila, din Neam din Pont, care de curând venea de la Italia, și pre Priscilia mulerea lui, (pentru că a fost poruncit Claudiu să ească ovi Judei din Roma) a venit la el.

3. Si pentru că era de un fel de mășteșug cu el, a rămas lîngă densus, și lucra; pentru că erau săraci de corturi cu moșteșugul.

4. Si se prică în sinagogă în toate sămbetele, și credința și pre Judei și pre Elliei.

5. Iar dină studi pogorât de la Macedonia Sila și Timotei, se cuprinse de duhul Pavel, mărturisind Iudeilor că Iisus este Iisus.

6. Si stănd el împotriva și huiend, scuturându-și balnele, a dîs cătră densus, Sângele vostru fie asupra capului vostru; curat sunt eu: de acum la Neamuri mă voi dace.

7. Și mutându-se de acolo a venit la casa oare-cărula, a nume Iust, care cinstia pre Dumnezeu, a cărui casă era adătura cu sinagoga.

8. Iar Crisp, mai marele sina-

FAPTELE, XVIII.

rogă, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui; și mulți din Corineni au săd credeau, și se botezau.

9. Si a dîs Domnul în vîzine noaptea lui Pavel, Nu te teme, ei grăeste, și nu tăcea:

10. Că ești sunt cu tine, și nimănui te va îspăi, asupra ta ca să îți facă rău; pentru că noreod mult este mie în cetatea acesta.

11. Si a sedut acolo un an și sese luni, învățând întru el cuvîntul lui Dumnezeu.

12. Si Gallion fiind dregător în Ahala, s'a redicat toti Iudei, și un susțin asupra lui Pavel, și l-au dus pre el la divan,

13. D. c. d. Acesta atâră de lege îndearmă pre oameni să îndrăznească pre Dumnezeu.

14. Si vrind Pavel să doschidă gura, a dîs Gallion cătră Iudei, De ar fi vre o nedreptate sau vre o faptă rea, O Iudeilor, după cuvință văști fi suferit pre vol.

15. Iar de vreme ce este întrebare pentru cuvînt și pentru nume, și pentru legea voastră, veți căuta vol; pentru că judecătorii acestora eu nu voiu să flă-

16. Si l-a gonit pre el de la divan.

17. Si apucând toti Ellii pre Nostreni mai marele sinagogă, și băteau înantea divanului. Si lui Gallion nu o grija nu era de aceea.

18. Iar Pavel, încă mai înghiu lângă mîltul de după vîziteaz, înindu-și dioia bună de la frații

a mers pre apă la Siria, și împreună cu el Prischia și Achila care și a tuns capul în Cheghehre; pentru că avea săgăduință.

19. Si a sosit în Ies, și preacela a îi lăsat acolo, și el întrând în sinagogă, se întreba cu Iudei;

20. Si rugându-și el ca să rămăne la densus mai multă vreme, nă voit;

21. Ci s'a despărțit de la el, dicoend, Mi se caue ou adevărat ca praznic il te, ce vă se să lăsă în Ierusalim; și iarăși mă voru întoarce la voi, de va voi Dumnezeu. Si a parces de te, și s-

22. Si, pogorât se în Iesurie, suntem să luăm și adunătură se adunărel, s'a pogorât la Antiochia.

23. Si cind acolo căci-va vreme, s'a dus, trecoind de rînd prin ținutul Galatiel și prin Frightia, întărind pre toti ucenici.

24. Iar în Iudeu oare care a nume Apollos, Alecsandream de neam, bărbat meșter la cuvînt, a venit în Efes, puternic fiind întru scriptură.

25. Acesta era învățat în oslea Domnului; și ferbând cu dăbul, grăia și învăță cu de dinu il osle ce sănăt pe ură, în mandu, stând numai botezul lui Ioan.

26. Acăsta a în epă, a grăie îndrăzneală în sinagogă, și audiindu-pre el Achila și Prischia, și lăsat la sine și mai cu amăruntul il au spus lui calea lui Dumnezeu.

27. Si vrind el să treacă în Anatolia, Iațără să se săd îndemnând

principenici să îl primească pre de rău calea înaintea norodului, el: care mergând acolo, mult a ajutat celor ce crezuseră prin hăr.

28 Pentru că tare înfrîntă pre Iudei înaintea norodului arătându-le din scripturi că Iisus este Hristos

CAPITOLUL XIX.

Si a fost când era Apollos în Corint, Pavel treceând prin ţările, cele de sus a venit în Efes: și astănd pre oare-carei trecerile.

2. A q.s cătră el, Luat-ai! Duh Sfint după ce ați crezut? Iar el a dîs cătră dênsul, Inca nici de este Duh Sfint am aud't.

3. Si a dîs cătră el, Dar în ce v-ați botocați? Iar el a dîs, În botocul lui Ioan.

4. Iar Pavel a dîs, Ioan a botocat el Lo cu lopății, încercând, să creagă întru celă ce vine dîpădînsul, adică întru Hristos Iisus.

5. Si așand aceasta, s-a hotărât întru numele Domnului Iisus.

6. Si prima l'ș. p. vei mărturie preste el, a venit Duhul Sfint preste dênsul; și grădui în l.mbl. și prooroc.al.

7. Si erau toți bărbăti ca la d î spre-dece.

8. Si el intrând în sinagogă, e în dreznădă crâ, în trei luni, întrebându-se și adeverind cele de în răpea lui Dumnezeu.

9. Iar de vreme ce unii se impietriau și nu ascultau, grănd

Pavel depărându-se de la ei, a osebit pre ucenici, în toate dilele pricindu-se în școală unui Tiran.

10. Si aceasta s'a făcut în doi ani; căt toti cel ce lăcuau în Asia a au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudei și Ellini.

11. Si pînă în mîi lăcea în măreșeu prin măneli lui Pavel.

12. Cât și preste cel ce erau boala și se aduceau de pre trădal lui mărturie, Iar sau ștergătoare, și se depărtau de la el boala, și duhurile cele rele erau adunări înșii.

13. Si s'a spus împreună oare-carei din Iudei cel ce încoungurați, a chicină preste cel ce aveau duhurile cele reale numele Domnului Iisus, dicând, Jurămă-vă pre voi cu Iisus pre care Pavel propună deosebite,

14. Si erau, cepte feciorii ai lui Sehevi, Iudeulul, arhiecurul, caru săceașu aceasta.

15. Si răspândând duhul cel reu și dîs, Pre Iisus cunoște, și pre Pavel stiu; dar voi cinoșteți?

16. Si sărind asupra lor omul întru care era duhul cel reu, și brundu'l pre el, s'a înărtat asupra lor, căt golii și răniți au fugit din casa aceea.

17. Si aceasta s'a făcut sănătă la toți Iudei și Ellini cel ce lăcuau în Efes, și a cădut frica preste toți acela, și se măria numeroase Domnului Iisus.

18. Si mulți din cel ce credeau

în venirea de se mărturiu, el, pre care toată Asia și lumnea și vesti au faptele.

19. S. mulți d.n cel ce săcă v.âjele aducând cărți, le adună martora titulor și au socotit prejurile lor, și au aflat c.c. decel de n.i de arg. nt.

20. Așa cu tare cuvântul Domnului crescea și se întără.

21. 1. S. dacă s'a săvîrșit asta, a pus Pavel eu dîndul, vla, să meargă în Iudeah, q.cend, După ce voiu fi acolo, trebuie și Roma să o văd.

22. S. trimetând la Machedonia și d. cel ce suju în pre cu el și pre Iust., Ia ram, este va vreme în Asia.

23. Si s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru că i. Domnul.

24. Pe lîncău aruncă carecato a nume Dimitrie, făcând bisericile de argint Artem. del, da meșterilor lucru nu puțin;

25. Pre carii adunându'l, și pre c. c. e. a. l. r. a. t. de unde au acestea, a q.s. Bărbatilor, stiți că dîncătre lucră este casigul nostru.

26. Si vedea și audiu, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta, mult norod învățând a mutat, dicând, că nu i. d. d. u. n. l. e. f. e. cel ce de mănu se fac.

27. Si nu numai această parte a noastră se premejdusește și veni pre desfășmare; el și bi-erica numeșcoaf celor mari, Artem. del, intru numice a se socioti. La încă să se surpe și mărimea

el, pre care toată Asia și lumnea și vesti au faptele.

28. Si audind aceasta, și umplându-se de mâne strigă, dicând Mare este Artele, și Ec scenor.

29. S. s'a umplut toată cetatea de turburare; și s'a portat toți însuși sujet la priveliște, răplind împreună și pre Gai și pre Aristarh, Machedonenii, soțile lui Pavel.

30. Iar Pavel viind să intre în norod, nu l'a lăsat pre el ucenici.

31. Încă și unii din mal marii Asiei flutură lui prieten, trimetând la d. cel și rugă să nu se depre sine în priveliște.

32. Decei vîlci strigă, tia, iar altă altă; pentru că era adunarea turburată; și cel mai mulți în păduri penită și să-și duceat.

33. Iar din norod au seos înainte pre Ai - sandri, p. i. d. l. pre el înainte I. e. l. Iar A. sandri făcând la mănduia vreasă răspundă norodului.

34. Iar cunoșcând că este înțe, un glas s'a făcut de cătră toți, care ca vre-o doar șeasuri striga, Mare este Artem. ea Efes. .

35. Iar logofătul potolind norodul, a dîs, Bărbat Efeseni, cine este omul acela care nu știe cetatea Efesului că este purtătorul de p. a. l. s. l. e. l. Ar. c. m. l. e. dumnedeoaf celei mari, și a lui D. opet?

36. Decei fără de îndoelă fund acestea, se cuvinevoi să vă astempi-

FAPTELE XX

părată, și numic cu obrăznicie să nu faceți.

37. Că atî adus pre bărbațil acestia, nici forțe de celo sfinte fiind, nici hulind pre dumnedeoare voasă.

38. Iar de are Dimitrie, și o elini-preună cu el meșteri cătră omeneva curveni, judecătorii sunt, și dreptători, pleasă se unind pre alt...

39. Iar dacă pentru alt ceva cercetați, în adunarea cea legiuină se va îsprăvi.

40. Pe ru că ne primijdim să ne văd în dăvară pentru ciao de astăzi, fiind că nici o pricina nu este pentru care am păcate să dăm sănă pentru tineretării această.

41. Si aceasta dicând, a slobodit adulatarea.

CAPITOLUL XX.

Iar după ce a incetat g. ceava, și chiemând Pavel la sine pre boenici, și închîndu-se lor, a esit să meargă în Machedonia.

2. Si treocând prin părțile a celea, și măngâindu-l pre el cu cuvinte multe, a venit în Ellada.

8. Si făcând trei luni acolo, fiind că a să fie în vîlesă și a-para lui de pre ladel, vrind el să meargă cu corabiea. Său - a făcut socoteală să se întoarcă prin Mădăra.

4. Si mergea impreună cu el pări la Asa Sospatru Verianul, și i-a tesselot cheii Aristarh și Secund; și Gaius Dervianul, și Timotel; iar din Asa, Tihic și Trofim.

5. Aceștia mergând înainte ne au așteptat pre noi în Troada

6. Iar noi, după c lele azimile am mers cu corabiea de la Filippi, și în cinci zile am venit la ei în Troada; unde am zăbăvit șepte zile.

7. Iar la înțeia di a sep sănă uel, înzânată fiind ucenicii și fringă paine, Pavel vor a cîndeni, vrind să purceandă a doa și și a lăsat cuvenitul în urmă la mijlocul nopței.

8. Si erau făci multe în foisor stea, unde erau adunați.

9. Înțeindu-i în ureche, a numit îft într-o biserică, capătându-l de soție grău vorbind Pavel de mărturie, ceea ce ursează, a căutat pe casă ce sus cea din rîndul al treilea și lăsat mort.

10. Iar Pavel pogorindu-se, a cădut preste el, și înmbrățișindu-l a dis. Nu vă turburăți; că suilețul lui înrînsul este.

11. Si suindu-se, și fringând pâine, și mâncoând, și mult vorbind cu el pînă la diea, astăzi a est.

12. Iar pre tîner lăsat adus viu, și sădă măngăiat nu puțin

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Assos, de acolo vrind ca să iau pre Pavel, pentru că așa era rîndut, vrind că să mărgărească pre uscat pedestru.

14. Si dacă s'a întîlnit cu

nou la Assos, luându' pre el, am venit la Mădăra.

15. Si de acolo înotând cu co-

rabiea a doa di am sosit din preajma Hului, și în ceea cea-

FAPTELE XX

di am ajuns în Samos, și ră-nul Isus, a mărturisit evanghe-

lii lui harului lui Dumnezeu.

26. Si acum, iată, eu și tu că nu vezi mai vedea fața mea vîtoși, pre la cari am trezit pro-povestind împărațea lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea mărturisesc voa în ciao de astăzi, că curat sănătății de săngheli tuturor.

27. Pentru că nu m'am ferit

ca să nu vă veseloșe voa

toatul lui Dumnezeu.

28. Drept aceea, luăi amunte de voi, și de totă turma, întru care Dumul Sănt vă pus pre voi episcopul ca să piște, în biserică lui Dumnezeu, care o a-

căzga în sanctul său.

29. Că ești sănătatea, că după

de rea mea vor înțelege.

30. Si intru voi împărtășe-

șor scula bărbațil, grămad îndă-

ștemnoi, ca să tragă pre ucenici

dupa dinsul.

31. Într-o aceea prăgnății, aduindu-vă amante, că trei ani nu apărea și nu am înțeță cu

țineau nostru Iisus Hristos.

22. Si acum iată, eu legat

fiind cu dubul, merg în Ierusalim,

neștiind calea ce mi se vor

lămplia mie întru el.

23. Fără numai că Duhul cel

Sfint păla cetei mărturiseste,

dicând că legătură și necazuri

pre mine mă așteaptă.

24. În cîte de mănușă sală-

ci anulă, încă cînd nu am poftă,

dar numai că să săvărescă a-

luigarea mea cu luceafăr, și

cu mire, și slujit matine, a-

slujba care am laat de la Dom-

cestea.

FAPTELE XXI.

35. Toate m arătat voî că j paia alară din cetate și ple-
așa osteneind vă se cade să a-
jui și celor să alii alucineau-vă am făut rugăciune.
amenințe de cuvântul Domnului 36. Si închinându-ne unii al-
lui Isus că el a dîs. Mai fericit este
a da de căt a lăua.

36. Si acestea dicând, ple-
cându-și genunchele sale, sim-
preună cu toți cu el s'a rugat.

37. Si multă plângere a fost
tuturilor, și cădând pre grumazil
lui Pavel il sărurău pre el,

38. Cuprindându-i jale mai vir-
tos pentru cuvântul care a fost
dîs, că nu vor mai vedea fată
lui. Si il petrecerea pre el la
corabie

CAPITOLUL XXI

Si a fost după ce am purces
tot lăsu și răne de la el,
mergând drept am venit la
Cos, și a doa dîs la Rodos, și de
acolo la Patara.

2. Si astănd corabie trecând
la Finicia, suindu-ne intr'insa,
am purces.

3. Si ivindu-ne la Chipru, și
lăsun lă pre el în stingă, mer-
geam cu corabiea la Siria, și ne
am pogorât în Tîr : pentru că
acolo era corabie a descărca
potava

4. Si astănd ucenici, am ră-
mas acolo șepțe zile: căruți
cu Pavel prin Duhul, să
nu se sue la Ierusalim.

5. Si ca la încă doă de am
implinit zilele, esind mergeam ;
petrecându-ne pre noi toți im-
preună cu mulți și cu copii,

FAPTELE XXI

văduindu-ne, ne suiam în Ieru-
salim.

6. Si au venit împreună cu
noi, și din ucenicii de la Che-
narea, aducând cu sine la care
lucruri, pre oare-care
Mnason, Chiprian, vechiul ucenic

17. Si sosind noi în Ierusalim,
eu bucurie ne au primit pre noi
lații.

18. Iar a doa dîs a intrat Pavel
împreună cu noi cătră Iacob; și
toți bătrânilor s'a adunat acolo.

19. Si inclinându-se lor, spu-
nea căte una pre rind cele ce
a făcut Dumnașteu întru Nea-
muri prin slujba lui.

20. Si el audind, slăviau pre
Domnul, și au dîs lui, Vedi,
căte mil de Iudei sunt
caruți să credut; și toți sunt
în atunci legăti.

21. Si au înțeles pentru tine,
că învești pro toți Iudei cel din-
de Neamuri, să se despărțească
de a Noastră, doare să nu îl lasă
improraj pre fil lor, nici dupre
bătrâni să iarbăie.

22. Ce dar este ? că adevărat
trebuie multimea să se adune :
că vor audi că ai venit.

23. Deci aceasta fă, care îți
ținem tie : Sunt la noi patru
bătrâni caruți să făgădui își întru-
sine,

24. Pre acestea lăudu'i, cu-
rătește-te împreună cu el, și cheil-
ește pentru el, că să și răda
capul : și vor cunoaște toti, că
în cele co așă înțeles pentru
dine, nimio nu este: ci umbri și
a păzind legea.

25. Iar după zilele acestea,

așă credut, noi am scris, și de-
când nimic de acest fel a pă-
zească el, fără numai să se fe-
rească el de ce este jertvit doh-
lor, și de sânge, și de sugriniat,
și de curvie.

26. Atunci Pavel luând pre
hârbă, și acela, a doa din curățu-
du-se cu el, a futrat în biserică,
vestindu-mă înținuirea dilelor cură-
țenel, pără ce să a - pentru
unul fiere-care din ei jertvă.

27. Si când era să se impli-
nască șepțe zile, Iud. și cel din
Asia, vădând pre el în biserică,
au intăritat tot norodul, și și au
pus mănuile pre el.

28. Strigând, Bărbăti Ierusalimul,
ajutați! Acesta este omul care
impotriva norodului, și à legel,
și a locului acestuia, pre toți
pretutindinea învață: incă și
Eliții a băgat în biserică, și a
spălat acel său loc.

29. (Că văduseră pre Trofim
Efeseanul în cetea împreună cu
el, pre care socotiau că l-a bă-
gat Pavel în biserică.

30. Si s'a puruit totușă ecclata,
și a alergat norodul: și prin-
dând pre Pavel, îl trăgeau afară
din biserică: și îndată s'a în-
clis usile.

31. Si căutând el să îl compare
pre el, a venit veste la capitanul
oastei, cum că s'a turburat
tot Ierusalimul.

32. Care îndată luând ostașii
și susaș, a alergat asupra lor:
iar el vădând pre capitanul și
pre ostașii, a încestat a bate pre
Pavel.

33. Si apropiindu-se capitanul,

CAPITOLE XXII

1. A apucat pre el, și a poruncit: Evreescă grășește lor, mai multă să 'l lege cu doă lanțuri, și în-trebă cine este, și ce a făcut.

2. Si umi strigăt una, altii alta intră norod, și nepuând să înțeleagă adevărul pentru gil-ceava, a poruncit să 'l ducă pre el la taără.

3. Si când a ajuns la trepte, s'a întemplat de se purta el do-o-tri, pentru să-l torod îui.

4. Pentru că mergea după el multimea norodului, strigând, lea'l pre el.

5. Si vînd să l bage în ta-bără, Pavel a dis căpitanului: De este slobod mie a dice ceva cătră tine? Iar el a dis, Ell-i-teste și?

6. Care nu ești tu Egh pte-nul, ca să mi' lăsă do-ți în cîteva te-a rebeat asupra, și al scos în pustie pre cele patru mil de bărbăți sicarii?

7. Si a dis Pavel, Eu sunt om Judeu Tarsean, din Chilichia, către cui al meu căci care nu este neinsemnată; și te rog pre-tine, dă'mi voile să grăeso cătră norod.

8. Si dându'l voile el, Pavel stănd pre trepte, a facut cu mălnă norodului. Si multă tă-cere făcându-se aeraut în limba Evreescă, dicând,

CAPITOLUL XXII

Bărbăți, frați, și părinți, au-dhi acum răspunsul meu cel cătră voi.

9. (Si aușind el că în limba slava luminei aceleia, ducându-

CAPITOLE XXII

de mălnă de cel ce erau im-brună cu mine, am venit în

10. 12. Iar care-care Anania, bărbat bine-credincios după lege, marturisit de toti Iudeii caru-lă-cu anu în Damasc.

11. Venind la mine, si stănd înunte a dis mie, Savle frate, vădă narăș. Si ești în ceasul acela am căusat la el.

12. Iar el a dis, Dumneadeul păr nă lor noștri te a ales pre-a să cunoști vola lui, și să vezi pre Cel Drept, și să audi plus din gura lui.

13. Căci vezi lui martur cătră toți oamenii de cele ce a văzut el audiu.

14. Si acum ce zăbăvești? scu-lindu-te,botează-te, și își spală păcatele tale, chiciând numele domnului.

15. Si a fost mie, când m'am intors în Ierusalim și mă rugam în biserică, m'am făcat întră-mă.

16. Iar ești am răspuns, Cine ești Doamne? Si a dis cătră mine, Eu sunt Iisus Nazarinianul, pre care tu gonești.

17. Iar cel ce erau împreună cu mine l.m.n.a o au văzut și au înfricoșat; iar glasul celu' ce grăme-nă nu 'l au audiat.

18. Si am dis, Doamne, ei sună că ești eram puind în temnițe și văzând la sinagoguri pre cei ce vredneau întră tine:

19. Si cum se vârsa sângele

20. Si ești mucenicul tău, și ești vram de față, și împreună voam

21. Iar ești cătră mine, Merg!

22. Si 'l au ascultat pre el până la cuvîntul acesta, și atunci au redică, glasul lor, dicând. Ie 'l do pre pămînt pre unul ca a-cesta: că nu se cade el să tră-ească

23. ~ strigând el și aruncând halanele, și praf aruncând în văzduh,

24. A poruncit căpitanul să 'l ducă pre el în tabără, dicând eu bătăie să se certe el; ca să cunoască pentru care pricină strigăt așa asupra lui.

25. Si strîngîndu'l pre el cu curele, a dis Pavel cătră sulașul cel ce sta de față, Oare este slo-bod voă a bate om Roman, și nejudecat?

26. Si aușind sutașul, mergând și sprijinindu'al, i secol cănu ce vel să facă; că omul acesta este Roman.

27. Si venind căpitanul a dis lui, Spune mie, de ești tu Ro-man? Iar el a dis, A-

28. Si a răspuns căpitanul, Eu cu multă cheltueală am căștigat cetătenieea acesta. Iar Pavel a dis, Iar el ești și născut întră-aceasta?

29. Declinată să'au depărtat de la el cel ce voiau să 'l bată, și căci anul să fiu cea un-pa ce a înțeles că este Roman, și căci îl legase pre el.

30. Si a doa di vînd să cunoască adevărul pe lac, ce s'pireste de Iudei. I'a slobodit pre el din legături, și a poruncit să vie arhiereii, și toată adunarea lor, și aducând pre Pavel, l'a pus în mijlocul lor.

FAPTELE, XXIII

CAPITOLUL XXIII

Si căutând Pavel spre adunare, să a dis. Bărbați, frați, eu cu toată sunța bună am vietuit înaintea lui Dumnezeu până în doar astăzi.

2. Iar arhieoreul Anania a poruncit celor ce l'istați lui înainte să l'bată preste gură.

3. Atunci Pavel a dis către el, Bate-te-va Dumnezeu, părete vărat și tu sedi judecădu-mă dupre lege, și împotriva legel poruncescă să mă bîză?

4. Iar cel ce stăteau înainte aș. q.s., Iar pre arhieoreul lui Dumnezeu blasfem!

5. Iar Pavel a dis. N'am știut, fraților, că este arhieoreu: că soris este. Pre mai marele norodului tău, să nu l'grăești de ceea.

6. Deoic cunoșcând Pavel că o parte este Sadduchel, iar alta Farisel, a strigat întru adunare Bărbați, frați, eu sunt Fariseu, teior de Fariseu, pentru nădejdea și invierea morților eu mă judec.

7. Si aceasta el grănd, să a facut neanire între Farisei și între Sadduchi: și s'a imperechiat n. și mea.

8. Pentru că Sadduchel ducă nu este inviere, i.ei inger, mol duh; iar Farisei le mărturisesc amendoa.

9. Si s'a facut strigare mare, și soulându-se cărturarul din partea Fariseilor, se pricălu, q. cind, Nici un răd nu așlăm în omul acesta: iar de a grădit lui

duh său inger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Si multă gîlceavă săcände-se, temându-se căpitaniul că să nu rumpă el pre Pavel, a poruncit ostaș lor să se po-roare și să l'răpească pre el din mijlocul lor, și să l'ducă în tabără.

11. Iar în noaptea ce venise stându'l Domnul înainte, a dis, Îndrănește, Pavel: că precum aî mărturisit de mine în Ierusalim, așa tîie se cade și în Roma să mărturisesc.

12. Iar după ce s'a făcut dioă, a lomându, se care-curi Iudei, său anatematisit pre el, dicând că nici vor naște nici vor bei până nu vor omori pre Pavel.

13. Si erau mai mulți de patru-deci el ce săcuseră jurămîntul acesta.

14. Carii mergând la arhieore și la bătrâni, aî dis. Cu anatema noam am anatematisit pre noi în-si-ne, ca nimic să nu gustăm până nu vom omori pre Pavel.

15. Acum dar voi arătați căpitaniulul împreună cu adunarea că mîine să l'pogoare pre el la voi, ca cum atî vrea să cercasă mai pre amăruntul cele ce sunt pentru el: iar noi, mai înainte de ce se va aprobia el, gata suntem să l'omorim pre el.

16. Si audind fecorul suroriel lui Pavel do acest vicleșug, mergând și întrând în tabără, a spus lui Pavel.

17. Si chiemând Pavel pre unul din sutași, a dis. Pre tinerelul

FAPTELE, XXIV

acesta da'l la căpitaniul pentru că are oare-ce să spue lu.

18. Deoic acela luându'l pre el, l'a adus la căpitaniul, și a dis. Pavel cel legat chiemându-mă în mine, să arueat pentru acest tinerel să l'aduc la tine, că aroare-ce să l'spue tîie.

19. Iar căpitaniul luându'l de mîna, și ducându-se în laturi,

l' a întrebăt, Ce este care aș să l' spue?

20. Iar el a dis, Iudeii său vorbit să se roage tîie ca mîne la adunare să pogoră pre Pavel, cum ar trebă ceva tîial pre amăruntul să întrebe pentru el.

21. Deoic tu să nu îl ascultă pro el; pentru că și l'pindesc pre el bărbați mai mulți de patru peoi, carii său anatematisit pre el, și, nici să mănage nici să bea până nu vor omori pre el: ca cum gata suntem, aşteptând cea la tîie tăgădu nită.

22. Deoic căpitaniul a slobodit, pre tinerelul, poruncindu' l, ca nici nu să nu grăească că acestea lui l' ar fi spus.

23. Si chiemând pre doi susțui, a dis. Gătu'l doă sute de ostași ca să meargă până la Chirieră, și călăreșii septe-deci și fusări doă sute, la al treilea ceas în noapte.

24. Si dobitoace să aducești, ca puină pre Pavel, sănătos să l'ducă la Fihos, domnul.

25. Serind carte care cuprinde întracest chip:

26. Claude Lusia lui Filios prea puternicului domu, să se încreure.

27. Pre acest bărbat fiind prins de Iudei, și vrind să se omioare de de-i săi, mergând că cu oaste 'l am scos, înțelegînd că este Roman.

28. Si vrind să înțeleg priinea pentru care il pîrso pre el. 'l am pogorit la adunarea lor.

29. Pre care 'l am aflat pîrindu-se pentru întrebările legel lor, ar nicio vînă vre lîncă de moartă de legătură avînd.

30. Si vestindu-mi-se mie cum că va să fie vicleșug asupra bărbatului acestuia despre Iudei, dumtr'acel ceas 'l am trimis la tine, poruncind și pîrisitorii să puele ce nu as spu lui înaintea ta. Fi sănătos.

31. Deoic ostașii, dupre cum li se poruncise lor, luând pre Pavel 'l au adus noaptea la Antipatra.

32. Iar a doa di lăsând pre călăreșii să meargă cu el, său intors în tabără.

33. Carii întrând în Chosarieea, și dând domnului cartea, aî pus și pre Pavel spaintea lui.

34. Si cînd domnul cartea, și întrăbandu'l din ce ținut este, și înțelegînd că este de la Chilichia,

35. A dis, Te voiă audî pre tine când ei pîrisit tăi vor veni. Si a poruncit că să se păzească el în dvanul lui Irod.

CAPITOLUL XXIV.

Iar după cîină qile s'a pogorit arhieoreul Anania, cu bătrâni și cu care-care iitor a nume Ter-

FAPTELE XXIV.

til, cari și arătat domnului și supra lui Pavel.

2. Si chieindu-se el, a început a i pîr pre el Tertul, dicind, Multă pace dobîndind priime, și îspravîl care se fac la neamul acesta prin a ta purtare de gră.

3. In toată vremea și în tot locul mărturism, puternice Fi-beze și tca și mulțumita.

4. Iar ca nu mai mult să te costenesc, te rog să ne audă pre noi în scurt cu a ta băndă.

5. Că am aflat pre omul acesta pierdător, și pornind zarvă la tot l Judei ce sunt in toată lumea, și mai mare cresului Nazarenu lor.

6. Care și biserică s'a ispitit să o sprijin, pre care l am și prins, și dupre legea noastră am vrut să l judecăm.

7. Dar venind Lisia căpitanul, cum și să dă în înțele noastre și a luat,

8. Poruncind pîrșilor lui să vie la tine, de la caro vel putea și ngrur cercetând, do toate acestea să cun.ști, de care noi pîrim pre el.

9. Împreană adver.ău și Iudei, dicind cum că aceasta așa sunt.

10. Iar Pavel a răspuns, făcîndu-l lui semn domnul să găsească, Stîndu-te pre tine că de mulți ani este judecător neamului acestuia, mai că bună vole cele pen și moie răspund.

11. Că poți tu cunoaste, că nu sunt mai mult de cât do-

spre-dece dile de când m'am său să mă închin în Ierusalim 12 și nici în biserică m-am aflat pre mine sau cineva pri-cu-dă-mă, sau turbărare face al morodunii, nici în sinagogu-i tci în ecitate.

13. Nici pot adeveri pentru care acum mă pîresc.

14. Si mărturisesc aceasta tă, că dupre calea pre care el o dîc eres, aşa slăesc Dumne-șeuilă părintesc, credînd toate cele scrise în lege și în pro-roci.

15. Nădejde avînd intru Dum-neșeu, care și înruși acesta a-steaptă, cum că va să fie invi-vierea mortilor, și a dreptilor și a nelirei lor.

16. Si întru aceasta și eu mă uvoiose, că fără de politica și am cătră Dumneșeu și cătră oameni pururea.

17. Si după mulți ani am ve-nit să fac în costeni la neamul meu, și prinoase.

18. Intru care m'au aflat cu-rătit în biserică, nu cu gloata, nici cu gilecovă, niște ludei din Asia.

19. Carii trebuie înaintea ta să vie de față, și să pîreasă de așa ceva asupra mea

20. Sau a-esa singuri și sunte, stand eu înaintea soborului, de așa aflat ceva întru mine strămbătăte.

21. Fără numai pentru un glas acesta care am strigat, stînd între el, Pentru invierea morților eu mă judeco astădi de voi

FAPTELE XXV.

22. Si, audînd aceea Filics, î să întrimeată pre el la Ierusalim, săcînd vic'esug ea să l ucidă pre el pre drum.

4. Decei Fist a răspuns, că Pavel să se păzească în Chesarnea și el va degrabă să moargă acolo.

5. Decei cel tari intru voi, dice e pogorârea se împună, ce este ceva reu intru bărbatul acesta, pîreasch'il pre el.

6. Si zăbăvind la el nu mai mult de căt dece dile, s'a pogorît în h. - ea și a doa q. se lînd în divan a poruncit să se aducă Pavel.

7. Si venind el, au stăvut împrejurul lui ludei cari veniseră din Ierusalim, multe și grele vi-nuiri aducînd așpeara lui Pavel, pre care nu le pîseau să le do-vedească.

8. Răspundînd el, Nici împo-triva legel Iudoilor, nici împo-triva oameniei, nici împo-triva Chesarnei am gresit ceva.

9. Dar l'est vrînd să facă plăcere ludeilor, răspundînd a quis lui Pavel, Voești să te sufl în Ierusalim, și acolo pentru acestea să te judeci ita nteia mea!

10. Iar Pavel a quis, La divanul Chesarnei sunt stând, unde trebuie să mă judec: ludei or nici o nedreptate n'am făcut, pre-cum și tu mal bne și.

11. Pentru că de am făcut nedreptate și ceva vrednic de de moarte am luerat, nu mă feresc de moarte; iar dacă nimic nu este în cale ce acesta mă pîresc, nimeni nu poate pre mă-lor să mă dăruească. Pre Chesa-

ru, ei ei.

FAPTELE XXVI

12. Atunci Fist, grămd în preună cu sfatul, a răspuns, Pre Chesarul al chiemat la Chesarul, vel merge.

13. Si dacă aștătrecut căteva dile Agrippa împăratul și Verinchi său pogorit în Chesariea ca să se inchine lui Fist.

14. Si zăbăvindu-se căle multe acolo, Fist a spus împăratului pentru Pavel, dicând, Un bărbat oare-care este lăsat de Filișerat.

15. Denumiru care, fiind eșui în Ierusalim, aș arătat înaintea mea arhierelui și bâtrânilor Iudeilor, cernând împotriva lui judeoat.

16. Cătră cari am răspuns, Nu este obiceiu la Romani să dea pre vre un om la pierdare, nu numai pată ro n'arc de față oel pîrît pre pîrisil lui, și locu de răspuns să și iee pentru vina sa.

17. Si adunându-se el aci, niciodată zinău căndu-l doar să sejend la judecată, am poruncit să se aducă bărbatul.

18. Pentru care stănd pîrisil lui împrejur, niciodată vină aduceau dintr-acela care prepuneau ei.

19. Ci numai n'ște întrebările pentru a lor credință aveau asupra lui, și pentru un Iisus, care-oare mort, pre care dicea Pavel ca este viu.

20. Si nedumerindu-mă eșu de întrebarea aceasta, am qis de veste să m'arță în Ierusalim și acolo să se judece pentru acesta.

21. Iar Pavel chiemând să se păzească el la judecata lui Sevestru,

am poruncit să se păzească fără îi voiu trimetere pre el la Chesarul, Chesarul al chiemat la Chesarul, vel merge.

22. Iar Agrippa cătră Fist a qis. Așl si voit si eșu să aud pre acel om. Iar el a qis, mîine vel audi pre dênsul.

23. Decl a doa qd venind Agrippa și Vernichi cu multă fală, și intrând în divanul palatului, împreună cu căpitanii și cu bărbății cel mai de frunte și cetăței și poruncind Fist să adus Pavel.

24. Si a qis Fist, Agrippa împărat și toți bărbății cei ce suntă împreună cu noi, vedea pre acesta, pentru care toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aci, strigând că nu trebuie să mal trăească el.

25. Iar el cunoșcând că sună vrednic de moarte el n'a făcut, și el singur chiemând pre Chesarul, am socotit să l' trimot pre el.

26. Pentru care a serie ceva adevărat domnului n'am. Pentru aceea l' am adus pre el la vol, și mal virtos înaintea ta, împărat Agrippa, ca cercetare săcandu-se să am ce să scriu.

27. Pentru că fără cuvință mi se pare a fi, să l' trimet legat, și pricinile cele asupra lui să nu le însemnez.

CAPITOLUL XXVI.

Iar Agrippa cătră Pavel a qis, să lasă tîe a grăi pentru mine însuși. Atunci Pavel întindând maina, a răspuns:

2. Pentru toate care mă pîrăescă el la judecata lui Sevestru, O împărate Agrippa, mă

FAPTELE XXVI

bându-mă asupra lor. Il goniam pălă s. la cetățile cele din afară și astăzi.

3. Mai virtos, stritor fiind tu de toate cele ale Iudeelor obiceiuri și întrebări: pentru aceea mă rog ca eu îngăduință să mă înțeli pre mine.

4. Pre viață mea cea din tinute, care dio început s'a săcuit în neamul meu în Ierusalim, și a color ce mergeau cu mine.

5. Si toți noi cădend la pămînt, am audit eșu glas dicând

cătră mine, și grăind în limba Evreească, Savle, Savle, ce mă gonești? Cu greu își este tîe a lovi cu piciorul împotriva boierilor.

6. Iar eșu am qis, Cine ești, Doamne? Iar el a qis, Eu sunt Iisus pre care tu gonești.

7. La care îngăduință cele două-spre-dece semințile noastre încrezătoare și înțelește slujbul lui Dumnezeu, năstăjudecă și judecă. Pentru care nădejdele sănătății. Pentru care nădejdele sănătății pîrît, împărat Agrippa, de Iudei.

8. Ce? Iucru necredincios soțul ca în vîl, dacă Dumnezeu îi iaortă înviaza?

9. Deci mie nu să părut, că asupra numelui lui Iisus Nazareno, și în trebua multe împotriva să fac.

10. Care am și făcut în Ierusalim: și pre mulți din sfinti eșu în temință l' am inclus, luând putere de la arhierelui, și când eșu l' oră el din botărire.

11. Si la toate sinagogurile de măori minându-i pre el, și am să hulească; și mult tur-

bădoase pre mine fericit a fi, bându-mă asupra lor. Il goniam pălă s. la cetățile cele din afară și astăzi.

12. Intru care mergând și la Damasco cu putere și cu poruncă de la arhierelui.

13. Intru amiajdă-dî am vădu precale, împărate, din cer mai mult de căt strălucirea soarelui lumină strălucind împrejurul meu și a color ce mergeau cu mine.

14. Si toți noi cădend la pămînt, am audit eșu glas dicând cătră mine, și grăind în limba Evreească, Savle, Savle, ce mă gonești? Cu greu își este tîe a lovi cu piciorul împotriva boierilor.

15. Iar eșu am qis, Cine ești, Doamne? Iar el a qis, Eu sunt Iisus pre care tu gonești.

16. Ci te scoală, și stăi pre pîcioarele tale: că spre aceasta m'am arătat tîe, ca să te aleg pre tine slugă și martur, și a celor ce ai vădut, și a celor întru care mă voju arăta tîe.

17. Scoțându-te pro tine de la norod, și de la Neamurile, la care avem te trimis.

18. Si deschidți ochii lor, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de la puterea Satanei la D împărat, ca să te el vea păcatelelor, și soartă între sfinti prin credința cesa întru mine.

19. Pentru aceea, împărat Agrippa, nu m'iam făcut neascultator velenitel ce-ai.

20. Ci color din Damasco înțeles, și din Ierusalim, și din toată țara Iudeei, și Neamurile, am mărturist să spăcea și și să se întoarcă în D împărat.

FAPTELE, XXVII

șăcind lueruri vrednice de po-
căință.

21. Pentru acestea Iudei
prințendu-i în biserică, se
spăiau să mă omoare.

22. Iar dobindind ajutorul cel
de la Dumnezeu până în ziua
aceasta stău, mărturind la mie
și la mare, nimic grând afară
de cele ce și proorocul să pro-
rocură că în să fie și Moș.

23. Că va pătini Hristos și că
el întîiu din invierea morților,
lumina va veni norodului și
Neamurilor.

24. Si acestea îi răspundând,
Fist a mare glas a dă, Te in-
dulgești Pavel, carteza cea mulă
spre nebunie te întoarce.

25. Iar ei a dă, Nu mă in-
bunesc, puternice Fiște; ci ale
adevărului și ale înțelepciunii
cuvintele grăcesc.

26. Că și pentru acestea, im-
păratul, cătuș care și îndrăz-
nind grăcesc; că nu socotesc a
fi ceea dintr'acestea neștiut lui;
că nu s'a făcut în unghii a-
ceasta.

27. Cred, împăratul Agrippa
pre prooroci! Știi că cred!

28. Iar Agrippa către Pavel a
dă Cu puțin de nu mă fac să
fiu Creștin.

29. Iar Pavel a dă, Aș pofti
de la Dumnezeu, și eu puțin
și cu mult, nu numai tu, ci și
toți cei ce mă aud pre mine
astăzi, să se facă într'acest fel
precum și eu sună, afară de le-
găturele acestea.

30. Si acestea dicând el, s'a
sculat împăratul, și domnul, și

Vernich, și, cei ce sedeați în-
preună cu el;

31. Si depărțindu-se, urmău
unui cătră alul, cînd, Nume
vrednic de moarte său de legă-
turi face omul acesta.

32. Iar Agrippa a dă lui Fist,
se poate să vad omul acesta,
și la mare, nimic grând afară
de năr și chemat pre Chesarui.

CAPITOLUL XXVII.

Iar după ce s'a judecat ca să
mergem noi în Italia, dat-ău
pre Pavel și pre alii care cărți
legăți unul suțas a nume lulie
din cetatea Sevastienopol.

2. Si întrând într-o corabie de
la Adrânt, vînd să mergem
pre lingă locurile Asti, am
parcă, fiind că noi Arisbach,
Machedoneanul din Tessalonice.

3. Si a două zile am venit în
Sidon. Si cu subire omonească
arătându-se Iulie către Pavel, și
a dat voie să meargă pre la
prietenii să dobândoască purtare
de grăză.

4. Si de acolo purceșând, am
venit sub Ch. priu, pentru că
ventul era împărțivă.

5. Si trecoând marea Chil
chiul și la Pamfiliei, am venit la
Mira o cetate a Lichei.

6. Si acolo astăzi suțas o
corabie din Alessandria mer-
gând în Italia, ne a băgat pre
noi într'insă.

7. Si în multe zile văslind cu
zăbava, și abia sâmbătă lingă
Chind, nelăsându-ne pre noul
vîntul, am trecut pre sub Crite,
alătura cu Salmona;

FAPTELE, XXVII.

ca să în sit sloro lind vîtrele
așa se purta.

18. Si lind noi soarele împre-
sorâi de vîsol, a doa zile au
făcut lepădare din corabie.

19. Si a treia zile cu mul-
tine noasre am lepădat uinel-
tele corabiei.

20. Si noi soarele lui stelile
arătându-se în multe zile, și
vîitor nu puțin lăudâne asupra,
se lăsă drept aceea, locul nă-
deindea do să ne mintu noi.

21. Si în zilele următoare lind,
numei stand Pavel în mijlocul
lor, a dă, Se credă o bătrînă,
lor, ascultăți-mă pre mine, să
nu li punecă cu Cite, și să li
căsătorească neacuzul acesta și par-
guba.

22. Si acum vă îndomin pre voi
să aveți voie bătrâni că povîrnei
așa și așa nu va fi dintr'u vol,
ci și înțelesul corabiei.

23. Că mi a statut 'azale în-
tr'acvă, adupă singurul lui
Dinuședea al cărui sunt eu,
să cărău slujesc.

24. Ucînd Nu te teme, Pavel,
mai că Chesudul te se caue să
stai și la, și a dărat te Dum-
neudeu pre tot, cel ce sună în co-
ribie cu om.

25. Direct acasă, lipit cu bandă
nădejde, lărbătorul că cred lui
Dinuședea, că șavâltă precum
lui să dă mă.

26. Si, astăzi un ostrov oare-care
este și căde a noi.

27. Si dă, să împlină și pa-
u ce spre noapte, purtându-
ne noi ei, corabiea în marea A
drîi, pre la mijdelul noptei le pî-

FAPTELE, XXVIII

rea corăbierilor că se apropie la vre o margine;

28. Și slobodind măsura, aș aflat stânjini doă-deci; și puțin de acela treced, și iarăși măsurând, aș aflat stânjini cincispre-dece.

29. Și temându-se ca nu cumva în locuri prundoase să cădă, aruncând patru anghiere despre căma corabiei, poftău să se facă doă.

30. Iar corăbieril căutând să fugă din corabie, și slobodind lantrea în mare, cu prilej ce a celă, ca cum ar vrea despre piscă să slobodească anghiere.

31. Dîs-a Pavel sutașul și ostașilor. De nu vor rămânea aceștia în corabie, voi nu vă veți lăsa înțintă.

32. Atunci aș tăiat ostașii sunetele lăuntru, și o aș lăsat să cadă.

33. Iar până când vrea să se facă doă, Pavel ruge pretoș să mănage bucate, dicând, Patru-spre-dece dile sunt astăzi de când n'ăștă măneat, așteptând și n'mic gustând.

34. Pentru aceea vă rog preții să măneți: că aceasta este spre măntuirea voastră: că nici unuia din voi un păr din cap nu va cădea.

35. Și dicând acestea, și luând pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tutulor: și frângând, a început a măncă.

36. Și voie bună toți făcând, aș luat și el de aș măneat.

37. Și eram în corabie toți,

suflete doă sute și șepte-deci și șese.

38. Și săturându se de bucate, aș ușurat corabiea, aruncând grui în mare.

39. Și dacă s'a facut oioață pământul nu l'cunoștea, iar vedeau de departe un sin ce avea terminuri și care se sfâtuiau, de ar fi cu putință, să scoată corabiea.

40. Și trăgând afară anghierele, s'a slobodit pre mare, și împreună slabind fumele cărmelor, și răcând verila cea mică după vîntisorul care susțea, trăgeau spre terminuri.

41. Și cănd intrau loc dintră doă mări s'a înt. pt corabiea, și piscul dinamic s'a implinit și sta neclătit, iar parte din apoi se rumpea de sila valurilor.

42. Iar ostașii aș săcău sătăcăi de pe cel legăt, ca să nu inoate cineva și să scape.

43. Iar sutașul, vrind să ferescă pre Pavel, a oprit sătăcăi lor; și a poruncit ca cel ce vor puca să inoate, sărind mal înțiu, să easă la pământ:

44. Iar cel-l-alti, unul pre scânduri, altul pre alt ceva din corabie. Și așa s'a facut de aș seăpat toți la uscat.

CAPITOLUL XXVIII.

Să dacă aș scăpat, atunci aș cunoscut că se cheamă ostrovul Meht.

2. Iar varvari aș săcău să pună milă cu noi; că făcând foc,

FAPTELE, XXVIII

ne aș primi pre noj pre toți, pentru ploace și frigul ce ora.

3. Și strângând Pavel găjeje multe, și puandu-le în foc, esiod o viperă din căldură, să așezeat în măna lui.

4. Și dacă aș vădu varvarii lanțurând viperă de măna lui, dicând unul cătră altul, Cu adevărat uegas este omul acesta, care mantuindu-se din mare, judecata lui Dumnezeu nu l'a lăsat să trăiescă.

5. Deci el scăurând viperă în foc, nicl un rău n'a pătimit.

6. Și aș așteptând să se umfle, sănătău să cădă de propă moartă, așteptând ei mult, și văzând că nu se săcuse nici un rău întru el, întorcându-se, și dicând că este Dumnezeu.

7. Și imprejurul locului aceleia erau satele mal marelui ostrovului, a nume Poplie, care primindu-ne pre noi, trei dile cu oameni ce ne a opătat.

8. Și s'a întemplat de zăcea tatăl lui Poplie, fiind cuprins de 4 guri și jo urdăre cu sânge, cătră care întrând Pavel, și răvându-se, puindu-și mâinile pre el, l'a vindecat.

9. Și aceasta făcându-se, și altii cari aveau boale în ostrovul acela veniau și se vindecau.

10. Car și eu multă oinste ne adă cinsti pre noi; și când am pioce noi, ne aș pus cele ce eră de trebunță.

11. Și, după trei luni ne am porât cu o corabie Alecsandrienească ce erau în ostrov, care era cu semnal Dioscurilor.

12. Și sosind în Siracusa, ne am zăbăvit acolo trei dile.

13. Și de acolo incungurând, am venit în Righia și preste o di susțind austril, a doa di am venit în Potioli.

14. Unde afănd fratil, ne aș rugat de ne am zăbăvit la el septe dile: și așa am venit în Roma.

15. Și de acolo fratil audind cele pentru noi, așteptând intru luptă, nașea noastră până la forul lui Appie, și până la Trei circiume: pre caril văzându'l Pavel și mulțumind lui Dumnezeu, a luat în drăzneală.

16. Iar dacă am venit în Roma, sutașul a dat pre cel legăt, volvodoului castel: iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostașul cel ce il păzias pre el.

17. Și a fost, după trei dile a chiamat Pavel pre cel mai mare al Iudeilor, și adunându-se el, a cără de deus, și Bărbăti, frați, și n'mic împotriva norodului făcend, sau obiceiurilor părintest, legat fiind în Ierusalim m'am dat în mâinile Romanilor.

18. Car, judecându-mă voiau să mă slobodească, pentru că nici o vină de moarte era intru mine.

19. Iar grăndu'mi lude, împotrivă, am fost sălit a chiamă pre Chesarul; nu că aș avea întru ceva a pui pre neamul meu.

20. Deel pentru această precină v'am chiamat pre vol, să văd, și să vorbesc cu voi; că

pentru nădejdea lui Israël cu acest ianț sunt legat.

21. Iar el către dênsul așa d. s. Noi anci cărți p. întru tine am lăsat în Iudeea, n. c. venind c. neva d. n. frații ne a spus, său a grăbit ceva rând pentru tine.

22. Ci re rugăm să audim de la tine sacotelele ce aș: că de eresul acesta, și im noî c. pre-tutindenea împotriva i se dicea.

23. Si rânduldui'l lui d. s. a venit la dênsul la găzdu mai mulți, cărora marturisit împreună de împărat et la lui Dumnezeu, dovedindu-le lor c. ele pentru bals din legea lui Moisi și din pro-oroaci, de dimineață până sara.

24. Si unu credeau cele ce se spuneau iar alții nu credeau.

25. Si învîndu-se el unu cu altul, său dus dicând Pavel un cuvânt. Bine a grăbit Duhul Sfint prin procurul Isaa către părinții noștri.

26. Încend. Mergi la norodul

acesta, și. q. Cu audul vești aud. și nu vești înțelege, și privind vești priu. si nu vești vedea.

27. Că s'a ingroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu aș audit și ochilor și aș închiși, ca nu cumva să văd că ochii, și cu urechile să audă, și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă, și să îl vindec pre el.

28. Drept aceea, cunoscut să vă fie voă, că Namurilor s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu, și el vor audii.

29. Si acraste el dicând. aș ești Iudeu, întră în Iudeu rea, id intre dește.

30. Si a petrecut Pavel doi ani, deplin ei a și chirie și prima pre toti cari venau către el.

31. I. ipotezat. îl împărtășea lui Dumnezeu, și învățând ocole re săn. pe râul Iordanul Iisus Hristos, cu loata îndrăzneala fără opereală.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ ROMANI

CAPITOLUL I.

Pavel sluge lui Iisus Hristos chieșt apostol, ales spre evanghelie la lui Dumnezeu

2. (Care mai înainte a făgăduit o prim prooroaci săf întră sfinte scripturi)

3. Pentru fiul său Iisus Hristos Domnul nostru ce ce să

ROMANI I.

născut din sământa lui David ceva roadă și intru voi, precum și întru celelalte. Nam și

14. că Elul lor și Voru lor, înțeptor și cenușă, de la dăduhul sfinteniei, pr. în invierea din tor sunt.

15. Asăderea, căt este după a mea nevoie, sunt gata și voă celor din Roma să vă vine vestesc.

16. Ca nu mă rușinez de evanghelie și Iul Hristos cu puterea lui Dumnezeu este spre măntuire tot celul de credere, Iudeul mai întâi, și Elmulul.

17. Că dreptatea lui Dumnezeu intru de îst se ascoperă din credință în credință; precum este scris, Dreptul ilin credință va fi și vă.

18. Pentru că se descooperă măniea lui Dumnezeu din oor preste toată păgnătatea și nedreptatea oamenilor, cari și adesea într-o nedreptate.

19. Pentru că ce este cunoscut a lui Dumnezeu să arătat este întru dênsu; că Dumnezeu le a arătat lor.

20. Pentru că cele nevădute ale lui de la zid.rea lumel, din făpturi socotindu-se, se văd, și vecină puterea lui și Dumnezeu, ca să fi și să devărsă puns.

21. De astăzile ce eu iosecond pre Dumnezeu, cu ce pre bine neleju / au săvănd și înțelege, și să mărturisesc că său facut iazădarnic întru cugetele lor, și să a intunecat cea ne înțelegătoare înțelegătoare.

22. Încendăse pre sine și fi înșelăpă și nebarat

ROMANI II

23. Si aă mutat slava lui Dumnezeu celui nestrăcăios intru asemănarea chipului omului celui străcăios, și al paserilor, și al celor cu patru picioare, și al celor ce se tiresc.

24. Pentru aceea îi a și dat Dumnezeu pre el intru postele inimelor lor în necurăte, ca să se spurce trupurile lor intru ei singuri.

25. Caril aă mutat adevărul lui Dumnezeu intru în neună, și aă cinstit și aă slujt săpturei mai virtuoș de căi. Făcătorul, care este bine-cuvântat în veci. Am.n.

26. Pentru aceea îi a dat pre el Dumnezeu intru patimile de ocară: că și muierile lor și aă schimbă rinduiala cea fărăscă intru ocaia cu este impotrivă rel.

27. Așijdereea și bărbatii, lăsând cea dupre lire răduala a părței femești, său aprins intru postă lor unul spre altul; bărbatii cu bărbati rușinea lucrărilelor, și răspălharea ce li se cădea a rătăcirelor lor, intru sineși, luându-o.

28. Si precum nu a cărat el a avea pre Dumnezeu intru cunoștință, aşa îi a dat pre el Dumnezeu fotru minte neisusină, a face cele ce nu se cade;

29. Plini fiind de totă neîmprejură, de curvă, de vicleu e, de lăcomie, de rătăute; plini de pismă, de văidere; de sfâdă, de îngheță, de nărvuri rele; șoptitori,

30. Grăitorii de rău, uritori de

Dumnezeu, ocăritori, semetj trufași, afători de rele, neascultători de părunti.

31. Neîntelegratori, nestatorniți intru așezămuințuri, fără dragoște, neîmpăcăcioși, nemilosivi;

32. Carii dreptatea lui Dumnezeu știind, cum că cel ce fac unele ca acestea vrednic de moarte sunt, nu numai fac acestea, ci încă și bine-vosesc cu cel ce le fac.

CAPITOLUL II.

Pentru aceea fără de răspuns săt, O omule, tot cel ce judeci: căci intru ce judeci pre altul, pre tine însuți te osindesti; că aceleași faci, cel ce judeci.

2. Iar și m că judecata lui Dumnezeu este dupre adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Si oare socotești aceasta, o omule, cel ce judeci pre cel ce fac unele ca acestea, și tu însuți aceleași faci, că vel scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau aă nu bagă samă de bogăție lundățelui lui și de îngăduință, și de îndelungă răbdarea lui, neconoscând că buñătatea lui Dumnezeu te aduce la poeantă?

5. Ci dupre împrejură ta și nepoarta nimă îți aduci te mănie în cloa mănie și a descooperi î dreptei judecăști a lui Dumnezeu.

6. Care va răsplăti fie căruia dupre faptele lui:

7. Celor ce prim răbdarea lui crului bun caută slavă și cinstă și nestrăcăină, viață vecină

8. Iar celor prigonitori, cari se pun împotriva adevărului, și se supun nedreptășel, mănie și urgie.

9. Necaz și strămorare preste tot suștelut onu și celui făcător de rău, al ludeului mai întâi, și al Ellinului;

10. Iar slavă, și cinstă, și pace, tot celul ce face binele, ludeul mai întâi; și Ellinul,

11. Că nu este fătărnicie la Dumnezeu.

12. Căci căi fără de lege aă greșit, fără de lege vor și peri: și căi în lege aă greșit prin lege se vor judeca;

13. (Că nu auditorii legel sunt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legel se vor încrepta

14. Căci când Neamurile, cele ce n'au lege, din fire fac ale legel, acela lege neavând, ei singuri își sunt lege:

15. Caril arată fapta legel sorăsă intru în mele lor, împrejură mărturisindu-le lor cunoștința lor, și cugetele lor intru dăruie împrejură lui împrejur s'a făcut.

16. In q.oa când va judeca

Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor dupre evangheliea moaște pirindu-se sau și dându-i răspuns de îndreptare.)

17. Iată, tu te numești Iudeu, și te odihnești în lege, și te laudă intru Dumnezeu,

18. Si cunoști voia lui, și a-

ROMANI II

legi cele de tolos, fiind învățat din lege;

19. Si te nădăduiescă și fi povățitor orbilor, lumină celor dintru intuneric.

20. Indreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având închipuirea șinătel și a adevărului în lege

21. Drept aceea, tu cel ce înveță pre altul, pre tine căci nu te înveți celă ce propovăduiescă nu fure, fur!

22. Cela ce dici să nu preacurcășă, prea-curves i' cela ce urăști idolii, turi cele sfinte?

23. Cela ce te laudă în lege, prim căcarea legei neconștești pr. Dum. nedeu?

24. Că numele lui Dumnezeu pentru vol se hulește intru Neamuri, precum este scris.

25. (ă tărea împrejur tolăsește, dacă faci legea iar dacă ești călcător de lege, tărea ta împrejur netăero împrejur s'a făcut.

26. Drept aceea de va păzi netăerea împrejur îndreptările legel, aă nu se va socoti netăerea lui împrejur în loc de tărea împrejur?

27. Si aă nu te va judeca netăerea împrejur cea de fire, împlinind legea, pre tine care prin slovă și prin tărea împrejur, ești călcător de lege?

28. Că nu cel din afară arătat, este Iudeu; nici oea din afară ai stată în trup este tărea împrejur:

29. Ci cel dintru ascuns, acela este Iudeu; și tărea împrejur

ROMAN III

este cea a îninel, întru duhul, iar nu prin slovă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu;

CAPITOLUL III

Ce este dar mai mult Iudeului? care este folosul tăcerii imprejur?

2. Mult în tot chipul: întâi în ca lor său incredință cuvintele lui Dumnezeu;

3. Că ce este dacă n'au credut în el? că doară necredința lor va face netreacție pre credei și a Dumnezeu;

4. Să nu fie: ci fie Dumnezeu adevarat, și tot omul minănos; precum este scriis, Ca să în dreptul înțelii cuvințele, și să birușești când vezi judecata;

5. și de vreme ce nedreptatea noastră adovererează pre dreptatea lui Dumnezeu ce vine din el? A că doară îndrept este Dumnezeu care a născut evanđeliul omului;

6. Să nu fie: că atunci ceva nu va juleca Dumnezeu și să înceteze;

7. De vreme ce adăvărul lui Dumnezeu intru a mea mulțumire a prisosit spre slava lui; și ceea ce iică și nu ca un păcătos mă judeo?

8. Să nu, (precum suntem habiți), și precum ducună că grămăticii să le ceră celele reale și să vie cele bune? a căror osindă dreptățea este;

9. și dar că de aici în treceau

pre el? Nică de cum, pentru că mai înainte am vinuit și pre fudei și pre Eleni, că toți subță păcat sunt;

10. Precum este scriis, Nu este drept nici unul;

11. Nu este cine să înțeleagă și nu este cine să caute pre Dumnezeu;

12. Toți s'au abătut, împreună netruhni și s'au săcațat, nu este cel ce face bine, nu este păna la unul.

13. Mormint deschis este pînă în mijloc lor; cu limbile lor au viscerat; venia de aspidă este subță lăzile lor;

14. A căror gură de blâstăm, și de amârăcunie este plină

15. Grabnici sănătății picioarelor lor a vîntură sănge;

16. Stărimare și nevoie sănătății intra căile lor;

17. Să calea păcăii n'au cunoștout;

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor

19. Iar știm să căte dices legea, celor ce sunt în legătură: ca toată gura să se astupe, și viața noastră să se toată lăma înaintea lui Dumnezeu;

20. Pe rî, că și în saptele legel nu se va îndrepta nicăi un trup înaintea lui? că prin lege este cunoștința păcatului;

21. Iar acum afară de lege dă epatele lui Dumnezeu să arătat, fiind mărturisită de lege și de prooroci;

22. Adeca dreptatea lui Dumnezeu care vine prin credința lui Iisus Hristos la toți și pre-

ste toți cel ce cred: că nu este din fapte, are laudă; ci nu la csebire;

23. Pentru că toți au păcălit, și se lipsește de slava lui Dumnezeu;

24. Dar și se îndreptea în darul lui Iisus Hristos începând rarea cea întru Hristos Iisus;

25. Pre care l-a rău luit Dumnezeu și cu urăre pe în credință întru sângele lui, spre arătarea dreptăței lui pentru eretarea păcatelor celor mai înainte de la intrarea muță rău, dar de la lui Dumnezeu;

26. Pre arătarea dreptății lui în vîrmele de acum, că să fie cel drept, și îndreptând pre cel ce este din credința lui Iisus;

27. Deci unde este lauda? să închidă. Prin care lege? a făptorilor? Nu: că prin legea credinței;

28. Socotim dar că eu credința se va îndrepta omul fără ajutorul celor;

29. A că doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? iar nu și al Neamurilor? Adevărat, și al Neamurilor;

30. Căci unul este Dumnezeu, care va îndrepta tăerea imprejur din credință, și nețerea imprejur prin credință;

31. Deci a că doară stricăm lega prin credință? să nu fie că înțărăm legături;

CAPITOLUL IV.

Deci ce vom dace că Avraam părintele nostru să fi aflat în pre trup?

2. Că de să îndreptat Avraam

ROMAN IV.

ste toți cel ce cred: că nu este din fapte, are laudă; ci nu la csebire;

3. Că ce dă ce scriptură? N. a credut Ayraam lui Dumnezeu și să socotit lui întru dreptate;

4. Iar celul ce lucrează, plătește și se socotește după har, ci după datorie;

5. Iar celul ce nu lucrează, ci crede într-o cale a căreia îndreptea pro ce păcătoasă și se socotește credința lui întru dreptate;

6. Precum și David vorbește despre preferirea omului, căruia Dumnezeu îl socotește îndreptarea sărăciei faptelor;

7. Dicând, Fericit! acel cărora său cătălă sărăcia de legături și cărora său acordări îndreptate;

8. Fericit bărbatul căruia nu îl va socoti Domnul păcatul;

9. Deci fericirea aceasta într-o cărarea improjur este numai, său și întru nețarea imprejur? că șă dem că să socotit și Avraam credința într-o dreptate;

10. Dar cum să se socotit lui? întru tăerea imprejur fiind, sau într-o cărarea imprejur? Nu întru cărarea imprejur, ci întru nețarea imprejur;

11. Să semnul tăcerii imprejur a lăsat peretul a dreptății că dințel care avea înțătărea imprejur: că să fie el tată tuturor celor ce cred prin nețarea lui, că și că se să ocască și lor dreptate;

12. Să tată tăcerii imprejur nu numă celor ce sunt din tăerea imprejur, ci și celor ce umili în urmă credința celor dintru ne-

ROMANI. V.

tăerea amprejur a părintelui nostru Avraam

13. Că nu prin lege este lui Avraam săgăduința sau seminție îl că să fie el moștenitor lumei ci prin dreptatea credinței.

14. Că de sănt cel din lege moștenitor, în zadarnică să făcut credință, și s'a stricat săgăduința;

15. Că legea mânia lucrează: că unde nu este lege, acolo nici călcare de lege nu este.

16. Pentru aceasta din credință este, că să fie dupre har; că să fie sătătuirea săgăduința la toată seminția; nu numai la ceea ce este din lege, ci și la ceea ce este din credința lui Avraam; care este tată noastră tuturor,

17. (Precum este scris, Că tată al multor neamuri te am pus) înaint a lui Dumnezeu căci a eredit celul voivodă moști și chieamă cele ce nu sunt ca cum ar fi.

18. Care mai pre sus de nădejdo niciu nădejde a credut că va fi el tată al multor neamuri; și ipre cum i s'a spus, Așa va fi sănătata.

19. Că nesăbii d în credință, nu s'a văstat la trupul său cel omorit, fiind mulți de o sută de ani nici la omorice, una pântecelei Sarei.

20. Că întru săgălușala lui Dumnezeu să a indoit cu neerclușa ei să fiind cu creștinii din slavă lui Dumnezeu.

21. Că dophin știind că ce i-a făgăduit, puternic este și a face.

22. Pentru aceea i s'a și socotit își spie dreptate

23. Că nu s'a seris pentru el numai că i s'a socotit

24. Că și pentru noi, cărora va să ni se socotească, celor ce credem întru cela ce a scutat prin Iisus Hristos Domnul nostru din morți;

25. Care s'a vindut pentru greșalele noastre, și s'a scutat prin îndreptarea noastră

CAPITOLUL V.

Drept aceea, îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos

2. Prin care și apropiere am aflat prin credință la harul acesta întru care stăm, și no lăudăm întru nădejdoa slaviei lui Dumnezeu.

3. Si nu numai, ci ne și lăudăm încă, neamuri și măcelor cauzul răbdare lucrează,

4. Iar răbdarea curățe, iar curățirea, nădejde

5. Iar nădejdea nu se rușinează, că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat într-o măre noastră prin Duhul Sfint cel ce s'a dat noă.

6. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputincioși, în vremea cca cuvînțioasă penru cel necredinciosi a murit.

7. Că abia va muri cineva pentru cel drept, că pentru cel bun poate și îndrăznește cineva a murii.

8. Că întărește Dumnezeu dra-

ROMANI. VI.

gostește sa spre noi, că încă păgreșala unuia moartea a împărtășit prin unul; cu mult mai virtos cei ce au luat prisosința harului și a darului dreptăței vor împărtășii intru văță prin cel unul, Iisus Hristos.)

9. Cu mult mai virtos dar aici, îndreptați fiind cu săngele lui, ne vom măntui printre însul de mănie

10. Că de vreme ce fiind nelăudă, ne am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fului lui și mult mai virtos fiind împărat, ne vom măntuit intru viață lui.

11. Si nu numai, ci ne și lăudăm încă Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos prin care acum împăcarea am luat.

12. Pentru aceea, precum prin un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea; și încă la toți oameni morțea a venit pentru că toți au păcatunit.

13. (Că până la lege păcatul era în lume: dar păcat nu se socotește nefiind lege.

14. Că a împărtășit moartea de la Adam până la Moisi, și preste cel ce n'au păcatul dupre ascănămarea greselei lui Adam, care era cumpă al celui viitor

15. Că nu precum gresala, așa și darul. Că de așa murit prin gresala unuia cei mulți, ou mult în virtos harul lui Dumnezeu și darul prin harul omului, Iisus Hristos, întru mulți s'a împărtășit.

16. Si nu precum prin unul ce a păcatul este darul, că judecata d.ntr'unul este spre osințire iar darul din multe gresale, și îndrepătare.

17. Că de vreme ce pentru din morți prin slava Tatălui,

CAPITOLUL VI.

Că vom giice dar? Rămâne că vom împăcat, ca să se immulțească harul?

2. Să nu fie. Căci caru am murit păcatul în ce chip încă vom mai fi să intru deosebit!

3. Așa nu știști, că ori căci intru Iisus Hristos și am locuit, intru moartea lui ne am boțezat?

4. Că împreună cu el ne am îngropat prin botez întru moarte; ca în ce chip să se scăpat Hristos

că și își intru hanorat vîțele în suntem și în lege, că subtilitate? să nu fie

16 Că de vreme ce împreună orășel și ne am făcut cu ascunzarea morții lui, deci și într-o lă vom fi purtați?

17 Aceasta suntem, că omul nostru cel vechiu cu dănsul în preajmă să răstignă, că să se strice trupul păcatului ca să iu mai să pun noi păcatul.

18 Pe nru că cel ce a murit să îndrepătește păcat.

19 Că de am murit împreună cu Hristos, cred-ni că vom și via împreună cu dănsul:

20 În lănd că Hristos cel ce a inviat din morți nu mai moare; că în următră pădurea lui Dumnezeu este.

21 Că de a iuțea păcatul, sădată a murit ar de vază, viază lui Dumnezeu.

22 Așa și voi socotit, că voi morți și păcatul, și viață lui Dumnezeu intru Iisus Hristos, Domnul nostru.

23 Să nu înțelegăcește dar păcatul în trupul vostru cel maritor ca să îl ascultăți președintele lui.

24 Nici să vă faceți mădușările voastre arme de nedreptate păcatul: ci să vă puneti președintele lui Dumnezeu, că din morți viață, și mădușările voastre arme de dreptate înaintea lui Dumnezeu.

25 Că păcatul pre voi nu vă stăpâni; că nu suntești sub lege, că subtilitate?

26 Ce dar? păcatul-vom, căci

27 nu stăpânește pre om în câtă horă? să nu fie

28 Așa nu sună, că celul cel de dat pre voi roți spre acela de robi suntești acela în pre care ascultăți; sau păcatul spre moarte, sau ascultăret spre dreptate?

29 Că mulțumim lui Dumnezeu căci astăzi fost robi păcatul; și tu astăzi sună înțelegere după oh-pui învățătură la care văți dați.

30 Să slobodindu-vă de păcat, văți făcut robi dreptăței.

31 Omenește grăcesc la un slăbăciunea trupului vostru: că precum văți făcut mădușăriile voastre într-o carcasă și făcut de lege spre fără de lege; aşa astăzi să vă faceti înțelegere voastre roade dreptăței spre slințenie.

32 Căci când erați robi păcatului, răsuflarea de dreptate.

33 Căci roada dur astăzi astăzi într-o acela de care a cămășește viața viață; că slăbăciul acelora este moartea.

34 Iar acum slobodindu-vă din păcat, și făcându-vă robi lui Dumnezeu, având roada viață spre slințenie, iar să renaște viața vecinie.

35 Pentru că plata păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viața vecinie întru Iisus Hristos, Domnul nostru

CAPITOLUL VII

Așa nu sună fraților, (că celor ce știu legea grăcesc) că le-

rom stăpânește pre om în câtă horă? care era spre viață, aceasta a fi spre moarte.

36 Că mulțeza cu bărbat, legea de legătură bărbatului pînă când trăiește el; iar de lănd bărbatul și a deslegat legea bărbatului.

37 De altă parte, trăiți lănd bărbatul el, prea-curvă se chieamă, le va fi cu alt bărbat; iar de lănd va mori bărbatul el, slobodă de lege, a nu fi ea prea-curvă, fiind cu alt bărbat.

38 Pentru aceea, frății mei, i voi vățui omorit legea prin trupul lui Hristos; că să fiți voi și alții, că ocolul ce a inviat în morți ca să aducem roada lui Dumnezeu.

39 Căci când eram în trup, patumele păcatelor, cele prin lege lucrau întru mădușările noastre ca să aducă roada noastră.

40 Iar acum ne am slobodit de lege, murind noi acelera întru care eram ținuți; că să slăbim înnoirea duhului, iar nu intru vechitura stolov.

41 Căci dar vom dore? Așa doară legea păcat este? Să nu fie! Că păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege: că și președintele nu o astăzi și stat, de năște legea, să nu poftesc.

42 Că pînă într-o acela de lege păcatul pria poruncă, a lucrat întru mine toată posta. Că fără de lege păcatul era mort.

43 Să efi trăiam fără de lege într-o cănd: iar venind porunca, păcatul a inviat, iar efi am murit.

44 Să mi să aflat mie poruncă, care era spre viață, aceasta a fi spre moarte.

45 Că păcatul, luând pînă prin poruncă, m'a amăgit, și prin aceea m'a omorit.

46 Drept aceea, legea sfintă este, și porunca sfintă, și dreaptă, și bună.

47 Deci oare ce era bun, mie mi să făcut moarte? Să nu fie! Că păcatul, ca să se arate păcat, prin ce era bun lucrându-mă mie moarte; ca să se facă preste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

48 Căci știm că legea dăhovnicieasă este: iar efi sună trupese, vindut sunt păcat.

49 Că ceea ce lucroz, nu știu: că nu care voiesc eu, aceasta fac; ci care urăsc, aceea lucroze.

50 Iar de fac aceasta care nu voiesc, laud legea că este bună.

51 Iar acum nu efi fac aceea, ci păcatul care lăcusește întru mine.

52 Pentru că știu că nu lăcusește întru mine, (adecă, în trupul meu,) ce este bun: că și președintele nu alăt la mine; iar a face binele, nu astăzi.

53 Că nu fac binele care voiesc; ci răul care nu lăcusește, a călă fac.

54 Iar de fac aceasta care nu voiesc eu, iată nu fac eu aceasta, ci păcatul care lăcusește întru mine.

55 Așa, drept aceea, legea mie celul ce voiesc să fac binele, că ce este răul la mine se află.

ROMANI VIII

22. Că împreună mă veselesc este moarte; iar cugetul Dumnezeu lui viață și pace.

23. Dar văd altă lege intru măduăr e nădejde, astădu-se împotriva legel mărtel mele, și dându-mă pre mine rob legel păcatului care este intru măduările mele.

24. Ticălos om sunt eu cine mă va izbăvi de trupul morțel acestei a?

25. Mul umesc lui Dumnezeu și prin Iisus Hristos Domnul nostru. Deo dar eu insușeu cu multea nea slujesc celui Dumnezeu, iar cu trupul legel păcatului.

CAPITOLUL VIII.

Drept aceea, nu este acum niciodată pedeapsă celor ce sunt întru Hristos Iisus, cari nu umbilă dupre trup, ci dupre Duh.

2. Că legea Duhului vietel intru Hristos Iisus nu a izbăvit de legea păcatului și a morțel.

3. Pentru că ceea ce era cu neputință legel, pentru că era sălăi pră trup Dumnezeu pre Fiul său trimis întru ascenănairea trupului păcatului, și sâvârșit, și pentru păcat, a osindit păcatul întrup.

4. Că îndreptarea legel să se impună întru noi, carii nu umbilă dupre trup, ci dupre Duh.

5. Că cei ce sunt dupre trup, cele ale trupului cugetă, iar cei ce sunt dupre Duh, cele ale Duhului.

6. Pentru că cugetul trupului

este moarte; iar cugetul Dumnezeu lui viață și pace.

7. Pentru că cugetul trupului vrăjmaș este la Dumnezeu; că legel lui Dumnezeu nu se supune, că nici poate.

8. Si cei ce sunt întrup lui Dumnezeu a plăcea nă pot.

9. Iar voi nu sunteți întrup ei în Duh, că Duhul lui Dumnezeu lăucește întrup voitor de năre cinea Dumnezeu. Iar Hristos acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru voi, trupul dar este mort pentru păcat, iar Duhul viață pentru dreptate.

11. Iar de lăucește întrup voi Duhul, căci ce a sculat pro Iisus din morții, cel ce a sculat pre Hristos din morții, invia-va și trupurile voastre cele muriatoare, pentru Duhul lui cel ce lăucește întrup și voi.

12. Drept aceea, fraților, datori suntem nu trupului, ca să vîneam dupre trup.

13. Că de vîneții dupre trup, veți să muriți; iar de veții omorii că Duhul săptole trupului, veți fi vii.

14. Că oră căi cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, acestia sunt fii ai lui Dumnezeu.

15. Pentru că nății luat iarăși duhul robiei spre temere, că atăluat Duhul punerii de lui, intru care strigăm, Avva, Părinte.

16. Însuș Duhul acesta mărturisește d'impreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu.

17. Iar de săntem și, săntem

ROMANI VIII

dări și moștenitor; moștenitor si adecăt al lui Dumnezeu, și împreună moștenitor; al lui Hristos; de vreme ce pătimim împreună cu densus, ca să ne și pre slăvin împreună cu densus.

18. Că sociotesc că nu sunt vîndică pătimile vremel de iunior de a se ascundea în slava ceri și oare care va să se cescoperă în tu roi.

19. Pentru că nădejdea zidrelor de seoy er rea și lor lui Dumnezeu și apă.

20. Că desertăcionei să supusăzidrea, nu de vot, ci pentru a cel ce o a supus spre nădejde,

21. Că și sinzură zidrea a ceasta se va slobozi din rob a stricăcionei intru slobozdenia slaviei fără lui Dumnezeu.

22. Căci suntem că toată zidirea împreună suspină și împreună în dorere pără dum.

23. Că nu numai acolo, ci și în carii aveți firga Duhului și noi singuri intru noi suspirăm, aşa și păre de mi, adică pre izbăvirea trupului nostru.

24. Că prin nădejde ne am măntuit. Însă nădejdea caro se vede nu este nădejde; că ceea ce vede cinea pentru ce o și nădejdește?

25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădejdăm prin răbdare și împlinire.

26. Aș, deore și Duhul împreună ajutorează noi întru săbienurile noastre; pentru că de ce ne vom ruga, precum se zice nu suntem; că singur Duhul

se roagă pentru noi cu suspuri legătute.

27. Iar cela ce cercă înimele stie ce este cugetul Duhului că dupre voia lui Dumnezeu se roagă pentru si t.

28. Si stim că celor ce iubesc pre Dumnezeu toate li se lucrează spre bine acelor a deocă carii dupre voici său cheamă.

29. Că pre cari și mai înainte "I" a cunoscut, mai înainte "I" a și hotărât să fie ascunsene chipul Fiului său, ca să fie el întîiu născut între mulți frați.

30. Iar pre carii și mai înainte "I" a hotărât, pre aceștia "I" a și chemat; și pre carii "I" a chemat, pre aceștia "I" a și îndreptat; iar pre carii "I" a îndreptat, pre aceștia "I" a și protejat.

31. Ce vom dico dar cătră acestei? Do cete lumile și pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Că cel ce nu a crutat pre Fiul său, ci pentru noi toți "I" a dat pre densus c. m. i. i. teză ou el și toate ne va dăruia noi?

33. Cine va pări împotriva alezilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndrepteașă.

34. Cine este cel ce judecă spre pierdere? Hristos este cel ce a murit, și mal ales care a și iubat, care și este dă-dreaptă lui Dumnezeu, care și se roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pre noi de dragostea lui Hristos? necazul, sau strămtorarea, sau

ROMANI IX

goana, sau foametaa, sau golătea, sau nevoia sau sabă?

36. Precum este scris. Că pentru tine suntem omorii toată viața și cotiturile am ea nistorei de judecățe.

37. Ci intru acestea toate prebirările pentru cela ce ne a iubit pre noi.

38. Pentru că incredințat suntem că în ciuda răului viață, în ciuda gerușă, nelăsației, nelăpturilor, nelă cele de acum, nelă cele viitoare.

39. În înălțina ei, lael adințul nelă altă lăptură oare către noi, pe care noi să ne despartă, ascăzută dragostea lui Dumnezeu, care este intru Hristos Iisus Dominul nostru.

CAPITOLUL IX.

Ad vîrful cheie intru Hristos, nu suntem împărăția mortali sunături, cu boala mării mori intru Duhul Sfint.

2. Că înfrântare mare imi este mie, și neincediată durere inimii mele.

3. Că aș fi poftit eu însumi și în anumita de la Hristos pentru fratii mei, și ideole mele dupre trup.

4. Cari sunt Israeliteni; a căror este punerea de filii, și slava, și apăzurăturile, și puterea de lege, și slujba lui Dumnezeu, și făgăduitele.

5. Ai cărora sunt părinți, și dintru carii este Hristos dupre trup, care este preste toate, Dumnezeu bine-cuvântat în veci. Am-n.

6. Că nu poate fi ca să cadă cuvântul lui Dumnezeu. Că nu toți carii sunt din Israel, aceștia sunt Israel:

7. Nici, căci sunt sămânța lui Avraam, toți sunt filii ei, intru Israele se va numi și sămânță.

8. Adeca, Nu carii sunt filii alăturului, aceștia sunt filii al lui Dumnezeu: ei carii sunt filii și făgăduinței se socotesc intru sămânță.

9. Că al făgăduinței este cuvenit acela, întru același vreme voi și veni, și va fi Sarei filii.

10. și în rămasă a casta că și Rebeca dintru unul având asternut, de la Isaaș părintele nostru;

11. (Că încă nelă fiind filii săscușii, nelă făcând ceea ce bine să fie, ca ea dupre alegerile răbdătorială a lui Dumnezeu să rămâne, nu din rapte, ci de la cel ce chicămă;

12. I s'a dis el, Cel mai mare va slui celul mal mio.

12. Precum este scris, Pre lacov am iubit, iar pre Isav am urit

14. Ce dar vom dice, Aă doară este nodepreitate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Că lui Moisi dice, Voii mulțumii pre care mulțesc, și mă voi indura de care mă indur.

16. Decei dar nu este nici a celul ce voeste, nici a celul ce aleargă, ci a lui Dumnezeu celul ce mulțește

17. Că dico scripture lui Faraon, Că spre însăși aceasta te am redicat pre tine, ca să arăt intru tine puterea mea, și ca să

ROMANI X

se vestească numele meu în tot lucru scurt va face Domnul pre pămîntul.

18. Decei dar pre care voește mulțește, și pre care voește împăstroște.

19. Imi vei dice dar mie, Ce mai prihănestă? că voieți lui cinio poate să împotrivi?

20. Că, O omule, tu cine eşti care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Aă doară va dice împatura celul ce o a făcut pre ea.

21. Aă n'aro putere olarul prez-te lut, ca dintr'această frâmen-tătură să facă un vas de cinste, în acul d' neințe.

22. Iar dacă vînd Dumnezeu să și arde mai mult și să slăbește copetă puterea sa și să doară întru multă răbdare vase ale mă-niei, gaie spre pre te.

23. Să că să și arătă logodjenii slavoi sale spre vase ale mă-niei, care a gătit mai înainte spre slavă,

24. Adeca pre noi, pre carii ne a să chieună nu n'inal dit, i del, ci și din Neamuri.

25. Precum și la Osie dice, Cineva voi pre cui ce nu este norodul meu norocul meu, și pre eea ne ubită, i ribătă

26. și va fi, în locul unde s'a dis lor, Nu norodul meu să te pue dreptatea lor, dreptatea lui Dumnezeu nu s'au supus

27. Si Isala strigă pentru Israele, De va fi numărul fililor lui Israele ca nășpiul mărei rămăși și va măntu...

28. Pentru că lucrul va săvârși, și 7 va scurta intru dreptate, că

se vedească numele meu în tot lucru scurt va face Domnul pre pămînt

29. Si precum a dis mai înainte Isaia, De nu ne ar fi lăsat nici Domnul Savaot sămânță ca Sodoma ne am și făcut, și cu Gomorră ne am și asemănat.

30. Ce dar vom dice? Că Neamurile care nu umbără după dreptate, au ajuns la dreptatea, însă dreptatea care este din credință.

31. Iar Israel umbără după legea dreptățe la legătura dreptăței n'a ajuns

32. Pentru ce? Pentru că nu din credință o să căută, el că din capete și că să nu poten-ță de părată pe haine 1

33. Pretenții este scris, lată, păcată Sună pată de patențe și pată de sinințeală: și tot cel ce va crede iată că nu se va ru-sină.

CAPITOLUL X.

Fraților, bună-voință îninimileme-je și rugă înțea cea cătră Dumnezeu și pentru Israel este spre măntuire

2. Că măr urăsește lor că răvina lor, Bătălii și au că nu dăpre cunoști.

3. Că nestanță droptatea lui Dumnezeu, și căutașd să și pue dreptatea lor, dreptatea lui Dumnezeu nu s'au supus

4. Că sfîrșitul legel este Hristos spre îndreptare tot celul ce crede

5. Că Moisi scrie de dreptatea care este din lege, Că omul care face acelea, viu va fi într-insele.

6 Iar dreptatea care este din vangheliea Că Isaiu q ce, Doamne, cîte a creduță aușului nostru ?
7. Cum se va suu în cîr adică, - și logoare pre Duminică ?

8. Sau, Cine se va pogori întru adincă ? (adică, să rădices pre Hristos din morți).

9. Dar ce dice *scriptura* ? Aproape este de tine cuvîntul, în gura ta, și intru în măta : adică, cuvîntul credinței care propoveduia.

10. Că eu înmă se crede spre dreptate, ar eu gura se mărturisesc spre înaintare.

11. Ca dice *scriptura*, Tot cel ce crede în el nu se va rușina.

12. Că nu este os b're iudeului și Elizbului : pentru că acesta-l este Domnul tutulor care imbogățește pre toti cel ce îchicănește pre el.

13. Că tot oră-care va chieama Domne și Domnul îl se va măntui.

14. Cum dar vor chieama întrucare n'ă credut ? și cum vor crede acelui de care n'ă audiat ? și cum vor audii fără de propovедitor ?

15. S. cum vor propovedi, de nu se vor înmetea precum este scria, Că sunt de frumoase propovările celor ce propovăduse evangheliea păcii, ale celor ce bine-vestesc cele bune !

16. Ci nu toti aș ascultat e-

7. Cine se va pogori întru măma ta, Cine se va suu în-

8. Ci de Aū doară n'ă audiță ? Că în tot pămîntul a existat vestirea lor, și la marginile lumii cuvintelelor lor.

9. Ci q. o. Aū n'a cunoscut Israel ? Întîi Moisi dice, Ești voal n'ă urita pre vol intru cel ce nu este neam, intru neamul cel neînțelegător voal mănia pre vol.

10. Iar Isaiu îndrăznește, și quie, Atlatu-n'mi celor ce nu mă caută pre mine ; arătatul-n'mi celor ce nu întrebă de mine.

11. Iar cătră Israel dice, Toată gion am intins mâinile mele cătră norodul cel neasculător și împotriva grăitor.

CAPITOLUL XI.

Dic drept aceea, Aū doară, a lepădat Dumnezeu pre norodul său ? Sau nu fie. Că și eū Israilean sunt, din sământa lui Avraam, din neamul lui Vnamin.

2. Nu a lepădat Dumnezeu pre norodul său, pre care mai înainte a cunoscut. Aū nu stă de lice ce q.oe scriptura ? cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel, q. c. d.

3. Doamne, pre prooroceil tăi aș omorî, și oltarele tale aș surpat, și eū am rămas singur, și cătu susțeul meu.

4. Dar ce îl q. ce lui Dumne-

decescul răspuns ? Lăsatu-mi am meu să rîvnească, și să măntuesc pre vre-un id într-însu.

15. Că de este lepădarea lor împăcare lumii, ce alt este lumea lor, fără numal viață din morți ?

16. Că de este piega sfintă, este și frâmentătura ; și de este rădăcina sfintă, sănt și ramurile.

17. Si de s'ău frint unele din ramuri, iar tu, maslin sălbatec flind, te al altuit intru ele, și părtăs rădăcinel și grăsimel mașinului te al făcut ;

18. Nu te lăuda asupra ramurilor lor de te lăudă na portă tu pre rădăcina, ci rădăcina pre tine.

19. Dar vel dice, Frintu-s'ău ramurile, ca să mă altuesc eu.

20. Bine ; pentru necredință s'ău frint, iar tu peintră credință stal. Nu te înmăltă cu mințea, ci te teme :

21. Că de n'a părtuit Dumnezeu ramurilor celor tăi, nu cunova și, ve să b' si părtițeasă.

22. Vedî dar b' mitatea și apimdea lui Dumnezeu : spre cel ce a cădut, a sprinme, iar spre tine, banatate, a' vel rămâneau în bujătate, n. de nu și, tu te vel tăia.

23. Ci și aceia, de nu vor rămâne în necredință, se vor alii, că puțe n'e este Dumnezeu iarăși să 'l altuească pre el.

24. Că dacă tu din maslinul cel din fire sălbatec de al tăiat, și astăzi de fire te al altui, în maslin bun : eu căt maș virtos

aceștia caru sunt dupre fire, se toate, acelaia slava in veel, vor altu intru ai lor masin? Amm

25 Pentru că nu voesc ca să nu știți voi, fraților, tațna aceasta ca să nu își intru voi sun- guri înțelepți; că orbire din parte lui Israîl s'a făcut, până ce va intra implnirea Neamurilor.

26. Si așa tot Israîlul se va măntui: precum este scris, Veni-va din Sion Izâvitorul, și va înțoare necurăt le de la facov.

27. Si aceasta este lor cea de la milne legătură, când voru lua păcatele lor.

28. Dupre evanghelie cu ade- văruri vrâjmaș sunt pentru voi: nu de re alegere, niciu pentru părinti.

29. Că fără căință sunt daru- răt și cîntărcătă la Dumnezeu.

30. Ca precum și voi otre- cadau nașii voști la Dumnezeu, iar acum văz mileni prin veacul voastră.

31. Așa și această acum n'au- creșut, ca prin mila voastră și ei să vă nească.

32. Că ailecăt Dumnezeu pre- toți intru necredință, ca pre toți să vă nească.

33. O adinecul bogătel și al huselepiunei și al șanței lui Dumnezeu, că sunt de necer- cate judecătele lui, și neurmăte că le n.

34. Că cine a cunoșit gân- dul Domnului? sau cine s'a fa- cut lui s'tie?

35. Sau cine l'a dat mal ina- nile lui, și i se va răsplăti lui?

36. Că dintr'insul, și prin- tr'insul, și intru dênsul, sunt

CAPITOLUL XII.

Rogu-vă dar pre voi, fraților, pentru indusile ui Dumnezeu să vă puneti în ame tru- purile voastre jerivă vie, sfîrșită, bine plăcută lui Dumnezeu, care este viața voastră cea cîn- ătoare.

2. Si să nu vă asemăna, iem- pulul veacului acestuia; ci să vă prefăcești intru înnoirea mintei voastre, că să adeveriți voi căre este viața lui Dumnezeu cea bu- iată și plăcută și dă plin.

3. Că dacă, prin harul ce mi s'a dat mie, tuturor celor ce sunt intru voi, a nu cugeta funală afară de căt l. se cade a cugota, ci a cugeta spre a fi eu mîntea întreagă, precum fie-cărui a împărătit Dumnezeu măsura cro- niei.

4. Că precum intr'un trup mul- te mădulari avem, și mădularile n'au toate o lucrat.

5. Intr'acestă chip noștind mulți, un trup sîntem intru Hris- tos, și fie-care unul altuia mădu- lare.

6. Iar având daruri de multe feluri dupre haru, care este dat noă, ori proroc.e, dupre măsura credinței,

7. Ori slujbă intru slujbă; ori cela ce învață, înru învățătură;

8. Ori cel ce indeamnă, intru îndemnare; cel ce dăruiește, in- tra nevoieșug; cel ce este is-

pravnie întru osirdie; cel ce mi- luește, întru buna-voință.

9. Dragostea nefăținică find Urind rău; și lipindu-vă de lu- oru bun.

10. Cu drăgooste frătească unul pre altul iubind; cu omestea unul pre altul mai mare facend;

11. Intru nevoință nelenevoș; cu dubul argind, Domnulul slu- ind.

12. Intru nădejde bucurându- vă, intru nețaz răbdind, intru ingăinut petrecând.

13. În trebiluțele sfîntilor pă- raști find; iubirea de stremi ur- mand.

14. Bine-cuvîntați pre oei ce vă gonește pre voi. Bine-cuvîntați, și nu blâstămăți.

15. Bucurări vă cu oei ce se iecură și plăngere cu oei ce plang.

16. Aceasta unul cătră altul cu- getând. Nu ecce înimale cugetind, ci cu oei smeriști împreună pur- tându-te. Nu fiți înțelepți intru voi însă-vă.

17. Nimulul rău pentru rău răsplătiind. Iacind purtare de grui de cele bune suințea tu- tulor oamenilor.

18. De este cu putință, în căt este intru voi, cu toți oamenii având pace.

19. Nu vă izbindă singuri voă, iubitorilor, ci dați loc măniei: că scris este. A mea este izbinda; eu voiu răsplăti, dice Domnul.

20. Drept aceea, de flămân- dește vrâjmașul tău, dăt lui de mâncat; do insetează, adapă'l pre el: că aceasta facând cărbuni de foc grămadești pre capul lui.

21. Nu te birui de rău, ei bi- ruesește cu binele pre rău

CAPITOLUL XIII.

Tot sufletul să se simte stăpâ- nirilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai de la Dumnezeu; și stăpânirile care sunt, de la Dumnezeu sunt ră- dinoase.

2. Pentru aceea cela ce se im- potrivește stăpânirii, rău ducelui lui Dumnezeu se impotrivesc și carii se impotrivește, judecată își vor lua loruș.

3. Că dreitorii nu sunt frien- faptelor celor bune, ci celor rele, iar de voie îi și nu îi și frienă de stăpânire? fă bine, și vel a- vea la dă de la dănsat:

4. Că slujitor al lui Dumnezeu este tăi spre bine. Iar de faci rău, te ne-te, că nu în zadar poartă sabiea: că slujitor al lui Dumnezeu este, izbi ișitor spre manie oclu ce face răul.

5. Pentru aceea trebuie să vă supunești, tu ni maipen rumânia, că și pentru șanță

6. Că pentru aceasta și dăjdil dat: că slujitori al lui Dumnezeu sunt, spre insăși aceasta in- deleințindu-se.

7. Dați dar tutulor cele ce sunt cu datorie: celui cu dajlia, daj- die; celui cu vama vamă; celui cu frica, frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimulul cu nimic nu fiți da- tori, fără numai cu a iub, unul pre altul: că cel ce iubește pre altul legea a împlinit.

ROMANI, XIV.

9. Pe lîtru că aceea să nu precurvesti, să nu uciți, să nu furi, să nu mărturisescă năbitim e minimoasă, să nu poartești, și nă care altă poruncă, într' acest eveniment se cuprindă adeca, să nu bești pre aprobapsele tău ca însuși pre tine.

10. Dragostea nu lucrează cu aproapelui drept acela împlinirea legii este dragoste.

11. Si aceasta, stând vremea, că acela vîne și este năbit un somn să nu seculă că mai aproape este noă multă rea acănd de cînd am ercuit.

12. Că noaptea a trecut iar dica să apropie, să lepădăm dar lucrurile întuncreoală, și să ne înbrăcăm în arna luminelor.

13. Ca dicoa, eu bun chip să am lîm., m., a oșpește, în teat, nu intru curvile și lîtru fapte de rău ne nu iată și părăști pînă

14. Oi vă înbrăcăți întru Domnul nostru Iisus Hristos, și purtarea de grijă a trupului să nu o facă, spre poze.

CAPITOLUL XIV.

Si pre cel slab întru credință, priuntă, nu întru îndoirea găidător

2. Că unul crede că va mânca toate; iar cel slab legumă mănește.

3. Cel ce mânancă pre cel ce nu înănuiește să nu îl delămuze, și cel ce nu mânancă pre cel ce mânancă să nu îl judece; că Dumneșeu l-a primit pre densusul.

4. Tu cîte ești care judeci pre slu, a treia? Domnul și se să sănătate. Si va sta: că puternic este Dumneșeu și îl pune pre densusul să stea.

5. Unul osobește o di de alta; iar altul judeca toate di de asemenea. Ele-are intru a sa multe deplină să fie aduvi.

6. Cel ce sototește dicoa, Domnului o socotește; și cel ce nu sototește dicoa, Domnului nu o socotește. Si cel ce mânancă, Domnul nu mânancă, ca multă răstigniește lui Dumneșeu; și cel ce nu mânancă, Domnul nu mânancă, și multă răstigniește lui Dumneșeu.

7. Că nimeni din noi luriști viază, și nimeni luriști moare.

8. Oh de vîem, Domnul vîem; și de murmur Domnul și murmur deoi său de vîem, său de murmur al Domnului suntem.

9. Că spre aceasta Hristos a și murit, și a înviat, și a vietuit, ca să stăpânească și pre cel morții și pre cel vii.

10. Dar tu, ce judeci pre fratele tău? său și tu, ce delămuze pre fratele tău? fiind că toti vom sta înaintea judecățe, lui Hristos.

11. Pentru că scris este, Viu sunt eu, că se Domnul, că mie se va pleca tot genunchiul, și toată limba se va mărturisi lui Dumneșeu.

12. Deoic dar fie-care din noi de sine își va da sama înaintea lui Dumneșeu.

13. Deoic mai mult să nu judecam unul pre altul; ei aceasta mai viios să judecați, ca să nu

punctă împădecaro fratele sau înăudă.

14. Să, și bine adevărat sunt în Domnul Iisus, că nimic nu este spărat prin sine fără numai celul ce își se pare nă ceva purtat, acel ia este spărat.

15. Iar de se mărhănește fratele tău pentru bucate, iată nu umbil după dragoste. Nu perde cu Luceafărul tale pre acela, pentru care Hristos a murit.

16. Să nu se hulească dar binele vostru:

17. Că nu este împărația lui Dumneșeu mâncare și băutură; că dreptate, și pace, și bucurie multă în Domnul Hristos.

18. Că cel ce intru acestea și înăudă lui Hristos, și repărat este lui Dumneșeu și suntem în omnium.

19. Deoic cele ce sunt ale păcii să le urmări, și cele ce sunt spre zile reale multă cătă ilul.

20. Pentru mâncare nu strică lucrul lui Dumneșeu. Că toa ce să se curățe că reu este omului celul ce primămlieală mânancă.

21. Bine este să mărește carne, nici a bea vin, nici de carne să itele deu se poeneste său se smintește, său se slăbește.

22. Tu credință ai? intru luce și sună să o altă mânca lui Dumneșeu. Fericit este cel ce nu se judecă pre sine intru ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndoiescă cu gândul, dacă mânancă se osu-dește, pentru că nu este din credință; că tot ce nu este din credință păcat este.

ROMANI, XV

CAPITOLUL XV

Iar datori suntem noi cî tări să purtăm slăbiciunile celor neobișnuiș, și nu nă-a placere să fie-care din noi să facă spre placere aprobapelui întrubute spre valare.

3. Că și Hristos nu luă și sungea a făcut spăratul și precum este scris, Ocările celor ce se ocoresc pre tine au cădut preste mine.

4. Căci căto său scris malină, e, spăratul tău înnoastră să-i scris, cu prințul face și înțelepțea scrierilor năleje să avem.

5. Iar Dumneșeu îl răbdărel și al măngăierel să des voă aceeași să gînd și între voi după Hristos Iisus:

6. Că toți într-un solet cu o gură să slăvîște pre Dumneșeu, și fală Domnului noastră Iisus Hristos.

7. Deoic dar primiți unit pre alti, precum și Hristos a primit unit pre voi intru slava lui Dumneșeu.

8. Si dic eu, că Iisus Hristos a fost slujitor tăcerel împrejur pentru adevărul lui Dumneșeu, că să întărească lăguțu alele date părăi or.

9. Si că și Neamurile pentru milă să proslăvească pre Dumneșeu precum este scris, Pentru aceasta mă voiă mărturisi pe întru Nănturi, și numelui tău voi să cântă.

10. Si larășii dică, Veselită-vă, Neamuri, eu norodul lui.

ROMANI. XV.

11 Si iarăși, Lăudați pre povedui evangheliea, nu unde Domnul, toate Neamurile; lău să numit Hristos, ca să nu zidăți î pre el, toate noroadele.

12 Si iarăși Isaya dice, Fi-va rădăcina lui Iesse, și cel ce se va scula să stăpânească pre Neamuri, intru acela Neamurile vor nădejdu.

13 Iar Dumnezeul nădejdeșă vă un ple pre voi de toată bucurie și pacea credend, spre a prisozi voi intru nădejde, cu puterea Duhului Sfint.

14 Si adeverit sunt eu insu-mi fratii mei pentru voi că și voi plini sunteți de bunătate, plin de toată slință, putând și unu pre altu și vă invăță.

15 Si mai cu îndrăzneala am scris voă, fraților, din parte, ca cum văști mai aduce aminte vă-pentru harul ce mi s'a dat m-e de la Dumnezeu.

16 Ca să fiu eu slujitor lui Iisus Hristos intru Neamuri și slujind cu sfintenie evangheliea lui Dumnezeu, ca să fie jertva Neamurilor bine primă, slință intru Duhul Sfint.

17 Drept aceea, am laudă intru Iisus Hristos intru cele ce sunt cără Dumnezeu.

18 Ca nu voi ceteza a dice ceva din cele ce n'a lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea Neamurilor, cu cuvântul și fapta.

19 Intru puterea semnelor și a minunelor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu; aşa căt din Ierusalim și imprejur până la Ierico, am implit evangheliea lui Hristos.

20 Si aşa m'am nevoit a pro-

ROMANI. XVI.

Hristos, și pentru dragostea Domnui, ca împreună cu mine să te nevoi întru rugăciuni pentru mine cără Dumnezeu;

21. Ci precum este scris, Cărora nu s'a vestit pentru densus, îl vor vedea; și carii n'audit vor înțelege.

22. Pentru aceea m'am si impiedecat de multe ori a veni la voi.

23. Iar acum ne mai având loc într'aceste laturi, și dorință având a veni cără voi de mulți ani;

24. Când voi merge in Ispania, voi veni la voi: că am nădele trecend pre acolo să vă văd pre voi, și de voi să mă petrec acolo, după ce mai înteiu despre o parte mă voi sătura de voi.

25. Iar acum merg in Ierusalim slujind slinților.

26. Că bine așa voi Mache-donia și Ahaia a face o împărtășire oare-care la săracii slin-ților carii sunt în Ierusalim.

27. Că bine așa voi; și datorile sunt lor. Că de vreme ce intru cele duhovnicești ale lor s'a împărtășit Neamurile, datori sunt și intru cele trupești a le sluii lor.

28. Aceasta dar săvârșind, și pe cetei lor roaja aceasta, voi merge pre la voi în Ispania.

29. Si său că venind cără voi, intru implinirea blagosloveniei evangheliei lui Hristos voi venu.

30. Iar vă rog pre voi, fraților, pentru Domnul nostru Iisus

7 Spuneți închinăciune lui Andronic și lui lume, ruedelor mele, și soților mele în robe, carii sunt vestiți între apostoli, carii și mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Amphilie, iubitului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, celui împreună cu noi lucrător întru Hristos, și lui Stahie iubitului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apelli celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sunt din al lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Ierodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sunt din al lui Narchis, carii sunt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifenei și Trifosei, care s'a ostenești întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, care mult s'a ostenești întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf celui ales întru Domnul, și mamei lui și ale mele.

14. Spuneți închinăciune lui Asinerit, lui Flegont lui Erman, lui Patrova, lui Ermin, și fraților celor ce sunt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog, și Iulie, lui Nireu și surorile lui, și lui Olimpan, și tuturor slinților celor împreună cu ei.

16. Inchinăti-vă unul altuia cu sărutare slință. Inchină-se voă bisericele lui Hristos.

17. Iar vă rog pre voi, frații-

lor, să vă păziți de cef ce face impărechieri și smintele împotriva învățăturilor care voi văzut invățat; și vă feriți de ei.

18. Că unii ea aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu s'u jesc, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bune și prin cuvântare de bine însăși numele celor sări de răuteate.

19. Că ascultarea voastră la toti a ajuns să mă bucur, drept aceea de voi; și, voiese să fiți înțelepți spre bune, și prosti spre rău.

20. Iar Dumnezeul păcăli va zdori pre Satana subiect pieșelor voastre curând. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin.

21. Inchină-se voă Tămotei cel împreună cu mine lucrător, și Luchie, și Iason, și Sosipatră, rușile mele.

22. Inchinu-mă voă și eu Terrie, cel ce am scris carteau, întru Domnul.

23. Inchină-se voă Gaie, gazda mea și a toată adunarea. Inchină-se veă Erast dregătorul cetăței, și Cuart fratele.

24. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu toti. Amin.

25. Iar cehii ce poate să vă întărească pre voi dupre evangheliea mea, și propovедuirea lui Iisus Hristos, dupre descoperirea tăinei care din anii veacur era tăcută.

26. Iar acum s'a arătat, și prin scripturele proorocilor, dupre poruncile vecinului Dumnezeu, spre ascultarea credinței intru toate neamurile să cunoască:

27. Unuia prea înțeleptului Dumnezeu prin Iisus Hristos slava în veci. Amen.

¹ Către Romani s'a scris de la Corint, și s'a fărmă într-o coniță bisericiei din Chegrees.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CEA ÎNTEIÚ CĂTRĂ CORINTENI.

CAPITOLUL I

Pavel, chiamat apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Sosten fratele.

2. Bisericea lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfintiști întru Hristos Iisus, celor chiamăți sfinti, împreună cu toți cei ce chieamă numele Domnului no-

I. CORINTENI. I

stru Iisus Hristos în tot locul, și Hristos și ai Pavel să răstignă pentru voi? sau întru numele lui Pavel văți botezat?

3. Har voă, și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Iohannul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeului meu pururea pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu ce să a dat voă întru Iisus Hristos;

b. Că întru toate văți imbolgățit întru dênsul, în tot cuvântul și în toată ștîntă;

c. Precum marturișirea lui Hristos s'a aderent întru voi

7. Cât a nu și lipsit voi niciodată un daru; așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos :

8. Care va și întări pre voi până la sfîrșit, că să fiți nevinovați în fața Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credințios este Dumnezeu, prin care văți chieamă spre împărășirea Fiului său Iisus Hristos Domnului nostru.

10. Iar vă rog pre voi, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, că toti să grăbiti aceeașă, și să nu fie între voi impărechieri; ei să fiți înțemeați într'un gând și într'o înțelegere.

11. Pentru că mi s'a arătat mie pentru voi, frații mei, de la cef ce sunt al Hioi, că priciri sunt între voi.

12. Să dic eu aceasta, că fiecare din voi dice. Eșu sunt al lui Pavel; iar eu al lui Apollos; iar eu al lui Chifa; iar eu al lui Hristos.

13. Așa doară să a impărtă-

știu Iisus Hristos în tot locul, și Hristos și ai Pavel să răstignă pentru voi? sau întru numele lui Pavel văți botezat?

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că nici pre unul din voi n'am botezat însă cumă pre Crisp și pre Gaie;

15. Că să nu fi ocazie cineva că întru numele meu am botezat

16. Botezat-am și casa lui Stefană iar mai mult nu și să mai fiu botezat pre alt cineva.

17. Că nu m'a trimis pre mine Hristos să botez, ci să vestesc evangheliea: nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă în zadarnică crucea lui Hristos.

18. Pentru că cuvântul crucei celor periori nebunie este; iar noații celor ce ne mantuim puterea lui Dumnezeu este

19. Că scris este, Perde-voiū înțelepciunea înțeleptilor, și ștîntă celor științorii o voră lepăda

20. Unde este înțeleptul? unde este cărturarul? unde este înțrebătorul vacanțul acestuia? așa n'a facut nebună Dumnezeu înțelepciunea lumel acesteia?

21. Că de vreme ce intru înțelepciunea lui Dumnezeu, n'a cunoscut lumea prim înțelepciune pre Dumnezeu, bine a vorit Dumnezeu prin nebuniea propovăduirei a măntuia pre celi ce cred.

22. Pentru că și Iudei se nasc și Ellini înțelepciunea căută:

23. Iar noi propovădum pre Hristos cel răstignit, Iudeilor smintea, și Eliniilor nebune;

24. Iar celor chieamăți, Iudeilor

L CORINTENI, IV.

17 De va strica cineva biserica lui Dumnezeu, stricăți va prea cea Dumnezeu căci biserica lui Dumnezeu sfintă este, care suntești voi.

18 Nimeni pre sănătate să nu se înșale. De i se pare cuiva între voi că este înțelept în veacul acesta, nebun să se facă, ca să fie înțelept.

19 Pentru că înțeleperile lumii acesteia nebunie este la Dumnezeu. Că scris este, El prunde pro cei înțelepți intru precepera lor.

20. Să iată, Domnul cunoaște gândurile înțeleptilor că sunt deseerte.

21 Drept aceea nimeni să nu se laude între oameni. Că toate ale voastră sunt,

22. Ori Pavel, ori Apollos, ori Cris, ori Iumea, ori viață, ori moarte, ori luceafără, ori acum, ori vîntoare, toate ale voastre sunt.

23 Iar voi suntești ai lui Hristos, iar Hristos a lui Dumnezeu.

CAPITOLUL IV.

Așa să ne socoteasă pre tot omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos, și îspravniți ai tainelor lui Dumnezeu.

2. Iar ce este mai mult se caută aceasta intru îspravnici, ca credincios cineva să se alle.

3. Iar mine prea puțin trai este ca a mă ude de cărătă voastră de dioea omenească: ei nici insu-mă pre mine nu mă judecă.

4. Pentru că nimic pre mine nu mă știu vinovaț: ei nu intru aceasta m'am îndreptat: iar cela ce mă judecă pre mine Domnul este.

5. Drept aceea mai înainte de vreme nimic să nu aduc eti, până ce va veni Domnul, care va și lumina cele ascunse ale intunecărecului și va arăta sfaturile inițiatorilor: și atunci lauda va fi fiecareua de la Dumnezeu.

6. Si acestea, fraților, le am închipuit intru mine și intru Apollos pentru voi; ca fotru noi să vă învățați ca nu mai mult de căt ce este scris să gândiți ca să nu vă mândriți unul pentru altul împotriva celuilălt.

7. Că cine te alege pre tine? și ce ai care n'ai luat; iar dacă și ai luat, ce te laudă, ca cum și iată?

8. Iată sătul suntești, iată văzut imhogorit, fără de noi ați împărățit: și o de ați împărățit, ca și noi împreună cu voi să împărtim.

9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi apostolul cel mai de apoi ne a arătat, ca pre niște rinduiri spre moarte pentru că priveala ne am făcut lumiei, și ingerilor, și oamenilor.

10. Noi neburul suntem pentru Hristos, iar voi înțelepți intru Hristos; noi slabii, iar voi tari; voi slăbiti, iar noi necinstiti.

11. Până în ceasul de acum și flămândum, și insetoamă, și suntem golii, și pătimum; și nu suntem aşedăți.

12. Si ostendem, lucrând cu

I CORINTENI, V

mâinile noastre: ocăripi fiind, | numește ca să aibă cineva pre "ră în de bine" și suntem lătăne-său.

13. Huligani fiind, măgăiem: ca mai bine ați plâns, ca să se redice din mijlocul vostru cel ce a pănat acum.

14. Nu înfruntându-vă pre voi trupul, iar eu duhul fiind de scriu acestea, ci ca pre niște făță acolo, iată am judecat ca cum aș fi de făță, pre cel ce a făcut acesta și.

15. Că de aș avea decesul de dascălă intru Hristos, dar nu aveți mulți părinți. Ca intru Hristos Iisus prin evanghele ești am născut pre voi.

16. Rogu-vă dar pre voi, să tuțu născutitor.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timotei, care este fiul al meu iubit, și credincios intru Domnul, care va aduce voă aminte căile mele cele ce sunt intru Hristos, precum pretutindinea intru toată biserică invă-

18. Iar ca eum nu aș veni eu la voi, să aș semnești unu.

19. Ci voi să veni curând la voi, de vrea Domnul, și voi să cu-

naște, nu cuvîntul celor ce să aș semnești, ei puterea.

20. Că nu este în cuvînt împărăție lui Dumnezeu, ci în tru putere.

21. Ce voi? cu toiaig să vin la voi, său cu draoste și cu lbul blândeței.

CAPITOLUL V.

Cu adevarat se audă între voi curvă, și curvă ca aceea care mie între păduri nu se

numește ca să aibă cineva pre "ră în de bine" și suntem lătăne-său.

2. Si voi văță semnești, și nu suntești gunoi ne am făcut lucru, tutulor lepădătură suntem făcut fapta aceasta.

3. Ești dar nefind la voi eu trupul, iar eu duhul fiind de scriu acestea, ci ca pre niște făță acolo, iată am judecat ca cum aș fi de făță, pre cel ce a făcut acesta și.

4. Intru numele Domnului nostru Iisus Hristos adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pre unul ca a cacea Satanel spre perirea trupului, ca duhul să se mănuiească în dia Domnului Iisus.

"Nu este bună lauda voastră. Aș nu ști că puțin aluat toată frumătura doșpoze?"

7. Curățăți dar aluatul cel veclu, ca să fiți frâmanăt în nouă, precum suntești fără de aluat. Că paștele noastre Hristos pentru noi să a jertvit:

8. Pentru aceea să prăznuim nu intru aluatul cel vechi, nici intru aluatul reuță, și al vielesugului; ci intru azimile curăței și ale adevarărilui.

9. Scriș-am voă în epistole să nu vă amestecați cu curvă,

10. Si cu a levarați nu cu curvă lumii acestea, său cu la comil, său cu răptorii, sau cu slujitorii idolilor; că altminterile ar fi trebuit să esă din lume aceasta.

11. Iar acum am sens voă să nu vă amestecați dacă vre

I CORINTENI VI.

unul numindu-se frate va fi curvar, sau lacom, sau slujitor idoibilor, sau ocăritor, sau bătriv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să mâncați.

12. Că ce imi este mie a judeca pre cei din afară? ați nu pre cei din lăuntru voi îi judecați?

13. Iar pre cel din afară Dumnezeu îi va judeca. Deci scoateți afară pre cel rău dintre voi însă-vă.

CAPITOLUL VI.

A u doară îndrăznește cineva din voi, având vre-o pîră împotriva altuia a se judeca la cel nedrept, și nu la cel sfînt?

2. Ați nu știți că sfîntii vor să judece lumea? și de se va judeca lumea prin voi, nevrednici sunteți de judecăți mai nici?

3. Ați nu știți că pre ingeri vom să judecăm? cu cât mai virtuoze cele lumești?

4. Deci de aveți judecăți lumeni pre cei lețăgiți în amă intră adunare să i punctezi să judece.

5. Și aceasta ca să vă rușinați dio voă. Așa dar, nu este între voi înțelept nici unul, care să poată ju leca între frații săi?

6. Ci frate cu frate se judecă, și aceasta la necredincioș?

7. Deci dar cu adevarat păcat este voi, căci judecăți aveți între voi. Pentru ce mai bine nu suferiți străinătatea pentru ce mai bine nu răbdăți paguba?

8. Ci voi însă-vă faceți strâm-

bătate, și aduceți pagubă, și aceasta fraților.

9. Ați nu știți că nedreptii împărtășea lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă îngelați nici eurarii, nici slujitorii domnilor, nici precurvari nici malachiș nici sodomnenii,

10. Nici furii, nici lacomii, nici bătrivii, nici ocăritorii, nici răpitorii, împărtășea lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

11. Și acestea unii ați fost; ei văți spălat, ei văți sfînti, ei văți îndreptat întru numele Domnului Iisus, și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate imi sunt slobode, dar nu toate imi sunt de folos: toate imi sunt slobode. ei că nu vă vă să fă bine de ceva.

13. Bucatele pânteceloi, și pântecele bucăcelor: iar Dumnezeu și pre acela și pre acelea va stîrca iar trupul nu curviel, ci Domnului; și Domnul trupul.

14. Iar Dumnezeu și pre Domnul îl a scutat, și pre noi ne va se îla cu puterea să

15. Dar nu știți că trupurile voastre sunt madularile lui Hristos? deci dar pre madularile lui Hristos îl voi face madulari ale curveli? Să nu fie.

16. Ați nu știți că cel ce se lipște de curvă un trup este că vor fi, dice, amendoi, un trup.

17. Iar cel ce se lipște de Domnul un duh este.

18. Fugiti de curvile. Că tot păcatul care va face omul afară

I CORINTENI VII.

de trup este; iar cel ce curveste într al -dù trup păcat este.

19. Ați nu știți că trupul vostru este biserică Duhului Sfint și că răstăcește întru voi, pre care aveți de la Dumnezeu, și nu sunteți ai vostră?

20. Că sunteți cumparați cu prej, proslăviti dar pre Dumnezeu întrupul vostru, și întru rea de bărbat să nu se desdughul vostru, care sunt ale lui partă. Dumnezeu.

CAPITOLUL VII.

Iar pentru care mi ati scris: Bine este omului de muliere să nu se atingă.

2. Iar pentru curvile, fie-care să și alătui mulierea sa, și fie-care muliere să și alătui bărbatul său.

3. Mulierei bărbatul datorica dragoste să îl dee: aşijdereea și mulierea îl arătului.

4. Mulierea trupul său nu își stăpânește, ci bărbatul: aşijdereea și bărbatul trupul său nu își stăpânește, ci mulierea.

5. Să nu opriști datoriea unul altuia, fără numai din bona voimă, până la o vreme, ca să vă indeletniști în post și în rugăciune și înrăși să vă împreunăți, ca să nu vă îspitească pre voi Satana pentru nefințarea voastră.

6. Și aceasta o dic dupre stat, și nu dupre poruncă.

7. Că voiesc ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său de la Dumnezeu, unul așa, iar altul într-alt chip.

8. Iar dic celor necăsătoriți și văduvelor, Bine este lor de vor rămânea precum și eu.

9. Iar de nu se continește, să se căsătorească; că mai bine este să se căsătorească de căt să ardă.

10. Iar celor căsătoriți potrivesc, nu eu, ci Domnul. Mușterea de bărbat să nu se desdughul vostru, care sunt ale lui partă.

11. Iar de se va despărți, să nu se mărîne său să se împace cu bărbatul său și bărbatul pre mulere să nu o lăse.

12. Iar celor-lăsați că dic, nu Domnul: De are vre un frate muliere necredincioasă, și ea va voi să viațuească cu el, să nu o lase pre ea.

13. Si mulierea de are bărbat necredincios, și acela va voi să viațuească cu densusa, să nu îl lase pre el.

14. Pentru că se sfîntescă bărbatul necredincios prin mulierea credincioasă, și se sfîntescă mulierea necredincioasă prin bărbatul credincios, că într-alt chip feitorii voștri necuratați ar fi, iar acum sunteți sănătă.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartu-se. Că nu este supus robei fratele și sora și unele ca acesta că spre pace ne a chiumat pre noi Dumnezeu.

16. Că ce ști, muliere, de căi vei măntui bărbatul său ec și bărbate, de căi vei măntui muliere?

17. Însă fie-cărula precum i-a împărțit Dumnezeu, și fie-care

I CORINTENI, VII

precum îl a chiemat Domnul, aşa să umbie. Şi aşa intru toate bisericele rinduiesc.

18. De este cineva chiemat fiind tăiat imprejur, să nu pozească netâiere-imprejur. Intru netâiere imiş reju cineva să a chiemat / să lu se tae imprejur.

19. Tâarea imprejur nimic este, să netâarea-imprejur nimic este, ci paza poruncelor lui Dumnejeu.

20. Fie-care intru chiemarea care să a chiemat intru aceea să rămâne.

21. Rob esti chiemat? nu te griji: ci de și poți să fii slabod, mai mult te supune.

22. Că cel ce este chiemat intru Domnul, rob, slabod Domnului este: aşadară și cel ce este chiemat, slabod, rob este lui Hristos.

23. Cu preț, înteti cumpărăți, nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fie-care intru ce este chiemat, fraților, intru aceea să rămâne mananca lui Dumnejeu.

25. Iar pentru fecioare porunca Domnului nu am: iar slătău, ca un milait de la Domnul, a fi credine os.

26. Recete-șe dar, că acest lucru este ban pentru această de acum nevoie, că bine este omului așa a fi.

27. I. gătu-te al cu muier? nu căută delegare. Deși gătu-te al de muier? nu căuta muier.

28. Iar de te aș și insurfat, n'ai păcatuit, și de să a măritat fecioara, n'a păcatuit. Dar ne-

căz în trup vor avea unii ca acesția, ar e să erăt pre voi

29. Iar aceasta duc fraților, că vremea de acum scurtă este: ca și cel ce aș muieri să fie ca cum n'ar avea.

30. și cel ce plâng, ca cum n'ar plâng; și cei ce se bucură, ca cum n'ar bucura; și cel ce cumpără ca cum n'ar cumpără.

31. și cel ce se folosesc cu lumea aceasta, ca cum nu s'ar folosi: că trece chipul lumei acesția.

32. Si voește ca voi fără de grija să fiți Cel neinsurat grijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului:

33. Iar cel ce să a insurfat grijește de ale lumii, cum va plângăce muierel.

34. Se deosebeste muierea și fecioara. Cea nemăritată se grijește de ale Domnului, ca să fie sfintă și cu trupul și cu sufletul: iar cea măritată se grijește de ale lumii, cum va plângăce bărbatului.

35. Si aceasta spre al vostru folos duc; nu ca să ve pun voă cursă, ci spre bună cunoștință, și apropiere de Domnul fară simțită.

36. Iar de i se pare cuiva că și se face vre-o necunoscere pentru fecioara sa, dacă îl trece tineretele, și așa trebuie a se face, ce voește facă, nu păcatuște: mărite-se.

37. Iar care să intemeiat îninimă, neavând nevoie, ci are putere preste voia sa, și aceasta

I CORINTENI, VIII

i judecat intru mama sa, a pazi pre fecioara sa, bine face.

38. Deci dar, și cel ce își mărită pre fecioara sa, bine face; iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Muierea legată este de lege, în ceea ce vine trăiesc bărbatul ei; iar dacă va adormi bărbatul ei, slabod este după care va vrea să se mărite; numai intru Domnul.

40. Iar mai fericită este de văramanea așa, dupre statul meu: și mi se pare, că și eș am Dumhul lui Dumnejeu.

CAPITOLUL VIII

Iar pentru cele ce se jertfesc idohor, sună că toți avem cunoștință, înă cunoștință face semet, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuiva că știe ceva inca nimio: nu cunosc precum se cedă o cunoaște.

3. Iar de iubeste cineva pre Dumnezeu, acela cunoscut este de densus.

4. Iar pentru mâncarea jert velor adolescă, sună că idolul nimic nu este în lume, și cum că nu este alt Dumnezeu în lume nu mai unul.

5. Pentru că de și sunt cari se duc dumnedei, ori în cer ori pre pămînt (precum sunt dumnedei mulți, și domini mulți.)

6. Ci nou un Dumnezeu este făză, dintru care sunt toate, și noi intru densus; și un Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate și noi printreinsul

7. Ci nu este intru toți cunoștință, căci unul cu știință idolul, până acum o mană ică ea o jertvă idolească, și știința lor fiind slabă se sparcă.

8. Iar mâncarea nu ne va pune pre noi înaintea lui Dumnezeu, că nici de vom manca tu ne prisoște. L. c. de la vom manca îi lipsesc.

9. Ci vedeli că nu cunosc slobozimea voastră aceasta să fie suntemea (el și neputim os).

10. Ca de te va vedea cineva pre tine cel ce aș cunoștință peșind în cap tei. I. a. nu știința lui, slab fiind, se va înțir ca să înțindee urtele id desti.

11. Si va peri fratele tenu cel neputincios pe r. cunoștință, pentru care Hristos a murit.

12. Si așă păcatul impotriva fratilor, și bătând știința lor cea neputinciosă, impotriva lui Hristos păcatul.

13. Pentru aceea, dacă face mâncarea smuteala răcenii mei, nu voia mananca carne în veac că și nu face smuteala fratelui meu.

CAPITOLUL IX

Au nu sunt apostol? au nu sunt slabod? au nu pre Iisus în tos Dummul nostru? i am vedeț' an în lumea mea voi sună că intă Domnul.

2. De nu sunt apostol altora, oră voia că adevarat sună că

I. CORINTENI, XI

nea care fringem, aă nu este împărtășea trupului lui Hristos?

17 Căci o pâine, un trup, cei mulți sătem că oți dintr-o pâine ne împărtășim.

18 Vedetă pre Israel dupre trupă nu ești ce mânancă jertvele părăști elitarului sunt?

19 Deci ce dic eu? că doară idolul este ceva, sau ce se joacă vește idolului este ceva?

20 Ci ești dic că cele de jertve Neamători, dracilor jertve, și tu lui Dumnezeu nu voiesc dar ca să vă faceți voi și arătaș dracilor.

21 Nu puteti bea paharul Domnului, și panarul dracilor nu puteți în mesei Domnului părăși, și mesei dracilor.

22 Aă intărîta-vom pre Domnul spre moânie? au mai tari decat și suntem?

23 Trebuie să fiu slăbode c nu toate omii folosesc toate omii sunt slăbode și nu toate zdrobe.

24 Nimeni al său să nu caute, ei fie-care al altuia.

25 Tot ce se vinde în măceșare să maneaș, i mie cereand pentru și stință.

26 Ca a Domnului este păinut și plin rea și.

27 Dacă de vă cheamă pre voi la masă cineva din cel necredincios, și voi să mergeți; tot ce se pună înaintea voastră să maneați nimic cetezând printru stință.

28 Iar da vă dice voă cineva, Aceasta este jertvă idolilor, să nu maneaș pentru acela ce

vă spus, și pentru stință, că al Domnului este pământul și platearea lui.

29 Iar stință, dic, nu a ta, ci a celui-l-alt: că pentru ce slobozenea mea se judecă de altă stință:

30 Iar dacă mă împărtășesc ești prin har, ce mă hulesc, pentru care ești mulțumesc?

31 Deci, ori de măncă ori de beți, ori alt-ceva dă, faceți toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32 Fără înțeala fizică în delor și Elitatorilor, și bisericii lui Dumnezeu.

33 Precum și ești intră toate tuturor plăc necăutând tolosul meu și ai celor mulți ca să se mantuească.

CAPITOLUL XI.

Crănători fizici mei, precum și eu și Hristos.

34 Iar ve laud pre voi fraților, că de toate ale mele ve aduceți aminte, și precum v'am dat voă predinale, le spuneți.

35 Îi voiesc să știi voi că tot iarbă și capul este Hristos; iar capul muierii este bărbatul, ar capu lui Hristos, Dumnezeu.

36 Tot bărbatul rugându-și așa proorocind cu capul acoperit, își rușinează capul lui.

37 Iar toată muierea rugându-se așa proorocind cu capul devăluit își rușinează capul, și că tot atâtă este ca cum ar fi rasă.

38 Că de nu se învălește mu-

I. CORINTENI, XI

ierea, să se și tunđă: iar de este lucru de rușine muierii a se tunđe, sau a se rade, învălească-se.

39 Că bărbatul nu este dator să își acoperă capul, chipul și slava lui Dumnezeu fiind: iar muieră slava bărbatului este.

40 Că nu este bărbatul din muiere; ci muieră din bărbat.

41 Că nu să zidă bărbatul pentru muieră, ci muieră pentru bărbat.

42 Pentru aceea dataore este muieră să aibă învălitoare în cap, pentru îngerii.

43 Însă mie bărbatul sără muiere, nici muieră sără bărbat, intru Domnul.

44 Că precum este muieră din bărbat, așa și bărbatul prin muiere; și toate de la Dumnezeu.

45 Întru voi însă vă judecați, oare cu cuvință este, muieră desvălita să se roage lui Dumnezeu?

46 Aă nu și singură firea vă învață pre voi, că bărbatul de își lasă perni necinste lui este.

47 Iar muieră de își lasă perni, slavă ei este de vreme ce perul este dat ei în loc de învăltoare.

48 Iar de se vede că este cinea va prigonoritor, noi obiceiul ca a cesta n'avem, nici bisericile lui Domnezeu.

49 Si această poruncindu-vă nu vă laud, că nu sprie mai bine, ci sprie mai rău vă adunați.

50 Pentru că întîiu, când vă adunați voi în biserică, aud că se fac între voi împărechieri; și despre o parte cred.

51 Că trebuie să fie și ereuri

intre voi, ca cel lămurit să se facă urătaș intre voi.

52 Irecht aceea, cand ve adunați voi împreună, nu este a mâncă cina Domnului.

53 Că fie-care își pune cina sa mai înainte spre mâncare: și unul este flămând, iar altul este bat.

54 Că nu să zidă bărbatul pentru muieră, ci muieră pentru bărbat.

55 Pentru aceea dataore este muieră să aibă învălitoare în cap, pentru îngerii.

56 Că ești am laud de la Domnul care am și dat voă, Că Domnul Isus în noaptea intru care s-a vindut a laud paine.

57 Si multumind a frin, și a quis laud, manăcați: aceasta este trupul meu care se fringe pentru voi, aceasta să faceți intru pomenei meie.

58 Asijderea și paharul, după cină, dicând, Acest pahar legea cea nouă este intru sângele meu aceasta să faceți de căte ori veți bea, i stru pomenea mea.

59 Că de cate și veți manca pahnea aceasta, și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni.

60 Irecht aceea ori-car, va manca pâină a aceasta, sau va bea paharul, Domnul te să te vrednicie, vinovat va fi trupul și sângele Domnului.

61 Că sa se învălească omul pre sine, și așa din pâine să mânance, și din pahar să bea.

62 Că cel ce mânancă și bea

I CORINTENI, XII.

1. bea, nescotind trupul Domnului.

2. Pentru aceasta intre voi multii sunt neputnicioși și bolnavi, și dorm mulți.

3. Că de ne am fi judecat pre noi singuri, nu ne am fi osindit.

32. Iar judecându-ne, de la Domnul ne certăm că nu cu lumea să ne osindem.

33. Deci dăr, frații mei, când vă adunați să mâncați, unul pre altul și așteptați.

34. Iar de rămăndește cineva, a casă să mănânce, ca să nu vă adunați spre osindă, iar celelalte când vă veni le voiu rindui.

CAPITOLUL XIII.

1. Iar printre cele duhova cesti, ora lor în covoare și nu știți voi.

2. Că știi când erai Neamur, cum cătră idoli eci fără de glas, ca cum ati fi fost trași vă duceai.

3. Pentru aceea vă arăt voă, că numenii cu Duhul lui Dumnezeu și în mod nu dice anume pre Iisus; și numenii nu poate numi Domn pre Iisus, fără numai intru Duhul Sfint.

4. Si sunt osebiri darurilor, iar același Duh.

5. Si osebiri slujbelor sunt, iar același Dumnezeu este care lucraza toate intru tot.

6. Iar osebiri lucrărilor sunt, iar același Dumnezeu este care a aducătoare cunoștințe intru același Duh.

7. Iar fie-cărula se dă arătarea Duhului spre folos.

8. Că unia prin Duhul se dă cunoștența înțeleperunei, iar altuia

cuvenitul cunoștenței intru același Duh,

9. Si altuia credința intru același Duh; iar altuia darurile rămădeștilor intru același Duh;

10. Iar altuia lucrarea puterilor; iar altuia proorocie; iar altuia alegerea duhurilor; iar altuia feluri de limbă; iar altuia tăcărea limbelor.

11. Si toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărtind deo-cti fie-cărula precum vă este.

12. Că precum trupul unul este și mădulari are multe, și toate mădularile ale unul trup, multe fiind, un trup sunt: așa și Hristos.

13. Pentru că printre Duh noi toti într'un trup ne am botezat, ori Iudei, ori Elinii, ori robii, oricei lobodii și totuintr-un Duh ne am îdăpat.

14. Că trupul nu este un mădular ci multe.

15. Că de ar dice piciorul, Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup, așa doară pentru aceea nu este din trup?

16. Si de ar dice urechia Pentru că nu sunt ochi, nu sunt din trup; așa doară pentru aceea nu este din trup?

17. Că de ar fi tot trupul ochiū, unde ar fi audul? Si de ar fi tot aud, unde ar fi miroslul?

18. Iar acum a pus Dumnezeu mădularile pre unul fie-care dintr'însele întrup, precum a vorbit.

19. Că de ar fi toate un mădular, unde ar fi trupul?

20. Iar acum multe mădulari cu adevărat sunt, dar un trup

21. Si nu poate ochiul să țică

I CORINTENI, XIII.

mâinei, N'am trebuință de tine sau aras, capu, picioarelor N'am trebuință de voi.

22. Cu mult mai vîtos mulările trupului care se socotește a fi mai slabe, sunt mai trebuințioase.

23. Si care ni se pare că sunt mai necinstită la trup, acestora cîinste mai multă le dăm; și cele nesocotite ale noastre mai multă slavă așă.

24. Iar cele de cîinste ale noastre n'au trebuință: ei Dumnezeu a tocmai trupul, celul mai de joc, mai mult, cîinste dând.

25. Ca să nu fie desbinare întrup; ei să se îngrijească mădularile între sine asemenea unul de altul.

26. Si oră de pătuneste un mădular, pătunesc toate mădularile d'impreună; ori de se slăvește un mădular, impreună se bucură toate mădulari.

27. Iar voi sănutești trupul lui Hristos, și mădulari din parte.

28. Si pre unii a pus Dumnezeu în biserică, întîi pre apostoli, al doilea pre prooroci, al treilea pre dascăli, după aceea pre puteri, apoi darurile rămădeștilor, ajutorințele, isprăvniciile, felurile limbelor.

29. Așa doară toti sunteți apostoli? așa doară toti prooroci? așa doară toti dascăli? așa doară toti puteri?

30. Așa doară toti au darurile rămădeștilor? așa doară toti în limbă grăsecă? așa doara toti tăcărești?

31. Si să rivniști darurile cele

mai bune: și încă mai înaltă său aras, capu, picioarelor N'am cale vă arăt voă.

CAPITOLUL XIV.

1. De așă trăi într-o mătăsime și ma rești arduse dragoste în cîinste și într-o cale vă arătă sănătoare, și chinval răsunător.

2. Si de așă avea proorocie și de așă și toate tainele, și toată stință; și de așă avea toată credință că să mă iți minți, iar dragoste n'au, nimic nu sunt.

3. Si de așă impărtășită avuțea mea, și de așă da trupul meu să l'ardă, și dragoste n'au, n'ei să folosim.

4. Dragostea indelung rabă, se nălăduie te dragostea nașantește dragostea, ce se semestrează na se trufește.

5. Nu se partă cu necuvintă, nu caută aleasă, nu se întără, nu văndere, c' rău.

6. Nu se bucură de nedropitate, ci se bucură de adevăr,

7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăduște, toate le rabă.

8. Dragostea nicea odată nu cade macar proorocie de vor lips macar limbile de vorbă, năceta macar cunoștență de se va strica.

9. Pentru că din parte cunoștem, și din parte proorocim.

10. Iar când va veni cea desăvîrșită, atunci cea din parte se va strica.

11. Când eram pușcă ca un prunc grăsecă, ca un prunc eugetam, ca un prunc gândeam

I. CORINTENI XIV

iar daca m'am făcut bărbat, am lepelat ce e pruncesci.

12 Că vedem acum ca prin oglindă în ghicitură, iar atunci față către față, acum cunoște din parte, iar atunci voiu cunoaște precum și cunoscut sunt.

13 Si atunci rămâne credința lădejdea dragostea acestei trei iar mai mare de căt acestea este dragostea.

CAPITOLUL XIV

Urmată dragostea, și rîvnă cele duhovnicești, iar mai virtos ca să prooroci.

2 Că cel ce grăește în limbă, în grăește oamenilor ei lui Dumnedeu: că nimănii nu înde la cu duhul grăește față.

3 Iar cel ce proorcește oamenilor grăește spre zidire, și indemnare, și măngâiere.

4 Cel ce grăește în limbi precine singur se zidește; iar cel ce proorcește biserică zidește.

5 Si vocea ca voi toti să grăiti în limbă, iar mai virtos să prooroci, că ma mare este cel ce proorcește de căt cel ce grăește în limbă, și numai deva tălmăci ea biserică zidire să fie.

6 Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbă, ec voi folosi voa, de nu voi grăi voa sau intră descoperire, sau intră cunoștință sau învăță proorce, sau intră învățătură?

7 Că precum cele neiosufile, tate ce dau glas, ori surla, ori alăuta de nu vor da osebire in

viersuri, cum se va cunoaste glasul surlei sau dicerea alăutel?

8 Că trimbița de va da glas fără de semn, cine se va găti la reșponz?

9 Aşa și voi, prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere cum se va cunoaste ceea ce se va grăi? că veți fi grăind în văzduh.

10 Alătrea de multe, precum se întâmplă, sunt felurile glasurilor în lume, și nici unul dintr' inele este fără de glas.

11 Deci de nu voiu și putearea glasului, voi fi celul ce grăește varvar, și cel ce grăește va fi mie varvar.

12 Aşa și voi, de vreme ce sunteți rîvitori din țările, zidirea bisericel să cantați ca să prisori.

13 Pentru aceea cel ce grăește în limbă să se roage ca să și tălmăcească.

14 Pentru că de mă voi și ruga cu limbă, duhul meu se roaga și mintea mea fără de roadă este.

15 Ce dar este? ruga-mă-voiu cu duhul, ruga-mă-voiu și cu mintea canta-voiu cu duhul canta-voiu și cu mintea

16 Pentru că de vei bine-cuvânta cu duhul, cel ce împlineste locul celui prost, cum va dice, Amin, după mulțumirea ta, de vreme ce nu știe ce dici?

17 Că tu bine mulțumești, dar cela-l alt nu se zidește.

18 Mulțumesc Dumnezeului

I. CORINTENI XIV.

meu, că mai mult de căt voi mulți căte trei, și pre rînd; și toti grăeșe în limbă.

19 Ci în biserică voesc cinei cuvinte a grăi cu mintea mea și pre alii să învăț de căt deces miș de cuvinte în limbă.

20 Fraților, nu fiți prunci cu mintea: ci eu răutata fiți prunci, iar cu mintea fiți desavârși.

21 În lege scris este, Că într'altele limbi și cu alte buze voi grăi norodului acestuia; și moi așa nu mă vor asculta pre mine dico Domnul!

22 Drept aceea, limbale spre semn sunt, nu credincioșilor, ci celor necredincioși: iar prooroci și iuste nu necredincioșilor ci celor ce cred.

23 Deci dar de săr aduna toată biserică împreună, și toti ar grăi în limbă, și ar intra și de căi neinvățăți sau necredincioși, așa nu ar dice că sunteți nebuni?

24 Iar de ar prooroci toti, și ar intra vre-un necredincios sau neinvățăt, se vădește de toti, se judecă de toti.

25 Si așa cele ascunse ale nimaii lui arătate se fac; și așa cădend pre față se va închiina lui Dumnedeu și cind c. cu a devărat Dumnedeu intră voi este.

26 Ce este dar, fraților? când vă adunați, fie-care dintră voi psalm are invățătură are, limbă are, descoperire are, tălmăcire are Toate spre zidire să se facă.

27 De grăește cineva în limbă și grăeșescă căte doi sau mai

28 Iar de nu va fi tălmăcitor să tacă în biserică; și numai lui să și grăeșescă, și lui Dumnedeu.

29 Iar prooroci doi sau trei să grăeșescă, și cel-l alti să judece.

30 Iar de se va descoperi ceva altuia ce șede, cel d'intâi să tacă.

31 Că puteti căte unul toti a prooroci, ca toti să se învețe și toti să se mâncate.

32 Si duhurile proorocilor, proorocilor se supun.

33 Ca Dumnedeu nu este Dumnedeu al turburării, ci al păcii, precum intră toate bisericiile sănătăților.

34 Muierile voastre în biserică să tacă, că nu li s'a dat voile lor să grăeșescă; ci să fie plecate, precum și legea phoe.

35 Iar de vocea să se învețe ceva, a casă să și intrebe pre bărbății lor, că rușine este muierilor să grăeșescă în biserică.

36 Așa de la voi cuvântul lui Dumnedeu a șis? sau numai la voi a ajuns?

37 De a se pacătula că este prooroc, sau duhovnicesc, să încliază cele ce cănu vor că ale Domnului sunt poruncă.

38 Iar de nu înțelegi și neva să nu înțeleagă.

39 Deci fraților, rîvnă și prooroci, și a grăi în limbă să nu opriș.

40 Toate dupre cuvântă și rînduială să se facă,

I. CORINTENI XV.

CAPITOLUL XV

Sărat voă, fraților, evanghelica care am bine-vestit voă, care și primit într-o care și stată,

2. Prin care vă și măntuști, de o tineți precum o am bine-vestit voă, fără nimic de nu înzadar atât creștin.

3. Că am dat voă întîiu care am și luat, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre după scripture.

4. Si cum că s'a îngropat, și cum că a inviat la treia zi după moarte.

5. Si cum că s'a arătat lui Iisus, apoi celor doi spre deosebită.

6. După aceea s'a arătat la mai mulți de căt cinci sute de frați de odată, din cari cel mai mulți sunt până acum același și adormi.

7. După aceea s'a arătat lui Iacob; apoi apostolilor tuturor.

8. Iar mai pre urmă de căt totuși ca unii să fie fără de vreme, s'a arătat și mie.

9. Că eu sunt mai micul apostolilor, care nu sunt vrednică a mea chemea apostol, pentru că am găsit biserica lui Dumnezeu.

10. Iar cu harul lui Dumnezeu sunt ce sunt; și harul lui care este într-o menire n-a fost înzadărime, ci mai mult de căt toți aceia m'am ostenu; însă nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci oră eori aceia, aşa propoveduim, și aşa atât creștin.

12. Iar de vreme ce Hristos

se prop veștește că să veniat din morți, cum dic unii între voi că lăvare morților au -ste?

13. Si de nu este inviere morților nici Hristos dar l'a inviat

14. Iar dacă n'a inviat Hristos, înzadarnică că este propoveduirea loastră, înzadarnice că este și credința voastră.

15. Neafălm încă și marturim în cinioș al lui Dumnezeu; că am fi mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a inviat pre Hristos: pre care nu l'a inviat, dacă morții nu se vor scula

16. Că de nu se vor scula morții, nici Hristos nu s'a scutat;

17. Iar dacă Hristos nu s'a scutat, înzadarnică este credința voastră; încă suntești în păcatele voastre.

18. Încă și cel ce a adormit întru Hristos a perit.

19. Si de nădăjduim întru Hristos numai în viață aceasta, mai tacăloși de căt toți oamenii suntem.

20. Iar acum Hristos s'a scutat din morți, începătură celor adormiți s'a făcut.

21. Că de vreme ce prin om s'a făcut moartea, prin om și a făcut și invierea morților

22. Că precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor invia.

23. Si fie-care intru a să rindu-lă începutura Hristos, după aceea cei ce sunt ai lui Hristos intru venirea lui

24. Apoi sfîrșitul, cand va da împărățiea lui Dumnezeu și Ta-

I. CORINTENI XV.

talui; când va strica toată domnia și toată stăpânirea și puterea.

25. Pentru că se cade lui a împărat, păina ce va pune preotii vrăjmașii sub picioarele sale

26. Vrăjmașul cel mai de pre urmă ce se surpă moartea este.

27. Pentru că toate le a supus sub picioarele lui. Iar când dice că toate sunt supuse Iisus, arătat este, că afară de ceea ce l'a supus lui toate.

28. Iar dacă se vor supune lui toate, atunci și însuși Iisus se va supune celui ce a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate intru toate.

29. Că ce vor face cei ce se botează pentru cel morții, dacă nu se vor scula morții nici de cum? pentru ce se și botează pentru cei morți?

30. Pentru ce dar și noi ne primejdium în tot ceasul?

31. În toate dilele mor, pentru lauda voastră care am întru Hristos Iisus Domnul nostru.

32. De m'am și luptat ca un om cu fiarele în Efes, ce folos imi este, dacă morții nu se vor scula? să măucăm și să bem; că mâine vom muri.

33. Nu vă îngelați: strică pre obiceiurile cele bune vorbele cele reale.

34. Treziți-vă cu dreptate, și nu greșiti, că umil aștănuiești lul Dumnezeu: spre rușinare voă graesc

35. Ci va dice cineva, Cum se vor scula morții? și eu ce trup vor veni?

36. Nebune, tu ce sămeni nu învăță, de nu va muri.

37. Si ce sămeni, nu trupul care va să se facă sămeni, ci nouă grăunțul gol, de se întemplieră de griu, sau de alt ceva din celalalte:

38. Iar Dumnezeu îl dă lui trup precum voiește, și fie cărel sământă trupul ei.

39. Nu tot trupul este același trup: ci altul este trupul oamenilor, și altul trupul dobitoacelor, și altul al peștilor și altul al pasinilor.

40. Si sănătă trupuri cerești, și trupuri pământești: ci alta este slava celor cerești, și alta a celor pământești.

41. Alta este slava soarelui, și alta slava lunii, și alta slava stelelor: că stea de stea se osebește în slavă.

42. Așa și invierea morților. Samănă-se întru stricăciune; scula-se-va întru nestrîcăciune:

43. Sunăna-se întru încomste scula-se-va întru slăbiciune; scula-se-va întru putere:

44. Samănă-se trup susținător; scula-se-va trup duhovnicesc. Este trup susținător, este și trup duhovnicesc.

45. Că așa și seris este, Făcutu-să omul cel dîntre Adam cu susținător și unul așa necunoștință lul Dumnezeu: spre rușinare voă graesc

46. Ci nu este întîiu cel duhovnicesc ci cel susținător; apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dîntre este din

I. CORINTENI. XVI

păcere, pământesc; omul cel al nailea este Domnul dumnezeu

48. În ce chip este el, pământesc însă și cel pământesc și în ce chip este cel ceresc, însă și cel ceresc?

49. Si precum am purtat chipul celu pământesc, să purtam și chipul celu ceresc.

50. Iar aceasta dîc, fraților, că dacă și sângere împărășteți lui Dumnezeu să moștenească un pot într-o stricteunea pre noastră, el va moșteni.

51. Iată, taină și dñe. Cînd nu vă vor adormi, iar tot în vom schimbă.

52. Intr-o cîrtă intr-o clipeală ochului, intr-o trîmbiță eadă apoi, pentru că va trîmbiță și morți și voii ei să ne moarte și noi ne vom schimbă.

53. Cînd e rău și cînd sună cîstea să se înlacea într-o vacanță, mult totul acesea să se imbrace întrun nemurire.

54. Iar cînd se va înălțica străinul acesta în înne treacătine, și mulțumii acesta se va îmbrace întrun nemurire, atunci va fi cuvîntul cel ce este servit îngălățită și moartea într-un biruință.

55. Iată îi este, m. ară, boala teu? Unde își este, iadule, biruința ta?

56. Iar boldul morței păcatul este, iar părea păcatului este lepra.

57. Iar lui Dumnezeu mulțumă, care ne a dat noă biruința printr-Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubitorii mei

frați, fiți tari, neclătiți, sporind întru Ierusalimul pururea și, înd că osteneala voastră nu este deșărată întru Domnul

CAPITOLUL XVI

Iar pentru milostenie care este pentru sfinti, precum am rîndut bisericelor Galatei, așa și voi să tacă.

2. În diaoa din mijloc a septămânei fiecare din voi să pue la sine, strîngând de se înindura ca nu dacă voi veni atunci să se facă strîngerea.

3. Iar după ce voru veni, pre cărăuți, sociot, pre aceia cu cărti, și voru trimite să doară darul vostru în Ierusalim.

4. Si de va fi cu cuvîntă să rînd, și el, el lîngă vor merge.

5. Si voi veni la voi când voi trece prin Machedonia, că prin Machedonia voi să trece.

6. La voi, de se va întempla, nici voi să zăbovi sau voi și erna, ca voi să mă petrecesc ori în cître voi să merge.

7. Că nu voiesc să vă vîd pre voi acum în treacăt, e. am nădejde căteva vremi să mă zăbovesc la voi, de va îngădui Domnul.

8. Si voi rămânea în Efes

până la praznicul a cinci-deci de diele.

9. Că mi s'a deschis mie ușă mare și spre folos, și protivniții său multi.

10. Iar de va veni Timotei, sociotii să fie fără frică la voi:

I. CORINTENI. XVI

că lucru Domnului lucrează ca lufi Stefana și a lui Furtunat și a lui Ahaie; căci lipsa voastră acesteia o a împlinit.

11. Deçi nimeni pre el să nu îl defaime; că să-l petrecesc cu pace, ca să vie la mine; că l' aștept pre el cu frății.

12. Iar pentru frațele Apollo, mult l' am rugat ca să vie la voi cu frății; și nici de cum nu-i-a fost voia să vie acum; iar va veni când vreme bună va fișa.

13. Privegheti, stată în creștină, îmbărbătați vă, întări, vă.

14. Toate ale voastre cu drăgoste să fie.

15. Si vă rog pre voi, fraților, că în casa lui Stefana, că este pîrga Ahaiei, și spre slujba sfintilor său rînduit pre sine.

16. Ca și voi să vă plecați la unul ca aceștia, și la tot cel ce împreună lucrează și se ostenește.

17. Iar mă bucur de venirea

lui Stefana și a lui Furtunat și a lui Ahaie; căci lipsa voastră acesteia o a împlinit.

18. Că au odinut dăbul meu și al vostru: să cunoașteți dar pre unu ca acești.

19. Inchină-se voă fraț I toți. Inchinăti-vă unul altuia ca sărușate sfintă.

20. Inchină-se voă fraț I toți. Inchinăti-vă unul altuia ca sărușate sfintă.

21. Inclinația mea cu mâna mea a lui Pavel.

22. Cela ce nu iubește pre Domnul nostru Iisus Hristos, să fie Anatema Maran-ata.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi cu toți într-Hristos Iisus. Amen.

Cea dea cu cîntările urmă Cor

teni să se răs de la hălippri și Sfâr

fana, și rămat și Aliae și Timotei.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA A DOA CĂTPĂ CORINTENI.

CAPITOLUL I.

și Timotei frațele, bisericei lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfintii cari sunt în toată Ahia.

II. CORINTENI, I.

2 Dar voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hr stos.

3 Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hr stos, Părintele indurător și Dumnezeul a toată mânăgăerea,

4 Cel ce ne măngâie pre noi întru tot necazul nostru, ca să putem și noi măngâia pre cel ce sunt întru tot necazul, prin măngăerea cu care ne măngăleam noi de la Dumnezeu.

5 Că precum prisoșesc patimile lui Hristos întru noi, aşa prin Hristos prisoșește și măngăerea noastră.

6. Si ori de pătimim necaz, este pentru a voastră măngăiere și măntuire, care se lucrează într'u răb larea acestorași patimi, care și noi pătimi: ori de ne înțâmpăm, citoare pentru a voastră măngăiere și măntuire.

7. Si nădejdea noastră tare este pentru voi, și ind, că precum sunteți părăși patimeelor noastre, aşa și măngăierei.

8 Că nu vom să nu știți voi, fraților, pentru necazul nostru ce s'a făcut noi în Asia, că preste măsură am fost îngreuiati, și preste putință, căt'n aveam noi nădejde acel de viață.

9. Ci singuri întru noi judecata morței aia avut ca să nu în nădejdeauda-ne spre noi, ci într'u Dumnezeu cel ce inviază morții.

10 Cire dintr'o moarte ca aceasta ne a izbăvit pre noi, și ne

izbăvește întru care nădejdum că încă ne va și mai izbăvi,

11. Ajutorând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca despre multe fițe darul cel cătră noi prin mulți să se mulțumească pentru noi.

12 Că lauda noastră aceasta este mărturiearea științei noastre, că întru dreptate, și întru curățenie dumnezeecască, iar nu întru înțelepciune trupească, ci întru hărul lui Dumnezeu, am petrecut în lume, și mai mult la voi.

13. Că nu scrim voă altele, fără numai cele ce cetișă sau și știu, și am nădejde că și până în sfîrșit veți cunoaște,

14. Precum ne ati și cunoscut pre noi din partea, că lauda voastră suntem, precum și voi a noastră în diaconului Iisus.

15. Să cu această nădejde, vomăi mai multe să vin la voi, ca să aveți ad doliea daru,

16. Să pre la voi să trece în Mache donia, și arăzi din Mache donia să vin la voi, și voi să mă petrecesc în Iudeea.

17. Deci aceasta vrind, aș doară năsurarea minței am în trebuință? sau cele ce sfătuiesc, trupește le sfătuiesc, ca să fie la mine ce este așa, așa, și ce nu, nu?

18. Iar credincios este Dumnezeu, că covoitul nostru care a fost cătră voi nu a fost așa și nu

19. Că Eu lui Dumnezeu, Iisus Hr stos, cel pri poveduit întru voi prin noi, prin mine și

II. CORINTENI, II

prin Siluan, și prin Timotei, caz al inimiei am scris voă cu multe lacrimi, nu ca să vă întristăți, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

20. Căci căte sunt făgădum tele lui Dumnezeu într'insul sunt așa și într'insul Amin spre slava lui Dumnezeu prin noi

21. iar cela ce se adeverează pre noi împreună cu voi întru Hristos, și ne a uns pre noi, Dumnezeu este.

22. Care ne a și pecetluit pre noi, și a dat arvuna Duhului întru inimile noastre.

23. și eu martur pre Dumnezeu chiște asupra susținutului meu, că erătandu-vă pre voi n'am venit până acum în Corint

24. Nu că doară aten stăpânire preste credința voastră, ci căci suntem împreună lucrători bucuriei voastre: că eu credința stați.

CAPITOLUL II.

Si am judecat aceasta întru mine, ca să nu mai vin iarăși cu întristare la voi.

2. Măcar că de vă și întristez ești pre voi, dar care este cel ce mă veseliște pre mine, fără numai cel ce se întristează de la mine?

3. Si am scris voă aceasta, ca nu dacă voi veni, să am întristare de cel pentru caru mă se cădu să mă bucur, având nădejde spre voi toți, că bucuria mea a voastră a tuturor este.

4. Că din multă scribă și ne-

caz al inimiei am scris voă cu multe lacrimi, nu ca să vă întristăți, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

5. Iar de m'a întristat cineva, nu pre mine a întristat, ci din parte ca să nu vă îngreuez pre voi pre toți

6. Că de-tu este unia ca a cestui certarea aceasta, care este de cătră mulți.

7. Asa căt' impontră trebuie mai mult să îl dăruiști, și să îl măngădești, ca nu cumva pentru mai nulă mahniere să se înghiță unul ca acela.

8. Pentru aceea ve rog pre voi, ca să ve înțărili spre acela dragostea.

9. Că pentru aceasta am să scri, ca să conoșe eugetul vostru, de sunteți întru toate ascultători

10. Iar căruia dăruiști ceva, dăruișcă și eu: că și eu de am dărui căva, căruia am dărui pentru voi am dăruit în fața lui Hristos.

11. Ca să nu sim cuprinși de Satana: că nu este să nu știm amăgiurile lui.

12. Si venind eu în Troada pentru evangheliea lui Hr stos, și ușă deschisă fiind mie prin Domnul,

13. N'am avut odihnă cu duhul meu, nealănd eu pre Tătăriele meu ei lă-andări pre deșeuri am mers în Machedonia

14. Iar multumită lui Dumnezeu, celul ce ne face pre noi pururea biruitorii întru Hristos,

II. CORINTENI. III.

Se arată mireazma cunoștinței sale prin noi în tot locul.

15 Că a lă Hristos bună mireazmă să inten lui Dumnezeu și întru cel ce se mai tusește și întru cel ce păr.

16 Unora adeca mireazmă a morței spre moarte; iar altora mireazmă a vieții spre viață. Se spune acestea că nu este vrednic.

17 Pentru că tu suntem ca cei mulți, ca și amintescă cuventul lui Dumnezeu: că ca din curățe, ei ca de la Dumnezeu înaintea lui Dumnezeu intru Hristos, grămu.

CAPITOLUL III

Au doară începem iarăși pre noi a ne lăuda, și doară de trăiești precum, binecăzioră carl de lăuda către voi, săn de la voi cără de lăuda.

2. Cartea noastră voi suntești, serisă în inimile noastre, care se stie și se oicește la oț, sau bani:

3. Arătându-vă că suntești carte a lui Hristos, cea slujă de noi scrisă în cu verneală, ei ca Duh lui Dumnezeu celui vă, nu în table de piatră, ci în tabele mici cele trupăști.

4. Si nădejde că aceasta avem în Hristos către Dumnezeu.

5. Nu că vrednicici suntem noi, ca cugeta ceva de la noi, ca dintru noi; ci vrednicica boala este de la Dumnezeu,

6. Care nu a și invrednicit pre noi a fi slujitorii legii noastre; nu

sloveni, ci duhului; că slova omoră, iar duhul face viață.

7. Iar dacă slujba morței, cea închipuită eu slove în pietre s'a făcut cu săvârșă, că nu puteau să își Israel să caute la față lui Moisi pentru slava feței lui ceea ce cătoare.

8. Cum nu mai mult slujba duhului va și eu slavă.

9. Că de a fost slujba osindirei slavă, cu mult mai virtuos prisosește slujba dreptăței întru slavă.

10. Că miei s'a slăvit ceea ce era slăvită întru această parte, pentru slava cea evanghelizare.

11. Că de a fost cea treceatoare slăvită, cu mult mai virtuos cea nefrecătoare și întru slavă.

12. Drept aceea având nădejde că aceasta, multă îndrăzneire întrebuită.

13. Si nu precum Moisi care purnea acoperemēnt preste față sa, ca să nu caute săi lui Israel la sfârșitul celei ce era treceatoare.

14. Ci său orbit înțelegările lor: că până astăzi același acoperemēnt întru ceteare legel vechi rămâne nedescoperit; care acoperemēnt întru Hristos se strică.

15. Cipăna astăzi, cand se contestă Moisi, acoperemēnt pre minima lor zace.

16. Iar cand se vor întoarce către Domnul, se va lăua acoperemēnt.

17. Iar Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slăboden ca.

18. Iar noi totu eu față desco-

II. CORINTENI. IV.

puta slava Domnului ca prin în oglindă privind, spre același chip, ne prefaceam din slavă în slavă, ca din Dahul Domnului.

CAPITOLUL IV.

Pentru aceea având slujba aceasta, dupre cum suntem mulțumi, nu slăbi.

2. Ci ne am lepădat de cele ascunse ale rușinei, nu întru vicleșug umblând cu și strănată în cuvintul lui Dumnezeu, și că arătarea adeverării aduce încredere pre noi spre ora a slăbită ramelor înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar de este și acoperită evanghelie noastră, întru cei peritoari este acoperită.

4. Întru carci dumneadeal veacului acestuia a orbit multe ne-credință sau că să nu le îmișeze lor lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Că nu pre noi ne propovădum, ei pre Hristos Iisus Domnul; iar pre noi slujitorii voaștri întru Iisus.

6. Ca Dumnezeu, care nu și învîrteze dintru inimile celor multă, acela a strălucit întru inimile noastre, spre lăudarea curioșă, slavei lui Dumnezeu în față lui Iisus Hristos.

7. Si avem comoara aceasta în vase de lut, ca multimea puterii să fie la lui Dumnezeu, iar nu din noi.

8. Întru toate, necaz patinund, dar nu strămorându-ne, lipsi-

nd, dar ou de tot de lăud desindu-ne,

9. Comu, fiind, dar și păsăriti, surpa și fiind, dar nu și păsăriti.

10. În toată vremea omorirea Domnului Iisus în trup purtându-o, că și viața lui Iisus și arătă în trupul nostru.

11. Că pururea noi cel vă la moarte nu dăm prea multă, că și viața lui Iisus să se dorească în trupul nostru cel muritor.

12. Pentru aceea oară înțeala întru noi se crezăza, acă viață întru voi.

13. La ieră, acela, Iisus a credut atei, preda cea să credă, credând, pentru aceea am și grăbit, și noi credem, pentru aceea și grăbit.

14. Si azi că cel ce a credut pre Iisus și se năște și în Iisus nu va redică, și nu va pună împădui ca voi.

15. Că toate sunt pentru voi, ca bani, în inimă îndu-se și aici înduți să se nășeasă în inimă înțeala pre slava lui Dumnezeu.

16. Pentru aceea nu suntem de sar și strică omul nostru cel din afară, dar cel din înaintru se înnoeste din d. în d.

17. Întru că iezid, iște, de acuna că într-o trece, o să se răve mică și preste măsură mare slava incearci și tu, o.

18. Neprivind noi la cea ce se ved, că în cel ce nu se văd, că o să se văd și într-o trece, iar cele ce nu se văd sunt vechi.

II CORINTENI V

CAPITOLUL V.

Că știm că de se va strica casa noastră cea pământească a corinților acestora, zidire de la Dumnezeu avem, ca și nefăcută de mâină, veșnică în ceruri.

2. Că de aceasta susținăm, doar să ne umbrăcăm întră lăcașul nostru cel din eor.

3. Numai de ne vom îmbrăca, nu ne vom astă goli.

4. Că cei ce suntem în cotel *acesta* și spunăm ingreunănde pentru că nu vom să ne desbrăcam, că să ne îmbrăcam, că ce este iaurt și să se înghețe văză.

5. Iar cel ce ne a făcut pre noi spre însăși aceasta Dumnezeu este, care și dat noa arvula Duboului.

6. Îndrăznim, drept aceea, puterea, sănd că petrecând în trup suntem de la Dumnezeu.

7. (Că prin credință umblăm, și nu în ră).

8. Nădăjdum, și bine vom mai bine să fim depărtați de trup, și să petrecem cu Domnul.

9. Pentru aceea ne și nevoim să orăpetrecem și depărtați suntem, să fim bine plăcuți lui.

10. Pentru că noi te, tremur să ne arătați, naștă divinații lui Hristos, ca să tee te care dupre eum a făcut, cele ce s'au lucrat prin trup, ori bine ori ră.

11. Unde își va fi mișcări, pre oameni aducem la adevar, iar lui Dumnezeu arătați suntem; și nădăjduesc că și intru stîntele voastre suntem arătați.

12. Că nu ne lăudăm iarăși pre noi înaintea voastră, ci pricină dâm voă de laudă pentru noi, ca să aveți *cuvânt* pentru cei ce se laudă în față, iar nu în inimă.

13. Că ori de ne răpim cu mintea, este pentru Dumnezeu ori de suntem așezăți cu mintea este pentru voi.

14. Că dragostea lui Hristos ne stringe pre tot, socotind noi aceasta, că de a murit unul pentru toți, iată dar toți au murit.

15. Si că pentru toți a murit, ca cel ce viază să nu mal vizeze loruși, ei celul ce a murit pentru el, și a inviat.

16. Pentru aceea n'ide acum pre nimenei nu știm dupre trup: de am și știut pre Hristos dupre trup, dar de acum nu 'mai știm.

17. Deci dar ori-care este întru Hristos, săptură nouă este: cele vechi au trecut; iată, toate și au făcut noue.

18. Si toate de la Dumnezeu suntem care ne a impăcat pre noi lui și prin Iisus Hristos, și ne a dat noa și iubiri multă.

19. Pentru că Dumnezeu era întru Hristos, impăcând lumile lui și, nesocotind lor păcatele lor, și pînd întru noi evântul impăcatelor.

20. Drept aceea în locul lui Hristos, și rugă, ca în Dumnezeu să araga prin noi; rugămu-vă în locul lui Hristos, împăcat-vă cu Dumnezeu.

21. Pentru că pre cel ce n'a cunoscut păcat, pentru noi păcat îl a făcut; ca noi să ne fa-

II CORINTENI VI

... dreptatea lui Dumnezeu întru densus.

CAPITOLUL VI.

Iar noi împreună lucrând cu el, vă și rugăm, ca nu îndeșert harul lui Dumnezeu să primiți vol.

2. (Că dice, În vreme primită te am ascultat, și în diaoa măntuirei și am ajutat tăie iată, a cum este vreme bine primită: nu acum este diaoa măntu rei)

3. Niț o smînteață întru nici dand că slujbi noastră să fie fără prihană.

4. Că întru toate puindu ne pre noi înainte ca slujitorii ai lui Dumnezeu, întru multă răbdare, în necazuri, în nevoli, în strimtori.

5. Întru bătăi, în temnote, în zárve, în ostenele, în priveghieri, în posturi.

6. Întru curăție, întru cunoștință, întru îndelungă răbdare, în bucuriate întru Duhul Sfinti în dragoste nelățnică.

7. Întru evântul adevarului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptăței cele d'a dreapta și cele de stângă,

8. Prin slavă și necinste, prin grăire de rău și laudă: ca niște însălatori, și adevarări.

9. Ca niște necunoscuți, și cunoșteni; ca cel ce murim, și iată suntem vă ca niște pedepsi, și nu omoriți.

10. Ca niște întrostăi iar puterea bucurându-le, ca niște săraci, iar pre mulți imbogățind; ca nimic având, și toate avându-le.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corințieni, inima noastră s'a largit.

12. Nu vă strimtorăți intra noi, ci vă strimtorăți în pantecele voastre.

13. Pentru acea și răspătire, (ca unor fi grăesc.) largiți-vă și voi.

14. Nu vă injugați întru alt jug cu cei necredinciosi: că ce împărtășire are dreptatea cu fără de legea? sau ce împreunare are lumină cu întunericul?

15. Sau ce unire are Hristos cu Veliar? sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios?

16. Sau ce însoțire este biserică lui Dumnezeu cu idolii? că voi suntești biserică lui Dumnezeu celul viu; precum a dis Dumnezeu, Voiu lăcni întru el, și voi umbla *fata* el, și voi filor Dumnezeu, și el îmi vor fi mie norod.

17. Pentru aceea eşti din mijlocul lor, și vă osebiți, dice Domnul, și de necurăție să nu ve atingeți, și eu voi primi pre voi.

18. Si voi și voi Tată, și voi veți fi mie și fi și fete, dice Domnul A-tot-țitorul.

CAPITOLUL VII.

Deci aceste săgăduințe având subiților, să ne curățim pre noi de toată spăcarea unea și îpuțul și a înuiului, făcând sunteme întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprindeți-ne pre noi; pre nimeni n'am nedreptățit, pre nimeni n'am stricat pre nimeni n'am înșelat.

II. CORINTENI, VII

3. Nu spre osindire dic **aceasta**, că am cîștigat în imnime noastre sănătate, ca împreună să murim și împreună să vîzim.

4. Multă imi este îndrăzneala cătră voi multă imi este lauda pentru voi umpluturării de măngâiere, de prisostit am bucurie intru tot necazul nostru.

5. Că venind noi în Machedoma, nici o od lini n'a avut trupul nostru, ei intru toate am fost necăpăti din afară războaei, cum sănătuia tenerei.

6. 6. Dumnezeu că, ce manca și pre cel sună tu, te a măncat pro noi cu venirea lui Tit.

7. 7. Si nu numai cu venirea lui, ci și cu măngâierea cu care s'a măngăiat de voi, spuindu-ne noă în Iuda voastră plângerea voastră, rivna voastră pentru mine, că ești mai mult mam bucurat.

8. Pentru aceea de v'am și întristat pro voi pînă episoleti nu mă cîștesc, măcar de mă și căuam: că vîd că episoleta are năten de vă și întristat, răma la o vîreme.

9. Acum mă bucur, nu căci văjii fost întristat, ci căci văjii nu stat spre poziția că văjii nu este într stat după Dumnezeu ce întiu nimic să nu vă papuji de cătră noi.

10. Că intăstarea care este împre Dumnezeu poziția spre minti, de fira îi cîmăgă Iureza și în totul are lumîni moarte Iureaza.

11. Că ată dăta și neură

căci dupre Dumnezeu văți întristat voi, căci sîrguință a făcut intru voi, dar încă răspuns, încă mâne, încă frică, încă dorință, în că rîvă, încă nu îndă. Intru toate văți arătat pre voi curați și intru acest lueru.

12. Deci de am și scris voă, nu pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce s'a nedreptățit, ci să se arăte cătră voi sîrguința noastră cea pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

13. Pentru aceasta ne am mănușat de măngâierea voastră, iar mult mai virtos ne am bucurat de bucuria lui Tit, că s'a odihnit duhul lui de cătră voi toți.

14. Că ori de ce m'ami lăudat înaintea lui pentru voi, nu m'au răsuflat că precum toate intru, adevară le am grăbit voă, aşa și landa noastră ce a tot către Tit, adeverătă s'a făcut.

15. 8. 8. Nu ma lăudat mult este spre voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tutulor, în ce episoleti nu și eu caleumur Tit a primit pre el.

16. Drep aceea mă bucur că de toate am nădejde spre voi

CAPITOLUL VIII

Iar vă face văcă traîlui ștre de harul lui Dumnezeu cel dat intru bisericele Machedomei;

2. Că intru multă îspită de necaz prisosință bucuriei lor și străciea lor cea adioacă a sport spre bogăție bunătăței lor.

3. Căci dupre puterea lor mărtu-

II. CORINTENI VIII

rîseșc însu-mă, și preste putere voiosă ați fost,

4. Cu multă rugămintă rugăndu-ne pre noi ca să luăm darul, și împărășirea slujbei ce cătră sunăti

5. Si nu precum aveam nădejde, ci singuri pre sine s'a dat înțeț Domnului, și noă prin ... lui Dumnezeu

6. Căt am rugat noi pre Tit, a precum mai înainte început, ca să și răscăscă intru voi și darul acela

7. Si precum intru toate prisoști, cu credință, și cu cuvîntul, și cu cunoștință, și cu toată sîrguință, și cu dragostea voastră cătră noi, asa și intru datul acesta să prisoști.

8. Nu ca cum așl porunci grăcesc, ci prin sîrguință altora, și aleverință dragostel voastre dovedind.

9. Că șiști harul Domnului nostru Ihsus Hristos, că pentru voi a săracit, bogat fiind, că voi cu sărac a mi sa ve am ogă.

10. Si sfat intru aceasta vă dau: că aceasta este voă de folos cari nu numai a face, ci încă și a vrea atî început mai înainte din anul trecut.

11. Iar acum și a face să împlină; ca precum vă fost osirădea a vrea, aşa să fie și a împlini dintru cele ce aveți.

12. Că de este voia gata, după căt are cineva este bine primă, iar nu după căt nu are

13. Că nu voi că să fie altora odihnă, iar voă necaz

14. Că dintru intocmire in

vremea de acam ea prisoșta voastră să împlinescă lipsa acelăra ca și prisoșta cea că să împfenească lipsa voastră: ca să fie intocmire

15. Precum este seria Celui cu mulțul nu î a prisosit, și ceci cu pușinel nu î a lipsit

16. Iar mulțumită felul Dumnezeu celui ce a dat această osirădea pentru voi în inima lui Tit

17. Căci indemnarea de ea a primit; și sună mai osirădutor de bună voie a eșit și vine la voi.

18. Si am trimes împreună cu el și pre fratele, a cărui laudă intru evanghelie este prin toate bisericele;

19. Si nu numai aceasta ci și hirotonisit este de biserici să fie soție călător ei roastre cu darul deocea ce se sujește de noi spre slava Domnului și spre a arăta osirădea văstră

20. Ferudu-ne de aceasta că nu ne primăreșcă pre noi cineva intru această indeștulă, și mare strinsoare ce se slujește de Loi.

21. Că facem purtare de grija de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor

22. Si am trimes împreună cu ei și pre fratele nostru, pre care îl am îspitit intru multe de multe ori că este osirădutor, iar acum cu multă mai osirădutor,

spre binețatei lor, și înaintea oamenilor

23. Si orf pentru Tit, părăș

II CORINTENI, IX

mie este și intru voi împreună încător ori pentru frații noștri, apostolii bisericelor sănă și slava lui Hristos.

24 Drecht aceea arătarea dragostei voastre, și a laudei noastre pentru voi, spro dânsil să o arătați în fața bisericelor

CAPITOLUL IX

Că pentru slujba cea cătră sfinti, de prisosit este a scrie voi

2 Că și bună-voința voastră, cu care pentru voi mă laud cătră Machedonieni că Ahava și a gătit din anul trecut; și rîvna cea din voi pre celi mai mulți a indemnat.

3. Să am trămes pre frații, ca nu indeșert să fie lauda noastră cea pentru voi în partea aceasta; ea precum am dîs, să fiți răita.

4. Ca nu cumva de vor veni împreună cu mine Machedonieni, și vă vor afla pre voi negătiți, să ne rușinăm noi (ca să nu dicem voi), intru starea aceasta a laudei

5. Drecht aceea de nevoie a t am socotit a indemna pre frații, ca să vie mai înainte la voi, și să rătească blagoslovenie voastră cea mai mare răgăduină, ca să fie aceea gata, așa ca o blagoslovenie, iar nu ca o lăcomie.

6. Iar aceasta die, Cel ce să-năștă cu seuri spete, ca seamă pete va și secera; iar cel ce spus

samănă intru blagoslovenie, intru blagoslovenie va și secera

7. Fie-care să deo precum se îndură cu inima; nu dintru măhnire, sau de silă: că pre dătătorul de bună vole iubește Dominele.

8. Să puternic este Dumneșu să prisosească tot harul spre voi; ca intru toate pururea toată îndestularea având, să prisosi spre tot lucrul bun

9. (Precum este scris, Împărătită; dat-a săracilor: dreptatea lui rămâne în veac

10. Iar cel ce dă sămânța să-mă-năștări și să ve deo și pătră măncare, și să immulțească sămânța voastră, și să crească roadele dreptăței voastre.)

11. Ca intru toate să vă îmbogăți și spre toată darea cea cu îndestulare, care lucrazați prin nou multumite lui Dumneșu

12. Căci dregătoria slujbei a cesteia nu numai împingește lipsele sănătilor, ci prisoseste prin multe multumite lui Dumneșu

13. Prin adeverința luibeli a cesteia slăvind ei pre Dumneșu pentru ascultarea mărturisirei voastre la evanghelica lui Hristos, și pentru bunătatea împărtășirii cătră densiil, și cătră toții

14. Să cu rugăciunea lor pentru voi căru și doresc pre voi pentru harul lui Dumneșu cel de prisosit intru voi.

15. Iar mulțumită lui Dumneșu pentru darul lui cel ne-

II. CORINTENI, X.

CAPITOLUL X.

Să insu-mă eu Pavel vă rog pre voi prin blândețele și liniste lui Hristos, care de față unuim smert ușoară vol iai de curat șiind îndrăznea spre voi

2. Să ve rog pre voi, că și de față fund să nu îndrăznește cu îndrăznierea, cu care socotește să îndrăznește împotriva unora, cari nu socotește pre noi, că umblăm dupre trup

3. Că în trup umblând, nu ne rătim trăpește

4. (Că armele ostierei noastre nu sunt trăpești, ci puternice și Dumneșu spre surparea tărelor)

5. Surpând izvodirile minței, și toată înălțarea care se rădică împotriva științei lui Dumneșu, și robind toată înțelegerea spre ascultarea lui Hristos,

6. Să gata având a pedepsi toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

7. La oră din față vă urtați De se nădejdește cinea că este al lui Hristos, aceasta să găndească iarăși de la sine, că precum el este al lui Hristos, asa și noi al lui Hristos suntem.

8. Că de mă voi și lăuda ceva mai mult pentru puterea noastră, care ne a dat Domnul nou spre zidie iar nu spre răsipirea voastră, nu mă voi rușina

9. Că ca să nu mă arăt ca etiua văsă speră pre voi prinsoriori

10. Că epistolule Iul, dacă ei, grele sunt și tarzi; iar venirea trupului este slabă, și cuvenitul lui dănumit.

11. Aceasta să socotească unul ca acela, că în ce chip suntem cu cuvenitul prin epistolii ne-îndând de față întracășchip suntem și de față ou lucru.

12. Că nu îndrăznam să ne numărăm, sau să ne amestecăm cu unul ce se laudă pre sinești singuri; ci aceia între sine pre sinești măsurându-se și asemănându-se pre sinești loru-și, nu princip.

13. Iar noi nu intru cele ce sunt preste măstră ne vom lăuda, ci dupre măsura îndrepătarului cu care ne a măsurat boala Dumneșu, măsură a a jungs și până la voi

14. Că nu ca cum n-am fi ajuns la voi, mai mult ne întindem pre noi; că și până la voi am ajuns cu evangheliea lui Hristos:

15. Nu intru cele ce sunt preste măsură lăudându-ne adecă în ostenele strene; ci având nădejde, că crescând credința voastră, ne vom mări întru voi dupre îndreptarul nostru de prisosit

16. Ca și în părțile cele mai departe de voi să propovăduim evangheliea, nu intru îndreptar strene în cele gata să ne lăudăm

17. Iar cel ce se laudă, întru Deconul să se laude

18. Că nu cel ce se laudă pre sine este ales, ci pre care Domnul il lăudă

II. CORINTENI, XI.

CAPITOLUL XI.

O de măț fi suferit puțin pen-
tru neînțeleptie; dar și mă
suferă.

2 Că ve învese pre voi cu
tivnă a lui Dumnezeu; că v' am
logodit unui bărbat, fecioară
curată să v' pun înaintea lui
Hristos.

3. Că mă tem, că nu cumva
precum perpele a amăgit pre
Iisus ca Ihesugul său, aşa și se
strice și înțelegerile voastre de
la adevăr lăta cea intru Hristos.

4 Că de ar propovedui cel ce
vîne pre alt Iisus, pre care n'am
propoveduit, sau de astă lăua alt
duh, care n'astă luat, sau altă e-
vanghelie, care n'astă primit, bine
v' uș su u.

5. Că socotesc cum că cu ni-
mic nu sunt mai jos de căt a-
postolii cei mai mari.

6. Că de sănt și prost cu en-
vîntul, dar nu cu știință; ci pre-
tutindenea am fost arătați întru
noate la voi.

7. Añ doar pacat am făcut
pre mine smerindu-mă că voi
să v' arătați că în daru evan-
ghehei lui Dumnezeu am bine
vestit voi.

8. Alte biserici am făcut lăudă
de cheltueală spre a slui voi, și

9. Si venind de față la voi, și
fond lipsit, nimbului n' am făcut
că spălare că Ispă mea o au
căpătat frații carii venseră de
la Macedonia, și întru toate
măin părăti pre mine voi făca
de supărare, și mă voi păzi.

10. Est' adevărul lui Hristos

între mine, că lauda aceasta nu
se va îngrađi mie în atunci
Ahaie.

11. Pentru ce 'pentru că doar
nu v' iubesc pre voi? Dumnezeu
dău stie.

12. Iar ceea ce fac, încă voi
face, că să lăuă prieina celor ce
poftesc prieină, că întru ceea ce
se laudă și se afle ca și noi.

13. Că unuia ca aceia sănt a
postoli mincinoș, lucrători vi-
ceni, închipuindu-se întru apos-
tolii lui Hristos.

14. Si astă este de minunat; că
însuși Sfânta se preface în in-
teri de humăna.

15. Nu este dar lueru mare de
se profese și săjăto îl lui ca stu-
jitorul dreptatei, cărora va fi stăr-
șitul dupre faptele lor.

16. Iarăși dic, să nu mă so-
cotească cineva că sunt rău de
mințe; iar de nu, măcar ea pre
un sărămat corabiea cu mine, o
noapte și o zi întru adine am
petrecut;

17. Iar ce grăiese nu grăiese
dupre Domnul, ei ca întru ne
înțeleptie în starea aceasta a
laudei.

18. Do vreme ce mulți se
laudă dupre trup, și eu mă voi
lăuda.

19. Ca bine și interi pre
cei neînțelepsi, fiind voi în-
țelepti.

20. Că suferiți, de ve robe-te
cineva pre voi, de v' măncăci
cineva, de v' ie cineva al vo-
stru, de se semetește cineva,
de v' bate cineva preste obraz.

21. Pre necinste dic, că cum
noi am fi neputincioș. Iar în-

II. CORINTENI, XII.

tru ce îndrăznește cineva, (in-)
de neputințele mele mă voi
încoatelepti d c) îndrăznește
lăuda.

22. Iudei sănt? și eu. Israile
nul; nostra Iisus Hristos, cel ce
este bine cuvenit în veci, și
că nu mint.

23. Slugi ale lui Hristos sănt?
(ca un neînțelept grăcesc) mai
virtos eu; întru ostenele mai
mult, întru bătăli preste măsură,
în temniță, mai adeu, io moisi
te multe ori.

24. De la Iudei de cinci ori
căte patru-deci fără una de lo-
bituri am luat.

25. De trei ori cu toege am
fost bătut, odată cu picătre am
fost împroscat, de trei ori s'a
sărămat corabiea cu mine, o
noapte și o zi întru adine am
petrecut;

26. În călătorii de multe ori,
în primejdii în riuri, în primejdii
de cătră tâlhari, în primejdii
de cătră rodenii, în primejdii
de cătră păgăni, în primejdii în
cetăți, în primejdii în pustie, în
primejdii în mare, în primejdii
întru frații cei mincinoși;

27. Întra osteneala și în su-
părare, în priveghieri de multe
ori, în foame și în sete, în po-
sturi adese ori, în frig și în go-
latate.

28. Fără de cele din afară,
năvaliri asupra mea în toate
dilele, grija tuturor bisericelor.

29. Cine este neputincios, și
eu să nu fiu neputincios? cine
se smintește, și eu să nu mă
aprind?

30. De se cuvinte a mă lăuda.

31. Dumnezeu și Tatăl Dom-
nului nostru Iisus Hristos, cel ce
că nu mint,

32. În Damaso mai marele
loro luncu al lui Areia împaratul
păză cetatea Darnascului, vînă
să mă prinďă:

33. "Pre o fereastră întru o
cosină m' am slobodit preste
zid, și am scăpat din mănele
lui.

CAPITOLUL XII

Însă a mă lăuda nu 'mi este de
folos. Voi veni la vedenile
și descoperirile Domnului.

2. Stiu pre un om întru Hri-
tos mai înainte cu patru-spre-
dece ani, sau în trop, nu știu,
sau afară de trup, nu știu: Dum-
nezeu știe; că s'a răpit unul ca
acesta până la al treilea cer.

3. Si știu pre acest om, (sau
în trup nu știu, sau afară de
trup nu știu) Dumnezeu știe,

4. Că s'a răpit în raiu, și a
audit cuvinte nespuse care nu
esă sloboz omului și le gra-

5. Pentru unu ca acesta mă
voiu lăuda: iar pentru mine nu
mă vom lăuda însă, cum și în-
tru neputințele mele.

6. Că de voi, și vrea să mă
laud, nu vom fi fără de minte;
că adevărul vom grăbi; iar las-
ea să nu cugete cineva de mine
mai mult de căt vede, sau aude
cineva de la mine.

7. Si pentru multimea desco-

II. CORINTENI, XIII

perilor ca să nu mă înalță da-
tini și s'a mie îmbelor trupu-
lui fingeră. Satanei că să mă
ba și preste obraz că să nu mă
înalță.

8. Pentru care lucru de trei
ori pre Domnul am rugat, ca
să îl dețărdeze de la mine.

9. Și 'mă a dis mie, Destul
este ţie harul meu: că puterea
mea intru neputință se face de-
săvârșit. Cu dulceață dar mă
voi lăuda mai mult intru ne-
putințele mele, ca să lăcusească
intru mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea bine voesc
intru nepuñte, intru desfămări,
în nevol, în goane, intru strim-
torări pentru Hristos: căci când
slăbesc, atunci sunt tare.

11. Făcătu-mă lăra de minte
audându-mă, voi măsili că
mine mi se cădea să fiu lăudat
de cătră voi: că cu nimic nu
sunt mai de jos de căt apostolii
cel mai mare, măcar că nimic
sunt.

12. Că semnele apostolului
său lucrat intru voi intru toată
răbdarea, prin semne, și mununi,
și puteri.

13. Că ce este de care să fiți
mai lipsi de căt cele-l-altri
bucuri, lăra nă mai căcă
vă am lăcut supărare? erăt, nă
mine nedreptatea aceasta.

14. Înă la treia oară cu aceasta
gata sunt să veni la voi, și nu
voi supără pre voi; că nu cau-
ale voastre, ci pre voi, că Lu-
sunt datori filii să agonisească
pănuñor, și păruñor.

15. Iar eu prea cu dulceață

voi cheltui și mă voi cheltui
și pre mine pentru suflarele
voastre, măcar că mai mult nă
bindu-vă pre voi, mai puñin sunt
iubit de voi.

16. Ci fie, că nu v'am îngre-
uat pre voi; ci fiind iște, cu
mășteug v'am prins pre voi.

17. Aū doară prin cineva din
cei ce am trimes la voi v'am je-
fuit pre voi?

18. Am rugat pre Tit, și im-
preună cu el am trimes pre fra-
tele. Aū doară v'a jefuit ceva
Tit? aū nu cu același duh am
umblat? aū nu pre aceleași
urme?

19. Aū iar vă pare că ne in-
drepărăm înaintea voastră? înain-
tea lui Dumnezeu intru Hristos
grăim; și acestea toate facem,
iubită mei, pentru a voastră zi-
dire.

20. Că mă tem, nu cumva
dacă voi veni, să vă afu pre
voi precum nu voesc, și eū să
mă afu voă precum nu voiti.
nu cumva să fie prigoaiiri, pisme
mânlă, sfâldi, cleverări, șopuri,
semeli, netocmiri.

21. Nu cumva lărași dacă voi
veni să mă smerească Dumne-
zeul meu la voi și voi plange
pre mulți caruți ai păcatul mai
înainte, și nu să poată de ne-
curățea și curvie și spuñăciu-
nea care aū făcut.

CAPITOLUL XIII.

Iată la treia oară cu aceasta vin
la voi. În gura a doi său a
trei marturi va sta tot granul.

II. CORINTENI, XIII

2. Am ăsă mai înainte, și ia-
răși dic mai înainte, precum când
am fost de față la voi a două
oară; și acum nefiind de față
scriu celor ce mă înainte aū păca-
tuit, și celor-l-alți tutulor, că de
voi veni iarăși, nu voi erufa.

3. De vreme ce căutați ișpitiile
a lui Hristos celul ce grăiese
întru mine, care la voi nu
este neputinios, ci puternic în-
tru voi.

4. Că de să și răstignit dintru
neputință, dar este viu din pu-
terea lui Dumnezeu. Pentru că
nă suntem neputință, și intru
el, ci vom fi vii împreună cu
dânsul din puterea lui Dumnezeu
spre voi.

5. Pre voi însă și vă ișpitiți,
de sunteți întru credință, pre
voi însă și vă cercați. Aū nu vă
cunoașteți pre voi, că Iisus Hris-
tos este întru voi, fără numai de
sunteți netrebnici?

6. Ci nădăduiesc că veți cunoa-
ște că noi nu suntem netrebnici?

7. Iar mă rog lui Dumnezeu
să nu faceți nici un rău; nu ca
să ne arătăm noi lămuriri, ci ca

să faceți voi binele, iar noi ca
năște netrebnici să nu...

8. Că nu putem ceva împotriva
adevărului, ci pentru a legea.

9. Că ne bucurăm când noi
suntem slabii, iar voi sunteți tari
iar pentru această ne și rugăm,
ca voi să fiți desăvârst.

10. Pe îtri, aceasta este și
scriu nefiind de față la voi, că
nă suntem neputință, și intru
el, după puterea care 'mă
a dat mie. De aici sperădă
iar nu spre surpare.

11. Deci, fraților, bucurăți-vă
fiți desăvârst, mărgărați-vă,
țreeași și legea și lege și
și Dumnezeul dragostei și al
puse, va li eu voi.

12. Inchinați-vă unul altuna cu
sărutare sfintă.

13. Inchină-se voă toți sfintă.

14. Harul Domnului Iisus Hris-
tos, și dragostea lui Dumnezeu,
și împărtășirea Sfintului Duh, eu
voi cu toți. Amin.

¹ Cea a doua epistolă către Corin-
teni a lui Iisus Hristos, și Machedoniei, prin Tit și Luca.

EPISTOLIEA SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL CEA CĂTRĂ GALATENI

CAPITOLUL I.

Pavel, apostolul, mu de la
oameni, nici prin om, ci prin

Iisus Hristos, și Dumnezeu Ta-
tal, care 'l a inviat pre el din
mortii)

2. Si toți frații caruți sunt im-

GALATENI III

de poruncă pre mine mă aderez.

19. Că ești prin lege, iegei am ne... ca să vizezi lui Dumnezeu?

20. Cu Hristos împreună m'am răstignit; iar vizez; nu de acum ești, ci viață intru mine Hristos: împreună cu el vor blagoslovi întru mine toate neamurile.

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu... că de este prin lege dreptatea Hristos dar în zadar a murit.

CAPITOLUL III.

Ofără de munte Galateni, cine pre voi vă zăvistuit să nu vă plecați adevărului, cărora mai multe ve crasusus His os mantea ochilor intru voi răstignit?

2 Aceasta voiese numai să stă de la voi, Din faptele legel ati hui Duhul, sau din anul credinței?

3 Aşa de fără de minte sunteți? incepând cu Duhul, acum în trup ve zivăriți!

4 Atâtătoată pătimit în zadar? dacă era și în zadar

5. Deci cel ce vă dă voă Duhul, și lucrează puteri întru voi, care din faptele legel, sau din anul credinței *Iucrăză?*

6. Încununat, Avraam a creditat Dumnezeu, și i s-a socotit lui întru dreptate.

7. Să știi dar că cei ce sunt din credință, aceia sunt fiul lui Avraam

8. Si vădând mai înainte scrip-

tura, că din credință îndrepentează Dumnezeu pre păgâni, mai înainte a bine-vestit lui Avraam, grăind. Se vor blagoslovi întru mine toate neamurile.

9. Pentru aceea cei ce sunt din credință se blagoslovesc împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci căți sunt din faptele legel sunt sublăstăm: căscris este, Blăstamat este tot cel ce nu va rămațea întru toate cele scrise în cartea legei, ca să le facă pre cie.

11. Iar cum că nu se îndrepantează numenii înaintea lui Dumnezeu prin lege, arătat este: că, Dreptul din credință va fi viu.

12. Iar legea nu este din credință: ei, Omul care va face acesea va fi viu întru ele.

13. Hristos ne a răscumpărat pre noi din blăstămule legel, făcându-se pentru noi blăstăm pentru că scris este, Blăstamat este tot cel spânzurat pre lemn

14. Ca întru Neamuri, în azenție a lui Avraam să se facă prin Iisus Hristos, ca făgăduința lui să o luă prin credință.

15. Frăților, ca un om grăiesc, Că și așezământul omului cel întărit, nimeni nu'l strică, sau îl mai adao să.

16. Iar lui Avraam s'aș grăit făgăduințele și sămânțele lui. Nu dice, Si semințelor, ca de mulți; ci ca de unul, Si sămânțele tale, care este Hristos.

17. Si aceasta dică, pre așezământul cel întărit mai înainte de la Dumnezeu întru Hristos, legea, care după patru sute și trei-

GALATENI IV.

18. De astăzi să fieci din Ie... lui Hristos, sată a lui Avram sămânță și intărită, și după faza

19. Că le este din lege înste... ră, nu mai este din credință: ai lui Avraam plus făzid intărită și a dăruiește amintea în moștenire.

20. Că este dar le rea? Pătră... cu curile de porturi să adao... pana cand era să vă sămânți, căci și a dat la zadănta cu luna... rind prin ușeri în înăuntru.

21. Iar în locul rol al numai nu este, ca Dumnezeu și este.

22. Așa a arătat legea este împărtășă făcându-țeboi lui Dumnezeu. Să nu îl... că de cără dat lege care să poată viață aderărat din lege ai fi drăguțea.

23. Căci a menis sepiuia toate sub păci și căci și din credință în Iisus Hristos să se decelorice cred.

24. Iar mai înainte de venirea credinței suo lege eram păzită, nichil și nici spre credință care era să se descopte.

25. Pentru aceea legea înăuntru, toare ne a fost noastră spic Hristos, ca din credință să ne îndrepemă.

26. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem sublăstatori.

27. Căci atunci și a lui Dumnezeu și de Iisus credință adaru Hristos.

28. Nu este Iudeu, nici Elru nu este și bine și rău, nu este

partea bătătorită și multă... se că vă tot numi sunteți în... tru Hristos Iisus.

29. Iar dacă sunteți voi, ai

CAPITOLUL IV

Iar he Că închită vreme mos... nitorul prinde e te, măre... se oscilă de slăză măcar de este stăpân tuturor.

2. Că sub ei tropi și ierico... este pâna la vremea cei rindu... de satul și.

3. Asa și noi cand eram prieni, să sit suntem ramei eram robuit.

4. Iar cand a venit în plăinea vremii a a mes Dumnezeu și re Hul său cei niște cu mătice care să i reușească să i se dea.

5. Căci pre cei da săp lege să i re cu pere ca să loâni mo... tenrea traseă.

6. Iar căci suntem fișă, a trimis Dumnezeu pre Dahul Hul său în numele vostru care strigă Avva Iarne.

7. Pe urmă aceea nu mai esă rob e hui, iar de celi hui, și moscenitor esă lui Dumnezeu pre Hristos.

8. Că atunci Lectioșend pre Dumnezeu slujă ati celi ce dia fire nu sunt suntemed.

9. Iar acum, după ce ati cunoscăt pre Dumnezeu și, nu mai vîrstos după ce vă cunoștește și Dumnezeu omul vă întoarce celi varăi la celi săbe și săracă solul căruia iarăși de iznoavă

10. Bilele păzită și tunele, și

GALATENI, V.

11. Vă tem de voi că nu trăp să născut iar cel din cea univă în zadar să me fiu ostensiblă până să rădunim.

12. Prător, roga-vă pre voi, acestea sunt cele două zile una și precum sunt ești, că și eu din slujba dumetă, care nu este sănătatea voastră vol cu numele na mări nedreptății.

13. Iar și, că primădine area trupului lui în no vestit voia înțelegerii.

14. Si îspita mea care era în trupul meu nu o să decănească, să te ati îpădată că ea prie un mărturie al lui Dumnezeu mări primă, că pre Hristos Iisus.

15. Deci unde e te ierarhie voastră? că mărturie voastră că de ar fi fost cu puțină ochi vostru seotendu-l, și atunci fi dat mi.

16. Deci dar să vărgmas m-am făcut voastră, grăndu-vă voia aderății?

17. Ve răvnesc el pre voi, dar nu bine și vor să vă oscheasă pre voi, ca să le urmăriți lor.

18. Iar bine este a urma prorocă în lucru lună, și nu numai când sunt de sată la voi.

19. Fieți mei, pre cari iarăși cu dureare vă rănește pașă ce se va închipe Hristos întru voi.

20. Si aș vrea să fiu acum la voi, și să mă schimb glasul meu; că mă indoiesc de voi.

21. Spuneți-mi, cei ce vorbiți să fiu scăzută legă, legăea nu au cîști.

22. Pentru că scriis este, că Avraam doi teori a avut unul din slujă ești, iar astă din eea slujă.

23. Că, că din slujmea dupre

CAPITOLUL V.

Intru slobodemea dar că care Hristos pre noi ne a slobodit stău, și nu eu jugul rebeii iarăși vă cuprindea.

24. Iată, că Pavel die voastră că de vă vezi tăză imprejur, Hristos lume voastră nu va folosi.

25. Si mărturisesc iarăș, la tot

GALATENI, VI.

omul ce se tac imprejur că dator să mă înțeleagă și tu mă cere.

1. Lazadun și vîlăducă de către Hristos, căi ce vorășă vă îndrepătați prin lege; din har așă căut.

2. Că noi cu Duhul dumnezeilea de pe lângă astăzi.

3. Că intru Iisus Hristos nici tăcău impăriji fără este, și ei netârere-imprejur: ci credința care lucrează prin dragoste.

4. Alergăți bine, cine va opri să nu vă plecați adevarului?

5. Sfatuți acesta nu este de la cel ce va enumea pre voi.

6. Putin aluat totă frâmențul do-pete.

7. Ești am nădejde de voi într-o Domnul, că alt nimic nu vezi gând; iar cel ce vă turbă pie voi va purta judecata ori-care va fi.

8. Iar ești, fraților, de propovădușe nichil așa-impăriji pentru ce mai sunt gândi, atât să surpat simțeala crucei.

9. O de sfară lepăda afară cei care vă răvăratește pre voi.

10. Că voi la slobodemea văți chieunat, fraților numai să nu dați slobodenea voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste să sună unul altul.

11. Iar de vă mușcați unul pre altul, și vă mancați, căutați să vă mistați unul de către altul.

12. Iar vă die, Cu Duhul să umblăți, și pofta trupului nu o vă săverși.

13. Că trupul posteste impotriva Duhului său, Duhul împotriva trupului: și aceștia se împotrivesc unul altui: că nu cale ce ati voi acestea să faceți.

14. Iar de vă purăi că Duhul, nu sunteți subiect lege.

15. Iar fiptele și spălări, ascătare sănătate, care sunt acestea? Prea-curvie, curvie, necurăție, faptă de rugine,

16. Slujba adorătorie, canticile, vrăjbele, sfidele, zavistile, mâinile, galcevele, împărechierile, eresurile,

17. Pismele, ucidere, bețile, ospețele cele cu asupra, și cele asemenea acestora: care mai înainte le spun voastră, precum am și mai spus, că cel ce fac unele ca acestea împăriție lui Dumnezeu nu vor moșteni.

18. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdare, bunătatea, facearea de bine, credința,

19. Băndările, iarbăra polotelor, împotriva acea tău nu este lege.

20. Iar cari sunt ai lui Hristos, trupul și așa răsuțită parună cu patimile și cu posibile.

21. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umbărăm.

22. Să nu fim mărești în desert, unul pre altul nici nu, unul altuia pismund.

CAPITOLUL VI

Fraților, de vă și cădea vre un om în vre-o greșală, voi căi

GALATENI, VI

duhovnicescu, îndreptăți pre unul ca acelui cu duhul blandete or să duci pre une, ca să nu ca și tu în spătă.

2. Iurtați-vă însele unul al lui și așa împărții legea lui Hristos.

3. Că dă se socotește cinea ce este ceva, nume sfind, precum se spune.

4. Iar iapăta să fie-care să și se atenșează, și atunci intră sub Iisus și va avea laudă, iar nu întru altul.

5. Că fie-care sarena sa își va purta.

6. Si să împărtășească cel ce se învăță cuvântul pre celor înaintă mărcătoare toate luna ăsta.

7. Nu te amăgiți Dumnezei și se naște este că ce va sǎma la omu, aceea va și se vorba de el ce sămană în tra-

pul ei, din trup și secerastă-
că, și, iar ce va sămană în-
tru Iahū, din Iahū va seera
vătă și alia.

8. Să ați și nelo să nu să

lum că la viemea să voină se-
cera neostenind.

9. Idei, dar iană cand avem
viene, să facem bine cătră toti,
și mai virtos cătră cel ai noșteri
de o credință.

Către Galateni s'a scris de la Roma.

11. Vedeti ce fel de carte am scris voă cu mâna mea

12. Că și vor să se fă ească în trup, aceia vă silese pre voi să vă tăeți împrejur, numai că să nu pătimiească gâtul pentru crucea lui Hristos.

13. Că nel singuri eci ce se facă împrejur păzesc legea ei voie să vă tăeți voi împrejur, ca în trupul vostru să se audă.

14. Iar mie să nu mi fie a mea mărturie într-o încrengătură Domnului nostru Iisus Hristos prin care mă lumea să răstignit, și că lume.

15. Că întră Hristos Iisus mierătorea împrejur și poate ceva, mierătorea împrejur, că lăptura cea nouă.

16. Si eci vor umbla cu eanomia, acesta, pacă preste ei, domă, și preste Israeltu lui Dumnezeu.

17. Iar mai multă vreme să nu îmi facă supărare că cărău Domnului Iisus pre trupul meu le port.

18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru trăjitor. Amen.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ EFESENI.

CAPITOLUL I

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și sfintilor celor ce sunt în Efes, și credinciosilor întru Hristos Iisus.

2. Iar voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care ne a blagoslovit pre noi eu într-o toată blagoslovenie duhovnicească întru cele cerești întru Hristos.

4. Precum ne a ales pre noi întru densus mai înainte de întemeierea lumeni că să fim noi săni și lăra de prihană înaintea lui întru dragoste.

5. Mai înainte rinduindu-ne pre noi spre moștenirea fiească prin Iisus Hristos cătră sine, dupre buna voință a voiei sale,

6. Spre lauda slavei harului său, cu care ne a dăruit pre noi întru cel iubit.

7. Întru care avem răscumpărarea prin sângele lui, și ertarea păcatelor dupre bogățiea harului lui

8. Pre care l-a prisosit cătră

noi întru toată ira plecunie și pricerepea;

9. Arătându-ne noă tațna voiei sale, dupre buna voință sa, care mai înainte o a rindut întru densus.

10. Spre icolomie a lui în re-
vremilor, ca toate să le unească
sub un cap întru Hristos, și cele
din ceruri, și cele de pe pămînt,
întru densus.

11. Întra care și moștenire
am primit, mai înainte fiind ho-
răriți dupre rinduiala celul ce
toate le lucrează dupre statul vo-
iei sale.

12. Ca să sim noi spre lauda
slavei sale, carii am nădejdut
mai înainte întru Hristos.

13. Întra care și voi ată credut,
așa în cuvântul adevarul și, evan-
gelul ea năști în ref voastre întru
care să cred nu, și aici petrecut cu
Duhul făgăduinței cel sfint.

14. Care este arvina moștenirei
noastre spre rescură apărării ca-
tigului, spre lauda slavei lui

15. Drept aceea, și el audind
credința voastră întru Domnul
Iisus, și dragostea cea cătră toti
lumi.

16. Nu incetez a mulțumi pe-
tru vol, pomenire de voi făcând
la rugăciunile mele;

EFESENĂ II.

17. Că Dumnezeul Domnul și-a cumpăratuș Hristos, fiind slave, să-l deodată dându-l înțelepă unui și al descoperirii spre cunoștință lui.

18. Luminand ochii muntei voastre, ca să știi voi care este na dejdea cheltuirei lui, și care este bogăția sa vei moștenire lui intru sfîntii.

19. Si care este mărimea cea prea înaltă a paterelui cătră noi carii credem, dupre lucrarea puterii tării lui,

20. Că o a lucrat intru Hristos, seculându-l pre el din morți și l-a pus a sedea dă dreapta intru cele cerești.

21. Mai pre us de căt tota începătorie, și stăpanirea, și puterea, și dominea, și de căt tot numele ce se numește, nu nu mai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

22. Si toate le a supus subt pioarele lui, și pre el l-a dat cap b sercii na, pre su de toate.

23. Care este trupul lui, împlinirea celui ce împingește toate intru toți.

CAPITOLUL II

Si pre vol carii erați morți cu resală, și eu păcatele,

2. Intru care oare-când ați umblat dupre veacul lumiei acesteia, dupre domuin stăpân rei văzduhului, a duluhului celui ce acum lucrează intru filii neascultărei.

3. Intru carii și noi toți am petrecut oare-când intru poftele trupului nostru, făcând vorile tru-

putul și ale cugetelor; și eram filii din fire al mamei, ca și ceilalți.

4. Iar Dumnezeu, bogat fiind intru milă, pentru cea multă a sa dragoste cu care ne a iubit pre noi,

5. Si fiind noi morți cu păcatele, împreună ne a inviat eu Hristos, (eu har suntești mântuitorul),

6. Si împreună cu dنسul ne a sculat, și ne a pus a sedea intru cele cerești intru Hristos Iisus.

7. Ca să arăte în veacurile cele vatoare bogățea cea mare a hărăi, său intru bunătate spre noi, în ru Hristos Iisus.

8. Că cu har suntești mântuitor prin credință; și aceasta nu de la voi : al lui Dumnezeu este darul.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva

10. Că a lui lăptură suntem, zidul intru Hristos Iisus spre fapte bune, care mai înainte le a gătit Dumnezeu ca să umblăm intru ele.

11. Pentru aceea, aduceti-vă aminte, că voi oare-când fiind Neamurile în trup, care vă cnezămați Netăere-imprejur de cătră ceea ce se chiama Tăere-imprejur în trup făcută de maină,

12. Că erați intru acea vreme sără de Hristos, instru-nă, de pe frecerea lui Israel, și streini de asezațmenturile făgăduinței, nădejde neavând, și sără de Dumnezeu intru Duhul.

13. Iar acum intru Hristos Iisus voi oare-când erați departe,

EFESENĂ III.

văți făcut aproape prin sângelui lui Hristos.

14. Pentru că el este pacea noastră, care a făcut amendoa una, și păretele cel din mijloc al zidului a sfărămat:

15. Vrajba în trupul său, legea poruncilor cu dogmele stricând;

16. Pre amendoi să îmbrace intru un trup cu Dumnezeu, prin cruce, omorind vrajba intru densa;

17. Si venind a vesti pace voă celor de departe, și celor de aproape.

18. Că printr'insul avem ameliori apropierea intru Duhul cără Tatăl

19. Pentru aceea dar de acum în mai suntești strenu și nemiernic, și împreună cetățeni cu sfintii, și casnici al lui Dumnezeu,

20. Zidul fiind pre temeliea apostolilor și a proorocilor, fiind patra cea din capul unghiu lui Iisus Iisus Hristos;

21. Intru care toată zidirea aleătundu-se crește intru biserică sfintă intru Domnul;

22. Intru care și voi împreună vă zidul spre lăcaș al lui Dumnezeu intru Duhul.

CAPITOLUL III.

Pentru aceasta eū Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi Neamurile.

2. De veți fi auditi iconomeia

tărului lui Dumnezeu căci ce s'a dat mie spre voi.

3. Căci dupre descoperire mi a arătat mea tașna, (precum am scris mai înainte pre scurt,

4. Din care ceteind, puteți cunoaște sună a metu înțele ta na lu Hristos),

5. Care intru alte veacuri nu s'a arătat niciun oamenilor precum și a descooperat acim si ut lori luf apostoli și proorocilor prin Duhul,

6. Ca să te Neamurile împreună moștenitorii, și împreună un trup și împreună părăști făgăduinței lui intru Hristos prin evanghelie :

7. Căreia m'am făcut slujitor dupre duci hincului lui Dumnezeu căci s'a dat mie dupre lucrarea piterie, lui

8. Mie, celul mai mic de căt oții sună, așa a lăthărul acesta a vesti intru Neamuri împreună lui Hristos eccl sejrmata

9. Si a lumina pre toti care este economiea tașnei celei ascunse din vechi intru Dumnezeu, care a zidit toate pr Iisus Hristos :

10. Ca să se cunoască acum începătorilor și domnilor intru cele cerești prin b.ser.că în ctepe cunea lui Dumnezeu și a de multe feluri,

11. Dupre hotărirea cea mai înainte de veci, care o a făcut intru Hristos Iisus Domnul nostru:

12. Intru care avem îndrăzniere și apropiere intru nădejde prin credința lui.

13. Pentru aceea, vă rog pre

EFESENI, IV.

vei nu săbiți întru necazurile mele cele pentru voi, care este slava voastră.

14. Pentru aceasta plec găneșele mele către Tatăl Domnului și înstări lîsu, Hr stos.

15. Dintre care tot neamul în cer și pre pămînt se numește,

16. Ca să dee voă, dupre bogăție slaviei sale, cu putere să vă întărîti prin Duhul lui intru omul cel din lăuntru;

17. Ca să lăcusească Hristos printră credință întru inimile voastre; ca întru dragoste fiind înrădăcinați și intemeiați.

18. Să yuteți cunoaște în preună cu totii sfintii ce este lătimea, și lumenica, și adincul, și înutme.

19. Si să știi dragostea lui Hristos cea mai pre sus de cunoștință, ca să vă faceți deplin întru toată împlinirea lui Dumnezeu.

20. Iar ce iată ce poate face toate mai de prisosid de căt cele ce cerem să i răbdăm d pre puterea ce se lăcreezează întru noi.

21. Aceluia fă slavă în biserică cea în ru Hristos Iisus întru toate neamurile veacului veacurilor Amic.

CAPITOLUL IV.

De la reea, ve ro, pre voi eu legătul întru Domnul cu vrednicioie să umblă dupre chiemării eur - uite! chiemări,

2. Cu toată smereinea și blândețele, cu indelungă-răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste,

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum și cniemat, sunteți într'o nădejde a chiemăref voastre;

5. Un Domn, o credință, un botez;

6. Un Dumnezeu și Tatăl tutulor, care este preste toti, și prin toti, și întru voi toti.

7. Iar fie-cărui din noi s'a dat harul dupre măsura darului lui Iisus stos.

8. Pentru aceea dice. Sunindu se la înălțime, robita robume, și a dat daruri oamenilor.

9. Iar aceea ce dice că să suiat, ce este fără numai că să a și pogorit înțeiu la cele mai de jos lături ale pămîntului?

10. Cela ce să a pogorit acela este care s'a și suiat mai pre sus de toate cerurile, ca să umple toate!

11. Si acela a dat pre unii, apostoli; iar pre alii, prooroci; iar pre alii, evangeliști; iar pre alii, păstorii și dascali;

12. Spre sau, și ea, și înțeiu spre lucru și bel, spre zidirea trupului lui Hristos;

13. Până ce vom ajunge toți la unirea credinței, și a cunoștinței Fuiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvîrșit, la măsura virștelui împhiurei lui Hristos:

14. Că să nu mai sim prunci, învăluindu-ne și purtându-ne de tot ventul în vițătură într-o măsură oamenilor, întru vici și zugă spre mestesugirea înselăciunii;

15. Ci adeverării fiind întru dragoste, să creștem întru el în-

EFESENI, V.

toate, care este capul, Hristos;

16. Dm care tot trupul potrivit alcătuindu-se și încheindu-se în toată, pipo rea darei dupre luorare întru măsura fie-cărui mădular, face creșterea trupului spre zidirea sa aogor întru drăguște.

17. Drept aceea, aceasta duc și mărturisesc întru Domnul, ca să nu mai umblați voi precum și cele-lalte deamuri umblă, întru desertăciunea mintei lor.

18. Intunecati flind la minte, înstremăți de viața lui Dumnezeu pentru necunoaștea care este întru el, pentru împlinirea inimii lor:

19. În alii întru neșințre petrecând, său dat pre sine sapte de rușine, spre lucrarea a toată necurățiea întru lăcomie.

20. Iar voi nu asa ați cunoșcut pre Hristos;

21. De vreme ce pre el lății au dit, și întru dênsul v'ajî invățat, precum este adeverul întru Iisus.

22. Ca să lepădati voi dupre cea mai înainte vițătură pre omul cel vechi, care se strică dupre poftele înselăciunii;

23. Si să vă înnoiți cu duhul mintei voastre;

24. Si să vă imbrăcați în omul cel nou, care dupre Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfintenie adeverării;

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grăbiti adeverul fie-care ou aproapele lui: căci suntem unul altuia mădulari.

26. Măniați-vă, și nu păcătuți: soarele să nu apue întru năica și asta;

27. Nu dați loc dăvolului;

28. Cel ce întră, să luăm cu se ei mai virtos să se ostenească, lucrați binele și înălțați și că să vă să dee celul Ipsi;

29. Tot ouvenitul putred să nu easă din gura voastră, ci numai care este bun spre zidirea folosului, ca să dee har celor ce aud.

30. Si să nu întră și pre Duhul cel sfint al lui Dumnezeu întru care v'ajî pecetluit spre djoa recumpărărel.

31. Toată amărăciunea și măhuea, și înțimdea, și strigarea, și năla, să se lepede de la voi, împreună cu toată neașteata.

32. Si și unul către altul bună, mulosiv, erând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a eritat voă întru Hristos.

CAPITOLUL V.

Fă dar următori lui Dumnezeu, ca niște fili lubiți,

2. Si umblați întru dragoste, precum și Hristos ne a iubit pre noi, și să a dat pre sine pentru noi aducere și jertvă lui Dumnezeu întru miroș cu bună minciună

3. Iar curviea, și toată necurățea, său licom ea, mie să se nu mească întru voi, precum se cuvine sfintilor;

4. Nicăi măscăriuni, nici vorba nebunească, nici glumirea,

EFESENI V.

care îl se cănă și mai virtos cepută, ei cunoșcând ce este viața Domnului.

5. Că aceasta să știi, că tot curvarul, sau necuratul, sau lacomul, care este slujitor idoliștilor, aace moștenire într-o patrăie lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni pre voi să nu vă insăle cu cuvinte deșerte; că pentru acea vine mărturia lui Dumnezeu preste fiu neascultărelor.

7. Deoarece nu vă faceți răpirea ună părăsiti acestora.

8. Cu oare cand intră în rec, iar acum sântă lumina intră Domnul, ca fiu luminei să umblă.

9. (Că roada Duhului este intru toată bunătatea și dreptatea și aducere).

10. Cercând ce este bine plăcut Domnului.

11. Să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale înțelepciunii și nuă virtus.

12. Că cel ce este fără acea ipăzită deține răsunătoarea și grăi.

13. Iar toate cele ce se vădese de lumină se arată, că tot ce nuă lumenă este.

14. Pentru aceea dico, Desteaptă-te cel ce dormi, și te scoală de noapte, și te lumenă Iis.

15. Dobrogi, drept aceea, cum sună înțelecția ta nu ca la toate nădejde, și în cei întăriți.

16. Răsuia oare vîineca că dilele reale sunt.

17. Deoarece și într-o pre-

cepere, ei cunoșcând ce este viața Domnului.

18. Să nu vă imbătați de vină, intru care este curvie; că vă umpliești de Duhul.

19. Vorbind intru voi în psalmi și laude și cântări duhovnicești, lăudând și cântând intru înimile voastre Domnului.

20. Mulțumind pururea pentru toate lucruurile Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui;

21. Plecați vă unde altădată intăricea în Dumnezeu.

22. Mulieri, plecați-vă bărbatilor vostrilor, ca Domnului.

23. Căci bărbatul este cap mulierei, precum și Hristos este cap Bisericii și nu sta este mulieră într-un trup al treptelor.

24. Că precum biserică se supune lui Hristos, așa să se supună și mulierile bărbăților lor intru toate.

25. Bărbăților, iubiti-vă mulierile voastre, precum și Hristos a iubit-o sine, și precum și a dat întru densa.

26. Căci și ce să o iubească cu apă și cu spălare de apă și cu cuvânt.

27. Ca să o pue înainte pre ea lui și să o iubească cu dragoste, cu înțelepciune, cu slinut, său alt ceva de acest fel; că ca să fie sfintă și fără de prihană.

28. Să nu sunt doar bătrâni și neascasă, nu și le iubă și trupurile lor. Cel ce își îmbește pie lumenea sa prea une se din suflet;

29. Că nimeni nici odată nu

EFESENI VI.

șă a urât trupul său; că il hrănește și încâldește pre el, pren lor cum și Hristos biserică.

30. Că mădulari suntem ale trupului lui, din carnea lui, și să cantăm intru înimile oasele lui.

31. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre mama sa, și se va lipi de mulerea sa, și vor fi aneluri un trap.

32. Taina aceasta mare este: iar eu dic de Hristos și de biserica.

33. Deci dar și voi unul fiecare așa să îubească pre mulierea sa, ca pre sine; iar muliera sa să se teamă de Lăsat.

CAPITOLUL VI

Feciori, ascultați pre părinți vesti. Înțeță Domnul și în ceasta este cu dreptate.

2. Cinstește pre tatăl tău și pre mătușă. Căci este pre muliera cea de la înțelepciune.

3. Că să îți fie te bine, și să fii cu dile multe pre părinte.

4. Să voi părinți, nu vă urgi să te iubă vesti, nu te iubă ceea ce ești, nu ești într-o călătura și certătare Domnului.

5. Slugi ascultați pre stăpânii vostră cel dupre trup, cu frică și creză în el, și în credința în mele voastre, ca și pre Hristos.

6. Nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cel ce vor să placă oamenilor; ca și slugele lui Hristos, și în credință în el, din suflet;

7. Cu bună voință slujindu-le,

ca Domnului, iar nu ca oameni și încâldește pre el, pren lor.

8. Sunând că ori ce bine va face fiecare, aceea va luna de la Domnul, ori robul, ori cel slobod, din oasele lui.

9. Să voi, stăpânilor, iarăși ascultați să faceți cătră denești, slabind înțelepciunea și înțelepciunile vostru Domn este în ceruri; și alegere de față nu este la denuș.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul, și intru puterea tăriei lui.

11. Imbrăcați vă intru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșagurilor diavolului.

12. Caci nu ne este nouă lupta împotriva trupului și a săngelui, și împotriva începătorilor, și a domnișilor, și a stăpânilor întunecati, de veacul și a celor împărați cu sănătatea cele de sub cer.

13. Pe ră acela, lăuti toate armile lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva înțelepciunii și a rea și toale îsprăvindu-le să stați.

14. Stați drept aceea, încingându-vă înțelepciunile adevarul, și imbrăcându-vă cu zauoa dreptatei;

15. Si lăuti orășa înțelepcile intru gătirea evangheliei păcat;

16. Prințele, și înțelepcile creștinilor încercându-pe a înțelepcile săgețele viecleanului cele aprinse.

17. Si lăuti orășa înțelepcile și sabiește Duhului, care este cunventul lui Dumnezeu;

18. Prin toată rugăciunea și cerearea rugându-vă în toată vremea

EFESENÎ VI

intru Domnul, și la însăși aceasta credințioasa slugă întru Domn, preghîând eu toată răbdarea și, băt:

19. Si pentru mine ca să nu ești într-o luceafără pentru toți săniți.

20. Pentru care tac solei în legături, ca intru lânsa cu în-

drâneala să grăesc, precum mi se cavine a gra.

21. Iar ca să știi și voi cele

pentru mine, și o fac, toate voă

le va arăta Tinei iubitul frate și

22. Pre care pentru însăși a rugăciunea pentru toți săniți.

23. Pace fratilor, și dragoste

cu credință, de la Dumnezeu

Tatăl și Domnul Iisus Hristos;

24. Narui că toți caruții iubesc

pre Domnul nostru Iisus Hristos

intru nesfîrșiciune. Amin.

25. Către Efesenî s'a scris de la

Roma pren Timotei

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ FILIPPISENI

CAPITOLUL I.

intru evanghelie din diaoa d'intelui
pană acum,

Pavel și Timotei, slugele lui Iisus Hristos, tatălui sfântului intru Hristos Iisus celor ce sunt în Filippi impreană cu episcopii și diaconi :

2. Iar voă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Mă bucură Dumnezeul meu intru toată promisiunea voastră,

4. Pururea intru toată rugăciunea mea pentru voi toți cu bucurie rugăciune facând.

5. Pentru împărtășirea voastră

6. Nădăduindu-mă la însăși aceasta, că cel ce a început intru voi lucrul cel bun și va săvârși până la diaoa lui Iisus Hristos

7. Precum îmi este mine cu dreptate aceasta a cugeta pentru voi toți, pentru că vă am eu pre

voi în inimă; și în legăturele mele, și în răspunsul și adeverirea evangheliei, cu mine împreună părăși harului voi toți fiind.

8. Că martur mie îmi este Dumnețul, că vă iubesc pre voi toți

FILIPPISENI, I.

intru milostivirile lui Iisus Hristos.

9. Si de aceasta mă rog, ca dragosteoa voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească intru cunoștință și intru toată priceperea;

10. Ca să îspitiți voi cele de folos; ca să fiți curați și fără de sminteală în diaoa lui Hristos;

11. Plini fiind de roadele dreptăței, care sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12. Iar voesc să știi voi, fraților, că cele pentru mine mai virtuoșe spre sporul evangheliei au venit;

13. Așa căt legăturele mele s'au făcut arătate intru Hristos în tot dinanul, și la cei-l-alți la toți;

14. Si cel mai mulțu din frați intru Domnul, nădăduindu-se pentru legăturele mele, mai mult culeză fără de frică a grăi cuvenit;

15. Însă unii pentru pisma și priere, iar alții și din buna voință propovăduiesc pre Hristos;

16. Unii din prigoniere pre Hristos vestesc, nu curat, socotind că vor aduce necaz legăturelor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că spre răspunsul evangheliei sunt puști.

18. Ce este dar? Iată în tot chipul, ori prin prietenă, ori prin aderevă Hristos se propovăduiește, și intru aceasta mă bucur, și încep impreună nevoindu-vă pentru credința evangheliei;

19. Că știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire prin rugă-

ciumile voastre, și prin darea Dumnezelui lui Iisus Hristos,

20. Dupre așteptarea și nădejdea mea, că intru nimic nu me voră rușina, ci că intru toată îndrăzneala, precum pururea, așa și acum se va mări Hristos în trupul meu, ori prin viață, ori prin moarte.

21. Că mie a vietui este Hristos, și a mori dobindă

22. Iar dacă a vietui în trup, aceasta îni este roada lui îi și ce voi alege nu știu

23. Că sfant cuprins de amendoa, dorință având a lucra slăbojd, și împreună cu Hristos a fi, mai bine cu mult mai virtuos;

24. Iar a rămașeu în trup mai de folos este pentru voi

25. Si aceasta nădăduind, știu că voi rămânea și împreună voi petrece cu voi cu toți spre sporirea voastră și bucuriea credeinței;

26. Ca lauda voastră să sporească intru Iisus Hristos intru mine, prin venirea mea iarăși cără voi

27. Numai cu vrednicie dupre evangheliea lui Hristos să petreacă: ca ori venind și vădindu-vă pre voi, ori nefiind de față la voi, să aud cele pentru voi, că stați într'un dub, cu un suflet

28. Si neingrozindu-vă intru nimic de cei împotriva ci... care acelora este arătare a pierdării, iar voă a mantuiri, și aceasta de la Dumnezeu;

29. Că voă vi s'a dăruit pentru

FILIPPISENI, II.

Hristos, nu numai intru el a crede, ei și pentru děnsul a pătimi;

30 Areeași luptă având care ați vădut intru mine, și acum auditi pentru mine.

CAPITOLUL II.

Deci de este vre-o măngâiere intru Hristos, de este vre-o voire bună a dragostei, de este vre-o impărtășire a Duhului, de este vre-o milostivire și indurare.

2. Împlină burcurea mea ca aleeași să cugetați, aleeași dragoste având un suflăt *find* una cufetând.

3. Nume făcend cu prigoniere sau cu mările desără, ci cu smerenie unul pre altul socotind a fi mal de cinste de căt pre sine.

4. Nu ale sale fie-care, ci ale altor le-oane se căutați.

5. Că aceasta să se înteleagă intru voi, care era și intru Hristos Iisus.

6. Care în chipul lui Dumnezeu *find*, nu răpire a socotit a fi el întocma cu Dumnezeu:

7. Ci s'a desertat pre sine, chip de rob lănd, înțiu asemănarea oamenilor făcendu se.

8. Si cu închipuirea astăndu-se ca omul, să smerit pre sine, ascultător făcendu-se până la moarte, iar moarte de cruce.

9. Pentru acea-tă și lămnajeu pre děnsul 'l a prea înălțat, și î-a dărât lui nume care este preste tot numele.

10. Cu lătratul cumel-lui Isus tot genunchiul să se plece, al

celor cerești, și al celor pămenești, și al celor de desupt.

11. Si ca toată limba să mărturisească că Domn este Iisus Hristos, intru slava lui Dumnezeu Tatăl.

12. Deci, iubișii mei, precum pururea atăi ascultat, nu numai precum când eram de față, ei cu mult mai virtuos când sunt de parte, cu frică și cu extremur măntu raa voastră o lucrați.

13. Că Dumnezeu este care lucrează intru voi și ca să voiți și ca să săvărsiți, după bună vorușa sa.

14. Toate le faceți fără de cîruri și tără de îndoiri.

15. Ca să fiți fără de prihană și întregi, fil lui Dumnezeu curați în mijlocul neamului celui îndărătnic și răsvrătit, între carii străluçiți ca niște luminători în lume,

16. Cuvântul vieții cuprindând, spre laudă mie în cîoia lui Hristos, că nu îndesert am alergat, nici îndesert m'am oșteut.

17. Ci de mă și jertveșe pentru jertva și slujba credinței voastre, mă bucur, și impreună mă bucur cu voi cu toți.

18. Asijdereea și voi vă bucurăți, și impreună vă bucurăți cu mine.

19. Că nădejduește intru Domnul Iisus că pre lămoie fără de zăbavă il voi trimite la voi, ca și eu să 'mă fac înimă bună, înțelegând cele pentru voi.

20. Că pre lămoi n-am de un suflăt cu mine, care cu tot deasupra să se grijească de voi

FILIPPISENI, III.

21. Că toți ale lor caută, iar scrie voă, mie nu 'mă este cu lene nu ale lui Iisus Hristos.

22. Iar nevoița lui o știți, că precum unul tată fil, împreună cu mine a slujit iatră evanghelie.

23. Pre acesta dar nădejduesc să 'l trimet îndatășil, după ce voi șevedea cele pentru mine.

24. Iar am nădejde intru Domnul că și eu fără de zăbavă voi veni la voi.

25. Iar de nevoie lucru am socotit pre Epafrodit, fratele, și împreună încrățitorul, și ostașul cel d'impreună cu mine, iar al vostru apostol, și slujitor al trebei mele, 'l trimete la voi.

26. De vreme ce doria să vă vadă pre voi pre toți, și era măhnit, că atăi audiat că a fost bolnav.

27. Că a fost bolnav aproape de moarte: ci Dumnezeu 'l a mulțuit pre el; și nu numai pre el, ci și pre mine, ca nu întristare preste întristare să am.

28. Decicum mai degrabă 'l am trimis pre el, că vădendul pre el iarășil, să vă bucurăți, și eu mai fără de măhnire să fi.

29. Primit'l, drept aceea, pre el intru Domnul cu toată bucuriea; și pre unii ca aceștia intru cîstei și aveți.

30. Căci că pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'a apropiat, nebăgând samă de viață, ca să împlinească lipsa voastră a slujbei celei către mine.

CAPITOLUL III.

D'aceea, frații mei, bucurăți-vă intru Domnul. Acestea și

scrie voă, mie nu 'mă este cu lene iar voă de folos.

2. Păzită-vă de caini, păzită-vă de lucrătorii cel răi, păzită-vă de tiere.

3. Că noi suntem tăeresa-imprejur, caril cu duhul slujim lui Dumnezeu, și ne lăudăm intru Hristos Iisus, și nu ne nădejdeam în trup.

4. Măcar că eu am nădejde și în trup. De se pare culva altuia a se nădejdeam în trup, eu mai mult.

5. Tăiat fiind imprejur a optădi, din neamul lui Israel, din semințea lui Veniamin, Evreu din Evrel; dupre lege Fariseu;

6. Dupre rîvă gonind biserică; dupre dreptatea cea din lege, făcându-mă fără de prihană.

7. Ci cele ce îmi erau mă dombindi, acestea le am socotit pentru Hristos pagubă.

8. Iar mai virtos le și socotește toate pagubă a fi pentru covârșirea cunoștinței lui Hristos Iisus Domnului meu: pentru care de toate m'am pagubit, și le socotese gunoae a fi, ca pie Hristos sa cobindese,

9. Si să mă afli intru el, neavând dreptatea mea din lege, ci ceea ce este prin credința lui Hristos, ceea ce este de la Dumnezeu dreptate intru credință.

10. Ca să 'l cunosc pre el, și puterea invierelui, și împărtășirea patimelor lui, închipundunule ca hoatea lui.

11. Că de răcina mării și ajung la inviera morților

FILIPPISENÍ, V.

12. Nu că acum am luat, său slavul lui, dupre lucrarea puterii ce are el de a și supune lui și toate.

CAPITOLUL IV.

Deci, frații mei cel iubit și dorită, bucuria și cununa mea, aşa stați intru Domnul, iubititor.

2. Pre Evodia rog, și pre Sintiha rog, aceeași să gândească intru Domnul.

3. Încă te rog și pre tine, soțule iubite, ajută-le lor care împreună cu mine s-au nevoie întru evanghelie, și cu Clement, și cu cei-l-alti împreună lucrători ai mei, ale căror numi sunt scrise în carteia vietei.

4. Bucurări-vă pururea intru Domnul: și iarăși dic. Bucurări-vă.

5. Băndetele voastre să se facă ștute tutulor oamenilor. Domnul aproape este.

6. Nimic să nu vă grijiți; ci întru toate prin rugă și rugăciune cu multumită cererile voastre să fie cunoscute la Dumnezeu.

7. Și pacea lui Dumnezeu, care covărsește totă mintea, va păzi înimele voastre și cugetele voastre intru Hristos Iisus.

8. D'acacea, frații mei, căte sunt adevarăte, căte sunt cinstite, căte sunt drepte, căte sunt curate, căte sunt iubite, căte sunt de bună laudă; ori ce fapă bună, și ori ce laudă, acestea să găndiți.

9. Cele ce ați învățat, și ați

FILIPPISENÍ, IV.

luat, și ați audiu, și ați vădut întru mine, acestea să le faceți și Dumnezeul păcel va fi eu voi.

10. Și n'âm bucurat intru Domnul foarte, căci iată oarecând ați înflorit a purta grija de mine; precum și purtați, dar n'ați avut vreme cu prilej.

11. Nu doar că pe lini ipsa dico: că eșu m'âm deprins intru care sunt. indestulat a fi.

12. Știu și a m'ë smeri, știu și a m'ë prisosi: întru tot și întru toate m'âm învățat, și a m'ë sătura și a flămândi, și a avea de prisosi și a fi lipsit.

13. Toate le pot intru Hristos, cel ce m'ë înțăreste.

14. Însă bine ați făcut, de v'ati făcut împreună părtasi necazului meu.

15. Și știți și voi Filippisenilor, că la începutul evangheliei, când am ieșit din Machedonia, nici o biserică n'a făcut împărtășire cu mine în cînvînt de dare și de luare, fără numai voi și guri.

16. Că și în Tessalonice și o

dată și de doă ori cele spre trebuința mea ați trimis.

17. Nu că doară cau darea, ci cau rodul cel prisositor spre folosul vostru.

18. Și am luat toate, și am de prisositi; umpluto-m'âm luând de la Epafrodit cele trimese de la voi, muros cu bună mireazmă, jertvă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeul meu să împlinescă toată trebuința voastră dupre bogățea sa întru slava prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatăl nostru slava în vechi veclor. Amin.

21. Spuneți închinăciune la tot sfintul întru Hristos Iisus. Închină-se voă frații cari sunt împreună cu mine.

22. Închină-se voă toți sfinti și mai ales cel d.n.casa Chesarului.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toti. Amin

Către Filippiseni s'a scris de la Roma prin Epafi. It

EPISTOLIEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CEA CĂTRĂ COLOSSENI.

CAPITOLUL I.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele,

2. Celor ce sunt în Colosse și înțătilor și credincioșilor frații întru Hristos: Har voă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

COLOSSENĂ, I.

3. Mulțumim lui Dumnezeu Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne;

4. Audind credința voastră cea intru Hristos Iisus, și dragostea care aveți către toti săinții.

5. Pentru nădejdea cea gâtă voia în ceruri, care ată audiu și ma, înainte intru cuvântul adevarul evangheliei

6. Care este de față la voi, precum și în toată lumea; și este facând rod, precum și întru voi, din diao în care ată audiu, și ată cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevar

7. Precum văți și învățat de la Epafra iubitul, cel d'imprenă slugă cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos,

8. Care ne a și arătat noă dragostea voastră întru Duhul

9. Drept aceea și noi, din care di am audiu *acestea*, nu infectăm pentru voi rugandu-ne, și cerând ca să ve umpleți de cunoștință voiei lui, întru toată înțelegerea și înțelepciunea duhovnicească,

10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun făcând roadă, și crescând întru cunoștința lui Dumnezeu;

11. Cu toată puterea intărindu-vă, dupre tăriea slavei lui, întru toată îngăduirea și indelungă-răbdare cu bucurie,

12. Multumind Tatălui, celul ce ne a învălinit pre noi a fi

părăși al moștenirel săinților intru lumină.

13. Care ne a izbăvit pre noi din stăpânirea întunericului, și ne a mutat la împăratiea Fiului dragosteii lui.

14. Întru care avem răscumpărarea prin sângele lui, ertarea păcatelor

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevădat, mai întîi născut de căt toată zidirea

16. Căci prințr'insul s'a zidit toate, cele din ceruri și cele de pre pămînt, cele vădute și cele nevădute, ori scaunele, ori domurile, ori incepătorile, ori stăpânirile: toate prințr'insul și pentru densusul s'a zidit:

17. Si el este mai înainte de toate, și toate întru densusul sunt aşedate.

18. Si el este capul trupului, bisericel; care este incepătură, întîi născut din morți, ca să fie întru toate el cel întîi.

19. Că întru el bine a voit Tatăl să lăcusească toată înțelepciunea

20. Si prințr'insul să impacă toate spre sine, făcând pace prin sângele crucii lui; prințr'insul, *dic*, ori cele de pre pămînt, ori cele din ceruri.

21. Si pre voi, carii erați oare când înstreinați și vrăjmașii cu mintea întru lucruri rele, iar acum vă impăcat,

22. In carnea trupului lui prin moarte, să vă pue pre voi săinții și fără de prihană și nevinovați înaintea sa:

23. De văți rămânea întru

COLOSSENĂ, II.

credință intemeiați și întăriți, și lor, tocmai fiind el întru drăgănișcați din nădejdea evangheliei, care ată audiu, ceea ce s'a propoveduit la toată zidirea cea de sub cer, căreia m'am facut eu Pavel slujitor;

24. Acum mă bucur întru patimile mele pentru voi, și împlinesc lipsele necazurilor lui Hristos în trupul meu pentru trupul lui, care este biserică:

25. Căreia m'am făcut eu slujitor, dupre iconomie lui Dumnezeu care mi s'a dat mie spre voi, să împlinesc cuvântul lui Dumnezeu;

26. Adeca taïna cea ascunsă din veci și din neamuri, iar acum - a arătat săințier la!

27. Căroră a voit Dumnezeu a le arăta care este bogățea slavei tainei acesteia întru Neamuri; care este Hristos întru voi, nădejdea slavei :

28. Pre care noi propoveduim, sfătuind pre tot omul, și învățând pre tot omul întru toată înțelepciunea; ca să punem de față pre tot omul desăvârșit întru Hristos Iisus.

29. Întru care mă și osteneșc, nevoindu-mă dupre lucrarea lui, care se lucrează întru mine întru putere

CAPITOLUL II.

Pentru că voesc să știți voi cătă luptă am pentru voi, și pentru cel din Laodicia, și cătă nău vădut față mea întrup;

2. Ca să se măngâle inimile

COLOSSENÍ. III.

1. Ce e prin botez, intru care v'ati și seculat împreună prin credința lucrărilui lui Dumnezeu. Celul că l'a seculat pre el din morți.

13. Să pre voi carii erați morți intru păcate și intru netăerea împrejur a trupului vostru, vă învățăt împreună cu dânsul erătind-vă voă toate greșalele.

14. Stergând cu dogmele zapisul ce era asupra noastră care era protivnic noă, și pre acela l'a luat din mijloc, pironindu-l pre cruce.

15. Desbrăcând incepătorile și domnule, l'a vădit de față, strătanu și buriți pre dânsi frîtrui dânsa.

16. Deci nimeni pre voi să nu vă joacă pentru mâncare sau băutură, sau pentru parte a serbătoarei, sau a lunel nouă, sau a sambonetelor.

17. Care sunt umbria celor viitoare; iar trupul este al lui Hristos.

18. Nimeni pre voi să nu vă amângăsească voi id printr-o smerenie și slujba ingerilor, la cele ce nu le a vînat cu măndirea imilară indesert umflându-se din muncă rapului său.

19. Să nețină Capul, dintru care tot trupul primăchieritul și creaturi primădare să se înțeleagă, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Deci de atât murit împreună cu Hristos despre stihile lumii, pentru ce că cum atât fi vietuind în lume primii obiceiuri,

21. (Nu te atinge; nici gusta; nici pipă).

22. Care sunt toate spre străciunie prin obicinuință.) dupre poruncele și învățăturele oamenilor?

23. Care sunt având cuvenit numai al intelepciunei intru slujba cea din viață sa, și intru smerenie, și intru nepărtinirea trupului, nu în vre-o cinstă spre satul trupului?

CAPITOLUL III.

Deci dar de v'ati seculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați, unde este Hristos ședind la dreapta lui Dumnezeu.

2. Cele de sus gândiți, iar nu cele pămîntești.

3. Că atât murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu.

4. Când să va arăta Hristos, viața noastră, atunci, și voi cu dânsul împreună vă veți arăta într-o slavă.

5. Drept aceea, omorîți măduările voastre cele de pre pămînt; curvie, necurvie, patima, pofta cea rea, și lăcomiea, care este sunge iduilor.

6. Pentru care vine mâncarea lui Dumnezeu preste filii neascultări.

7. Intre care și voi oare-când și un blad, cand vățuoiați intru acela.

8. Iar acum lepădați-le și voi acela toate; mâncie, iuțimea, rătătarea, hula, cuvenitul de răsine din gura voastră.

COLOSSENÍ. IV.

9. Nu grăbiți minciună unul lui Iisus, mulțumind lui Dumnezeu cătră altul, desbrăcându-vă de omul cel vechi d împreună cu Tatălui prin el.

18. Mușteri, plecați-vă bărbați lor voștri, precum se cuvine întru Domnul.

19. Bărbați iub. t.-vă mulțumesc voastre, și nu vă amăriți asupra lor.

20. Feciori, ascultați pre părinții voștri intru toate: că aceasta este bine plăcută întru Domnul.

21. Părinți, nu vă urgiști pre fiii voștri intru mână, ca să nu se mănuiescă.

22. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cel dupre trup întru toate, nu numai înainte ochilor slujindu-le, ca căi ce vor să placă oamenilor; ei intru dreptatea înimiei, temându-vă de Dumnezeu.

23. Să tot ori ce faceți, din suflet să faceți, ca Domnul, iar nu ca oamenilor.

24. Stând că de la Dumnezeu voști lăua răsplătirea moștenirei: că Domnului Hristos slujești.

25. Iar cel se face nedreptate, va lăua aceea ce a făcut cu nedreptate: și alegere de față nu este.

CAPITOLUL IV.

Stăpân, ce este en dreptul și ce este tocmai slugelot să dată; stând că și voi aveți Domn în ceruri.

2. La rugăciune așteptați, priviți atât întru dânsa cu multumită,

3. Rugându-vă împreună și

pentru noi, ca Dumnețeū să deschidă noă ușa cuvântului, să grămătăjă lui Hristos, pentru care sunț și legat.

4. Ca să o arăt pre ea, precum se cade mie a grăi.

5. Cu înțelepciune să umblați către cel de afară, vreme răscumpărând.

6. Cuvântul vostru tot dea-una să fie ou har, dres ca sare, ca să știți cum se cade voă a răspunde fie-căruia.

7. Cele despre mine toate le va spune voă Tihic iubitor frate și credinciosul slujitor și d'impreună slugă Iisomui.

8. Pre care l-am trimis la voi pentru însăși aceasta, ca să știe cele pentru voi, și să măngalez numele voastre;

9. Impreună cu Onisim, credinciosul și iubitor frate, care este dintre voi. Toate vor spune voile cele de aici.

10. Inchină-se voă Aristarh cel impreună cu mine robit, și Marco, nepotul lui Varnava, (de care ați luat porunci, de va veni la voi să l-prumăti pre densus.)

11. Si Ihsus ce se chieamă Iust, carii sunt din tăarea-imprejur. Acestia singuri sunt împreună

cu mine lucrători spre impărăție lui Dumnețeū, carii mi-a fost mie măngăiere.

12. Inchină-se voă Epafra, care este dintre voi sluga lui Hristos, care se nevoește pururea pentru voi intru rugăciuni, ca să stai desăvârșit și împluți intru toată voia lui Dumnețeū.

13. Ca mărturisesc de densul, că are rîvnă multă pentru voi, și pentru cel din Laodichia și din Ierapo.

14. Inchină-se voă Luca doftorul cel iubit, și Dimas.

15. Spuneti inchinăcune fraților celor din Laodichia, și lui Nimsan, și bisericel celel din casa lui.

16. Si dacă se va ceta epistolea aceasta de către voi, faceți ca să se cetească și în biserică Lao-dichienilor, și cea scrisă din Lao-dichia și voi să o cetați.

17. Si diceți lui Arhip, Socotesti slujba care ați luat intru Domnul, ca să o împlinești.

18. Inchinăcunea cu mâna mea a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturele mele. Harul cu voi. Amen.

19. Către Coloseni s'a scris de la Roma prin Tihic și Onisim.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA INTEIŪ CĂTRĂ TESSALONICHENI.

CAPITOLUL I

Pavel, și Siluan, și Timotei, bisericei Tessalonichenilor intru Dumnețeū Tatăl, și intru Domnul Iisus Hristos: Har voă și pace de la Dumnețeū Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim lui Dumnețeū pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând în rugăciunile noastre:

3. Neincedat aducându-ne aminte de lucrul credinței voastră, și de osteneala dragostei, și de răbdarea nădăduirei intru Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnețeū și Tatălui nostru.

4. Știind, iubiților frați, de la Dumnețeū alegerea voastră.

5. Căci evangheliea noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și intru putere, și intru Duhul Sfint, și intru adeverire multă; precum știți în ce chip am fost între voi pentru voi.

6. Si voi următori noă v'ati făcut, și Domnului, primind cuvântul intru necaz mult, cu bucuriea Duhului Sfint:

7. Atâtă căt v'ati făcut voi pildă tutulor celor ce cred în Machedonia și Ahaia.

8. Că de la voi s'a vestit eu-vântul Domnului nu numai în Machedonia și Ahaia, ci și în tot locul credința voastră cea intru Dumnețeū a esit, căt nu trebuie să mai grăm noi ceea

9. Că aceea de noi suntem ce fel de intrare am avut la voi, și cum v'ati întors la Dumnețeū de la idoli, a sluj Dumnețeului celul viu și adevărat:

10. Si a aștepta pre Fiul lui din ceruri, pre care l-a inviat din morți, adevărat pre Iisus, care ne izbăvește pre noi de mărea viață.

CAPITOLUL II

Că voi singuri știți, frațior, întrarea noastră la voi că n'a fost deșartă:

2. Ci între pămînd, și ocărui fiind, precum știți, în Filippi, am îndrăzuit intru Dumnețeul nostru a grăi cătră voi evangheliea lui Dumnețeū ou multă nevoie.

3. Că indemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, nici din necurățe, nici cu vicioșag.

4. Ci precum ne am adeverit de la Dumnețeū a fi credinciosi a primi evangheliea, aşa grăim;

I. TESSALONICHENI, III.

nu ca eum am plăcea oamenilor, ci lui Dumnezeu, celui ce ceară numele noastre.

6. Că nici odată întru cuvînt de măsurile am fost la voi, precum și tu, nici prin prilej de lăcomie Dumnezeu este martur.

6. Nici cautând de la oameni slavă, nici de la voi, nici de la alii, întră că puteam să te fîm vîcă cu greutate ca apostoli lui Hristos.

7. Ci am fost cu hîmște în mijlo al vostru, precum dîica își încădăște pre fîn săi:

8. Așa țindu-ne de voi, bine vorîea a vîdă voă nu numai evangile Iea și Dumnezeu ci încă și suflurile noastre, pentru căci atî fost rău îbătî.

9. Că vîd aduceți aminte, fraților, de ostenele noastre și de nevoînțe: că doia și noaptea lucrînd, ca să nu îngreulăm pre cinea din voi, am propovîdut vîd evanghela Iei Dumnezeu.

10. Voi sănseți marturi, și Dumnezeu, cum cu sfîntenie și cu dreptate și fără de prihană am fost voă celor ce atî credut.

11. Prin cum și tu că pre mulțime care din voi, ca și părante pre noi și vîm rugăzi, vîm rugăzălat.

12. Si am mărturisit că să umblăți voi cu vrednicie lui Dumnezeu, care vă chieștează pre voi întru a sa impărtăție și slava.

13. Înrept aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, căci în mod voi cuvîntul audrei de Dumnezeu de la noi, atî permît nu cuvînt al oamenilor, ci

precum este adevarat, cuvîntul lui Dumnezeu, care se și lucrează întru voi cel ce credeți.

14. Că voi, fraților, următori văzî făcut bisericelor lui Dumnezeu celor ce sunt în Judeea întru Hristos Iisus: căci aceleasi atî pătimi și voi de la oî de un neam cu voi, precum și aceia de la Iudei.

15. Cari și pre Domnul Iisus au omorit, și pre proorocii lor, și pre noi ne au gonit; și lui Dumnezeu nu sunt plăcuți, și tuturor oamenilor stați împotriva.

16. Cari ne opresc pre noi să nu grămî Neamurilor ca să se mantuiesc, ca să și împlină că păcatele lor pururea: că a sosit asupra lor mânia până în sfîrșit.

17. Iar noi, fraților, rămâind simînai de cătră voi la vreme de un ceas cu față, nu cu inima, mai mult ne am sirgut a vedea fata voastră cu mare dorință.

18. Pentru aceea am vrut să venim la voi, eu adecă Pavel, și odată și de doă ori, că ne a impiedicat Satana.

19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucurie, sau cu nuna laudel? Aă nu și voi vîzî fiu năea Domnului nostru Iisus Hristos întră a lui venire?

20. Că voi suntești slava noastră și bucurie.

CAPITOLUL III.

Înrept aceea, mai mult neputînd răbdă, bine am voit a rămașea în Atina singuri,

2. Si am trunis pre Timotei,

I. TESSALONICHENI, IV.

fratele nostru, și slujitorul lui Tatăl nostru, și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea întru evangheliea lui Hristos, ca noastră sănătă voi să vîdă intăreasă pre voi, și să vîdă mangale întru credința voastră.

3. Ca nici unul să nu se cătească întru scirbele acestea: că striguri și spîr că spîr acasta suntem puși!

4. Căci când am fost la voi, am dis voă mai înainte că vom să avem scirbe; precum a și fost, și spîr.

5. Drept aceea, și eu nerăbdând mai mult, am trimes ca să cunoște credința voastră, ca nu cumva să vîdă îspită pre voi cel ce îspitește, și să fie în zadar oțeneala noastră.

6. Iar acum venind Timotei la noi de la voi, și bune-vestind noă credința și dragostea voastră, și cum că aveți pomere bună de noi pururea, dorind a ne vedea pre noi, precum și noi pre voi.

7. Pentru aceasta ne am mărgăiat, fraților, de voi întru tot necazul și nevoia noastră pentru credința voastră:

8. Că acum noi vîd suntem, dacă stată voi întru Domnul.

9. Că ce mulțumită vom putea da lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuriea cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru;

10. Noaptea și doia prește măsură rugându-ne că să vedem fata voastră, și să împlinim lipsile credinței voastre?

11. Iar însuși Dumnezeu și

Tatăl nostru, și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea întru evangheliea lui Hristos, ca noastră sănătă voi să vîdă intăreasă pre voi, și să vîdă mangale întru credința voastră.

12. Si pre voi Domnul să vîdă immutarească și să vîdă prisoseasă cu dragostea unuia spre altul, și spre toți, precum și noi spre voi:

13. Ca să intăreasă numele voastre lăză pt hană întru schimbul înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sănătăi lui.

CAPITOLUL IV.

D'aceea fraț lor, ve rugă în pre voi și vîdă ușdemintu, întru Domnul Iisus, precum atî luat de la noi în ce chip se cuvine voă a umbra, și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisositi mai mult.

2. Că spîr că poruncă am dat voă prin Domnul Iisus

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfîntirea voastră, a vîd feri voi de toată curviea:

4. A stie fie-care din voi a și stăpân, vasul său întru sfîntem și cinste?

5. Nu întru patimă de poftă ca și păgânii cari nu cunoște pre Dumnezeu:

6. A nu trece și a se lărom, în lucru asupra fratelui său de vreme ce răsplătititor este Domnul pentru toate acestea, precum și mai înainte am dis voă și am mărturisit.

7. Ca nu ne iehemădat pre noi Dumnezeu spre necurăție și spre sfîntenie.

8. Drept aceea, cel ce desfă-

I. TESSALONICHENI, V.

mează, nu pr̄ om desăimează, ci pre Dumnezeu, care a dat Duhul său cel sfânt intru noi.

9. Iar pentru rubirea de frați, nu trebuie să a scrie voă: că sunți voi sunteți învățați de la Dumnezeu ca să iubici unul pre altul.

10. Iar pentru că și faceti aceea spre toți frații cari sunt în toată Machedonia; iar vă rugăm pre voi, fraților, să adăgați mai mult.

11. Si ca dragoste să vă nevoiți ca să fiți cu linșe, și să faceți ale voastre, și să lărați cu mănele voastre, precum am poruncit voă;

12. Ca să umblați cu bun chip cătră cei de afară, și de nimic să nu aveți trebuință.

13. Iar nu voru să nu știi voi, fraților, pentru cel ce ați adormit, ca să nu vă întristați, ca și ceil-i-ați cari nădădeje.

14. Pentru că de credem că Iisus a murit și a învățat, așa și Dumnezeu pre celi ce adormiți intru Iisus, aduceți-vă împreună cu el.

15. Că aceasta grămă voă cu cuvântul Domnului, că noi cei vă cari vom fi rămași intru venirea Domnului nu vom intrece pre celi adormiți.

16. Că insușii Domnul intru por lucă cu glasul arhanghelului și intru trîmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer: și cel morți intru Hristos vor invia înțeiu;

17. După aceea noi cei vii cari vom fi rămași, în preună cu densusii ne vom răpi în nori, intru întimpinarea Domnului în

văzduh: și așa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea măngăiești-vă unul pre altul cu cuvintele acestea.

CAPITOLUL V.

Iar de ani și de vremi, fraților, nu aveți, trebuie să scriu voă.

2. Că însă-vă adevărat știi că doia Domnului ca un fur noaptea așa va veni.

3. Căci când vor dice, Pace și liniste, atunci sără de veste va veni preste densusii perirea, ea și durerea aceleia ce are în pântece; și nu vor scăpa.

4. Iar voi, fraților, nu sunteți intru întuneric, ca să vă apucă doia aceea ca un fur.

5. Că voi toți fiți ai luminei suntești, și fiți ai dilei: nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

6. Drept aceea să nu dormim, ca și ceil-i-alti; ci să priveghiam și să fim trezi.

7. Că celi ce dorm noaptea dorm; și celi ce se imbată noaptea se imbată.

8. Iar noi ai dilei fiind, să fim trezi, îmbrăcându-ne în zaoa creștină și a dragostei; și în coiful nădejdei de mântuire.

9. Că nu ne a pus pre noi Dumnezeu spre mărturie ci spre dăinuirea mantuirii în Domnul nostru Iisus Hristos.

10. Care a venit pentru noi, ca ori de voia orveghia, ori de

L. TESSALONICHENI, V.

vom dormi, împreună cu el să vătăvăm.

11. Pentru aceea măngăiești unul pre altul, și zidiți unul pre altul, precum și faceți.

12. Si vă rugăm pre voi, fraților, să cunoașteți pre celi ce se ostenește între voi, și pre mai marii vostru intru Domnul, și pre celi ce vă învață pre voi;

13. Si să iți aveți pre densusii de prisosină intru dragoste pentru lucrul lor. Pace să aveți între voi.

14. Si vă rugăm pro voi, fraților, să ţăriți pre celi sără de rinduială, măngăiești pre celi puțini la susflet, sprâunăți pre celi nepuțincioși, și indelung-răbdători spre toți.

15. Socotui să nu răspătească cinea cuiva rău pentru rău; ci pururea cele bune să urmări, și spre voi unul spre altul, și spre toți.

16. Pururea vă bucurăți.

17. Neințețat vă rugăți.

18. Intru toate mulțumiți: căci aceasta este voia lui Dumnezeu intru Hristos Iisus spre voi.

19. Duhul să nu îl stingeți 20 Proorocile să nu le defălmăți.

21. Toate să le ispitiți, ce este bun să țineți.

22. De tot felul de lucru rău să vă feriți.

23. Iar insuș Dumnezeul parțial să vă sfînteasă pre voi întru toate desăvârșit; și întru tot intreg duhul vostru și susfletul și trupul sără de prihană intru venirea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească.

24. Credincios este cel ce vă chiamați pre voi, care va și face.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Spuneți inchinăciune fratilor tuturor cu sărutare sfintă.

27. Juru-vă pre voi întru Domnul ca să se cetească epistola aceasta tuturor sfintilor fraților.

28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amen

[Cea întâi epistola către Tessalonicheni s-a scris de la Atina]

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA A DOA CĂTRĂ TESSALONICHENI.

CAPITOLUL I

Pavel, și Siluan, și Timotei, în biserică Tessalonichenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și lui Dumnezeu Iisus Hristos:

2. Har voă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

3. A mulțumi creatorii sănțem lui Dumnezeu Iurea pentru voi, fraților, prezuți se cuvinte,

II. TESSALONICHENI, II

căci mult crește credința voastră, și se immulțește dragostea și u-nuia fie-cărui dintre voi spre alul.

4 Atâtă că și noi singuri intru voi ne lăudăm în bisericele lui Dumnezeu pentru răbdarea voastră și credința intru toate gonurile voastre și necazurile care suferiți:

5 Spre arătarea dreptei judecății a lui Dumnezeu, ca să vă învrednicăți voi împărtășie lui Dumnezeu, pentru care și pătmăți.

6 De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti ne-caz celor ce vă necăjesc pre voi.

7. Să vă celor necăpăti odihnă cu noi; intru arătarea Domnului Iisus din cer cu fingerii pu-terei sale,

8. Cu văpae de foc dând iz-bindă celor ce nu cunosc pre Dumnezeu, și celor ce nu as-cultă evangheliea Domnului no-stru Iisus Hristos.

9. Caril vă-lua muncă pe-rirea cea vecină de la fața Domnului, și de la slava puterii lui,

10. Când va veni să se pros-lăvească intru sfintii săi, și să se facă minunat intru toți credin-cioșii că să credut iudeu-ri cea-noastră intru voi) în diao aceea.

11. Pentru care ne și rugăm pururea pentru voi, ca să vă în-vrednică că pre voi Dumnezeul nostru chiemărel sale, și să în plinăsă la toată omenie voa-nța bunăție sale, și lucrul credin-ței în ri pucere.

12. Ca să se proslăvească nu-mele Domnului nostru Iisus Hristos intru voi, și voi intru el, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

CAPITOLUL II

Si vă rugăm pre voi, fraților, pentru venirea Domnului no-stru Iisus Hristos, și pentru a noastră adunare la densus,

2. Ca nu degrabă să vă clătiți voi din minte, nici să vă spă-mântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistole ca cum ar fi trameasă de la noi, cum că ar fi sosit diao lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească cineva pre voi nici într-un chip; că acea di nu va veni de nu va veni mai întîu depărtarea, și de nu se va arăta omul pă-catului, fiul perirei;

4. Protivnicul cel ce se înăltă mai pre sus de tot cel ce se dice Dumnezeu, sau se cinstește, așa căt să șașă el în biserică lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu arătându-se pre sine cum că ar fi el Dumnezeu.

5. Așa nu vă aduceți aminte că încă find ești la voi acestea an q.s. voă?

6. Să acum ce il opreste știi, ca să se arăte el la vremea sa.

7. Că iată taina fără-de-legei se lucrează, într-unul cel ce o-prese acum și opri paua se va lăua dă înlocu-

8. Să atunci se va arăta acel Fără-de-lege, pre care Domnul îl va omori cu duhul gurei sale,

II. TESSALONICHENI, III

și îl va pierde cu arătarea ve-nirei sale:

9. Pre acela, a cărui venire este depre lucrarea Satanei intru toată puterea și semne și minuoi minciunoase,

10. Să intru toată amăgirea ne-dreptăției intru cei periori; pen-tru că dragostea adevărului n'ați primit ei că să se mantuiesc.

11. Să peatră aceea va trimete lor Dumnezeu lucrarea înșelă-ciuinei, ca să creați ei mincunenei;

12. Să și să se joace toți cari n'ați credut adevărului, ei au bine voit intru nedreptate.

13. Iar noi doară suntem pu-rurea a mulțumi lui Dumnezeu pentru voi, fraților iubiti de Domnul, căci vă ales pre voi Dumnezeu din inceput spre mân-tuire intru sfintuirea Duhului și intru credința adevărului.

14. La care vă chiemat pre voi prin evangheliea noastră, pre căștagarea slaviei Domnului no-stru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, fraților, statii, și țineți predanile care văți în-văță, ori prin cuvânt, ori prin epistolă noastră.

16. Iar însuși Domnul nostru Iisus Hristos, și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne a iubit pre noi, și ne a dat măngăiere veclnică și nădejde bună prin har,

17. Să mangăie înimile voa-stre, și să vă întărească pre voi intru tot cuvântul și lucrul bun.

CAPITOLUL III

D'aceea, rugăti-vă, fraților, pen-tru noi, ca cuvântul Domnu-

lui să curgă și să se slăvească, ca și întru voi;

2. Să ca să ne înzbăvim de oa-mul cel tel și velenii că în-

3. Iar credincios este Domnul, care în intăriri pre voi, și vă păzi de cel vicleapă.

4. Iar avem nădejde intru Domnul de voi, că cele ce po-runcim voă, și faceți, și le veți face

5. Iar Domnul să înprezeze înimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu, și răbdarea lui Hristos.

6. Si poruncim voă, fraților, intru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de tot fratele ce umbă fără de rin-dueală, și nu depre predanie-a care a luat de la noi.

7. Căci însi-vă știi cum se cade voă să urmați noă, că noi n'am umblat fără de rin-dueală intru voi,

8. Nici în daru mie am mân-cat de la cineva; și întru ost-e-neală și nevoiță noaptea și diao lucrând, ca să nu ingreulam pre cineva din voi;

9. Nu că doară n'avem pute-re, ci ca pre noi chip să ne dăm voă ca să ne urmați noă.

10. Că și când eram la voi, aceasta porunciam voă, că dacă nu voește cineva să lucreze, nici să mănuice

11. Că audim că oare-caril um-blă la voi fără de rin-dueală, ni-mie lucrand, ci iscodind.

12. Si unora ca acestora po-runcim și îi rugăm intru Dom-

II. TESSALONICHENI, III

nul nostru Iisus Hristos, ca cu un vrăjmaș, ci să 'l învățați ca să îmîne lucrând. să 'și mânânce painea lor.

13. Iar voi, fraților, nu slăbiți a face bine.

14. Iar de nu ascultă cineva de cîvîntul nostru pre acela prîn epistole, să 'l însemnați, și să nu vă însoțești cu el, ca să se rușinizeze.

15. Să nu 'l socotești ca pre cea a doa epistolă către Tessalonicenii s'a scris de la Atina.

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA ÎNTEIŪ CĂTRĂ TIMOTEI

CAPITOLUL I.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos dupre porunca lui Dumnezeu Măntuitorului nostru, și a Domnului Iisus Hristos, nădejdei noastre.

2. Lui Timotei, adevaratului fiu intru credință: Har, milă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Precum te am rugat să rămăști în Efes, când mergeam în Machedonia, ca să poruncești unora să nu învețe într-alt chip,

4. Nici să lea aminte la basme, și la numere de neamuri fără de

sfîrșit, care fac întrebări mai virtuoșe de cît zidirea lui Dumnezeu de intru credință, așa să faci

5. Iar sfîrșitul porunciei este dragostea din înimă curată, și din știință bună, și din credință nefărată...că.

6. De la care unu rătăcind s'a intors la cuvinte deserte;

7. Vrind a fi învățători de lege, nelinotelegând nici cele ce grăesc, nici pentru cele ce se întăresc.

8. Ci suntem că legea este bună, de o tine cineva dupre lege;

9. Suntem aceasta, că dreptului de lege nu este pusă, ci celor fără prorocile care s'a făcut mai

I. TIMOTEI, II.

ciosilor și păcătoșilor, nedreptilor și spurcajilor, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mamă, ucigătorilor de oameni,

10. Curvarilor, sodomienilor, talharilor, minciunelor, celor ce se jură strîmb, și ori-ce alt se impotrivesc învățăturile celei sănătoase;

11. Dupre evangheliea slavei a fericitului Dumnezeu, care mi s'a încredințat mie.

12. Să mulțumești celul ce m'a întărit pre mine lui Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'a socotit, puindu-mă întru slujbă;

13. Pre mine cel ce eram mai înainte hulitor, și gonitor, și ocaritor: ci am fost miluit, că neștiind am făcut-o întru necredință.

14. Să prea s'a mamulit harul Domnului nostru cu credință și dragostea cea intru Hristos Iisus.

15. Credincios este cîvîntul, și de totă primirea vrednică, că Hristos Iisus a venit în lume să mantuească pre cei păcătoși datorii caru cel d'intîi sunt eu.

16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine întîi să arăte Iisus Hristos totă indelunga-răbdare, spre pildă celor ce vor să creadă întru dênsul spre viață cea vecină.

17. Iar Impăratului veacurilor, celui nestricătos, celui nevăduț, unuia prea înțeleptului Dumnezeu, fie cinsti și slavă în veciul lor Amîn.

18. Această poruncă își încredințează tîie, fiule Timotei, dupre prorocile care s'a făcut mai

înainte spre tine, ca să te oștești într-insele bună ostire.

19. Având credință, și bună știință; care unu lepădându-o, din credință aș cădut

20. Dintru cari este Imeneu și Alecsandru; pre cari 'l am dat Satanei, ca să se învețe a nu huli,

CAPITOLUL II

Deci rogute mai înainte de toate să faceți rugăciuni cerner, săgăduințe, și mulțumite pentru loți oameni.

2. Pentru impărații, și pentru toți cari sunt întru dregătorii; ca să petrecem viață lîă și cu odihnă întru toată buna credință și curățea.

3. Că acesta este lucru bun și primit înțea lui Dumnezeu Mântuitorului nostru;

4. Care voește ca toți oamenii să se mantuească, și la cunoștința adevărului să vie

5. Că unul este Dumnezeu unul și miclocitor întru Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos.

6. Care pre sine insușit s'a dat pre de răscumpărare pentru toți, mărturisirea în vremile sale.

7. Intru care sunt pus eș propoveditor și apostol, (adevărul de întru Hristos, nu mint,) învățător Neamurilor întru credință și întru adevăr

8. Voește dar ca să se roage bărbății în tot locul, rădicân-

I. TIMOTEL III.

dușii mănele curate, fără de mânie și fără de îndoare.

9. Asijdereea și mulerile cu podoabă de înalte, cu sfârșit și cu întreagă înțelepciune să se impodobească pre sine; nu cu impletiturile părului, sau cu aur, sau cu mărgăritaruri, sau cu halne scumpe.

10. Că (precum se cuvine mulierilor celor ce se făgăduesc temere) de Dumnezeu) cu fapte bune.

11. Mulerea intru tăcere să se învețe cu toată ascultarea.

12. Îar mulerei să învețe nu dați vîie, nici așă stăpân bărbatul, ci să fie intru tăcere.

13. Că Adam întrebuință s'a zid t. apoi Eva.

14. Si Adam nu s'a amăgit, iar mulerea amăginindu-se a lost intru călcarea poruncelor.

15. Dar se va măntui prim nașterea de fiu, de vor petrece intru credință și intru dragoste și intru sfîntire cu întreagă înțelepciune.

CAPITOLUL III.

Credincios este cuvîntul, De postea cineva episcopie, bun lucru pofteaște

2. Înșă se cade episcopului să fie fără de prihană, al unei mulieri bărbat, priveschitor, întreg la minte, cucerit, iubitor de streini, invătător;

3. Nebețiv, negrabnie a bate, neagonisitor de dobândă urită; ci bland, nesfădnic, neibitor de argint;

4. Casa sa bine chivernisindușii, feciori având ascultători cu toată cucernicea,

5. (Că de nu știe cineva a și chivernisit casa sa, cum de biserică lui Dumnezeu va purta și jădă?

6. Nu de curând botezat fiind, ca nu umflându-se, în osindă diavolului să cadă.

7. Si se cade luș și mărturie bună să aiă de la cel din afară; ca nu în ocază să cadă și în cursa diavolului,

8. Diaconul asijdereea cucernici să fie, nu îndoiti la cuvînt, nebunitor de vin mult, neagonisitor de deobindă urită,

9. Că având taină credinței intru știință curată.

10. Si aceasta să se ispîtească înțeiu: după aceea să se diaconescă, fără de prihană fiind.

11. Mulierele lor asijdereea să fie cucernice, neclivetitoare, lelimbuite, treze, credincioase intru toate.

12. Diaconul să fie al unei mulieri bărbăti, feciori bine chivernisindușii, și casele lor.

13. Că cel ce slujesc bine treaptă bună loru-și și dobândesc, și multă îndrăznire intru credință cea intru Hristos Iisus.

14. Acestea scriu și, având nădejde că voiă veni la tine lără zăbavă:

15. Îar de mă voiă zăbavă, ca să ști cum trebuiește în casă lui Dumnezeu a petrece, care este biserică Dumnezeul celuș viu, stăpân și întărire a adevarătorului.

16. Si cu adevarat mare este

I. TIMOTEL IV. V.

taina bunel-credințe. Dumnezeu folositoare având săzâluntă a să arătat în trup, să îndrepătă în Duhul, să vădut de îngeri, să propovedut intru Neamuri, să credut în lume, să înăltă intru slavă

CAPITOLUL IV.

Îar Duhul arătat grăeste, că în vremile cele de apoi se vor depărtă unii de la credință, înlăud aminte la duhurile cele înselătoare, și la învățăturele cele drăcești.

2. Ale celor ce intru fățării grăesc munciuni; fiind arși la a or știință;

3. Oprind a se insura, și poruncind a se feri de bucatele, care Dumnezeu le a făcut spre împărtășire cu multumită celor credincioși și cari cunoște adevarul.

4. De vreme ce toată lăptura lui Dumnezeu este bună, și nimic nu este de lepidat, care se șea cu multumită:

5. Că se și înșește prin cuvenitul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Acestea toate de le vel spune fraților, bună slugă voi fi lui Iisus Hristos, hrănindu-te cu cuvinetele credinței și ale bunel-invățători, căreia ai urmat.

7. Îar de basmele cele spurcate și băbești te ferește, și te nevoește prin tine spre buna-credință

8. Că nevoița cea triplăscă spre puțin este folositoare: îar buna-credință spre toate este

taine bunel-credințe. Dumnezeu folositoare având săzâluntă a viețel acestel de acum, și a acele viețuare

9. Credincios este cuvîntul și de toată primirea vrednic.

10. Că spre aceasta ne și ostenuim și suntem ocăriți, căci am năd jidat intru Duhul deul cel viu, care este Mântuitor tutulor oamenilor, și mai vîrstos celor credințoși.

11. Poruncește acestea și învăță

12. Nimeni tinerețele tale să nu le defalme; ci te fă pildă credincioșilor cu cuvîntul, cu petrecerea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curățea.

13. Până ce voiu veni, tea aminte la cetirea, la măngâierea, la învățătură

14. Nu fi nebăgător de samă de darul ce este intru tine, care și s'a dăt prin prooroc, cu putere mătelor preoției.

15. De acestea să găndești; într-o astăa fi și ca procopeseala ta să fie arătată intru toții.

16. Păzește e pre tine însuți, și învățătură; și rămâi intru acesea: că acestea facând și pre tine te vel mantui, și pre cei ce vor asculta.

CAPITOLUL V.

Pre cel bătrân să nu'l înfruntelezi, ei îl indeamnă ca pre un pârinte; și pre cei mai tineri ca pre niște frați;

2. Pre cele bătrâne ca pre niște malice; pre cele tinere ca pre niște surori, intru toată curățea.

I. TIMOTEI, V.

3. Pre văduve cinstește, pre isocditore, grăind cele ce nu se cade.

4. Iar dacă vre-o văduvă are feciori sau nepoți, să se înveță întîi și chivernisii casa sa intru buna-credință, și să dea răspăriri părui lor, că aceasta este bună și primică înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea cu adevărat văduvă singură lăsată, nădejdește întru Dumnezeu, și se zăbăvește întru rugăciunii și în cereri noaptea și dnoa.

6. Iar ceea ce petrece întru desfătare de vie este moartă.

7. Să acestea poruncește, ca fără de prihană să fie.

8. Iar dacă cineva nu poartă grija de al său, și mai virtos de al caset sale, de credință să le pădat, și mai rău este de căt cel necredincios.

9. Văduva să se alăgă nu mai puțin de sese-decă de ană, care a fost unci bălat multe.

10. Intru fapte bune fiind mărturisită, de a crescut feciori, de a primit stremă, de a spălat picioarele sănătorilor, de a ajutat celor necăjiți, de a urmat la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvele cele tinere te ferește: căci când se înșierbinăză împotriva lui Hristos, vor să se mărteze.

12. Având osindă, căci credința ei a dițelui său lepădat.

13. Împreună încă și fără de lucru, și se învață, umblând din casă în casă; și nu numai fără de lucru, ci și limbute și

14. Drept accea, voi că cele tinere să se mărteze, și să nasca, case să chivernisească, ca să nu dea nică o pricina protivnicului spre ocară.

15. Că astă unele său intors în urma Satanei.

16. Iar de are vre-un credincios sau credincioasă văduve, să le ajute lor, și să nu se îngreueze biserică; ca celor ce sunt cu adevărat văduve să le ajute.

17. Preoții căi ca își țin bine dregătorie de indoia cuște să se învrednicească, mai ales căi ce se osteneșc în cuvânt și întru învățătură.

18. Că dice scriptura, Boului ce trieră să nu-i legă gura. Să, Vrednic este lucrătorul de plăta sa.

19. Impotriva preotului celui bătrân pîră nu primi, fără numai prin doi sau trei marturi.

20. Pre căi ce păcatuiesc, înaintea tutuilor mustății, ca și căi-i-ași frică să albă.

21. Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu, și a Domnului Iisus Hristos, și a iugurilor lui celor aleși, ca să păzesc acestea fără de căutare în față, nimic făcând dupre plecare.

22. Mâinele degrabă să nu îți pui pre nimeni, nici te face părăsă în păcate slănește pre tine curat te păzește.

23. De acum nu mai bea apă, ci puțin vin primește pentru stomahul tău, și pentru cele dese slabiciunile tale.

I. TIMOTEI, VI

24. Ale unor oameni păcatele arătat este că nici a scoate ceva nu putem.

25. Asijdereea și faptele cele bune arătate sunt; și cele ce sunt intr'alt chip a se ascunde nu pot.

CAPITOLUL VI

Căi sunt subt jug robii, pre stăpânii lor de toată cinstea vrednicel să-i socotească, ca să nu se hulească numele lui Dumnezeu și înățătura.

2. Să carii aștăpâni credincioși, să nu îl defaimă, căci frați sunt; ci mai virtos să le slujească, căci credincioși sunt și iubitori, căci ce facerea de bine primesc. Acestea învață și îndeamnă.

3. Iar de învață cineva într'alt chip, și nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos, și de învățătură ceadupre buna credință;

4. Acela s'a trusit, neștiind nimic, că boala vine întru întrebări și în cuvinte de prigoniire, dintru care se face pismă, pricirea, hulele, prepusurile cele violente.

5. Zăbăvele cele deserte ale oamenilor celor stricăți de minte, și lipsiți de adevăr, carii soocesc de căci buna-credință: depărtează-te de la unii ca aceia

6. Însă căci mare este buna-credință cu îndesulare.

7. Că nimic n'am adus în lume,

arătat este că nici a scoate ceva nu putem.

8. Ci având hrana și imbrăcăminte cu acestea îndestulaș să sim.

9. Iar cei ce vor să se imbolgătească cad în ispite și în curse, și în poftă multe fără de socoteleală și vătămătoare, care cu fundă pre oameni în perire și în pierdere.

10. Că rădăcina tutuilor răutăților este iubirea de argint care unii poftindu-o au rătăcit din credință, și său pătruns cu durere multe.

11. Iar tu, O omul lui Dumnezeu, fugi de acestea, și urmează dreptatea, buna-credință, credința, dragoțea, răbdarea, blândețele.

12. Înțipă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chiemat ești, și ai mărturisit mărturii sinea cea bună înaintea multor marii.

13. Poruncescu și înaintea lui Dumnezeu care învață toate, și înaintea lui Hristos, Iisus, care a mărturisit înaintea lui Pilat din Pont cea bună mărturisire.

14. Bă păzești tu porunca neșpicată, și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Pre care în vremile sale ova arăta, cel fericit și singur Puternic, Împăratul împăraților, și Domnul domnilor.

16. Care singur are nemurire și lăucește întru lumină neapropiată; pre care nu îl a vedut nimeni dia oameni, nici a î vedea

I. TIMOTEI, VI

poate, căruia cinste și stăpă-nire vecină. Amen.

17. Celer bogății în veacul de acum potucrește, să nu se înalte cu gândul, nici să nădăjdească spre avuțica cea neșră ătoare ci întru Dumneșeu cel viu, care ne dă noă toate de prisoștare desfăștare.

18. Să facă lucruri bune, să se imbogățească întru fapte bune să fie leșne dătători, împărtășitori;

19. Agonisindu-și loru-și te-

melie bună în veacul cel viitor, că să iea viața cea vecinică.

20. O Timotee, lucrul cel încredințat tă păzeste "l", depăr-tându-te de glasurile deșerto, cele spuseate, și de vorbele cele pro-tivnice ale științei celei cu nume minciunăos.

21. Cu care unii lăudându-se, intru credință aș rătăcit. Harul cu tine. Amen.

Cea înălță către Timotei să scris de la Laodichia, care este mi-tropoli a Frighei Pacificană

II. TIMOTEI, II

impreună cu evangheliea dupre puterea lui Dumneșeu;

9. Care ne a măntuit pre noi, ceea și căte în Iesu "mă a slu-și ne a chiamat cu chiamare jid mie, tu maș bine ști.

CAPITOLUL II

Deci tu, fiul meu, întărește-te în harul cel întru Hristos Iisus.

2. Si cele ce ai audit de la mine în față multor marturii, acestea le încredințează la oameni credincioși, caru destulați vor fi a învăță și pre alții

3. Tu dar pă-mete ca un bun viteaz al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni ostas fiind se ame-stecă cu lucruri lumestri; ca ce-lui ce stringe oaste să fie plă-cut.

5. Si de și va lupta cineva, nu se incununează, de nu se va lupta dupre lege.

6. Plugarul ce se ostenește se cade intări el din roadă să mânance

7. Înțelege cele ce își grăesc, deo "A" tie Domnul înțelegere intru toate.

8. Ad iți aminte de Domnul Iisus Hristos care s'a sculat din morți din sămânța lui David dupre evangheliea mea.

9. Intru care pătimesc până la legătură, ca un răcător de reie; ci curvențal lui Dumneșeu nu se leagă.

10. Pentru aceasta toate le rabd pentru cel ales, ca și aceia să dobindească năntuirea care mai cu osîrdie m'a căutat, și este întru Hristos Iisus cu slavă m'a aflat.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CEA A DOA CĂTRĂ TIMOTEI

CAPITOLUL I

Pavel, apostol al lui Iisus Hris-tos pînă voia lui Dumneșeu dupre făgăduința vieții care este întru Hristos Iisus.

2. Lu Timotei, iubitul fiu Har, milă și pace de la Dumneșeu Tatăl și de la Hristos Iisus Dom-nul nostru

3. Mulțumesc lui Dumneșeu, căruia slujesc de la strâmoșii în-tru curată știință, că neincedată am dînțile pomenire întru rugă-ge umile moale noaptea și dîoa,

4. Dacă nu te vîd, adu-cendu-mi aminte de lacrămile tale, ca să mă umplu de bucurie;

5. Pomenire luând de credința cea nefăținuică care este întru tine, care s'a sălășluit mai intări în moșă-ta Lo-la, și întru mai-că-ta Evinchia; și încredințat sună că și întru tine.

6. Pentru care pricină își aduc aminte tă ce să aprindă darul lui Dumneșeu, care este întru tine prin punerea mâinilor mele.

7. Că nu ne a dat noă Dum-neșeu duhul temerei; ci al pu-terei, și al dragostei, și al între-gei înțelepciuni.

8. Deci nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine legatul lui; ci pătimește

II. TIMOTEI, III.

11. Credincios este cuvântul că de am murit împreună cu Hristos, împreună cu dênsul vom și via :

12. De răbdăm, împreună cu dênsul vom și împărăți; de ne vom lepăda de el, și el se va lepăda de noi:

13. De nu credem, el credincios rămâne: a se tăgădui el pre sine nu poate.

14. Acestea să îndemnă, măr turisindu-le înaintea lui Dumnețu să nu se pricească în cuvințe spre nici un folos, fără numai spre surparea celor ce aud.

15. Nevoește-te să te arăți pre une insuji lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător nerușinat, drept iudeptand cuvântul adevărului.

16. Iar de cuvintele deșerte, cele spuse te ferește: că spre mai multă pagânătate vor spori.

17. Și cuvântul lor ca gangușa pășune va ația: dintru carii este Imeneu și Filu,

18. Carii de la adevăr au rătăcit, dicând că invieră acum s'a facut, și ierăturnă credința oare-cărora.

19. Însă temeliea cea tare a lui Dumnezeu stă, având peceata aceasta. Cunoscut-a Domnul pre cel ce sunt ai lui. Și, să se depărteze de la nedreptate tot cel ce numește numele lui Hristos.

20. Iar în casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt spre omiste, iar altele spre necinste.

21. Deci de se va curăți cineva pre sine dintru acestea, va fi vas de cinstă, sfîntit, și de bună treabă stăpânului, spre tot lucru bun gătit.

22. Iar de poftele tineretelor fugi: și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu toți cei ce chieamă pre Domnul din înimă curată.

23. Iar de întrebările cele nebune și neînțelepte te ferește, știind că nașe vrăjbi.

24. Și slugel Domnului nu îse cade să se sfădească; ci bland să fie cătră lui, învățător, suferitor.

25. Cu blândețe certând pre cel ce stău împotriva; poate când-va le va da lor Dumnețu pocăință spre cunoștința adevărului;

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind ei de dênsul spre a lui voie.

CAPITOLUL III

Si aceasta să ști că în țările ce de apoi vor veni vremii cumpărite.

2. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trușași, hulitori, de părinți neacușători, nemulțumitori, necurăți.

3. Fără de dragoste, neprimitorii de pace, clevetitori, neînținăți nedumesniți, neiubititori de bine,

4. Vindători, obrazniți, îngânași, iubitori de desfășările mal-

II. TIMOTEI, IV

mult de căt iubitori de Dumnețu;

5. Având chipul bunei-credințe, iar puterea ei tăgăduind, și de aceștia te ferește.

6. Că dintru aceștia sunt cel ce se viră prin case, și robesc pre multerușele cele îngreuate de păcate, cele ce se poartă cu multe feluri de poste,

7. Carii pururea învață, și niciodată a veni la cunoștința adevărului nu pot.

8. In ce chip și Iani și Iamvrus său împotrivă lui Moisi, așa și aceștia său împotriva adevărului: oameni stricăți fiind la minte, nelămuriți în credință.

9. Ci nu vor spori mal mult: că nebuniea lor arătată va fi tuturor, precum și a acelora să fie.

10. Iar tu aș urmat învățătură mea, petreceră, voia, credința, îndelunga-răbdare, dragostea, îngăduință.

11. Gonirile, pătimirile, care mi său făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra; ce fel de goană am răbdat: și din toate m'a izbăvit Domnul.

12. Și toti carii voește eu bună credință a viețu, intru Hristos Iisus, goniti vor fi.

13. Iar oamenii cel violenți și fermecători se vor procopsi spre mai reu, carii înșală, și singuri se însălcă.

14. Iar tu petreci intru cele ce te al învăță și te ai increde dințat, știind de la cine te al învăță;

15. Și căci din pruncie așin-

tele scripturi știi, care pot să te înțelepească spre mântuire prin credința cea întru Hr.stos Iisus.

16. Toată scriptura este de Dumnezeu însulată, și de folos spre învățătură, spre muștrare, spre îndreptare, spre înțelept rea cea spre dreptate.

17. Ca să fie deplin omul lui Dumnețu, spre tot lucru bun desăverșit.

CAPITOLUL IV.

Mărturisesc eu drept aceea înaintea lui Dumnețu, și Domnului Iisus Hristos, care va să judece viii și morții întru arătarea său, împărăția sa.

2. Propovedeuște cuvântul; sălă asupra cu vreme, și sără de vreme; muștră, ceară, îndeamnă cu toată îndelunga-răbdare și cu învățătură.

3. Că va fi vreme când învățătura cea sănătoasă nu o vor primi; ci dupre poftele lor își vor alege loru-și învățători, scărpi-nându-se la urechi,

4. Și de la adevăr aușul își vor întoarce, iar la basme se vor pleca.

5. Iar tu priveghiează întru toate, pătmeste réul, fă luerul evanghelistului și slujba ta să depășește.

6. Că eu iată mă jertveșc, și vremea despărțirel mele să a propiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătorisă am săvărsit, credința am păzit.

8. De acum mi s'a gătit mie

H. TIMOTEI, IV.

cununa dreptatei, care imi va da mie Domnul, judecatorul cel drept, in diao aceea: si nu numai mie, ci si tuturor celor ce au iubit aratarea lui

9. Sileste-te a veni la mine curand

10. Ca Dimas m'a lasat, iubind veacul de acum, si s'a dus in Tessalonici; Criscent in Galatia, Tit in Dalmatia.

11. Luca singur este om nane. Pre Marco Iuanul, sal aduci cu tine: ca imi este mie de bun treab in slujba.

12. Iar pre Tbie 'l am trimes in Efesi

13. Felonul care 'l am lasat in Troada la Carp, venind sa 'l aduci, si carurile, mai virtos cele de pele.

14. Aleosandru faurul de aramat multe reze mi a facut me planteasca 'i Domnul dupre faptele lui:

15. De care si tu te pazește, ca foarte a stătut impotriva cununtelor noastre.

16. La raspunsul meu cel din-tinem nimeni n'a mers cu mine,

ci toti m'au parastit: sa nu li se socoteasca lor

17. Iar Domnul a stătut linga mine, si m'a intarit; ca prin mine propovedurea sa se implineasca, si ca sa o auda toate Neamurile; si m'am izbavit din gura leului

18. Si m'e va izbavi Domnul de tot lucru roul, si m'e va mananca la impărătiea sa cea cerească căruia slava in vecii vecilor, Amin.

19. Spune inchinacune Prischiile si lui Achila, si casei lui Onisifor.

20. Erast a ramas in Corint; iar pre Trofim 'l am lasat in Milt sind bolnav.

21. Sileste-te a veni mai inainte de iarnă. Inchină-se tie Evul, si Pud si Lin, si Claudia, si toti fratii.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tui Harul cu voi. Amin.

Cea a d-a epistol, cätră Timotei, cel intacuhirotonist Episcop bisericel Etesenilor, s'a scris de la Roma, cand a doa oara a stătut Pavel inaintea Chesarului Neron

EPISTOLIEA

SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CÄTRĂ TIT

CAPITOLUL I.

Pavel, sluga lui Dumnezeu, si devărului cea dupre buna-cre-

dupre credinta aleilor lui Dum-

nedeu, si dupre cunoștința a-

apostol al lui Iisus Hristos, dință

TIT, II.

2. Intru nădejde a vieței celei sele, învățând cele ce nu se cad, vecinice, care o a lărgăduit nemincunousul Dumnezeu mai înalte de anii vecilor;

3. Si a arătat in vremile sale cuvântul său prin propoveduirea care mi s'a incredințat mie dupre porunca Măntuitorului nostru Dumnezeu.

4. Lui Tit, adevaratul fiu dupre credinta cea de obște: Har, milă, si pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Iisus Hristos Măntuitorul nostru

5. Pentru aceasta te am lăsat pre tine in Cirt, ca cele ce lipsesc să le indreptez, si să așezi prin etăți preoți, precum eu și am poruncit:

6. De este cineva fară de prihană, bărbat al unei muleri, având fil credincioși nu intru ocară de curvie sau neascultători.

7. Că se cuvinți episcopului să fie fară de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu; nefacând spre placerea sa, nemânos, nebeticu, negrabiuc, a batuc, neagonsit, de dobândă urită,

8. Ci iubitor de streini, iubitor de tordebine, întreg la minte, drept, cuviios, înfrinat;

9. Tiindu-se de cuvântul cel credincios al învățăturei, ca puternic să fie și a iudeamna cu învățătura cea sănătoasă, și pre cel ce grăesc impotriva a'li certa.

10. Că sunt mulți nesupuși, grăitorii indeșert și amăgitori, mai virtos cel dintru iăerea-imprejur:

11. Că rora trebuie a le asupa-

ci cuvântul celei sele, învățând cele ce nu se cad, pentru dobândă cea urită.

12. Dis-oare-care dintru denești prooroc al lor, Criterii sănt pureurea minciunoși, flare tele, până-te lenese

13. Mărturia aceasta adeverărată este. Pentru care priință ceartă pre el aspru; ca să fie sănătos în credință,

14. Neluând aminte la basmele Jidovești, si la poruncele oamenilor, carii se intorc de cătră adevar

15. Ia Toate sănt cura e celor cu raii, iar celor necurați și necredincioși nimic nu este curat, ei însă s'a spuseat lor și muntea și sunța.

16. Pre Dumnezeu mărturisesc că il știu; iar eu faptele și tagaduesc, urși fiind, și nesupuși, și spre tot lucrul bun nețrebniel.

CAPITOLUL II.

Iar tu grăește cele ce se cuvin învățăturei celei sănătoase

2. Bâtrâni să fie treză, cucerinți, intregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste în răbdare

3. Asijderea și bâtrânele să fie intru îmbrăcăminte cu simțenie incuviințate, necleveșitoare, nerobite de vin mult, învățătoare de bine;

4. Ca să înțelepească pre cele tinere să 'si iubească pre bărbatii lor, să 'si iubească filii,

5. Să fie intru întreaga înțelepțime, curate, grinze de căsătorie lor, bune, plecate bărbăților

lor, ca să nu se hulească cuvenit lui Dumnezeu.

6. Pre tinei aşijderei îl îndeamnă să te intră întreagă întelepciune.

7. Intră toate dându-te pre tine pildă de fapte bune arătând intră învățătură nestrăcare, cinsto nestrîcăciune.

8. Cuvenit sănătos, fără de prihană; ca cel protivnic să se rușineze, leavend nimic a gră, rădu de voi.

9. Slugele să se plece stăpânilor lor, intră toate să fie lor bine plăcuți; nerăspundându-le împotriva;

10. Nevinclindu-l, ci credință bună arătându-le intră toate; ca pre învățătură Mântuitorului nostru Dumnezeu să o înfrumuseze intră toate.

11. Că să arătat harul lui Dumnezeu cel măntuitor tuturor oamenilor,

12. Învățându-ne pre noi ea, lepădând păgânătatea, și poftele cele lumestri, cu întreagă înțelepciune, și cu dreptate, și cu bună-cedință să viețuim în veacul de aici;

13. Așteptând fericita nădejde, și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos,

14. Care să dat pre sine pentru noi, ca să no măntuească pre noi de oată încă de legea și să își curățească lui și norod ales, învinitor de fapte bune.

15. Acestea grăște, și îndeamnă, și înstră cu toată poruncă Nimeni pre tine să nu te defalme

CAPITOLUL III

Adu-le aminte lor domnilor și stăpânilor să se supue, să asculte, spre tot lucrul bun să fie gata,

2. Pre nimenei să nu hulească, să nu fie sfândnică, ci lini, arătând toată blănătatea cătră toți oamenii.

3. Că eram și noi oare-când fără de munte, neascultători, rătăcindu-ne, slajind poftelor, și multor feluri de desfătări, intru reușate și pismă viețuind, uriași fiind, și urind unul pre altul.

4. Iar când să arătat bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu,

5. Nu din lucrurile cele intru dreptate care am făcut noi, ci dupre a lui milă ne a măntuit pre noi, prin baia nașterei celei de a doa, și a înnoirei Duhului Sfint.

6. Pre care îl a vărsat preste noi de prisosit prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru;

7. Ca îndrepătându-ne prin harul lui, moștenitorii să sim dupre nădejdea vieții celei vecinice

8. Credincios este cuvântul, și pentru acestea voi să adevăreză tu, ca să poarte grija, la fapte bune să se nevoească cei ce au credut lui Dumnezeu. Că acestea sunt cele bune și de folos oamenilor

9. Iar de întrebările cele nebune, și de numere de neamuri, și de prizoneri, și de afedele cele pentru lege, te ferește; că sunt nefolositoare și deșerte.

10. De omul eretic după uaa și a doa sfâtuire, te ferește;

11. Știind că să răsvărit unul ca acesta, și păcătuește, fiind singur de sine osindot.

12. Când voi trimite pre Arteman la tine, sau pre Tihic, nevoiește-te să vîi la mine în Nicopolis: pentru că acolo am sosit să omenesc.

13. Pre Zina știutorul legel și ep scop bisor c-i Criteriori s-a scris pre Apollos degrabă să îl trimiști de la Nicopolis Machedoniei

mai înainte, ca nimic să nu te lipsească

14. Si să se învețe și al noștri să poarte grija de fapte bune spre trebule cele de folos, ca să nu fie fără de roadă

15. Iachină-se și toti cel ce sunt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pre noi intru credință. Harul cu voi toti să ernezi.

Amen
"Cătră Tit cel întărit hirotonisit ep scop bisor c-i Criteriori s-a scris pre Apollos degrabă să îl trimiști de la Nicopolis Machedoniei

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ FILION

CAPITOLUL I.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitul și ajutătorul nostru,

2. Si Apieșel celei iubite, și lui Arhipostasului nostru celui din preună, și bisericei celei din casa ta:

3. Iar voă, și pacă de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeului meu, pururea pentru tine po menire făcând intru rugăciunile mele,

5. Audind dragostea ta și cre-

dința, care ai cătră Domnul Iisus, și cătră toți sfinții.

6. Ca împărtășirea credinței încearcă să se facă intru cunoștința a tot bunele ce este intru voi în Hristos Iisus.

7. Că bucurie avem multă și măngâiere intru dragostea ta, că înimilele sfinților său odihnit prin tine, frate.

8. Pentru aceea, multă în drănea, având intru Hristos a îl porunci și ceea ce se cu vine,

9. Iar pentru dragostea mai virtuoșă te rog, fiind tu într-acest chip, cum sunt și eu Pavel bă-

FILIMON

trâmul, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog pentru Onisim fiul meu, pre care l-am născut întru legăturele mele

11. Care căre-când era tine nevoie, iar acum și tine și mie de bună treană

12 Pre care l-am trimis înapoi la tine; iar tu pre el, adeca, pre inimă mea, primește:

13 Pre care vream să-l țin la mine, ca în locul tău să-mi slujească mie intru legăturele evanghelei:

14. Dar fără de voia ta nimic n'am voit să fac; ea să nu fie ca din silișta fapta ta cea bună, ci de voie

15 Că poate pentru aceasta s'a despărțit la o vreme, ca veche pre el să-l alibi;

16. De acum nu ca pre o slujă, ci mai presus de slujă, frate iubit, mai ales mie, iar eu căt mai virtos tine, și dupre trup, și intru Domnul"

17. Deci de căt ai pre mine părtaş, primește-l pre densus ca pre mine.

18. Iar de și-a făcut tine ne-departe intru ceva, sau își este dator, aceea mie să o socotești,

19. Eu Pavel am scris cu mălnă mea, eu voi plăti: ca să nu dic tine că și tu cu sine singur îl-ești dator

20. Așa, frate, cū să mă folosești de tine intru Domnul: odihnește inimă mea intru Domnul

21. Nădejdundu-mă spre ascultarea ta am scris tine, știind că și mai presus de căt grăesc vel face.

22. Să impreună gătește-mi mie și gazdă: că am nădejde că prin rugăciunile voastre mă voi dăru, voă

23. Inchină-te Epafras cel impreună cu mine robit intru Hristos Iisus :

24. Marco, Aristarch, Dimas, Luca, impreună cu mine lucrători

25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru. Amen

Către Filimon s'a scris de la Roma prin Onisim slugă.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRĂ EVREI

CAPITOLUL I.

| grăind părișilor prin prooroci,

2. In dilele acestea mai de pre urmă a grăit noă prin Fiul, pre care l-a pus moștenitor

In multe feluri și în multe chipuri de de mult Dumnezeu

EVREI, II.

tutulor, prin care și veacurile a văli pre ele, și se vor schimba: iar tu același ești, și anii tăi nu vor lipsi.

3. Care fiind strălucirea slavei, și chipul ipostasului lui, și purtând toate cu evnțul puterii sale, prin sine singur făcând curățarea păcatelor noastre, a sedut dă dreapta Mărirei intru cele înalte;

4. Cu atâtă mai bun făcendu-se de căt ingeril, cu căt mai osebit nume de căt densuș a moștenitor.

5. Căci căruia din ingeri a dis când-va, Fiul meu esți tu, eu astăzi te am născut? și înrăiș, Eu voi fi luf Tată, și zacea va fi mie Fiul?

6. Să înrăiș, când duce pre cel înteiū-năseut în lume, dice, Să să se inchine lui toți ingeril lui Dumnezeu.

7. Să de ingeri dice, Cela ce face pre ingerii săl duhuri, și pre slugele sale pară de foc.

8. Iar către Fiul dice, Scăunul tău, Dumnezeule, este în veacul veacului: toiaugul dreptăței este toiaugul împăratiei tale.

9. Iubit-ai dreptatea, și ai urit fără-de-legea; pentru aceea te a uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu unul-de-lemn al bucuriei mai mult de căt pre părtaşul tău.

10. Să, Intru inceput, tu, Doamne, pământul al intemeiat; și lucrurile mainelor tale sunt cereurile:

11. Acelea vor peri; iar tu rămâsi; și toate ca o halnă se vor învechi;

12. Să ca un vesmînt vei in-

CAPITOLUL II.

Pentru aceea se cade noă mai mult să ascultăm cele ce s'au audiu, ca nu când-va să cădem.

2. Că de vreme ce să facăt adevărat cuvântul ce să grăit prin ingeri, și toată călcarea de poruncă și neascultarea a luat dreaptă răsplătire,

3. Cum vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâtă mântuire, care luând incepere a se vesti de la Domnul, prin cel ce l-a să audiu să adverit intru noi,

4. Impreună mărturisind Dumnezeu, cu semne și cu minuni, și cu multe feluri de puteri, și cu împărtășirile Duhului Sfint, du-pre a lui voie?

5. O că nu ingerilor a supus Dumnezeu lumea cea viitoare, pentru care grăim.

6. Să a mărturisit care-unde care-cine, dacă, Ce este omul, că il pomenești pre el? sau fiul omului, că il cercetezi pre el?

7. Micșoratu-lai pre el cu pu-

EVREI. III.

tin oare ce de căt ingerii, cu slavă vărat a luat, cu sămânța lui A-vă și cu cinste l' al incununat, pre el, și l' al pus preste lucrările mâinilor tale.

8. Toate le ai supus subt p-coarele lui. Si dacă îi a supus lui toate, nume n'a lăsat lui n-supus. Ci acum încă nu vedem supuse lui toate.

9. Iar mai micsorat ou puțin care ce de căt ingeri vedem pre Ius, pentru patima morței, cu slavă și cu cinste incununat; ca i harul lui Damnedei pentru toți să guste moarte.

10. Pentru că se cădea aceluiu, pentru care sunt toate, și prim care sunt toate, care pre multă fii la slavă a adus, pre incepătorul măntuirei lor prin patimi a face desăvîrșat.

11. Că cela ce sfîntește și cei ce se sfîntește dintr-unul sunt toti; pentru care pricinu nu se rupează, a în bună pre denești frați.

12. Vîcend, Spune-voițu-nu-mele tenu fraților mei, în mijlocul bisericet te voră lauda.

13. Si iarăși, Eu voū fi nă-de-dunndu-mă intru dênsul iarăși, lată eū și pruncii cari'mi a dat mie Dumnedeu.

14. Deci de vreme ec s'aū făcut părăși pruncii trupului și sângelui, și același asemenea s'a impărtășit acelorăi; ca prin sa; a carui casă suntem noi numai de vom tine neclătită în-drăznearea morței, adeca pre dia-

vul.

15. Si să izbăvească pre aceia carii cu frica morței în toată viața Duhul Sfint, Astădi de veți audii erau supuși rob ei.

16. Că nu pre ingeri cu ade-

38

EVREI. IV.

toastre, ca și intru întăritare, în cjoia ispitiere în pustie

9. Unde m'aū ispiti părinții voștri, ispitiu-m'aū, și aū văcut iuerurile mele patru-deci de ani.

10. Pentru aceea, m am mă-niat pre neamul acesta, și am ihs, Pururea se rătăcesc cu ini-ma; si ei n'aū cunoscut căile lipsit.

11. Precum m'am jurat intru mână mea, De vor intru intru odihna mea)

12. Socotij, fraților, ca să nu fie când-va în vre-unul din voi înimă viecleană a necredinței, de-părându-se de la Dumnezeul cel viu.

13. Ci vă indemnăți pre voi însă-vă în toate dilele, până ce e numele Astădi ca să nu se invito-eze cinea-dantru voi cu uselac, unea lacatului

14. Că părăși ne am făcut lui Hristos, numai de vom tine în-cepătura incheieturei până în sfîr-si neclătită

15. De vreme ce se dice, Asădi de veți audii glasul lui nu vă invitoașă înimele voastre, ca și intru întăritare

16. Pentru că care caru au cumă-i au intărit dar nu toți cari au est din Eghipet cu Moisi.

17. Iar asupra căroră s'a mănat patru-deci de ani' au nu-asupra celor ce aū păcatut, ale căror oase au cădut în pustie?

18. Si căroră s'a jurat să nu intre intru odihna lui, sără nu-mai celor ce n'aū credut?

19. Si vedem că n'aū putut să intre pentru necredință.

CAPITOLUL IV.

Să ne temem dar, ca nu cum-va lăsându-se făgăduință a intra intru odihna lui, să se so-cotească cineva din voi a fi lipsit.

2. Pentru că și noă s'a bine-vestu, ca și acelora ei n'a folo-sit pre aceia cuvîntul aud lui, nelind amestecat ca credința celor ce aū audit,

3. Că intrăm intru odihna ce-ee am credut, precum a ihs, Pre-cum n'am jurat intru mână mea, de vor intia intru odihna mei, năca ca eră să fie la-lu-riile de la întemeierea lumii

4. Ca și oare-un le de qioa și sepelea intă astădi camp, Si s'a odihnit Dumnezeu în qioa și se-pe-lea de toate iuerurile sale.

5. Si de aceasta iarăși, De vor intre intru odihna mea

6. Decl de vreme ce a rămas ca oare-cai și-a intre intru dênsa și aceia căroră mai înainte li s'a bine-vestit n'aū intrat pentru necredință

7. Iarăși, o di oare-care rînd-ește, intru David dicând, Asădi, după atâtă ani, precum s'a dă, Astădi, de veți audii glasul lui, nu vă invitoașă înimele voastre

8. Că de le ar fi facut Ius-acelora odihna, n'ar fi grăut de altă di după acestea,

9. Drept aceea, s'a lăsat o-dihna norodului lui Dumnezeu

10. Că cel ce a intrat intru o-dihna lui, și acela s'a odihnit de

EVREI. V.

lucururile sale, precum și Dumnezeu de ale sale

11. Deoarece ne voim a intra într-o odihnă, ca să nu cădă cineva într-o aceeași pildă a neascutării.

12. Pentru că vîu este cuvenitul lui Dumnezeu, și lucrările ascuțite de amendoa părțile, și străbate până la despărțirea suflului și a duhului, și a mădușilor și a măduvei, și este judecător eugetelor și gândurilor immei.

13. Si nu este nică o săptură nearătată înaintea lui : ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui către care ne este noă cuvenitul.

14. Drept aceea, având arhiereu mare, care a străbătut cerurile, pre Iisus Fiul lui Dumnezeu, să tinem mărturisirea

15. Că n'avem arhiereu care să nu poată păti impreună cu neputințele noastre; ci îspiti întru toate, dupre asemănarea fără de păcat.

16. Să ne apropiem dar cu îndrăzneală la scaunul harului, ca să luăm milă, și să alătură spre ajutor la bună vreme.

CAPITOLUL V.

Pentru că tot arhiereul din oameni luându-se, pentru oameni se pune spre cele ce sunt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertve pentru păcate:

2. Care să poată păti din-

preună cu cel ce nu știu, și se rătăcesc, de vreme ce și el este cuprins de neputință.

3. Si pentru aceasta dator este, precum pentru norod, așa și pentru sine, să aducă pentru păcate.

4. Si nimenei singur nu șă lea lui-să cinstea, ci cel chiemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu singur pre sine s'a proslăvit și arhiereu; ci cela ce a grăbit către dênsul, Fiul meu ești tu, eu astăzi te am născut.

6. Precum și într-alt loc dice, Tu ești preot în veac dupre rindueala lui Melchisedec.

7. Care în dilele trupului său, cereri și rugăciuni către cela ce putea să îl mantuească pre dênsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrami aducând, și fiind audit pentru buna sa cucernicie;

8. Măcar că era Fiu, s'a învățat ascultarea din cele ce a pătunit;

9. Si facându-se desăvârșit, s'a făcut tuturor celor ce îl ascultă pre el pricina de mantuire vecinică.

10. Numit fiind de Dumnezeu arhiereu dupre rindueala lui Melchisedec.

11. Despre care mult este noă cuvenitul, și cu anevoie tâlmăindul și grăbi, de vreme ce neputințioși văți făcut eu auduite.

12. Că dator fiind voi și invățători pentru vreme lărgă și trebuie să ve invățam pre voi care sunt slibile incepăturii

EVREI. VI

cuvintelor lui Dumnezeu ; și se și lucrează, primește blagoslovenie de la Dumnezeu:

8. Iar care aduce din sine spin și ciulini netrebnici este, să aprobe este de blâstem ; ai căruia sfîrșitul este spre ardere.

9. Iar avem adeverire pentru voi, iubișilor, de cele mai bune și care se tan în mantuire, măcar de și așa grăm.

10. Că nu este nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, care atât arătat spre numele lui, cei ce atî slujit sănților, și slujit

11. Iar poftim ca fiecare din voi aceasta sărgință să arăte spre adeverirea nădejdel până în sfîrșit :

12. Ca să nu fiți lenesi, ci următori celor ce mostenesc făgăduințele prin credință și prin îndelunga-răbdare.

13. Că lui Avraam făgăduindu se Dumnezeu, de vreme ce nu avea a se jura pre nimenei altul mai mare, s'a jurat asupra sa.

14. Dicând, Cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovi, și immulind te voi immulțui.

15. Si așa, îndelung răbdând, a dobândit făgăduința.

16. Pentru că oamenii pre cel mai mare se jură ; și sfîrșitul a tot cuvenitul lor cel de prigărire spre adeverire este jurămîntul.

17. Pentru aceea vrind Dumnezeu să arăte mai mult moștenitor, și tagă untele neschimbarea statului său, a pus la mijlocă de treabă acelora de care loc jurămîntul.

EVREI VII.

18. Ca prin doă lucruri ce nu se pot muta, intru care cu neputință este să mărișă Dumnezeu, tare măngăiere să avem, carii năzuim a apuca nădejdea care ne este pusă înainte:

19. Pre care ca o anghiră o avem a sufletului, tare și nemăscătă, și care intră întru cele din lăuntru catapeteazmei;

20. Unde înainte mergător pentru noi a intrat, Iisus, dupre rindueala lui Melhisedec arhierul fiind făcut în veac.

CAPITOLUL VII.

Că Melhisedec acesta, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu celui prea-inalt, care a întâmpinat pe Avraam când s'a intors de la tăerea împăraților, și l-a blagoslovit pre el,

2. Cărula și decleuală din toate l'a în+părtit Avraam; înțeiu adeca tuncindu se împăratul dreptatei, iar apoi și împăratul Salimului, care este împăratul păcel,

3. Fără tată, fără numă, fără număr de neam, nici început dilelor, nici sfîrșit vieței având, ci asemănăt fiind hulul lui Dumnezeu; rămâne preot pururea.

4. Vedeți dar că este acesta, căruia și decleuală "l a dat patră arhul Avraam din dobîndi.

5. Si cei din filii lui Levi, carii ieau preoțiea, poruncă astă să lea decleuala de la norod dupre lege, adeca, de la frații lor, măcar că și aceia astă eșit din coapsele lui Avraam :

6. Iar cel ce nu se numără din neamul lor a luat decleuală de la Avraam, și pre cel ce avea sagăduințele "l a blagoslovit.

7. Si fără de nici o impotrivire cel mai mic de cel mai mare se blagosloveste.

8. Si aici adeca oameni muritori ieau decleule; iar acolo "le ieau cel mărturisit că este viu.

9. Si ca să dic aşa, prin Avraam, și Levi, cel ce lăua decleuă, decleuală a dat

10. Că încă în coapsele tăâneșeu era, când "l a întâmpinat pre dênsul Melhisedec.

11. Deci de ar fi fost săvârsirea prin preoțiea Leviniilor, (că norodul subt aceea a luat legea,) ce încă mai era trebuință dupre rindueala lui Melhisedec să se redice alt preot, iar nu dupre rindueala lui Aaron să se dică?

12. Că matându-se preoțica de nevoie se face și legea mutare.

13. Că de care se dic acestea, acela din altă seminție se împărtaște, din care nimeni nu s'a apropiat de jertvelnic.

14. Că arătat este că din Iuda a rezărit Domnul nostru; întru care seminție Moisi nici n'a grăbit de preoție.

15. Si încă cu mult mai luminat este: de vreme ce dupre asemănarea lui Melhisedec se redicea preot altul,

16. Care nu dupre legea poruncel celei trupești s'a facut.

EVREI VIII.

ci dupre puterea vieții celei pentru ale sale păcate a aduce jertve, apoi pentru ale norodului: că aceasta o a făcut odată pre sine aduocându-se.

17. Că mărturiseste, Tu ești preot în veac dupre rindueala lui Melhisedec.

18. Că schimbare se face poruncel care a fost mai înainte pentru neputință și nefolosul ei.

19. Că nimic n'a săvârșit legea, ci aducere este numai la mai bună nădejde; prin care ne apropiem de Dumnezeu

20. Si pre căt nu fără de jurament să făcut preot.

21. (Că aceia fără de jurămînt preoți se faceau; iar acesta cu jurămînt prin cel ce a dispătră dênsul, Juratu-să Domnul și nu "l va părea reu. Tu ești preot în veac dupre rindueala lui Melhisedec :)

22. Pre atata așezămîntului de lege celui mai bun s'a făcut chezaș Iisus.

23. Si aceia adeca mai mulți se faceau preoți, pentru ca de moarte erau opriti a trăi.

24. Iar acesta, pentru că rămâne în veac, are preoție vecinică.

25. Pentru aceea, și a mânătu desăverșit piate pre cel ce vin prin el la Dumnezeu, pururea trăind ca să se roage pentru dênsul.

26. Pentru că arhierul ca acesta se cuvinea să fie noă, cuvios, fără de răutate, fără de spușcăciune, osebit de cel păcatuoși, și mai înalt de căt oerurile fiind;

27. Care n'are în toate dilele nevoie, ca alți arhieri, înțeju

ci dupre puterea vieții celei pentru ale sale păcate a aduce jertve, apoi pentru ale norodului: că aceasta o a făcut odată pre sine aduocându-se.

28. Că legea pună pre oameni arhierii carii astă neputințe; iar cuvenitul jurămîntului, celu ce a fost în urma legel, pună pre Fiul, în veac desăverșit.

CAPITOLUL VIII.

Iar cap preste cele ce se dic este: Arhierul ca acesta a venit, care a sedut dă dreapta scaunului Mărirel în ceruri;

2. Slujitor sfintelor, și cortilul celui adevărat care "l a însprijnit Domnul, și nu omul.

3. Că tot arhierul pentru că să aducă daruri și jertve se pună: pentru aceea trebuie să alătura și acesta care să aducă.

4. Că de ar fi fost pre păment, nici ar fi fost preot, fiind preoți cei ce aduc darurile dupre lege;

5. Carii slujesc închipuirea și umbrei celor cerești, precum și dis lui Moisi când vrea să facă cortul: că, Vedă, dice, ca să faci toate dupre chipul care "l s'a arătat și în munte.

6. Iar acum mai oscită slujire a dobândit, întru căt este și de așezămînt de lege mai bună mijlocitor, care spre mai bune sagăduințe s'a aședat.

7. Că de ar fi fost cel dințeiu așezămînt fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc celuil de al doilea.

8. Că defăimându-l pre densus dice, Iată, dile vor veni, duse Domnul, și voi săvârși preste casa lui Israhil și preste casa lui Iuda așezămîntul de lege nouă.

9. Nu dupre așezămîntul de lege care l-am făcut părînților lor, în diaoa cînd l-am apucat pre densus de mâină lor, ca să îscot din pămîntul Egiptului; căci el n'au rămas intru așezămîntul de lege al meu, și eu l'am părăsit pre el, dice Domnul.

10. Căci acesta este așezămîntul de lege care voi să-za casei lui Israhil după diale aceleia, dice Domnul; dând legile mele în cugetele lor, și în inimile lor le voi scrie pre ele, și voi fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mă no rod:

11. Si nu va mai învăta fiecare pre vecinul său, și fie-care pre fratele său, dicend. Cunoaște pre Domnul, că toți mă vor ţi, de la cel mic până la cel mare al lor.

12. Căci milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor, și fără-de legile lor nule voi mă pomeni.

13. S. dicend, Un așezămîntul de lege nouă, a învechit pre coa d'intîu. Iar ce se învecheste și îmbătrânește aproape este de perire.

CAPITOLUL IX

A vea, drept aceea, și cel d'intîu cort îndreptări de slujbă, și sfîntire lumească

2. Pentru că cortul s'ajfăcut; cel d'intîu intru care era sfînicul, și masa, și punerea înainte a păinilor; care se dice sfînte.

3. Iar după a doa catapeteazmă, cortul cel ce se chiama Sfîntele sfintelor.

4. Care avea cădelemnă de aur, și sacerdul legel ferecat preste tot cu aur, intru care era năstrapa cea de aur care avea manna, și totagul lui Aaron ce odrăslise, și tabiele legel;

5. Iar pre d'asupra lui heruvimil slavei cari umbria oltarul; pentru cari nu este acum a grăi pre amăruntul.

6. Si acestea fiind tocmită așa, în cortul cel d'intîu pururea întră preoții cînd făcea slujbele.

7. Iar în cel de al doilea intră cîdată în an singur arhiecul, nu fără de sânge, care aducea pentru sine, și pentru neștiințele norodului

8. Aceasta însemnând Duhul cel Sfînt, că încă nu era arătată calea vineților cum că încă sta cortul cel d'intîu.

9. Care era pildă în vremea de atunci, intru care daruri și jertve se aduc, cele ce nu puteau du pre știință să facă desăvârșit pre cel ce slujia.

10. Cuprindîndu-se numai în mâncări și beuturi, și în multe feluri de spălări, și îndreptări ale trupului, care erau puse până la vremea îndreptării.

11. Iar Hristos venind arhie reubunătăților celor vîtoare, prin cortul cel mai mare și mai de-

săvârșit, nu de mâină făcut, a decă, nu al acestel zidirî.

12. Nici prin sânge de țapă și de viței, ci prin săngele său a intratodată întru cele sfinte, vecinie răscumpărare așland *pentru noi*.

13. Că de vreme ce săngele taurilor și al țapilor, și cenușa de junice stropind pre cei spurcați, sfîntesc spre curăteniea trupului:

14. Cu cît mai virtos săngele lui Hristos, care prin Duhul cel vecinic pre sine s'a adus fără de prahană lui Dumnezeu va curăti știință voastră de faptele cele moarte ca să sluiști Dumnezeului celui viu?

15. Si pentru aceasta este mijlocitor așezămîntul de lege celul nou, ca facîndu-se moartea spre răscumpărarea greșalelor ce erau în așezămîntul de lege cel d'intîu, să iea cel chiamați făduința moștenirei celei vecinice.

16. Că unde este diata, acolo trebuie să fie moartea celui ce face diata.

17. Că diata intru cel morți este înărtăță: de vreme ce încă nici o putere nu are până cînd este viu cel ce face diata.

18. Pentru aceea nici cea d'intîu lege fără de sânge nu s'a înnoit.

19. Că după ce s'a grăit toată poruncă dupre lege de cătră Moisi la tot norodul, luând săngele cel se va arăta celor ce îl aşteaptă de viței și de țapă, cu apă, și cu pre el spre mantuire.

lână roșie, și cu issop, și pre insăși cartea și pre tot norodul a stropit.

20. Dicend, Acesta este săngele legei care a poruncit voă Dumnezeu.

21. Încă și pre cort, și pre toate vasele cele de slujbă așjideră cu săngele le a stropit

22. Si mai toate cu sânge se curătesc dupre lege; și fără de vîrsare de sânge nu se face erare.

23. Trebuia dar ca chipurile celor din cerură cu acestea să se curătescă; iar singure cele cererî cu jertve mal bune de căt acestea.

24. Că nu în sfinte făcute de mâină a intrat Hristos, care erau chipuri celor adevarători; ci în singur cerul, ca să se arate acum fetel lui Dumnezeu pentru noi.

25. Nici ca de multe ori să se aducă pre sinești, precum arhie reul intră în cele sfinte în tot anal cu sânge strem.

26. De vreme ce i s'ar și cădut lui de multe ori să pătinească de la întemeierea lumiei, ci acum odată la sfîrșitul veacurilor spre surparea păcatului prim jertva sa s'a arătat.

27. Si precum este rînduit oamenilor odată să moară, iar după aceea judecată

28. Așa și Hristos odată fiind jertvit ca să rădece păcatele mulitor, a doa vîară fără de păcat se va arăta celor ce îl aşteaptă

EVREI, X.

CAPITOLUL X.

Pentru că legea având umbra bunătăților celor viitoare, iar nu însuși chipul lăcerurilor, cu aceleasi jertve care în fie-care an aduc pururea, nici odată nu poate pre cei ce vin să îi facă desăvârșit.

2. Că într'alt chip ar fi incitat să se aducre? pentru că năr mai avea nici o știință de păcate ce îi se susține, odată fiind curățit.

3. Că intru densele pomenire de păcate în fie-care an se face.

4. Că eu neputință este sănge de tauri și de capi să rădice păcatele.

5. Pentru aceea intrând în lume, dîce, Jertva și prinosul n'ai voit, iar trupul înlăutat intemeiat:

6. Arderile de tot și jertvele pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am dîs, Iată, vin în capul cărtel scris este pentru mine, ca să fac voia ta, Dumnezeule.

8. Mai sus dîcând, Jertva și prinosul și arderile de tot și jertvele pentru păcat n'ai voit, nici ai poftit, care se aduc dupre lege,

9. Atunci a dîs, Iată, vin ca să fac voia ta, Dumnezeule. El rădică pre cea dințeiu, ea să pue pre cea de a doa.

10. Intru care voie suntem sănții pri jertvirea trupului lui Isus Hristos odată.

11. Si tot preotul stă în toate dilele slujind și aceleasi jertve,

de multe ori aducând, care nici odată nu pot să curătească păcatele:

12. Iar acesta o jertvă aducând pentru păcate pururea, a ședut d'ă dreapta lui Dumnezeu;

13. D'aceea așteptând până se vor pune vrăjmașii lui asternut picioarelor lui

14. Că cu o jertvă a săvârșit pururea pre cel ce se sfîntesc.

15. Si ne mărturisește noă a cesta și Duhul cel Sfint: că după ce a dîs mai înainte,

16. Acesta este așezămîntul de lege care voi face cu densii după dilele acelea, dîce Domnul, și în cugetele lor le voi scrie pre ele;

17. Si păcatele lor și lără de legile lor nu le voi mai pomeni;

18. Iar unde este ertare aces-

tora, acolo nu mai este jertvă pentru păcat.

19. Drept aceea, fratorilor, având îndrăneală a intra întru celo sfinte prin sângele lui Isus,

20. Pre cale nouă și vie, care o a înnoit noă, prin catalpeteazmă adecă, prin trupul său,

21. Si având preot mare preste casa lui Dumnezeu;

22. Si ne apropiem cu adevărată înimă întru deplină credință, fund străpîn la înimile de știință rea, și spălați la trup eu apă curată;

23. Să ſinem mărturisirea nădejdel neșmantă; (pentru că credincios este cel ce a făgăduit);

24. Si să cunoaștem unul pre-

EVREI, XI.

altul spre indemnarea dragostei bucurie atî primît, știind că aveți și a faptelor bune:

25. Nepărăsind adunarea noastră, precum și unul obiceiul: ci indemnând *unul pre altul*: și cu atâta mai mult, cu căt vedeți apropindu-se qioa.

26. Că păcatul nof de bunăvoie după ce am luat cunoștința adevărului, numai rămâne jertvă pentru păcate.

27. Ci o așteptare oare-care înfricoșătoare și judecătoare și iuțișea focului, care va să mănânce pre cei protănci.

28. Lepădând cinea legea lui Moisi sără de milă prin doi sau trei marturi moare:

29. Că de mai amară muncă socotirii, va lua cel ce a călcăt pre Fiul lui Dumnezeu, și a socotit a fi spurcat sângele legiei, cu care s'a sfîntit, și a ocărât Dunbul harului?

30. Că suntem pre cel ce a dîs, A mea este răsplătirea, eu voi răsplăti, dîce Domnul. Si iarăș î Domnul va judeca pre norodul său.

31. Înfricoșat lueru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

32. Iar aduceți-vă aminte de dilele cele mai dinainte, intru care luminându-vă, multă luptă de patimii ați suferit.

33. De o parte cu ocărî și cu necazuri pri veacurile făcându-vă; iar de altă parte, părtași făcându-vă celor ce viețuiesc așa.

34. Pentru că atî și patimii împreună cu legăturele mele, și jeliuirea de avenile voastre cu

sătătoare.

35. Nu lepădați dar îndrăznea la voastră, care are mare răsplătire.

36. Că aveți trebunță de răbdare, ca voia lui Dumnezeu să-ătăi, să luati făgăduință.

37. Că încă puțin vă pare ce cel ce este să vie va veni, și nu vă zâmbăvi.

38. Iar dreptul din credință va fi viu: și de se va îndoia *cineva*, nu va bine voi sufletul meu întrudensul.

39. Iar noi nu suntem al îndorei spre perire; ci al credinței spre castigarea sufletului.

CAPITOLUL XI.

Iar credința este adeverirea celor nădejdute, dovedirea luirilor celor nevădute

2. Că intru aceasta sunt mărturisiri cel de de mult.

3. Prin credință pricepem că s'a intemeiat veacurile cu curențul lui Dumnezeu, de s'a făcut din cele nevădute cele ce se văd.

4. Prin credință mai multă jertvă Abel de căt Cain a adus lui Dumnezeu, pentru care a fost mărturisit că a fost dăpt mărturisind Dumnezeu de darurile lui; și prinț'acea după ce a murit, încă grăeste.

5. Prin credință mai multă ca să nu va să moarte, și nu s'a aflat, pentru că "l-a murit pre el Dumnezeu" că mai

înainte de mutarea lui a fost înălțat, ca a bine plăcut lui Dumnezeu.

6. Si afară de credință nu este cu putință a bine plăcea lui Dumnezeu : că trebuie cel ce se apropie la Dumnezeu să creagă cum că este, și că celor ce l căută pre densul este dătător de plată.

7. Prin credință răspuns luând Noe despre cele care încă nu erau văzute, temându-se, a făcut corabie spre mănuirea casăi sale, prin care a osindit lumea, și dreptatea celei dupre credință s'a făcut moștenitor.

8. Prin credință chiemându-se Avraam, a ascultat de a ești la locul care era să 'l ieș spre moștenire, și a ești, neștiind unde merge.

9. Prin credință a nemernicit în pământul făgăduinței, ca într-un pământ strein, în corturi lăcunid cu Isaac și cu Iacob, cei d'impreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe :

10. Că astepta cetatea care are temelii al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință și înșăși Sara putere spre zămislirea sămânței a luat, și afară de vremea virștei a născut, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce a făgăduit.

12. Pentru aceea, și dintru unul, și acela încă fiind omorit s'a născut ca stelele cerului cu multimea, și ca năsipurul cel fără de nume de pre lungă mare.

13. Dupre credință a murit aceștia toți, neluând făgăduin-

tele, ci de departe văzându-le, și sărutandu-le și mărturisind că strin și nemernici sunt pre pământ.

14. Că cel ce grăesc unele ca acestea arătă că patrie caută.

15. Si de 'și ar fi adus aminte de aceea dintru care așezi, ar fi avut vreme a se întoarce.

16. Iar acum de cea mai bună doresc, adeca, de cea cerească : pentru aceea nu se rușinează de densul Dumnezeu și se numi Dumnezeu lor că le a gătit lor cetate.

17. Prin credință a adus Avraam pre Isaaq când a fost ispitit : și pre cel unul-născut aducea jertvă, cel ce luase făgăduințele.

18. Către care s'a dis, Că întru Isaac se va numi și sămânța :

19. Socotind că și din morți a 'l invia puternic este Dumnezeu ; drept aceea pre acela și întru pildă 'l a luat.

20. Prin credință pentru cele viitoare a blagoslovit Isaaq pre Iacob și pre Isav.

21. Prin credință Iacob, murind, pre fie-care din filii lui loșif a blagoslovit; și s'a inchinat, răgăduindu-se pre vîrful toașului lui

22. Prin credință Iosif, murind, a făcut pomenorire pentru esirea fililor lui Israel ; și pentru oasele sale a poruncit.

23. Prin credință Moisi, când s'a născut, trei luni a fost asuns de părintil săi, căci 'l a

văzut prune frumos ; și nu s'aș temut de poruncă împăratului

24. Prin credință Moisi, mare făcându-se, s'a lepădat a se numi fetel lui Faraon :

25. Mai bine alegând a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, de căt a avea dulceață păcatul cea treacătoare :

26. Mai mare bogătie socotind a fi ocara lui Hristos de căt vîstierile Eghipetului : că se uită la răsplătire.

27. Prin credință a lăsat Eghipetul, netemându-se de urcia împăratului : că pre cel nevăzut ca cum 'l ar fi văzut il aștepta.

28. Prin credință a făcut paștele, și vărsarea sângelui, ca nu cel ce pierdea pre cel întîi născut să se atingă de densul.

29. Prin credință a trecut Marea roșie ca pre uscat : a cărelui ispitire luând Eghipenii s'a înnechat.

30. Prin credință zidurile Ierihonului a căzut, cu incunjurarea în septă dile.

31. Prin credință Raav curva n'a perit impreună cu cei neascultători, primind iscoadele cu pace.

32. Si încă ce voiu mai dice ? că nu 'mi ajunge vremea a spanie de Ghedeon, și de Varac, și de Samson, și de Ieftae ; și de David, și de Samuil, și de prooroci ;

33. Carei prin credință ați biruit împăratul, ați luerat dreptate, ați dobindit făgăduințele, și plinitorul credinței ; care în locul bucuriei ce era pusă înaintea

34. Ați stins puterea focului, și scăpat de ascuțitul sabie, ați săpat din slăbiciune, ați facut tarî în răsboae, ați intors taberele vrăjășilor în fugă.

35. Ați luat mulerile dintru inviere pre morții lor, și unii ați muncit, neprinind slobozdirea ; ca să dobindească mai bună inviere :

36. Iar alții de batjocori și de bătăi ați luat ispitire, încă și de legături și de temnitate.

37. S'a ucis cu pietre, s'a ferestruit, ispititi ați fost, cu ucidere de sabie ați murit : în cojocace ați umblat și în piețe de capre ; lipsiți sună, necăjiți, de răsușărăi ;

38. Căroru nu era lumea vrednică :) în pustii rătăcind, și în munți, și în pesteri, și în crăpăturele pământului

39. Si aceștia toți mărturisiti fiind prin credință, n'ați luat făgăduință :

40. Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai înainte văzând, ca să nu iea fără de noi săvârșirea.

CAPITOLUL XII

Drept aceea și noi având atâtă nor de marturi pus împrejurul nostru, lepădând toată sarcina, și păcatul cel ce lesne ne incungură, prin răbdare să alertăm în lupta care este pusă înaintea noastră

2. Căutând la Iisus începătorul și plinitorul credinței ; care în locul bucuriei ce era pusă înaintea

EVREI, XII.

lui a răbdat erucea, de ocară ne-agând sămă, și d-a dreapta seau nului lui Dumnezeu și sedut

3 Că se cotui de cel ce a răbdat de la păcătoși asupra să împotrivă ca aceea, că să nu vă osteneți slabind eu susțelele voastre

4. Că încă nu ați statut până la sânge, împotriva păcatului a lăsată vă

5. Si ați uitat măngâierea care voa ca unor tu vă graeste, îl meu, nu defâinăz cercetarea Domnului nici slab, muștrându-te de densul.

6. Că pre care iubeste Domnul și ceartă, și bate pre tot fial pre care primește

7. De veți suferi certarea, ca unor și voă se va aia, Dumnezeu, căci care fiu este pre care nu îceartă tatăl?

8. Iar de sănțeți fără de certare, cîrcia sau facut partă, totă, iată dar că sănțeți feciori d-n curvie iar nu și

9. Apoi pre părții trupului nostru i-am avut pedepșitori și fi cinstiam pre densii aū nu ne vom pleca cu mult mai virtos Tatâlui duhurilor, și să sim vîl

10. Că aceia intră puț ne dile prenum le plăcea lor, ne pedepsită pre noi, iar acesta spre folos ca să ne impărtășim sănțirii lui

11. Iar toată certarea în vremea cea de față se pare că nu este de bucurie, ci de măhnire: iar mal pre urmă roadă de pace a dreptatei dă celor pedepșiti printănsa.

12. Pentru aceea mâinile cele slabite, și genunchele cele slăbănoase V. le red casă.

13. Si carari drepte faceti pri oarelor voastre ca nu ce este schop să răicească, e, mai vîtos să se vindece.

14. Pacea să urmați cu totă, și sfînteniea, fără de care nimeni nu va vedea pre Domnul:

15. Socotind că numeni să nu se lipsească de harul lui Dumnezeu; ca nu vre-o rădăcină a amâriecinei odrasini însu sus să facă smunteală, și prin aceea să se sporească multă;

16. Să nu fie cineva curvar, său spălat ca Isav, care pentru o mălcare și a vîndut nasterea sa cea d-lui u

17. Că știi că și după aceea vînd să moștenea că blîzlovenia a fost neprimită: de vreme ce loc de pocăință n'aflat, mă car cî, și, cu lacrimi o căută pre ea

18. Pentru că nu ați apropiat de muntele ce se putea pipăi, și de foul ce ardea, și de nor, și de ceață, și de vîfor

19. Si de vîrful trîmbitei și de glasul cuvintelor, care cei ce iau audiu să rugă că să nu li se mai graescă lor cuvînt.

20. (Că nu puteau suferi ceea ce li se dcea, și măcar fără de s'ar atinge de munte, cu pietre se va omori, sau cu săgeată se va săgeata.

21. Si aşa infricoșat lucru era cel ce se vedea, că Moisi a dispaimânatu-mă și mă cutremur)

EVREI, XIII.

22. Ci văți apropiat de muntele Sionului, și de cetatea Dumnezeului celul vîu, Ierusalimul cel ceresc, și de sbor de milioane de ingeri.

23. Si de adunarea celor înții născuți caru sunt scriși în ceruri și de Judecătorul tuturor Dumnezeu, și de duhurile dreptelor celor devăveriști,

24. Si de Iisus mijlocitorul asezămîntului de lege celui nou, și de săngele stropirei, care grăiese mai bine de căt al lui Avel.

25. Vedeti să nu vă lepădati de cel ce grăeste. Că de nău scăpat aceia lepădându-se de cel ce grăia pre pămînt, cu mult mai virtos noi nu vom scăpa întorcîndu-ne de la cel ce grăeste din cer.

26. Al căru glas atunci a cûtremerat pămîntul: iar acum a făgăduit, dicind, Încă odată ești voi clăti nu numai pămîntul, ci și cerul.

27. Iar aceea ce dice, Încă odată, arată schimbarea celor ce se clătesc, ca a unor lucruri săcute, ca să rămăne cele ce nu se clătesc.

28. Drept aceea, împărtășie nemîșcată luând, să avem har, prin care să slujim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu bună cucerinie și cu sfîială:

29. Că Dumnezeul nostru este foec mistuitor.

CAPITOLUL XIII.

Iubirea de frați să rămăne.

2. Iubirea de strină să nu iutați: că prin aceasta oare-cară neștiind aū primit ospăti pre iugeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca cum ați fi legați ou denîșil; de cei necajăți, ca cum și voi iniție ați fi în trup.

4. Cinstiță este punta intratoate, și patul nespurecat: iar pre curvară și pre prea-curvară va judeca Dumnezeu.

5. Să vă obiceiurile sări iubire de argint; îndestulându-vă cu cele ce aveți: că insușii a dis. Nu te voi părăsi, nici te voi lăsa.

6. Peatru aceea îndrăsnind noi să dicem, Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce mi va face mie omul.

7. Aduceți-vă aminte de mai mari voștri, carii vău grăit voi evîntul lui Dumnezeu, la a căror săvîrsire a vietei privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos eri și astăzi același, și în veci.

9. La invățături strîne și de multe feluri să nu vă mutați. Căbine este cu harul să se întărescă înmă; iar nu ou măncările, dintru care ou s'au folosit cel ce aū umblat întru densele.

10. Avem oltar, dintru care a mânca nău volnicie cel ce slujește cortul.

11. Peatru că ale căror dobitoace săngele de arh.ereul se bagă în lăuntru în cele sfinte pentru păcate, ale acelor trupurile se ard afară de tabără.

EVREI, XIII.

12. Pentru aceea și Iisus, ca să sfîntească pre norod cu sănătatea său, afară de poartă a patimii.

13. Deci dar să eșim la densul afară de tabără, ocara lui purtând.

14. Că nu avem aici cetate stătătoare, ci pre aceea ce va să fie căutăm.

15. Printr'insul dar să aducem jertva de laudă pururea lui Dumnezeu, adecă, roada buzelor ce se mărturisesc numele lui lui.

16. Să facerea de bine și împărtășirea sa nu ultăji că cu iertive ca acestea se imblănăște Dumnezeu.

17. Ascultați pre invățătorii voștri, și vă supuneți lor, că ei îrăvășiează pentru sufletele voastre, ca cei ce vor să dea samă, ca cu bucurie aceasta să facă, iar nu suspinând: că aceasta nu vă este voă de folos.

18. Rugați-vă pentru noi: că nădăjduim că bună sunță avem,

intru toate bine vrind a viațui. 19. Să mai mult vă rog să faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iar Dumnezeul păcăi, cel ce a sculat din morți pre Domnul nostru Iisus, pre Păstorul oror cel mare, prin sângele legel celei vecinătăți.

21. Să vă facă pre voi desăvârșit intru tot lucrul bun, ca să iaceți voia lui, făcând intru voi ce este plăcut înaintea lui, prin Iisus Hristos; căruia este slava în vecil vecilor. Amin.

22. Să vă rog pre voi, fraților, primiți cuvântul măngâierel. că pre scurt am scris voă.

23. Să știți că fratele Timotei este slabod; cu care, de va veni mai curând, voi veda pre voi.

24. Spuneți închiriaciune tuturor mai marilor voștri, și tuturor sănătorilor. Inclană-se voă că cei ce sunt din Italia.

25. Harul cu voi toți. Amin.

¶ Către Evrei să scris de la Italia prin Timotei.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

CEA SOBORNICEASCĂ.

CAPITOLUL I

Iacob, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor doă-spre-dece seminții care sunt intru răspire, să se bucure.

2. Toată bucuriea să socotită,

IACOV, I.

frații mei, când în multe feluri de ispite cădeți;

3. Știind că lămurirea credinței voastre lucează răbdare.

4. Iar răbdarea lucru desăvârșit să alăbu, ca să fiți desăvârși și întregi, și intru nimic lipsită.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor din destul, și nu înfruntează; și î se va da lui.

6. Iar să ceară cu credință, nimic îndoindu se. Pentru că cel ce se îndoiește asemenea este cu valul mărului care de vînturi se aruncă și se învăluie.

7. Că să nu gândească omul acela că va lua ceva de la Domnul.

8. Bărbatul îndoind la suslet, ne-statonic este intru toate cale sale.

9. Iar laude-se fratele cel smirnit intru înălțarea sa.

10. Să cel bogat, intru smernicia sa: căci că floarea erbel va trece

11. Că a rezărit soarele cu zăduful, și a uscat tarba, și floarea ei a căzut, și frunuzetea fetel ei a perit, așa și bogatul intru umbletele sale se va veșteji.

12. Fericit bărbatul care rabdă ispite: căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții care o a făgăduit Dumnezeu celor ce îl umbesc pre el.

13. Nimeni ispitindu-se să dică, că de la Dumnezeu se ispitește: că Dumnezeu este neispitit de

rele, și el pre nimeni nu îspitește:

14. Ci fie-care se ispitește de a sa poftă fiind tras, și amăgit.

15. După aceea, poftă zâmbind naște păcat: iar păcatul să vîrșindu-se, naște moarte.

16. Nu vă înșeiați, frații mei cei iubiți!

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este pogorindu-se de la Părintele luminelor, la care nu este schimbare, sau umbră de mutare.

18. El voind ne a născut pre noi eu cuvântul adevărului, ca să sim noii o incepătură oare-care a zidrilor lui.

19. Drept aceea, frații mei cei iubiți, să ne tot omul grabnic spre a audii, și zăbavnic spre a grăbi, zăbavnic spre mână:

20. Că mâna omului nu lucează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosința reușăței, intru blândețe primiți cu vîntul cel în lăuntru sădăt, care poate să măntuească susiletele voastre

22. Iar fiți făcători cuvântului, și nu numai ascultători, amăgiindu-vă înșii-vă pre voi.

23. Pe ru că de este cineva ascultător cuvântului, și nu făcător, unul ca acesta asemenea este cu omul care își caută fata facere sale în oglindă:

24. Pentru că să căută pre sunte, și să dus, și îndată și a uitat în ce chip era.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșit a slobojeniei, și

IACOV, II.

1. Amane într-oasă acesta nu ascultător cu uitare făcându-se, ei săcator licerului, acesta fericiță și intru fapta sa.

26. De se pare cūlă va între voi ca este bine credințo, și nu își infrinează limba sa, ei își înșală inimă sa, acestuia înzadărnică este buna-credință.

27. Buna-credință cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl aceasta este, A cerceta pre cel sărman și pre văduve intru neacuzurile lor, și a se păzi pre sine nespurat de către lume..

CAPITOLUL II.

Frații mei nu intru alegerea fetelor să aveți credință Domnului nostru Iisus Hristos al slăvei.

2. Că de va intra intru adunarea voastră vre un om având măcel de aur, cu hană luminoasă și va intra și vre un sărac cu hană proastă;

3. Si vești căuta la cel ce poartă hană cea luminoasă, și vești dice lui Tu ședi aici bine, și săracului vești dice. Tu stă ai acolo, sau ședi aici sub asternutul picioarelor mele:

4. Si nu v'apă luat aminte întră voi, și v'apă facut judecători de gânduri rele?

5. Ascultați, frații mei eoi iubilă, Au nu Dumnezeu a aleș pre săraciții lumel acesteia, boză în credință, și moștenitorii împăratiei care o a făgăduit celor ce îl iubesc pre el?

6. Iar și oiați necunstat pre cel sărac. Au nu bogății vă asupresc pre voi, și aceia vă trag pre voi la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele cel bun care s'a chiemat preste voi?

8. Însă de împliniri legea cea împăratăescă dupre scriptură, Să iubești pre aproapele tău ca în-suși pre tine, bine faceți

9. Iar de vă ultări în față, păcat faceți, muștrându-vă de lege ca niste călcători de lege.

10. Că ori cine va păzi toată legea, și va gregi întru una, să s'a scăut tutulor vinovat.

11. Că cel ce a dîs, Să nu curvești, a dîs și, Să nu ucidă. și de nu curvești dar ucidă, te așă facut călcător legei

12. Așa să grăbi, și așa să faceți, ca cum prim legea slobozieniei aveți să vă judecați.

13. Că judecata să că de mulă este celuia ce nu face mulă; și se laudă mulă asupra judecătei.

14. Ce folos este, frații mei de ar dice cineva că are credință, iar fapte nu are? așă poate credință să îl mantuiescă pre densus?

15. Că de va fi fratele sau sora goli, și lipsită de hrana cea de toate dilele.

16. Si va dîce lor cineva din tru voi. Mergeți cu pace, încădipi-vă și vă săturați; și nu le ar da lor cele de treabă trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credință, dacă nu are fapte, moartă este sigură

18. Ci va dîce cineva, Tu ai

IACOV, III.

credință, iar eu am sapte: arăta mi credința ta să raporte la faptele tale, și eu îl voi arăta pe din faptele mele credință mea.

19. Tu eredi că Dumnezeu unul este, bine faci, și dracii cred și se cutremură.

20. Șoșii dar să înțelegi omul deținută că credința tău de fapte moartă este?

21. Avraam părintele nostru nu din fapte s'a îndreptat, sunind pre Isaac fiul său pre jertvelnic?

22. Vedi că credința lucru împreună cu faptele lui, și din fapte s'a împlinit credința?

23. Si s'a împlinit scripture care dîce. Si a credut Avraam lui Dumnezeu, și i s'a socotit să intru dreptate: și Prietenul lui Dumnezeu s'a chiemat.

24. Vedetă dar că din fapte se îndreptă omul, iar nu numai din credință.

25. Asijdereea încă și Raav curva au nu din fapte s'a îndreptat pre mult pre vestitori, și pre altă cale scoțându-i?

26. Că precum trupul sără de doh mort este, așa și creștină fară de fapte moartă este.

CAPITOLUL III.

Nu fiți mulți dascali, frații mei, și știind că mai mare judecata vom să luăm.

2. Că multe gresuță toți. De nu gresesc cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârsit, și puternic și înfrință și tot trupul.

3. Că iată, și ceilor frieile în guri le punem, ca să se supre ei noă; și tot trupul lor îl întoarcem.

4. Iată și corăbile, mari fundi, și de răgi vîntul împingându-se, se întorc de prea mică cărmă, într-o voeste poartea cărmă enclui

5. Așa și limba mică mădular este, și mari se laudă. Iată, puțin foc și căt de mare materie aprinde!

6. Si limba este foc, lumea nedreptatei așa limba este asozată intru mădularile noastre, care spucă tot trupul, și se apunde roada nașterei, și se aprinde de gheenna.

7. Că toată firea și a fiarelor și a paserilor, și a celor ce se tîrisc și a pestilor, se domolește și s'a domolit de firea omenească.

8. Iar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească că este neînfrințată rețută plină de orăvă aducătoare de moarte.

9. Cu denușa bine-cuvântul pre Dumnezeu, și Tatăl; și cu denușa blâstămăne pre oameni, caruț sunt făcuți dupre asemănarea lui Dumnezeu.

10. Dintru aceeași gură ese buna cuvântare și blâstămăne. Nu trebuie, frații mei, acestea așa și fie.

11. Așă doară izvorul dintru aceeași vină izvorește dulce și amar?

12. Așă doară poate, frații mei, smochinul să facă masă ne/sanviță vieță, smochine? așa nici uș

izvor poate a face apă sărată și vrăjmaș lui Dumnezeu se face, dulce

13 Cine este înțelept și bine stător între voi? să și arăte din viața cea bună faptele sale intru blândețele înțelepciunie

14 Iar de aveți pismă amără și prigonește intru înimile voastre, nu vă răbdăți, nici mintiți împotriva adevărului.

15 Nu este înțelepciunea aceasta de sus pogorindu-se, ci este pământească, trupească, drăcească.

16 Pentru că unde este pismă și prigonește, acolo este neasăzare și tot lucrul reu.

17 Iar înțelepciunea cea de sus înțeiu este curată, apoi făcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, fără de judecată, și nefătarnică

18 Iar roada dreptăței cu pace se samănă celor ce fac pace.

CAPITOLUL IV.

De unde sunt răsboae și sfedi între voi? aș nu de aici, din desmerdările voastre care se ostese intru măduările voastre?

2. Potuști, și nu aveți ucideți, și pismuști, și nu puteți dobândi, vă sfătăți și faceți răsboae, și nu avăți, pentru că nu cereți.

3. Cereți, și nu luăți, pentru că reu cereți, ca intru desmerdările voastre să cheituiți

4. Prea-curvariș și prea curvelor, aș nu ști că dragostea lumelui acestela vrăjba este cătră Dumnezeu? deci ori-care va vrea să fie prieten lumii,

5. Aș vă se pare că în desert scriptura grăeste, Spre zavistie poftescă duhul care lăcusețe întru noi?

6. Cu mai mare har dă. Întru aceea dice, Domnul celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriti le dă har.

7. Supuneți-vă, drept aceea, lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului, și va fugi de la voi.

8. Apropiați-vă de Dumnezeu, și se va aprobia de voi. Curății-vă mâinile, păcăloșilor; și vă curățăți înimile voastre cei indoși la suflet.

9. Pătruniți, și lăcrămați, și plângăți: risul vostru spre plâns să se întoarcă, și bucuriea voastră intru ţinguire.

10. Smeriti-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi

11. Nu grăbiți de reu unul pre altul, frațiilor. Că ocela ce grăsește de reu pre fratele său, și judeci pre fratele său, grăsește de reu legea, și judecă legea: iar dacă judeci legea, nu ești făcător legei, ci judecător

12. Unul este putitorul legei, care poate să măntuască și să piardă: iar tu cine ești care judeci pre altul?

13. Veniți acum, cei ce dicoi. Astădi său mână vom merge intru acea cetate, și vom face acolo un an, și vom neguțători, și vom dobândi.

14. Cărli nu ști că se va înțembla mîine. Că ce este viața voastră? Că abur este,

care intru puțin se arată, și mențulă, indelung răbdând pentru dênsa, până ce ea ploas tim-purie și tirde.

15. În loc de a dice voi, De va vrea Domnul, și vom fi vii, vom face aceasta său aceea.

16. Iar acum vă lăudați intru trufile voastre: toată lauda de acest fel rea este.

17. Drept aceea, celui ce stie a face bine, și nu îl face, păcat este lui.

CAPITOLUL V.

Veniți acum, bogăților, plangeti și vă ţinguți de neacă-zurile ce vor să fie asupra voastră.

2 Bogățea voastră a putredit, și bailele voastre le au măncat moibile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit, și rugina lor va fi mărturie asupra voastră, și va măncă trupurile voastre ca focul. Ati strins comoară la qilele cele de apoi.

4. Iată, plata lucrătorilor celor ce au secerat tarinele voastre, care o oprîșă voi, strigă: și strigările secerătorilor iu urechile Domnului bavaot au intrat

o Desfătătu-i ati pre pămînt, și vă-ați de-nierdat, hrânu-ați înimile voastre, ca în diaoa jumătății.

6. O-sindit-ati, și omorit-ati pre cel drept, și nu să a pus împotriva voastră.

7. Drept aceea, tu îl indelung răbdători frați mei, pana la venirea Domnului iată, pugnatul așteaptă roada cea scumpă a pă-

9. Nu ofați unul asupra altuia, frațiilor, ca să nu vă osindili iată, judecătorul înaintea ușelor stă.

10. Luăți pildă de patimă rea, frați mei, și de îndelungă răbdare, pre proorocii caruia aș grațit în numele Domnului

11. Iată, fericim pre ecii ce aș răbdat Răbdarea lui Iov atij au dat, și sfîrsitul Domnului aji vădut; căci mult milostiv este Domnul și indurat.

12 Iar mal înainte de toate, frați mei, să nu vă jurați, nici pre cer, nici pre pămînt, nici cu alt jurămînt ori care ei fie vă ce este așa, așa, și ce este nu, nu ca să nu cădeți intru sătărcenie.

13. Pătiuște reu cineva între voi? să se roage. Este cineva cu înimă bună? să cânte.

14. Este bolnav cineva între voi? să chiește preotul bisericei, și să se roage pentru densul, un-geudul pre densul cu un-de-lemn intru numele Domnului.

15. Si rugă unea credinței va măntui pre cel bolnav, și îl va redica pre densul Domnul, și de va fi să ut pacate se vor erați lui

16. Mărturisiti-vă unul altuia pătele, și ve rugați unul pentru altul, ca să ve vindecați. Că mult poate rugăciunea dreptă, lui cea ferbinte.

17. Ilie om era asemenea noă pătimăș, și cu rugăciune s'a rugat să nu ploae, și n'a ploaț pre pămînt ani trei și luni șese.

18. Și iarăși s'a rugat, și celul a dat ploae, și pămîntul a odrăslit roada sa.

19. Fraților, de se va rătăci cineva între voi de la adevar, și îl va întoarce cineva pre el;

20. Nă stie că cea de a intors pre păcălos de la rătăcirea cărei lui, va măntui suflet din moarte, și va acoperi multime de păcate.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CEA SOBORNICEASCĂ INTĂRÎU.

CAPITOLUL I.

Petru, apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși al răsăripi Pontului, Galatiei, Cappadociei, Asiei, și Vitâniei,

2. Dupre cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfintirea Duhului, spre ascultarea și stropirea săngelui lui Iisus Hristos: Har voă, și pace, să se immitcească.

3. Bine este cuvântul Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care dupre mare mila sa a doa oară ne a născut pre noi spre nădejde vie prin invierea lui Iisus Hristos din moarte.

4. Spre moștenire nestricăoioasă, și nesuprată, și neveșteptă, păzită în ceruri pentru voi.

5. Cările sunteți păziti cu puterea lui Dumnezeu prin cre-

dință spre măntuire gata și arată în vremea de apoi.

6. Întru care vă bucurăți, acum puțin, de se euvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite.

7. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă de căt aurul cel peritor, și prin foc lămurit, să se afle spre laudă și cinstă și slavă întru arătarea lui Iisus Hristos:

8. Pre care nevădendu'l, măbiți; întru care acum nu privind, ci credind, vă bucurăți eu bucurie negrăită și prea slavă;

9. Luând sfîrșitul credinței voastre, măntuirea sufletelor.

10. Pentru care măntuire să căută și să cercăt prooroci, căruia să proorocit de harul ce era să vie spre voi.

11. Cercetând în care, și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui

I. PETRU II.

Hristos care era întru denșii mai înainte mărturisind de patimile lui Hristos, și de slavele cele dinăudește.

12. Cărora s'a descoperit că nu lor înusui, ei noș slujiau acestea, care acum s'au vestit voă prin cei ce bine au vestit voă întru Duhul Sfint cel trimis din cer, spre care doresc ingerul să privească.

13. Pentru aceea incingând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârșit nădejdunți spre harul care se aduce voă prin arătarea lui Iisus Hristos;

14. Ca să ascultăreți, neprefăcându-vă poftele cele mai dăinute ale necunoașterii voastre;

15. Ci dupre sfintul care vă chiemăt pre voi, și voi fiți sfinti întru toată petrecerea;

16. Căci scris este, Fiți sfinti; că eți sfinti sunt.

17. Și dacă chieamați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor dupre lucrul fie-cărula, întru frică vremea viaței voastre să o petrețești.

18. Stând că nu cu argint sau cu aur care se strică, vă și izbăvit de petrecerea voastră eca deșartă, care era de la părinții date;

19. Ci cu scump sânge al lui Hristos, ca al unui mușel nevinovat și nesuprată.

20. Care era cunoscut mai înainte de intemeierea lumel, dar să arătat în anii cel mai de apoi pentru voi.

21. Cările printr'insul ați creduți întru Dumnezeu, care îl a

inviat pre el din moarte, și îl a dat lui slavă ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu.

22. Curățind sufltele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul spre nefățință iubire de frați, din numă curată iubit, și unul pre altul cu deadusinul.

23. Find născuți a doa oară, nu din sămânță stricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu și care petrece în veac.

24. Pentru că tot trupul este ca larba, și toată slava omului ca floarea erbei Uscatul-s'a larba și floarea ei a cădut:

25. Lar cuvântul Domnului rămâne în veac și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi.

CAPITOLUL II.

Deci lepădând toată răutatea, și tot vicleșugui, și fățărnicile, și pisimile, și toate cleverețirile,

2. Ca mîne prunci de curând născuți să năbiți laptele cel cîventător și fără de vicleșug, ca printre insul să creșteți

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

4. Cără care apropiindu-vă, cela ce este piatra cea vie, dic oamenii cu adevărat nebăgătă în samă, iar la Dumnezeu aleasa, și scumpă.

5. Ni voi însă ve că mîne pre tre vîl, ve zidită casă duhoivnică, preote sănătă ca să aducete jertve duhoivnicesti, plă-

I PETRU II

cute lui Dumnezeu prin Iisus făcătorilor de ră, și spre lauda Hristos.

6. Pentru că scris este în scriptură, Iată, pun în Sion piatră în capul unghiușului, aleasa, scumpă și cela ce va crede întru densus nu se va ruina.

7. Drept aceea, voă celor ce credeti, el este cinstea, iar celor necredințioși, piatra care nu o să băgat în samă ziditorii, aceasta să facăt în capul unghiușului.

8. Si piatră de potenție, și piatră de smintelă, de care se potențează cei ce nu se pleacă cu vîntul; spre care și puși sunt.

9. Iar voi sănăteți cod ales, preotie impărătească, neam sfint, norod spre căștigare; ca să vesuți bunătățile celui ce vă chie-mat pre voi dintru întunecere la minunata sa lumină:

10. Cari odinoară nu erați, iar acum lori lulu lui Dumnezeu sănăteți; caru erați nemiliști, iar acum sănăteți mulțu.

11. Iubiti lor, rogu-i că pre-nște nemernici și streini, să vă feriți de poftele cele trupești, care se oștese asupra sufletului.

12. Petrecere voastră avându-o bună întru Neamuri: ea intru care vă clevește pre voi ca pre niste făcători de ră, din faptele voastre cele bune, vă-dând, să slăvescă pre Dumnezeu în droa cercetările.

13. Deci supuneți-vă la totă omeneasca zidire pentru Dom-nul oră impăratului, ca celui ce este mai pre sus,

14. Orl domnilor, ca celor ce sunt de el trimiști spre izbinda-

făcătorilor de ră, și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Că asa este voia lui Dumnezeu, ca bine făcând să infrângătă necunoștința oamenilor celor fără de minte.

16. Ca cel slobodă, și nu ca cum atât avea slobodenie acoperemint reuătăci, ci ca robii lui Dumnezeu.

17. Pre țoți cinstiți Frățiea iubiti. De Dumnezeu vă temeți. Pre impăratul cinstiți.

18. Slugile, supuindu-vă cu toată frica stăpanilor, nu numai celor blândi și buni, ei și celor năsălnici.

19. Pentru că aceasta este placut înaintea lui Dumnezeu, de rabdă cineva scirbă pentru știință lui Dumnezeu, pătimind cu nedreptate.

20. Că ce laudă este, dacă, gresind și pedepsindu-vă, veți răbdă? ci dacă bine făcând, și pătimind, veți răbdă, aceasta este darură înaintea lui Dumnezeu.

21. Că spre aceasta văți chie-mat: că și Hristos a pătimit pen-tru noi, noă lăsandu-ne pildă, ca să urmați urmatorii lui.

22. Care păcat n'a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui.

23. Care ocărindu-se, împotriva n'a ocărit; pătimind, n'a ingrozit, ci se da celui ce judecă că dreptul:

24. Care păcatele noastre însuși le a redicat în trupul său pre lemn, ca păcatelor murind să vietim dreptatei: cu a cărui rană văți vindecat.

25. Că erați ca niste oi rătă-

I PETRU. III

cite; ci văți intors acum la potrivă bine-cuvântând; stând că spre aceasta sunteți chiamați, ca să moșteniți blagoslovenie.

10. Că cela ce voește să iubească viața, și să vadă dile bune, să și opreasă limba sa de la rău, și buzele sale ca să nu grăcască vicleșug.

11. Să se depărteze de la rău, și să facă bine, să caute pacea, și să urmeze pre ea.

12. Pentru că ochii Domnului sunt spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor: iar fața Domnului este asupra celor ce fac rele.

13. Si cine este cel ce va face voă rău, de veți fi următori bineiul?

14. Ci de și veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi: iar de ingrozirea lor să nu vă temeți, nici să vă turburați.

15. Că pre Domnul Dumnezeu să îl sănăti întru mințile voastre: și să fie gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întrebă pre voi cuvânt pentru nădejdea cea întru voi, cu blândește și cu niște o frică.

7 Bărbați, aşjdarea, împreună lăcând eu muierile lor cu cunoștință, ca unul vas mai slab celul femeesc dându-le cinstă, ca și celor împreună moștenitoare harului vieții; ca să nu se curmeze rugăciunile voastre.

8. Iar la sfîrșit, toți să fie cu un gând, milostivii, iubitori de frați, indurători, smerișii:

18. Pentru că și Hristos odată pentru păcate a pătimit, cel drept pentru cel nedrepti, ca pre noi

I. PETRU, IV.

să ne aducă la Dumnezeu, omorindu-se cu trupul, și învind cu Duhul.

19. Intru care și duhurilor ce erau în temniță pogorindu-se a propovедuit.

20. Celor ce fuseseră odinioară necredincioase, când acceptă în delungă răbdarea lui Dumnezeu în dulile lui Noe, făcându-se corabiea, intru care putine, adeca, opt suflete s-au măntuit prin apă.

21. A căriei chip acum fiind botezul și pre noi ne mantuiește, (nu lepădarea spuriaciunel celei trupești, ci întrebarea științei celor bune către Dumnezeu) pr.n inv.erea lui Iisus Hristos;

22. Care este d'a dreapta lui Dumnezeu, după ce s'a suit la cer; plecându-se lui îngerii și stăpânirele și puterile.

CAPITOLUL IV.

Hristos dar pătimind pentru noi cu trupul, și vol dupre aceeași gând vă înarmați, pentru că ceea ce a pătimit cu trupul a încreitat despicat.

2. Ca să nu mai viațuească ceea-l-altă vreme în trup spre poftele omenesti, ci spre voia lui Dumnezeu.

3. Că destul ne este noă caru în vremea oea trecută a vieței am făcut voia păgânească, umblând întru necurățil, întru poftă întru hețil, întru ospete, întru hături, și întru urite slujiri idoștili.

4. Intru care se mănuiează

căci nu vă adunați vol cu densusă la aceeași turburare a curviei, hulindu-vă.

5. Caril vor da sama la cel ce este gata să judece pre cel vîi și pre cei morți.

6. Că spre aceasta și morților să aibă vestit, ca să se judece cu trupul dupre om, și să vizeze dupre Dumnezeu cu duhul.

7. Si sfîrșitul tuturor să apropieat: deci fișii eu întreagă înțelepiune, și priveghiați întru rugăciuni.

8. Iar mai înainte de toate unul spre altul dragoste cu osîrdie având: căci dragostea a copere multime de păcate.

9. Iubitori de streini fișii între voi fără de cîrtire.

10. Fie-care precum a luat daru, între voi cu acela slujind, ca niste buni iiconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. De grăeste cineva, ca cuvintele lui Dumnezeu să grăească, de slujeste cineva, ca din puterea care o dă Dumnezeu să slujească: ca întru toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. Iubiți lor, nu vă mirați de aprinderea care este întru voi, care se face voă spre ispita, ca cum s'ar întîmpla voă oea strîne:

13. Că, pentru că vă faceti părăști patimelor lui Hristos, bucurăți-vă; ea și întru arătarea slavelor lui să vă bucurați, vezelindu-vă.

I. PETRU, V.

14. De sănșet ocărîști pentru numele lui Hristos, servicii sănșete; căci duhul slavei și al lui Dumnezeu preste vol odihnește: dupre aceia se hulește, iar dupre vol se proslăvește.

15. Iar nimeni din vol să nu pătimească ca un ucigaș, sau ca un fur, sau ca un lăcător de reu, sau ca un ispitor de lucruri streine.

16. Iar dacă pătimește ca un Creștin, să nu se rușineze; ci să proslăvească pre Dumnezeu în partea aceasta.

17. Căci vremea este a se începe judecata de la casa lui Dumnezeu: iar dacă este întîu de la noi, care este sfîrșitul celor ce se împotrivesc evanghiei lui Dumnezeu?

18. Si de vreme ce dreptul a bia se mantuiește, cel necredincios și păcătos unde se va arăta.

19. Pentru aceea, și cei ce pătimesc dupre voia lui Dumnezeu, ca credinciosului Ziditor să și incredințeze sufletele lor lui, întru fapte bune.

CAPITOLUL V.

Pre presviterii cei dintru vol îi rog, ca cel ce sunt împreună presviter, și mărturisitor al patimelor, lui Hristos, și părtaş al slavei celei ce va să se descoare.

2. Păstorii turnia lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grija de densa, nu cu sila, ci de vole, nu cu agonisele urite, ci cu osîrdie;

3. Nică cum atî stăpâni prez-te ehruri, ci pilde făcându-vă turmei.

4. Si când se va arăta mal ma-rele păstorilor, veți lua cununa slavei cea nevește, ită.

5. Asijdereea și vol cel tineri, plecați-vă celor bătrâni. Si totu unul altuia plecându-vă, smerita cugetare să agoniști: că Dumnezeu celor mândri le stă im-protivă, iar celor smeriți le dă har.

6. Drept aceea, smeriți-vă subt mălna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalte pre voi în vreme.

7. Toată gria voastră aruncând spre densus; că acela se zrijeste pentru voi.

8. Fiți trezi, priveghiați; pentru că protivnicul vostru diavolu-lui, ca un leu răenind, umbără, căutând pre cine să înghiță.

9. Căruia stați împotriva înărtări și fund în credință, ștind că aceleasi patimi se intempiă frântul voastre celei din lume.

10. Iar Dumnezeul a tot ha-rul, care ne a chiamat la slava sa cea vecinică prin Hristos Iisus, acela pre voi, după ce atî pătrimit puțin, să vă facă desăvîrșit, să vă întrărească, să vă facă puternici, să vă intemeieze.

11. Acelu a savă și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. Prin Siluan, voă credin-ciosul frate, precum socotesc, puțin am scris, îndemnându-vă, și marturind că acesta este ha-rul cel adeverat al lui Dumnezeu întru care stați.

13. Inchină-șe voă biserică

I. PETRU, V.

din Vavilon, cea împreună a sărutare a dragostei. Pace voă leasă; și Marco fiul meu.

14 Închinăți-vă unul altuia cu | Amin

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CEA SOBORNICEASCĂ A DOA.

CAPITOLUL I.

Simon Petru, slugă și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce au dobândit împreună cu noi credință întocma cinstă intru dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos.

2. Har voă și pace să se imulțească intru cunoștința îui Dumnezeu, și a lui Iisus Hristos Domnului nostru.

3. Precum noă dumnezeasca putere a lui toate cele ce sunt spre viață și buna credință ne a dărut, prin cunoștința celui ce ne a chiemat pre noi prin slavă și prin fapta buna.

4. Prin care cele scumpe și mari făgăduințe să dăruiam noă ca prin acestea să vă faceti părăști dumnezeestei fir, fugință de stricăciunea poftei celei din lume.

5. Si intru aceasta singură, totată nevoiuță puind, sporii intru credință voastră fapta bună; iar intru fapta bună cunoștință;

6. iar intru cunoștință întri-

narea; iar intru înfrințare răbdare; iar intru răbdare buna credință,

7. iar intru buna-credință iubirea de frați; iar intru iubirea de frați dragostea.

8. Că acestea intru voi fiind, și immulțindu-se, nu deserți nici fără de roadă vor face pre voi spre cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos, ci singuri vădători fiind mărcrei acelaia.

9. Că cel ce nu are acestea orb este, nevăđend de departe, uitare luând de curățea păcatelor sale celor de de mult.

10. Pentru aceea fraților, mai virtuoși nevoiuță vă că să faceti adevărtă chiemarea și alegerea voastră; că acestea făcând, nu veți greși nici odată:

11. Că așa din destul se va da voă intrarea intru vecinica împărătie a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Pentru aceea nu mă voi lenevi a vă aduce aminte voă pururea de acestea, măcar că și

II. PETRU, II.

stăfi, și sănțeteți înțărîi intru a-dievărul acesta.

13. Însă mi se pare a fi cu dreptul, până când sună intră-cest trup, a vă desetepta pre voi cu aducerea aminte.

14. Sună că fără de zăbață este lepădarea trupului meu, precum și Domnul nostru Iisus Hristos mă a arătat mie.

15. Iar mă voi u nevoi, și pururea a vă avea pre voi după esirea mea, ca să faceti pomeneire de acestea.

16. Că nu urmând basmelor celor mășteșugite, am spus voă puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci singuri vădători fiind mărcrei acelaia.

17. Că a luat de la Dumnezeu Tatăl omne și slavă, glas ca acesta venind către de-nșul de la slava ceea ce mare cunoștință. Acesta este Fiul meu cel iubit intru care lume am vot.

18. Si acest glas noi l-am audiat din cer pogorîndu-se, fiind cu de-nșul în muntele cel sfint.

19. Si avem mai adevarat cunventul cel prorocește; la care bine faceti luând aminte, că la o lumană ce strălucește în loc intunecos, până ce diao va lumeni, și locușerul va resări întru inimile voastre.

20. Aceasta mai întîu sună, că teată prorocea scripturei după a sa lămausecă nu este

21. Pentru că nu prim voi oamenilor să făci canduva proroce, ci purându-se de lăbul sănții să grătă oamenii cel slință lui Dumnezeu

CAPITOLUL II.

Însă aș fost și proroct minciună însoțită norod, precum și intre voi vor fi învățători minciuniști, cari vor băga eresuri de pierdere, și se vor lepăda de Stăpanul cel ce i-a răscumpărat pre de-nșii aducendu și lor grabnică pierdere.

2. Si mulți vor merge în urma invierșunărilor lor, prin carii se va hui calea ad-vărului.

3. Si pentru lăcomia cu cu vînte amăgiitoare pre voi te vor precup, a căror judecăță încă de de mult nu zăpăvește, și pierderea lor nu dormitează.

4. Că de vreme ce Dumnezeu pre ingerii carii aș gresit sună și a cruat, ci eu lanțurile intunecul în tartar legându-i, și a dat spre judecată a se păzi;

5. Si lumea cea d'intîu nu o a cruat, ci pre Noe al optulea, mărturisitor al dreptăței l-a păzit, potop în lume acelor necredincioși aducând.

6. Si cetățele Sodomienilor și ale Gomorului ardându-le, cu sfârșirea lor a osindu, plăpă putindu-ile celor ce vor să petreacă intru pagânătate;

7. Si pre dreptul Lot ce era năcăjuit de petrecerea cea d'imprenă a celor săi de lege întru invierșunare, l-a izbăvit

8. Pentru că cu vederea și cu audul, dreptul acela vietunul întră de-nșii om q. în q. își munca saltele cel drept cu faptele lor cele fără de lege..

II. PETRU, III

9. Dacă Domnul pre cei bine desărăciunel spuind, amăgesc cu pofta trupești, și cu invier- sunări, pre cei ce cu adevărătății scăpat de la cel ce vietuesc intru înșelăciune.

10. Iar mai virtos pre cei ce umbă după tropă intru pofta spurcăciunei, și de domnie nu bagă sămă îndrăzneți, obrazuici slavele luihind, nu se cutremură.

11. Unde îngerii, cu tăria și cu puterea mai mari fiind, nu aduc asupra lor înaintea Domnului judecată cu bulă.

12. Iar acestia ea niște dobitoace necuvîntătoare firești, născute spre vinare și stricăciune, intru cele ce nu înțeleg luihind, intru stricăciunea lor vor peri;

13. Luând plata nedreptăței, dulceață socotind pre desfășarea oea din toate dilele. Spurcații și nețurați, cării se înrănesc cu înșeăciunile lor, mânând cu voi;

14. Octi având plini de prea curvă, și de păcat nepărăsit; amăgind susțelele cele neințărite, înimă deprinsă în lăcomie, având și blâstămuri.

15. Carii lăsând calea cea dreaptă așă rătăcăt, urmând căci și Valaam a lui Vosor, care plata nedreptăței a iubit,

16. Iar ilustrare pentru fără de legea sa a avut: astă necuvîntător cu glas omeneș grăind, a opri nebunia proorocului.

17. Această sunt izvoare fără de apă, nori care se poartă de vîfor, cără negură întunericului în veac se păzește.

18. Iar cele semete ale

19. Răgăduindu-le albohoștenie, ei însoți sunt robii ai stricăciunei: că de cine este cineva burburit, de acela s'a și robit

20. Că dacă după ce așă scăpat de la spurcăciunile lumiei prin cunoștința Domnului și Măntuitorului nostru Iisus Hristos, cu acelea iarăși impleticindu-se, se hiruese, s'a făcut lor cele de pre urmă mai reale de căt cele d'inteciū.

21. Pentru că mai bine era lor a nu fi cunoșcut calea dreptăței, de căt după ce o așă cunoscut, a se întoarce înapoi de la sfânta poruncă ce li s'a dat lor

22. Că s'a întemplat lor pilda cea adevărătă, cărănele s'a intors la boritura sa; și porcul scăldat, la moeră tinei.

CAPITOLUL III

Si aceasta acum, iubililor, a doa epistolie scriu voă; intru care deștept eu aducerea aminte mintea voastră cea curată

2. Ca să vă aduceți aminte de granurile cele mai naunte grăite de sfintii prooroci, și de porunca noastră, cării suntem apostoli ai Domnului și Măntuitorului.

3. Aceasta mai înainte stăind, că vor veni în dilele ecclie de apoi batjocoritorii cării vor umbla dupre poftele lor,

II. PETRU, III

4. Să vor dice. Unde este făgăduința venirei lui? că de când părinții așă adormit, toate așă rămân precum așă fost din începul zidirei.

5. Căci el nu voiese a ști aceasta, că prin cuvântul lui Dumneideu cerurile așă fost de de mult, și pământul din apă și prin apă s'a așezat.

6. Prin care lumea cea de atunci, cu apă înneandu-se, a perit:

7. Iar cerurile aceste de acum și pământul eu același cuvânt sunt puși sub păstrare, păzindu-se focului la doa judecătei și a pierderii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar aceasta una să nu se înțină că de voi iubililor că o di înaintea Domnului, este ca o omie de ani, și o omie de ani ca o di

9. Nu va zăbăvi Domnul făgăduința, precum oare-carii zăbăvă o socotesc; ci indelung rabdă pentru noi, nevrind ca să piară cineva, ci toti să vie la pocaință.

10. Iar va veni doa Domnului ca un fur noaptea; întru care cerurile cu sunet vor trece, stihile arđend se vor strica, și pământul și cele de pre deșul lucurilor vor arde.

11. Deci dacă așă acestea toate a se strica, în ce fel trebuie să să fiți voi intru sfintele petreceri

cele d'impreună și intru faptele bunei credințe.

12. Așteptând și dorind a fi mai degrabă venirea dînel lui Dumneideu, pentru care cerurile arđend se vor strica, și stihile aprindendu-se se vor topi?

13. Că ceruri nove și pământ nou, dupre făgăduința lui așteptăm, intru care dreptatea lăcuște.

14. Pentru aceea, iubililor, acestea așteptând, nevoiți vă să vă ailați lui nespreucați, și neinținăți, în pace.

15. Să pre indelunga-răbdare a Domnului nostru măntuire să o socotiti; precum și iubil nostru frate Pavel dupre înțelepcuirea cea dată lui a scris voa,

16. Precum și intru toate epistole sale, grăind de acestea; intru care sunt unele cu anevoie a se înțelege, care cei neinținăți și neințărăți le rezvăresc că și pre cele-l-alte scripturi, spre a lor pierdere.

17. Deci voi, iubililor, acestea mai înainte să ud, păzirăvă, că nu cu înșelăciunea celor fără de lege fiind strămutați, să cădeți de la întărirea voastră.

18. Ci să creșteți intru harul, și cunoștința Domnului nostru și Măntuitorului Iisus Hristos. Această slava și acum și în dia veacului. Amen

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ INTEIŪ.

CAPITOLUL I.

Ce era dintru inceput, ce am audit, ce am privit cu ochii noștri, ce am privit, și mănele noastre ați pipăit, de Cuvântul vieței,

2. (și viața s'a arătat, și o am văzut, și mărturisim, și vestim voă viața cea vecină, care era la Tatăl, și s'a arătat noă;)

3. Ce am văzut și am audit spunem voă, ca și voi împărtășire să aveți cu noi : și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul lui, Iisus Hristos

4. Si aceasta scriem voă, ca bcurievoastră să fie deplin.

5. Si aceasta este vestirea care am audit de la densus, și vestim voă, că Dumnezeu lumină este, și nici un intuneric intru densus nu este.

6. De vom dice că împărtășire avem cu densus, și intru intuneric umbără, mințim, și nu facem adevărul :

7. Iar de vom umbla intru lumină, precum el este intru lumină, împărtășire avem unu cu altul, și săngele lui Iisus Hristos, Fiului lui ne curățește pre tot păcatul

8. De vom dice că păcat nu

avem, pre noi însi-ne ne însălăm, și adevărul nu este intru noi

9. De vom mărturiști păcatele noastre, credincios este și drept ca să ne erte noă păcatele, și să ne curățească pre noi de toată nedreptatea.

10. De vom dice că nu am păcătuit, minciună facem pre densus, și cuvântul lui nu este intru noi.

CAPITOLUL II.

Fețil meu, acestea scriu voă, ca să nu păcătuți. Si dacă cinea va păcătui, mangăitor avem cătră Tatăl, pre Iisus Hristos cel drept.

2. Si acesta este curățire de păcatele noastre : și nu numai de ale noastre, ci și de ale a toată lumea.

3. Si intru aceasta știm că 'l am cunoscut pre cel ce este din inceput. Scriu voă, tinerilor, că ați biruit pre cel viclean. Scriu voă, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatăl.

4. Cel ce dice, 'L-am cunoscut pre densus și poruncele lui nu le păzește, minciună este, și intru acesta adevărul nu este.

5. Iar cel ce va păzi cuvântul lui, cu adevărul intru acela dragostea lui Dumnezeu deplin

este: intru aceasta cunoaștem din lume. De iubește cineva lucea, nu este dragostea Tatălui intru densus.

6. Cel ce dice că petrece intru densus, dator este precum acela a umblat, și el așa să umble

7. Fraților, nu scriu voă poruncă nouă, ci poruncă veche care așa avut dintru inceput. Poruncă cea veche este cuvântul care ați audit dintru inceput.

8. Iarăși, poruncă nouă scriu voă, care este adevărata intru densus și intru voi : că intunericul a trecut, și lumina cea adevărata iată resare.

9. Cel ce dice că este intru lumină, și pre fratele său urște, intru intuneric este până acum

10. Cel ce iubește pre fratele său intru lumină petrece, și sminteală intru densus nu este.

11. Iar cel ce urște pre fratele său intru intuneric este, și intru intuneric umbără, și nu știe încotro merge, că intunericul a orbit ochiul lui.

12. Scriu voă, filor, că se eartă voă păcatele, pentru numele lui.

13. Scriu voă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din inceput. Scriu voă, tinerilor, că ați biruit pre cel viclean. Scriu voă, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatăl și pre Fiul.

14. Scriu-am voă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din inceput. Scriu-am voă, tinerilor, că suntești tarl, și cuvântul lui Dumnezeu petrece intru voi, și ați biruit pre cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele

mea, nu este dragostea Tatălui intru densus.

16. Pentru că tot ce este în lume, postă trupului și postă ochilor, și trufia viețel, nu este de la Tatăl, ei din lume este.

17. Si lumea trece, și postă ei : iar cel ce face vola lui Dumnezeu petrece în veac:

18. Filor, ceasul cel de apoi este : și precum ați audit că antihrist vine, și acum anti hriști mulți s'au făcut ; dintru aceasta cunoaștem că ceasul cel de apoi este.

19. Dintru noi au eşit, ci nu erau dintru noi ; că de ar fi fost dintru noi, ar fi rămas cu noi . ci ați esit ca să se arăte că nu sunt toți dintru noi

20. Si voi ungere aveți de la Cetățină, și sunți toate.

21. Nu am scris voă ca cum o'niști adevărul, ei ca cum 'l ați și pre el, și cum că nici o minciună nu este din adevăr.

22. Cine este minciună fără numai cel ce tagăduște că Iisus este Hristos ? Acesta este an hrișt, care tagăduște pre Tatăl și pre Fiul.

23. Tot cel ce tagăduște pre Fiul, nici pre Tatăl nu are; iar cel ce mărturisește pre Fiul și pre Tatăl are.

24. Drept aceea voi ce ați audit dintru inceput, intru voi să răsună : și de va rămânea intru voi ce ați audit dintru inceput și voi în Fiul, și în Tatăl veți răsună.

25. Si aceasta este făgăduința

I. IOAN. III.

care insuși a făgăduit noă, vî să redice păcatele noastre; și
ata cea vecinică.

26. Acestea am scris voă pen-
tru cel ce vă îngălă pre voi.

27. Să voi ungerea care atî
luat de la dênsul intru voi să
rămâne, și nu aveți trebuință ca
să ve invete pre voicineva: și pre
cum aceeași ungere vă invată
pre voi pentru toate, și adevă-
rată este, și nu este minciună,
și precum vă invățăt pre voi,
rămâneți intru dênsul.

28. Să acum, filor, rămâneți în
trudênsule să avem îndrăzneala
când se va arăta, și să nu ne
rusinâm de dênsul la venirea lui

29. De știu că este drept, eu-
noaște că tot cel ce face drept-
ate de la dênsul să născut

CAPITOLUL III.

Vedeți ce fel de dragoste ne a-
dat noă Tatăl, ca fi ai lui
Dumnețu să ne numi: pentru
aceasta lumea nu cunoaște pre
noi, căci nu l-a cunoscut pre
dênsul.

2. Iubitorilor acum îi ai lui Dum-
nețu suntem, și încă nu să ară-
tăt ce vom fi ei și cum că cand
-e va arăta, asemenea lui vom
că l vom vedea pre el pre,
cum este.

3. Să tot cel ce are nădejdea
aceasă intru dênsul, se cură-
toște pre sine, precum și el este
curat.

4. Tot cel ce face păcatul și, pre
fratele petrece în moarte
fără-de-legea face, și păcatul
este fără-de-legea

5. și știu că el - a arătat că și și e tot u-

ș. să rădice păcatele noastre; și
păcat intru el nu este

6. Tot cel ce petrece intru dêns-
ul nu păcătuște: și tot cel ce
face păcatul nu l-a vădut pre
el, nici l-a cunoscut pre el

7. Futor, nimeni să nu vă înseși
pre voi: cel ce face dreptate
drept este, precum și acela drept

este.

8. Cel ce face păcatul din
diavoul este, că din început dia-
volul păcătuște. Spre aceasta
să arătat lui lui Dumnețu
ca să strice luerurile diavoului

9. Tot cel născut din Dum-
nețu păcat nu face că sămană
lui intru dênsul petrece. și nu
poate să păcătușească că din
Dumnețu - și născut

10. Intru acea-la arătăt sunt
fiil lui Dumnețu, și fiil diavo-
lului tot cel ce nu face dreptate
nu este din Dumnețu, nici cel
ce nu iubește pre fratele său.

11. Căci aceasta este vestirea

care atî audt dintru început, ca
să iubim unul pre altul.

12. Nu precum Cau care era

din veacul și a uci pre fra-
tele său. Să pentru care prein-
țe că l-a uci pre el? Căci luerurile
lui erăt rele, iar ale fratelui său
nici că l vom vedea pre el pre,
drepte

13. Nu vă mirați, frații mei

de vă urește pre voi lumea

14. Noi sun că am trecut din
moarte în viață pentru că iubim
pre frații (a cel ce nu iubește
nici că el ce nu iubește

15. Tot cel ce urește pre fra-
tele său ucigător de oameni este

cunoaștem că petrece intru noi,

din Duhul care a dat noă

I. IOAN. IV.

meti nu are viață vecinică intru
dênsul petrecend

16. Intru aceasta am cunoscut
dragostea lui Dumnețu, că el
și a pus sufletul său pentru noi.
și noi dator, suntem pentru frați
să ne punem sufletele.

17. Iar cel ce are bogățiea lu-
mel acesteia, și vede pre fratele
său având trebuință, și își în-
chide inima sa despre dênsul,
cum rămâne dragostea lui Dum-
nețu intru dênsul'

18. Fiți mei, să nu iubim cu
euventul, nici cu limba; ci cu
fapta și cu adevărul.

19. Să intru aceasta cunoaștem
că suntem din adevăr, și în-
aintea lui vom incredința inimile
noastre.

20. Că de ne arăta pre noi ini-
ma noastră vinovați, Dumnețu
mai mare este de căt inima noas-
tră, și sătio toate.

21. Iubitorilor, de nu ne va ară-
tăt pre noi vinovați inima noas-
tră, atunci îndrăznește avem cărtă-
Dumnețu.

22. Să ori ce vom cere, vom
luu de la dênsul, pentru că pă-
zim poruncile lui, și cele plăcute
înaintea lui facem

23. Să aceasta este porunca lui.
Ca să credem intru numele lui
Iisus Hristos Fiului lui, și să iubim
unul pre altul, precum ne a
dat noă porunca

24. Să cel ce păzește poruncile
lui intru dênsul petrece, și a-
cela intru el. Să intru aceasta
cunoaștem că petrece intru noi,
din Duhul care a dat noă

CAPITOLUL IV.

Iubitorilor, să nu credeți pre tot
duhul, ei să îspitiți dohurile
de sunt de la Dumnețu: că
multi prooroci minciunoși au șit
in lume.

2. Intru aceasta să cunoașteți
Duhul lui Dumnețu: Tot du-
hul care mărturisește pre Iisus
Hristos că a venit în trup, de
la Dumnețu este :

3. Să tot duhul care nu mărtu-
risește pre Iisus Hristos că a
venit în trup, de la Dumnețu nu
este: și acela este al lui anti-
hrist, de care atî audit că va
veni; și acum în lume este.

4. Voi de la Dumnețu sun-
teți, filor, și atî biruit pre acela.
căci mai mare este cela ce este
intru voi, de cat cela ce este în
lume.

5. Aceia din lume sunt: pen-
tru aceea din lume grăesc, și
lumea pre dêns ascuță.

6. Noi din Dumnețu sun-
tem; cel ce cunoaște pre Dum-
nețu ascuță pre noi, care nu
este din Dumnețu nu ne ascuță
pre noi dintru aceasta cunoaștem
duhul adevărului, și du-
hul însăracunei

7. Iubitorilor, să iubim unul pre
altul: că dragoste de la Dum-
nețu este, și tot cel ce iubește,
din Dumnețu este născut, și
cunoaștem pre Dumnețu

8. Cel ce nu iubește, nu cu-
noaște pre Dumnețu; că Dum-
nețu și dragoste este.

9. Intru aceasta să arătat dra-
gostea lui Dumnețu intru noi,

I IOAN, V.

că pre Fiul său cel unul-născut și a trimes Dumnezeu în lume, ca să viem printre insulă.

10. Intru aceasta este dragoste, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci el ne a iubit pre noi, și a trimes pre Fiul său curățire pentru păcatele noastre.

11. Iubitor, dacă Dumnezeu așa ne a iubit pre noi, și noi datorii suntem să iubim unul pre altul.

12. Pre Dumnezeu nimeni nelodnicoră nu îl a vădut. De iubim unul pre altul, Dumnezeu intru noi petrece, și dragosteia lui desăvârșit este intru noi.

13. Iotru aceasta cunoaștem că petrecem intru densus, și el intru noi, că din Duhul său ne a dat noi.

14. Si noi am vădut și mărturisim că Tatăl a trimes pre Fiul Mântuitorului lumel.

15. Orăcare mărturiseste că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu intru acela petrece, și acela intru Dumnezeu.

16. Si noi am cunoscut și am crezut dragosteia care are Dumnezeu spre noi. Dumnezeu dragoste este și cela ce petrece intru dragoste intru Dumnezeu petrece, și Dumnezeu intru densus.

17. Intru aceasta să săvârșit dragosteia cu noi, ca îndrăznește să venim în doar judecăți; pentru că precum el este, și noi suntem în lumea aceasta.

18. Frică nu este intru dragoste, ci dragosteia cea desăvârșit scoate afară pre frică: că fri-

ca pedeapsă are. Iar cela ce se teme nu este deplin intru dragoste.

19. Noi iubim pre densus, că el intîi ne a iubit pre noi.

20. De va dîce cineva, Iubeac pre Dumnezeu, iar pre frantele său urăste, minciunos este: că cela ce nu iubește pre frantele său pre care îl a vădut, pre Dumnezeu pre care nu îl a vădut cum poate să îl iubească?

21. Si această poruncă avem de la densus, Ca cel ce iubește pre Dumnezeu să iubească și pre frantele său.

CAPITOLUL V

Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, din Dumnezeu este născut: și tot cel ce iubește pre cel ce a născut, iubește și pre cel ce s'a născut dintr'insulă.

2. Intru aceasta cunoaștem că iubim pre fiul lui Dumnezeu când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim.

3. Că aceasta este dragosteia lui Dumnezeu, ea poruncele lui să păzim: și poruncele lui grele nu sunt.

4. Căci tot cel născut din Dumnezeu biruște lumea și aceasta este biruința care biruște lumea, creduta neastră.

5. Cine este cel ce biruște lumea, fără numai cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Aceasta este care a venit prin apă și prin sânge, Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge. Si Duhul este

I IOAN, V.

cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sunt carii mărturisesc în cer, Tatăl, Cuvântul, și Sfintul Duh; și acești trei una sunt.

8. Si trei sunt carii mărturisesc pre pămînt, duhul, și apa, și sângele; și acești trei intru una sunt.

9. De primul mărturiea oamenilor, mărturiea lui Dumnezeu mai mare este; că aceasta este mărturiea lui Dumnezeu care a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede intru Fiul lui Dumnezeu are mărturia intru sine: cel ce nu crede lui Dumnezeu minciunos îl a făcut pre densus; pentru că n'a credut la mărturie care a mărturisit Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Si aceasta este mărturia, că viața vecină ne a dat noă Dumnezeu, și această viață intru Fiul lui este.

12. Cel ce are pre Fiul are viață; iar cel ce nu are pre Fiul lui Dumnezeu viață nu are.

13. Acestea am scris voă celor ce cred că intru numele Fiului lui Dumnezeu; ca să știi că viața vecină avești, și ca să credești intru numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Si aceasta este îndrăznierea care avem către densus, că de cerem ceva dupre voia lui, ne aud pre noi;

15. Si dacă știm că ne aud pre noi, ori ce cerem, știm că vom avea cererile care cerem de la densus,

16. De va vedea cineva pre frantele său păcatind păcat nu spre moarte, să ceată, și va da lui viață celor ce păcatuiesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte, nu pentru acela dic că să se roage.

17. Toată nedreptatea păcat este: și este păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cel născut din Dumnezeu nu păcatuiește; ci cel ce s'a născut din Dumnezeu se păzește pre sine însuși, și cel reu nu se atinge de el.

19. Șum că din Dumnezeu suntem, și lumea toată intru cel reu zace.

20. Si știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne a dat noă pricere, ca să cunoaștem pre cel adevărat, și suntem intru cel adevărat, întru Iisus Hristos Fiul lui. Aceasta este Dumnezeu cel adevărat, și viața cea vecină

21. Futor, păziți-vă pre voi de idoli. Amin.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ A DOA.

CAPITOLUL I

Bâtrânul alesei doamne și fiitor ei, pre cariș eū iubesc intru adevăr; și nu numai eū, ei și toți cariș aū cunoscut adevărul.

2. Pentru adevărul care pretece intru noi și cu noi va fi în veac.

3. Fie cu voi har, milă, și pace de la Dumnezeu Tatăl, și de la Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, intru adevăr și intru dragoste.

4. M'am bucurat foarte căci am aflat din fiul tăi umblând intru adevăr, precum am luat poruncă de la Tatăl.

5. Și acum te rog, doamnă, nu ea eum aș scrie jie porunca nouă, ci care avem din început, ca să iubim unul pre altul.

6. Și aceasta este dragostea, ca să umblăm dupre poruncile lui. Și aceasta este porunca, Preicum atât așdintinț dintru început, ca stră să fie deplină.

7. Pentru că mulți amăgitori

aū intrat în lume, cari nu mărturisesc pre Iisus Hristos să fie venit cu trupul. Acesta este amăgitor și antihrist.

8. Păziți-vă pre voi însă-vă, că nu pierdem cele ce am lărat, ci să luăm plată desăvărsit.

9. Tot cel ce calcă porunca, și nu rămâne intru invățătura lui Hristos, nu are pre Dumnezeu. Iar cel ce rămâne intru invățătura lui Hristos, acela și pre Tatăl și pre Fiul are.

10. Orăcine va veni la voi, și nu va aduce invățătura aceasta, să nu îl primiți în casă, și să nu îl duceti lui, Bucură-te.

11. Că cel ce îl va ducă lui, Bucură-te, se va face părță faptelor lui celor reale.

12. Multe având a vă serie voii, nu am voit pre hărtie și cu cerneală: ci nădejduesc că voi veni la voi, și gură cătră gură voi grăi, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Inchină-te jie fiil surorei tale celei alese. Amen.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CEA SOBORNICEASCĂ A TREIA.

CAPITOLUL I

Bâtrânul lui Gaius celui mărit, pre care eū iubesc intru adevăr...

2. Lubitule, pentru toate fac rugăciune ca să sporești și să ſă sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, după ce aū venit trați și aū mărturisit de adevărul tău, precum tu intru adevăr umblă.

4. Mai mare bucurie de cat aceasta nu am când aud că fiu mei umblă intru adevăr.

5. Lubitule, eu credință fac ori ce lucrez cătră frați, și cătră cel strinei;

6. Cari aū mărturisit de dragostea ta înaintea bisericii pre cariș bine vei face de îi vei pretece cu vrednicie lui Dumnezeu;

7. Că pentru numele lui aū ești, nimic luând de la Neamuri.

8. Nol dar, datori suntem să primim pre unii ca aceştia, ca împreună lucrători să fim adevărulul.

9. Am scris bisericei: ci Diofrefis, cel ce iubeste să le fie lor căpetenie, nu ne primeste pre noi.

10. Pentru aceasta, de voi și veni, voi pomeni lui faptele care face, ocărindu-ne pre noi cu cuvinte reale, și neindestulat fiind cu acestea, nici însuși primeste pre frați, și pre cei ce vor îi oprește și din biserică îl scoate.

11. Lubitule, nu urma reulu, ci bineul. Cela ce face bine din Dumnezeu este: iar cela ce face reu n'a vădut pre Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de cătră toți, și de cătră însuși adevărul și noi încă mărturism și știu că mărturia noastră adevărata este.

13. Multe am avut a scrie, ci nu voiesc cu cerneală și eu condeiu a îi scrie jie.

14. Că nădejdeș că fără de zăbavă te voi vede, și gură cătră gură vom grăi. Pace jie. Inchină-te pe pretenții. Spune încămăc une prietenilor pre nume. Amen.

EPISTOLIEA

SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

CEA SOBORNICEASCĂ.

CAPITOLUL I.

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos, și frate al lui Iacob, celor săi intru Dumnezeu Tată, și de Iisus Hristos păzit și chemat :

2. Milă voă, și pace, și dragoste să se immulțească.

3. Iubitorilor, totălă nevoia făcând a serie voă de ea de obște măntuirea, nevoie am avută vă serie voă, rugându-vă să stăti vitejește pentru credința ceea ce odată să dat săinților.

4. Căci a intrat oare-caril oameni, caril de mult mai înainte a fost scriși spre această oșindă, necredinciosi, caril schimbă harul Dumnezeului nostru intru iubiresunare, și pre cel unul Stăpânul Dumnezeu, și Domnul nostru Iisus Hristos tăducesc.

5. Iar voi să vă aduc aminte, stand și voi aceasta odată, că Domnul după ce a seos pre nrood din pământul Eghipetului, mai pre urmă pre cel ce nu aș crezut î-a pierdut.

6. Si pre ingerii cară nu își aș păzit dregețoara lor, ci și au lăsat lăcașul lor, spre judecata zilei celei mari, legăturilor celor vecinice subțintunerei îți tine

7. Preeum Sodoma și Gomora, și cetățile cele d'imprejurul lor care intru același ch.p curviau, și umbrai în urma altul trup, sunt puse înainte intru pldă, a focului celui vecinie muncă luând.

8. Asemenea și aceștia vise văsand, trupul își spușă, și domnia leapădă, și slavele hulesc.

9. Iar Mihail arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se grăja pentru trupul lui Moisi, n'a îndrăzuit să aducă judecătă de hulă, ei a dis, Certe-te pre tine Domnul.

10. Iar aceștia căte nu știu hulesc : și căte dupre fire, ca niște dobitoace necuvântătoare său, intru acelea se strică.

11. Val lor ! că în calea lui Cain aș umblat, și intru înșelăciunea lui Valaam prin mă să aș vîrsat, și intru impotrivarea euvintelor lui Core aș perit.

12. Aceștia sunt pete intre dragostele voastre, impreună cu voi măncând, sără de frică pre sine păscându-se ; nori sunt sără de apă, ce se poartă de vînturi ; capaci tonomatici nereditori, de

13. Valuri sălbaticice de mare, spumegădui și rușinile I.r , stele

IUDA.

rătăcitoare, cărora negura întrebese pre s.nec trupești, neavând Duh.

14. Si a proorocit de aceștia și Enoch, cel al septelea de la Adam, dicend, Tată, va veni Domnul intru milă de săinții săi.

15. Să facă judecătă împotriva tuturor, și să mustre prevoși necredinciosilor de toate faptele păgânătoarelor cu care au făcut fară de lege, și de toate cavitetelelor cele aspre care au grăit împotriva lui păcătoșii cel necredinciosi.

16. Aceștia sunt cîrtitori, grăitor de ră, caril umbără dupre poftele lor ; și gurele lor grăesc cele cu semieție, mirându-se de fețe pentru vre-o dobindă.

17. Iar voi, iubitorilor, aduceți-vă aminte de cuvintele care s'au dic mai înainte de apostolul Domnului nostru, Iisus Hristos ;

18. Căci aș dis voă că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, caril vor umbără dupre poftele lor cele necurate.

19. Aceștia sunt caril se deose-

bese pre s.nec trupești, neavând Duh.

20. Iar voi, iubitorilor, fotru săință credință veastă zidindu-vă, și intru Duhul Sfint rugân du-vă,

21. Pre voi singuri intru dragostea lui Dumnezeu vă păzît, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos spre viața cea vechea.

22. Si pre unii săi mulțuni luându-le sama :

23. Iar pre alii eu frică să i mantuști, răpindu-i din loc , urind și hațna cea de la trup spărată.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pre voi sără de păcat, și nesprăcat și să vă pue înaintea slavel sale sără prihană intru bucurie,

25. Unuia înțeleptulul Dumnezeu . Măntuitorului nostru, fie slavă și mărire stăpânire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și intru toți vecin Amin.

APOCALIPSIS

A

SFÂNTULUI IOAN TEOLOGUL

CAPITOLUL I.

Descoperirea Iesu Iisus Hristos, care Dumnezeu îl a dat lui,

ca să arăte rolilor săi cele ce trebuie să fie degrabă ; și să arată că trimiteră o prin ingerul său roboului său Ioan

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturisirea lui Isus Hristos, și ori căte a vedut.

3. Fericit este cel ce cetește, și cei ce aud cuvintele proorocii acesteia, și păzesc cele serise întră densa : că vremea aproape este.

4. IOAN celor septe biserici care sunt în Asia ; Har voă și pace de la cel ce este, și cel ce era, și cel ce vine ; și de la cele septe Duhuri care sunt înaintea scaunului lui ;

5. Si de la Isus Hristos, marturul cel credincios, și cel întoții născut din morți, și stăpânul impăraților pământului. Care ne-a iubit pre noi, și cu săngerele său ne-a spălat de păcatele noastre.

6. Si ne-a săcuit impărați și preoți lui Dumnezeu și Tatălui său ; lui slava și puterea în vechi vecilor. Amin.

7. Iată, vine cu norii ; și 'l va vedea pre el tot ochiul, și cei ce 'l au impuns, și vor plângă înaintea lui toate semințile pământului. Așa, Amen.

8. Ești sunt Alfa și Omega, începultur și sfîrșitul, dice Domnul, cel ce este, și cel ce era, și cel ce vine. A-tot-pitorul.

9. Ești Ioan, cel ce sunt și fratele vostru, și părtaș întru neacuz, și întru împărațiea, și întru răbdarea lui Isus Hristos, fost-am în ostrovul ce se cheieamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Isus Hristos

10. Fost-am în Duh într'o zi de Dumineacă, și am audit după mine glas mare ca de trimbăjă,

11. Picând, Ești sunt Alfa și Omega, cel d'intenții și cel de pre urmă, și. Ce vedî, scrie în carte, și o trimete celor septe biserici ce sunt în Asia; la Efes, și la Smirna, și la Pergam, și la Tiatira, și la Sardes, și la Filadelfia, și la Laodichia.

12. Si m'am intors să văd glasul care vorbia cu mine. Si intorcându-mă, am vădut septe sfeșnice de aur;

13. Si în mijlocul celor septe sfeșnice prezinză asemenea Fiului omului, îmbrăcat cu haină lungă, și încins pre la tîpe cu briu de aur.

14. Iar capul lui și părul erau albe, ca lâna cea albă, ca zăpada ; și ochii lui erau ca para focului,

15. Si picioarele lui asemenea cu arama de Livan, ca într'un cupor fund arse ; și glasul lui ca glas de ape multe.

16. Si având în mâna sa cea dreapta septe stele, și din gura lui sabie de amendoa părțile astăzi esind ; și fața lui era precum soarele luminează întru puterea sa

17. Si dacă 'l am vădut pre el, am căut la picioarele lui ca un mort. Si a pus mâna sa cea dreapta preste mine, dicând mie, Nu te teme ; ești sunt cel d'intenții, și cel de pre urmă :

18. Si cel ce sunt viu, și am fost mort ; și, iată, sunt viu în vecii vecilor, Amen ; și am cheile Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Isus Hristos

19. Serie cele ce ai vădut, și

cele ce sunt, și cele ce vor să este în mijlocul raiului lui Dumnezeu.

20. Tână celor septe stele care le ai vădut în dreapta mea, și cele septe sfeșnice de aur. Cele septe stele ingerul celor septe biserici sunt ; și cele septe sfeșnice care le ai vădut septe biserici sunt.

CAPITOLUL II.

Ingerul bisericii Eșerulu scrie. Acestea dice cel ce ține cele septe stele în dreapta sa, care umbă în mijlocul celor septe sfeșnice de aur,

21. Tână faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suferi pre cel rei ; și ai îspit pre cei ce se dic pre sine apostoli, și nu sunt, și 'lai aflat pre ei minciunosi :

3. Si ai purtat, și ai răbdare, și pentru numele meu te ai osenieit, și nu ai înceitat.

4. Ci am asupra ta aceasta, că dragoste ta cea d'intenții o ai părăsit.

5. Drept aceea adu'ți aminte de unde ai cădut, și te pocăește, și să faptele cele d'intenții ; iar de nu, vin la ține curând, și voi să mișcă sfeșnicul tău din locul său, de nu te vel pochi.

6. Ci aceasta al, că urăști faptele Nicolaitenilor, care și eu le urăsc.

7. Cela ce are urechie, audă ce Duhul dice bisericelor. Celui ce va birui voi să da lui să mănage din pomul vieței, care

8. Si ingerul b seroci Smânenilor scrie : Acestea dice cel d'intenții și cel de pre urmă, care a murit, și a înviat,

9. Tână faptele tale, și necazul și săraciea, (ei bogat ești) și hua celor ce se dic pre sine Iudei și nu sunt ci sinagoga a satanei.

10. Nomic nu te teme de ceea ce vel să pătmestă, că iată, dacă vol va să arunce pre unii dintr-o vol în temniță, ca să vă spăti, și veți avea necaz în deosebite ; și credincios până la moarte, și voi da ție cununa vieței.

11. Ce, ce aro urechie, audă ce Duhul dice bisericelor : Cel ce biruște nu se va nedreptăti de moartea cea de a doa.

12. Si ingerul bisericii celei din Pergam scrie : Acestea dice cel ce are sabieascuță de amendoa părțile,

13. Tână faptele tale, și unde lăcuiesc, unde este scaunul Tatanelor ; și ții numele meu, și n'ai lepădat credința mea în dilele în care era Antipa martirul meu cel credincios, care s'a ucis la vol, unde lăcujește satana.

14. Ci am asupra ta puține că ai acolo pre cel ce țin învățătură lui Valaam, care învăță pre Valac să pue smințeala înaintea filor lui Israel, ca să mănage de cele jertvite idolilor, și să curvească

15. Așa ai și tu pre cel ce țin învățătură Nicolaitenilor, care ești o urăsc.

16. Pocăește-te ; iar de nu, vin

APOCALIPSIS, III.

la tine curând, și voiū face cu el răboiu cu săbea gîrei mleacă.

17. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dîce bisericelor: Celul ce birueste voiū da lui să mănuște din manna cea ascunsă, și voiū da lui piatră albă, și în piatră nume nouă scris, care nimeni nu știe fără numai cel ce îl șea.

18. Si ingerul bisericei celei din Tiatira scrie: Acestea dîce Iul lui Dumnezeu, cel ce are ochii săi ca para focului, și picioarele sale asemenea cu armă de Livan:

19. Său faptele tale, și dragosteia, și slujba, și credința, și răbdarea ta, și faptele tale; cele de pre urmă sunt mai multe de cât cele dîntâi.

20. Ci am asupra ta puține, că lași pre mulerea Ezavel, care se dîce pre sine proorocă, a învăță și a amângi pre robii mei să curvească, și să mănuște cele jertvite idolilor.

21. Si am dat ei vreme ca să se pocăească de curvie sa, și nu s-a pocăit.

22. Iată, eu o pun pre ea în pat, și pre ei ce curvesc cu ea în necaz mare, de nu se vor po căi de faptele lor.

23. Si pre fiș el îl voiū ucide cu moarte; și vor cunoaste toate bisericete că ești sânt cel ce cercă răunul și inimile; și voiū da voă unuia fie căruia dupre faptele voastre.

24. Iar voiă dic, și celor-l-alți din Tiatira, căpătă invățăura aceasta, și cării n'au cunoscută-

dincurile Satanei, precum dîce; nu voiū pune preste voi altă greutate.

25. Însă ce avești ținetei până voiū veni.

26. Si celul ce birueste, și păzește până în sfîrșit faptele mele, voiū da lui stăpânire preste neamuri:

27. Si le va păsori pre ele cu totag de fer; ca vasele de lut se vor zdobi: preecum și ești am luat de la Tatăl meu.

28. Si voiū da lui steaoa cea de dominează

29. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dîce bisericelor.

CAPITOLUL III.

Si ingerul bisericei celei din Sardes scrie: Acestea dîce cel ce are cele șepțe Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șepțe stele; său faptele tale, că ai nume că trăești, și ești mort.

2. Priveghiează, și întărește pre cele-lalte care vreau să moară că n'am aflat faptele tale deplin înaintea lui Dumnezeu.

3. Drept aceea, aduți aminte cum ai luat și ai audit, și ține, și te pocăeste. Iar de nu vei privi ghedia, voiū veni asupra ta ca furul, și nu vei cunoaște în care ceas voiū veni asupra ta.

4. Ai puține numi și în Sardes care nu ști așa întinat hainele lor; și vor umbra împreună cu mine în albe; că vrednică sunt.

b. Cel ce birueste, acesta se va imbrăca în haine albe; și nu voiū

APOCALIPSIS, III.

sterge numele lui din carteia vieței, și voiū mărturisii numele lui înaintea Părintelui meu, și înaintea ingerilor lui.

6. Cela ce are urechie, audă ce Duhul dîce bisericelor.

7. Si ingerul bisericei celei din Filadelfia scrie: Acestea dîce cel sfînt, cel adevărat, care are cheiea lui David, cel ce deschide, și numenii nu închide, și închide, și numenii nu deschide;

8. Său faptele tale: iată, am dat înaintea ta ușă deschisă, și numenii nu pot să o închidă pre ea: că mică putere al, și al păzit cuvîntul meu, și n'ai să-i gădăi numele meu.

9. Iată, dău din sinagoga Satanei acelor ce se dîce pre sine a fi Iudei, și nu sunt, ci mint; iată, voiū face pre ei ca să vînă și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te am iubit pre tine.

10. Pentru că ai păzit cuvîntul răbdărel mele, și ești te voiū păzi pre tine de ceasul ișpițel, ce va să vînă preste totă lumea, ca să ișpițescă pre cei ce lăcuiesc pre pămînt.

11. Iată, vin curând: ține ce ai, ca numenii să nu ști ieșii cununa ta.

12. Cel ce birueste îl voiū face pre el stîp în biserică Dumnezeul meu, și nu va ești afară mult; și voiū scrie preste el numele Domnului lui meu, și numele cetăței Dumnezeului meu, Ierusalahmului celui nou, care se poogoară dir cer de la Dumnezeu.

deul meu: și voiū scrie preste ei numele meu cel nou.

13. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dîce bisericelor.

14. Si ingerul bisericei celei din Laodichia scrie: Acestea dîce cel ce este Amin, marturul cel credincios și adevărat, începîntul zidirei lui Dumnezeu,

15. Său faptele tale, că nici rece ești nici ferbinte: o de a fi rece sau ferbinte!

16. Iar fiind că ești cald, și nici ferbinte nici rece, te voiū boră din gura mea.

17. Că dîci, Bogat sunf, și m'am imbogățit, și de nimic nu am lipsă; și nu stă că tu ești ricilos, și mișel, și sărac, și orb și gol.

18. Sfătuiesc-te să cumperi de la mine aur lămurit din foc, ca să te imbogătești; și haine albe, ca să te imbraci, și să nu se arăte rușinea goliciunel tale; și cu colțirion unde ochii tăi, ca să vezi.

19. Ești ori pre căpăt iubesc și muștru și îi cert: răvneste dar și te pocăește.

20. Iată, staș la ușă, și bat de ea audi cineva glasul meu, și va deschide ușă, voiū intra la el, și voiū zina cu el, și el cu mine.

21. Celul ce birueste voiū da lui să șadă cu mine pre scăunul meu, precum și ești am birut, și am sedut cu Tatăl meu pre scăunul lui.

22. Cel ce are urechie, audă ce Duhul dîce bisericelor.

APOCALIPSIS, IV, V.

CAPITOLUL IV.

După acestea am vădut și iată
înșă deschisă în cer: și glasul
cel d'intelui care 'l am audit ea
de trimiță, ce vorbia cu mine,
dicând, Sute-te aici, și voi arăta
pe cele ce trebuie să ne după
acestea.

2. Si îndată am fost în Duh: și, iată, scaun era pus în cer, și
preste scaun cel ce ședea.

3. Si cel ce ședea la vedere
era asemenea pietrelor de aspis și
de sardur: și curcubeu era împre-
jurul scaunului, asemenea la ve-
dere smaragdului.

4. Si împrejurul scaunului era
doă-deci și patru de scaune; și
pre scaune am vădut doă-deci
și patru de bătrâni sedând, im-
brăcați cu haine albe; și a-
veau pre capetele lor cununi de
aur.

5. Si din scaun es fulgeres
si tunete și glasuri, și erau șeptă
făclii de foc ardând înaintea sca-
unului, care sunt cele șepte Du-
huri ale lui Dumnezeu.

6. Si înaintea scaunului era o
mare de stecă asemenea cu cris-
talul: și în mijlocul scaunului, și
împrejurul scaunului, și erau patru
viețuitori plini de ochi din 'na-
nto și din 'apoii.

7. Si viețuitorul cel d'intelui
era asemenea leului, și al doilea
viețuitor asemenea vițelului, și
al treilea viețuitor avea față ca
de om și al patrulea viețuitor era
asemenea vuluiului ce sboară

8. Si cel patru viețuitori unul
nu faceau cale se sătăcășim
care aveau calea se sătăcășim

prejur; și în lăuntru erau plini
de ochi: și odihnă nu au diao și
noaptea, dicând, Sunt sfint, sunt
Domnul Dumnezeu A-tot-pătrou, cel
ce era, și cel ce este, și cel
ce vine.

9. Si când vor da viețuitorii
acestia slavă și cinstă și mulțu-
mire celul ce ședea pre scaun,
celul ce este viu în vecii vecilor

10. Vor cădea cel doă-deci și
patru de bătrâni înaintea celui
ce ședea pre scaun, și se vor in-
chină celul ce este viu în vecii
vecilor și vor pune cununele lor
înaintea scaunului dicând

11. Vrednic ești, Doamne, a
lui slava și cinstea și puterea
că tu ai zidit toate, și pentru
voia ta sunt și s-a zidit.

CAPITOLUL V.

Si am vădut în dreapta celui
ce ședea pre scaun carte scrisă
din lăuntru și din afară, pece-
luită cu șepte peceți.

2. Si am vădut pre un inger-
tare strigând cu glas mare, Cine
este vrednic a deschide carte, și
a deslege pecețile ei?

3. Si nimeni nu putea în cer-
nici pre pământ, nici sub pământ,
a deschide carte, nici a
o vedea pre ea

4. Si eu plângeam mult, că
nimeni nu s-a aflat vrednic a
deschide și a ceti carte, nici a
o vedea pre ea.

5. Si unul din bătrâni dice mo-
Nu plângem jata, a bruit Ie il
cel d'n semnifica lui Iuda, Ril
cina lui Davd ca să deschidă

APOCALIPSIS, VI.

cartea, și să deslege cele șepte
peceți ale el.

6. Si am vădut, și iată, în mij-
locul scaunului, și al celor patru
viețuitorilor, și în mijlocul bă-
trânilor, un Miel stând ca cum ar
fi fost jungiat, având coarne
șepte și ochi șopte, care sunt
cele șepte Duhurii ale lui Dum-
nezeu trimise în tot pământul.

7. Si a venit și a luat cartea din
dreapta celui ce ședea pre scaun.

8. Si când a luat cartea cel
patru viețuitorilor, și cel doă-deci
și patru de bătrâni și cădu în-
aintea Mielului, având fie-care a-
lăute, și năstrăpli de aur pline de
tâmzieri, care sunt rugăciunile
sfinților.

9. Si cântă cântare nouă, dic-
ând, Vrednic ești să ieși carteia
și să deschizi pecețile ei: că te
ai jungiat, și ne ai răscumpă-
rat pre noi îul Dumnezeu cu
sâangele tău din toată seminția,
și limba, și norodul, și neamul;

10. Si ne ai făcut pre noi Dum-
nezeul nostru împărat și preotă:
și vom împărăti pre pământ.

11. Si am vădut, și am audit
glas de ingeri mulți împrejurul
scaunului și a viețuitorilor și a
bătrânilor și era numărul lor mi-
lioane de milioane, și mil de mii;

12. Dicând cu glas mare, Vred-
nic este Mielul care s-a jungiat
ca să iee puterea, și bogăție, și
întelepciunea, și târzie, și cinstea,
și slava, și bună, cuvenire.

13. Si toată făptura care este
în cer, și pre pământ, și sub
pământ, și cele ce sunt în mare,
și cele ce sunt într'asele toate,

am audit dicând, Celul ce ședea
pre scaun și Mielul fie bună cu-
venirea și cinstea și slava și
puterea, în vecii vecilor.

14. Si cel patru viețuitorii dic-
deau, Amin. Si cel doă-deci și
patru de bătrâni adă cădu și s-au
închinat celul viu în vecii vecilor

CAPITOLUL VI.

Si am vădut când a deschis
Mielul una din cele șepte pe-
ceți și am audit pre unul din
cel patru viețuitorilor dicând cu glas
de tunet, Vino și vezi.

2. Si am vădut, și iată un cal alb-
și cal ce ședea pre el avea arc,
și s-a dat lui conună: și a eș-
ti biruinț, și ca să biruească.

3. Si când a deschis a doua pe-
cete, am audit pre al doilea vi-
etuitor dicând, Vino și vezi.

4. Si a ești alt cal, roș: și
celui ce ședea pre el s-a dat lui
să iee pacea de pre pământ, și
ca unul pre altul să se jungheie.
și s-a dat lui sabie mare.

5. Si când a deschis pecetea
a treia, am audit pre viețuitorul
al treilea dicând, Vino și vezi.
Si am vădut, și iată un cal ne-
gru; și cel ce ședea pre el avea
cumpănă în mălnăsa.

6. Si am audit glas în mijlo-
cul celor patru viețuitorilor dicând,
Un hinic de gruț intr'un dinar,
și trei hinici de orz intr'un dinar,
și unul de lemn și unul
să nu vătămă.

7. Si când a deschis pecetea
a patra, am audit glasul viețu-

APOCALIPSIS, VII

torul celor al patrulea fiind, și cel puternel, și tot cel rob.
Vino și vezi.

8. Si am văzut, și înăuntrul unui galben și cenușiu se sedea prețul în era numele Moartei și lăstur urmă cu el. Si a dat lor putere ca să omoare preste a patra parte a pământului cu sabie, și cu foameete, și cu moarte, și de flărele pământului.

9. Si când a deschis și cincia peceete, am văzut sub jertvelnicușufltele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea care aveau.

10. Si străgu cu glas mare, fiindcăd, lână când. Stăpânul cel sămăt și adevarat, nici judecă și nu răspund singur nostru de a cel ce facește prețul?

11. Si înăuntrul lui s'a dat vestimente albe și i s'a dăs lor ca să se odinească încă pînă vremea, pînă ce se vor înmulții și cel dinăuntru roți cu el și răsărit lor, căci vor să se omoare ca și ei.

12. Si am văzut când a deschis peceata a cincea, înăuntrul mare să facut, și soarele să facut negru ca un sac de pîr, și luna să facut ca sangele,

13. Si stelele cerului au căzut pre patru precuri smochinale și pînă la smochinile cele trei ale lui cand se elătesc de vînt mare.

14. Si cerul să osebat ca o carte invadăsese, și tot munările și ostroval din locurile lor să sămătă.

15. Si împăratul pământului, și domnii, și bogății și capitanii,

și cel slabod, său ascuns în pesteri și în pietrele munților,

16. Si, din munților și pînă întrelor. Cădești preste noi și neascundești pre noi de către fată celul ce sede pre scaun, și neamția Mielului.

17. Ca a venit diaoa cea mare a mâniș, și cine va putea să stee?

CAPITOLUL VII.

1. După acestea am văzut patru ingeri stand în cele patru unghiuri ale pământului, și în cele patru vînturi ale pământului, ca să nu susținătul prețul, nici preste mare, nici preste tot ccapacul.

2. Si am văzut alt inger suindu se de la resăr tul soarelui având peceata lui Dumnezeu celuiv să strigăt ca glas mare celor patru ingeri, cătoru li s'a dat să văzătă pămîntul și mare).

3. Înțind Nu văzătă pămîntul, nici în arca, nici copaci, pana ce vom pecebul pre tot Dumnezeului nostru preste frumusețile lor.

4. Si am auzit numărul celor pecebul și o sută patru deces și patru de mii pecebul și din toată semînțica tineri lui Iisus.

5. Din semînțea lui Iuda doar sprețeze mii pecebuli din semînța lui Robin doar sprețeze mii pecebuli. Din semînțea lui Gad doar sprețeze mii pecebuli.

6. Din semînț a lui Asir doar

APOCALIPSIS, VIII

sprețeze mii pecebuli. Din semînțea lui Nestalim doar sprețeze mii pecebuli. Din semînțea lui Manast doar sprețeze mii pecebuli.

7. Din semînțea lui Simeon doar sprețeze mii pecebuli. Din semînțea lui Levi doar sprețeze mii pecebuli. Din semînțea lui Isahar doar sprețeze mii pecebuli.

8. Din semînțea lui Zavulon doar sprețeze mii pecebuli. Din semînțea lui Iosif doar sprețeze mii pecebuli. Din semînțea lui Veniamin doar sprețeze mii pecebuli.

9. După acestea am văzut, și înăuntră gloată multă, pre care să o numere numenii nu putea, din tot neamul, și semînțile, și noardele, și lîmbale, stand înaintea scaunului, și înaintea Mielului, umbrați în vestimentele albe, și finici în măinele lor.

10. Si strigăt cu glas mare, fiindcă Mandărea Dumnezeului nostru ceu și se sedea pre scaun, si Mielelul.

11. Si toti ingerii stațu imprejur scaunului, și a bătrânilor și a celor patru vînturi, și an că lăsăt înaintea scaunului pre fetele lor, și s'așu închinat lui Dumnezeu.

12. Picind, Amin. Bună cunstenarea, și slava, și înțelepcuinea, și mulțumita, și cinstea, și puterea, și trăiea, He Dumnezeul nostru în vechi vecilor. Amin.

13. Si a răspuns unul din cei bătrâni, spîndu mi mie, Ace-

ta cari sunt umbrați cu vestimentele cele albe cine sunt? și de unde a venit?

14. Si am psih, Doamne tu stii. Si mi a dăs mea, Aceasta sunt cei ce vin din necazul cel mare, și și aș spălat vestimentele lor, și și aș albit vestimentele lor în sângele Mielului.

15. Pe trai, aceasta sunt înaintea scaunului lui Dumnezeu și slujesc lui diaoa și noaptea în biserică lui; și cel ce sede pre scaun se va sălașlui preste el soarele, nici tot zăduful.

16. Nu vor flămândi mai mult, nici vor însetoșa mai mult, nici va mal cădea preste el soarele, nici tot zăduful.

17. Ca Mielul cel din mijlocul scaunului va pastă pre el, și il va povătui pre el la izvoare de ape vii; și va sterge Dumnezeu toată lacrima de la ochii lor.

CAPITOLUL VIII.

Si când a deschis peretea a septea, să facătăcere în cera la o jumătate de ceară.

2. Si am văzut pre cel șep'e ingeri cari stațu înaintea lui Dumnezeu, și li s'a dat lor septe trînbute.

3. Si alt inger a venit și a stăt la jertvelnic, având cădelniță de aur; și i s'a dat lui țin și mili ca să le dec eu ru găcunile tuturor sfintilor preste jertvelnicul cel de aur care este înaintea scaunului.

4. Si s'a suț fumul tămailor, curățindu-se fișt lor d'numina-

APOCALIPSIS IX

în crinții înaintea lui Dumnezeu.

10. Si a făcut ingerul cădeșata, și a emplat din locul jertvei moartă și o a aruncat pre pământ, de cele-lalte cloruri de trimbătă ale celor trei ingeri, care vor să trimbiteze.

11. Si cei septe ingeri, care vor avea cele septe trombe, să lăsat ea să trimbiteze.

12. Si ingerul cel dintâi a trimbătă, și să făcut grădina și s-a amestecat cu sange și astăzi ea pre pământ și a dat într-o casă pre copacul a asch, în locul arha verde a arborilor.

13. Si al doilea inger a trimbătă, și ea nu răstăciu mare aruncându-i cu foaie aruncat în răstăciu și a treia parte din lume să facă sat 20.

14. Si a mutat a treia parte din ziduri în răstăciu care aveau stăpini, și a treia parte din cornișă și a stăpini.

15. Si al treilea în eră a temporit și a ciudat din ce, o stea răzvrătită, argind ea o lăcuse, și a căzut preste a treia parte din lume, și preste izvoarele apelor.

16. Si răzăcle steliei se quie în lumeni și a facut a treia parte din ape ca pelină și nămol din oameni au murit de ape, că se facea ușoara amare.

17. Si al patrulea inger a trimbătă, și să rănită a treia parte a soarelui, și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor, asa că să nu numească a treia parte a lor, și să a să nu numeze a treia parte a ei, și moară așadarca.

18. Si am vîndut și am audat pre un inger surărând în mijlocul cerului dicând cu "glas mare": Vai val, vîd, celor ce lăcuse pre pământ, de cele-lalte cloruri de trimbătă ale celor trei ingeri, care vor să trimbiteze.

CAPITOLUL IX.

Si al cincilea inger a trimbătă și să am vîlăut o stea din cerul ei pre pământ și să a dat într-o casă sănătatea a lucrurilor.

2. Si a deschis sănătatea adunătă și să să ūmă din lumanată ea făcând unui empator mare și păzindu-i soarele și văzându-i pe tunuri tantanice.

3. Si din ūmă adu și lăcuse pre pământ și lăsată lor puține precum în patere scorpidele pământului.

4. Si a desat lor să nu vătămărească pământul și totă verdeața, și tot copacul; săra în mără pre oamenii și lumenii și pe etate lui Dumnezeu pre fructele lor.

5. Si a să da lor ca să nu împoare pre ei, că ea să se chinuieasă lumii omului și etanul lor era ca chinul scorpionei, cind loveste pre om.

6. Si ai dilele aceleia vor cădua oamenii în mortea, și în o corăla și vor pofta să moară, și moarteau în fază de la ei.

7. Si asemănătoare lacustelor erau asemenea cano colozi lungi spre rescuri și pre capetele lor erau ca niște cuiburi și meteoriști aspre.

APOCALIPSIS, X.

aurulul, și fetele lor, ca fetele leilor; și din gurile lor eișău foc și fum și piatră pucoasă.

18. De acestea trei bătălii să morită a treia parte din oameni de foc, și de fum, și de piatră pucoasă ce ieșău din gurile lor.

19. Că puterea lor în gura lor este, și în coadele lor: că coadele lor sunt asemenea șerpilor având capete, și cu acestea vătămă.

20. Si cel-l-alti oameni, caruia nu iau mărturie de același lucru, să nu poată de răpidă treptă a venire lor, că să nu se închine dracilor, și idoliilor celor de aur, și de argint, și de aramă, și de piatră, și de lemn: care nicăi a vedea pot fiici și anăi, nici a umbria.

21. Si nu s'au poădit de uciderile lor, nici de fermecătorii lor, nici de curviea lor, nici de furtușagurile lor.

CAPITOLUL X.

Si am vîedut atingere tare pogorodul său din eră îmbriicat cu nor; și curcubeul era pre capul lui, și fata lui ca soarele, și păcioarele lui ca stâlpuri de foc:

2. Si avea în mătă să curcă deschisă; și a pus piciorul lui cel drept pre mare, iar cel sting pre pământ.

3. Si a strigat cu glas mare precum răcnestă leul; și când a strigat și a lăsat cele septe tunuri glasurile lor.

4. Si când a grăbit cele septe tunuri glasurile lor, vream să scriu și am audat glas din cer dicând mie, Pecetluște cele ce

APOCALIPSIS XI.

au grădit cele septe tunete, și a cestea nu le scrie

5. Si iugurul pre care l am vădut stănd pre mare și pre pămînt, și a redicat mâna sa spre cer.

6. Si s'a jurat pre cel ce este vă în vecii vecilor, cără a zidit cerul și cele ce sunt într'insul, și pămîntul și cele ce sunt într'insul, și marea, și cele ce sunt într'insa, că vreme mai mult nu va fi.

7. Ci în dilele glasului îngerului al septelea, când va vrea să trimiteze, se va săvârși talha lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor săi proorocilor.

8. Si glasul care l'am audit din cer iarăși a vorbit cu mine, și a dîs, Merci de Iea cărticea cea deschisă în mână îngerului ce stă pre mare și pre pămînt.

9. Si m'am dus la înger, și am dîs lui, Dă-mi mie cărticea. Si m'ă dîs, Iea-o și o mânâncă pre ea; și va amări pantecele tău, ar în gura ta va fi dulce ca mirea.

10. Si am luat cărticea din mână îngerului, și o am înținut pre ea, și era în gura mea dulce comere, și dîpă ce o am înținut, să amărit pantecele meu.

11. Si im' dice mic, Trebuie tu iarăși să proorcești la noroade, și la neamuri, și la limbi, și la impărăți mulți.

CAPITOLUL XI

S' mi sa dat me trestie asemenea unui torag și a stătut

îngerul, dicând, Scoala-te, și măsoară biserică lui Dumnezeu, și jertvelnicul, și pre cel ce se închină într'insa

7. Si curtea cea din afară de biserică o scoate afară, și să nu o măsoară pre ea; că s'a dat Neamurilor: și cestea cea sfintă o vor călca patru deci și doă de luni.

8. Si voru da putere celor doi marturi al mei, și vor prooroci dile o mie doă sute șese deci, imbrăcați cu saci

4. Acesteia sunt cel doi masini, și cele doă sfesnice care stațu înaintea Dumnezeului pămîntului.

5. Si de va vrea cineva să îvatame pre el, foc ese din gura lor, și mistește pre vrăjmașul lor; și de va vrea cineva să îvatame pre el, aşa trebuie acela să se omore.

6. Acesteia au putere a închiide cerul ca să nu ploae ploaie în dilele proorociei lor, și putere au preste ape a le întoarcere în sânge, și a băt pămîntul cu totă răuori de căte ori vor voi.

7. Si dacă vor să răz. mărtur ei lor, fiara care se sue din adinc va face răsboiu cu ei, și li va birui pre el, și li va omori pre el.

8. Si trupurile cele căzuțe ale lor vor zacea în ușita cetei celor înținu, care dulcoven este se chieamă Sodoma și Egiptul, unde Domnul n-a stat să răst.

9. Si vor vedea un noroade să din semință și din limbi și din neamuri trupurile cele moarte ale lor dile trei și jumătate, și tru-

APOCALIPSIS XII.

purile cele moarte ale lor nu vor lăsa să le pue în morminturi.

10. Si cel ce lăuește pre pămînt se vor bucura de ei și se vor veseli, și vor trimite daruri unul altuia; că acești doi prooroci au chinut pre cel ce lăuește pre pămînt

11. Si după acele trei dile și jumătate Duh de viață de la Dumnezeu a intrat întră el, și a stătut pre picioarele lor; și fr că mare a cădut preste cel ce li vedea pre el.

12. Si aă audit glas mare din cer dicând lor, Suvi-vă aici. S' aă suit în cer pre nor; și lăudă vădut pre el vrăjmașul lor

13. Si intru acel ceas s'a făcut cutremur mare, și a cădut a deceea parte din cetate, și s'a ovorit și tru acel cutremur nume de oameni septe mii, și cel-l-alti s'a înfricosat, și aă dat slavă Dumnezeului cerului

14. Aă doilea vală a trecut, al treilea vală iată vine degrab.

15. Si al septelea înger a trimisăt, și s'a făcut glasuri mari în cer, dicând, Făcutu-s'a împărățile lumii ale Domnului nostru, și ale Hristosului lui, și va împărăț în vecii vecilor.

16. Si cel doă deci și patru de bâtrâni, cari înaintea lui Dumnezelu se săpătă, au cădut pre fețele lor, și s'aă închiinat lui Dumnezeu,

17. Dicând, Mulțumim tăie Doamne, Dumnezeule A-tot-potrule, cel ce ești, și cel ce eraș, și cel ce vii; că ai luat puterea ta cea tare, și ai împărățit.

18. Si neamurile s'aă mănat, și a venit măniea ta, și vremea celor morți, ca să se judece și să dai plată robilor tăi proorocilor, și sfintilor, și celor ce se tem de numele tău, celor mulți și celor mari; și să stricti pre cel ce strică pămîntul

19. Si s'a deschis biserică lui Dumnezeu în cer, și s'a redut sciorul legel lui în biserică lui și s'aă făcut fulger, și glasuri și tunete, și cutremur, și grin d.nă mare

CAPITOLUL XII

Si seara mare s'a vedut în cer multere ambalătă cu soarele, și luna subiect picioarele ei, și pre capul ei cunună din doă-spredele stele:

2. Si având în pântece striga, chinindu se și munindu se să nașcă.

3. Si s'a vădut alt semn în cer; și iată un bâlaur mare roș, având capete septe și coarne dece și pre capetele lui și pre cuanii

4. Si coada lui trăgea a treia parte din stelele cerului, și le a aruncat pre ele pre pămînt și bâlaurul a stătut înaintea mulței cel ce vrea să nașcă, cănd va naște, și înțal ei să mânânce.

5. Si a născut fiin parte bărbătească, care va să pască toate animul cu coarne de fer. Si s'a răpit fiul ei la Dumnezeu, și la seundul "u"

6. Si mulerea a fugit în pus tie, unde are loc gătit de la Dumnezeu, ca acolo să e hră-

nească pre ea și de o m.e doă
sute ses-deci.

7. Si s'a lăcut reșboiu in cer
Mihai și fingerii lui au dat reș-
boiu cu bâlaurul; și bâlaurul a
dat reșboiu și fingerii lui.

8. Si nu au buit, nici loc s'a
aflat lor mai mult în aer.

9. Si s'a aruncat bâlaurul cel
mare, serpele cel vechi, care se
chieamă Diavolul, și Satana, ce
se i-a căută lumea și a aruncat
pre pămînt, și fingerii lui cu el
s'a aruncat.

10. Si am auzit glas mare in
cer d.cend. Acum s'a făcut mân-
turea, și puterea, și împărăția
Dumnezeului noastră, și puterea
Hr. Sosidui lui ca s'a aruncat
pînă în frăților noștri, cel ce
pătrape el naște P'un. Iudeului
nostru d.oa și noaptea.

11. Si el l'a biruit pre el pen-
tru săngele Mielului, și pentru
covîntul mărturiei lor; și nu și
au iubit sufletele lor până la
moarte.

12. Pentru aceasta, L icărău-
v., cer arde, și cel ce lăcunți într'im-
sele. Vai celor ce lăcuese pâ-
nă în celu și marcia! ca s'a pu-
t. diavolul la voi, având mână
mare, stînd că puțină vreme are.

13. Si când a vîdut bâlaura.
ca s'a aruncat pre pămînt, a zo-
nat pre mulerei care a născut
parte bărbătăască.

14. Si mulerel s'a dat doă
ar.pădu culor mare ca și boare
in pustie la locul său, unde se
brănește acolo vreme, și vremi,
și jumătate de vreme, de către
fata serpeui.

15. Si a slobodit serpele după
mulere din gura sa apă ca un riū,
ca să o dacă rul pre ea.

16. Si a ajutat pămîntul mu-
lerei, și 'și a deschis pămîntul
gura sa, și a inghițit riul care 'l
a slobodit bâlaurul din gura sa.

17. Si s'a mâniat bâlaurul pre
mulere, și s'a dus să facă reș-
boiu cu cel-+alți din semînțea el,
caru păzește poruncele lui Dum-
neudej, și au mărturia lui Iisus
Hristos.

CAPITOLUL XIII.

Si am stăcut pre năsipul măreil,
Si am vîdut sunđu-se din mare
o lără, care avea capete septe
și coarne dece, și preste coar-
nele ei dece steme, și preste ca-
petele ei nume de hulă.

2. Si fiare care o am vîdut era
asemenea pardosului, și picoa-
rele ei ca și ale ursului, și gura
ei ca gura leului; și 'l a dat ei
bâlaurul potrcie sa, și 'cam te-
săr, și stăpâne mare.

3. Si am vîdut unul din cape-
tele ei ca 'cam ar fi janghiat spic
moarte, și râna moarte ei s'a
vindecat, și s'a mirat tot pămîntul
din 'npoja fiarei.

4. Si s'a înjunat bâlaurul
celui ce a dat putere fiarei; și
s'a închinat fiarei, dicend, Cine
este asemenea fiarei? cine poate
să se bată cu ea?

5. Si s'a dat el îi gură care grăia
marl și hule, și s'a dat ei stă-
pănie sa facă reșboiu lui patru
deci și doă.

6. Si 'șta deschis gura sa spre

hulă astup. a u Dumneudej, ca să
hulcasea numele lui, și cordul
lui, și pre cel ce lăcuse in cer.

7. Si s'a dat el să facă reșboiu
cu sfintil, și să biruească pre ei:
si 's'a dat ei apărare pe ste toata
semînțea, și limba, și însemnul.

8. și se vor inclina ei toti cei
ce lăcuse pre pămînt, ale car-
or numi nu sunt scrise in car-
tea vietii Mielului celui janghiat
de la în cruce, rea iudei.

9. De are cinea urechie, audă.

10. De adună cinea robie, în
robie merge: de va ucide cinea
cu sabie, trebuie și el de sabie să
se uc dă. Au este rat lărea și
credința sfintilor.

11. Si am vîdut altă flără sun-
du se de pre pămînt; și avea
doă coarne asemenea m.elului,
și 'lăra ca un bâljar.

12. Si toată stăpânia flărui
celui d'întă. o face înaintea ei,
și face pămînt. și pre cel ce
lăcuseo în insul ca să se în-
chune flărul celui d'întă, a cărei
lăru cea de moarte să se vindece.

13. Si face semne mari, ca și
foi să facă și se pregăte de
cer pre pămînt înaintea oamenilor,

14. Si înșală pre cel ce lăcuseo
pe pămînt pentru semințele care
i s'a dat el să facă înaintea flărui
dicind celor ce lăcuse pre
pămînt, să facă chip fiarei care
are i una saloie, și a trăit.

15. Si s'a dat el a da duh chi-
puil fiarei, ca și 'gracască
chipul fiarei, și să facă ca căi nu
se vor inclina chipul fiarei să
se omoare.

16. Si face pre toti, pre cel
mici și pre cel mari, și pre cel
vogăi și pre cel săraci, și pre cel
slobodă și pre cel robi, ca să le
dea lor semn preste măma lor
cea dreaptă, și preste dreptă
lor.

17. Si ea însemn să nu poată
cumpăra sau să vînde, fară numai
cel ce are semnul, sau numele
Iudai, și a numărul în iuda ei.

18. Aici este înțelepicunea. Cel
de are munte socotească numărul
fiier ca număr ce un este, și
numărul ei este. Sese sute ses-
deci și sese.

CAPITOLUL XIV.

Siam vîdut, și iată, un Miel stand
pre m. mtele son dul, și el o
sută patru-deci și patru de mi.
car l aveau numele Tată ni lu
seris pre frunțile lor.

2. Si am auzit glas din cer, ca
un glas de apă lăru, și cădu glas
de tunet mare, și glas am au-
dit de atântar, n. e. n. el eu alau-
tele lor.

3. Si cădu ca o cantare loță
înaintea scaunului, și înaintea
celor patru viețuitori, și a bâtrâ-
nilor; și înmeni nu putea în-
văla căntarea, fără numea celor
de mă. Tată ni deci și Tată de
mă, cel cumpărată de pre pă-
mînt.

4. Aceștia sunt caru cu mu-
teri nu s'a int.nat; că sunt
verguri. Aceștia sunt caru
merg după Miel ori unde se va
duce. Aceștia sunt cumpărați

APOCALIPSIS, XIV.

din oameni, pîrgă lui Dumnezeu și Mielului

5. Si în gura lor nu s'a aflat vicleșug, că nevinovați sunt înaintea scaunului lui Dumnezeu.

6. Si am vîdut alt inger subrand în mijlocul cerului, având evanghelie vecinică ca să binevestească celor ce lăcuesc pe pămînt, și la tot neamul, și seamătea, și limba, și norodul,

7. Dicînd cu glas mare, Te-nieți-vă de Dumnezeu, și dată lui slavă; că a venit ceasul judecății lui: și vă închînat celul ce a lăcut cerul, și pămîntul, și marea, și izvoarele apelor.

8. Si alt inger a urmat, dicînd. A cădut, a cădut Vaviloul, ceteata cea mare, că din vinul mâniei curviel ei a adăpat toate leamurile.

9. Si al treilea inger a urmat lor, dicînd cu glas mare, Oricare se închină fiarei și chipului ei, și lea se tan il ei pre iuritea sa sau pre mâna sa.

10. Si aceasta va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mâniei lui, și se va obnui cu foc și cu pâră pucioasa mănuiea sănător ingeri, și înaintea Mielului.

11. Si fumul ohunului lor învecin vecilor se sue: și nu au odihnă dios și noaptea, cei ce se închină fiarei și chipului ei, și cel ce lea semnul numelui ei

12. Aci este răbătarea stărilor aici sănt cel ce păzeșc poruncele lui Dumnezeu, și credința lui

13. Si am audit glas din cer dînd mie, Serie, Fericitii cel morți carii în Domnul mor de acum. Așa, dice Dahul, ca să se odihnească de ostensiele lor; iar faptele lor vor urma cu ei.

14. Si am vîdut, și iată nor alb, și cel ce ședea pre nor asemenea cu Fiul al omului, având în capul lui cunună de aur, și în mâna lui secere ascuțită.

15. Si alt inger a esit din biserică, strigînd cu mare glas celul ce ședea pre nor, Aruncă seceră ta, și seceră că îl a venit tie ceasul de a seceră că s'a uscat secerișul pămîntului;

16. Si a aruncat cel ce ședea pre nor seceră sa pre pămînt, și s'a secerat pămîntul.

17. Si alt inger a esit din biserică cea din cer, având și el seceră ascuțită.

18. Si alt inger a esit din jertvelnic, având stăpânire preste foc; și a strigat cu glas mare celu ce avea seceră cea ascuțită, dicînd, Aruncă seceră ta cea ascuțită, și eulege struguri viei pămîntului; că s'au coprins, și el

19. Si a aruncat ingerul seceră lui pre pămînt, și a eules via pămîntului, și o a pus în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20. Si s'a călcăt teascul afară de cetate, și a esit sânge din teasc, până la friele caselor, de o mînă și șese-sute de stadii.

APOCALIPSIS XV, XVI

CAPITOLUL XV.

Si am vîdut alt semn în cer, și mare și minunat, șepte ingeri având șepte rane cele de apoi, că intru acelea s'a săvîrșit mânia lui Dumnezeu.

2. Si am vîdut ca o mare de stele amestecată cu foc, și precei ce bruna din fieră, și din chipul ei, și din semnul ei, și din numărul numelui ei, stând pre marea cea de stele și, având alături ale lui Dumnezeu.

3. Si cântă cântarea lui Moisie robului lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, dicînd, Mari și minunate sănt lucrurile tale, Doamne, Dumnezeule A-tot-țitorule; dreptă și adevărate sănt căile tale, Împărate al sănătorilor

4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va slăvi numele tenu că tu ești unul sfînt că toate neamurile vor veni și se va închină înaintea ta; că dreptă tale s'au arătat

5. Si după acestea am vîdut, și, iată, s'a deschis biserică corbului mărturiei în cer;

6. Si s'au esit cel șepte ingeri din biserică, carii aveau cele șepte rane, îmbrăcași ca în curat și strălaici, și incinși împrejurul pleptului ou brie de aur

7. Si unul din cel patru viceitori a dat celor șepte ingeri șepte fiale de aur pline de mâniea lui Dumnezeu, celul viu în vecinătate.

8. Si al patrulea inger a vîrsat fiala sa preste soare; și i s'a dă lui putere să pădească orăziment cu foc.

9. Si s'au pălt oameni cu pălitură mare, și au hulit numele lui Dumnezeu celul ce are

tea să intre în biserică, până se vor sfîrși cele șepte rane ale celor șepte ingeri.

CAPITOLUL XVI.

Si am audit glas mare din biserică dicînd celor șepte ingeri Duceți-vă și vîrsat fiala mâniei lui Dumnezeu pre pămînt.

2. Si s'a dus cel d'intîiu, și a vîrsat fiala sa pre pămînt, și s'a făcut rană rea și mare în oamenii ceice aveau semnul fiarei și în cel ce s'aștău închinat chipului ei

3. Si al doilea inger a vîrsat fiala sa în mare; și s'a făcut sănge ca de mort; și tot susțelet viu a murit în mare.

4. Si al treilea inger a vîrsat fiala sa în riuri și în izvoarele apelor; și s'au făcut sângări

5. Si am audit pre ingerul apelor dicînd, Dreptă ești, Doamne, cel ce ești, și cel ce erai, și cel ce cuvios, că ai judecat acestea.

6. Ca sângele sănătorilor și al proorecilor aș vîrsat, și sângări le ai dat lor să bea; că vrednicici sănt.

7. Si am audit pre altul din jertvelnic dicînd, Așa, Doamne, Dumnezeule A-tot-țitorule, adevărate și drepte sănt judecătile tale

8. Si al patrulea inger a vîrsat fiala sa preste soare; și i s'a dă lui putere să pădească orăziment cu foc.

9. Si s'au pălt oameni cu pălitură mare, și au hulit numele lui Dumnezeu celul ce are

APOCALIPSIS, XVII.

panare preste ranele acestea; și pământ, ca acest cutremur, aşa mare.

10. Si al cincilea inger a vărsat fiata sa preste scaunul fiarei, și s'a făcut împărățiea el întunecosă; și își mușcau limbile lor de dureri.

11. Si aă huih pre Dumnezeul cerului de durerile lor și de ranele lor, și nu s'a po căt de lăptele lor.

12. ~ al sechela în fer a vărsat nala sa preste riul cel mare Eu-ru, și a secat apa lui, ca să se lătere căd impăratilor celor de la rezăriturile soarelui.

13. Si am vădut d.n gura bălaurului, și din gura fiarei, și din tra pre oroe ilui ecu munciu-nos, trei duhuri necurate asemenea broasteor estind.

14. Că sunt duhuri ale dracilor, care fac semne, care merg la împărății pământului și a toată lumea, ca să i adune pre el la răsboiu quel celei mari a lui Dumnezeu A-tot-pitorului.

15. Iată, vin ca furul. Fierot este cel ce priveghiează, și păzește vesmîntele sale, ca să nu umbile gol, și vor vedea rușina-re lui.

16. ~ Iascrmispreet la locul ce se chieamă Evreiește Armagheddon.

17. Si al septelea inger a vărsat fiata sa în aer; și a est glas mare din biserică cerului, de la scaun, dicând, S'a făcut.

18. Si s'a făcut glasuri, și fulgeri, și tunete; și cutremur mare a făcut, în ce cel nu s'a făcut de cînd oamenii săn laedă pre

pământ, ca acest cutremur, aşa mare.

19. Si s'a făcut cetatea cea mare în trei părți, și cetățile neamurilor au căzut; și Vavilonul cel mare a venit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu, ca să i de lui păharul vinului mâinei apămei lui.

20. Si tot ostrovul a fugit, și munții nu s'a aflat.

21. Si grădină mare ca talantul s'a pogorodit, prete oameni și, și huih oameni pre Dumnezeu de rana grădiniei, că mare este rana ei foarte.

CAPITOLUL XVII

Si a venit unul din cel septe fliale, și a grăbit cu mine, dicând, Vino să îi arăt pe judecata curvel celei mari, care sede preste apele cele multe;

2. Cu care aă curvit împărății pământului, și s'a îmbătat de vinul curvel ei cel ce lăcuesc pre pămînt.

3. Si m'a dus pre mine în puștie în duh, și am vădut o muieră prețind pre o fiară roșie, plină de numi de hulă, care avea capete septe și coarne dece.

4. Si muieră era îmbrăcată cu porfiră și cu roș, și polenă cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgărițari, având palan de aur în mană el până de jumătate și de necurățiea curviei să-

5. Si în fruntea ei nu nu se și. **TAINA VAVILONUL CEL MA-**

APOCALIPSIS, XVIII.

RE, MAICA CURVELOR SI A IMPĂRATUL împărăților; și cei ce sunt eu el sănăt chiemai, și aleș și ered ociosi.

6. Si am vădut pre muiere taină de sănăt și spus, și de sângel marturilor lui Iisus; și m'am mirat, vădindu-o pre ea, cu mirare mare.

7. Si m'a dis ingerul, Pentru ce te ai mirat? ești volu spune te taina mulerei, și a fiarei ce o poartă pre ea, care are cele septe capete și cele dece coarne.

8. Fiara care o ai vădut era și nu este; și va să se sue din adinc, și în perire să meargă; și se vor mira cei ce lăcuesc pre pămînt, ale căror numi nu sunt scrise în carteia vieții de la întrime crea lumii, ved d pre fiara că era și nu este, măcar că este.

9. Aici este muntea ceea ce are înțelepcuine. Cele septe capete sunt septe munți, unde sede mulerea preste ei.

10. Si împărății septe sunt, emci aă căzut, și unu este și cel-alt încă n'a venit; și când va veni, păiu trebuie el să ramne.

11. Si fiara care era, și nu este, și acesta al optulea este, și din cel septe este, și intru perne merge.

12. Si cele dece coarne, care le ai vădut dece împărății sunt, carii încă n'a luat împărățea, ci stăpânește ca niște împărății într-un reas ieau și năde.

13. Acesteia un gând aă, și puterea și stăpânearea lor o vor da lui.

14. Acesteia cu Mielul vor face: răsboiu, și Mielul și va birui pre dicând, I șiți dñtr insa neodobie; că este Domnul domnilor, și meū, ca să nu vă împărtășii cu

impăratul împărăților; și cei ce sunt eu el sănăt chiemai, și aleș și ered ociosi.

15. Si înă dico mie, Apele care le ai vădut, unde sedă curva, sunt noroade și gloate, și neamuri și limbi.

16. Si cele dece coarne care le ai vădut la fiară, aceșta vor urfi pre curvă, și pustie o vor face pre ea și goală, și cărnurile ei vor manâca, și pre ea o vor arde cu foc.

17. Că Dumnezeu a dat în imelis lor ca să facă statul lui, și să lăse înă și să dețină păratul lor flacă, până ce se vor fieri trăurile lui Dura i deu.

18. ~ numeroa pre care o ai vădut este cetatea cea mare, care are înăpăratua ore și împărății pămîntului.

CAPITOLUL XVIII

Si după acestea am vădut ingeri și pogorindu-se d.n cer, care avea putere mare; și pămîntul să lu-măt de slava lui.

~ Si a săi at intră în e că glas mare, dicând. A căzut, și căzut Vavilonul cel mare, și s'a făcut lăcaș dracilor, și pază a tot duhul necurat, și pază a toată paserea necurată și urita.

3. Ca din vinul mănelui curvelui aă băut toate neamurile, și împărății pămîntului și ei au curvit, și neguțătorii pămîntului și pucrea de facă lor e să-i năde.

4. Si am audit alt glas din cer, răsboiu, și Mielul și va birui pre dicând, I șiți dñtr insa neodobie; că este Domnul domnilor, și meū, ca să nu vă împărtășii cu

APOCALIPSIS, XVIII.

păcatele ei, și ca să nu luă din bătăile ei.

5. Că aș ajuns păcatele ei până la cer, și 's-a adus aminte Dumnezeului de nedreptățile ei.

6. Răspălitii ei precum și ea vă răsplătit voă, și îl indoitii ei indoite dupre faptele ei: în păharul cu care a dres, dregești ei indoite.

7. Cât s'a slăvit pre sine, și s'a desfătat, pre atată dați ei chin și plângere: că intru inima ei dice, Sed impărateasă, și văduvă nu sunt, și plângere nu voi vedea.

8. Pentru aceea intr'o di vor veni ranele ei, moarte, și plângere, și foamete; și cu foc se va arde: că tare este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pre ea.

9. Si o vor plângere pre ea, și vor tingui de ea impăratii pământului, cel ce aș curvit și s'a desmierdăt eu ea, când vor vedea ful arderel ei,

10. Deprise stând pentru frica muncii ei, dicând, Vai, vai, cetatea cea mare Vavilonul, cetatea cea tare! că intr'un ceas a venit judecata ta.

11. Si neguțătorii pământului plâng și o jelesc pre ea; că povara lor nimeni nu o cumpără mai mult:

12. Povara de aur, și de argint, și de piatră scumpă, și de mărgăritar, și de vison, și de porfiră, și de mătase, și de ros, și tot lemnul de tün, și tot vasul de elefant, și tot vasul de lemn scump, și de aramă, și de fer, și de marmoră,

13. Si scorțisoară, și tămăleri, și mir, și tămăle, și vin, și unde-lemn, și sfâna de griu, și griu, și dobitoace, și ol, și cal, și cărure, și robific, și suflete de oameni.

14. Si poamele postei sufletului tău s'a dus de la tine, și toate cele grase și luminate s'a dus de la tine, și mai mult nu le vei mai află pre ele.

15. Neguțătorii acestora, carii s'a imbogățit de la ea, departe vor sta pentru frica pedepsei ei, plângând și tinguindu-se.

16. Si dicând, Vai, vai, cetatea cea mare, cea imbrăcată cu vison, și cu porfiră, și cu ros, și poleită cu aur, și cu piatră scumpă, și cu mărgăritaruri!

17. Că intr'un ceas s'a puștiit bogăție. Si tot circmaciu, și toată gloata cea din corăbil, și oorbieril, și orf căpă lucrează marea, de departe aștătut,

18. Si strigați vădend fumul arderei ei, dicând, Care era asemenea cu cetatea cea mare!

19. Si iși puneau tărînă pre capetele lor, și strigați, plângând și tinguindu-se, dicând, Vai, vai, cetatea cea mare, intru care s'a imbogățit de prețul ei toti cei ce aș corăbi în mare! că într'un ceas s'a puștiit.

20. Veseleste-te de ea, verule, și voi sănăti apostoli și proroci; că a judecat Dumnezeu judecata voastră despre densa.

21. Si un inger tare a rădicat o piatră mare ca de moară, și o a aruncat în mare, dicând, Așa cu pornire se va arunca Vavilo-

APOCALIPSIS, XIX.

nul cetatea cea mare, și nu se va mai află.

22. Si glas de alăutari, și de muzici, și de fluerăși, și trimbițăși, nu se va mai audi intru tine; și tot meșterul a tot meșteșugul nu se va mai află intru tine; și sunet de moară nu se va mai audi intru tine;

23. Si lumină de făcie nu se va mai ivi intru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai audi intru tine; că neguțătorii tăi erau boeril pământului; căci cu ferme cătoriea ta s'a inselat toate neamurile.

24. Si într'insa s'a aflat sânge de proroci, și de sănăti, și de toti cei junghiați pre pământ.

CAPITOLOL XIX.

Si după acestea am audiat că un glas mare de gloată multă în cer, dicând, Alleluia; Mântuirea, și slava, și cinstea, și puterea, Domnului Dumnezeului nostru :

2. Că adevărate și drepte săni judecătările lui: că a judecat pre curva cea mare, care a stricat pământul cu curvie sa, și a izbăvit sângele robilor săi din mălnă ei.

3. Si a doa oară așa dis, Alleluia. Si fumul ei se sue în vecii vecilor.

4. Si aș cădut bâtrâni cel doă-deci și patru și cei patru vietuitorii și s'aș inchinat lui Dumnezeu celul ce sede pre scaun, dicând, Arain; Alleluia.

5. Si glas din scaun a eşit,

dicând, Lăudați pre Dumnezeu nostru, toti robii lui, și cel ce vă temeți de dânsui, și cel mic și cel mare.

6. Si am audiat ca un glas de gloată multă, și ca un glas de ape multe, și ca un glas de tunete tarl, dicând, Alleluia; că a impăratit Domnul Dumnezeu Atotățitorul.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim, și să dăm slava lui; că a venit nunta Mielului, și mulerea lui s'a gătit pre sine.

8. Si s'a dat ei ca să se îmbrace cu vison, curat și strălucit; că visonul sunt îndreptările sănătilor.

9. Si imi dico mie, Scrie, Fericiți căi chieamă la cina nunței Mielului. Si imi dico mie, Aceste cuvinte adevărate sunt ale lui Dumnezeu.

10. Si am cădut înaintea picioarelor lui ca să mă inchin lui. Si imi dico mie, Vezi, să nu fac aceasta: împreună cu tine rob sunt, și cu frații tăi carii aș mărturiea lui Iisus: lui Dumnezeu te închină: că mărturiea lui Iisus este duhul prorociei.

11. Si am văzut cerul deschis, și iată un cal alb; și cel ce ședea pre el se chieamă Credincios și Adevarat, și intru dreptate judecătă și dă răsboiu.

12. Ochiul lui era că para focului, și pre capul lui era steme multe; având nume scris, care nimeni nu lăstie, fără numai el.

13. Si era imbrăcat în haină văpșită cu sângie: și se chieamă nu-

APOCALIPSIS, XX.

mele lui Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Si ostile cele din cer urmă după el pre căl albă, îmbrăcați fiind în visiune albi și curat.

15. Si din gura lui ese sabie ascuțită, ca cu dânsa să lovească neamurile; și el le va paște pre ele cu toiaig de fer; și el calcă teascul vinului mănuiești înțimelui Dumnezeu A-tot-piitorul.

16. Si are preste haîna și preste coapsa cu numele scris. IMPĂRATUL IMPĂRATILOR, SIDOM-NUL DOMNILOP.

17. Si am vîdut pre un inger stând în soare; și a strigat cu glas mare, dicând tuturor paserilor celor ce sboară în mijlocul cerului. Venit și vă adunăt la cina marelui Dumnezeu;

18. Ca să mânăcată trupuri de împărăți, si trupuri de căpitani, si trupurile celor tari, si trupurile cailor, si ale celor ce sed pre ei, si trupurile tuturor celor liboböi si celor robi, si celor mici si celor mari.

19. Si am vîdut pre fiară, si pre împăratul pământului, si ostile lor, adunate ca sa facă răsboiu cu cel ce sede pre căl, si cu castea lui.

20. Si s'a prins fiara, si cu ea proprocoul cel minciunos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pre cel ce a luat semnul fiarei, si pro cel ce s'a luat închinat chipului ei. Viitor s'a aruncat amendoi în iazărul cel de foc care arde cu piatră pucioasă.

21. Si cel-l-alti s'a ucis cu sabiea celui ce sedea pre căl, care era din gura lui; si toate pasoarele s'a saturat din trupurile lor.

CAPITOLUL XX.

Si am vîdut înger pogorindu-se din cer, având cheiea administrului si lant mare în mâna lui.

2. Si a prins pre bălaur, pre serpele cel vechi, care este Diavolul, si Satana, si l-a legat pre el o mie de ani.

3. Si l-a băgat pre el în adincu, si l-a inchis, si a pecoștuit d'asupra lui, ca să nu însălcă mult pre neamuri, până se vor împlini o mie de ani; si după acestea trebuie el să se deslege putină vreme.

4. Si am vîdut scanne, si au sedut pre ele, si judecată li s'a dat lor; si am vîdut pre susțele celor taieți pentru mărturia lui Iisus, si pentru cuvântul lui Dumnezeu, si carii nu s'a închinat fiarei, nici chipului ei, si n'a luat semnul ei pre fruntea lor, si pre mâna lor; si au vițuit si au împărătit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar cel-l-alti morți nu au inviat până nu se vor sfîrși miea cea de ani. Aceasta este invierea cea dinței.

6. Fericit si sfint este cel ce are parte intru invierea cea dinței; preste această moartea cea de a doa nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu si ai

APOCALIPSIS, XXI.

lui Hristos, si vor împărăti cu el o mie de ani.

7. Si dacă se va împlini acea mie de ani, se va deslega Sântana din temnița lui,

8. Si va esi să însălcă neamurile cele ce sunt în cele patru unguri ale pământului, pre Gog si pre Magog, să îl adune pre ei la răsboiu: al căror număr este ca năsipur mărel.

9. Si s'a suit pre latul pământului, si si incunjurat tabăra sfintilor, si cetatea cea iubită: si s'a pogorit foc de la Dumnezeu din cer, si l-a măncat pre ei.

10. Si diavolul cel ce li înșala pre ei s'a aruncat în iazărul cel de foc si de piatră pucioasă, unde este fiara si procurorul cel minciunos, si se vor chinui djoia si noaptea in vecil vecilor.

11. Si am vîdut scaun alb mare, si pre cel ce sedea pre el, de a cărui față a fugit pământul si cerul; si loc nu s'a aflat lor.

12. Si am vîdut pre morți, pre cei mici si pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu; si cărți s'a deschis; si altă carte s'a deschis, care este a vieții: si s'a judecat morții din cele scrise in cărțile acelea, după saptele lor.

13. Si marea a dat pre morții cel dinținsa; si moartea si iadul au dat pre morții cel dinținsa; si s'a judecat fiecare după saptele lor.

14. Si moartea si iadul s'a

aruncat in iazărul cel de foc. Aceasta este moartea cea a doa.

15. Si oră-care nu s'a aflat seris in carteia vieței s'a aruncat in iazărul cel de foc.

CAPITOLUL XXI.

Si am vîdut eer nou si pămînt nou: ca cerul cel dinței si pământul cel dinței au trecut, si marea nu mai este.

2. Si eu loan am vîdut cetatea cea sfintă, Ierusalimul cel nou, pogorindu-se de la Dumnezeu din cer, gătită ca o mîreasă împodobită bărbatului său.

3. Si am audit glas mare din cer dicând, lată, cortul lui Dumnezeu cu oamenii, si se va sălașbi cu el, si el vor fi noroade ale lui, si insuși Dumnezeu va fi cu el, si va fi Dumnezeu al lor.

4. Si va șterge Dumnezeu totă lacrima de la ochii lor; si moartea nu va fi mai mult, nici plângere, nici strigare, nici durere nu va fi mai mult: ca cele dinței au trecut.

5. Si a quis cel ce sedea pre scaun, lată, toate le fac noue, Si imi dice mie, Serie: ca cuvintele acestea adevărate si credințioase sunt.

6. Si imi a quis mie, S'a facut. Ei sunt Alfa si Omega, inceputul si sfîrșitul. Ei celui înseit din izvorul apel vieței voii din în daru.

7. Cel ce va birui va mosteni toate; si eu voi fi lui Dumnezeu, si el va fi mie fiu.

8. Iar celor fricoși, si necre-

dineiosă, și păcătoșă, și spureată, și ucigașă, și curvară, și fermecătoră, și închinătoră de idoli, și tutul celor minciunosi, partea lor nu va fi în lăzărul cel ce arde cu foc și cu piatră pucioasă; care este moartea cea a doa.

9. Si a venit către mine unul din cele septe ingeri carii aveau cele septe flăci care erau pline de cele septe râne cele mal de pre urmă, și a grăbit cu mine, dicând, Vino, să îl arăt tăie mireasa Mielului.

10. Si m'a dus pre mine în duh într-un munte mare și înalt, și mi-a arătat mie cetatea oea mare, Ierusalimul cel sfint, pogorindu-se din cer de la Dumnezeu,

11. Având slava lui Dumnezeu și luminătorul ei era asemenea cu piatră presărumă, ca cu piatră iaspis, ce este ca cristalul;

12. Si având zid mare și înalt, având porți doă-spre-dece, și la porți ingeri doi-spre-dece, și numi scrisă d'asupra, ca e sunt cele doă-spre-dece semințile ale tăilor lui Israhil;

13. Despre resărări porti trei, despre miadă-noapte porti trei, despre miadă-di porti trei; și despre apus porti trei.

14. Si zidul cetăței avea temeli doă-spre-dece, și întrînsele numele celor doi-spre-dece apostoli ai Mielului.

15. Si cel ce vorbia cu mine avea trestie de aur, ca să măsore cetatea, și porțile ei, și zidul ei.

16. Si cetatea este în patru colțuri, și lungimea ei este atâtă cat și lățimea; și a măsurat cetatea cu trestiea, la stadiu de doă-spre-dece mil. Lungimea și lățimea și înălțimea ei înăeoane sunt.

17. Si a măsurat zidul ei, de o sută patru-deci și patru de coti, măsură a omului, care este a ingerului.

18. Si era zidirea zidului ei de iaspis; și cetatea era aur curat, asemenea volei celei curate.

19. Si temelile zidului cetățel erau cu toată piatra scumpă impiedobite. Temelieacead'intreiu, iaspis; a doa, safir; a treia chalcidon, a patra, smaragd;

20. A cincia, sardonică; a sesea, sardion; a septe, hrisolitos; a opta, viril; a noa, topazion; a decea, hrisoprasos; a unu-spre-decea iachint; a doă-spre-decea ametist.

21. Si cele doă-spre-dece porți erau doă-spre-dece mărgărituri; una fie-care poartă era dintr'un mărgăritar; și ușa cetăței era aur curat, ca steala cea luminoasă.

22. Si biserică n'am vădut întră densa: că Domnul Dumnezeu A-tot-pitorul este biserică ei și Mielul.

23. Si cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze întră ea; că slava lui Dumnezeu o a-luminat pre ea, și luminătorul ei este Mielul.

24. Si neamurile celor ce se măntuiesc întră lumina ei vor umbla; și împăratul pământului

aduce slava și cinstea lor întru densa.

25. Si porțile ei nu se vor închide dioa: că noapte nu va fi acolo.

26. Si vor aduce slava și cinstea neamurilor întru densa.

27. Si nu va intra întru densa tot ce este spureat, și face spuri ciciune, și minciună; fără, numai cei scriși în cartea vietii Mielului.

CAPITOLUL XXII.

Si mi-a arătat mie riu limpede al apei vietii, luminos ca cristalul, eşind din scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. In mijlocul ușor el, și a rîului de o parte și de alta, era lemnul vietii, făcând roduri doă-spre-dece, în fie-care lună dându-și rodul său; și frunzelile lemnului erau spre sănătatea neamurilor.

3. Si tot blăstămul nu va mai fi acolo; și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi întrînsa; și slugele lui vor sluji lui;

4. Si vor vedea fața lui; și numerole lui va fi pre frunțile lor.

5. Si noapte nu va fi acolo; și trebuință nu au de făcie, și de lumina soarelui; că Domnul Dumnezeu îl luminează pre ei; și vor împărați în vecii veciilor.

6. Si mi-a dat mie, Aceste evante sunt credințioase și aderevărate; și Domnul Dumnezeul sfintilor prooroci a trimis pre ingerul său să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrabă.

7. Iată, vin degrabă; fericit este cel ce păzește cuvintele proorociei cărtel acesteia.

8. Si eu loan am vădut și am audiat acestea. Si când am audit și am vădut, am căutat să mă închia înaintez picioarelor îngerului ce imi arăta mie acestea.

9. Si imi dice, Vezi, să nu ţeac aceasta: că d'impreună cu tine robi sunt, și cu frații tăi prooroci, și cu cel ce păzește cuvintele cărtel acesteia; îl Dumnezeu te închină.

10. Si imi dice, Să nu petești cuvintele proorociei cărtel acesteia; că vremea aproape este.

11. Cel ce face strimbătate, mai facă strimbătate; și cel ce se sporică, mai sporică-se; și cel drept, mai facă dreptate; și cel slin, mai sfîntească-se.

12. Iată, vin degrabă; și plata mea este cu mine, ca să dău fiercaruia precum va fi fapta lui.

13. Ei sunt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul, cel d'intreiu și cel de pre urmă.

14. Fericiti cel ce fac poruncile lui, ca să fie stăpânirea lor preste lemnul vietii, și pre porții să intre în cetate.

15. Iar afară sunt căni, și fermețătorii, și curvarii, și ucigașii, și închinătorii de idoli, și tot cel ce iubeste și face minciună.

16. Ei lisis am trimis pre îngerul meu ca să mărturisească voă acestea în biserici. Ei sunt rădăcina și sămânța lui David, steaoa cea strălucitoare și de dimineață.

17. Si Duhul și mireasa dic,

APOCALIPSIS, XXII.

Vino. Si cel ce aude să dică,
Vino. Si cel insetat să vie. Si
cel ce voește, să iee apa vietel
in daru.

18. Ca mărturisesc la tot cel
ce aude cuvintele proorociei căr-
tel acesteia, De va adacge cine-
va la acestea, va pune Domnul
Dumneadeu preste el toate ra-
nele cele scrise in cartea a-
ceasta:

19. Si de va scoate cineva din
cuvintele cărței proorociei aces-
teia, va scoate Dumneadeu par-
tea lui din carteau vietel, si din
cetatea cea sfintă, si din cele
scrise in carteau aceasta.

20. Dice cel ce mărturiseste a-
cesteia, Asa vin curând. Amin.
Asa, vino, Doamne Iisus.

21. Harul Domnului nostru
Iisus Hristos cu voi toți. Amin.

SFERAT

SI LUI DUMNEADEU SLAVĂ.